The Rain in España (University Series #1) - PROLOGUE

"Umuulan ba sa labas?"
Padabog kong sinara ang pinto pagkapasok ko sa office ko. Nakaupo sa may dulong couch si Kierra, pinsan ko, habang pinagmamasdan akong basang-basa. Paano, galing ako sa coffee shop at bigla na lang umulan. Nakalimutan kong magdala ng payong. Ang araw kanina, ah! Wala namang nagsabi sa 'king bigla na lang magagalit 'yung langit at ako ang minalas.
"Obvious ba?" Tinaasan ko siya ng kilay at padabog na nilapag ang basang-basa kong sketch sa table.
Fuck, sayang! Gusto kong maiyak dahil ang tagal ko ring inisketch 'yung mansyon para sa bagong project. Sinubukan ko namang protektahan pero ang lakas talaga ng ulan. Kumuha ako ng towel sa may drawer ko at pinangpunas sa katawan ko.
"Nagpapatawag ng meeting si Tita," sambit ni Kierra, parang pinapaliwanag sa akin kung bakit siya nandito ngayon sa office ko. "Tayo lang muna tapos mamaya buong board. Sa office niya daw," dugtong pa niya.
Tumango ako at hinubad ang suot kong blazer. Mabuti na lang may suot akong blazer kundi basa na rin pati ang suot kong panloob. Pinunit ko ang drinawing ko dahil basa naman na 'yon at wala na 'yong kwenta sa 'kin. Tinapon ko sa basurahan at saka ako naglakad palabas papunta sa office ni Mommy. Sumunod naman sa akin si Kierra.
"Architect Valeria," bati sa akin ni Daddy at sinenyasan kaming umupo sa may couch, sa may tapat nilang dalawa ni Mommy.
Hindi ko alam kung anong pag-uusapan ngayon. Kapag kami lang pamilya ang pinapatawag ay kadalasan masamang balita.
"So..." Panimula ni Mommy. "Our lawyer died," she casually said like it was not a big deal.
I blinked when I heard it, not really processing what she said. My mom gave me a nervous smile.
"Okay?" Patanong na sabi ni Kierra dahil iniintay ang kasunod. "So?" Naguguluhang tanong niya dahil hindi niya makuha kung ano ba ang nangyayari.
"Our lawyer, Kierra. Lawyer of the company. Head of the legal team," I explained to her how valuable that lawyer was. He was the mind of all our negotiations! I mean, admittedly, he was old. Maybe he died of sickness or something related to age.
"We need to hire another one." Dad nervously smiled at me. Napatingin kaagad ako sa kanya at kumunot ang noo ko. Hindi ko maintindihan. "We just can't appoint someone. Wala pa 'kong nakikitang tatapat kay Atty. Reyes. Nakakalungkot lang na pumanaw na siya nang walang pasabi."
"Okay? What will happen to the other members of the legal team? Resign? Lahat sila ay under ni Attorney Reyes!" I panicked.
"Shush, they will stay. We'll just find another leader for them. They're not that good in functioning by themselves yet. They need to be pushed." I swear I can hear my Mom's nervousness. Hindi ko alam kung dahil ba may mangyayaring masama sa kumpanya o may ongoing na kaso o ano kaya siya kinakabahan. Wala naman kasi akong alam masyado dito dahil Head lang ako ng Architecture Dept.
"Okay, what's the plan? I can look for the best corporate lawyers out there," Kierra volunteered.

"Oh, honey, we already did search for the best of the best." Mom gave me a side-eye look. Mas lalong kumunot ang noo ko. "I think Attorney Kalix Martinez is capable of-"

"No way," I immediately cut her off when I heard his name.
Lahat sila ay tumingin sa akin. Kinuyom ko ang kamao ko para pigilan ang pagtaas ng boses.
"There's no way you're hiring that man."

"Luna," Dad tried to calm me down. "Remember what I said? Don't let personal feelings affect your work. We searched for the best lawyers out there and believe me, almost all of them are not free for us. We can hire the services of Attorney Martinez. He's among the best corporate-"

"Isn't he a trial lawyer?" Naguguluhang tanong ni Kierra. "Oh right, nag-quit na nga pala siya sa criminal cases," pagbawi niya nang makita ang sulyap ko sa kanya.

"I swear to God, Mom, if you hire that cheater asshole, I will leave the company," mariing sabi ko.

"Uh..." My mom cleared her throat. "But he's now on his way."

"Fuck!" Inis na sabi ko and then I stormed out.

Mabilis akong naglakad palabas ng pinto pero mabilis rin akong napaatras nang mabunggo ako sa dibdib ng isang lalaki. Irita akong tumingin sa kanya pero napatigil rin nang mapagtanto kung sino ang nabangga ko palabas.

He was wearing a charcoal grey button-down dress shirt with a black necktie and a pair of black slacks. Pinagtitinginan siya ng ibang employees, probably attracted by his physical appearance. I could smell his familiar scent which brought back a lot of memories.

Our eyes met but he immediately looked away and acted like he didn't know me.

Like he didn't love me.

Or did he really?

"Excuse me, Miss," malamig na sabi niya

Like he didn't hurt me.

"Sorry, you're standing in my way," he said.

Like he didn't fool me.

At all.

The Rain in España (University Series #1) - 01

DISCLAIMER: This is a work of fiction. Names, characters, businesses, places, events, locales, and incidents are either the products of the author's imagination or used in a fictitious manner. Any resemblance to actual persons, living or dead, or actual events is purely coincidental.
This story is not affiliated with UST/ADMU/FEU/DLSU/other universities.

This is the updated version. Oct 7 2020.

However, I noticed that after editing, there were errors with saving. I apologize for the letter errors and spacing errors. I will edit this once more. Thank you for being patient.
***

"Tapos na plates mo?"

Umupo si Kierra sa tabi ko at kinalabit ako. Narito ako sa tapat ng Beato building, nakaupo sa may mga benches habang kumakain ng kwek-kwek na binili ko roon sa Dapitan. Ang layo ng pinunta ko pero kinailangan ko rin kasing magpa-print. Mayroon naman sa Noval pero nagutom ako, e. Minsan, masaya ring maglakad-lakad lalo na kapag hindi gaanong maaraw.

"Mukha bang tapos na 'ko, ha?" Inirapan ko ang pinsan ko. Hindi na ata kami naghihiwalay nito. Simula kinder hanggang college ay magkaklase na kami. Hanggang ngayon, blockmates pa rin kami.

"Malay ko ba! Mabilis kang gumawa, e!" Pagrarason niya naman sa 'kin. "Ako, tapos na! Pwede na uminom!" Pagpaparinig niya. Napalingon ako sa kanya nang marinig ko ang magic word.
"Saan?" Tanong ko.

Kaunting touch na lang naman ang gagawin ko sa plates ko at tapos na 'yun kaya pwede naman siguro akong sumama sa kanya. Tutal, Friday ngayon at wala naman kaming klase bukas, pwedeng pwede!

Charot! Gumagawa lang ako ng rason sa sarili ko pero gusto ko lang talaga mag-relax kahit saglit lang. Sabi nila kaunti pa lang naman 'tong ginagawa namin kasi simula pa lang ng semester kaya may oras pa para mag petiks petiks.

"Pop Up. Sa Katipunan," sagot niya sa akin, hinihintay ang reaction ko.

"Layo!" Agad nag-iba ang mukha ko.

Iinom na nga lang, dadayo pa sa malayo! Ang dami dami dyan sa Dapitan, e!

"Choosy ka pa? Libre ko transpo at ambag mo, G na? Inaya ko sila Via. Pupunta sila! Tsaka manlilibre rin naman daw si Samantha kasi may bago daw siyang crush doon sa Ateneo," pagpupumilit niya sa 'kin.

"Hmm, pag-iisipan ko." Kinuha ko ang phone ko at tinignan lahat ng kailangan kong gawin. Kaunti pa lang naman 'yon. Humarap ako sa kanya at ngumisi. "Sige na nga."

"Pabebe ka pa, papayag ka rin naman." Inirapan ako ng pinsan ko at hinatak ako patayo. "Tara na, magtatraffic na! Magdadrive ako, susunduin ko pa si Yanna!"

"Jusko ang lapit lapit lang niya kailangan pang sunduin?! Maglakad na lang siya dito. Kapag pogi dinadayo niya dito sa USTe pero kapag kaibigan kailangan pa siya sunduin?" Reklamo ko habang naglalakad kami papunta sa carpark.

Hindi pinansin ni Kierra ang mga reklamo ko hanggang sa makasakay kami sa kotse niya. Gusto ko pa sanang bumili ng Pasta Boy dahil nagugutom pa ako pero siya naman ang nagreklamong mangangamoy daw sa kotse niya at matatraffic na daw kami kaya sige, oo na lang 'te! Arte!

Sinundo namin si Yanna sa may Morayta kaya lalo pa kaming na-traffic! Nagreklamo ako sa kanya pero mukhang wala siyang pakialam dahil may tinatype sa cellphone.

"Hoy, nakikinig ka ba?" Tanong ko sa kanya.

"O, ano ba 'yon?!" Tinaasan niya ako ng kilay. "Hay nako Louisse Natasha, wala akong panahon pakinggan ang kadaldalan mo at may hangover pa ako!"

"Wow, may hangover pa tapos iinom ulit ngayon? Malupet ka, sis!" Pang aasar ko sa kanya. "Kumusta na kayo noong landi mo?"

"Anong landi, tanga, ghinost na nga ako noon!" Mas lalo lang siyang nabadtrip sa 'kin.

Natawa ako nang malakas. Si Yanna, na-ghost? Hindi ba siya dapat ang nang-iiwan? May nakakatiis pa pala sa babaeng 'to.

"Tinatawa-tawa mo dyan? Wala ka namang jowa!"

Natigil tuloy ako sa kakatawa. Aray, masakit 'yon, ah! "At least hindi ako ghinost," ganti ko.
"Nye nye, mamaya ka sa Pop Up. Madami pa naman taga Ateneo doon, hahanapan kita kapag lasing ka na para matapang ka. Duduwag duwag ka din kasi, e!" Pambabash niya sa 'kin. Umirap ako kahit nasa harapan ako at hindi niya naman makikita.

"Ayoko ng taga-Ateneo!" Sabi ko.

Binaba ni Yanna ang phone niya para tignan ako. "Bakit naman? Hindi rin naman nagseseryoso mga 'yon! Proven and tested!"

"Ayoko, mayayaman 'yon! Baka ayaw sa 'kin ng magulang. Palagi ko nakikita 'yon sa mga teleserye pag mayaman, ayaw ng magulang tapos aabutan ng pera. Nako, hassle lang 'yun! Tsaka baka english-englishin ako. Wala akong baon today!" Sunod sunod na sabi ko.

"Gaga, landi lang pinapahanap ko para ka namang naghahanap na ng mapapang asawa."

Nagtalo pa kami sa kotse hanggang sa makarating kami sa Pop Up. 'Yung Pop Up, parang isa siyang malaking covered court na may mga food stalls. Nasa Katipunan 'to kung saan ang Ateneo kaya madalas mong makikita 'yung mga estudyante rito lalo na kapag hapon o gabi.

Dalawang beses pa lang akong nakakadayo rito dahil nga madalas lang naman kami sa Dapitan uminom. Kapag nag-aaya lang si Samantha, saka kami pupunta. Hindi namin sure kung pwede ang naka-uniform kaya nagsuot kami ng jacket. Si Yanna , naka-casual attire na kanina pa kaya wala siyang hassle. Kami lang ni Kierra ang nag-jacket. Madalas kaming may dalang jacket kasi malamig sa room.

Nakita na kaagad namin si Via at Sam sa iisang table. Nauna pa pala 'tong si Via sa amin! Natapos niya na siguro kaagad plates niya kaya ang bilis nakapunta rito. Naka-order na rin ng tatlong bucket 'tong si Sam at mukhang good mood pa.

"Come on! Dalian n'yo maglakad so we can start na! Ang late n'yo na nga, e! May chika pa ako!" Salubong ni Sam.

"Pucha, red horse? Kadiri naman!" Sabi ko pagkaupo namin.

"May San Mig naman," sabi ni Via at tinulak sa harap ko iyong isang bucket.

Mayroon ding Smirnoff kaya okay na rin. Lasang Sprite lang 'yon o kaya juice. Walang pasabing nagsimula na 'kong uminom habang nakikinig sa kwento nitong si Sam. May crush daw siyang football player doon sa Ateneo na lagi raw niyang nadadaanan sa may field. Hindi pa raw niya nakakausap pero sigurado na raw siyang single dahil inistalk niya na sa Facebook at nakapagtanong na siya sa mga kaibigan niya.

"Tinignan niya ako kahapon noong nagkasalubong kami sa may Gonz!" Patuloy na pagkekwento niya. "I was hoping nga na pupunta sila dito today kasi I heard them talking kanina sa may table sa Zaggy G. Tumabi talaga ako para marinig ko!"

"What the heck is a Zaggy G?" Nakakunot ang noo ni Via nang magtanong.

"Gonzaga. Basta, cafeteria!" Pagpapaliwanag ni Sam. "Oh my gosh, oh my gosh, wag kayong lilingon pero nakikita ko siya ngayon na naglalakad."

Sabay kaming lumingon ni Kierra sa tinitignan ni Samantha.

"Stupid! Oh my gosh! Sabi ko huwag lumingon!" Naiistress na sabi ni Samantha at hinatak pa ang buhok ko para pigilan ako.

Nakita namin ang grupo ng kalalakihan na umupo sa isang table. There are about 8 of them. May kasama silang tatlong babae. Mukhang magkakablock sila na lumabas lang pero hindi talaga sila magkakatropa or something.

"Sino dyan?" Tanong ni Kierra.

"The one wearing black," pabulong na sabi ni Sam na parang maririnig ng mga lalaki 'yung sinasabi niya kahit medyo malayo naman sila sa amin.

"Boba, apat ang naka black!" Binatukan siya ni Yanna.

"The one wearing a necklace and a cap!" Pag-detail ni Sam.

Pasimple kaming tumingin at nakitang gwapo nga iyong tinutukoy niya pero parang mas nagwapuhan ako sa katabi n'on. Doon napako ang tingin ko habang umiinom ako ng beer. Medyo maputi, matangkad, gwapo, mukhang naglilight workout pa dahil sa braso. Tinignan ko ang suot niyang damit. Grey shirt with a design on the chest part and a pair of black shorts. Simple lang naman. Nang tignan ko ang sapatos niya, saka ako napairap.

Balenciaga.

Nakailang kwentuhan pa kami nila Sam at madalas akong napapatingin sa gawi ng lalaking tinitignan ko kanina pa. Tahimik lang siya at paminsan-minsan ngumingiti kapag may nakakatawa silang pinag-uusapan. Napatigil ako sa pag inom ng beer nang tumayo ang lalaki para bumili pa ng alak. Tumayo 'yung isang babaeng kasama nila para sumunod sa kanya.

Tsk, may girlfriend ata. Badtrip.

"Hoy, Luna! Ano? May pogi? Share mo naman! Kanina ka pa nagnanakaw ng tingin dyan sa kabilang table, e!" Pinitik ni Kierra ang noo ko.

"Wala!" Tanggi ko.

Saka ko lang napansin na nag order pa ng maraming alak 'tong si Samantha. Naubos na kaagad nila 'yung tatlong bucket. Namumula na si Yanna at pakiramdam ko kaunti na lang ay may lalandiin na naman 'yan. Ganyan 'yang malanding 'yan!

Mukhang tinatamaan na kami dahil parang nagpapa unlimited drinks 'tong si Sam. Umalis si Yanna saglit para mag C.R pero nakita namin siya kaagad sa kabilang table na may kausap na lalaki! Jusko! Hindi na lang namin siya pinansin at nagpatuloy sa pagkekwentuhan. Normal na eksena na iyon para sa amin.

"Go na, Sam! Kausapin mo na!" Pagpipilit nila Via sa kaniya. Dahil nga may tama na si Sam, tumayo nga ang gaga at lumapit doon sa may table ng crush niya. Nakakahiya! Nahihiya na kaagad ako kahit wala pang nangyayari!

"Hoy gaga, pigilan mo 'yun!" Takot na sabi ko kay Via.

Nagmamadaling tumayo si Kierra para pigilan si Sam pero nandoon na siya sa tapat ng table ng crush niya. Nakatingin na ang tatlong lalaki doon sa kanya at nagtataka kung bakit siya nakatayo doon sa tapat nila.

Tumayo rin ako para lumapit at marinig ang mga sasabihin ni Sam.

"Hi, I'm Sam!" Tuminis ang boses ng tropa ko.

Naglahad pa siya ng kamay doon sa crush niya. Awkward na ngumiti 'yung crush niya pero tinanggap naman ang kamay niya.

"Adonis," pagpapakilala ng lalaki out of respect.

"Can I sit here?" Makapal na mukhang tanong ng kaibigan ko. Napasulyap si Adonis sa isa niyang tropa, lowkey asking for help. Mukhang naiilang siya sa ganito, ah. Mukhang hindi sanay.

"Adi, nasusuka si Riz." Napaangat kaagad ang tingin ko sa lalaking kanina ko pa tinitignan nang maglakad palapit at tinapik ang balikat ni Adonis. Pinasadahan niya ng tingin ang mga kaibigan ko at walang pakialam na umupo sa dapat uupuan ni Sam kanina.

"Sige, puntahan ko." Tumayo si Adonis at umalis.

Sam was left dumb-founded. Nakatulala siya at mukhang hindi tanggap ang pag-reject sa kanya ng crush niya. Nakita ko pang paiyak na siya. Hindi ko alam kung matatawa ako o maaawa sa itsura niya, e.
"What do you need?" Supladong tanong ng lalaking tinitignan ko kanina pa.

Doon na umiling si Sam. Hinatak na siya nila Kierra pabalik sa table namin para hindi na niya ipahiya pa 'yung sarili niya. Umupo na lang din ako at lumingon ulit doon sa lalaki. Umiinom siya ng beer ngayon at nakasandal ang siko sa lamesa. Bakit ba kanina ko pa siya tinitignan? Kung wala lang siyang girlfriend... Hay. Gwapo!

Umiyak na si Sam kaya inuwi na siya ni Via. Wala nang sponsor ng alak kaya umuwi na lang rin kami nila Kierra. Magkasama kami ni Kierra hanggang sa condo. Hindi na talaga kami naghiwalay.

"Kawawa si Sam. Bagong crush pa lang, olats na." Umiling si Kierra. Natawa tuloy ako. Hindi naman katapusan ng mundo ni Sam. Marami pang nakalistang crush 'yon.

Kinabukasan, kinailangan kong pumuntang UST dahil may shooting sa org. Dumaan din akong UST Hospital para bisitahin si Sevi, 'yung kaibigan kong lalaki na taga-Engineering. Kaibigan ko siya noong highschool. Napilayan kasi sa training nila ng basketball kaya nasa hospital. Tanga lang.

Kaso tulog siya noong bumisita ako. Ayaw ko naman siyang gisingin kaya lumabas na lang din ako. Babalik na lang ako dahil baka sabihin niya hindi ko siya binibisita. Sinara ko ang pintuan at sumakay ng elevator. Huminto iyon sa 3rd floor at napaawang ang labi ko nang makita kung sino ang papasok.

'Yung masungit na lalaki kahapon sa Pop Up! Bakit siya narito? Nakapamulsa lang siya at nakatingin sa harapan, mukhang walang pakialam. May pumasok pang naka-wheel chair kaya umatras kaming dalawa palikod. Muntik na kaming magkadikit. Tinignan ko siya at pinagmasdan ang mukha niya nang malapitan. Ang gwapo niya rin talaga e, 'no? Ano kayang skincare niya? Ang bango pa niya.

Naramdaman niya atang nakatingin ako dahil nilingon niya ako. Agad akong umiwas ng tingin at umubo kunwari. Nang makarating sa ground floor, siyempre lumabas na siya at lumabas na rin ako. Napahinto siya nang may makasalubong na doktor. Binagalan ko ang lakad ko.

"Oh, Kalix! What brings you here, anak?" Tanong ng lalaking doktor. Hindi ko na narinig ang usapan nila dahil umalis na rin ako.

Kalix.

So that was his name.

Buong Sunday, wala akong ginawa kundi tapusin ang plates ko. Umalis rin si Kierra kaya walang nanggulo sa akin. Noong Monday, pumasok ako sa klase at noong lunch, binisita namin ni Kierra si Sevi sa hospital.

"O, ano? Kumusta katangahan natin?" Salubong ni Kierra pagkapasok sa room ni Sevi. Tumawa si Sevi at tinignan ako.

"Binisita kita kahapon pero tulog ka," sabi ko sa kanya.

"Wow, buti naisipan mo akong bisitahin. Pero hindi mo naisip na gisingin ako," parang inis pa siya sa 'kin.

"Ako na nga hindi nang-istorbo sa tulog mo, galit ka pa?" Nilapag ko ang prutas na dala namin ni Kierra. Umupo ako at nilabas ang cellphone ko para i-text si Mommy pero walang signal kaya lumabas muna ako.

Kakasara ko pa lang ng pinto nakita ko na naman 'yung lalaki! Si Kalix! May kausap siyang doktor at naglalakad sila sa hallway. Maya-maya, huminto sila sa tapat ng room ni Sevi kaya tumabi ako. Nagpaiwan rin sa labas si Kalix.

Ah, doktor siguro ni Sevi 'yon.

Sumandal si Kalix sa pader habang ako, nasa tabi niya at nagkukunwaring nagphophone. Ang awkward!

I heard him chuckle kaya napalingon ako sa kanya. Hindi naman niya ako tinitignan, anong tinatawanan niya?

Binalik ko ang tingin ko sa phone ko nang marealize na baliktad iyon at nagkunwari pa akong nagtytype.

Tinago ko na lang ang phone ko sa bulsa at papasok na sana pero parang gusto ko siyang kausapin. Wala naman akong masabi! Sumandal na lang ako sa may pader, katabi niya. After a while, I started talking.

"Ateneo?" I asked.

He nodded. Nanahimik ulit kaming dalawa. Tumingin ako sa kisame para pagmasdan iyon.

"UST?" He asked after a few seconds.

Tumingin ako sa uniform ko. Obvious ba? May logo ng Architecture doon at may nakalagay na UST sa I.D lace ko.

"Yes." Sumagot pa rin ako para mapahaba ang usapan.

"Architecture?" He asked again.

'Wag kang tanong nang tanong baka isipin kong interesado ka rin sa 'kin, sige!

"Yes. You? Engineering?" Hula ko.

He shook his head. "Management."

"Management Engineering?" I heard mayroon noon sa ADMU.

"Legal," he corrected.

Ay, mag-aabogado.

"Luna! Anong ginagawa mo riyan?" Nagulantang ako nang biglang lumabas si Kierra.

Napaayos ako ng tayo. Napatingin din ata si Kalix sa kanya. Tumingin si Kierra sa lalaking katabi ko bago ibalik ang tingin sa 'kin.

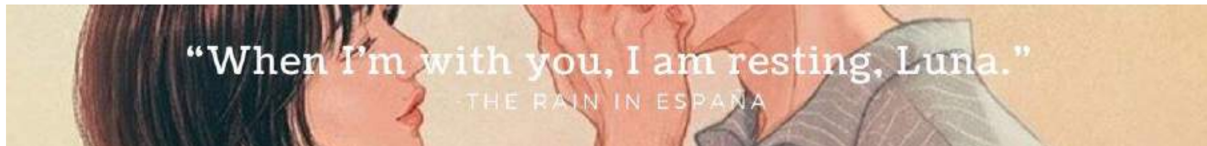
"Uy, hi! Ikaw 'yung sa Pop Up!" Bati ni Kierra. Ayon, mukhang mas makapal ang mukha niya kesa sa 'kin at siya na ang kumausap.

"Yeah?" Mukhang hindi ma-recall ni Kalix.

May sasabihin pa sana si Kierra nang lumabas na ang doktor kaya sumunod na rin si Kalix sa kanya.

"Malanding 'to! Kaya pala ang tagal sa labas!" Agad na pagbibintang sa 'kin ni Kierra.

:)

The Rain in España (University Series #1) - 02

"Makakalabas na raw ako."

Para namang nakulong 'tong lalaking 'to! 'Yon ang salubong ni Sevi sa akin pagkapasok ko sa hospital room niya, dala-dala ang pinabili niyang KFC doon sa carpark. Ang bilin pa naman sa 'kin ay huwag ko raw bilhan ng fastfood dahil malala ang training nila ngayon. UAAP season na kasi.

Naabutan ko siyang nakaupo na at mukhang hindi naaksidente dahil nakakagalaw na nang maayos 'yung kamay. Minor injury lang naman daw kasi kaya pwede na raw siyang bumalik sa pagbabasketball. UAAP season na nga kasi! Hindi pwedeng mabulok dito sa hospital ang captain ng basketball team. Bobo naman kasi nitong si Sevi, kung ano ano ang ginagawa!

Umupo ako sa may sofa at nilabas 'yung assignment ko. Dito ko na lang gagawin habang dumadaldal 'tong si Sevi. Sa totoo lang, kaya lagi ako bumibisita dito e nagbabaka-sakali lang naman na makikita ko ulit si Kalix.

Wow, close kami? First-name basis.

Malay ko ba kung anong apelyido niya. Basta si Atenean guy!

"Ano 'yan?" Curious na sumilip si Sevi sa dinadrawing ko kaya agad kong nilayo sa kanya para asarin siya. Ngumuso siya at inirapan ako saka umayos na lang ng upo doon sa hospital bed, kunwari nagtatampo.

"Isip-bata," bulong ko pero sapat lang para marinig niya.

"Anong isip-bata? Ikaw nga naglayo dyan sa papel mo, kala mo naman aagawin ko. Sa 'yo na 'yan, uy!" Pakikipagtalo niya sa 'kin.

"Nagda-drawing ako. Baka kasi Architecture ang kinuha ko, 'di ba?" Pilosopong sabi ko.

"Nye nye nye architecture kinuha ko diba?" Pang-gagaya niya sa 'kin na parang bata.

Inirapan ko siya at pinagpatuloy ang ginagawa ko. Nanahimik siya habang naglilipat ng channel sa TV. Napaangat ang tingin ko nang may kumatok. Napatigil tuloy ako sa pagdadrawing nang pumasok ang doktor ni Sevi. Tumingin ako sa likod niya pero wala si Kalix.

Hays, sayang. Saan ko ba makikita 'yon? Puntahan ko kaya si Sam kunwari sa Ateneo? Baka naman mahalata niya na may crush ako roon! Madaldal pa naman 'yon!

Nang matapos kausapin ng doktor si Sevi, tumayo na rin ako dahil kailangan ko na ring umuwi. Nakita ko ang gustong pagpigil ni Sevi na umalis ako dahil wala pa ang parent niya at maiiwan siya sa kwarto mag-isa pero nararamdaman ko kasing uulan kaya nagmadali na akong umalis. Kawawa naman siya.

Doon ako sa España mag-aabang ng jeep kaya doon ako lumabas at naghintay saglit sa waiting shed na tumigil 'yung ulan kasi wala akong payong. Malamang pagbaba ko ng jeep eh mauulanan ako dahil may tatawiran pa akong overpass.

Umupo muna ako sa waiting shed habang nakatingin sa harapan, pinapanood ang mga sasakyan. Naalis lang ang tingin ko doon nang may makita akong pababa ng overpass. Napaawang ang labi ko nang makita ko si Kalix na may hawak na shake sa kamay at padaan na sa harapan ko.

Nakatitig ako sa kanya sa gulat, lalo na noong huminto siya sa paglalakad dahil tumunog ang phone. Naupo siya sa tabi ko pero may space sa pagitan naming dalawa. Mukhang hindi pa niya ako napapansin.

"Oh?" Sagot niya sa phone niya.

Napalingon ako sa kanya. Nakatagilid siya sa akin. Napansin ko tuloy ang tangos ng ilong niya at ang jawline niya. Ang ganda naman ng side profile niya.

"Yeah, I haven't read the cases yet." Sinandal niya ang siko sa tuhod.

Napatingin ako sa digital watch niya. Wew, naka Apple watch.

"Taxation? Wala ata, bro," sagot niya ulit. Agad akong napaiwas ng tingin nang lumingon siya sa 'kin. Napansin niya sigurong may nakatingin sa kaniya! Nag-kunwari akong pinapanood ang ulan sa harapan ko. "I'll ask Attorney Herma." At saka niya binaba ang phone nang hindi inaalis ang tingin sa 'kin.

Ako naman ngayon ang naawkwardan! Ganito pala feeling ng may nakatingin sa 'yo! Ginagantihan ata ako.

Tapos na siyang makipag-usap sa phone pero nanatili pa rin siyang nasa tabi ko. Hindi naman sa assumera ako pero baka gusto niya 'kong kausapin. Charot, assumera lang talaga ako.

"Ang tagal naman tumila..." Kunwaring sabi ko kahit wala naman akong kausap. "Wala pa naman akong payong..." Dugtong ko pa.

Narinig kong medyo natawa siya sa ginagawa ko dahil kinakausap ko ang sarili ko. Lumingon ako sa kanya pero nakatingin lang rin siya sa harapan at nakasandal.

"Sorry, I don't have an umbrella."

Nanlaki ang mata ko nang sabihin niya 'yon. Mukha ba akong nagpaparinig na pahiramin niya ako ng payong?! Hindi naman 'yon ang intensyon ko! Naawkwardan lang ako! Siyempre, hindi naman ako makapagpaliwanag.

"Ako ba kausap mo?" Kunwari pa 'kong walang alam.

He just shrugged. Hindi man lang sumagot! Nako, buti pa 'ko, sasagutin kita. Char.

"Nako, hindi ko naman kailangan ng payong." I tried to save myself but he didn't respond.

Mukha tuloy akong tangang nagpapaliwanag sa hangin. Tumayo na lang ako at umakyat na sa overpass para tumawid sa kabila. Sinilip ko siya at nakitang nakaupo pa rin siya doon at pinapanood ang mga sasakyan. Umismid na lang ako at naghintay na ng masasakyan.

Pagkauwi ko, parang sinagot ni Lord ang dasal ko dahil binalita ni Kierra na nag-aaya si Sam na bisitahin daw namin siya condo niya roon sa Katipunan. Nalulungkot daw siya dahil mag-isa lang siya. Papakainin at papainumin naman daw niya kami.

"Ano, pupunta tayo?"

"Oo!" Mabilis na sagot ko.

Kumunot ang noo ni Kierra at binaba ang phone para tignan ako. Ngumiti lang ako sa kanya kahit paniguradong nahahalata niya na ang hidden agenda ko.

"Dati kapag naririnig mo ang Katipunan, unang reaksyon mo 'Layo!'" Ginaya pa niya ako. "Ngayon oo agad? Walang pagpapapilit? Magpakipot ka naman, oy! Malanding 'to, may crush doon sa lalaki sa Pop Up!"

At tama nga ako. Halata niya nga. Mabilis kasi makapansin 'tong si Kierra. Napaka observant. Wala na rin talaga akong pakialam kung sasabihin niya kila Yanna. Baka sakaling matulungan pa nila ako.

Dumating ang Friday at iyon ang araw na napagdesisyunan naming mag-sleepover nila Kierra sa Katipunan. 12 PM pa lang wala na kaming klase kaya nauna na kami ni Kierra papuntang Katipunan. Siya ang nag-drive dahil tinatamad ako.

"Pasok tayo sa loob!" Pilit ko kay Kierra.

"Malandi ka talaga!" Inirapan niya ako pero pumayag din naman dahil nagpapasundo nga si Sam sa may Xavier Hall. Nagpark saglit si Kierra dahil masyado kaming maaga. 1:30 PM pa raw tapos ng meeting ni Sam kaya bumaba muna kami para mag ikot-ikot... Pero sa totoo lang, daig ang daga ng kalikutan ng mga mata ko.

"Sis, nasan na tayo?" Tanong ko kay Kierra.

"Tanga, nasa America na tayo. Tignan mo, Englishero mga tao."

Ang laki naman pala nitong Ateneo! Ligaw na ligaw kami ni Kierra! Akala ko malaki na 'yung UST tuwing nagpapabalik-balik ako sa Noval papuntang Dapitan pero mas malaki pa pala 'to! Paikot-ikot na ata kami ni Kierra dahil naliligaw.

Bandang huli, umupo na lang kami ni Kierra sa may parang hallway. May mga bench kasi roon.

"Nakakaloka, ang daming pogi." Kinurot ako ni Kierra sa tagiliran. Halos mahampas ko ang batok niya. "Sis, ayon naka puti tapos 'yung katabi niya, sarap sa eyes," bulong niya pa sa 'kin.

"Huwag kang magulo, may hinahanap ako." Tinulak ko ang mukha niya palayo sa 'kin.

"Aray ko, ha!" Reklamo niya. "Ang laki laki nito, tingin mo makikita mo 'yon? Huwag ka nang umasa!"

Hindi ko na narinig ang mga pinagsasasabi ni Kierra dahil nang marinig namin ang bell, nagdagsaan na mga studyante sa hallway. Sige ang tingala ko para lang makita kung dumadaan siya rito.

"Shit, ayun siya!" Kinurot ko si Kierra na napasigaw naman sa sakit.

Nakita ko si Kalix na naglalakad kasabay ng dalawang lalaki. Siya ang nasa gitna habang nagkukulitan 'yung dalawa niyang kasama. Isa roon 'yung crush ni Sam na football player. Halatang naiirita si Kalix dahil seryoso siyang nagbabasa noong hawak niyang makapal na papel. Higit 50 pages ata 'yon.

He was wearing a simple dark green shirt and a pair of black shorts partnered with his black Balenciaga shoes. Simpleng black backpack lang ang suot niya. I wondered if he was the serious type pagdating sa acads? Nakikita ko kasi siyang seryoso habang nagbabasa.

"Hi KJ!" Bati noong isang babae na nakasalubong nila. Napasimangot ako. Tinanguan lang siya ni Kalix at binalik na ang pagbabasa.

"Hoy Luna, tara na, nandyan na daw si Sam!" Napalingon ako kay Kierra.

Tumayo na ako at kinuha ang bag ko. Aalis na sana kami nang marinig namin ang boses ni Samantha na sumigaw sa may hallway. "GIRLSSSS!" Malakas na sigaw niya habang tumatakbo pa papunta sa amin.

Napatingin tuloy ang ibang tao! Napahinto rin sa paglalakad sila Kalix dahil sa sigaw niya. Napaiwas tuloy ako ng tingin.

"Sup, Adi!" Bati ni Sam doon sa crush niya. Wow, friends na sila? "Hey, I'll serve food and drinks tonight sa condo ko if you guys want to come. You can bring other friends too!"

Napaawang ang labi ko nang marinig 'yon. Pucha! Akala ko ba kami lang girls?! Bakit nag-aaya ng iba 'tong maharot na 'to?! Ano 'to, blind date?! Partner partner? Wala akong reklamo kung sasama si Kalix pero nakakahiya! Baka hindi ako makagalaw mamaya!

"G!" Masayang sabi ng isang kaibigan nila. "Tara na, bro." Tinapik nito ang dibdib ni Adonis.

"Okay lang ako. Aayain ko na rin sila Jake. Ikaw ba, KJ?" Pati ako, napatingin at naghintay ng sagot niya.

"Pass," walang pakialam na sabi ni Kalix habang may binabasa pa rin.

Nalungkot tuloy ako! Nakakainis naman! Pagbalik tuloy namin sa kotse e parang pinagbagsakan ako ng langit at lupa. Parang pasan pasan ko lahat ng problema sa mundo.

"What, you like Kalix?!" Sigaw ni Sam sa akin pagkarating namin sa condo niya.

Ang laki masyado ng condo niya para sa kaniya lang. Spoiled na spoiled talaga 'to sa magulang niya palibhasa dalawa lang silang magkapatid. Halatang bagong gawa nga 'yung condo dahil kaunti ang gamit. Malinis. Pastel pa ang kulay. May dalawang kwarto doon at may terrace pa. Sa common area, living room at TV tapos kitchen.

"Crush lang," sagot ko kay Sam habang naglilibot sa condo niya.

"Well, hindi ko na crush si Adonis! May bago na akong crush!"

Ang bilis naman makahanap ng bago nito.

"May listahan ka ba ng mga crush mo, ha? Kapag nireject ka ng isa, cross out sa list tapos 'yung pangalawa naman, ganon?" Sabi ni Kierra.

"9 lang kaya ang crush ko!"

"9?!"

"Kung 10 'yon, e 'di maharot na 'ko! Pero 9 lang!"

Maya maya, dumating na rin sila Via at Yanna, kasabay noong inorder na pagkain ni Sam. May alak na raw siya sa ref na nakahanda. Itong kaibigan ko, masyadong gastador. Minsan, gusto ko na lang siyang suwayin pero nagbebenefit rin naman kami sa mga libre niya.

"Nag LRT kayo?" Tanong ni Kierra pagdating ni Via at Yanna.

"Oo. Hassle," reklamo ni Yanna. "Hoy Sam, siguraduhin mong may poging dadating ha! Iyon ang pinunta ko dito!"

"Oo nga, nag-invite nga ako! Kaso malungkot 'tong isa at hindi pupunta si crush." Tinuro pa ako ni Sam. Sinamaan ko siya ng tingin.

"Sinong crush?" Nagtatakang tanong ni Via.

"'Yung taga Ateneo, remember? 'Yung masungit sa Pop Up. His name is Kalix!" Sagot ni Sam habang inaayos ang mga pagkain doon sa may lamesa.

"What the fuck?! Akala ko ba ayaw mo sa taga Ateneo?! Malanding 'to! Marupok sa pogi!" Sinabunutan ako ni Yanna. "Anyare doon sa sinasabi mong baka english-englishin ka? Tanga!"

"Kaya nga nagpapractice na siya kagabi with Siri," sabi naman ni Kierra. Sinungaling!

Napatingin kami sa pinto nang may mag-doorbell. "'Yan na ba 'yung pagkain?" Tanong ni Yanna.

Sumilip si Sam sa may peephole ng pinto. "Stupid, 'yan na 'yung guys!"

Umirap si Yanna. "E 'di pagkain nga! Boba!"

Wala akong pakialam at kumakain na lang ako ng pizza dahil wala naman ang crush ko. Narinig kong winelcome na sila ni Sam. Ito namang si Yanna, parang naging mahinhin bigla. Umupo roon sa sofa at naglagay ng unan sa binti saka pinatong ang kamay doon. Napaka-mapagpanggap.

"Upo kayo, may pizza dyan tapos may mga pasta rin, may chicken. You guys can eat since we already started na," rinig kong sabi ni Sam. Nanonood lang ako ng TV nang pasimple akong sinipa ni Sam.

"Ano ba?!" Iritang tanong ko nang sipain niya ako ulit dahil hindi ko siya pinansin.

Pinanlakihan niya ako ng mata kaya napalingon ako sa mga lalaki. Halos madura ko ang kinakain ko nang makitang kasama si Kalix. Para akong naging si Yanna at umupo rin ako sa sofa at kumuha ng unan!

Sinamaan ako ng tingin ni Yanna nang makitang nakadikit ako sa kanya.

"Boba, umurong ka. Kaya nga ako nandito para may tumabi sa akin! Epal na 'to," bulong niya.

Umirap ako at lumipat sa kabilang sofa. Anim atang lalaki ang dala ni Adonis. Nagsimula nang kumuha ng pagkain ang mga 'yon. Kumuha lang ng isang slice si Kalix at naupo na doon sa kabilang sofa, sa may tabi ni Yanna!

Halos patayin ko si Yanna sa tingin. Tinaasan naman niya ako ng kilay at sinenyasan na magpalit kami pero inismiran ko siya.

"Hay nako," pagpaparinig ni Via nang makitang nag aaway pa kami ni Yanna sa tingin.

Nilabas na ni Sam ang mga alak at nilapag doon sa lamesa. Nanguna-nguna naman 'tong si Kierra na nagbukas at naglagay sa mga baso. Isa-isa niya 'yong inabot sa amin. Umiling si Kalix.

"Sige na, bro! Ngayon lang!" Pagpilit ng friend niya.

"May cases pa, Leo," seryosong sabi ni Kalix.

"May Saturday at Sunday pa naman! Chill!" Sabi ni Adonis. "Advance na advance mag-aral 'tong tropa ko. Pahinga ka naman nang kaunti, oh!"

"Kung ayaw, wag pilitin!" Sumingit na si Sam. "Stop peer-pressuring him nga. O, inumin n'yo na 'to."

Tinanggap ko ang basong inabot ni Kierra sa akin at inistraight 'yon. Sinalinan ko na lang ulit ng panibago. Naka-limang baso na 'ko pero si Kalix nakaka dalawang slice pa lang ng pizza. Busy siyang nagbabasa noong kanina pa niya binabasa. Naghihighlight pa siya.

"Hahaha, I told you not to force him to go. Look at him! He's still studying!" Natatawang sabi ng kaibigan nila.

"Let him be. Mapapagod rin mata niyan," sabi noong Leo.

And he was right. Noong kumuha ako ng pasta, nakatago na sa bag ni Kalix 'yung binabasa niya at may hawak na rin siyang baso ng alak. Wow, iinom siya. Mataas ang alcohol tolerance ko kaya hanggang ngayon ay hindi pa ako nalalasing. Nagpahinga na lang muna ako sa kakainom at kumain na lang.

Nang mapansin kong madilim na sa labas, doon na ako napatingin kay Yanna. Nakakandong na ang gaga roon sa isa pang poging tropa nila Kalix. Hindi na kami nagulat. Umiwas na lang ako ng tingin. Naglalaro na ng beer pong sila Sam at Via. Si Kierra naman ay may kausap ding lalaki. Busy

silang lahat maliban sa amin ni Kalix. Nakatingin lang ako sa kawalan habang umiinom. Pang-11 na baso ko na ata 'to kaya tinatamaan na 'ko.

Tumayo si Kalix para magligpit. Pinanood ko siyang kuhanin ang mga empty bottles at 'yung mga ibang disposable paper plates. Nilagay niya iyon sa trashbag. I smiled a little. Bakit siya nagliligpit, hindi naman niya condo 'to? I was guessing na bothered siya sa kalat at walang magawa.

Tumayo na rin ako para tulungan siya. Tinapon ko na rin 'yung mga basong walang laman. Pagkatapos, iniwan niya muna sa isang tabi 'yung garbage bag. Ako naman, pumasok sa kwarto para lumabas doon sa terrace. Ang ingay kasi sa loob.

Nagulat ako nang sumunod siya sa 'kin. Sinandal niya ang dalawang siko sa terrace at tumingin lang sa mga ilaw galing sa iba't ibang building.

"Hi! Bakit ka nandito?" Tanong ko.

"Maingay," maikling sagot niya.

Tumango ako at nag isip pa ng itatanong. "Anong year mo na?"

"3rd."

Tumango ulit ako.

"Mag-aabogado ka pala?"

"Yes."

Bakit ang ikli niyang sumagot? Parang wala siyang interes kausapin ako kaya nanahimik na lang din ako. Mapapahiya lang ako rito, e! Sumandal ako sa terrace at paunti-unting ininom ang nasa baso ko.

"You?"

Napatingin ako sa kanya nang magtanong siya.

"Hindi ako mag-aabogado," sagot ko.

He laughed at my answer a little. Napatingin tuloy ako sa kanya. "What year are you in?"

"2nd. Oo nga pala, bakit lagi kang nasa UST? Lagi kitang nakikita roon."

"My parents are both doctors," sagot niya.

Ano 'to, Q&A? Fast talk? Ganiyan lang talaga ang sagutan dito? Kaya today?

"Family of doctors. Buti pinayagan ka mag abogado?"

He did not answer. He just looked away.

I think I hit the wrong spot. Natahimik tuloy ako. My gosh! Ang chismosa kasi! Ayan tuloy, na-off ata siya!

"What's your name?" He asked after a long silence.

Oh my, hindi pala niya alam pangalan ko! Bakit niya tinatanong? Baka isusulat niya ako sa diary niya or something. Crush na ata ako.

"Bakit mo tinatanong?" Tinaasan ko siya ng isang kilay, kunwari hindi ako kinikilig.

"I can't?" Balik niya.

"Aadd mo ko sa Facebook?"

"I don't use Facebook."

"But you have one?"

"I have one," he simply answered.

I laughed a little. "Louisse Natasha Valeria," pagpapakilala ko.

"Too long," he replied.

"Okay. Just call me love."

Tumaas ang isa niyang kilay at inismiran ako. Sungit! Tumawa ako at inubos na lang ang iniinom ko.

"How shall I call you?"

"Simple. Just ask for my number." I smirked.

I saw him roll his eyes but he smiled a little, too. Yie, napangiti! Uminom siya roon sa hawak niyang baso. Gosh, kahit paglunok at pag-galaw ng Adam's apple, naattract ako.

"Luna. Just call me Luna," bawi ko.

Tumango siya at tinalikuran na ako para bumalik sa loob.

Nang pumasok siya sa loob, pumasok na rin ako at nakitang nakapaikot na lang sila roon, mga lasing, at nagpapadamihan na ng inom. Mga nagpapalakasan. Napansin ko rin na nawala na si Yanna at 'yung nilalandi niyang lalaki. Hindi na bago 'yon kaya umupo na lang rin ako at nakisali sa kanila.

"Anong oras ka uuwi, KJ?" Tanong noong isa. Nagtaka pa ako kung sino ang kausap niya. Sino si KJ? Killjoy? Kanina ko pa naririnig 'yon, e.

"Kung anong oras kayo uuwi," sagot ni Kalix.

"Mamaya pa kami, bro. Go out muna for a smoke or something," sabi ni Adonis.

Hindi siya pinansin ni Kalix. Kumunot ang noo ko. He smokes?

"Uy, kulang pa 'yung drinks and food! Bili kayo, Luna!" Sabi ni Via. Pinanlakihan ko siya ng mata. Halos lahat sila ay basag na kaya walang choice kung hindi kami lang dalawa ni Kalix ang mautusan.

Inabutan ako ng pera at gulat rin ako nang pumayag si Kalix. Nagsuot lang siya ng hoodie niya at sumunod sa akin pababa ng condo. Naglalakad kami ngayon papunta sa malapit na convenience store. Madaling araw na pala.

"You smoke?" I asked.

"I already stopped." maikling sagot niya na naman.

"Ang hirap mo kausapin, 'no? Ang ikli ikli ng mga sagot mo palagi!" Sabi ko habang naglalakad kami. "Kung ano itanong sa 'yo, 'yun lang rin isasagot mo. Kung essay 'to, kalahati lang ang score mo."

Hindi siya sumagot. O, 'di ba?! Kakasabi ko lang! Ngayon zero na siya sa essay!

"Last year," sabi niya bigla. Napalingon ako sa kanya. Bumagal ang paglalakad namin.

"What?"

"I already stopped last year," dugtong niya. Kumunot ang noo ko. He lightly scratched the tip of his nose. "Uh, smoking."

Ah! Tumango tango ako.

"Completely. It was a process," he added.

"Congrats." Wala na akong masabi! Pwede bang sabihin ko na lang na crush kita para maintindihan mo kung bakit nage-effort akong kausapin ka kahit ganito ka?

"Thanks."

At wala na ulit kaming mapag-usapan! Kung hindi ko lang talaga 'to crush, hindi na 'ko nagpapakahirap mag isip ngayon kung ano pang itatanong ko. Kahit walang kakwenta-kwentang tanong siguro, pwede na rin.

"Kailan ka ulit babalik sa UST?" Tanong ko.

"Why? You want to see me?"

Huh?!

"Anong sinasabi mo riyan?! Asa ka naman 'no! Phew! Bakit kita gustong makita?!" I blurted out, halatang defensive.

He stopped walking when a car passed by the road. Napatigil din tuloy ako. Lumipat siya ng pwesto sa kabila ko para siya ang nasa gilid ng daan. I smiled a little. What a gentleman.

"Next Friday, I guess."

Hay, isang linggong hindi ko siya makikita! Miss ko na siya. Char.

Nakabili na kami ng pagkain at inumin kaya bumalik na rin kami sa condo. Hindi na kami nag-usap pagkatapos noon. Nang umuwi sila, hindi rin siya nagpaalam sa 'kin. Hindi ko rin naman ineexpect na magpaalam siya sa 'kin. Sino ba naman ako?! Future girlfriend niya lang naman. Hindi nga lang niya alam.

Noong Monday, nagmamadali akong bumili ng lunch sa carpark dahil nga hindi ko pa tapos plates ko. Badtrip, nakalimutan ko! Sa KFC na lang ako bumili ng pagkain. Nagmamadali akong lumabas, dala-dala pa 'yung dalawang malaking papel na nakabilog.

"Shit! Shit!" Halos maiyak ako nang mahulog ako sa maliit na hagdan at natapon ang drinks ko sa mismong papel ko. Para akong mababaliw na. Pinigilan ko na lang ang sumigaw. Wala na akong panahon magbreakdown kaya tumakbo na lang ako sa Noval para bumili ng bagong papel at tumakbo sa may mga gazeebo para madaliin ang pagdadrawing ng bago.

Laglag na siguro ang buhok ko galing sa bun habang stressed na stressed akong nagdadrawing at siyempre kung kailan ako mukhang tanga, roon pa 'ko makikita ng crush ko, 'di ba?!

Inangat ko ang tingin ko sa kanya nang makitang naglalakad siya sa may Beato. Akala ko ba Friday pa?! Bakit nandito na siya kaagad?! Wala ba siyang pasok?! Ano ba 'yan, namiss ata ako kaagad. Chos.

Kumaway ako sa kanya nang magtama ang tingin namin. May gana pa talaga akong kumaway pero hindi pa 'ko tapos dito! Mamaya na 'to ipapasa!

Hindi ko na siya pinansin at pinagpatuloy na lang ang ginagawa ko.

"You okay?"

My gosh! Muntik ko nang mabali ang lapis na hawak ko nang maramdamang tumabi siya sa 'kin! Guard, pwede ba 'to?! Huwag naman sana ako madistract ngayon kung kailan may kailangan akong gawin!

"Oo," maikli lang sagot ko dahil stressed na stressed ako. Napasapo ako sa noo ko, malapit nang tanggapin ang kapalaran ko.

Nakatingin lang siya sa 'kin at inalok ang tubig na hawak niya. "Water?"

I smiled at him a little. "Thank you pero may ginagawa ako. Mamaya mo na 'ko landiin," mabilis na sabi ko.

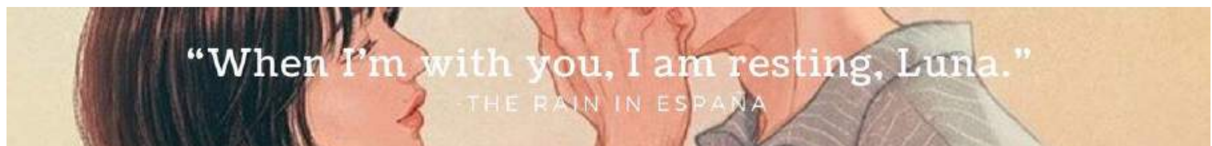
Napatigil ako nang ma-realize ang sinabi ko.

"Kausapin! Mamaya mo na 'ko kausapin!"

The side of his lips rose up, trying to stifle a smile. Napapikit ako nang mariin at hindi na ako nakapagsalita habang nagdadrawing.

"Okay. Mamaya na lang," tumayo siya at iniwan ako.

:)

The Rain in España (University Series #1) - 03

"Hoy, nagmamadali umalis?"

Kumaway ako kay Kierra pagkapasa ko ng gawa ko sa President namin. Siya na raw ang magbibigay kay Sir kasi absent. Mabuti na nga lang at absent dahil binigyan kami ng palugit sa oras ng pagpapasa kaya natapos ko rin by 5 PM 'yung gawa ko.

Pinagsisisihan ko na tuloy na tinaboy ko si crush. Paano ko na siya hahanapin ngayon, ha? Wala naman akong number noon! Nangako pa siya na mamaya kami maglalandian diba? Nasaan na siya ngayon?!

Tinanggap ko na lang na hindi ko naman siya macocontact kaya lumabas muna akong Noval para bumili ng milktea bago bumalik sa loob ng USTe dala-dala 'yung milktea ko. Palinga linga pa ako sa paligid, umaasang makikita nga siya.

"Hoy!"

Napalingon ako kay Sevi nang tinawag niya ako. Tumatakbo na siya palapit sa 'kin ngayon galing doon sa field. Huminto ako sa paglalakad dito malapit sa may BGPOP at hinintay siyang makalapit.

"Anong kailangan m-" Napatigil ako nang kinuha niya ang milktea ko. "HOY!" Hinatak ko ang buhok niya para hindi niya inuman pero nauna na siya.

Masama ko siyang tinignan nang ibalik niya sa 'kin ang milktea ko, tuwang tuwa pa. Napaka-kapal talaga ng mukha!

"Pakyu, Sevirous!" Galit na sabi ko.

Tinawanan niya ako habang nagpupunas ng pawis. Naririnig kong pinagbubulungan siya ng mga babaeng dumadaan sa likod ko. Hindi naman kasi mapagkakaila na gwapo siya, oo. Tapos captain pa siya ng basketball team. Full package.

Tarantado nga lang! Hayop na 'yan! Ininuman milktea ko!

"Kapag ako nagkasakit at namatay dahil sa laway mo, ikaw magbabayad ng hospital bills at funeral ko!" Halos sakalin ko na siya.

"Luh, O.A!" Inismiran niya ako at iniwasan ang kamay kong handa nang sakalin siya.

"Bumalik ka na roon! Hanap ka na ng instructor n'yo!" Tinulak ko siya pabalik habang pinupunasan ang straw ng milktea ko. Ngumisi siya sa akin at may kinawayan pa sa likuran ko bago tumakbo pabalik sa field.

Umirap ako at pinagpatuloy ang paglalakad. May mga nakakasalubong akong kakilala ko na kinakawayan ko na lang. Halos maikot ko na 'tong buong UST pero hindi ko pa rin siya nakikita. Umupo na lang ako sa isang bench sa Plaza Mayor, sa tapat ng Main Building at doon nagmasid ng mga dumadaan.

Nag-retouch pa naman ako para sa kanya. Nag pulbos ako tapos naglagay pa 'ko ng cheek tint at lip tint. Nagpabango pa 'ko at inayos ang bun ng buhok ko. Nag-laglag ako ng kaunting hibla ng buhok sa may magkabilang gilid ng mukha ko para kunwari messy bun.

Pinaghandaan ko 'to, oh! Kung alam ko lang kasi na dadating siya kanina e 'di sana nag-gown ako!

Sumimangot ako habang nakatingin sa main building. Para talaga siyang painting, e, 'no? Isa 'to sa dahilan kung bakit dito ako nag-enroll, e. Pakiramdam ko narerelax ako kapag tinitignan ko ang building na 'to pagkatapos ng klase.

"Hey."

Napaawang ang labi ko nang makita ko si Kalix sa harapan ko. Umupo siya sa tabi ko at tumingin rin sa Main building habang may hawak na Starbucks cup sa kabilang kamay. Hindi ako makapagsalita. Na-starstruck ata ako. Wow, artista ang datingan.

Hindi ko siya masyadong napagmasdan kanina. Naka puting shirt lang siya at black pants. Naka-tuck in 'yung shirt niya at may belt siyang itim, tapos naka puting sapatos. Bakit kahit ang simple ng suot niya, ang lakas ng dating sa 'kin? Ang bango pa.

"Hi, anong pabango mo?" Agad na tanong ko para masimulan na ang usapan naming dalawa. Interview na naman 'to. Kung ano ang itanong sa kanya, 'yon din ang isasagot.

"It's not important," sagot niya.

Bago 'yun, ah! Hindi niya sinagot nang diretsahan!

"How are your plates?"

Napalingon ako sa kanya nang siya naman ang magtanong sa 'kin. Wow, kinakausap niya 'ko ngayon, ah! Mabuti naman. Kung hindi sasakit na ang likod ko kakabuhat sa usapan naming dalawa.

"Tapos ko na. Pinasa ko kanina lang. Buti nga absent 'yung prof eh kaya natapos ko. Nakalimutan ko kasi noong weekend. Paano, natulog kami kila Sam, 'di ba? Tapos nag-mall pa kami sa QC. Tapos noong gabi, nagpuntang BGC. Hindi pa naman ako sanay na nagca-cram. Never ko na gagawin 'yon!" Pagdaldal ko.

Ganoon sana! E 'di perfect ako sa essay, diba?!

"Ikaw? Musta cases?" Tanong ko naman.

"Finished reading."

Ngumuso ako. Tignan mo, ang ikli talaga ng sagutan. Tumayo ako kaya napatingala siya sa akin, nagtataka kung saan ako pupunta.

"Tara, bibili ako ng Potpots. Sama ka?" Tanong ko.

Kumunot ang noo niya. "Pot.. what?"

"Masarap 'yon! Tara!" Gusto ko sanang hawakan kamay niya para hatakin pero nahiya ako slight. Mabuti na lang at tumayo rin siya kaagad kaya naglakad na kami papunta sa carpark. Nang makabili na ako, inalok ko kaagad sa kanya.

Tumanggi pa siya pero pinilit ko kaya kumuha na rin siya at kumain. They were just some normal flavored potato chips na malambot. Naglakad-lakad kami pabalik pagkatapos kong bilhin. Nang madaan sa UST Hospital, naisipan kong magtanong sa kanya.

"Parehas ng parents mo, rito nagtatrabaho?"

"Yes." Tumango siya habang sinasabayan akong maglakad. Mas mahaba ang biyas niya sa 'kin kaya binabagalan niya ang lakad niya. Napapairap ako dahil pinagtitinginan siya ng iba. Hindi ko alam kung dahil ba gwapo siya o dahil naka civilian siya. Halatang hindi taga-rito.

"Anong klaseng doktor?"

"Neurosurgeon. The other one is ortho, I think." He shrugged, mukhang hindi rin niya alam kung ano-ano ang terms.

"May mga kapatid ka ba?" Tanong ko ulit. Tumango lang siya. "Ilan? Anong course? Ilang taon?"

Ayan, ha! Dinamihan ko na ang tanong para madami na rin siyang masabi.

"We're 3. I'm the middle child. My sister is in med school and my little brother is only 4."

Aw, so kuya siya? Cute naman. I liked men who were good with kids. Nakita ko na tuloy ang future ko with him. Char!

"Bakit hindi ka nag-med?" I tried to ask. Naramdaman kong sensitive topic ata 'yon para sa kanya kaya hindi na rin ako nag-expect ng matinong sagot.

"I just don't want to."

Tumango na lang ako at hindi na nagsalita pa tungkol doon dahil mukhang iniiwasan niya. Madaldal ako pero alam ko kung hanggang saan lang 'no! Umupo na lang kami sa may lovers lane kahit hindi naman kami lovers.

"So, kala ko ba Friday ka pa pupunta dito? Bakit ka narito?" Na-miss mo siguro ako!

"My friends are here."

"Oh? Nasaan?" Luminga-linga pa ako na parang makikita ko mga kaibigan niyang nagtatago rito. He looked at me and bit his lower lip to stop a smile.

"Not here. Nasa Dapitan, umiinom," medyo natatawang sabi niya.

Tumango ako. "Bakit hindi ka sumama? Tara, sama tayo!" Aya ko sa kanya dahil makapal ang mukha ko. He stared at me for a second, halatang may iniisip.

"I think that's not a good idea," sabi niya naman.

"Bakit? 'Di ba 'yun din friends mo na nakasama namin nila Sam?"

"No." Umiling siya. "These are my high school friends. Almost all of them ended up studying here so they held the 'mini reunion' here."

"O, bakit nandito ka?! Tara nga! Saan ba sila nainom? Sundan natin! Sali tayo!" Tumayo ako. Halatang ayaw niyang tumayo pero napilitan siya.

Pumasok kami sa 4M. Inaasahan kong makikita ko iba kong kakilala dito at tama nga ako. Kumaway lang ako sa kanila bago kami umakyat ni Kalix. Nang makaakyat, sumenyas kaagad 'yung isa niyang tropa na nandoon sila sa gilid.

"Pre! Ano, kala ko ayaw mo uminom?!" Salubong noong isa sa kanya sabay handshake. Lima siguro sila. May dalawang taga UST at 'yung tatlo, hindi naka-uniform kaya hindi ko alam kung taga-saan.

"O, pucha, Luna!" Nanlaki ang mata ko nang makita ko 'yung kakilala kong taga kabilang section ng Archi. Kaibigan niya pala! Hanep! "Anong ginagawa mo rito?!"

Napatingin din si Kalix sa amin nang mapansing magkakilala nga kami. Kinakausap siya ngayon noong isang naka civilian.

"Sinamahan ko lang si Kalix. Kaibigan mo pala!" Medyo sumisigaw ako dahil ang ingay noong nasa kabilang table. Pinaupo kami ng mga kaibigan niya. Bale, magkatabi kami ni Kalix at sa tapat ko 'yung kakilala ko, si Erick.

"Girlfriend mo, pre?" Tanong noong isa kay Kalix.

"Hindi," maikling sagot niya.

Ang cold, ah! Huwag kang mag-alala! Soon! Pakiramdam ko naman wala siyang girlfriend... 'di ba? Hindi siya umaangal sa mga advances ko, e. Ngumiti lang ako doon sa nagtanong bago ko pinagpatuloy ang pakikipag-usap kay Erick tungkol sa prof.

"Pakilala mo 'ko," rinig kong sabi noong isa pang naka civilian.

Hindi ko alam kung anong sinagot ni Kalix. Kumuha lang siya ng baso at nagsalin ng inumin doon. Ako lang ang babae sa kanila. Buti na lang may kakilala ako. Halata nga lang na tinatamaan na sila dahil kanina pa ata sila nagsimula. Gin pa ang tinira.

"Paano kayo nagkakilala?" Tanong ni Erick. "Ang layo, ah!"

"Common friend. Si Sam, kaibigan ko sa Ateneo," sagot ko naman. Lumingon ako sa nag abot sa akin ng baso. Kinuha ko iyon at ngumiti sa kanya. Dapat mabait ako dahil friends sila ni Kalix. Pa-goodshot lang!

"Hi, anong pangalan mo?" Tumabi sa akin 'yung naka civilian kanina na kausap ni Kalix.

Napalingon si Kalix sa gawi ko nang mapansing lumipat ang kaibigan niya. He was watching us with no emotion in his eyes. Hindi niya pa matanggal ang tingin niya.

"Luna." Nakipagkamay ako pagkatapos magpakilala. "Ikaw?"

"Mark. Archi ka pala sa UST? Musta?" Pakikipagchikahan niya sa 'kin. Nakipagkwentuhan na rin ako sa kanya dahil hindi rin naman ako kinakausap ni Kalix. Mukha namang mababait ang ibang mga kaibigan niya. Naiilang lang ako sa hindi ko malamang dahilan.

Nakaka-apat na baso na 'ko habang nakikipagkwentuhan. Hindi ko na rin napapansin. Lumabas muna si Erick tsaka 'yung taga isang UST para mag yosi. Kausap ni Kalix 'yung isa niyang kaibigan ngayon. 'Yung dalawang naka civilian, lumipat sa harapan ko para makipag-usap naman sa 'kin.

"Naiistress ka pa sa lagay na 'yan? Hindi halata, ah!" Sabi noong Rey.

"Grabe ka, oo naman," awkward na sabi ko. "Kayo ba? Kumusta acads?"

"Okay lang. Madalas ako sa UST pero bakit hindi ata kita napapansin doon? Kakaiba pa naman 'yung ganyang ganda." Hinawakan niya ang baba ko saglit. Awkward akong ngumiti kay Rey. Ano ba 'to? Sinasadya niya ba? Si Mark naman ay may tinext kaya hindi niya nakita.

"Saan ka madalas, Luna?" Tanong ni Mark nang makabalik. "Kain tayo minsan. Malapit lang ako dito!"

"Puta, ang bilis mo, ah." Siniko siya ni Rey.

Ngumiti si Mark sa akin. "O kaya inom tayo minsan. Mukhang malakas ka, e. Lasing ka na ba? Pang ilan mo na 'yan, oh?" Turo niya sa baso ko.

"Pang pito pa lang, grabe." Tumawa ako para maalis ang tensyon. Lumingon ako kay Kalix at nakitang lumipat na siya roon sa katapat kong side na table at kausap pa rin 'yung kaibigan niya. Seryoso lang siyang nakikinig at paminsan-minsan tumitingin sa 'kin.

"May boyfriend ka?" Tanong ni Rey bigla.

"Uh, wala," sagot ko kasi totoo naman.

"Bakit wala? Ganda mo, oh!" Sabi naman ni Mark.

Ano ba 'yan? 'Yan 'yung mga typical na galawan ng mga highschool, e. Ang tanda na niya, hindi ba siya mag-eevolve man lang?

Nilapit ni Rey ang upuan niya malapit sa akin at nilagay ang braso sa sandalan ng inuupuan kong monoblock. Inalis ko ang pagkakasandal ko para hindi ako madikit sa braso niya. Nagkunwari na lang akong nagsasalin sa baso ko, naiilang na lalo.

"5 seconds nga! 5 seconds walang malisya!" Sigaw ni Mark. Narinig noong mga lasing sa kabilang table kaya nagsi-kantyawan na sila sa amin ni Rey. "5 seconds! Walang malisya!"

Awkward akong umiwas ng tingin. Nakatitig lang sa 'kin si Rey at lumapit para bumulong. "G? Isa lang."

"Luna, tara na."

Napatingin ako kay Kalix nang tumayo siya at nasa gilid ko na siya. Tumayo na rin ako at kinuha ang bag ko para makaalis. Ayaw ko na rito. Hindi ko gusto ang hangin.

"Pre, ang KJ naman!" Kantyaw ni Mark. "Saglit lang, wag muna kayo umalis!"

Hindi siya pinansin ni Kalix at tinulungan akong kuhanin ang bag ko doon sa kabilang upuan. Tumayo na rin si Rey para pigilan kaming dalawa.

"Pre, mamaya na kayo umuwi." Hinawakan ni Rey si Kalix sa balikat pero agad 'tong umiwas sa hawak niya. "Ano, pre? May problema ba?"

Umiling si Kalix at nag ambang aalis na pero pinigilan ulit siya ni Rey. Ano ba 'tong isang 'to? Hindi ba siya makaramdam? Hinarang niya ang kamay niya sa dibdib ni Kalix at marahan siyang tinulak. Halatang lasing na.

"Huwag mo 'kong hawakan," naiiritang sabi ni Kalix.

"Bakit ka galit? Sabi mo hindi mo girlfriend? Ano naman kung maghalikan kami, ha? Ano naman sa 'yo?!" Tumataas na ang boses ni Rey. Natahimik tuloy ang mga tao dito at naki-chismis.

Ano ba 'tong nangyayari rito? Hindi naman ito ang pinunta ko. Hindi sumagot si Kalix at umambang lalakad na. Sumunod ako sa kanya pero hinawakan ni Rey ang palapulsuhan ko at hinatak ako pabalik kaya muntik na akong matumba.

"Shit!"

Nanlaki ang mata ko at napatakip sa bibig ko nang bumagsak si Rey sa sahig dahil sa suntok ni Kalix. Napaatras ako dahil nagkagulo na ang mga tao! May mga umakyat sa hagdan para silipin ang nangyayari at napatayo na rin ang mga nasa ibang table.

"Puta, anong nangyayari?!" Bumalik na si Erick at 'yung isa pang taga UST. Agad inawat ni Erick si Rey at si Kalix habang ako gulat pa rin ako sa nangyari. Jusme! Bakit may nagsusuntukan?!

"Putangina!" Galit na sigaw ni Rey. "Huwag kang magpakita sa 'kin, Kalix! Babasagin ko ulo mo!"

Tinapunan siya ng tingin ni Kalix. "Fuck you."

Nagkantyawan sila roon pero hindi ko na narinig nang hatakin na ako ni Kalix palabas. Nang nasa kanto na kami, binitawan na niya ako at huminto siya saglit sa paglalakad sa may Dapitan para pakalmahin ang sarili. Mabigat ang paghinga niya at hindi naman ako makapagsalita sa gulat.

"O-okay ka lang?" Tanong ko.

"Are you?" He looked at me with concern in his eyes. Medyo namumula ang mukha niya. Hindi ko alam kung dahil sa galit o dahil sa alak, pero ang pogi niya pa rin tignan.

Napaiwas ako ng tingin habang hinahabol rin ang hininga ko. Parang hindi ako nakahinga doon sa loob! Masyadong marami ang nangyayari!

"Okay lang ako. Medyo nailang lang ako." I gave him a smile so he would calm down.

"Fuck, kaya ayaw kitang isama roon, e," rinig kong bulong niya.

Natahimik ako dahil hindi ko alam kung anong mararamdaman ko. Bakit kasi nagpumilit pa ako?! Next time, hindi na. Malay ko bang siraulo pala mga 'yon, 'no? Akala ko dahil kaibigan niya, matitino at mababait katulad niya. Hindi pala.

"Okay na, tara na. Bumalik na tayo," pinilit ko na siyang bumalik sa loob ng UST. Nang nasa tapat na kami ng carpark, huminto na ako sa paglalakad para magpaalam sa kanya. "Sige na, uuwi na 'ko."

"Paano ka uuwi?" Tanong niya.

"Jeep. Mag-aabang ako roon sa España o kaya sa Noval. Ikaw ba?" Tanong ko.

"Hatid na kita." Nauna siyang maglakad papasok ng carpark.

Napaawang ang labi ko sa gulat pero sumunod na lang rin ako sa kanya. Oh my gosh! Tama naman ang pagkakarinig 'ko, 'di ba?! Hatid! At papunta kami sa carpark dahil... ihahatid niya 'ko gamit ang kotse niya! For the first time!

Level up! Ihahatid na niya ako. Anong sunod? Mag-uusap na kami gabi gabi? Mag-aaya na siya ng dinner? Pipilitin niya na kumain ako dahil ayaw niyang nagugutom ako? Magde-deep talks kami sa madaling araw? Tapos next week, hindi na siya magrereply kasi sasabihin niya busy daw siya pero makikita mong may kausap na palang iba?

Charot!

Kinagat ko ang ibaba ng labi ko nang makita kong binuksan niya na ang pinto ng Mustang niyang itim. Sumakay na lang rin ako at nagsuot ng seatbelt. Tahimik lang kami sa byahe. Tinuro ko lang kung saan ang condo namin. Wala na! Alam na niya kung saan ako nakatira! Baka puntahan ako! Char.

"Saan ka nakatira?" Tanong ko naman sa kanya.

"I have a condo near Ateneo," maikling sagot niya. Tinignan ko ang kamay niyang nakahawak sa manibela. Medyo namumula ang kamao niya. I smiled by myself, pinipigilan ang kilig ko.

"Saan?" Tanong ko.

He arched a brow. "What are you planning?"

Nahugot ko ang hininga ko! Kung umiinom lang ako ay nasamid na ako! "Grabe ka! Anong ibig mong sabihin? Tinatanong ko lang kasi curious ako! Ikaw, alam mo kung saan ako nakatira tapos ako hindi. Unfair na may alam ka sa 'kin na hindi ko alam sa 'yo. Gets mo?"

"Haba ng paliwanag," he whispered.

"Aba!" Singhal ko. Bastos ugali nito, ah! Pero imbis na mainis ako, kinilig pa ako. Malala na ata ako, ah.

"Same building ni Sam," sagot niya.

Huh?! Kaya naman pala kahit late na noon, wala siyang pakialam kasi sa ibang floor lang siya! Hanep!

Okay, may plano na ako. Kailan kaya next na mag-aaya si Sam sa kanila? O kaya doon na lang kaya ako matulog? Kunwari bored ako. Susuportahan naman ako noon sa kalandian ko, e. Tama 'yon.

Hininto niya na ang kotse sa tapat ng lobby ng condo ko. Tinanggal ko ang seatbelt ko at tumingin sa kaniya. "Thank you sa hatid," sabi ko bago buksan ang pinto.

"You won't ask me to go up?"

Nanlaki ang mata ko at nasara ko pabalik ang pinto para lang lumingon sa kanya. "H-huh?" Nauutal na tanong ko dahil sa gulat. "Gusto mo bang umakyat?" Tanong ko.

He chuckled. "I'm kidding. Goodbye."

Phew. "Okay. Bye!" Bumaba na ako ng kotse niya at pinanood ko pa siyang umalis bago ako umakyat. Nang makasakay ako sa elevator, buti na lang mag isa lang ako, sumigaw sigaw ako sa kilig at inayos ang itsura ko nang makita ang salamin.

Nang makapasok sa unit, tumakbo ako at niyakap si Kierra na nananahimik sa sofa at kumakain ng ice cream. "What the heck!" Reklamo niya sa 'kin. "Anong mayroon?!"

Binitawan ko siya at pinisil ang pisngi niya. "Ang daming nangyari sa araw na 'to! My gosh!"

Tuwang tuwa ako habang binababa ang gamit ko. Muntik ko pang mababaan ng bag 'yung nakalatag na painting ni Kierra na pinapatuyo niya. Muntik ko nang harapin ang kabilang buhay, ah.

"Ano ngang nangyari?!" Curious na tanong ni Kierra.

"Okay so, nagkita kami ni Kalix tapos sabi ko mamaya na niya ko landiin tapos sabi niya okay mamaya na lang, tapos nagkita kami sa Plaza Mayor tapos uminom kami kasama friends niya sa 4M tapos medyo minanyak ako ng friends niya tapos sinuntok niya, sis! Nakakaloka! Tapos hinatid niya ako pauwi, sabi pa niya kung hindi ko siya aayain sa taas tapos joke lang daw! Edi sis ako naman kilig na kilig ako kahit alam kong sasaktan niya rin ako sa huli kasi ganoon naman sila lagi, charot!"

Humiga ako sa sofa habang kinikilig pa rin. Mas nakakakilig pala kapag kinwento! Halos mawalan ako ng hininga dahil tuloy-tuloy talaga akong nagsalita. Mabuti na lang sanay na si Kierra kaya naintindihan niya pa rin ang kwento ko.

"Hala ka, malandi ka talaga! Bakit may suntukan sa 4M?!" Iyon lang ata ang tumatak sa utak ni Kierra.

"Hindi ko rin alam! Nagulat nga ako!" Sabi ko habang nagiiscroll sa phone ko. Naisipan kong i-add si Kalix sa Facebook kahit sabi niya hindi naman siya nagfefacebook.

Nakita ko ang account niya pero halos lahat ng information at picture naka-hide. Ano ba 'yan! Napakaprivate na tao! 'Yung current profile picture niya lang ang nakita ko. Nasa yacht siya. Nakasandal siya sa railings at medyo hinahangin ang buhok niya. Naka white na sleeveless shirt siya, black board shorts, at naka shades! Hindi siya nakangiti sa picture. Seryoso lang ang mukha niya at nakatingin sa malayo.

Ang header niya naman ay picture nilang tatlo nila Leo at Adonis. Naka-suit sila at parang nasa party. Hindi pa rin siya nakangiti sa picture na 'yon pero ang gwapo niya tignan sa ayos niya.

"Ang pogi talaga!" Sabi ko pagkapindot ko ng Add Friend. Hindi ako nag-expect na iaaccept niya ako kaagad kasi sabi niya hindi daw siya nagfe-Facebook.

Sinubukan kong tignan kung may Instagram siya. Nakita ko pero naka-private!

kalixjm
0 posts - 2,345 followers - 342 following

E 'di ikaw na private na tao! Wala man lang kapost-post! Nag-follow request pa rin ako para kapag finollowback na niya ako, magpapapansin ako sa IG stories ko. Planado na ang lahat. Operation: Mahulog siya sa 'kin. Chos.

Binaba ko muna ang phone ko para kumain ng nilutong sinigang nitong si Kierra. Busy na siya ngayon na nagpe-paint. Nagpa-practice kasi siya ngayon. Ako naman, ingat na ingat na huwag dapuan ng sabaw ng sinigang 'yung ginagawa niya. Kung hindi, baka magsabunutan kami rito.

Ang rule namin ay: kahit galit kami sa isa't isa, walang siraan ng plates.

And I abide by the rules of the court!

Minsan nga, gagamitin ko 'yan kay Kalix para kunwari same interests kami. Makapagbasa na nga ng mga kaso para naman next time, may mapag-usapan kami. Iyong mahaba ang pag-uusap namin! Tama!

Napa-search tuloy ako. Habang nagsesearch ako, biglang may lumabas sa notifications ko.

kalixjm accepted your follow request.

Napangisi ako at dali-daling binuksan ang Instagram ko para mag-dm sa kanya. Akala niya, ha. Accept pa niya ang follow request ko, ah! Hindi ako matatahimik ngayon dahil sa excitement.

lunavaleria: so what's your thought on Hernandez v. CA

I giggled by myself.

kalixjm: typing...

kalixjm: Tf?

Napalingon sa akin si Kierra nang tumawa ako mag-isa. I cutely smiled at her before biting my lip. Nag-type ulit ako habang natatawa.

lunavaleria: why? curious ako sa case :)

kalixjm: Really?

kalixjm: What are you curious about?

lunavaleria: the case nga :)

kalixjm: Did you even read it

lunavaleria: oo naman!

kalixjm: What's the ruling?

Napabalik tuloy ako sa sinearch ko! Siyempre hindi ko talaga binasa, duh! Bakit ko babasahin! Random search lang naman ako tungkol sa mga kasal kasal cases! Nakakaloka, malay ko ba! Hindi naman ako na-inform na may pa-recitation pala rito.

kalixjm: See? Hindi mo nga alam.

lunavaleria: alam ko kaya. the decision of the court of appeals is affirmed. panis

Ang hirap naman makibagay kay crush! Nage-effort naman ako, e. Sana lang hindi niya pagtawanan ang mga sinasabi ko.

kalixjm: Really? Tell me the facts.

lunavaleria: oo na hindi ko na binasa ano ba 'yan epal ka naman e ;(

Seen

Hindi na niya ako nireplyan! Ngumuso ako at naghugas na lang noong pinagkainan ko bago ako nag-shower. Nag-skincare na rin ako at sinimulan nang gumawa ng plates. Pinicture-an ko 'yon at nilagay sa IG story ko para tignan kung nagviview ba si Kalix.

Viniew nga niya, hindi nga lang nagreply! Dahil makapal ang mukha ko, binuksan ko ang dm namin at nag-snap ako ng picture ng drawing ko at sinend ko sa kanya. Nakita kong inopen niya kaagad.

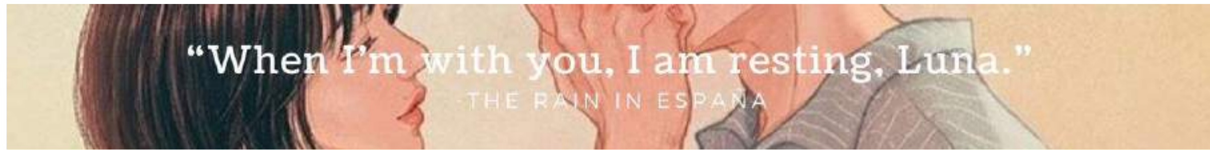
kalixjm: typing...
kalixjm: sent a photo

Sinendan niya rin ako ng picture ng binabasa niyang libro about Taxation. I giggled again when he sent another message.

kalixjm: Wag kang magulo.

Tumawa ako kaya napatingin ulit sa 'kin si Kierra. Nag-peace sign lang ako sa kanya at bumalik na sa ginagawa ko.

:)

The Rain in España (University Series #1) - 04

"Fina-fucking-lly, for the first time, walang deadlines!"

It had been 4 days since I last saw him. Today was Friday again at based sa sinabi ni Kalix, Friday daw siya babalik sa hospital 'di ba? Minsan, gusto ko na lang magkasakit para ma-admit ako sa hospital at mas madali ko pa siyang mahahagilap! Pero siyempre, hindi naman ako aabot sa ganoon! Ayaw ko pa!

"Nomi?" Tanong ni Via sa amin habang nasa Dapitan kami, sa tapat ng mga nagbebenta ng street food, kumakain ng cheesestick.

"Tama na kaka-inom n'yo, maawa kayo sa mga atay n'yo," payo ko sa kanila.

Napatingin silang dalawa sa akin at sabay pang napahinto sa pag-kain. "Di ba kakainom mo lang kagabi?" Paninira ni Via.

"Excuse me! Isang beer lang 'yon! Ayaw kasi mag-function ng utak ko. Kailangan ko ng creative ideas para masimulan 'yung plates ko. Hirap kaya ng walang creative juices," pagpapalusot ko pa.

Tumango tango silang dalawa, not really convinced with what I said kahit iyon naman talaga ang totoo! May mga oras talaga na hindi gumagana 'yung utak ko. Ang hirap kayang mag-isip palagi ng bagong ipapakita sa prof. Hindi pwedeng mag-recycle.

"Nauubusan ka ba talaga ng creative juices? Puring puri ka na nga sa mga prof natin, e. Ikaw na ata ang favorite." Umirap si Kierra.

Kaunti na lang, iisipin ko nang may sama sila ng loob sa 'kin! Hindi ko naman kasalanan na napasa ang talento ng magulang ko sa 'kin.

I had high expectations for myself kaya nga hindi ako sanay ng nagca-cram. Nasisira noon lahat ng idea ko. Marami akong naiisip kapag nagrerelax ako kaysa under pressure. Palagi akong nakakakuha ng uno so I did everything to maintain it and keep my grades stable. 'Yung last na crinam ko sa Beato, hindi ako naka-uno. Badtrip nga, e... Pero kinalimutan ko na lang rin. Wala naman akong magagawa roon. Kasalanan ko ring kinalimutan kong tapusin.

"Siraulo 'yung history of Archi, daming ebas." Umirap si Via. "Tinatry ko naman gandahan 'yung gawa ko pero 'pag nagpasa na si Luna, luluhod na lang talaga kami, e. Kasi.. taLUNA kami."

Nag-joke pa nga! Hindi bagay! Ako lang dapat ang nagjo-joke dito!

"Guys, wag n'yo 'kong puriin masyado, baka manlibre ako." Tumawa ako at bumili ng fishball.

"Nasaan na crush mo?" Tanong ni Kierra bigla.

Saka ko nga lang naalala na hinahanap ko nga pala 'yung baby ko na 'yon! Ang sabi kasi sa 'kin sa last DM ay huwag daw akong magulo kaya hindi ko na siya ginulo! Mahaba pa ata ang readings niya. Balita ko kasi mahirap daw ang Taxation. Sinusumpa raw nila 'yon.

"Hoy!" May bumatok sa akin kaya halos mabulunan ako sa kinakain kong fishball.

Masama kong tinignan si Sevi na nakangiti sa harapan namin, nakahawak pa sa strap ng bag niya at naka-uniform. Suot niya rin 'yung glasses niya. Hindi naman talaga malabo ang mata niya! Pakiramdam niya lang daw ay kailangan niyang bumagay sa mga taga-Engineering. Mukhang matatalino raw kasi! Mas siraulo pa siya sa siraulo.

"Punta kayo sa game, ah!" Pag-aaya niya.

"Mananalo ba kayo?" Pang-aasar ko kaagad.

"Pag nanood ka, trust me, mananalo kami." He smirked at me and I immediately rolled my eyes.

"May libre bang tickets? Sino bang kalaban n'yo?" Tanong ni Kierra, interesadong pumunta. Feel na feel ang pagka-Tiger.

"Ako, bibigyan ko kayo tickets. Dali lang kumuha, e. Tamaraws kalaban namin kaya nood kayo," pagpupumilit pa niya.

Tumingin siya sa 'kin habang kumakain ako. "Sige na, Luna, pumunta ka na! Kapag pumunta ka, lilibre kita ng samgyupsal."

"Oo na, leche!" Sabi ko sabay tapon ng baso roon sa may basurahan. Umalis na rin si Sevi dahil may training pa raw siya. Nang maiwan kami nila Via, hindi ko maintindihan ang dalawa. Parang nag-uusap kahit wala namang sinasabi at nagngingisihan pa.

"Anong problema n'yo?" Tanong ko sa kanilang dalawa.

"Wala. Gwapo ni Sevi, 'no?" Nakangiting sabi ni Via.

"Gwapo? E 'di ligawan mo," walang pakialam na sabi ko habang umiinom ako ng palamig.

Nang matapos kami kumain, sabi ko babalik na ako sa UST dahil may gagawin pa ako at iyon ay ang hanapin si Kalix. Kinuha ko ang phone ko at pinicture-an ang tapat ng UST Hospital. Nilagay ko 'yon sa IG story ko at nilagyan ng 'San ka na' caption.

Umupo muna ako sa lovers lane at sige ang pagtingin ko kung nakita na niya ang IG story ko pero hindi pa rin. Wala naman siyang IG story ngayong araw kaya napag desisyunan kong i-stalk na lang 'yung friends niya. Finofollow naman ako ni Leo at ni Adonis.

Tinignan ko ang IG story ni Leo. May libro.. May libro.. May kaso.. Napatigil ako nang makita ang IG story niya sa loob ng klase. Stolen picture 'yon ni Kalix na nakatayo sa likod niya tapos ang caption:

'Sana all maraming recit'.

Ang hindi ko maintindihan, marami siyang recitation sa klase nila pero kapag nakikipag-usap na siya, daig pa ang fast talk. Isang tanong isang sagot talaga. I wondered if may mga nagkakagusto pa sa kanya kahit ganyan siya.

Duh, meron! Ako!

Tsaka mukha namang marami ngang nagkakagusto sa kanya. Noong nagpunta kami sa Ateneo, ang daming bumabating babae sa kanya, e. Partida, tahimik. Kapag friendly pa 'yan, baka alayan na 'yan ng rosas.

Buti na lang talaga hindi siya friendly.

Tinignan ko naman ang IG story ni Adonis at nakita kong nasa gym sila ngayon! Posted lang 4 minutes ago. Nanlaki ang mata ko nang mahagip sa video si Kalix na nagwowork-out. Naka-navy blue siyang sleeveless shirt at black shorts. Inaayos niya ang gloves niyang itim at medyo pawis ang itsura dahil medyo basa na ang buhok. Nang makita niyang vinivideohan siya, pinakyu niya si Adonis at tinalikuran.

Shet, ako rin pakyuhin mo, please.

4 minutes ago so panigurado naroon pa rin sila. Tumayo na lang ako at pumunta sa España para mag abang ng jeep. Mukhang naghintay lang rin ako sa wala. Dinelete ko na rin kaagad 'yung IG story ko dahil nahiya na ako.

Pagkauwi ko, wala pa si Kierra kaya nagbihis na lang muna ako ng shorts at shirt bago bumaba. Mag-gogrocery na lang muna ako dahil wala na kaming makain! Habang naglalakad ako, nag-text naman si Sevi.

From: Sevi
San ka?

Nagreply kaagad ako.

To: Sevi
Gogrocery sa baba ng condo. Why?

From: Sevi
Otw

Napairap ako at pumasok na sa grocery. Inuna ko muna 'yung mga gulay at prutas na kailangan namin ni Kierra. Madalas kasi kaming magluto. Kapag nauna ako umuwi, ako ang magluluto ng dinner. Kapag siya, e 'di siya naman. Mas gamay ko nga lang ang breakfast kaysa sa kanya. Kape lang kasi breakfast n'on.

Kakalagay ko lang ng prutas sa cart ko, inagaw na ni Sevi ang cart para siya ang magtulak.

"Oh, ba't nandito ka? Kala ko may training?" Tanong ko sa kanya.

"Wala," maikling sagot niya. Napansin ko kaagad na may iniisip siya at mukhang badtrip.

Hindi ako nagsalita at nakasunod lang siya sa akin kapag may ilalagay ako sa cart. Hindi rin siya nagsasalita at naiilang akong hindi siya maingay kaya habang naghahanap ako ng cereal, nagtanong na ako sa kanya.

"Anong problema?"

Umiling siya at bumuntong-hininga. "Nag-away si Arnie tsaka Ian sa kalagitnaan ng training. Parang mga bobo, amputa."

Napalingon kaagad ako sa kanya. "Oh?! Bakit daw? Anong nangyari?"

"Ewan ko ba! Bigla na lang nagsuntukan sa harapan ko. Buti wala pa si coach. Badtrip talaga ako. Sabi ko kung hindi nila kayang iwan sa labas ng court problema nila, huwag na silang lumaban sa Monday." Ginulo niya ang buhok niya sa sobrang inis.

"O, anong sabi?"

"Ayon, pinuntahan ko si coach. Sabi bukas na lang mag-training. Iniwan namin silang dalawa roon. Sabi ko magsuntukan sila roon o magbatuhan ng bola, wala na kako akong pakialam basta huwag silang gaganyan ganyan sa UAAP." Umiling siya, seryoso ang mukha. Halatang badtrip nga.

"Magluluto ako ng dinner, gusto mo?" Alok ko para naman gumaan ang mood niya. Tama nga ako. Nginitian niya ako at tumango na parang bata.

"Gusto ko kare-kare." Nag-request pa ang hayop.

"Gusto ko saktan ka," ganti ko.

"Ouch!" Humawak siya sa dibdib niya at umaktong nasaktan. "Para namang hindi mo 'ko sinasaktan, Luna."

Bumili ako ng pang kare-kare at saka ako bumili ng mga sabon at panlaba na kailangan namin ni Kierra. Pagkatapos, binayaran ko na. Tinulungan naman niya akong magbuhat hanggang sa taas ng condo.

Hindi na bagong narito si Sevi. Parang kapatid na namin 'to ni Kierra kaya laging tumatambay dito. Minsan kahit umalis kami, nandito pa rin at nanonood lang ng Netflix. Akala mo bahay niya 'to, e!

"Wow! Sa 'yo 'to?" Turo ni Sevi sa drinawing ko sa illustration board.

Cinoveran ko na 'yon ng plastic para safe na safe at hindi madumihan hangga't hindi ko pa napapasa. Baka kung ano na ulit ang mangyari at ma-stress na naman ako. Iiyak na talaga ako kapag nangyari 'yon. Dugo at pawis ang nilalaan namin para makagawa ng isang plate.

"Galing mo talaga, 'no? Paano mo naiisip 'to?" Pinagmasdan pa niya ang drinawing kong building.

"Balita ko ginagamit daw ang utak para mag-isip. Minsan kasi, gamitin mo 'yung sa 'yo."

He mocked my words and attempted to take the plastic cover off. Agad akong humarap sa kanya para pigilan siya. Siraulong 'to!

"Huwag mong gagalawin 'yan, Sevi! Kahit hibla lang ng buhok mo ang dumikit diyan, mahahampas kita ng sandok, subukan mo!"

"Astig. Ako kuhanin mong Engineer, ah. Itaga mo sa bato, magto-top ako sa boards. Ngayon pa lang nagreretweet na 'ko ng mga rt for goodluck na 'yan para maipon ang goodluck ko kapag nag-take na 'ko ng boards."

"Uto-uto ka lang talaga kaya puro ka retweet ng mga goodluck goodluck. Para namang totoo." Umirap ako.

Naroon lang siya sa couch at napag-pasyahan na lang na manood ng Netflix. Nang dumating si Kierra, kakatapos ko lang din magluto. Nag-hain na rin ako ng plato at tinulungan ako ni Sevi.

"Saan ka galing?" Tanong ko kay Kierra.

"Wow, mama?" Pang-aasar niya sa 'kin at tinawanan ako. Hindi man lang sinagot ang tanong ko, ah!

Kumain na rin kami at si Kierra ang naghugas ng plato dahil ganoon ang rule. Kung sino ang hindi nagluto, siya ang maghuhugas. Si Sevi, pa-epal lang 'yan dito at palamunin. Siya na ang busog, siya pa ang pa-relax relax na lang.

Humiga ako sa couch at nakitang pinapakialaman ni Sevi ang Instagram ko! Masama ko siyang tinignan nang makitang nag-selfie siya doon at pinost pa sa IG story ko. Umirap na lang ako at inagaw ang cellphone ko.

Uy, may IG story si Kalix!

Agad kong tinignan 'yon pero picture lang 'yon ng manibela at ng traffic sa Manila. 9 minutes ago. Ang location ay sa may España. O, kala ko nasa gym?

Tinignan ko ang maliit na maliit na text doon sa may pinakababa.

'Was here.'

Kumunot ang noo ko. Ano raw? Magrereply sana ako ng ingat pero nagdadrive siya kaya mamaya na lang kapag naalala ko.

Pagkatapos mag-selfie ni Sevi, nagpaalam na rin siyang uuwi na kaya naiwan na lang kami ni Kierra sa condo, as always.

"Ke, hindi ba tayo pupunta kila Sam?" Tanong ko habang naghuhugas siya ng plato.

"Ano na namang binabalak mo?" Inakusahan niya kaagad ako!

"Wala naman. Bonding, ganoon," pagpapalusot ko pa.

"Baka landi, ganoon."

Tumawa ako nang malakas. Magsisinungaling pa ba ako? Miss ko na ang crush ko! Hindi ko alam kung paano ko siya makikita ulit! Hindi naman siya nagpuntang UST Hospital tulad ng sabi niya, e. Okay lang din kasi noong Monday, pumunta naman siya.

"Suportahan mo 'ko sa landi ko, please?" Pagmamakaawa ko sa kaniya. Ang cold, e!

"E 'di i-chat mo si Sam. Nag-aaya pa naman 'yun ng BGC bukas."

Lumiwanag ang pananaw ko sa buhay. Agad kong chinat si Sam at sinabing sasama kami ni Kierra sa BGC tapos sa kanila kami matutulog. Pumayag naman kaagad ang gaga. Natulog na rin ako kaagad dahil excited na ako para bukas.

Pagkagising ko, naghanap muna ako ng gagawin dahil mamaya pang 10 PM ang party sa club. Naglinis na lang muna ako ng condo habang tulog si Kierra. Binato pa ako ng unan dahil sa ingay ng vacuum.

Pagkatapos, nag-practice na lang din ako mag-paint. Naka-bun lang ang buhok ko at medyo marumi na ang kamay ko dahil puno ng paint. Tinuloy ko lang ang pinipinta ko dati. 'Yung main building ng UST. Inayos ko na ang kulay ng langit at nagdagdag ng mga dumadaang tao sa Plaza Mayor.

Pinicture-an ko ang madumi kong kamay na may hawak na paint-brush. Sa background noon ang painting ko. Pinost ko sa IG story at nilagyan ng 'Good morning'. Siyempre, tamang papansin lang ako kay Kalix. Nakita kong viniew niya ang IG story ko kagabi, e.

Ang bilis ng oras. Noong kinagabihan, naligo ako at nagbihis na kaagad ng short black dress na fitted. Pa-V iyon sa neckline kaya medyo exposed ang cleavage ko. Hinayaan kong nakalugay ang buhok ko. Naglagay na rin ako ng light nude makeup at nagsuot ng earrings tsaka necklace.

Si Kierra nakasuot lang ng white bralette, maong ripped jeans, tapos heels. Nagsuot na rin ng cropped-top na denim jacket. Brinaid ko ang buhok niya. Maganda si Kierra kaya minsan nagtataka na lang ako kung bakit ba wala pa rin siyang boyfriend. Siya naman ang may ayaw. In a relationship daw siya with her plates.

Nagbaon kami ng extra clothes dahil kila Sam kami uuwi. Sumakay na kami sa kotse ko at sinundo namin si Yanna at Via sa Morayta, tapos si Sam naman sa Katipunan. Nang makompleto, dumiretso na kami sa BGC. Tuwing lalabas at iinom, hindi naman sumasama si Sevi. Hindi siya masyadong umiinom lalo na at athlete. Ang isa pa naming kaibigang lalaki, hindi na rin naman nakakasama gaano. Kami-kami na lang girls.

Naririnig kong nagtatalo si Yanna at Sam kung sino ang mauunang makakahanap ng lalaki. Napairap na lang ako habang nagda-drive. Palagi naman nilang pinag-uusapan 'yon.

"Huwag na kayo magtataka kapag hindi n'yo na 'ko mahanap mamaya, ha," pagpapaalala ni Yanna.

"Aren't you tired already? Inaraw-araw mo na, ata," comment naman ni Sam.

"Sis, shut up. At least may dilig ako."

"Dry season lang. Just wait."

Tumawa si Kierra at Via habang nagtatalo ang dalawang maharot. Nagpa-valet parking na lang ako pagkarating. Matindi ko pang binilin kay Kuya ang BMW ko dahil kakabili lang noon sa 'kin nila Daddy.

Pagkapasok namin sa loob, si Sam na ang kumausap sa counter about sa couch na naka-reserve. Pagkatapos, tinatakan na kami ng invisible ink at pumasok na kami sa loob.

"I didn't get the V.I.P table para accessible tayo sa ibang tao." Sam winked at us. Mas gusto niya talaga iyong magulo. Wala naman akong reklamo. Ngayon na lang ulit ako nakapag-club. Hawak ni Kierra ang palapulsuhan ko habang naglalakad kami papunta sa naka-reserve na couch na para akong nawawalang bata.

Ang daming commercial ni Sam! Ang daming nakakausap na mga kakilala. Halatang madalas na madalas dito, e. Nang bumalik siya sa couch, tumabi siya sa akin at kinurot ako sa bewang.

"Hey, Adonis and his friends are here!" Sigaw niya sa tenga ko dahil maingay.

"Si Kalix?!" Sigaw ko rin sa kanya.

Tumango siya sa akin at tumayo na rin kaagad para mag-order ng alak. Kinabahan naman ako kaagad at luminga-linga para tignan kung nasaan sila. Hindi ko sila makita. Baka nasa kabilang side. Mamaya ko na nga lang hahanapin.

Buti napilit nila si Kalix na sumama? Wala ba siyang readings ngayon?

May Jager, Cuervo, Black Label, Gold Label, at Bacardi sa table. May Red Bull bottles rin at Coke. Hindi tuloy namin alam kung anong uunahin! Si Sam ang nagbukas ng Cuervo para sa tinatawag naming 'warm-up'.

Naubos kaagad ang Cuervo dahil tuloy-tuloy ang shot namin. Ang mahuli kasi, siya ang magchuchug ng Bacardi. Pucha, ayoko pang mamatay kaya nakipagpaligsahan talaga ako. Bandang huli, si Via ang natalo kaya siya ang pinag-chug. Hindi naman umurong. Ayaw magmukhang KJ.

Ako na ang nagsalin ng Jager sa shot glass at kinuha ang Red Bull. Inabutan ko na sila na kakagaling lang doon sa dance floor para makahabol. Maduga, e! Iniwan kami rito! Gusto ko rin pero nahihiya ako umalis dito sa couch dahil alam kong nariyan lang sa paligid sila Kalix!

"Tara na!" Hinahatak ako ni Kierra papunta sa dance floor pero umiiling ako. Hindi pa ako lasing para makisayaw doon! Kailangan ko munang maging tipsy para masaya. Kinuha ko ang Black Label at chinug 'yon. Pagkatapos, nag-tatlong shot ako ng Jager bago tumayo.

Ayun, pucha, hilo ako pagkatayo ko.

Nawala rin kaagad ang hilo ko nang makarating sa dance floor. Nakita ko na si Yanna na may kahalikan doon sa gilid. Hindi na ako nagulat. Si Sam naman kinakausap si Leo, 'yung kaibigan nila Kalix.

Habang sumasayaw kami ni Kierra, may lumapit na lalaki sa 'kin. Ngumiti ako sa kanya.

"Hi!" Bati niya sa 'kin. "My boys wanna know if you're single?" Turo niya roon sa grupo ng kalalakihan na nakatayo sa iisang table.

"What do you think?" I arched a brow and smirked.

He shyly smiled at me and scratched his forehead. "Yeah?"

"Yes!" Ngumiti ako. "Wanna change that?"

Nakita ko ang mini-celebratory fist niya at ang pagliwanag ng mukha. Hindi na siya nawala sa harapan ko. Kinausap niya ako tungkol sa mga bagay-bagay. May tama na ako kaya pinapatulan ko ang mga landi niya.

He leaned on me to whisper. Maingay kasi kaya hindi kami magkarinigan. "Where are you from?" Tanong niya.

Lumapit rin ako para bumulong. "UST! Ikaw ba?"

Tumango-tango siya. "La Salle." Kumuha siya ng baso at inalok sa 'kin. "Shot?"

Sabay kaming nag-shot. Napatigil ako nang makita si Kalix na nakasandal ang dalawang siko sa may railings doon sa bandang taas. May hawak siyang baso sa kabilang kamay at pinagmamasdan ang mga tao sa dance floor. Nagtama ang tingin namin pero agad din siyang umiwas.

Hindi ko na alam kung anong sinasabi ng Lasallian sa harapan ko. Nakatingin lang ako kay Kalix at tumatango-tango sa kausap ko na parang nakikinig ako. Kalix was wearing a black shirt, a thin metal pendant, and then ripped jeans. He had two silver rings in his hand and his hair was fixed to the side. May isa o dalawang hibla ng buhok na makulit dahil medyo nakalaglag sa may noo niya. Overall, he looked hot.

Nabaling lang sa iba ang tingin niya nang may lumapit na babae sa kanya. Napasimangot tuloy ako.

"Excuse me," sabi ko sa Lasallian guy at bumalik na roon sa couch namin.

Hindi ko na pinansin si Yanna na nakikipag harutan doon sa couch namin. Nakakandong pa si gaga. Maya-maya, alam kong mawawala na 'yan. Nagsalin ako ng alak sa baso at sinunod-sunod ang inom noon bago tumayo ulit at naglakad sa kung saan ko nakita si Kalix kanina. May lakas na 'ko para makipag-usap.

May kausap siyang babae ngayon. Ibang babae pa roon sa kanina! Nasa couch na siya at nakaupo, nagsasalin ng alak habang kinakausap siya ng babae. Halata namang hindi siya nakikinig.

Umangat ang tingin niya sa 'kin nang makita ako. He didn't even look surprised when he saw me, like he already knew that I was here.

"Hey, are you listening?" Demand noong babaeng kumakausap sa kanya.

"Excuse me." Tumayo si Kalix at nilapag ang baso sa table bago naglakad paalis at nilagpasan ako.

What the heck? Wala man lang hi? Walang hello? Para namang hindi kami magkakilala!

Nang mawala siya, umalis na rin 'yung babae. Ako naman, sumunod ako sa kung saan papunta si Kalix. Naghintay ako sa labas ng restroom. Sumandal ako sa pader habang hinihintay siya. Nang makalabas siya, napaayos ako ng tayo.

He glanced at me and immediately looked away. Hindi ako pinansin at naglakad kaagad! Siyempre, hinabol ko!

"Hey!" Sinabayan ko ang bilis ng lakad niya. "Ano? Wala man lang hello?"

Hindi siya sumagot at umupo sa couch. Tumabi ako sa kanya pero umurong siya kaagad para lagyan kami ng space. Ano bang problema nito? I laughed by myself even though I could see that he wasn't even a bit amused with my presence.

"Hello? Can you hear me?" Nilakasan ko pa ang boses ko.

Hindi niya ako pinansin at kinuha niya lang ang basong nilapag niya kanina. I could smell it. Black label.

"So bakit narito ka? Wala kang readings?" Tanong ko.

He was unresponsive. He was acting like I didn't exist!

"Akala ko busy ka with Taxation? Kaya nga hindi kita ginugulo, e. But now that you're here, I guess hindi ka na busy?"

He gulped on his drink and reached out to get the bottle. Nagsalin ulit siya sa baso niya, totally ignoring me.

"Hindi ka ba malalasing niyan? Pang-ilan mo na ata 'yan, oh?"

Hindi pa rin siya sumagot. Ano bang problema? Mas gusto ko pang maikli sagot niya sa mga tanong ko kaysa walang sagot, e. Kaunti na lang iisipin ko nang galit siya sa 'kin kaya hindi niya ako pinapansin. O kaya naiirita? Mukha tuloy akong hangin dito.

Hindi ko naman siya ginulo these past few days, ah! Bakit siya maiirita?

"Hey! Nawala ka agad!" Napaangat ang tingin ko kay Lasallian guy nang lumapit siya sa 'kin.

Magsasalita na sana ako nang ilapag ni Kalix ang baso niya sa table at agad umalis.

I was left dumb-founded! Hindi tuloy ako nakasagot kaagad kay Lasallian boy. "U-uh, yeah, may nakita kasi akong kakilala ko, sorry! Excuse me!"

Tumayo rin ako at sinundan si Kalix sa kung saan man siya papunta. Lumabas siya sa may smoking area kaya napatigil ako. Okay, yosi break ata kaya umalis na lang ako. Hindi naman ako nagyo-yosi, e.

Bumalik ako roon sa couch namin at inubos 'yung Gold Label. Nag-order pa si Sam ng tatlong bote kaya uminom pa ako nang uminom habang naiinis dahil hindi ako pinapansin ni Kalix. Kasalanan niya kapag nalasing ako!

Nararamdaman ko na ang hilo ko. Agad akong tumayo at mabilis na naglakad papunta sa C.R. Nakabungguan ko si Kalix pero hindi ko na siya pinansin at dumiretso na sa C.R para sumuka.

Fuck, I felt bad! Dapat hindi na ako uminom nang marami! High tol ako pero masyadong marami nainom ko! Pucha!

Sumuka pa ulit ako bago ko flinush at kumuha ng tissue para punasan ang bibig ko. Nagmumog na rin ako sa sink at nilabas ang mint sa bag ko. Pagkatapos, hilong hilo akong lumabas. Matumba-tumba pa ako.

"Fuck." Napakapit ako sa balikat ni Kalix nang matumba ako pagkalabas ko ng restroom. For some reason, nakasandal kasi siya sa pader. He whispered a curse before holding my waist, trying to provide support for my legs.

"Sorry!" Tumayo ako at lumayo sa kanya. He was staring at me with this dark aura. Naglakad na ako pabalik sa couch kahit patumba-tumba ako.

Napatigil ako sa paglalakad nang humawak siya sa palapulsuhan ko at marahang hinatak ako papunta sa kabilang couch. Doon sa couch nila. Tahimik niya 'kong pinaupo at tinaas ang daliri niya para mag-order ng tubig.

Kami lang dalawa ang narito. Hindi ko alam kung nasaan na ang mga kaibigan niya. Ano ba 'to! Kanina, tinatrato niya 'ko na parang hangin tapos ngayon, hindi na niya maalis ang tingin niya?!

"Damn, you're fucking wasted," he whispered.

I laughed. "I'm sorry, okay?! It's a club! I should be waaaasssstedddd." I made a rock-n-roll sign.

"Thank you," sabi niya sa waiter at inayos ang pagkakaupo ko. Binuksan niya ang tubig at pinilit akong inumin 'yon. "Drink this."

Dahil masunurin naman ako, ininom ko na 'yon. Kaso kakapainom niya ng tubig, naramdaman ko ulit na nasusuka ako! Tumakbo ako papuntang C.R at sumunod siya sa akin pero huminto sa may labas dahil hindi makapasok.

Sumuka ako sa toilet bowl. Naka dalawang suka ulit ako bago ako naghugas ng mukha at nagmumog. Isa pang mint ang kinain ko. Medyo umo-okay ang pakiramdam ko kapag nasusuka ko ang alak.

"Where are your friends?" Tanong ni Kalix nang makalabas ako sa C.R.

"I don't know! With guys!" Lasing na sabi ko.

"Where's your guy?" He mocked. "Kasama mo lang kanina, ah."

Naningkit ang mata ko habang naglalakad kami pabalik doon sa couch. Seryoso lang siya at hindi na ulit nagsalita. Parang pinipigilan niya ang sarili niya magsalita.

"What guy? I'm with my guy right now," I bravely said.

He stared at me for a second before shaking his head. Kumuha ulit siya ng tubig at binigay sa 'kin, not saying anything. Wala man lang reaction sa sinabi ko! Uminom na lang ako roon dahil kapag hindi ako uminom ng tubig, malala ang hangover ko bukas.

"Let's get you home." Umiling siya at tumayo.

"What? Kila Sam ako uuwi!"

"Oh yeah? Where's Sam, then?" He sarcastically asked.

Luminga ako sa paligid. Hindi ko na rin makita ang mga kaibigan ko! Hayop na 'yan! Iniwan na ata ako, ah! Luminga ako sa kabilang gilid at nakita si Via. Tumayo ako at naglakad papunta sa kanya kahit nahihilo ako.

"What the hell happened to you?" Nagtatakang tanong niya sa 'kin.

"Via! Uwi na tayo!" Sigaw ko sa kanya.

"What?! Hindi pwede! Ako mag-uuwi kila Kierra! Ako na lang ang sober. Tignan mo nga itsura mo, oh!" Turo niya sa mukha ko.

"Okay, you drive my car! I'll go home na!" Tinalikuran ko siya pagkabigay ko ng susi.

I heard her calling my name but I was too drunk to look back. Bumalik ako sa couch nila Kalix at humiga roon, nagpaplanong matulog na. Nahihilo na 'ko lalo dahil sa mga ilaw.

"No, stay up." Pinilit akong paupuin ni Kalix pero umiikot na ang paningin ko.

Narinig ko ang pagdating ng dalawang kaibigan ni Kalix. Gulat sila nang makitang may nakahiga nang babae sa couch nila.

"Bro, ano 'yan? Wala na 'yan!" Pang-aasar ni Adonis.

"I-uwi mo na kaya 'yan? Kawawa naman, oh. Ganyan na rin si Sam, e. Passed out," rinig kong sabi ni Leo.

Naramdaman ko ang paghatak sa akin ni Kalix sa braso. Umayos ako ng upo at tumingin sa kanya. He sighed out of frustration. "Luna, let's go. I'll take you home."

:)

The Rain in España (University Series #1) - 05

"Please don't vomit."

Nakapikit ang mga mata ko pero parang umiikot pa rin ang paningin ko. May nilagay na plastic si Kalix sa mukha ko, nakasabit sa magkabilang tenga ko para kapag sumuka ako ay diretso roon. Gusto kong tumawa pero hindi ko magawa dahil sa hilo ko.

"Please, please, just don't vomit. We're almost there," pagmamakaawa niya.

Tumango ako. Fine! I won't vomit! Halatang mahal ang kotse, e! Gusto ko 'yun sabihin pero nakatanga lang ako ngayon sa bintana, pinapanood kung gaano kabilis ang pagpapatakbo niya. Halatang nagmamadali. Parang may emergency?!

Huminto kami sa may parking lot ng building nila Sam. Pinagbuksan niya ako ng pinto at inalalayan ako pababa. I sniffed on his chest to smell his manly perfume. Ang bango talaga. Ano kayang brand para bibili rin ako?

"Hmm, you smell good," I commented.

He whispered a curse before carrying me, bridal style. Gusto kong sumigaw pero masyado akong nahihilo para gawin 'yon. Sa loob-loob ko, kilig na kilig ako.

Hindi ko alam kung dahil ba sa alak kaya ang bilis ng tibok ng puso ko o dahil sa kanya. Kumapit na lang ako sa leeg niya habang naghihintay kami ng elevator. Mabuti na lang at walang tao.

"You have Sam's keys?" He asked.

"Huh? Kiss?" Gulat na tanong ko.

"Keys. Susi, Luna. Susi," he clarified, almost losing the thin string of his patience.

I giggled before shaking my head. Nakita ko ang gulat sa mga mata niya at muntik na akong bitawan. Nawala rin 'yun kaagad.

"You don't have keys? How the fuck are you going home, then?"

He was scared to ask because he knew exactly what to do. I can almost hear him thinking. Binaba niya ako saglit para pindutin ang pinakamataas na floor, kasunod ng roofdeck siyempre. Para akong na-sober bigla nang marealize kung saan kami papunta.

"I'll take you home," he said softly.

I nodded. "Okay!" I even sounded enthusiastic!

Umiling siya at binuhat ulit ako nang huminto na ang elevator. He was trying to get his keys while carrying me. Medyo nahirapan siya but he managed to open the door. He kicked it a little so it would open wider before walking inside.

I was too drunk to even look around. I just knew that his condo was really big because he moved around a lot. Nakapikit na lang ako at nakahawak sa ulo ko dahil umiikot ang paningin ko. In just a few seconds, I felt the soft foam on my back, followed by the manly smell of his bedsheet.

I opened my eyes a bit and saw him standing in front of me, looking at me while trying to figure out what to do next. He ruffled his hair and turned his back at me. Nilagay niya iyong isang kamay sa dingding habang ang isa ay nakahawak sa ulo. I heard him grunt. Kulang na lang ay i-untog niya ang ulo sa dingding.

I tried to sit down pero agad akong nahilo kaya bumalik na lang ako sa pagkakahiga. Naramdaman kong lumapit siya sa akin para tanggalin ang heels ko.

"You're a mess," he whispered.

"I'm your mess." I let out a flirty laugh.

Kahit lasing, lumalandi pa rin talaga! Bilib na ako sa sarili ko!

"I can't change your clothes, sorry. You would have to sleep in those."

Nakita ko siyang tumayo at pinatay ang ilaw. Pagkatapos, sinara na niya ang pinto. Hindi na ako nag-abala pang isipin kung saan siya pupunta kaya natulog na lang ako nang tuluyan.

"Punyeta."

Napahawak ako sa ulo ko pagkagising ko. Nang tuluyan ko nang madilat ang mga mata ko, agad akong napalingon sa paligid.

Pucha, nasaan ako?

Dahan-dahan akong tumayo at tinignan ang suot ko. Mabuti na lang at iyon pa rin! Tumingin ulit ako sa paligid ko. Black, grey, and white lang ang kulay ng mga gamit sa kwarto. Pamilyar din ang amoy sa 'kin.

Ang bilis ng tibok ng puso ko! Lumandi ba ako? May nag-uwi ba sa 'king hindi ko kilala?!

Umupo ulit ako sa kama at napahawak sa ulo ko para alalahanin kung ano ba ang nangyari. Napatingin ako sa may side table at kinuha ang picture frame doon. Kumunot ang noo ko nang makita ang batang kamukha ni Kalix.

Oh shit!

Oo nga pala!

Kinuha ko rin ang tubig na nakalapag doon sa side table at ininuman 'yon bago ako dahan-dahang tumayo. Inayos ko ang bedsheet habang mangha pa rin sa laki ng kwarto niya. Hinanap ko ang gamit ko at nakita ang bag ko sa may sofa kaya agad kong kinuha ang cellphone ko.

Shit, ang daming text at tawag! Nangunguna si Kierra!

From: Via
Where the fuck are you anong sabi mong uuwi ka na? Paano ka uuwi wala ka namang susi?!

From: Sam
Huy ssn ks na eaw

From: Sam
whwre r u

From: Yanna
punyeta kang babae ka nasaan ka bakit may lalaki ka raw kasama palabas ng club

From: Yanna
galingan mo!

From: Kierra
NASAAN KA?

From: Kierra
HINDI KA SASAGOT, LOUISSE NATASHA?

From: Kierra
Sagutin mo tawag ko.

From: Kierra
Putangina pag hindi mo sinagot tawag ko

From: Kierra
Ipapa-pulis kitang hayop ka kaunti na lang

Natakot kaagad ako sa mga text ni Kierra! Baka sinumbong na ako kay Mommy! Agad akong nag-chat sa GC namin para malaman nilang okay lang ako.

Luna: hey guys wassup i'm fine inuwi ako ni kalix mamaya na kayo magalit

Para akong hindi makabasag-pinggan nang dahan-dahan ko ring binuksan ang pinto at sumilip sa labas... pero hallway lang ang nakita ko. May tatlo pang pinto sa hallway. Wala na akong balak buksan 'yon dahil hindi ko naman condo 'to!

Balak kong takasan si Kalix pero halos tumakbo ako pabalik nang makita ko siyang nakaupo doon sa mataas na upuan sa may breakfast table, drinking orange juice. He's wearing a black shirt at medyo basa pa ang buhok, halatang kakaligo lang.

"Morning," he greeted.

Unti-unti akong umatras bago tumakbo pabalik doon sa kwarto. Pumasok ako sa C.R at naghilamos ng mukha, nagmumog pa ko ng mouthwash at inayos ang buhok ko bago ako lumabas ulit doon sa common area.

"Good morning," walanghiyang bati ko at naglakad palapit. Tinulak niya sa may table ang isang plato na naglalaman ng dalawang toasted bread, urging me to eat. "U-uh..." Ngayon nahiya na ako.

"What? You can't even eat?" Tinaasan niya ako ng kilay.

"I just... Kailangan ko nang-"

"Umalis?" He scoffed. "At least do yourself a favor and eat. You almost puked your whole intestine last night."

Umiling siya at bumaba roon sa may upuan para maglakad papunta sa ref. Wala akong nagawa kung hindi umupo na lang din sa mataas na upuan at kumuha ng bacon and egg para ipalaman sa tinapay.

So he knew how to cook. That was nice. Nag-abala pa siya, ah.

Naglapag siya ng baso ng tubig sa harapan ko tsaka gamot. Gusto kong kiligin pero mas nangingibabaw ang kahihiyan ko ngayon. Wala akong karapatan kiligin!

"How are you feeling?"

Wow, he talked to me!

"I'm fine. Medyo masakit lang ulo ko," nakayukong sabi ko habang kumakain ng tinapay. I felt the need to apologize. "Sorry... kagabi... Hindi ko naman ineexpect na malalasing ako nang ganoon-"

"Same," he cut me off.

"Sorry talaga! And thank you for bringing me home. Babawi ako, promise! I can... I can buy you dinner or something to eat! Kahit ano! I'm really sorry!" Hiyang hiya ako sa sarili ko. May nasabi kaya ako kagabi? O may ginawa ako sa kaniya?

"It's fine," seryosong sabi niya.

"May... nangyari ba kagabi? Wala naman, diba?" I asked just to make sure.

He looked disappointed in me for asking. What?! Disappointed ba siya dahil hindi ko maalala o may ginawa talaga ako?!

"I didn't touch you, if that's what you're worried about."

Hala, hindi naman 'yon ang sinasabi ko! Sa aming dalawa, mas nag-alala pa 'ko sa sarili ko dahil baka ako ang may kahihiyang ginawa. Niligpit niya na 'yung pinagkainan niya at nilagay sa sink. Pagkatapos, sumandal siya roon at nagkrus ng braso habang nakatingin sa 'kin.

"No! I mean, I know that you won't touch me! Tinatanong ko lang kung may nangyari ba sa akin! Sa akin, kung may ginawa ako o sinabi akong mali! Sorry!" Agad na depensa ko dahil parang na-offend siya sa sinabi ko.

Umiling siya sa 'kin. "I know how important consent is, Luna."

"I know! Wala naman akong sinabi!" Nagpapanic na ako but I heard him laugh so I relaxed a bit. Mukha namang hindi pala siya galit. Binilisan ko ang pag-kain ko at ako na ang nagligpit para hindi na siya maabala. "Ako na maghuhugas."

"Just leave it there." He pointed at the sink.

"Ako na," I insisted.

"No, I can wash the dishes. This is my place."

"I already caused you too much trouble. Hayaan mo nang gawin ko 'to, please?" I asked again.

In the end, pumayag na rin siya. Umupo siya sa sofa habang naghuhugas ako ng plato, suot pa rin 'tong bwisit na dress na 'to! Pakiramdam ko ang rumi-rumi ko at narumihan ko ang bedsheet niya.

"Uhm..." I started talking while washing the dishes. "Wala ka sa UST noong Friday. Sabi mo pupunta ka?" I tried to casually ask.

Napalingon siya sa akin galing doon sa sofa. He let his arm drape over the couch and looked away from me, looking a little embarrassed. About what?

He licked his lower lip before talking. "I.. was there."

"Huh?" Naguguluhang tanong ko.

"I was there.. You weren't."

This was the first time I saw him bothered. Usually, seryoso lang siya. Ngayon, hindi siya makatingin sa 'kin. Oh my gosh, mukha siyang nahihiya. How cute!

"I went home because I saw your friend's IG story. Nasa gym ka, e, so umuwi na lang ako."

"You went home?" He asked like I was lying. "No, you were with that guy."

Kumunot ang noo ko at pinihit ang gripo dahil tapos na akong maghugas. Nagpunas ako ng kamay doon sa nakita kong maliit na towel sa tabi habang iniisip kung sino ang tinutukoy niya. Ano bang nangyari noong araw na 'yon?

"Sinong guy?" Nagtatakang tanong ko.

"How would I know?" He shot back like I did something wrong!

Then, I remembered. "Ah! That's Sevi. He's like my brother."

Why was I even explaining myself?!

Ayoko lang na isipin niyang may boyfriend ako. Panira 'yon sa mga moves ko! Baka isipin niya nilalandi ko siya kahit may boyfriend ako. E 'di ang sama ng image ko, 'di ba?

"The next time kasi na pupunta ka, message me. Hindi naman ako na-inform na gusto mo akong makita," I teased.

I saw him roll his eyes so I laughed. Hindi man lang dineny, ah! Baka umasa ako niyan, Kalix.

"I need to go now," pagpapaalam ko. He didn't even respond. Dumiretso na lang ako sa pinto at nag-bye sa kanya bago ko sinara.

Pagkarating ko sa condo ni Sam, halos sabunutan na nila akong lahat! Galit na galit talaga si Kierra sa akin dahil hindi naman siya sanay na nawawala na lang ako bigla, hindi katulad ni Yanna.

"So, ano? May nangyari ba?" Iyon kaagad ang tanong sa 'kin ni Yanna. Himala na narito siya, ah.

"Wala! Pwede ba mag-shower muna ako? Feeling ko ang dumi at baho ko, e!" Kinuha ko ang towel ko pero humaharang si Yanna sa dinadaanan ko.

"Bakit wala?!" Reklamo niya.

"Hindi naman ako katulad mo na magaling, sis! Tabi nga diyan!" Hinawi ko siya sa daan bago ako pumasok ng C.R.

Ang tagal ko ring naligo. Gusto ko lang matanggal 'yung germs sa club. Kung sino-sino pa naman ang nadidikitan ko ng balat sa dance floor dahil medyo masikip at maraming tao. Saturday kasi, e. Mahirap talagang lumabas kapag Saturday.

Pagkabihis ko, umuwi na rin kami ni Kierra. Hindi pa rin niya ako pinapansin kahit nang makarating na sa condo. Galit talaga ang pinsan ko!

"Huy, sorry na! Hindi ko kasi kayo mahanap kagabi!" Sabi ko nang makapasok sa unit. Padabog niyang nilapag ang bag niya. "Ke, sorry na, please? Hindi ko na uulitin!"

"Talagang hindi mo na uulitin!" Galit na sabi niya sa 'kin. "Alam mo bang muntik na talaga kita ipahanap sa pulis, ha?! Hindi ko alam kung anong sasabihin ko kila Tita kapag may nangyari sa 'yo!"

Tumungo ako na parang tutang pinapagalitan. Hala, galit talaga siya, ah. Hinanda ko na ang sarili ko sa sermon niya. Sa aming dalawa, mas responsable siya.

"Hay nako, Louisse Natasha!" Stressed na sabi niya sa 'kin. "Kung lalandi ka naman, magpaalam ka! Hindi 'yung bigla ka na lang nawawala! Lalo na't ang daming manyak at kupal na lalaki! Kung ano-ano ang pumapasok sa utak ko! Kapag may nangyari talaga sa 'yo, makakapatay ako!"

I cutely smiled at her. She looked so cute. She valued me a lot! At least I had someone who genuinely cared for me. "Thanks, Ke. Huwag ka nang magalit. Hindi ko na uulitin."

Hindi rin naman niya ako natiis kaya pinatawad niya na rin ako. Nangyari na, e! Bumalik na siya roon sa pinipinta niya at ako naman, binuksan ang Instagram ko para i-chat si Kalix at guluhin.

lunavaleria: nakauwi na 'ko :)

Naghintay ako ng reply niya. Maya-maya, nakita kong online na siya sa Instagram.

kalixjm: typing...

kalixjm: K

Nabulabog si Kierra sa lakas ng tawa ko. Alam kong dapat naiinis ako kasi ang tagal niyang nagtytype tapos 'yun lang pala ang sasabihin pero natawa talaga ako sa reply niya. It was so like him.

lunavaleria: so pwede ka na bang guluhin ngayon?

Nang hindi siya mag-reply, nagchat ulit ako.

lunavaleria: permission to approach the bench, your honor?

kalixjm: Not granted

lunavaleria: sungit naman, atty!

kalixjm: What do you need

lunavaleria: i need you

kalixjm: typing...

lunavaleria: to talk to me hehehehe wyd atty? kumusta readings? marami ba? keri mo naman ba? gusto mo tulungan kita?

kalixjm: As if you would understand

lunavaleria: grabe siya! I can understand words!

kalixjm: They're not just words.

lunavaleria: you really don't wanna talk right now?

kalixjm: sent a photo

I opened the photo and saw him reading something from CDAsia in his laptop. Hindi na ako nag abala pang basahin kung ano ang nakalagay roon dahil alam kong kaso 'yon at hindi ko naman maiintindihan!

lunavaleria: sige na nga! final answer na 'yan?

kalixjm: Yes

lunavaleria: sure?

kalixjm: Res judicata.

Napairap ako. I didn't even know what it meant! Hindi na lang ako nag-reply at nanood na lang ng series sa Netflix dahil tapos ko na ang plates ko at wala na akong magawa. Then I played Mobile Legends with Sevi. Natawa ako nang makitang ako ang MVP dahil sa dami ng kill-steal ko sa kanya.

I posted a screenshot of it on my IG story. 'HAHAHAHA what's up @sevirous trashtalkan tayo. bagal mo kasi e nauunahan ka tuloy HAHAHAHA'.

sevirous replied to your story

sevirous: ouch

Tumawa ako habang nagtytype. Napatigil lang ako nang mag-chat si Kalix. Napabalikwas ako sa pagkakahiga ko dahil sa sobrang gulat.

kalixjm: ML.

Nanlaki ang mata ko.

lunavaleria: you play?????? ano rank mo????

kalixjm: Mythic

lunavaleria: ok.... ikaw na

lunavaleria: akala ko ba busy ka? huh?

kalixjm: Hindi na.

Tumawa na naman ako. Bakit ba sa lahat ng sinasabi niya, kahit gaano ka-simple, natutuwa ako? Napapangiti pa 'ko na parang tanga. Crush na crush ko ata 'to, e.

lunavaleria: yoko nga makipaglaro sa 'yo. papalakas muna ako boss para magkatapat na tayo.

kalixjm: Tss.

Legend pa lang ako, e! Hindi pa 'ko Mythic! Papabuhat ako kapag hindi ko na kaya!

Kinabukasan, maaga kaming pinaalis ng prof kaya naman dumiretso na kami ni Kierra at Via sa MOA Arena para manood ng laban ni Sevi. Medyo na-late pa kami kaya 2nd quarter na lang kami umabot. So far, lamang naman kami.

"Go Sevi!!!!" Malakas na sigaw ko nang mapunta sa kanya ang bola. Nagsigawan ang mga tao nang ma-shoot niya 'yon. 3 points kaagad!

Kapag may mga ganitong laro, nakakakaba dahil baka may masaktan o ma-injure. Hindi tuloy ako makapanood nang maayos. Hindi rin naman ako masyadong mahilig sa basketball. Alam ko lang ay lamang kami. Nang marinig ko na ang malakas at maingay na tunog, alam kong nanalo na kami at tapos ang laro.

Nagmamadali kaming bumaba. Pumunta sa gilid si Sevi para salubungin kami.

"Congrats!" Niyakap ko siya at ginulo ang buhok niyang pawis. "Yuck!"

"Sabi sa 'yo mananalo kami kapag nanood ka, e." He winked at me playfully.

Inirapan ko na lang siya. Sanay na ako sa mga paminsan-minsang banat niya! Minsan maharot lang talaga siya, e. Ganyan 'yan pati sa ibang babae kaya maraming nagfafangirl sa kanya. Ang tawag niya roon ay fan service. Ang kapal ng mukha.

"Wait for me. Lilibre kita ng samgyup, 'di ba?" Pagpapaalala niya sa 'kin.

"O, paano kami? Anong ganap namin dito?" Reklamo ni Via.

"Sige na nga, sumama na kayo. Wait lang." Umalis si Sevi dahil tinawag siya ng coach nila. Naghintay kami sa labas ng MOA Arena para sa kaniya pero nagtext si Sevi na hintayin na lang siya sa samgyupsalan sa may Dapitan. Ang layo pero hindi pa naman kami gutom masyado kaya okay na rin. Pampagutom ang mahabang byahe.

Pagkadating namin, may pila pa kaya umabot pa rin si Sevi na bagong ligo at nakapagpalit na rin ng damit. I posted a picture of him eating samgyupsal sa IG story ko at nilagyan ng 'Congrats Captain!'.

I also checked other IG stories. Palagi kong chinecheck 'yung kay Kalix at 'yung sa dalawa niyang kaibigan kasi madalas kasama siya roon, e. Sila-sila naman palagi ang magkakasama.

Buti na lang may IG story si Adonis ngayon dahil nakita ko kung anong ganap ni Kalix. Kumunot ang noo ko nang makitang nasa kotse sila. Si Kalix ang nagdadrive at may babaeng nakaupo sa shotgun seat. Buti na lang naka mention ang username kaya tinignan ko ang profile.

Familiar. Siya ata 'yung akala kong girlfriend ni Kalix sa Pop Up.

itsamethyst
542 posts - 6789 followers - 765 following

Napasimangot ako. Ang daming followers! Nag-scroll pa ako ng mga posts niya at napako ang tingin ko sa isang picture. Nakatalikod na picture 'yon pero nakita ko kung sino ang naka-tag. Nakahawak siya sa bewang ni Kalix habang naglalakad sila. Sa magkabilang gilid, sila Adonis at Leo.

Maganda siya. Mukhang sa Ateneo rin siya nag-aaral. Shoulder-length ang buhok, mukhang mas matangkad sa 'kin, medyo maputi at pang-artista ang itsura kaya siguro maraming followers. Umirap ako. Sana all!

"Hoy, kumain ka na." Kinuha ni Sevi ang phone ko. Nang mapansing nakasimangot ako, nag-iba rin ang itsura niya. "Okay ka lang?" Nag-aalalang tanong niya.

Tumango ako at kumain na lang. Nilapag ni Sevi ang phone ko sa table. Hindi matanggal ang tingin niya sa 'kin dahil halatang medyo malungkot ako ngayon. Sino ba kasi 'yung babaeng 'yon? Nakakainis naman!

Hindi ko tuloy na-enjoy ang Samgyupsal namin! Libre pa naman!
"Hiramin ko lang si Luna saglit, okay lang?" Paalam ni Sevi kay Kierra nang makapasok na kami sa UST.

Padilim na kaya dapat uuwi na kami pero tumango si Kierra at sinabing hihintayin na lang niya ako sa Rosarium malapit sa building ng AB. Sumama naman ako kay Sevi at naglakad-lakad kami sa may lovers lane.

"Okay ka lang ba?" Tanong niya sa 'kin.
Bumuntong-hininga ako. "Okay lang nga."

"Ice cream gusto mo?" Tanong niya ulit.

"Busog pa 'ko, e."

"Anong gusto mo?"

Persistent talaga siyang pasayahin ako kaya ngumiti na lang ako sa kanya para ma-convince na siya. He stopped walking to pinch my cheeks.

"Nope. Hindi mo 'ko maloloko!" Umiling siya at binitawan ako.

"Kasi naman, e!" Umupo ako sa may bench at nanatili siyang nakatayo sa harapan ko. "Sige na nga, kekwento ko na sa 'yo."

"Ahuh?" Naghintay siya ng sasabihin ko habang nakangiti.

I sighed again. "So... I have a crush on this guy..."

Nawala ang ngiti sa labi niya kaya napahinto ako. What was with his reaction? Hindi ba siya natuwa na may crush na ako ulit?

"O-oh tapos?" Bawi niya at sinubukang ngumiti ulit sa 'kin. Ah, mukhang nagulat lang pala kanina.

"Hmm, nag-uusap naman kami ganiyan... Ilang beses ko na siyang nakakasama tapos last time inalagaan niya 'ko noong lasing ako. Tapos, wala, nakita ko lang na may kasama siyang babae sa IG story niya tapos mukhang close na close silang dalawa. Selos lang ako slight." I let out an awkward laugh so it wouldn't sound too serious.

Tumango-tango siya at umupo sa tabi ko. "Oh, girlfriend niya raw ba?"

Umiling ako. "Hindi ko naman tinatanong."
"E 'di subukan mong tanungin," sabi niya na parang ang dali! Hindi naman kami ganoon ka-close ni Kalix para tanungin siya kung jowa niya 'yon.

"Eh, sino ba ako? Bakit ko naman tatanungin? Tsaka balita ko naman daw e single siya kaya okay lang na nagkakagusto ako sa kanya," pagdedepensa ko sa sarili.

"Oh, single naman pala, e. Baka naman kasi kaibigan niya lang 'yun. Bakit ikaw? Bakit tayo? Close din naman tayo pero hindi naman tayo."

Oo nga 'no? Tumango ako. "Oo nga. Bakit ba ako nagooverthink? Crush lang naman." Tumayo na ako at hinatak siya patayo.

Crush lang naman. Crush lang, 'di ba?

He smiled at me before standing up. Tahimik siya nang maglakad kami pabalik sa Rosarium kaya naninibago ako pero baka gloomy lang ang panahon kaya nadamay ang mood niya. Nang makauwi kami ni Kierra, humiga ako sa kama at pinag-isipan kung imemessage ko ba si Kalix. Wala lang. Magpapapansin lang ako.

lunavaleria: tamang roadtrip lang.

Kinagat ko ang daliri ko at hinintay kong magreply siya. Kinabahan ako nang makitang nag online siya kaagad.

kalixjm: What do you mean?

lunavaleria: nakita ko ig story ng friends mo hahaha saan kayo papunta?

kalixjm: We're literally just on our way to school.

lunavaleria: ah, kaklase n'yo rin 'yung babae?

kalixjm: Amy? Yes.

lunavaleria: ah, close kayo?

kalixjm: I don't know. Why?

lunavaleria: wala lang. goodnight!! :)

In-exit ko na ang Instagram dahil baka kung ano pa ang masabi ko at mahalata niyang nagseselos ako kahit hindi naman dapat! Dinistract ko na lang ang sarili ko sa pagdadrawing. Habang nagshe-shade ako, nagvibrate naman 'yung phone ko.

Kinuha ko 'yon at tinignan kung sino ang nag message.

kalixjm sent you a message

Kumunot ang noo ko at binuksan.

kalixjm: Ikaw? Saan ka galing?

I bit my lower lip to stop myself from smiling. Bakit siya nagtatanong, ha? Hindi naman ako sanay na nagtatanong siya about sa 'kin. Madalas ay ako ang tanong nang tanong tungkol sa kanya.

lunavaleria: nanood ng game ng friend ko tapos nag samgyup. bakit mo tinatanong?

kalixjm: Bawal?

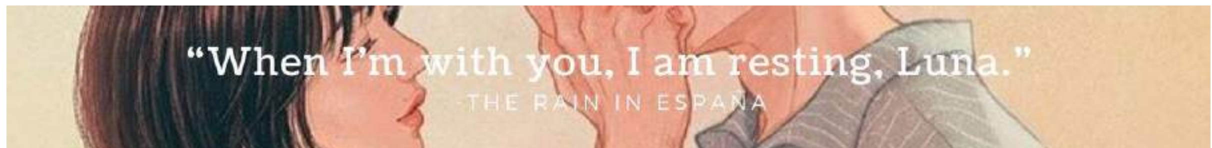
lunavaleria: hindi naman. you can ask whatever you want and i'll answer hehehe btw kailan ako pwedeng bumawi sa 'yo? i promised you a dinner right? what do you want

kalixjm: Anything but samgyup.
Huh?
lunavaleria: hindi ka nagsasamgyup? Wow, healthy living!

kalixjm: Yeah, unlike you.
Kumunot ang noo ko. May galit ba 'to sa 'kin o ano? Bakit ganoon ang tono?! Parang kasalanan ang kumain ng samgyup! Wait, baka naman vegetarian! Pero mukhang hindi naman...

lunavaleria: anong problema mo, atty?
kalixjm: Nothing. Matulog ka na.
I snapped a picture of what I was doing and sent it to him. He just replied with a thumbs up. Ang cold, ah!
kalixjm: Goodnight.

:)

The Rain in España (University Series #1) - 06

Gabing-gabi na at kakatapos ko lang mag-aral para sa quiz nang maisipan kong kulitin si Kalix kahit kanina pa siya nag goodnight. I opened my Instagram and sent him a message. Nagbabaka-sakali lang ako na gising pa siya.

lunavaleria: are u CA because damn ang lakas ng appeal mo

I giggled by myself. Ang tagal kong pinag-isipan 'yun. Court of Appeals... Appeal... Natawa ulit ako dahil sa sariling pick-up line. Napaka-brainy ko talaga.

kalixjm: You need Jesus.

Mas lalo akong natawa. Tinakpan ko ang bibig ko para pigilan ang tawa ko dahil baka maistorbo ko na naman si Kierra kahit malayo naman siya sa 'kin. Baka hindi na 'ko makatulog dahil dito kay Kalix, ah!

lunavaleria: bakit gising ka pa? :) pinag-iisipan mo ba ang galit mo sa samgyup? you're weird. may galit ka sa samgyup. are you a vegetarian?

kalixjm: Wala akong galit sa samgyup.

lunavaleria: i have a feeling na tayo ang magiging magkalaban sa finals ng basketball

kalixjm: Anong connect sa samgyup?

lunavaleria: walang connection. tayo pwede magkaroon tho

Seen

Tumawa ulit ako at nag-type. Ang lamig naman! Hindi man lang binigyan ng heart ang message ko. Huwag siyang mag-alala dahil balang-araw, magiging heart niya rin ako! Kailangan ko lang paganahin ang skills ko.

lunavaleria: bakit gising ka pa?

kalixjm: Hindi tulog.

lunavaleria: ayos mo kausap ha. maglalawyer ka niyan? ganda ng reasoning mo ih

kalixjm: Gulo mo.

Ngumiti ako at nagtype na lang ng goodnight. May quiz pa ako bukas 'no! Natulog na lang ako dahil maaga pa 'ko bukas. Kahit papaano, kailangan ko pa ring mag-aral, 'no! Hindi sa kaniya umiikot ang mundo ko.

"Ugh! Napaka epal!"

Kaunti na lang susuntukin ko na ang screen ng cellphone ko nang makitang nag-IG story na naman si Adonis at nakita kong nagshe-share ng readings si Kalix tsaka 'yung Amethyst! Ang caption pa ay 'Sana ol'! Nakakainis!

Dahil doon, hindi ko chinat si Kalix buong araw! As if naman na hahanap-hanapin niya ang chat ko. Busy naman siya roon sa readings at sa babae niya. Wow, kung maka-asta ako, akala mo naman ay kami na. Dapat pigilan ko 'tong pagiging ganito ko!

Nakinig na lang ako nang maayos sa prof kong nagdidiscuss ng history of Archi. Jusko. Mayroon na nga nito noong first year, mayroon na naman ngayon. Si Via, nag-cutting ngayon para tapusin 'yung plates niya. Ang babaeng 'yon! Nagawa pang mag-cutting, ah! Si Kierra naman nakapahalumbaba at kaunti na lang babagsak na dahil sa antok.

Buong araw, nag-focus lang ako sa klase. Noong uwian na, aayain ko sana si Kierra na kumain sa Dapitan pero mukhang antok na antok. Nagpuyat kasi kagabi para tapusin 'yung pinepaint niya kaya ayan ang napala. Hinayaan ko na lang siyang umuwi at ako na lang ang naglakad papuntang Dapitan para kumain.

Nang nasa carpark na ako, mabuti na lang at nakita ko si Sevi na naglalakad! May hawak siyang milktea. Naka-uniform pa, naka-glasses, at naka backpack. Dali dali akong naglakad palapit para gulatin siya.

"Hoy!" Sigaw niya kaagad nang kuhanin ko ang milktea sa kamay niya at ininuman 'yon.

Hinigop ko hanggang sa makalahati bago ko binalik sa kanya. The look on his face screamed betrayal. Nakaawang ang labi niya at gulat na gulat sa ginawa ko na para bang pinatay ko ang kapamilya niya sa harapan niya.

Pinabalik-balik niya ang tingin sa akin at sa milktea niya. "Kakabili ko lang nito?!" Reklamo niya sa 'kin.

"Karma." I smirked and encircled my arms around his neck. "Tara, Dapitan!"

"Kakagaling ko lang doon!" Sabi niya pero sumunod pa rin naman siya sa 'kin dahil wala siyang choice. Matangkad siya kaya napayuko siya dahil hatak hatak ko siya sa may leeg. Nakaakbay kasi ako. Hindi naman siya maka-angal dahil baka makaagaw ng pansin kapag gumawa siya ng eksena.

Sinamahan niya akong kumain ng street food. Nilibre ko na rin siya ng isaw dahil pinilit niya ako. Kawawa naman, e. Okay na rin dahil sinamahan naman niya ako. Nakatayo lang kami sa tapat ng Lovelite habang kumakain. Ako, nasa gutter at siya naman nasa harapan ko nakatayo.

"Alam mo ba, nakita ko na naman sa IG story 'yung crush ko tsaka 'yung babae! Share pa sila ng binabasa nila! Nakakainis!" Pagrarant ko sa kanya. "Tapos sana all pa 'yung caption! Paano na ako?!"

He looked at me and chewed slowly, mukhang nag iisip kung ano ang sasabihin niya.

"Baka naman walang malisya. Ikaw lang naglalagay."

Inismiran ko siya at galit na kinagatan ang hawak kong barbecue. Pati ata stick mababali ko sa ngipin ko dahil sa inis, e. Mababalatan ko pa. Pagkatapos, uminom ako ng palamig. Magsasalita na sana ako ulit nang barumbado niyang pinunasan ang bibig ko gamit ang panyo niya.

Masama ko siyang tinignan. "Aray, ha!" Kung makapunas, akala mo nagpupunas lang ng lamesa si kumag!

"Dungis, e." Umiling siya.

"Pupunta kaya siya ngayon? Kapag pumunta siya at nakita ko siya diyan, hindi ko talaga siya papansinin! He cheated on me with that girl!" Inis na sabi ko. Biro lang. O.A lang talaga ako sa part na 'yon.

He laughed at that. "Kayo na?"

"Sa future." I winked at him. Hindi niya sure!

Tipid siyang napangiti sa sinabi ko at pinagpatuloy na lang ang pag-kain niya, mukhang malalim na ang iniisip ngayon. Nawala ata sa mood. Bakit? Kulang pa kaya ang nakain niyang isaw?

"Crush na crush mo 'yun, 'no?" Tanong niya bigla habang nakatingin sa basong hawak niya.

"Oo naman!" Masayang sagot ko. "Ewan ko ba, nati-thrill kasi ako! Ang sungit kasi, e! Parang achievement sa akin kapag napagsalita ko siya, alam mo 'yun? Pero hindi lang dahil sa thrill, ah! May something sa kanya na nakaka-attract. Ewan!"

Pinagmasdan niya ako habang nagkekwento ako tungkol kay Kalix. Napatagal ang titig niya at napansin niya ata 'yon kaya umiwas siya ng tingin. Mabilis niyang tinapos ang pag-kain niya at tinapon ang stick sa basurahan.

"Alis na 'ko. May training kami," paalam niya bigla.

"Tara! Sabay na tayo!" Inubos ko na 'yung barbecue bago kami sabay na naglakad pabalik sa UST.

Hindi siya nagsasalita habang pabalik kami. Moody rin 'tong isang 'to, e. Bigla-bigla na lang tumatahimik, tapos minsan naman sobrang ingay. Hindi ko na rin maintindihan. That was the least of my concern.

Nauna na siya para magpalit ng damit habang ako naman, pumunta sa Joli's para bumili ng kailangan ko sa Architectural Design. Bumili na rin ako ng illustration board at papel para i-sketch 'yung gagawin ko sa plate na 'to. We were tasked to design a residential building. Matagal pa naman 'to pero gusto ko nang simulan.

Nilapag ko ang cellphone ko habang nagdadrawing ako. Sa kalagitnaan, tumigil ako para i-untog nang mahina ang ulo ko sa lamesa dahil nadidistract ako sa mga iniisip ko at hindi ko matapos-tapos dahil wala akong concrete idea.

"Why are you hurting yourself?"

Muntik na akong bumaliktad sa inuupuan ko dahil sa mabilis kong pag-ayos ng upo nang marinig ang boses ni Kalix. Matagal ko siyang tinignan para i-process ang presensya niya sa harapan ko. He was wearing a white Gucci shirt and a pair of black pants. Suot niya ulit 'yung metal pendant niya. I can also smell his manly scent.

Hindi ko siya pinansin gaya ng sabi ko kanina. Kinuha ko na lang ang lapis ko at nag-drawing na ulit kahit hindi ko alam kung ano ba talaga ang gusto ko i-drawing! Naiinis na ako kaya panay ako bura!

Mas na-distract pa ako nang umupo siya sa tabi ko. Nakaharap ako sa may table at siya naman pabaliktad ang upo. Nakasandal ang likod niya sa table.

"Someone's grumpy," he pointed out.

Hindi ko pa rin siya pinansin. Napasinghap ako nang mapunit ko ang papel kakabura ko. I crumpled it and got another paper. I tried to draw again but I was so distracted.

"Hey," he tried to call me again but I ignored him.

Ano ba 'yan! Bakit ba ako nagkakaganito! Akala ko ba crush lang! Kainis naman, e!

"Luna," he called, trying to catch my attention.

Pero... Bakit? Bawal na bang masaktan sa crush? Teka, baka naman kasi tama si Sevi at wala lang! Ewan! Bakit ba ako nagseselos? Ang babaw ko naman!

He leaned on the table to look at me. Pinagpatuloy ko ang pagdadrawing ko pero shade lang naman ako nang shade kahit wala akong shine-shade. Parang tanga lang.

"Hey, do we have a problem?"

I was forced to look at him. I saw concern and confusion in his eyes. Halos manlambot ang tuhod ko. Ano ba 'tong ginagawa ko? Kawawa naman siya. Luna, cut it out! Tigilan mo!

"Wala naman. Sorry. Stressed lang ako rito," pagpapalusot ko. I crumpled the paper again but he picked it up to take a look at my sketch. Nahiya kaagad ako dahil hindi naman maganda ang nakalagay doon.

"It looks good," he complimented.

Natawa ako roon. "Wala pa nga, e, good agad? Ni wala ngang ka-structure structure. Wala pa rin akong maisip. I'm so bothered." Masyado naman siyang plastik! Wala pa namang good doon!

He titled his head to the side a little. "Why? What's bothering you?"

"Why? Why are you curious about me now?" I arched a brow while smirking.

He was taken aback by my words. Binitawan ko muna ang lapis at humarap sa kanya para makipag-usap nang maayos at mangulit. Tutal, wala rin naman akong maiisketch dahil wala talaga akong creative juices ngayon... Lalandiin ko na lang siya.

"Bakit ka narito? You didn't message me! Sabi sa 'yo i-message mo muna ako. Mamaya magtampo ka na naman kasi wala ako rito like the last time," pang aasar ko.

"Hindi ako nagtampo," he clarified.

"Weh?" I teased again. "Paano mo 'ko nahanap dito? Ang layo ng UST Hospital, ah. Don't tell me napadpad ka na lang dito bigla?" For sure, hinanap niya 'ko, 'di ba?! Malayo ang building ko sa hospital!

"That's exactly what happened," he said, not giving in to my accusations.

"Kumain ka na? May utang pa akong dinner sa 'yo, diba? Anong gusto mo?" Pag-iba ko ng topic. Mabuti na lang at naalala ko 'yung dinner na 'yon para makasama ko siya nang matagal.

Medyo napapansin kong lumelevel-up na ang mga sagot niya sa tanong ko. Nadadagdagan na ng mga unnecessary info. Dati naman, isang tanong isang sagot lang siya. Very straight to the point. Ngayon, nagdadagdag na siya ng.. mga words.

"Anything. I'm not that hungry," he answered.

See?! Dati, anything lang ang isasagot niyan. Ngayon, may dagdag nang 'I'm not that hungry'! Level-up na ang relationship namin baka pwede ko na siyang ipakilala sa family ko? Char.

"Humahaba na ang mga sinasagot mo sa 'kin, ah," sabi ko habang nagliligpit ako ng gamit. Ako lang ata 'yung nagbibigay meaning sa mga ganoon! Doon ako masaya, e!

Hindi na tuloy siya nagsalita. Tumayo ako at naglakad-lakad habang nag-iisip kung saan ba kami kakain. España? Dapitan? Noval? Wala masyadong kainan sa Lacson.

"Lutuan na lang kaya kita?" Lumingon ako sa kanya.

Nakapamulsa lang siyang sumunod sa 'kin. Pinagtitinginan pa rin siya ng mga tao na parang ngayon lang sila nakakita ng studyanteng hindi taga-rito... I baka nga gwapo lang kasi talaga... O baka both.

"What do you mean?" Naguguluhang tanong niya.

"Anong what do you mean? I'll cook for you, simple as that. Sa condo tayo."

Napahinto siya sa paglalakad at kumunot ang noo sa 'kin. Anong masama? Para namang inaakusahan niya 'ko sa tingin niya! Itong lalaking 'to, akala mo naman may gagawin ako sa kanya! Conservative ako! Chos.

"Naroon 'yung pinsan ko! Si Kierra! Chill!" Pagdedepensa ko. Baka isipin niya e mamanyakin ko siya kaya ko siya dadalhin sa condo! Kita ko ang itsura niya, e! Mapanghusga!

As if naman hindi pa kami nagsama sa iisang condo na kami lang dalawa. Hihi.

"First dinner and you're asking me to eat in your condo?" Tinaas niya ang isang kilay sa 'kin. Wow, I never thought that he would value our 'first's so much.

"Ay, ayaw mo ba? Gusto mo ba somewhere romantic? Ano? Pa-reserve ba tayo sa Solaire?" Pang-aasar ko ulit habang nakangisi.

He shook his head. "Let's just go."

Tinalikuran niya ako at naglakad papuntang carpark. Sumakay kami sa kotse niya at nag-drive siya papuntang condo. Hindi na Mustang ang dala niya. This one was a Lexus SUV. Familiar sa akin. Ito ata 'yung dinadrive niya roon sa IG story ni Adonis. 'Yung nasa shotgun seat 'yung quartz na 'yun!

"Seriously? Ilan sasakyan mo?" Curious na tanong ko.

"That's not important," masungit na sagot niya sa 'kin. O, e 'di siya na ang humble! Kapag tinatanong ko siya sa mga bagay tulad ng magkano pabango niya o kaya mga ganito, hindi niya sinasagot. Nakakatuwa naman.

"Okay, Gucci," I teased him about his shirt.

"Okay, BMW," he countered.

Napatingin ako sa kanya. "How did you know?!"

"BGC."

Ngumuso ako at tumingin na lang sa harapan. He didn't want to talk about his riches and I also didn't want to talk about mine.

"So... Are you planning to be corporate lawyer or a criminal lawyer?" Tanong ko dahil traffic at ayoko noong tahimik kami sa sasakyan. Kailangan kong mag-ingay.

"I'm fine with both," he answered simply, like it wasn't that hard.

"Ano ba 'yan, pwede ba 'yun?" Reklamo ko. "Just pick one! Ano 'yung mas interested ka?"

"Criminal, as of now, but it can change after law school."

"Bakit criminal?"

"So I can get you out of jail."

"Hey!" Singhal ko sa kanya. "Hindi ako makukulong, 'no!"

"With that mouth of yours? I doubt," he said smugly.

Sumimangot ako. Muntik ko nang hatakin ang buhok niya pero nagdadrive siya kaya umayos na lang ako ng upo. Baka maaksidente pa kami nito. So he knew how to joke around, huh? Pakiramdam ko tuloy unti-unti ko na siyang napapalambot! Nilalaga ko siya nang matagal para rito! Sa wakas! May nangyayari na!

"Bakit nga criminal?" Tanong ko ulit.

"I love the thrill," he answered while turning the steering wheel.

Humarap ako sa kanya. "Hi! I'm The Thrill!" Inalok ko ang kamay ko.

He chuckled at my flirty advances but he didn't even take my hand! Inirapan ko siya. Ang uncooperative niya, ha!

Nag-park na siya at sumakay kaming elevator papunta sa unit ko. I didn't tell Kierra na pupunta si Kalix kaya for sure magugulat siya. To my surprise, when I opened the door, Kierra wasn't around.

Napalingon ako kay Kalix, afraid that he was getting the wrong idea.

"I... I think my cousin left."

Tumaas ang isang kilay niya pagkasara ng pinto. Oh God, this would be so awkward. Ang lakas ng loob kong ayain siya rito dahil akala ko narito si Kierra pero naiwan lang kaming dalawa. Hindi naman ganoon ka-kapal ang mukha ko para hindi makaramdam ng hiya o awkwardness sa kanya!

"Upo ka muna habang nagluluto ako." Tumuro ako sa sofa. May mga gamit pa roon kaya tinanggal ko muna at nilagay sa sahig.

But he didn't sit down. He looked around the unit like he was surveying every corner. Hindi naman maliit ang unit ko dahil dalawa kami ni Kierra. Two bedrooms, one bathroom, tapos may living room at kitchen. Magulo nga lang ang living room dahil nga naroon 'yung mga pinag gagagawa namin ni Kierra. May plates, drawings, paintings, kung ano-anong libangan at requirements.

Kalix looked around but his eyes remained on the miniature buildings I designed. Nasa taas kasi 'yun ng side table doon sa sofa.

"You're good," he complimented.

"Not really," I said shyly habang naghuhugas ng gulay. Ano ba 'yan! Pinapakilig naman ako! Kanina pa niya 'ko pinupuri. Baka isipin kong may gusto siya sa 'kin niyan, ah.

Pinagmasdan niya rin 'yung ibang paintings. Ako, nagluluto ng sinigang. Iyon lang ang pwede kong lutuin sa nakita ko sa ref, e. Okay na siguro 'yun sa kanya. Huwag na siyang choosy kahit mukhang yummy.

"You should design my house."

Napangiti ako. It was so easy for him to pick me just by looking at my sketches. Sana sa ibang bagay, piliin niya rin ako, 'di ba?!

"Yeah, I should design our house," I joked.

Hindi siya nagsalita. Hindi ko alam kung narinig niya ako o baka umaakto lang na hindi ako narinig. Busy siyang nagtitingin ng designs.

"I would hire you in the future," sabi niya ulit.

"I wish I could say the same to you but I don't want to become a criminal."

Tumawa siya sa sinabi ko. Totoo naman, ah! Sana hindi dumating ang araw na kakailanganin ko ng criminal lawyer! Okay na ang mga civil na kaso lang. Ayaw kong makulong! Sabi pa naman ng mga kaibigan ko, ako ang may potential na makasuhan dahil sa kulit ko!

Sumandal ako sa countertop habang naghihintay sa niluluto ko. Nakaupo na siya sa sofa ngayon at hindi alam kung anong gagawin. Manood na lang siya ng TV para naman may background noise sa tahimik na unit. Lumapit ako at kinuha ang remote saka inabot ko sa kanya.

"Nood ka muna Netflix," sabi ko para mabawasan ang katahimikan.

It was so awkward! Bakit kailangan pang umalis ni Kierra?! Bad timing! Akala ko ba inaantok siya! Saan na naman nag punta 'yung babaeng 'yon, ha?

Kinuha niya 'yung remote pero nilapag niya lang sa table at hindi nag-abalang buksan ang TV. Naglabas lang siya ng mga papel. Tumalikod ako saglit para i-check 'yung niluluto ko pero paglingon ko sa kanya, naghihighlight na siya. Nakaupo siya sa sahig at sa coffee table siya nag-aaral.

Hindi ko na siya kinausap dahil nga nag-aaral siya. Nang maluto na, naghain na ako. Pati kanin. Umupo naman siya kaagad doon sa dining table. Nang humigop siya sa sabaw, kabadong kabado ako! Para naman akong sumali sa Master Chef nito!

"So? Anong lasa?" Tanong ko. I was confident with my cooking skills but when it came to him, I couldn't help but doubt myself!

"It's good," tumango siya. Nakahinga ako nang maluwag at nagsimula na kaming kumain. Naghanap ako ng mapapag-usapan dahil masyadong tahimik.

"Do you have someone you like right now?" I asked.

Nasamid siya sa iniinom niya kaya nagulat rin ako. Ano ba 'yan! Hindi ba niya inaasahan ang tanong ko? Palagi naman akong bumabanat nang ganoon.

"What?" Gulat na tanong niya sa 'kin pagkababa niya ng baso.

"Tinatanong ko lang kung may nagugustuhan ka ngayon? Kaklase mo ganoon?" Si Amethyst!

He immediately shook his head with his forehead creased. "No! Blockcest."

"Naniniwala ka roon?" Tumawa ako. May pakialam pala siya sa mga 'yon. Akala ko puro aral lang siya, e. "Anong inaaral mo ngayon? Are you a DL?" I asked.

"Yes, why?" Simpleng sagot niya na parang hindi big deal.

"Wow, congrats!" Sabi ko sa kanya.

Pakiramdam ko tuloy ako ang nagluwal sa kanya sa sobrang proud ko. I can see that he was running for honors. I liked men who had brains. What I meant was... Of course, lahat ng tao may utak pero hindi lahat ginagamit 'yon nang tama. Wow, may instructions pala.

"You always study. Mayroon ka bang lovelife? Kahit dati man lang?" Tanong ko ulit.

He cleared his throat. "Of course." Nagselos ako kahit wala pa naman siyang kinekwento! "All flings. Nothing serious... at least for me," he said carefully. "But let's not talk about that."

"Why? I want to talk about that," pakikipaglaban ko pa.

"No, you don't." Umiling siya.

Sumimangot ako at sinalpak ang kutsara sa bibig ko. Tama siya. Ayaw kong pag-usapan at malaman 'yung mga nakalandian niya noon! Nagseselos lang ako! Ganito rin kaya sila? Mas malala rito? Kumakain din ba sila ng sinigang sa condo?

"Si Amethyst?" I can't help but ask. Kumunot ang noo niya at tinignan ako, naguguluhan kung anong gusto kong ipahiwatig. "Hindi mo crush?" I asked straight to the point.

"Crush?" He chuckled. "What am I? A kid?"

Aray, ha! Ikaw nga crush kita, e!

"You did not answer the question," I persisted.

"No, Luna." He looked at me. "I don't have a crush on Amy. Okay na?"

Nakasimangot pa rin ako. Para namang sinasabi niya lang 'yun para hindi ako mag-inaso dito! Bakit ba ako ganito? Napaka wala sa lugar. Naiinis na rin ako sa sarili ko. Kung ako si Kalix, mababadtrip ako sa 'kin.

"Sayang," pagkukunwari ko.

"What?"

"Sayang hindi mo siya crush. Magkaka-lovelife ka na sana! Kailan mo ba balak? Gusto mo retohan kita?" I tried to act normal.

Nakakunot pa rin ang noo niya habang nakatingin sa 'kin. Kumuha siya ng tubig at uminom doon, hindi ako sinasagot. Mukha siyang may iniisip. Hindi ko mabasa kung ano 'yon.

"Huy, ano? Ayaw mo ba?" Pangungulit ko.

Umiling siya at niligpit ang pinagkainan niya. Nilagay niya 'yon sa sink at sinimulang maghugas! Hindi ko na siya napigil! Binilisan ko na lang ang pag-kain ko at lumapit na sa kanya sa may sink para agawin ang hugasin.

"Ako na dito." I pushed him a little to the side so I can steal his spot.

"I'm already doing it," pakikipagtalo pa niya.

Nagpumilit pa 'ko hanggang sa pumayag siyang ako na ang maghugas. Naghugas siya ng kamay at pumunta ulit sa coffee table para ligpitin na ang mga gamit niya. Mukhang uuwi na siya. Ang bilis naman! Eat and run!

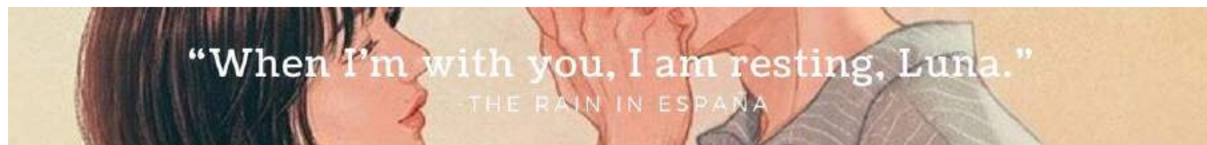
"Thanks for the dinner," seryosong sabi niya.

"Uuwi ka na? Wait lang! Hahatid kita sa parking! Tapusin ko lang 'to!" Pagpapanic ko dahil sinuot na niya ang backpack niya, ready na talagang umalis. Masyado naman ata siyang nagmamadali!

Hindi siya sumagot at dire-diretso lang sa pinto. Basa ang kamay ko kaya hindi ko siya mahatak sa braso. Baka magalit siya kapag nabasa ang shirt niya kaya pinanood ko lang siyang buksan ang pinto.

Bago niya tuluyang mabuksan 'yon, lumingon muna siya sa akin.

"You're confusing me." He shook his head and left.
____
:)

The Rain in España (University Series #1) - 07

"Please? Puntahan natin siya, please? Ako magda-drive!"

Pilit ako nang pilit kay Kierra dahil early dismissal ngayong araw. Nabobother kasi ako sa sinabi sa akin ni Kalix kagabi na naguguluhan daw siya sa 'kin! Hindi ko alam kung pupunta siya ngayon dito pero gusto ko na talaga siyang kausapin kaya ako na lang ang pupuntang Ateneo! Wala na siyang takas ngayon!

"Oo na!" Pagpayag ni Kierra.

Masaya akong naglakad papuntang carpark. Nagdala ng kotse si Kierra ngayon at ako ang nag-drive pagkatapos kong i-text si Sam na pupunta kami roon. Excited daw siya at wala naman na daw siyang klase kaya pwede niya kaming kitain. Nakatambay lang daw siya sa cafeteria nila. Ano ba 'yon? Gonzaga building?

Walang traffic ngayon dahil maaga pa kaya mabilis lang din kaming nakarating sa Ateneo. Nag-snap ako ng photo at pinost sa Instagram story ko. Ang caption ko ulit: 'San ka na?'. Sana makita niya kaagad.

"Aga n'yo, ah!" Salubong sa amin ni Sam nang sunduin kami mula sa pinag-parkingan namin. Naglakad kami sa tinatawag niyang Gonzaga. 'Yung cafeteria nila na may mga food stalls and tables around.

Hindi ko maintindihan ang ibang lengwahe nila, ah. They had codes! Minsan, hindi na lang ako nag-aabalang intindihin ang mga sinasabi ni Samantha. Habang naglalakad kami, pahinto-hinto pa kami dahil ang dami niyang binebeso, binabati, at niyayakap.

"I'm not sure kung anong oras dumadating sila Kalix but usually, doon sila nakaupo so wait ka lang," sabi niya sa 'kin pagkaturo roon sa kabilang table sa hindi kalayuan. Natatanaw ko pa rin naman kasi hindi ganoon kalayo.

"Ito kasing tangang 'to, hindi ko alam ang sinabi kay Kalix at bigla na lang daw umalis kagabi sa condo," si Kierra na ang nag-chika.

"What?! Nasa condo mo siya kahapon?!" Gulat na tanong ni Sam. "Anong nangyari?! Did you kiss?! Did you have sex?! Oh my god!"

Gusto kong takpan ang mukha ko sa lakas ng boses ni Samantha. Nakakahiya pa ang pagka-vulgar ng bibig niya.

"Hindi, huwag kang maingay!" Sabi ko sa kanya.

Umayos siya ng upo at bumulong. "Really? Walang nangyari? Are you sure? Paturo ka kay Yanna! She will teach you her skills!"

"Hindi naman 'yun ang hanap ko, okay?" Pagpapaliwanag ko.

Palibhasa silang dalawa ni Yanna ay parang nakikipag-paligsahan sa isa't isa ng paramihan ng nahaharot tuwing lalabas kami! Panalo nga lang si Yanna as of now. Inaraw-araw ng gaga. Kagabi nga kinekwento niya sa GC na may naka-'karat' daw siyang guy sa C.R ng cinema tapos may sumilip daw na bata mula sa ilalim, hinahanap mama.

"Here they are." Kinurot ako ni Sam sa bewang para makuha ang atensyon ko.

Napaangat ang tingin ko at nakita ko si Kalix, Adonis, Leo, at 'yung Amethyst. Kausap ni Kalix si Adonis habang naglalakad, mukhang may pinapaliwanag. Naka-button-down polo shirt siya na may blue and white design at black shorts. Suot niya ulit 'yung iconic Balenciaga shoes niya at 'yung digital watch pati necklace. Naka-ayos din ang buhok na mukhang winax. Ang gwapo naman.

"Kalix looks good," bulong ni Sam sa 'kin. "If you won't get your ass out and get him, I'll get him."

Masama kong tinignan si Sam at malakas niya kong tinawanan. Alam ko namang nagbibiro siya pero muntik ko nang hatakin ang buhok niya. Subukan niya lang! Hindi naman sa threatened ako pero kakaiba 'yan si Sam at Yanna.

"Did you know? Everytime may event sa orgs na flower-giving, Kalix would receive a lot! As in, a lot! I saw it myself! He would hold the flowers in his hand while walking to his class. Mayroon pang cactus! Kulang na lang magpalaki sila ng Groot at i-alay sa kanya or something." Samantha laughed again.

Tama si Sam. Doon nga sa table na 'yun umupo sila Kalix. Hindi ko inalis ang tingin ko sa kanya. Talagang nagtabi pa sila noong Amethyst! Nakakainis dahil halatang-halata sa kanya na may gusto siya kay Kalix, sa tingin niya pa lang at paghaplos sa braso.

Tumayo si Kalix at Adonis para bumili ng pagkain. Si Amethyst, tumakbo naman para habulin si Kalix. Nakakapangselos naman!

Kaso na-realize ko na ganyan rin pala ako kay Kalix. Ganito rin siguro ang mararamdaman ni Amethyst kapag ako naman ang nakita niyang lumalandi sa crush niya. It was just a matter of perspective.

Bumalik sila pagkatapos ng ilang segundo. Si Kalix, may hawak na tray at si Amethyst naman, tupperware lang na may laman na salad. Wow, siya na ang healthy living. Nahiya tuloy ako bigla. Ang ganda ng katawan niya!

"If looks could kill, Amy would be down on the floor now," sabi ni Sam.

"Sure ka bang hindi sila?" Tanong ko sa kaniya para makasiguro.

Magkausap na si Kalix at Amethyst ngayon. Gusto kong malaman kung ano bang pinag-uusapan nila. Tungkol ba sa law? Sa totoo lang, mas may chance pa nga si Amethyst kaysa sa 'kin dahil pareho sila ng interest. Pareho rin silang magla-law. Goals nun, 'no.

"Hindi nga sila! Kung sila, Amethyst would flex it in social media already, right?" Okay, may point.

Galit akong uminom sa shake na hawak ko habang nakatingin pa rin sa kanila. I was surprised when Kalix looked my way while Amethyst was talking. Nanlaki tuloy ang mata ko at umiwas ako ng tingin.

Gusto kong itago ang mukha ko sa sobrang hiya. Doon ako humarap sa gilid. I tried to sneak another glance at him but he was still staring at me with his usual serious face. Sa ibang side ulit ako humarap para maiwas ang tingin ko.

"Ano? Pupunta-punta ka rito tapos kapag nandiyan na, iiwas ka?" Tinaasan ako ng kilay ni Kierra.

"Ke, tara, bili tayong food!" Tumayo bigla si Sam at hinatak si Kierra.

Napakunot ang noo ko sa biglaan nilang pag-alis. Halos mahulog ako sa inuupuan ko nang may maglapag ng tray sa table.

Napaawang ang labi ko nang umupo si Kalix sa harapan ko. Naramdaman ko ang tingin ng iba sa amin o baka sa kanya lang nakatingin. Dahil doon, na-conscious tuloy ako! Nakakahiya naman. Baka nahalata nilang may outsider! Actually, halata naman dahil sa uniform!

"Why are you here?" Seryosong tanong niya habang inaayos ang pagkain niya at nilalapag sa table. Dito siya kakain?! Ano ba 'to!

"B-binisita si Sam," pagpapalusot ko. "Why are you here?"

Tinaasan niya ako ng kilay. "This is my school?"

"I mean, bakit ka umupo sa table namin?" Nagtatakang tanong ko.

"Bawal?" He shot back.

"Hindi naman," mahinang sabi ko. "Iniwan mo friends mo roon, oh." Binalik ko ang tingin sa table nila Leo. Si Amethyst lang ang nakatingin dito at sila Adonis parang wala namang pakialam. Naramdaman ko ang masamang tingin niya. Ganoon din ako kanina, ah.

"They can function without me, Luna," sabi niya habang kumakain.

Tumingin ako sa suot ko, na-conscious lalo sa uniform na suot. Baka dahil doon kaya pinagtitinginan ako ng iba rito. Binalik ni Kalix ang tingin niya sa 'kin bago binaba ang tingin sa suot ko. Nagulat ako nang kinuha niya ang jacket niya at inabot sa 'kin.

Kinikilig 'kong kinuha 'yon at sinuot. Shet, ang bango talaga. Ano ba kasing pabango niya? Parang hindi ko matigilan. Niyakap ko pa ang sarili ko para dumikit sa akin ang amoy. Kunwari siya ang yumakap sa 'kin, ganoon!

"Kumain ka na ba?" Bigla niyang tanong.

Wow! Ganyan ang mga linyahan ng mga humaharot sa 'kin, ah?! Kumain ka na ba? Kain ka na. Ayokong nagugutom ka, e. Baka malipasan ka, ah. Sige na, kumain ka na baka magkasakit ka.

"Oo, sa UST," sagot ko naman. "Kahapon... Bakit bigla ka na lang umalis? Tsaka anong ibig mong sabihing naco-confuse ka? Saan?" Hindi na 'ko nakapaghintay na itanong 'yon.

He stopped eating to drink water. Then, he looked at me. "Wala."

Kumunot ang noo ko. "Anong wala?"

"Stop asking," seryosong sabi niya at kumain na ulit.

Naubos niya naman 'yon kaagad. Kanin at shanghai lang ata 'yong kinakain niya. Medyo nainggit ako kasi parang nakakatakam 'yung pag-kain niya. O baka sa kanya ako natatakam, charot.

"Wait here." Tumayo siya para isauli 'yung plato at tray.

"My god, Luna, umayos ka, please," bulong ko sa sarili ko. Please lang, huwag ka nang grumpy dahil sa Amethyst na 'yon! At least ikaw ang kasama kumain noong nakita ka! Panalo ka roon, girl! Teka, bakit ba parang nakikipagpaligsahan ako?!

Pagkabalik ni Kalix, umayos na ako ng upo. Magsasalita pa lang sana ako nang may tumapik na sa balikat niya. Inangat niya ang tingin niya sa Amethyst na 'yon. Hala, panira! Nawala na tuloy ang sasabihin ko.

"You going straight home na ba?" Tanong noong Amethyst at sumulyap pa sa 'kin. "We're gonna study in Starbs, eh. Diba may quiz tomorrow sa Taxation? Did you review na?"

"Yeah, you guys can go," Kalix said coolly.

"Okay..." Tumingin sa 'kin si Amethyst bago ngumiti kay Kalix at umalis na.

Anong tinitingin-tingin niya riyan?! Bakit parang pinapahiwatig niya na sinisira ko ang study date nila or something? Wala naman akong ginagawa, ah! Hindi ko rin pinilit si Kalix na samahan ako!

"Stop glaring at her." Kalix laughed a little.

Napabalik tuloy ang tingin ko sa kanya. "Hindi naman, ah!" I defended.

"Really? You look like you would pull her hair in a second," he teased more.

"Hindi nga!"

"Okay, tigress." He smiled more.

Hindi ko alam kung bakit kinilig ako roon. Kaunti na lang, kakagatin ko na 'tong si Kalix. Tigress ka pa, ha! Rawr.

"Ang dami palang magaganda rito. Bakit wala ka pa ring jowa?" Pagchika ko sa kanya.

Agad niya akong tinaasan ng isang kilay. "Sorry to burst your bubble but I value substance more than beauty."

"'Yung talented sa drawing and designing, pwede na ba 'yun?" I tried to ask.

He did not respond. Nilabas niya lang 'yung mga papers niya at nag-simula na ulit mag-highlight. Ano 'to? Dito siya mag-aaral? Hindi man lang sinagot ang banat ko! Hindi talaga nakiki-cooperate!

"Substance you mean, knowledgeable sa mga bagay na interested ka, right? Like law?" Tanong ko.

"What are you implying?" He stopped highlighting to challenge my look.

"Si Amethyst?"

"For fuck's sake, stop asking me about her," pikon na sabi niya.

Ngumuso ako at umirap. E 'di huwag! Pikon naman nito! Paulit-ulit na ba 'ko? Sige na nga. Hindi ko na siya kukulitin tungkol sa lovelife niya. Masasaktan lang din naman ako kapag pinilit ko pang malaman. Okay nang ganito... Safe lang. Efas.

"Uuwi na 'ko. Mag-aral ka na." Tumayo ako at kinuha ang gamit ko. Baka nakakaistorbo na 'ko sa kaniya, e. Nakakahiya na rin kapag outsider ka sa ibang university.

"Can't we study together?"

Jusko, nanlambot ang tuhod ko! Ano raw ang sabi?! Study together?! Together?! May kami na! Okay, nasaan na ang wedding gown ko at masimulan nang design-an!

"Hindi ba kita naiistorbo?" Nagtatakang tanong ko. "Tsaka ang ingay dito, e. Baka hindi ka makapag-aral nang maayos."

"Are you suggesting something?" Tanong niya bigla sa 'kin.

Napaawang ang labi ko. "Huh?! Hindi, ah!" Ano na naman ba ang iniisip niya?! Para namang lahat ng sinasabi ko ay may hidden landi meaning sa kanya! Hindi naman. Slight lang.

"Where do you want us to go?" He tried to ask me.

Alam mo, kung ako lang naman kasi ang tatanungin, alam mo naman kung saan ko gusto, e! Gosh, kailangan ko pa bang mag-sugarcoat?

"Kahit saan." Yes. Kailangan ko ngang mag-sugarcoat.

"I'll ask you again. Where do you want us to go?"

I bit my lower lip. Ugh! Nakakainis naman! Bakit ba hindi na lang niya patulan 'yung kahit saan ko hangga't hindi ko pa nasasabi kung saan ko talaga gusto, ha?!

"Luna."

"Sa condo mo, okay na?" I snapped.

Sumandal siya sa inuupuan niya with his crossed arms and an amused smile plastered on his face. Mukhang hindi siya makapaniwalang sinabi ko 'yon pero walang usad kung patuloy akong magpapabebe dito. Mauunahan ako!

"Let's go." Tumayo siya at kinuha ang gamit niya para umalis.

Sumunod ako sa kanya habang tinetext sila Kierra na aalis kami ni Kalix. Nakakakilig namang sabihin 'yon. Nang makasakay na kami sa kotse niya, hindi ako makapagsalita. Ngayon lang dumaloy ang hiya sa 'kin. Bakit ko naman sinabi 'yon? Bumigay ako kaagad, ah.

I mean, for sure naman wala namang malisya sa kanya at sa akin lang mayroon kaya ako na lang ang nangako sa sarili kong wala akong gagawin sa kanya! Lalandiin ko lang siya through words, okay?! Tsaka para sa kanya rin naman 'yon. Para makapag-aral siya nang maayos dahil tahimik.

Para namang hindi pa ako nakakapunta roon! Okay lang 'to... Pero lasing kasi ako noon! Ngayon, sober ako! Baka iba ang feeling?

"I can almost hear you thinking," he commented while driving.

"What? Did I say that out loud?!" I panicked.

"Say what out loud?" He asked back.

Umiling ako. Akala ko naman na-bulgar ko na lahat ng kalandiang iniisip ko ngayon. Mabuti na lang at nakarating rin kami kaagad dahil baka nga ipahiya ko lalo ang sarili ko sa kanya.

Nang makarating kami sa unit niya, literal na dumiretso nga siya sa sofa. Umupo siya sa sahig at nilabas ang mga papel niya. Nag-aral siya roon sa coffee table. Ni hindi man lang ako pinansin! Wala man lang pa-welcome, ganoon! Wala man lang 'So this is my place' or 'Sorry, medyo magulo'. Mga typical lines ba kapag may bumibisita sa bahay!

Umupo ako sa sahig, sa may tapat niya, at nilabas ko rin ang papel ko para i-sketch ulit 'yung gagawin kong residential building. Nakakahiya naman na siya lang ang may gagawin. Tahimik lang kaming dalawa at halos hangin lang ng aircon ang naririnig ko.

Wala akong ma-drawing kaya nag-drawing na lang ako ng iba. 'Yung building na lang kanina sa Ateneo ang drinawing ko out of boredom. Triny kong sumulyap sa binabasa ni Kalix pero wala akong naintindihan!

"Why?" Tanong niya nang mahuli akong tumitingin sa binabasa niya.

"'Yan full name mo?" Turo ko sa nakalagay sa papel niya. "Kalix Jace Martinez?"

Tumango lang siya at hindi nagsalita. So that was why his other friends called him KJ. I thought it meant killjoy kasi mukha siyang killjoy sa inuman, e. Pangalan niya pala 'yon. Na-guilty tuloy ako sa iniisip ko.

"So mag-isa ka lang dito?"

"No. Nandito ka, 'di ba?"

"May kasalanan ba 'ko sa 'yo, ha?"

Bakit ba ang sungit niya ngayon? I mean, normal naman na masungit siya pero namimilosopo siya ngayon, e! It was so unlike him. Pakiramdam ko e may ginawa akong masama sa kanya. Parang galit?!

Tinapunan niya lang ako ng tingin at hindi ako sinagot. O tapos hindi niya 'ko kakausapin! Mababaliw na ako sa lalaking 'to! Normal ba ang nababaliw nang ganito sa crush?! Normal siguro kung ganito kagulo ang crush mo!

"Galit ka ba sa 'kin?" I asked again. Ano ba 'to, ang gulo! Bakit hindi na lang sagutin nang maayos para matahimik ang kaluluwa ko.

"Why would I be?"

"Bakit ba sinasagot mo ng tanong 'yung tanong ko?"

Hindi ako naiinis pero naiinis ako! Ano raw?! Naiinis ako pero crush ko pa rin siya at kinikilig pa rin ako kapag sinusungitan niya 'ko. Normal bang mainis at kiligin at the same time? Ah, basta! Okay na 'yon, at least may nararamdaman.

Hindi na naman siya sumagot at nag-highlight na ulit doon. Ngumuso ako at nag-phone na lang. Nanood ako ng mga IG story para magpalipas ng oras. Kanina, nag-post ako ng IG story. Mukha ni Sevi na nakangiti na parang bata tsaka 'yung nilibre niya sa 'king ice cream ni Mang Tomas. Mukha raw kasi akong stressed kanina.

Umupo ako sa couch at inaya na lang si Sevi mag-ML. Pumayag naman siya kaagad pero one game lang daw kasi break time lang daw nila. Nag-voicecall pa kami habang naglalaro. Ang bilis ng data niya, ah.

[Top ako.] Sabi ni Sevi.

"Sama ako," mahinang sabi ko dahil baka maingayan si Kalix sa 'kin. Hindi ako masyadong nag-ingay habang naglalaro kaso nang mamatay-matay na mga kakampi namin, napikon na ako!

[Attack natin 'yung Lord, Luna.]

"Siraulo, Sevi, nasaan ka ba? Mamamatay na 'ko rito!"

Nakita kong tumingin sa gawi ko si Kalix na nakakunot ang noo. Tinakpan ko ang bibig ko dahil baka naingayan sa 'kin. Si Sevi kasi, e! Back na dapat pero nagpu-push pa roon sa top! Kami na lang ang natirang buhay, o!

"Tanga, Sevi, huwag kang sumugod! Retreat! 'Di natin kaya 'yan." Stressed na 'ko, girl!

[Tangina, bobo kakampi! Walang ambag!]

Napatigil ako nang kuhanin ni Kalix ang mga papel niya at lumipat doon sa breakfast table para malayo sa 'kin. Kinagat ko ang labi ko at hinintay na matapos ang laro. Nanalo pa rin naman kami at ako ang MVP. Galit na naman si Sev dahil sa kill-steal ko! Hindi siya naka-maniac dahil nakuha ko, e.

Tinago ko ang cellphone ko at dahan-dahang naglakad palapit kay Kalix. Nag-lean ako sa breakfast table at tumingin sa kanya.

"Sorry, ang ingay," I cutely apologized.

Hindi siya sumagot at nag-highlight highlight doon na parang hindi niya naman binabasa sa sobrang bilis.

"Okay, hindi na kita guguluhin. Aral ka lang dyan." I tiptoed my way back to the sofa.

Umupo ako roon at nag-IG story na lang ako. Nag-peace sign ako sa camera at nilipat ang video kay Kalix na nakatalikod sa akin at nag-aaral. Zinoom ko pa 'yon sa kanya at nilagyan ko ng caption:

'Fighting, Atty!'

"You can turn the television on," sabi niya bigla sa malayo. Nagulat tuloy ako at agad tinago ang phone ko dahil baka nahuli niya 'ko.

Kinuha ko ang remote at binuksan 'yon. Inopen ko ang Netflix niya kaya nakita ko tuloy 'yung mga Continue Watching niya. Puro tungkol sa law tsaka mga ginagamitan ng utak! How to Get Away with Murder, Sherlock, Suits, Black Mirror, Money Heist, tapos mga documentary. Nakakaloka naman 'tong lalaking 'to. Masyadong seryoso mga pinapanood. Ako, B99, How I Met Your Mother. Friends, ganoon.

"You like mind-games, 'no?" Tanong ko.

"Not with women," mabilis na sagot niya rin.

Tinanong ko kung anong ibig niyang sabihin pero hindi na siya sumagot kaya nanood na lang ako ng Black Mirror. Pagkatapos ng isang episode, nakita kong tumayo na siya roon sa kinauupuan niya at naglakad na palapit sa sofa. Umupo siya sa kabilang dulo para may space kaming dalawa.

"Tapos ka na mag-aral?" Tanong ko.

"Tapos ka na mag-ML?"

Kumunot ang noo ko at tumingin sa kanya. "May galit ka na rin ba sa ML?"

"Wala." Kinuha niya ang remote at siya ang nagtingin ng papanoorin.

Tumingin ako sa bintana. "Padilim na pala. Baka mahirapan ako mag commute."

"Hahatid kita," sabi niya habang nakatingin pa rin sa TV.

Tumango ako, tinatago ang kilig. Napapadalas na ata ang hatid niya sa 'kin, ah. Baka isipin ko nang gusto niya 'kong kasama palagi. Pinagdasal ko pang sana may traffic para matagal ang byahe namin.

"Unless you have other plans," he added.

Lumingon ako sa kanya at binitawan ang kurtinang hinawi ko para tumingin sa labas. "Huh?" Nawala tuloy ang kilig ko!

"Unless may susundo sa 'yo," he shrugged.

Okay, naguguluhan ako. "Sino naman susundo sa 'kin?"

"How would I know?" He shot back.

Bumalik ako sa inuupuan ko at umusog nang kaunti para mapalapit ako sa kanya. Dahil nasa dulo na siya, hindi na siya nakausog palayo sa 'kin. I looked at him with accusing eyes.

"May problema ka ba sa 'kin, ha? Am I bothering you too much?" Mabuti nang malinaw kami!

"No," mabilis na sagot niya. "Am I bothering you?"

"What?! Siyempre hindi!" Tanggi ko kaagad. Gustong gusto ko nga na kinakausap niya 'ko, e!

Ayokong maramdaman niya na parang ginugulo niya 'ko. Una sa lahat, sinusungitan nga niya ako kaya paano niya ako magugulo?! Tsaka hindi ako ganoon ka-busy ngayon 'di tulad niya.

"Paano mo naman nasabing ginugulo mo 'ko, ha? Hindi mo nga ako masyadong kinakausap, e. Ako lang nage-effort sa relasyong 'to! Ayoko na, pagod na 'ko. Mabuti sana kung maghiwalay na lang tayo," pagbibiro ko.

Umiling siya at hindi pinansin ang pagda-drama ko. See?! Hindi nga siya nagsasalita kaya paano niya masasabing nagugulo niya ko?!

Kung guguluhin niya lang rin ako, guluhin na niya ako habang-buhay!

"Do you want to watch something?" Tanong niya bigla sa 'kin.

"I can watch you all day," I teased.

I saw how he bit his lower lip to stop himself from smiling. Napanguso tuloy ako para pigilan din ang ngiti ko. Nakakahawa naman siya. Sus! Kinikilig sa 'kin! Kaunti na lang, pakiramdam ko mafa-fall na sa 'kin 'tong isang 'to.

"Let's watch porn," I teased more.

"Luna, what the fuck?!" He hissed.

Tumawa ako nang malakas habang nakaturo pa sa mukha niya. 'Yung itsura niya halatang gulat at kayang kaya akong sipain palabas ng condo niya. Nakakatakot naman. Nagalit ata!

"Ayaw mo noon? Friends with benefits na movie? O kaya No Strings Attached. You want?" Hindi ako tumigil.

I just found his reaction cute. Akala ko gwapo lang siya. May cute side pala siya. Mukhang nahihiya siya kapag ganito ang mga topic.

"Stop." He rolled his eyes and turned the television off. "Let's go. Umuwi ka na."

Tinawanan ko siya dahil bigla na lang niyang kinuha ang susi ng sasakyan niya. Halatang gusto na ako paalisin sa mga sinasabi ko! Sige na nga! Kinuha ko na rin ang bag ko para makauwi na. Sa susunod ka sa 'kin, Kalix! With consent.

Sumakay kami sa kotse niya at nag-drive na siya papunta sa amin. Malayo pa naman ako kaya matagal pa ang byahe. Lakas ko kay Lord at dininggin ang mga dasal ko na sana traffic.

Lord, next time, sana ma-fall na sa 'kin si Kalix, ha. Kaya today? Sana kaya today!

"Ilan na naging ex mo?" Tanong ko sa kanya. "Including flings. Ilan?"

"Why are we talking about that now?" Hindi niya 'ko sinagot.

"Wala lang. Curious lang!" Sabi ko.

"How about you?"

I cleared my throat. "Dalawang serious ex-boyfriend and then fling-fling lang," I joked.

Hindi siya sumagot. His lips were in a grim line, seryoso ang mukha habang nagda-drive. Hindi ko tuloy malaman kung anong ibig sabihin ng reaction niya na 'yon.

"Bakit? Are you judging me?!" Dramatic na sabi ko sa kanya. "Sa ganda kong 'to, siyempre kailangan ko ring gamitin 'no!"

"Ganoon ba 'yon?" Malamig na tanong niya.

"Selos ka, baby?" I teased.

Hindi siya sumagot. Nako, dapat sumagot siya kundi iisipin kong nagseselos nga talaga siya! Itong isang 'to, paasa rin talaga, e.

"Ikaw naman, wag kang mag-alala. Single na ako ngayon! I'm very free for you!" I giggled.

Hindi ulit siya sumagot. Ang uncooperative na naman sa mga landi ko! Hanggang sa makarating kami sa condo, hindi nagsalita. Nagsasalita lang kapag may tinatanong ako pero kapag nilalandi ko, walang response! Ang cold!

"Bye! Thanks for the ride!" Masaya pa rin ako kahit ang cold ng bibi ko.

"I'll see you tomorrow," maikling sabi niya habang nakatingin sa harapan at hawak ng isang kamay ang steering wheel.

"Huh? Magkikita tayo bukas?" Nagtatakang tanong ko. Wow, level up!

"Ayaw mo ba?" Tinignan niya na 'ko.

Nagulat naman ako sa tingin niya. Parang tumalon 'yung puso ko. Ako ata ang nafa-fall, Lord! Mali ata 'yung dinig mo sa dasal ko!

"Date ba 'to?" Pang-aasar ko.

"No. Fan-service," sarkastikong sagot niya.

Tumawa ako. "Whatever, KJ. See you tomorrow!"
Buti na lang hindi ko nakalimutang hindi ko pa siya jowa kung hindi hinalikan ko na siya sa pisngi. Hay, Kalix. Hanggang saan tayo dadalhin nitong ginagawa natin?

:)

The Rain in España (University Series #1) - 08

"May seminar ngayon, wala tayong klase mamayang 3."

Bungad sa 'kin ni Kierra pagkapasok ko ng room. Umalis lang ako saglit para bumili ng tapa tapos wala na agad klase?! Matutuwa ba 'ko roon o maiinis? Nag-handa pa naman ako para sa quiz mamaya tapos hindi pala tuloy.

"Anong seminar na naman 'yan, required ba 'yan?" Iritang tanong ko.

"Kapag sinabing required, ibig sabihin hindi required," sagot naman ni Via sa 'kin habang nagbabasa ng libro.

"Um-attend ka na! Magche-check ng attendance," pagpilit ng pinsan ko sa 'kin. Alam ko namang scam 'yang attendance na 'yan!

Oo na, aattend na nga 'ko! Ilang seminar na ba ang nakatulugan ko sa buong stay ko dito? Alam ko namang may mga helpful seminars talaga pero hindi ko maiwasang makatulog kapag hindi effective 'yung speaker, e. Mapapagalitan na naman ako. Dati, natawag pa ako ng prof!

Bandang huli, inubos ko na lang ang tapa ko at dumiretso kami sa auditorium para sa seminar kuno nila. Noong nagsimula na, pumirma na kaagad ako sa attendance ko, isang patunay na narito nga ako kahit labag sa loob ko. Noong kalagitnaan, hindi ko na maintindihan ang sinasabi kaya nag-phone na lang ako.

Binuksan ko ang Instagram ko at minessage si Kalix.

lunavaleria: anong oras date natin? :)

Nag-online siya kaagad at nakita ko na siyang nagtytype. Ang bilis, ah.

kalixjm: It's not a date.

lunavaleria: sige, anong oras tayo magkikita? tsaka saan tayo pupunta?

kalixjm: I'm already here at the hospital.

lunavaleria: HA TEKA NASA SEMINAR PA AKO BAT DI KA NAMAN NAGMEMESSAGE DYAN

lunavaleria: wait mo 'ko tatakasan ko 'tong seminar aheheh saan ba tayo punta?

kalixjm: Wag ka nang tumakas.

lunavaleria: so saan nga tayo pupunta mga ilang ulit pa ko magtatanong?

"Huy, bawal mag-phone," suway sa 'kin ng President namin.

Binaba ko ang cellphone ko at patago akong nag-type.

kalixjm: Buffet.

lunavaleria: HALA KAKAKAIN KO LANG

kalixjm: Mamaya pa 'yun kaya nga wag ka nang tumakas.

Tinago ko ang cellphone ko at dahan-dahang kinuha ang bag ko. Tumingin ako sa paligid pero may mga nagbabantay! Nakakainis naman! Umayos na lang ulit ako ng upo at bagot akong naghintay ng oras bago matapos 'yung speaker.

Kung ano-ano na ang pumapasok sa utak ko. Kung saan-saan na lumilipad at nakakarating. Saang buffet kaya kami pupunta? Bakit kaya sa buffet niya gusto? Mukha ba 'kong patay-gutom sa paningin niya?

Next time, aayain ko siya sa Enchanted Kingdom o kung saan man para mas masaya at mas enchanted. Mas kingdom na rin.

Tumawa ako mag-isa sa mga iniisip ko. Nagtataka ako kung mabait lang ba talaga si Kalix o may gusto siya sa 'kin o cooperative lang talaga siya sa mga kalandian ko ngayon. Teka, baka naman gusto niya friends lang kami?

Gosh, hindi pa 'ko ready mag-commit! Kailangan ko pang hanapin ang sarili ko.

Char. Kung pwede nga lang ako na ang manligaw kay Kalix, e. Sige, itatanong ko 'yan mamaya sa kanya.

Pagkatapos na pagkatapos ng closing remarks, ako ang pinakaunang tumakbo palabas ng auditorium. Didiretso na sana akong hospital pero dumaan muna ako sa C.R para mag-retouch. Naglagay ako ng powder, cheek tint, at lip tint. Nagsuklay na rin ako ng buhok kong hanggang ibaba ng dibdib ko. Inayos ko pa ang uniform ko kung may gusot ba. Kailangan maayos ako!

Pagkatapos ko magpaganda, tumakbo na ako papunta sa may carpark, sa tapat ng UST Hospital. Nakita ko si Kalix na nakaupo roon sa may mga halamanan at nakatingin lang sa malayo, halatang may hinihintay.

At ako 'yon! Kinilig tuloy ako.

"Pst." Kinalabit ko siya pagkahinto ko sa harapan niya.

Nang lumingon siya sa 'kin, tinignan niya nang maigi ang mukha ko bago tumayo. Nakasuot lang siya ng white polo shirt na nakatuck-in sa smart pants, mukhang galing Uniqlo. Napakagandang tanawin.

Samantalang ako, naka uniform lang ng Archi. Pwede na rin. Madadala 'yan sa ganda ko!

"I have an emergency," parang naiistress na sabi niya.

Kumunot ang noo ko. "What? Hindi na tayo tuloy?"

Aba, nagpaganda ako para rito?! Nagmadali pa ako kakatakbo-takbo! Ang dami kong nabunggo para lang makarating dito tapos sasabihin niyang may emergency siya? Kung may emergency, ayan ang UST Hospital!

"No, we'll still go. May dadaanan lang ako," seryosong sabi niya habang naglalakad kami. Hawak na niya ang susi ng sasakyan niya.

"Anong dadaanan?" Nagtatakang tanong ko pero hindi niya na 'ko sinagot hanggang sa makasakay kami sa kotse. Hindi na rin ako masyadong nagtanong. Iba na lang ang itatanong ko.

"How's school?" Siya ang naunang magtanong.

"Okay naman po, Daddy," pagbibiro ko.

Inismiran niya ako dahil sa sagot ko habang ako naman ay tinawanan siya. Bakit kasi ganoon 'yung tanong niya?! Para siyang tatay ko na sinundo ako sa school pagkatapos ng first day ko sa Grade 1.

"Saan tayo papunta?" Nagtatakang tanong ko dahil papasok kami sa isang private school. Hindi niya ako sinagot at hininto ang kotse sa gilid ng daan at pinindot ang hazard.

"Wait here." Binuksan niya ang pinto ng kotse at bumaba.

Sinundan ko siya ng tingin at nakitang naglakad siya papasok doon sa isang room. Kumunot ang noo ko at tumingin sa paligid. Puro batang studyante! Anong ginagawa namin dito? May kalandian ba siyang teacher?!

Napaawang ang labi ko nang paglabas ni Kalix, may hawak hawak na siyang bata sa isang kamay. Sa isa naman, may hatak hatak na Iron Man trolley bag na maliit.

Kinagat ko ang labi ko para pigilan ang ngiti ko habang pinapanood siyang hawak hawak sa kamay ang kapatid niya. Nahalata ko kaagad na kapatid niya 'yon dahil may hawig sa kanya. Mas maputi nga lang ang bata, parang Koreano 'yung haircut, tapos naka uniform na pang kinder. Dark blue shorts tapos white polo shirt. Ang liit! Ang cute!

Binuksan ni Kalix ang pinto sa likod at inalalayan ang kapatid niya paupo. Sinuotan niya ng seatbelt at pinasok rin ang bag doon. Nang paikot siya papuntang driver's seat, lumingon kaagad ako.

"Hi! What's your name?" Tanong ko sa bata.

Hindi siya nakasagot kaagad sa gulat. Hindi ata niya alam na may tao sa harapan. Kinagat niya 'yung daliri niya at kitang-kita kong nahiya siya sa 'kin. Nang makapasok si Kalix sa kotse, nilingon niya muna ang kapatid niya para tignan kung okay na bago siya nag-drive ulit.

"Kio, this is Luna," maikling pagpapakilala ni Kalix sa aming dalawa.

"Hello!" Lumingon ulit ako sa baby. Ang liit niya pa! Baby pa talaga siya! Gusto ko siyang pisilin! "How old are you?"

Alam ko naman ang sagot pero gusto ko lang na magsalita siya.

"F-four.." Nahihiyang sagot niya pa rin. "You?"

"Wow, buti pa kapatid mo, nakikipag-usap!" Tinapik ko si Kalix sa balikat. Inirapan niya lang ako. "Is Kio your nickname?"

"Yes, my name is... my name is..." Parang hinihingal pa siyang magsalita. "Kian Oliver..."

"Cute naman ng name! I'm Ate Luna. Nice to meet you!" Inalok ko ang kamay ko. Kinuha niya naman 'yon at nakipag-shake hands habang nakangiti. "Confirmed. Mas mabait kapatid mo."

"We're bringing him with us. Wala siyang kasama sa bahay. Okay lang ba?" Tanong ni Kalix.

"Oo naman! Is it okay, Kio? Sumama sa amin to eat?" I asked the kid.

Nakita kong tumango siya sa 'kin kaya ngumiti ako sa kanya bago ko tinuon ang atensyon ko sa harapan. Mamaya ko kukulitin 'yang batang 'yan!

Excited akong bumaba nang makarating kami sa isang mall. Si Kalix, binuhat 'yung kapatid niya pababa ng sasakyan at hinawakan ang isang kamay, kaso hindi pa kami nakakalakad, bumitaw na si Kio sa kanya at kamay ko ang hinawakan.

"Aw, ayaw niya na sa 'yo, sorry." Bumelat ako kay Kalix.

Umiling lang siya at naglakad na kami papasok ng mall. Siya lang ang sinusundan ko papunta sa buffet habang kinakausap ko 'yung kapatid niya tungkol sa school. Kinakanta niya pa sa 'kin ang alphabet song para magpakitang-gilas sa natututunan niya sa school.

"Reservations, sir?" Tanong ng babae sa may tapat ng buffet.

"Kalix Martinez. Can I add another person? He's a child." Turo niya kay Kio na hawak-hawak ko sa kamay.

"Anak n'yo po, Sir?" Nakangiting tanong ng babae.

Nawala ang ngiti ko sa gulat. Mukhang nagulat din si Kalix at nilingon ang gawi namin para tignan kung mukha ba talaga kaming pamilya. Lalo na't Martinez din ang apelyido!

"No," tanggi kaagad ni Kalix.

"Ay, sorry, Sir! Hawig n'yo po, e! Tsaka cute n'yo po ng girlfriend n'yo, e!"

'Yung ngiti ko abot langit na ata sa kilig. Nakita ko ang pagkunot ng noo ni Kalix na parang hindi tanggap 'yung sinabi ni Ate. Aba, lugi pa siya, ha! Pumasok na kami sa loob at umupo doon sa may sofa. Tatabihan sana ako ni Kio nang tignan siya ni Kalix.

"Dito ka," sabi niya sa kapatid niya.

Sumunod naman kaagad si Kio sa kanya at umupo sa tabi niya. Kinagat nito ang labi niya habang nakatingin sa Kuya niya na parang may hinihintay pang sabihin.

"I'll get you your food. Let's go." Umalis na silang dalawa kaya tumayo na rin ako para kumuha ng sarili kong pagkain.

Habang kumukuha ako ng inumin, nakita ko si Kio na tumuturo doon sa mga sweets pero umiiling si Kalix at tinuro pa 'yung kanin sa malayo. Napangiti ako habang pinagmamasdan silang dalawa.

Hay, gusto ko na ata siyang maging tatay ng mga anak ko.

Tumawa ako mag-isa habang kumukuha ng iba pang pagkain. Nang matapos, bumalik na ako sa table at hinintay sila. Painom-inom na lang muna ako sa juice na kinuha ko habang naghihintay. Ang rude naman kung kakain ako mag-isa rito.

Napatigil ako sa pag-inom ko nang makitang pabalik na sila Kalix. Nang tignan ko si Kio, lumuluha na 'yung bata.

"Hala, bakit umiiyak?! Anong ginawa mo?" Nag-aalalang tanong ko.

Tahimik lang umiyak si Kio, hindi sumisigaw. Nakanguso lang siya at pinupunasan 'yung luhang tumutulo sa namumula niyang pisngi. Para siyang kinawawa! Ang cute pero kawawa naman!

"He wants more sweets," pagpapaliwanag ni Kalix sa akin. Binuhat niya si Kio paupo roon sa sofa habang nakatayo pa rin siya sa harapan ng table.

"O, bakit hindi mo bigyan?" Tanong ko naman.

"No. He already had too much this morning." Umiling si Kalix. "You ate the whole chocolate bar didn't you?"

Hindi makasagot si Kio at mukhang guilty dahil umiwas ng tingin. Lumapit ako para punasan ang luha niya gamit ang panyo ko saka ko inalo. Nakita kong napairap si Kalix. Siraulong 'to! Ang sungit, ah!

"And he needs to eat a proper meal first." Tinulak niya nang mahina 'yung platong may kanin at mga ulam at gulay papunta kay Kio.

"I don't want.." Mahinang sabi ni Kio.

Tinaasan siya ng kilay ni Kalix. "Kumain ka," seryosong sabi nito. Kinuha naman kaagad ni Kio 'yung kutsara't tinidor.

Sinamaan ko nang tingin si Kalix na nakakrus ang braso sa dibdib. "Tinatakot mo 'yung bata!" Sabi ko sa kanya.

"Don't spoil him." Tinalikuran na ako ni Kalix para kumuha ng sarili niyang pagkain.

"Sungit talaga ng Kuya mo 'no?" Bulong ko kay Kio habang pinipilit niyang kumain noong kinuhang gulay ni Kalix.

"Kuya is nice..." Pagtatanggol naman ng kapatid niya.

"Ay talaga?" Ako tuloy ang nagmukhang sinisiraan ang Kuya niya sa kanya! "Kahit pinapaiyak ka?"

"He's right... Mom will get mad at him..." Mahinang sabi pa rin ni Kio habang sinasalpak ang kanin sa bibig niya.

Tinulungan ko siyang kumain. Ako na ang nagsubo sa kanya ng pagkain niya. Napaangat ang tingin ko nang maglapag ng plato si Kalix. 'Yung isang plato, sa kanya at 'yung isa may cake at gummy bears.

"If you finish that, you can eat one slice," sabi niya kay Kio.

Umupo siya roon sa pwesto ko kanina dahil inagawan ko siya ng pwesto. Ngumiti ako sa kanya bago ko binalik ang tingin ko kay Kio.

"You heard that? Finish mo na 'to para maka-kain ka na ng cake," pange-encourage ko dahil mukhang ayaw niya talagang kainin 'yung gulay.

"Kumain ka na, Luna," seryosong sabi sa 'kin ni Kalix. Tumingin ako kay Kio dahil ang sloppy ng pagkakahawak niya sa kutsara't tinidor. "He knows how to use utensils. Let him master it. Kumain ka na."

Okay! Nagagalit ka naman agad diyan!

Kinuha ko ang plato ko at nagsimula nang kumain. Paminsan-minsan, pinupunasan ko ang bibig ni Kio dahil ang dungis. Sloppy nga kasi ang pagkakahawak sa kutsara't tinidor tapos mataas pa ang table kaya tumitingala pa siya. Ako ang nahihirapan sa kanya pero baka magalit si Kalix kapag ini-spoil ko ulit.

Binilisan ko na lang ang pag-kain ko bago ko inalalayan si Kio kumain. Pinainom ko siya ng tubig at pinunasan 'yung bibig niya. "Yey, ubos na niya. Very good!" I gave him a thumbs up.

Inabot niya 'yung cake kaya nilapit ko 'yon sa kanya. Naramdaman kong nakatingin si Kalix sa aming dalawa kaya nilingon ko siya. Noong magtama tingin namin, umiwas siya kaagad. Ano kayang iniisip niya?

"Hahatid ko muna siya tapos ihahatid na kita sa inyo," sabi niya after a long silence.

Tumango ako habang pinupunasan ang kamay ni Kio. Nalingat lang ako saglit, kinamay na 'yung cake! Nakakaloka! Puro chocolates tuloy sa kamay. Nakikuha na rin ako ng gummy bears at kinain 'yon.

"Inaagawan mo pa 'yung bata," puna ni Kalix sa 'kin.

"Ikaw nga pinapaiyak mo, e."

"May bata bang hindi umiiyak?" Balik niya sa 'kin.

"Ang dami mo talagang panlaban, e, 'no? Bagay talaga sa 'yo maging abogado!"

Paano, hindi talaga siya nagpapatalo! Lahat ng pambabara ko, may sagot siya. Ang hirap makipagtalo sa lalaking 'to. Ang dami niyang baon.

"Don't fight in front of food, please," singit ni Kio.

Kalix laughed at that so I couldn't help but stare at his smiling face. He looked better when he was smiling. Nang mapansin niyang nakatitig ako sa kanya, pinitik niya ang noo ko.

"Aray ko!"

Grabe, ang lakas ng pitik! Pakiramdam ko nagka-amnesia ako bigla o kaya bumalik ako sa kahapon! Nag-flashback 'yung buong buhay ko!

"Stop staring at me." He rolled his eyes.

"Wala, may iniisip lang ako," nagpahalumbaba ako habang nakatingin pa rin sa kanya. Tinaasan niya 'ko ng kilay habang umiinom, mukhang tinatanong kung ano ang iniisip ko. "Hmm, ligawan kaya kita?"

Nasamid siya bigla sa tubig na iniinom niya. Nagulat din tuloy ako!

"Okay ka lang?" Tanong ko sa kanya dahil umubo-ubo na siya pagkatapos masamid sa tubig. Inabutan ko tuloy siya ng tissue.

"Why the fuck would you ask that?" He asked while trying to get over his cough.

"Bakit?! Tinatanong ko lang, e!" Pagdedepensa ko sa sarili ko. "Or gusto mo friends lang tayo? Wait, friends na ba tayo?"

Hindi niya ako sinagot. Tinignan niya lang si Kio na umiinom na ng tubig, tapos na kumain. Ayan na, pustahan mag-aaya na 'yan umuwi.

"Let's go." Tumayo na siya.

Sabi na, e! Iwas siya nang iwas kapag ganito 'yung mga tanong ko! Hindi sinasagot o kaya umaaktong hindi narinig. Gusto ko lang naman malaman kung friends na kami, e.

Nauna silang maglakad ni Kalix. Nang madaan sa toy store, nakita ko kung paanong pilit siyang hinahatak ni Kio sa loob at may tinuturo. Napabuntong-hininga si Kalix at sumunod sa loob.

Humabol ako sa kanilang dalawa. Naroon na sila sa may Marvel section at tinuturo ni Kio 'yung laruan na Iron Man. 'Yun ata talaga ang favorite niya.

"You already have that," rinig kong sabi ni Kalix.

"It's different!" Pakikipagtalo naman ni Kio.

"It's the same."

"It's not, Kuya!"

Lumapit ako sa kanilang dalawa habang nagtatalo sila roon. Kinuha ko 'yung tinuturo niya at lumuhod sa harapan ni Kio para maging magkapantay kami.

"You want this?" Tanong ko.

"Luna, don't," inis na sabi ni Kalix sa 'kin.

Nahiya bigla si Kio at hindi nagsalita. Kinagat niya na naman ang daliri niya at tumingin sa Kuya niya, mukhang humihingi ng permiso. Nagkatinginan silang dalawa at mukhang nagkakaintindihan! Binalik ni Kio ang tingin niya sa 'kin at umiling.

"I... I can get that next time, Ate..." Sabi niya bigla.

I shrugged and put the toy back to the shelves. Umayos na ako ng tayo at paglingon ko, nakaluhod na ang isang tuhod ni Kalix sa tapat ni Kio at may sinasabi. Mukhang pinapagsabihan ng kung ano man. Tumango-tango naman si Kio sa kanya na parang kahit ano talagang sabihin ng Kuya niya sinusunod niya.

"Ano na naman sinabi mo?" Tanong ko kay Kalix nang palabas kami.

"Wala." Umiling siya sa 'kin. "Believe me, he has that toy already. He needs to know how to be contented with one."

"Para hindi lumaking chickboy?" Pagbibiro ko. "Ayaw mong matulad sa 'yo?"

"As if." He scoffed.

Binuhat na niya si Kio na naglalaro ng bola roon para mabilis kaming makapunta sa parking. Sinakay niya ulit sa likod at sinuotan ng seatbelt bago sumakay sa driver's seat. Hindi gaanon kalayo ang byahe papunta sa bahay nila.

Napaawang ang labi ko nang pumasok kami sa malaking gate na may guard. May fountain pa sa harapan ng malaki nilang bahay. Modern ang design ng bahay nila. May mga glass wall kaya kita ko ang hagdan at chandelier sa loob, paakyat doon sa second floor. May basketball court pa sa gilid at may isa pang maliit na bahay naman sa kabilang gilid noon.

May lumapit na babaeng matanda sa sasakyan para kuhanin si Kio. "Thanks, Manang," sambit ni Kalix na hindi na bumaba.

"Hindi ka rito uuwi, Kalix?" Tanong ng matanda.

"No, I have classes tomorrow."

"Oh sige, wala pa ang Mommy at Daddy mo. Naku, pasensya na at may emergency kanina kaya hindi ko nasundo si Kio. Nawala naman bigla si Elena kaya wala akong mautusan rin," pagpapaliwanag ni Manang.

"It's okay, I read your text," Kalix smiled at her.

"Sige, ingat pauwi, ha!" Sinara na ng matanda ang pinto at nag-drive na si Kalix paalis. Kumaway pa si Kio sa sasakyan hanggang sa mawala na siya sa paningin ko.

Naiwan na naman tuloy kaming dalawa ni Kalix. "Do you have plans this Friday?" Tanong niya bigla.

"Ah... Nag-aaya na naman si Sam sa BGC. Birthday niya kasi sa Saturday. Magrereserve ata ng club para sa birthday salubong. Hindi ko lang alam. Hindi ba kayo in-invite?" Ngayon ko nga lang naalala ulit.

"I think she did invite Adonis and Adonis invited us." Mukhang hindi pa siya sure doon.

"Are you going?"

Kasi kung pupunta ka, gagalingan ko na! Hindi na ako magpapakalasing, promise! Pero pwede rin para i-uwi niya ulit ako. Charot.

"I think not. I have a family dinner," sagot niya.

Nalungkot naman ako kaagad. Ano ba 'yan! Kapag wala siya, paano ako magpapapansin? Pinag-isipan ko 'yun nang maigi kaya natahimik ako. Nasira ang mood ko!

Kung wala siya, ano pa nga bang gagawin ko roon kung hindi uminom, magsaya, at kumausap ng mga bisita ni Sam? Panigurado maraming iimbitahin 'yun. Parang palagi 'yon tumatakbo sa politiko, e. Ang dami-daming iniimbita. Napakalaki ng social circle niya. Hindi ko nga alam kung paano niya 'yon namamaintain.

He pulled over in front of my condo's lobby. Nandito na pala kami. Ang bilis naman! Tinanggal ko na ang seatbelt ko at bubuksan na sana ang pinto nang magsalita siya.

"See you when I see you."

Kumunot ang noo ko. Ano raw? "Okay," sabi ko na lang bago bumaba.

Malungkot ako nang dumating ang Friday. Gaya ng sabi ko, marami ngang inimbita si Sam. Akala ko nga ay mapupuno 'yung buong club. Mabuti na lang at hindi naman kaya maraming lugar para sumayaw. Nirentahan nga buo!

Naka-fitted crop top akong off-shoulder na kulay black at naka high-wasted ripped jeans. Nagsuot ako ng silver heels at necklace. Naglagay din ako ng makeup para naman hindi ako mukhang pale. Nakakulot pa nang kaunti ang dulo ng buhok ko dahil napagtripan ako ni Kierra kanina. Nawala na 'yung sobrang pagkakulot niya dahil kanina pa 'yon pero maganda pa rin namang tignan.

Umupo ako sa couch, katabi si Kierra. Nagsasalitan lang kami sa isang bote ng Jager. Balak naming ubusin 'yon nang kami lang dalawa. Si Sam, kung saan-saan napapadpad. Maya-maya, bumalik na rin si Via at Yanna galing sa dancefloor.

"Ano? Nakailan na 'yan?" Tanong ko kay Via sabay turo kay Yanna.

"Nakailang ano? Alak o lalaki?" Tanong ni Via pabalik.

"Hey, excuse me? Nandito ako, oh!" Inirapan kami ni Yanna.

Naka-black skirt siya at see-through na top. Kita ang black niyang laced bra tapos naka-hoop earrings. Pula pa ang lipstick. Ang sabi niya kaya raw siya nag-palda para 'easy-access'.

"May type ako roon.Tatlo." Tumuro si Yanna sa dancefloor. "Naka-momol ko na 'yung isa. Ubusin ko lang 'to tapos babalik na 'ko roon."

Kinuha niya 'yung Cuervo at tinungga 'yon for 5 seconds. Pagkatapos, kinuha niya ang lemon at sinalpak sa bibig niya habang nag-iisip.

"Anyway, wag n'yo kong hanapin mamaya, ha. Either nasa C.R ako or nasa car. Pero babalik ako dito kaya wag n'yo 'kong iiwan, ha! Mamaya umuwi na kayong lahat at iwan ako!" Maarteng sabi niya at tumayo na.

"Anong gagawin mo sa sasakyan?" Tanong ni Via.

"Duh, e 'di sasakay?!" Inirapan siya ni Yanna.

"Sasakyan ba talaga ang sasakyan?" Natatawang tanong ko.

She just smirked at me before walking away. Napailing na lang ako at hinayaan siya. Inubos na namin ni Kierra ang Jager bago kami pumunta sa dancefloor. Doon nagtitipon 'yung mga gustong lumandi, e.

Hindi naman sa gusto kong lumandi. Gusto ko lang may makausap. Si Kalix pa rin naman ang crush ko kahit hindi niya 'ko gusto!

"Hey!" May kumalabit sa 'kin kaya napalingon ako. Nakita ko 'yung taga-La Salle na nakausap ko dati sa club.

"Uy, hi! Paano ka napunta dito?" Nagtatakang tanong ko. Gaano ba kalaki ang social circle ni Sam?! Lahat ata ng party-goers kilala na niya, ah.

"A friend invited me here. Ikaw?" Tanong niya.

"Friend ko 'yung may birthday."

Inabutan niya ko ng shot glass at sabay kaming uminom habang nag-uusap. Lumalapit siya sa akin para sumigaw dahil nga maingay ang tugtog at hindi kami magkarinigan. Napalingon kami sa gitna nang may na-form nang circle at dance battle. Hinawakan ni La Salle boy ang kamay ko at hinatak ako para maki-chismis doon.

Tawa ako nang tawa nang si Yanna na ang nasa gitna. Sanay na sanay mag-twerk ang gaga. Kitang kita ko kung paano namangha sa kanya 'yung ibang lalaki na nakatingin na lang sa pwet niya. Mukhang marami siyang mabibingwit ngayon.

Hindi natapos doon 'yon. Kung sino-sino ang pina-chug ni Sam. Dalawang bote pa ang hawak kaya dalawang boteng sabay ang tutunggain mo. Hinatak kaagad ako ni La Salle guy paalis para tumakas.

Umupo kami sa couch at doon kami nag-usap tungkol lang sa school. Napaangat ang tingin ko nang makita ko sila Adonis na kakarating lang. Nag-iba ang timpla ng mukha ko nang makitang kasama 'yung Amethyst... Pero wala si Kalix.

"Hoy!" Hinatak ko si Sam na kakadaan lang. "Bakit mo inimbita 'yan?!"

"Huh?! I didn't invite her! Don't worry! Kalix will not go naman!" Pagpapaliwanag ni Sam sa 'kin bago dumiretso kila Adonis para batiin.

Bumeso-beso pa si Amethyst kay Sam bago sila umupo roon sa kabilang couch. Kinuha ko na lang ang isa pang Jager para inumin namin ni La Salle boy. Ni hindi ko nga alam kung anong pangalan niya.

"Saan ka nagii-stay ngayon?" Tanong ni La Salle boy.

I was about to answer when someone caught my attention. Halos madura ko ang iniinom ko nang makita si Kalix na kakarating lang rin. He was wearing a black button-down polo shirt and ripped jeans. Oh my god, nag-terno kami without even planning!

Dumiretso siya roon sa couch nila Adonis at nakipag-apir. Umusog si Amethyst para roon umupo si Kalix sa tabi niya. Ganoon na nga ang nangyari.

"Hey, okay ka lang?" Tanong ng katabi ko.

Nakatitig lang ako sa kanilang dalawa. Nagbubulungan na sila. Napaawang ang labi ko nang makita kong humawak sa bewang ni Kalix si Amethyst habang nakasandal ang ulo sa balikat. Napa-straight shot ako ng tequila.

"Are you okay?" Tinignan ko si La Salle boy nang magtanong ulit siya.

I couldn't tell if it was the alcohol or the jealousy but I smiled at him and held his nape so I can kiss him. Nagulat siya pero hinawakan niya rin ang pisngi ko para laliman ang halik sa 'kin. Bumitaw rin ako kaagad nang ma-realize kung ano 'yung ginawa ko.

"Kalix! Saan ka pupunta?!" Rinig kong sigaw ni Leo.

Napalingon kaagad ako at nakita kong mabilis nang naglakad palabas si Kalix. Sinundan ko siya ng tingin at nakitang lumabas siya sa smoking area. Nagsalin ako ng tequila sa shot glass at ininom 'yon bago ako sumunod palabas.

I saw him with a cigarette on his mouth, only that it wasn't lit. Nakatingin siya sa malayo at mukhang galit ang mga mata, malalim ang iniisip.

"Hey!" I greeted him. Hindi niya ako nilingon man lang. "Nandito ka pala! Akala ko hindi ka pupunta?"

He didn't answer. Nakita kong hawak niya ang lighter sa kabilang kamay pero hindi niya sinisindihan ang yosi niya. Parang pinag-iisipan niya pa 'yon.

"Kumusta 'yung family dinner n'yo?" I asked again but he wasn't having it.

He took the cigarette off his mouth and threw it straight to the trash bin. Papasok na sana siya ulit pero hinawakan ko ang braso niya para pigilan siya pero agad niyang iniwas 'yon para mapabitaw ako.

"Galit ka ba?" Nagtatakang tanong ko.

"No," maikling sagot niya at sinubukan ulit pumasok pero humarang ako sa dinadaanan niya.

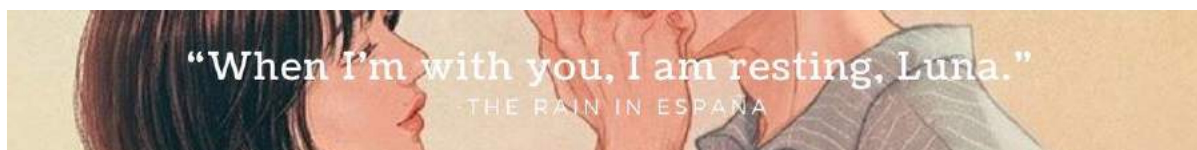
"Bakit ganyan ka?"

"Luna, fuck!"

Nagulat ako sa biglaang sigaw niya kaya napaatras. He looked at me with anger and confusion in his eyes. He sighed heavily before messing his hair with his hand out of frustration.

"Please don't play with me. Please.. for fuck's sake." Umiling siya at pumasok na sa loob.

:)

The Rain in España (University Series #1) - 09

"Anong ginagawa mo riyan?"

Napatingin ako kay Kierra na lumabas sa smoking area para i-check ako. Ngayon ko lang napansing matagal na 'kong nakatayo rito at nakasandal sa pader. Kanina pa rin ako nag-iisip tungkol sa sinabi ni Kalix. Hindi ko maintindihan.

Did I do something wrong? Kung nalilito siya sa 'kin, mas nalilito ako sa kaniya at sa inaasal niya. Hindi naman kami at tuwing magtatanong ako tungkol doon, hindi niya sinasagot. I asked him if he wanted to be friends or not but he didn't give an answer. Sinong mas nakakalito ngayon?

I wasn't always like this. Kapag ayaw sa 'kin ng lalaki, titigilan ko rin naman kaagad but there was just something in him that was giving me hope. He wouldn't treat other people the same way, right? He spent time with me a lot of times and did not really reject me. Alam kong matalino siya at alam niyang may nararamdaman ako para sa kaniya. Ako ang hindi sigurado rito.

"Umuwi na si Kalix?" Tanong ko.

"Hindi. Nandoon pa rin, inom nang inom! Ka-stress kayong dalawa! Nag-away ba kayo, ha?" Diretsang tanong ni Kierra.

Umiling ako. "Magjowa ba kami para mag-away?"

"Eh, anong ginawa mo? Nakipaghalikan ka roon sa lalaking kasama mo? Akala ko ba si Kalix ang gusto mo?" Sumandal rin siya sa tabi ko.

I ran my hands through my hair and pulled it a little. Sobrang nakakastress lahat ng nangyayari. Hindi ko alam kung dahil ba 'to sa alak o dahil sa sinabi ni Kalix sa 'kin. He was confusing me too.

"Siya nga gusto ko e kaso gusto ba 'ko? Hindi naman! Anong mali makipag-kiss?!" Pagtatanggol ko sa sarili ko.

"Wala namang mali, sa totoo lang."

Pero bakit feeling ko mayroon? Bakit feeling ko nagalit si Kalix dahil nakita niya? Why would he? "Imposible," bulong ko at umiling.

"Walang magagawa 'yang pa-isip isip mo dito. Tanungin mo! Para namang hindi ka palaging straightforward. Ganda ka?" Inirapan ako ni Kierra.

Bumuntong-hininga ako at naglakad na kami papasok ni Kierra sa loob. Nadaanan ko pa 'yung table nila Kalix at nakita kong nakasandal lang siya sa couch, nakatingin doon sa basong may Black Label na pinapaglaruan ng kamay niya. Katabi niya, si Amethyst na tahimik lang din. Umiwas ako ng tingin at naglakad papunta roon sa table namin para mag-ipon muna ng lakas ng loob.

"O, bakit nandito ka pa?! Akala ko nawala ka na kasi nakipag-totnakan ka na or something!" Turo ni Yanna sa 'kin nang makitang bumalik ako sa couch.

"Nako, ewan ko ba dyan! Tanungin mo problema!" Pinasa ako ni Kierra kay Yanna.

"Kung ano man ang problema mo, dilig lang ang katapat niyan." Yanna winked at me, obviously getting tipsy already.

Bakit ba si Yanna pa ang tatanungin ko?! Wala naman akong makukuhang matino sa babaeng 'to lalo na't naapektuhan na ng alak 'yung pag-iisip. Nakita ko pang pawisan siya. Halatang galing sa labas, eh.

"May kiniss kasi ako kanina tapos nag-away kami ni Kalix. Tapos naiistress ako kasi sabi niya huwag ko raw siyang paglaruan! Ano bang ginawa ko?!" Pagrarant ko.

"Huh?! May kiniss ka?!" Iyon lang ata napansin ni Yanna. Iyon ang tumatak sa isipan niya! "Sino? Pogi?" Curious na tanong niya at umupo pa sa tabi ko para gitgitin ako.

"Oo pero hindi na 'yon mahalaga." Napailing na lang ako.

"E, bakit kayo nag away? Jowa?!" Sarkastikong sigaw ni Yanna sa 'kin. "Pero ang landi landi mo rin kasi roon kay Kalix! Baka akala niya magjowa na kayo! Nako, linawin mo na hangga't maaga pa kung hindi maga-assume 'yung mga 'yan na ready ka na mag-commit kahit ayaw mo naman talaga. 'Yung tipong bored ka lang naman kaya nanlalandi ka tapos kinabukasan tatanungin ka na ng label?! Nako! Ekis 'yan, sis!" Haba ng sinabi ni Yanna.

"Ikaw na ata 'yan, e," pagpuna ko sa kanya.

"I mean, did I lie?!" Tumayo na ulit siya dala-dala 'yung shot glass niya nang may nakitang poging dumaan. "Chris!" Tawag niya bago umalis.

"Inom mo 'yan." Inabutan ako ni Kierra ng tatlong shot glass.

Tinanggap ko naman 'yon. Hindi ko alam kung ilan na ang nainom ko pero parang hindi ako tinatamaan ng alak sa gulo ng isip ko. Huminga ako nang malalim at tumayo para pumuntang C.R. Nag-retouch ako roon para presentable naman ako kahit papaano. Naglagay ako ng lipstick at inayos ang blush ko. Pagkatapos, naghugas ako ng kamay at lumabas na.

Napahinto ako palabas nang makitang papunta rin sa C.R. si Kalix. Nang makita niya ako, tumalikod siya kaagad at naglakad sa opposite direction. Nakita kong lumabas siya ng club kaya sumunod ako sa kanya.

"Huy! Kalix!" Tawag ko dahil binilisan niya ang lakad niya nang maramdamang sinusundan ko siya.

Huminto siya sa sa paglalakad doon sa wala masyadong tao, sa gilid ng daan at malapit sa parking. Nakatalikod pa rin siya sa 'kin nang maglakad ako palapit. "Hey," I greeted.

Hindi siya nagsalita. Tinignan niya lang akong nasa harapan niya at saka tumingin na sa ibang direksyon na parang iniiwasan talaga ang mga mata ko. Ano bang problema nito? Hindi ko na sya maintindihan.

Nang tinanong ko kung uuwi na siya, hindi ulit ako sinagot. I saw the movement of his Adam's apple when he swallowed hard. Parang pinipigilan niya ang sariling magsalita.

"Bakit ba hindi ka namamansin? May ginawa ba 'ko sa 'yo?" Medyo inis na tanong ko. Umiling siya pero hindi siya nagsalita. "E, ano 'to? Anong ibig mong sabihing pinaglalaruan kita? Saang banda kita pinaglalaruan, ha? Anong ginawa ko sa 'yo?"

He smiled sarcastically. "Nothing. I guess that's just how you act with everyone."

Nilagpasan niya ako pero hinabol ko ulit siya at hinarangan ang dinadaanan niya. "Anong ibig mong sabihin?"

"Look, Luna..." He let out a heavy sigh. Mukhang pagod na siya ngayon. "I get it now. It's my fault for assuming things. Just please leave me alone from now on."

Naglakad na ulit siya at nanatili ako sa kinatatayuan ko. "Anong problema mo?!" I lost my patience. "Ikaw 'yung magulo rito, e!"

Hindi pa rin siya lumilingon.

"Ikaw nga may something kayo ni Amethyst tapos ayaw mo pang aminin!"

Doon siya napatigil sa paglalakad at napalingon sa 'kin, nakakunot ang noo. He looked surprised when he heard his friend's name.

"Ano? Gulat ka? Tingin mo hindi ko alam? I mean, Kalix, okay lang naman kasi kung sasabihin mo." Muntik na 'kong mautal dahil naglalakad na siya palapit sa 'kin. "Ayoko rin namang magmukhang tanga kakalandi sa 'yo tapos may iba ka palang gusto-"

"Wala akong ibang gusto." He stopped in front of me. Mariin ang pagkakasabi niya para maintindihan ko nang maayos. Pero hindi!

"Talaga? Nakahawak pa nga siya sa bewang mo tapos nakasandal 'yung ulo. Ano? Tingin mo hindi ko nakita?"

Nanatiling nakakunot ang noo niya. "Are you jealous?"

Natawa ako bigla nang sarkastiko. "Kung oo, ano naman sa 'yo?!"

"Luna, I don't like her!"

"And me?!"

Natigilan siya sa tanong ko. Napapikit ako nang mariin nang ma-realize kung ano ang lumabas bigla sa bibig ko. He was staring at me with parted lips like he wanted to say something but it wouldn't come out of his mouth. I looked back at him before shaking my head and looking away.

"Fuck alcohol!" Inis na sabi ko at tumalikod na lang para bumalik sa loob.

Minura ko nang minura ang sarili ko habang naglalakad. Akala ko ba hindi ako tinatamaan ng alak?! Bakit parang kung ano na lang maisip ko, lumalabas sa bibig ko?!

God, I sounded like a demanding girlfriend! He probably thought I was crazy. Iniisip na siguro niyang napaka assuming ko, e, wala naman siyang pinapakitang motibo sa 'kin! Ako ata 'yung sinasabi ni Yanna na landian lang tapos maghahanap ng label.

Halos sumigaw ako nang may humawak sa palapulsuhan ko at hinatak ako paalis. Muntik pa 'kong matalisod dahil sa bilis ng paglalakad niya!

"Ano na naman?! Saan na naman tayo pupunta?!" Reklamo ko kay Kalix. Kinuha niya ang susi sa valet nang huminto ang kotse niya sa harapan namin.

"Get in," seryosong sabi niya.

Ako naman si tangang sinunod siya kahit galit ako. Sumakay nga ako sa shotgun seat at nagsuot ng seatbelt. Umikot siya at sumakay na rin sa driver's seat bago pinaandar 'yon paalis. Saan na niya 'ko dadalhin ngayon? Mukha pa siyang galit.

"We'll sober up," maikling sagot niya nang tinanong ko kung saan kami pupunta.

Seryoso pa rin ang mukha niya at nakatuon lang ang mga mata sa harapan. Ang isang kamay niya ay hawak ang steering wheel habang 'yung isang siko naman ay nakasandal sa may bintana at nakahawak sa gilid ng ulo niya. He looked frustrated.

"Hindi naman ako lasing," bulong ko.

"You are," pakikipagtalo niya.

"Baka ikaw ang lasing."

"A bit," he honestly answered.

Sumimangot lang ako at nilabas ang cellphone ko para i-text si Kierra na umalis kami ni Kalix. Hindi ko na sinabi 'yun sa GC dahil maga-assume na naman si Yanna na nakikipag-sex ako! Baka i-text ako ng maraming advice!

"Bakit kasi uminom ka nang uminom?" Umirap ako.

"And you care because?" Masungit na tanong niya pabalik.

E, 'di okay! Dapat ba wala akong pakialam?! Ako na nga may concern sa 'yo dahil gusto kita, e. Mukhang ayaw niya pa, ah!

Huh? Tama nga ata siya. Lasing nga ata ako! Bigla na lang nag-evolve ang feelings ko. Dati crush ko lang siya ngayon inaamin ko nang gusto ko nga siya?! Ano ba 'yan, Luna! Sa pagkakaalam ko, happy crush lang tayo, ah? Bakit lumalim na?

Natatakot ako sa sarili ko dahil baka bukas-makalawa ay mahal ko na siya. I didn't trust myself anymore.

Walang nagsalita sa amin hanggang sa makarating kami sa isang coffee shop. Mayroong mga upuan at table sa loob pero mayroon din sa labas, sa may mga damuhan. May mga fairy lights na design sila sa puno at parang nasa enchanted garden. Wala masyadong tao sa labas kaya roon kami umupo.

Umalis na siya para mag-order. Habang wala siya, tinignan ko ang sarili ko sa salamin. Namumula nga ang pisngi ko dahil sa alak at hindi dahil sa blush-on. 'Yung labi ko, ganoon pa rin naman. Maayos pa rin naman ang lipstick ko.

Unless, gusto niyang guluhin. Char.

Dapat inis ako ngayon, ah. Inayos ko na lang ang buhok ko habang naghihintay sa kaniya. Nang makabalik siya, nilapag niya ang tray na may dalawang kape at dalawang tinapay. Hindi ko alam kung anong klaseng tinapay pero mukhang masarap naman.

Uminom ako sa kape ko habang nakatingin ako sa may daan. Tahimik ang daan at walang sasakyang dumadaan. "Bakit ka pumunta? Akala ko may family dinner kayo?" Tanong ko sa kanya nang maalala.

"It ended around 8," sagot niya naman habang nakatingin din sa daan. Lumingon ako sa kanya. Our seats were adjacent to one another.

"Are you close with your family?" I tried to ask but realized how sensitive it was because he didn't answer. He just pursed his lips and looked down.

I figured it was because of the law thing. Ayaw niyang i-kwento pero napapansin ko naman dahil nakikita ko sa itsura niya tuwing nagtatanong ako.

"Are you?" Tanong niya pabalik.

"We're... fine, I guess." Hindi ko na rin alam ang isasagot ko. "I see them like, once a month. Minsan hindi pa. They're both busy with the business."

"What business?"

"Construction... Real Estate Developers," sagot ko.

"Is that the reason why you're pursuing Architecture?" Tanong niya bigla.

Umiling ako. "It's for myself. My parents actually wanted me to take business instead."

Hindi siya sumagot at sumimsim na lang doon sa kape niya. Nakalimutan ko na tuloy kung bakit ba kami nandito ngayon. I didn't like talking about my family that much. Iniisip ko kasi na hindi naman talaga importante ang background ko. Nagugulat lahat ng tao kapag sinasabi ko kung sino ang magulang ko at ang business namin.

I had good relationship with my parents but because they were always out, we didn't really see each other that much. Hindi naman sumasama ang loob ko dahil may kasama pa rin naman akong pamilya sa condo. Si Kierra. Her mother was my Dad's sibling.

"I think we're already sober," sambit ko. Tinignan niya lang ako at pinagmasdan ang mukha ko. "I'm sorry. Doon sa kanina when I snapped. Hindi mo deserve, sorry. Lasing nga lang ata talaga ako," paghingi ko ng pasensya.

Tumango siya. "But you were jealous."

Hindi ako nakasagot kaagad. Hindi ko alam kung aaminin ko ba o hindi. Wala pa rin namang mangyayari kahit anong gawin ko.

"I just had too much alcohol. That's all." Hindi ko sinagot nang diretsahan 'yung sinabi niya.

VISA ba 'ko? Deny lang nang deny?

"Maybe I had too much alcohol too," mahinang sabi niya habang nakatingin sa malayo.

"Hindi talaga maganda ang alak sa katawan kaya huwag na tayong iinom, ha? Tubig na lang."

Natahimik kami saglit. Hindi ko alam kung ano ang iniisip niya pero kanina pa niya hawak 'yung baso ng kape at nakatingin sa malayo. Narinig ko ang pagsinghap niya.

"Was that your boyfriend?"

Napakunot ang noo ko nang lumingon ako sa kanya. Sinong boyfriend tinutukoy nito? Naalala ko bigla 'yung La Salle boy na hinalikan ko kanina. Shit lang. Bakit ko nga ba ulit ginawa 'yon? Tinamaan talaga ako ng alak, ah.

Napailing kaagad ako sa kaniya, defensive na ngayon. "Oh, so kissing random guys is your normal... thing," he said like he hated the word 'thing'.

"Hindi rin! Lasing nga lang ako!" Pagdedepensa ko pa sa sarili ko.

Lasing ako! Totoo naman! Pero nagselos din kasi ako! Ito kasing Amethyst na 'to, kung makahawak at sandal! Nakakainis tuloy! Bakit ba ako gumanti? Ganoon na ba talaga ang ugali ko, ha?

"Nagseselos ka ba?" Pagbibiro ko.

Hindi siya sumagot at tinignan lang ako. See? Hindi siya sumasagot kaya hindi ko rin mabasa kung ano ba talaga ang iniisip niya. Ang hirap kasing mag-assume sa kaniya, e.

"Kung makapagsalita ka naman dyan, parang nagseselos ka, e! I mean, hindi naman sa guilty ako pero seryoso, lasing nga lang ako kaya ko ginawa 'yon. Hindi rin naman nagtagal, e! Bumitaw kaagad ako kaya huwag ka nang magalit dyan. Baka isipin kong nagseselos ka talaga, e." Tumawa pa ako para hindi mag-tunog seryoso.

"Oo," he whispered.

Natigilan ako at napakurap. Tama ba ang pagkakarinig ko? Saan ang oo? Saang parte? "Huh?" Naguguluhang tanong ko.

He sighed. "Oo, nagseselos ako."

Napaawang ang labi ko. Gusto kong magsalita pero parang naubusan ako ng sasabihin. I tried to open my mouth but no words really came out and my throat felt dry. Parang may bumara sa lalamunan ko na hirap kong ilabas. Napakurap ulit ako sa kanya nang ilang beses bago niya iniwas ang tingin sa 'kin dahil sa titig ko.

"L-lasing ka pa ata. Haha!" Inayos ko ang upo ko at pekeng tumawa.

Hindi siya nagsalita at uminom lang ng kape. Natahimik din ako bigla, iniisip ang sinabi niya. Sinagot niya... For the first time, may sinabi siyang pwede kong pang-hawakan. Parang nag-init ang pisngi ko. O baka 'yung kape lang 'yon?! Uminom na lang rin ako habang nanginginig ang kamay ko.

Binalik niya ang tingin sa 'kin at binaba ang tingin sa kamay kong nanginginig na hawak 'yung cup. Binaba ko kaagad 'yon at pekeng umubo habang nakatingin sa daan.

"Whoo, lamig na 'no?" I tried to continue being casual.

Hindi siya nagsalita kaya mas nailang ako. Natatakot ako na baka lasing lang siya kaya niya nasabi 'yon. Ang hirap pa rin umasa.

"Let's go. I'll take you home," tumayo na siya bigla.

Inubos ko muna 'yung kape ko bago ako sumunod sa kanya pabalik sa kotse. Ang bilis niya kasing maglakad kaya tumakbo pa ako. Sa buong byahe pauwi sa condo ko, naghahanap ako ng sasabihin. Nag-search pa nga ako sa google ng questions for awkward moments pero hindi ko rin nagamit!

"You okay?" He asked while driving.

Tinago ko ang cellphone ko. Baka makita niya 'yung sinesearch ko, e.

"Oo naman! Ikaw ba?" Tumango siya at natahimik ulit kami.

Ano ba 'yan! Bakit wala akong masabi?! Ang hina ko naman, oh! Ayun na nga, e! Sinabi niya na nga na nagseselos siya! Kinikilig ako at masaya ako pero hindi ko alam kung ano ang iisipin ko. May gusto ba siya sa 'kin o nagseselos lang siya kapag 'yung atensyon ko nasa iba?

"Anong favorite mong breakfast?" Tanong ko bigla. He just shrugged. "Sige na, sagutin mo na! Kahit ano na lang para may mapag-usapan tayo. Cooperate ka naman dyan, oh!"

Natawa siya sa sinabi ko at nag-isip na ng isasagot niya. "Fried rice, bacon or spam, with egg. Scrambled with salt." Detailed pa ang sagot, ah.

"Okay!" Tinake note ko na 'yon sa utak ko. Lulutuan ko siya noon sa susunod! Nag-isip ulit ako ng itatanong ko. "Hmm.. Ano naman ang favorite mong brand ng calculator?"

Kumunot ang noo niya. "Is that a serious question?" Tanong niya pabalik.

"E, 'di ano na lang ang favorite mong temperature ng aircon?"

"Ask other things."

"Anong type mo?"

Doon siya nagulat. Hah, akala niya, ha! Nagpaligoy-ligoy lang ako slight pero matagal ko na rin 'yan gustong itanong.

"I don't have any specific type." He was playing safe! May ganoon ba? Siguro naman kahit kaunti may hinahanap pa rin siya sa isang tao, 'di ba?

"Sige na, sagutin mo na! Ang boring mo naman, e!"

He pursed his lips, offended by my last statement. I giggled when I saw how serious he was. Mas lalo siyang gumagwapo kapag masungit ang mukha, e.

"Just someone nice, someone who can respect my time, and someone who won't deprive me of my life, liberty, or property without due process."

Napasimangot ako. "Ano ba namang terms 'yan!" Reklamo ko. Tinawanan niya 'ko. Mukhang sinadya niya 'yon."Ano pa, dali? 'Yun lang?" Parang masyadong maikli!

"Someone who will inviolate my privacy of communication, someone who will not deprive me of my freedom of speech or expression."

"Nakakainis ka! Huwag ka na ngang sumagot!" Siraulong 'to! Alam niya namang hindi ko maiintindihan ang mga sinasagot niya. Mukhang kumuha pa siya sa Constitution para roon.

Pinagkrus ko ang braso ko sa dibdib at tumingin na lang sa harapan. Narinig ko ang tawa niya sa itsura ko kaya sinamaan ko siya ng tingin. Nawala rin 'yon nang may maisip ako.

"Masyadong mahaba ang sinabi mo para sa 'magaling mag-drawing at mag-design'." I smirked.

"That's not included," he argued.

"It is!" Pakikipagtalo ko rin. "Ako na ang sasagot sa mga type mo. Type mo, maganda, madaldal, magaling mag drawing, magaling mag-design, Dean's lister, Thomasian, Archi student, mga 5'7 ang height, 'yung buhok hanggang baba ng dibdib, maganda mga mata, kissable lips, tapos palaging tambay sa Dapitan."

"Okay."

Ngumiti ako. "'Yun na dapat isasagot mo kapag may nagtanong sa 'yo, ha!"

"Haba naman," reklamo niya.

"Anong mahaba? Siyempre, paiikliin mo nang kaunti. Ikaw bahala," pang aasar ko.

"Sige, pangalan mo na lang."

Napahawak ako sa dibdib ko at mabilis na lumingon sa kanya. "Grabe!"

Nahulog ata ako bigla! Napaka-paasa ng lalaking 'to pero ako naman 'tong si tangang kinikilig pa! Pakiramdam ko ang init ng pisngi ko at namumula ako hindi dahil sa alak o blush-on. Dahil na 'to sa kilig.

"How about you? What's your type?" Siya naman ang nagtanong.

"Ikaw," maikling sagot ko.

He bit his lower lip to hide a smile but I caught that. I bit the insides of my cheek so I can stifle a smile, too. Baka mapunit na labi ko kakangiti sa kilig. He looked so adorable when he did that. Nahahawa naman ako sa mga ngiti niya.

"Landi mo," sabi ko at umirap na lang.

Hindi niya 'ko sinagot at pinagpatuloy lang ang pagda-drive. I saw him putting his fist on his mouth to stop himself from laughing.

"Kaya siguro ang dami mong flings gaya ng sabi mo, kasi may tinatago kang landi sa katawan, e, 'no?" Pagpapatuloy ko pa. "Ilan na nga ulit nakalandian mo?"

Hindi ulit siya sumagot. "Ang duga. Ako sinagot ko 'yan noong tinanong mo 'ko."

"I have the right to remain silent."

I scoffed out of disbelief. Grabe, lagi talagang may pinaglalaban! Hindi na lang ako nakipagtalo pa. I won't go against the law.

"Dapat ang pangalan mo KaLEX." Umirap ako.

LEX meant law. Bagay sa kaniya. KaLEX. Hala, natawa ako sa sarili kong joke. Kailan ko lang naisip 'yon, ah. Kapag ganitong mga bagay, ang bilis kong makaisip ng ideya pero sa mga requirements ko, walang lumalabas.

Narinig ko ang mahinang tawa niya sa joke ko. At least naman bumenta sa kanya. Ang sarap sa ears ng tawa niya, parang handa na akong i-alay buong buhay ko sa kanya.

Kung ano-ano pa ang tinanong ko sa kanya. 'Yung iba hindi niya sinasagot hanggang sa makarating na kami sa tapat ng lobby ng condo ko. Tinanggal ko na ang seatbelt ko para bumaba.

"Thanks for the ride," pagpapaalam ko. "Do you have plans for tomorrow?"

"I have to study."

"So hindi tayo magkikita? Sayang naman," malungkot na sabi ko.

"We can study together," he suggested.

Lumiwanag ang mga mata ko. "Sure! See you tomorrow!"

Kumaway ako at tumakbo na papasok ng lobby. Hindi ko na kaya at tumili na ulit ako sa elevator dahil sa kilig. Nagtatalon pa ako pero tinigil ko rin dahil baka ma-stuck 'yung elevator at hindi ako makalabas.

Marami pa kong gagawin pero hindi ko ginawa pagkauwi dahil plano kong gawin lahat bukas habang nilalandi ko siya. Excited na tuloy ako. Maaga nga akong pupunta roon para ipagluto siya ng breakfast. Alam ko pa naman ang unit niya.

Pagkatapos kong maligo, magbihis, mag-toothbrush at skincare, humiga na ako at kinuha ang phone ko. Nakita ko ang notification sa screen.

Kalix Jace Martinez accepted your friend request.

Napasigaw ako sa excitement. Agad akong nagpunta sa profile niya para i-stalk siya dahil halos lahat ng pictures at information niya ay naka private noong huli kong tinignan. Nadismaya ako dahil kaunti lang din ang nakita ko! Talagang hindi nga siya nagfe-facebook.

May mga pictures lang. May mga DP Movement ng org. May isa siyang picture na nakangiti at stolen. Naka-side view siya kaya parang gusto kong pisilin ang ilong niya. May isa ring picture na nasa beach.

Napasinghap ako nang makita ang picture niyang walang damit pangtaas. Naka-board shorts lang siya na navy blue at suot niya 'yung pendant niya. Naglalakad siya sa buhanginan, may dalang surf board na blue, at medyo hinahangin ang buhok. His body looked so nice! I didn't expect this! He was always covered up!

Hay, ang ganda ng genes. Sana ibahagi niya sa magiging anak ko. Charot.

Nag-scroll pa ko ng mga post kaso halos walang ka-post post! 'Yung sa akin pa naman ay puro memes. Puro katarantaduhan ata laman ng profile ko. Mas marami pang memes kaysa pictures ko.

Napatigil ako nang may mag pop-up sa taas ng screen ko.

kalixjm: Done stalking?

Binuksan ko kaagad ang Instagram.

lunavaleria: huh?! hindi kaya!

kalixjm sent a photo.

Pagkabukas ko, nakita ko ang screenshot ng notification sa Facebook niya. Na-like ko pala 'yung picture niya last year! 'Yung naka topless siya sa beach! Jusko!

lunavaleria: ay napindot

lunavaleria: hiya ka pa gusto mo lang pusuan ko, e. sige mamaya.

kalixjm: That's the only picture you liked.

lunavaleria: and so?!?!

kalixjm: It means you only like me when my shirt's off.

Muntik na 'kong masamid sa sarili kong laway. Agad-agad akong nagpanic at nag-type. Grabe, mas tumindi ang pag-iisip niya nang masama sa akin, ah!

lunavaleria: HUY HINDI NAMAN SA GANON NAPINDOT KO NGA LANG KASI TSAKA KAHIT NAMAN MAY SHIRT E CHAROT

kalixjm: Perv.

lunavaleria: EXCUSE MEEEEE NAPINDOT KO NGA LANG 'YON SIGE LALIKE KO LAHAT NG PICS MO MAMAYA

lunavaleria: teka, "you only like me"? kapal ata ng mukha natin sir

kalixjm: Napindot.

Natawa ako mag-isa at dumapa sa kama habang nakangiti pa rin. Madilim na at ilaw na lang sa cellphone ko at nagpapaliwanag ng gabi ko.

lunavaleria: matulog ka na huwag mo nang sabihing 'hintayin muna kita para sabay tayo magsleep' o kaya 'mauna ka na susunod na lang ako' :)

kalixjm: Goodnight.

lunavaleria: hala? wala man lang talagang paligoy ligoy? magpabebe ka naman kunwari para masaya ako ganon

kalixjm: I'll sleep when I want to sleep.

lunavaleria: k whatever sige baka you're already tired from driving

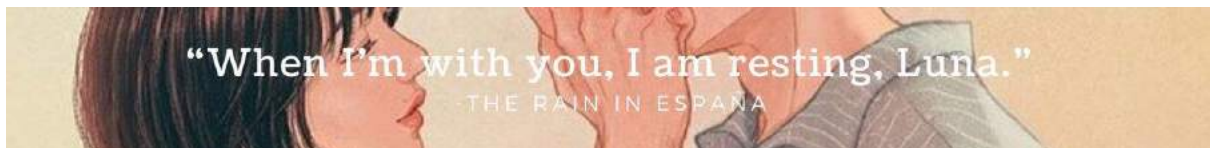
kalixjm: Yeah

lunavaleria: driving me crazy
kalixjm: Lol what the fuck

Tumawa ulit ako sa reply niya. Bakit ba kahit wala namang nakakatawa, natatawa ako sa kanya? Malala na ata ako.
lunavaleria: aakjndjknk goodnight see you tomorrow bb <3

Seen

:)

The Rain in España (University Series #1) - 10

"Hello? Ding dong!"

Kumatok ako nang kumatok sa unit ni Kalix. 6 AM pa lang nang umaga ay nandito na 'ko at dala-dala ko pa sa paper bag 'yung mga balak kong lutuin dahil baka wala siya nito sa ref niya. Mabuti nang safe!

"Hello?!" Kumatok ulit ako.

Muntik ko nang ma-katok 'yung mukha ni Kalix nang bigla niyang binuksan 'yung pinto. Nagulat ako dahil mukhang tulog pa siya at nagising lang sa katok ko.

"Christ, what time is it?"

"Hindi ka sasagutin noon," masayang sabi ko pagkapasok ko sa loob.

Napakamot siya sa ulo niya. Napatingin ako sa suot niya at halos mahulog ang panga ko dahil wala siyang suot kung hindi boxers lang. Napaiwas tuloy ang tingin ko.

Alam kong malandi ako pero mahiyain ako! Hindi pa kami nasa ganyang level na nagpapakitaan ng katawan at isa lang ang saplot! Saka na lang. Char.

Narinig ko ang sarado ng pintuan niya. Siguro matutulog ulit 'yun kaya naman nagpunta na ako sa kusina para magluto. Pinagdasal ko na lang na wala akong masunog dahil hindi ko alam kung paano gamitin 'tong mga lutuan niya.

Naisipan kong magluto ng sinabi niyang favorite breakfast niya. Fried rice, bacon, eggs. Dinagdagan ko na rin ng hotdog at spam para mas mainlove siya sa 'kin. Ang sabi kasi nila, the way to a man's heart is through his stomach! Naks! Naisipan ko ngang lagyan ng gayuma, e! Chos.

Habang nagluluto ako, biglang nag-ring ang phone ko kaya agad ko ring sinagot nang makitang si Sevi ang tumatawag. "Oh? Ang aga aga, ha!" Reklamo ko kaagad.

[Nood ka game namin!] Masiglang sabi niya sa kabilang linya. [Ngayon. May ginagawa ka ba?]

"Ay, oo! Nagluluto ako ngayon!"

[Oh?! Anong niluluto mo?! Pahingi! Punta 'ko dyan!] Mukhang tuwang tuwa pa siya. Itong palamunin na 'to talaga! Basta pagkain, ang bilis, e! Nagpapantig 'yung tenga.

Napaubo ako sa sinabi niya. "Wala ako sa condo, shunga!"

[Saan? Nakila Sam? Nag night out pala kayo kagabi, e!]

"Tanga, nandito ako sa condo ng crush ko!" Kinikilig na sabi ko.

Hindi siya nagsalita dahil siguro nagulat siya. Nakakagulat naman talaga! Marami pa akong hindi nakekwento sa kanya, e. Sa susunod na magkita kami, saka ko ikekwento lahat, lalo na sa part na sinabi ni Kalix na nagseselos siya para mahingi ko ang opinyon ni Sev!

[Ba't ka nandiyan?] Tanong niya nang maka-recover.

"Heto, nilulutuan ko siya ng breakfast!"

[Sana all!] Tumawa siya.

Sabi ko sa kaniya mamaya na kami mag-usap dahil hindi ako makapag-focus sa pagluluto. Sabi ko ring hindi ako makakapunta sa game dahil busy ako kay Kalix. Nakakakilig pala lalo kapag sinasabi ko sa ibang tao.

"Goodluck na lang! Galingan mo!"

[Thanks, Luna.]

Pinagpatuloy ko na ang pagluluto ko pagkatapos kong putulin ang tawag. Pagkalingon ko, halos mabato ko ang spatula nang makitang nakaupo na doon sa breakfast table si Kalix. Nakasuot na siya ng white shirt at mukhang nagpalit ng sweatpants.

"Kanina ka pa dyan?!" Gulat na tanong ko.

"No, I just woke up," sagot niya at tumayo para magtimpla ng kape. Hinain ko na 'yung mga niluto ko habang nagtitimpla siya doon. "You want coffee?" Tanong niya habang nakatalikod sa 'kin.

"No, water lang ako. Stay hydrated," tanggi ko.

Nilapag niya ang kape niya sa table at umupo. Pinagmasdan niya 'yung mga niluto ko na parang ngayon lang siya makakakain noon.

"You cooked," sambit niya.

"Obvious ba?" Umirap ako at umayos na rin ng upo katapat niya. Ako na ang magsusungit ngayon sa kaniya, 'no! Akala niya, ah!

Ingat na ingat siya at mukhang binabagalan pa ang pagkuha ng kanin at pagkain. Napansin ko na kaunti siya mag-kanin. O baka hindi siya mahilig mag heavy breakfast. Hindi ko alam. Ang mahalaga kinakain niya 'yung luto ko. Ibig sabihin pinagkakatiwalaan niya 'kong hindi ko siya lalasunin.

Tahimik lang kaming kumain. Pinagmasdan ko na rin siya habang kumakain siya. Napansin kong medyo basa ang buhok niya kaya baka hindi siya natulog kanina. Naligo siguro siya dahil naaamoy ko ang shampoo at sabon mula sa kaniya. Kahit hindi naman siya maligo, ang pogi niya pa rin, e.

"What are you thinking?" Tanong niya pagkasimsim sa kape.

"Pogi mo," I giggled.

Hindi niya pinansin ang sagot ko at nagligpit na lang siya ng pinagkainan niya. "I'll wash the dishes," paalam niya sa 'kin.

Tumango lang ako at niligpit na rin 'yung akin. Pagkatapos, dumiretso ako roon sa may sofa at nilapag na 'yung mga gagamitin ko para sa plates. Next week pa rin naman 'to due pero para lang masabing may ginagawa ako, gagawin ko na rin.

Pagkatapos niyang maghugas, umupo na rin siya sa lapag at kinuha 'yung mga readings niya. Mayroon din siyang isang makapal na libro. Nakita ko kung gaano siya ka-organized dahil may mga kulay-kulay siyang maliliit na tape na dinikit doon sa libro niya, sa mga pages. Hindi ko alam kung anong ibig sabihin noon.

"Graduating ka na next year, 'no?" Sabi ko habang pinaglalaruan ang lapis sa kamay ko.

"If I will," seryosong sabi niya.

"Hala, ang negative! Siyempre gagraduate ka! Kitang kita ko naman na ang sipag mo mag-aral tapos balita ko marami ka pang recitation. Paano nga pala mga recit n'yo? Mahirap?" Pagdaldal ko.

"Mahirap kung hindi ka magbabasa," sagot niya habang nakatuon ang atensyon sa libro.

"Nakatayo ka daw buong class kapag hindi mo nasagot?"

"Kapag pinaupo ka agad, tama ka. If the prof has a lot of follow-up questions, you're doomed."

Tumango-tango ako. "Eh paano kung-"

"Aren't you gonna do your plates?"

Napasimangot ako nang binara niya ako. E, 'di huwag! Gusto ko lang naman makipag-usap pero mukhang busy siya kaya... Sige. Inayos ko 'yung mga kailangan ko. Nag-gupit gupit lang ako at nagtupi-tupi dahil hindi ko pa pwedeng idikit ngayon 'to. Uuwi pa 'ko, 'no! Hirap kaya magbuhat!

Nang wala na akong magawa, nag-sketch na lang ako noong pangarap kong mansyon para ipakita kay Kalix. Mayroon na 'kong drawing nito dati pero gusto kong ulitin at pagandahin.

Kinagat ko ang lapis ko habang nakatingin kay Kalix, pinag-iisipan kung guguluhin ko ba siya o hindi. Ang bilis magbasa ng mga mata niya! Sinusundan ko pa dahil ang bilis ng galaw! Paano niya naiintindihan 'yon?

"What?" Tanong niya bigla. Napakunot tuloy ang noo ko. "I feel like you want to say something. What is it?" He turned his gaze to me.

Tinignan ko ang sketchpad ko kaya napatingin rin siya roon. Gusto kong ipakita sa kaniya pero mukhang busy siya sa binabasa niya, e. Nakakahiya naman.

"What's that?" Siya na ang nagtanong.

Pinakita ko sa kanya 'yung drinawing kong bahay. "This is my dream house. Ano sa tingin mo? Maganda ba?"

Simple lang siya. Hindi ganoon kalaki pero hindi ganoon kaliit. Ayoko ng malaking bahay dahil pakiramdam ko malungkot siya. Kapag nagkapamilya ako, gusto ko 'yung maramdaman nila na pamilya kami at close kami sa isa't isa, ganoon. Mayroon siyang garden at swimming pool sa backyard. 'Yung loob, hindi ko pa napaplano. Basta dalawang palapag lang siya. May balcony sa taas at may veranda. Modern din ang design. I was thinking of dirty white and brown as the color palette. May garage din sa gilid.

"How many people are going to live in there?" Tanong niya.

"Hmm, asawa ko, ako, then I'm thinking of... about 2 kids? Or 3? Depende na rin sa mapapang-asawa ko and the budget. Ikaw ba? Kailan mo balak magpakasal?"

"I don't know. After I get a job in a law firm. I'll be on my late twenties, I guess," sagot niya. "How about you?"

"Hmm..." Nag-isip ako. "When you're already on your late twenties, I guess."

Napataas ang isa niyang kilay sa sinabi ko. Agad akong tumawa sa reaksyon niya. Bakit gulat na gulat siya?! Ngayon lang ba may bumanat sa kanya nang ganoon?!

I asked him about traveling this time. Tuluyan niya nang binaba ang libro niya sa table dahil patuloy ko rin siyang ginugulo. Sinandal niya 'yung braso niya doon sa upuan ng sofa at humarap na siya sa 'kin. He already went to Korea, Japan, U.S.A, Europe, lahat na ata ng binanggit ko!

Ngumuso ako. "Buti ka pa! Ako Singapore and Korea pa lang. My parents are too busy. When they travel, palaging para sa business. Ayoko naman sumama kapag ganoon! Kadalasan, kinabukasan uuwi na agad. Pero may mga VISA naman ako. Hindi lang nagagamit."

"Where do you want to go?" Tanong niya bigla.

"My dream destination would be Iceland. Northern lights, grabe! It's the dream!" Nagpahalumbaba ako at inimagine ang sarili ko doon.

Nagkwento pa ako tungkol sa mga gusto kong puntahan bago ko napagdesisyunang manood na lang ng TV habang nag-aaral siya. Sabi niya okay lang naman daw kaya nanood na lang ako noong pinapanood niyang How To Get Away With Murder. Doon pa lang ako sa pinakasimula dahil ngayon ko pa lang 'to papanoorin.

Napabalikwas ako nang marinig namin ang doorbell. Napatingin din siya sa pinto na parang hindi niya inaasahang may bibisita.

"Hala, sino 'yun?!" Nagpapanic na sabi ko.

"I don't know." Tumayo siya at naglakad papunta sa pinto.

"Bro! Kanina ka pa hindi sumasagot, ah! Sabi ko chillnuman tayo! I brought beer!" Narinig ko kaagad ang boses ni Adonis.

"Hey, wait-"

Muntik nang mabitawan ni Adonis ang hawak niyang isang case ng beer nang makita ako sa may sofa. Napakagat sa labi niya si Kalix at sumandal na lang doon sa pader, umiwas ng tingin. Hala, napatayo rin tuloy ako sa gulat.

"Gago, sorry! Hindi ko alam-" Lumingon si Adonis kay Kalix.

Mas lalo akong nagulat nang may pumasok pang dalawa. Si Leo tsaka si Amethyst! Bumalik ako sa pagkakaupo ko at umayos. Hindi ko alam ang gagawin ko!

Hindi naman ako na-inform na may get together pala dito ng Ateneans! Sana ay nag-blue ako!

"Yoooo! Natanggap mo naman text ko dib- What the fuck!" Napaatras kaagad si Leo nang makita ako, sabay lingon kay Kalix.

Tinaasan lang siya ng kilay ni Kalix at umiling na parang naiinis sa mga kaibigan niya.

"Tanga mo Adonis!" Reklamo ni Leo sa kaibigan. "Baho pa ng pangalan mong tarantado ka!"

"Honestly, who is she?" Hindi man lang hininaan ng Amethyst na 'yun 'yung boses niya nang tinanong si Kalix.

"Her name is Luna," sagot ni Kalix.

"Okay, so? Are we going to leave na? You weren't replying to the texts kasi so we didn't know you have company?" Maarteng sabi ni Amethyst.

"Hindi na! Ako na aalis!" Singit ko at tumayo para ligpitin mga gamit ko.

"No," agap ni Kalix.

Napatigil kaming lahat nang magsalita siya. He stared at me for a moment like he was trying to communicate with me.

"No, you'll stay," seryosong sabi niya.

"So paano kami, huh?" Mataray na tinaasan siya ng kilay noong quartz na 'yon.

"What? You can't breathe the same air?" Kalix shook his head and got the case of beer out of Adonis' hands.

Nakita kong may nireklamo pa si Amethyst kay Leo pero hindi siya nito masyadong pinapansin. Tinulungan ni Adonis si Kalix na maglagay ng beer doon sa ref habang naglakad naman papalapit sa sofa sila Leo.

"Hi Luna!" Tumabi sa akin si Leo. "Sorry, hindi namin alam you're here pala."

"Okay lang. Hindi ko rin alam na dadating pala kayo," nahihiyang sabi ko habang niliitgpit ang gamit ko sa coffee table. Ang kalat ko pa naman dahil nag gupit pa ako!

"Wow! Gawa mo 'yan? Patingin nga! Ang ganda naman!" Tinignan ni Leo 'yung sketchpad ko.

"Hoy Leo! Tumulong ka raw dito sabi ni Kalix!" Sigaw ni Adonis.

Tumawa si Leo bago tumayo at pumunta roon sa kusina. Naiwan tuloy kami ni Amethyst. Nakaupo siya roon sa kabilang sofa, malayo sa akin. Pinagpatuloy ko na lang ang pagliligpit ko, hindi pinapansin ang presensya niya.

Pupulutin ko na sana 'yung last one kaso natapakan niya.

"Oops, sorry!" She smiled at me sweetly before taking her foot off my paper. Hindi na lang ako nagsalita at tinago 'yung papel kahit nalukot. "So, you're from UST, right?" Tanong niya habang nilalagay ko 'yung mga papel sa folder ko.

"Oo," maikling sagot ko.

"Your name is?"

"Luna."

Parang naging si Kalix ako sa ikli ng mga sagot ko. Nakakairita siya kausap. Ganito ba nararamdaman ni Kalix kapag kausap ako kaya maiikli ang sagot niya? O tahimik lang talaga siya?

"Oh, luna means moon," she stated.

"Alam ko."

Umupo na rin ako sa kabilang sofa. Hindi ko alam kung ipapagpatuloy ko pa ang panonood ko. Dahil napatingin ako sa TV, tumingin rin si quartz.

"You're watching How to Get Away?" Tanong niya sa 'kin.

Bakit ba ang ingay niya? Nakakairita pa ang boses niya.

"Omg, Season 1 ka pa lang?" Tinawanan niya 'ko. "Are you planning to be a lawyer too?"

"Archi," sagot ko naman.

"Oh, an Architect pala. Why are you watching How to Get Away, then? Does it interest you kahit you're not planning to take law?"

Ang dami niyang tanong. Bawal ba manood ng mga ganoon kapag hindi mag-aabogado, ha? Siya lang ba may karapatan? Inis na inis ako pero sinubukan ko pa ring maging mabait.

"Hmm, if you want to take law, tell me na lang! Kalix and I are planning to take the exams together and then hopefully, we'll get into the same law school. We're excited nga, e. We're already reviewing for it na rin. He's so studious, you know?"

Tumango ako at hindi nagsalita. Masyado niyang pinapamukha sa 'kin na pareho sila ng interests at close sila to the point na sabay silang mage-exam at parehas sila ng school na papasukan. Alam ko naman 'yon. Hindi na niya kailangang sabihin. Para saan pa?

"What did Kalix say about your designs? He's not really a drawing and design person. He doesn't really care about that, as far as I know," she smiled again.

Sigurado akong pinapatay na niya ako sa isipan niya kahit nakangiti siya. "Wala naman." Tumingin ako sa kusina dahil ang tagal nilang bumalik! Nakita kong may pinag-uusapan pa sila at mukhang inaasar noong dalawa si Kalix. Napipikon na nga ang mukha, e.

Kumuha ng dalawang bote ng beer si Kalix at naglakad palapit sa sofa. Nilapag niya 'yung isang bote sa lamesa at umupo sa tabi ko.

"Thank you!" Kinuha ni Amethyst 'yung bote.

Napaawang ang labi ni Kalix at binalik ang tingin sa 'kin. Ako naman, nakatingin lang sa harapan. Bahala sila diyan. Ayokong makisali.

"Are you okay?" Tanong ni Kalix sa 'kin. Tumango lang ako sa kaniya.

"Oy! Tara na, laro na tayo!" Lumapit si Adonis at naglapag ng baraha. "Marunong ka, Luna? Pusoy?"

Umiling ako kahit marunong ako. Ayoko lang talagang maglaro dahil baka mag-inarte na naman 'yang si Amethyst. Ramdam na ramdam ko ang pagka-ayaw niya sa presensya ko. Kulang na lang palayasin niya 'ko rito, e!

Nagsimula silang maglaro at nanood na lang ako. Kapag natalo daw ay may truth or dare silang pa-keme. Noong una, natalo si Leo. May tinanong lang sa kanya tungkol sa isang babae na hindi ko kilala kaya hindi ako naka-relate. Palaging nananalo si Kalix at ang goal ata nila ay matalo siya.

"Ano ba 'yan! Pangit ng cards!" Reklamo ni Amethyst nang matalo siya. "Dare!"

"Dare daw," siniko ni Adonis si Leo.

"Call your crush," sabi ni Leo.

"Really?" Umirap si Amethyst at kinuha ang cellphone.

Napatingin ako sa phone ni Kalix na nagvivibrate sa lamesa. Tinignan niya lang 'yon at uminom ng beer sa boteng hawak niya, walang pakialam.

Napaiwas ako ng tingin habang nagkakantyawan sila Adonis at Leo na parang alam naman na nila 'yon at pinagtripan lang din si Kalix.

"Truth," sagot ni Kalix nang siya ang matalo. Hawak niya pa rin ang bote at mukhang naiinip na.

"Wala akong maisip." Sinulyapan ako ni Adonis at nginitian ako.

"Hay nako! I'll ask na nga lang!" Pinangunahan na silang dalawa ni Amethyst. "Hmm, truth. Do you still think of our first night together?"

Muntik nang madura ni Adonis ang iniinom niya. Walang nagbago sa reaksyon ni Kalix. Seryoso lang siyang nakatingin kay Amethyst. Nahugot ko ata ang hininga ko sa tanong na 'yon. Masyadong bulgar. Hindi ko naman inaasahan na ganito pala ang tanungan.

"The fuck you mean?" Tinaasan siya ng kilay ni Kalix.

Napatingin sila sa akin dahil bigla akong tumayo at kinuha ang bag ko. Ayoko nang marinig ang mga susunod kung mayroon man. Pakiramdam ko hindi naman dapat ako narito kaya aalis na lang ako. Nasasaktan ako sa pinag-uusapan nila.

"Uuwi na 'ko." I smiled at them and walked fast towards the door. Gustong gusto ko nang makaalis dito.

Bubuksan ko na sana ang pinto nang hinawakan ni Kalix ang braso ko para pigilan ako.

"Luna," he called.

"Ano? Uuwi na 'ko." Tinanggal ko ang hawak niya sa braso ko at binuksan na ulit ang pinto. Humarang siya sa harapan ko para hindi ako makaalis.

"I don't know why the fuck she said that," pagpapaliwanag niya.

"I don't care, Kalix. Please, uuwi na 'ko," pagmamakaawa ko na.

He seemed defeated when he stepped aside to give me space. Agad akong naglakad palabas at naghintay ng elevator. Gusto kong maiyak sa inis! Naiinis ako at nagseselos ako! Alam kong sinasadya ni Amethyst kaya mas lalo akong naiinis!

Pagpasok ko sa elevator, akala ko sasara na pero hinarang ni Kalix ang kamay niya. Naka-hoodie na siya ngayon at dala ang susi ng kotse niya tsaka phone.

"Bakit ka sumunod?!" Inis na sabi ko pagkasara ng elevator.

"I'll take you home," maikling sabi niya.

"Ayoko! Kaya kong umuwi mag isa!"

"We'll talk, okay?" He said softly.

"Bakit iniwan mo mga kaibigan mo doon?! Ikaw may ari ng condo tapos iiwan mo sila doon?! That's rude! Bumalik ka na roon!"

"Kahit ano pang sabihin mo, hindi ako babalik! I'll fucking stay with you!"

Napaawang ang labi ko at hindi nakapagsalita. Nang bumukas sa carpark, pinauna niya ako palabas para masiguradong sasama ako. Huminto kami sa tapat ng kotse niya pero hindi niya binuksan.

"I don't know why she said that," he explained again.

"Hindi niya sasabihin 'yun kung wala naman talaga," ganti ko. "I mean, okay lang naman sa 'kin. Wala akong pakialam kung nag-sex kayo o-"

"We didn't have sex!" He said, looking disgusted.

"E, ano?!" Kung magpapaliwanag siya, sana lahatin na niya para naman matahimik na rin ang utak ko. Ayoko namang maramdaman na palagi akong nakikipag-paligsahan. Kung gusto niya 'yon, tatabi naman ako, e. Hindi naman ako namimilit.

"We just kissed! You know those shit they plan during night outs? 15 seconds in fucking heaven or whatever they call that. We were thrown inside a room and we just kissed. And I was just 17!"

I bit my lower lip to stop myself from bursting. I hated the idea of it! Kinwento pa niya nang detailed! Nakakainis! Ngayon hindi na mawala sa utak ko! Ginusto kong malaman pero masakit pala kapag galing na mismo sa bibig niya.

"Nakakainis ka, tangina mo!" Galit na sabi ko.

"Luna, please," napamasahe siya sa sentido niya. "Don't be like this."

"Of course! Why would I act like this? Sino ba 'ko?" Paghahamon ko.

"Stop being jealous-"

"Of course! I don't have the right to be!" I cut him off. "I already know that. Ikaw? Why are you here?! Bakit mo iniwan mga kaibigan mo doon?!"

"I told you I'll take you home-"

"Why?!"

"I like you, okay?!"

My body froze and my brain suddenly stopped functioning. Napakurap ako sa sinabi niya dahil sa gulat. Parang biglang bumagal 'yung paghinga ko. Naramdaman ko ang mabilis na pagtibok ng puso ko. Parang kakawala na sa dibdib ko!

"Fucking hell," he whispered before slamming his hand softly on the door of his car.

Nanatili ang dalawa niyang kamay sa bubong ng sasakyan niya at sinandal niya ang ulo niya roon na parang hindi rin siya makapaniwalang sinabi niya 'yon. Ako rin... Hindi rin ako makapaniwala sa sinabi niya.

"You.. what?" I tried to ask again so he would repeat it. I wanted to make sure that I heard it right.

Huminga siya ng malalim bago ako hinarap. "I said I'll take you home." He purposely avoided it.

"No, not that one. 'Yung isa mong sinabi."

"Please don't act like you didn't hear it." Umiling siya at binuksan ang pintuan ng kotse niya.

Tahimik lang kami sa loob ng sasakyan habang nagdadrive siya. Hindi ko alam ang sasabihin ko. Para akong nawalan ng dila dahil hindi ako makapagsalita ngayon. Gustuhin ko man, wala akong masabi.

"Napadami ka ata ng beer," sabi ko pagkatapos ng mahabang katahimikan.

"I don't think so," he replied in a serious tone.

Nakalikot ko na ata lahat sa harapan ko. 'Yung aircon, 'yung bintana, 'yung mini compartment. Hindi ko na tuloy alam kung paano mababawasan ang awkwardness.

Gusto niya 'ko... Parang ngayon lang nag sink in sa utak ko ang sinabi niya. Oh my gosh! My heart started beating faster just when I thought that I already calmed down! I bit my lower lip to stop myself from smiling.

"So..." Panimula ko ulit. "Ipapakilala na ba kita sa mga magulang ko?"

"What?" Agad kumunot ang noo niya.

Tumawa ako sa reaksyon niya. Napakaseryoso naman! Halatang kinabahan sa sinabi ko, e. Hindi ko naman siya pine-pressure. Hindi naman siya cooker.

"Ano nga 'yung sinabi mo kanina?" Pangungulit ko pa rin.

"You heard me," masungit na sabi niya.

Sumimangot ako sa kanya at pinagkrus ang braso sa dibdib. Sumandal na lang ako at tumingin sa harapan. Walang kwenta kausap! Bawat pilit ko, binabara niya lang ako. Ang hirap talagang magpumilit sa kaniya!

"Nahiya ka pa. Ako lang 'to, ano ka ba!" Pang-aasar ko ulit.

"Stop it," pikon na sabi niya.

"Ako lang 'to, crush mo." I giggled like a happy kid.

"Stop it, Luna."

Patuloy ko lang siyang inasar hanggang sa makarating kami sa lobby ng condo. Tinanggal ko ang seatbelt ko at humarap sa kanya. "Busy ka bukas?" I asked.

"We have a family outing in Batangas."

Napasimangot ako. "Sige, gagawa na lang ako ng plates bukas. I'll see you on Monday?"

"The outing is until Tuesday," pahabol niya.

Mas lalo akong napasimangot! Kainis naman! Inuuna pa pamilya niya! Mahalaga ba 'yun?! Charot!

"Sige, see you on Wednesday," sabi ko at umaktong bubuksan ang pinto.

Lumingon ako sa kanya dahil hinihintay niya nga akong bumaba. Tinaasan niya 'ko ng kilay nang mapansing hindi ko pa rin binubuksan ang pintuan. Hindi ba siya makaramdam? May hinihintay ako, oh!

"Walang kiss?" I teased again.

He rolled his eyes again. 'Yung isang kamay niya ay tamad na nakapatong sa manibela at 'yung isa, roon sa gear nakahawak.

"Sumulat ka habang wala ka, ha," sabi ko pa.

"I'll message you."

Wow! Level-up! Inu-update na niya 'ko!

"Wala talagang kiss?" Sabi ko pagkabukas ko ng pinto ng sasakyan.

"Just go, Luna." Napailing siya sa 'kin, halatang napipikon na. Napipikon o nahihiya? Either way, he looked so cute.

Tumawa ako at bumaba na ng sasakyan pero bago ako pumasok sa building, kumatok ako sa bintana niya. When he opened it, I gave him a flying kiss before running to the lobby. Naglalakad pa lang ako, nagvibrate na ang phone ko.

kalixjm: You stole a kiss.

Tumawa ako bago nagreply.

lunavaleria: just give it back on wednesday

:)

The Rain in España (University Series #1) - 11

"Ano, panalo ba?"

Nakipag-apir ako kay Sevi nang makita ko siya sa may Dapitan, kakatapos lang mag comp shop. Nasa Asturias street lang ako at kumakain na naman ng cheesestick. Isa iyong street sa Dapitan na puro street food kaya naman kahit malayo, rito ako laging tumatambay. Dito ko rin palaging nakikita 'tong si Sevi dahil mahilig tumambay sa mga computer shop.

"Uy!" Bati niya nang mapansin ako.

Lumingon siya sa mga kaibigan niya at sinenyasang mauna na sila bago siya lumapit sa' kin. Inalok ko sa kanya ang kinakain ko pero umiling siya. Wow, tumanggi sa pagkain, ah. Okay lang! At least mas marami akong makakain dahil walang kaagaw. Itong isang 'to, kapag inaalok, ayaw pero kapag hindi, nang-aagaw ng pagkain.

"Oo, panalo kami. Ikaw ba? Ngiting nanalo ka rin, e," pang-aasar niya. "Kumusta aral n'yo ng crush mo?"

"Nako, huwag mong ipaalala at may bitchesang dumating! Nag-iinit ang ulo ko! Pero okay lang kasi pagkatapos noon umamin na sa 'kin 'yung crush ko na gusto niya 'ko!" Hinampas ko pa ang braso niya sa sobrang kilig.

"O, edi kayo na?" Tanong niya habang nakangiti sa 'kin.

"Hindi pa rin! Wala, e! Gusto lang naman. Hindi pa naman niya 'ko mahal! Wait ka lang. Sa susunod mamahalin na ko no'n!" Tumawa ako at kumagat ng cheesestick, tuwang tuwa sa iniisip.

"Hihintayin mo pa 'yun? Dami diyang may mahal sa 'yo," pagbibiro niya.

"Ano ka ba, siyempre hihintayin ko 'yun! Gusto ko 'yung tao, e! As in gustong gusto! Hindi ko rin magets pero alam mo 'yun? Iba 'yung feeling ngayon sa mga naging jowa ko dati, e. Parang mas nakakakilig!" Pagkekwento ko pa.

"Swerte niya naman." Tumawa siya at napailing, iniiwas ang tingin.

"Diba?! Hindi niya ma-realize 'yun! Sana katulad mo siya mag-isip!" Naiistress na sabi ko.

"Sana nga." He smiled without showing his teeth.

Sa huli, sinamahan niya na rin ako kumain sa Santorini nang mag-aya akong kumain. Iniwan kasi ako nila Kierra at pumunta sila ni Via roon sa unli rice. Hindi ako ganoon kagutom kanina pero ngayon, nagugutom na 'ko. Korean restaurant ang pinuntahan namin at maliit lang din, malapit sa UST. Nag-order lang ako ng kimbap at siya naman, ramen. Nakakabusog na kasi 'yung kimbap, e!

Habang nakaupo kami, may ibang nagpapa-picture sa kanya dahil nga ang galing niya mag-basketball. Ako naman, panay tingin sa cellphone ko dahil hinihintay 'yung message ni Kalix. Kainis! Hindi man lang ako inu-update gaya ng sabi niya! Nag-message lang siya kaninang umaga ng 'Just woke up. We're going to the beach today' tapos wala na!

"Tingin nang tingin sa cellphone, ah. May hinihintay?" Pansin ni Sevi pagkagaling doon sa picture-taking nila noong mga SHS. 'Yan na naman siya sa pinagmamalaki niyang 'fan service'.

"Hay, hirap ng may lovelife! Ikaw ba? Kailan ka magkakaroon?" Pang aasar ko.

Natawa siya sa sinabi ko at napailing na lang, walang planong sagutin dahil walang masasagot. Sa buong stay niya sa UST, wala pa siyang nagiging girlfriend! Puro kalandian lang pero hindi naman sila tumatagal. Nagsalin na lang siya ng tubig doon sa baso namin at nauna na siyang uminom.

"Ball is life," sagot niya sa 'kin. Sus, palusot lang 'to, e!

Napairap ako. "Sabi ko rin plates is life pero tignan mo 'ko ngayon! Nag-iintay ng message sa lalaking 'yun! Tipid tipid mag-message!"

"Hmm, baka busy kasi," pagtatanggol niya naman.

Sabagay. Nasa beach siya, e. Baka hindi niya dinala ang phone niya. Kinuha ko na lang ang tubig at uminom doon. Muntik ko nang mabuga 'yon sa mukha ni Sevi nang biglang nag pop-up 'yung pangalan ni Kalix sa notifications ko. Dali dali ko 'yong binuksan sa sobrang excitement. Hanggang ngayon, nakakakaba pa rin kapag nagme-message siya.

kalixjm: Did you eat?

Napangiti ako at nagtype ulit. Nakaiwas lang ng tingin si Sevi, probably giving me my privacy. He was looking around the place like it was his first time. Hindi na niya alam kung saan siya titingin.

lunavaleria: eating right now hehehe

kalixjm: With?

lunavaleria: my friend hahaha wish you were here tho :(

Matagal bago siya nakapagreply. Kinilig siguro, amp!

kalixjm: Really?

lunavaleria: oo 2 days na tayong hindi nagkikita tapos ang tipid tipid mo pa mag message wala ka bang data ha mahina ba wifi dyan

kalixjm: Someone's clingy hmm

lunavaleria: LUH FEELING

Napatigil ako sa pagtytype nang ilapag na ang pagkain. Ayaw ni Sevi ng nagphophone habang kumakain kaya nilapag ko muna at nakipagkwentuhan sa kanya. Next game daw nila sa Friday at sabi ko manonood ako. Isasama ko na lang si Kalix kung papayag siya.

Makakalaban din nila ang Ateneo. Doon ko na lang kaya isama si Kalix para magkalaban kami? Nakadilaw ako at nakablue siya. Maganda ata 'yon! Lalo na sa picture! Maganda 'yon!

Napatingin ulit ako kay Sevi, nagtataka ulit kung bakit wala pa rin siyang nagiging girlfriend hanggang ngayon. Ayokong sabihin nang malakas sa kaniya dahil baka mag-yabang pero pogi naman siya, matangkad, mabait, matalino sa Math, may pangarap sa buhay. Lahat na! Bakit kaya wala pa ring nahuhulog dito?

Sinuggest ko tuloy na gumamit siya ng dating applications. Baka sakaling makatulong. "Sabik na sabik ka atang hanapan ako ng jowa, ah." Umiling siya at kumain ng ramen niya.

"Hindi naman! Feeling ko lang kaya ako palagi sinasamahan mo kumain o gumala, ganyan, kasi wala kang jowa na mapagtutuunan mo ng oras." Tumawa ako.

"Hindi naman nasasayang oras ko sa 'yo, ah."

Nagpahalumbaba ako habang ngumunguya ng kimbap. "Hindi ko naman sinabing nasasayang. Ang ibig ko lang sabihin, parang ang dull mo these past few days. Parang ang lungkot mo, ganoon."

"Jowa ba sagot doon?" Pakikipagtalo niya pa.

E, 'di hindi na! Ang sungit naman nito ngayon! Akala mo others! Pinagpatuloy ko na lang ang pag-kain ko.

Ang sarap talaga ng kimbap tapos mas masarap pa 'yung sauce. Nakakainis si Sevi ninakawan pa ko ng tatlong pieces! Hindi na nahiya at nahuli ko pang dudukot ng pang-apat! Inagaw ko tuloy ang ramen niya kaya muntik pang matapon. Magkakalat na kami rito kung mag-talo pa kami.

Nang pabalik na kami sa loob ng USTe, naisipan ko nang tignan ang reply ni Kalix sa phone ko. Nakalimutan ko kanina at hindi ko na nabasa. Baka kasi magalit si Sevirous kapag nag-phone ako nang nag-phone, e!

kalixjm: How badly do you want to see me

Luh, ang kapal!

lunavaleria: 4

kalixjm: What's the highest number

lunavaleria: 3 :(

kalixjm: Lol okay

Kumunot ang noo ko sa reply niya. Sineen ko na lang tuloy dahil minsan, hindi ko talaga maintindihan 'tong si Kalix. Lalo na kapag mayroon siyang mga law references! Hindi ko naman alam 'yon! Ang humor pa niya ay related sa law kaya tumatawa na lang ako kahit hindi ko talaga maintindihan. Kainis!

I was desperately trying to keep up. Napapavisit ako sa mga memes page ng law students sa Facebook tsaka Twitter. Sana ganoon din siya ka-effort sa 'kin!

Nagpaalam na si Sevi dahil may training pa raw sila kaya sumakay na ako ng jeep pauwi sa condo. Pagkapasok ko ng unit, paalis naman 'tong si Kierra na kanina pa pala nakauwi. Hindi man lang ako sinabihan!

"Saan ka pupunta?" Nagtatakang tanong ko. Lagi na 'tong wala sa condo, ah! Iisipin ko nang may ginagawa 'tong kakaibang hindi masabi sa 'kin. Nakakapagtampo 'yon, ah!

"May bibilhin lang," sagot niya naman pero naka-ayos.

"Masyado kang ma-effort para bumili, ah. Saan ka bibili? Singapore?" Turo ko sa suot niyang pang-get out.

Humalik lang siya sa pisngi ko bago umalis, hindi na nagpapigil. Naligo na lang ako at nag-gawa na ng plates. Mga 1 AM ko nang natapos gawin 'yung mga 'yon. Ang kalat na sa sahig at hindi ko naisipang ligpitin muna 'yon bago mag-skincare. Naglagay ako ng facemask at humiga sa may sofa habang nagiiscroll sa phone ko, nagtitingin kung may post si Kalix.

Nakita kong may IG story siya. Picture lang ng beach. 'Yun na 'yon! Wala pa rin siyang kapost-post sa Instagram! Napaka-private. Artistahin. Ang showbiz ni Kuya mo!

Gulat akong napatayo nang makarinig ako ng katok sa pinto. Dali-dali kong tinignan 'yung peephole pero wala namang tao!

"Gago, minumulto ba 'ko?" Tanong ko sa sarili ko.

Napatalon ako sa kinatatayuan ko nang may kumatok na naman. Matagal kong pinag-isipan kung bubuksan ko o hindi. In the end, dahan-dahan ko ring binuksan ang pinto at sumilip. Baka si Kierra na 'yon, pinagtitripan lang ako.

"Chinese takeout?"

"Ay, puke!"

Napahawak ako sa dibdib ko nang lumitaw si Kalix sa harapan ko, may dala-dalang takeout ng chinese food or whatever that was! Gulat na gulat ako pero mas nagulat din ata siya sa itsura ko.

Ngayon ko lang naalalang naka-facemask pa rin ako, naka-messy bun ang buhok ko at nakaheadband, tapos nakapajama ako at barbie shirt.

"Wow," he said after staring at my face for a few seconds.

Hindi na ako nagsalita at tumakbo na kaagad ako sa C.R. Narinig kong pumasok na siya ng unit at sinara ang pinto dahil iniwan ko naman 'yong nakabukas. Tinanggal ko ang facemask ko at inayos ang buhok ko para naman mag mukha akong presentable! Ginawa ko na lang ponytail at tinanggal ang headband. 'Yung shirt ko at pajama, wala na 'kong magagawa roon kaya hinayaan ko na lang 'yon.

Pagkalabas ko ng C.R., nilalapag na niya 'yung mga pagkain sa dining table. May yang chaw rice, shanghai, chicken, siomai, dimsum. Hindi na ako nagpakipot pa at umupo na kaagad sa dining. Nagugutom na 'ko!

"You didn't eat dinner," sabi niya pagkaupo niya sa harap ko.

"How did you know?" Tinaasan ko siya ng kilay.

"Your IG story said, 'I'm so hungry. I'm craving for chinese food!'" He rolled his eyes and got us chopsticks.

Kinagat ko ang dulo ng chopsticks ko para pigilan ang ngiti ko. "You're really paying attention to my stories, huh?" Kinikilig na tanong ko.

Akala ko kasi ay mabilis lang niyang pinipindot mga story ko para ma-skip, ganoon, dahil wala naman siyang pakialam sa mga bagay na 'yon. Ngayon ko lang nalaman na talagang binabasa niya pala mga nilalagay ko roon! Interested na ba siya?!

Sa susunod, ilalagay ko 'Craving for a boyfriend pls hmu'.

Natawa ako sa sarili ko at kumuha na lang ng maraming pagkain dahil sa gutom. Nakakagutom kaya ang ginagawa ko kanina! Nakaka-drain siya at hindi siya madali kahit ilang beses ko na 'yon ginagawa. Siyempre dapat iba-iba ang design para ma-challenge ko ang sarili ko.

"Wait, akala ko bukas pa uwi n'yo?" Nagtatakang tanong ko. Sabi niya until Tuesday siya!

"Nauna na 'ko," he simply said like it wasn't a big deal.

"Why?" Nagtatakang tanong ko.

He glanced at me before turning his gaze on his food.

"You said you wanted to see me."

My heart really bursted! Pakiramdam ko lalabas na sa ribcage ko 'yung puso ko. Kinagat ko na lang ang loob ng pisngi ko para pigilan ang ngiti ko kung hindi mapupunit labi ko. Hindi na tuloy ako maka-kain sa kilig ko tapos hindi ko pa alam ang sasabihin ko kaya nanahimik na lang ako.

Ang alam ko lang ay crush na crush niya ako! Gosh! Nakakaawa naman siya dahil hindi ko naman siya crush! Hay, paano ko kaya siya irereject? Char.

Tumayo na rin ako para ligpitin 'yung mga pinagkainan namin at nilagay yon sa paperbag. Pagkatapos, nag-toothbrush na 'ko at umupo sa sofa. Tumabi na rin siya sa 'kin pagkatapos niya ring mag-toothbrush. Lagi atang may baon 'tong isang 'to. Hygienic! Gusto ko 'yun, ah. Tinanong niya kung nasaan si Kierra pero sabi ko umalis kaya kami lang ang naiwan.

O, ano nang gagawin namin ngayon?

"I'll go home after you sleep." Sabi niya.

"Or you can sleep here?" I tried.

"No, I don't have clothes."

Ano ba 'yan! Nakakainis naman! Hindi naman kasi kailangan ng damit!

..na bago. Naka sweatshorts naman kasi siya at shirt kaya okay lang na matulog siyang ganyan. Wala akong iniisip na kakaiba! Gusto ko lang siya makatabi sa kama pero wholesome naman. Hindi pa ako ready sa mature roles. Siya ata ang nag-iisip ng kung ano ano dyan. Ano ba, conservative kaya ako! Chos.

"You can sleep," sabi niya nang humikab na 'ko. Inantok na 'ko bigla sa sobrang tahimik.

Umiling ako dahil liligpitin ko pa pala 'yung kinalat ko. Tumayo ako at sinubukang ligpitin 'yung mga ginamit ko roon sa sahig. Tumigil lang ako kakapulot nang magsalita siya.

"Ako na magliligpit. Matulog ka na," he insisted.

Nag-isip ako for 5 seconds bago ako nagkibit-balikat at pumasok na lang sa kwarto ko. I left the door open as an invitation for him to come inside. Hindi pwedeng siya ang mag ligpit! Sayang sa oras! Humiga na lang ako sa kama ko at tinawag siya. Sumunod naman siya kaagad. Parang pet lang.

Umupo siya sa gilid ng kama ko at umusog ako para bigyan siya ng maraming space. Nililibot niya ang tingin sa maliit na kwarto kahit wala namang masyadong design doon. Wala masyadong makikita, e. May shelves lang at naroon 'yung iba kong designs. 'Yun 'yung pinagmamasdan niya.

"Ano? Sabi ng Amethyst mo wala ka daw interest sa design design kaya huwag kang tumingin tingin dyan," pagsusungit ko.

Lumingon siya sa 'kin at tinaasan ako ng kilay. O, ano? Kaibigan niya naman ang nag sabi n'on! Mali ba 'yon?

"I may not be that interested with designing but I know a good work when I see one. Yours are the best," he said so smoothly.

"Hoy, grabe ka, pinapakilig mo ako! Baka i-kiss kita, sige!" Pang-aasar ko. Inirapan lang ako ng kumag at binalik na ang tingin doon sa mga shelves. "Ang duga. Si Amethyst na-kiss mo na tapos ako hindi pa."

"That's different," he hissed.

I made a face and mocked his words. That's different ka pa dyan! Ang sabihin mo, hindi mo lang talaga ako gusto! Char, ang arte. Siyempre hindi ko sinabi 'yun, 'no! Baka iwan ako bigla nito rito, e. I didn't want to push his buttons.

"What's the difference?" I asked.

"I like you and I don't like her."

Napabalikwas ako sa pagkakahiga ko at gulat na tumingin sa kanya, hindi inaasahan ang biglaan niyang banat. He glanced at me before looking away awkwardly like he also didn't expect himself to say that. I saw his Adam's apple move from swallowing too hard.

Humawak ako sa dibdib ko. "Binabaliw mo talaga ako, Kalix. Easy ka lang, baka ma-inlove ako."

"Luna, you honestly look like someone who would hurt me so don't be scared." He rolled his eyes. Hala, judger naman nito. Ako pa ang mananakit, e siya nga 'tong palagi akong sinusungitan.

"How can I hurt you, huh?! Hindi ako na-inform na mukha akong walking heartbreak sa paningin mo." I rolled my eyes. Sa katotohanan nga, siya ang mukang mananakit sa aming dalawa kung magkatuluyan man kami. Kung lang.

"I just know," he said softly.

Natahimik ako. Hindi ko alam kung anong tumatakbo sa isipan niya at nasabi niya 'yon pero sa tingin ko kailangan niya lang ng assurance. Hindi pa ba halata na gusto ko siya, ha?

"Higa ka," alok ko sa kanya habang kinukuha ang earphones ko.

Nakita kong nagdalawang-isip pa siya bago siya humiga sa tabi ko. Inayos ko ang earphones ko at sinuot sa tenga ko pero kinuha niya 'yung isa at sinuot sa kanya. I just played a song while we were both staring at the ceiling.

Sa ceiling ko ay may glow-in-the-dark moon and stars. Inabot ko ang switch para patayin ang ilaw at makita namin nang maayos 'yung nasa kisame.

"Ganda, 'no? Dito ako nagii-stargazing gabi-gabi!" Tumawa ako.

Hindi siya nagsalita kaya napatingin ako sa kanya. His lips were in a grim line while he was staring at the moon. He even looked prettier under the dim light. Posible pa palang mas gumwapo siya sa paningin ko.

"What's your dream house?" Tanong ko para may mapag-usapan kami. "Ang tagal naman sumagot. Sasabihin mo lang naman 'Kung anong gusto mo, Luna'!" Inunahan ko na siya.

"Ah, ganon," he sarcastically said.

Nasayang ata 'yung effort niya sa pag-iisip dahil 'yun lang pala ang gusto kong marinig. Tumawa ako pagkakita ng reaksyon niya. Mukhang hindi niya rin maipaliwanag kung ano ang gusto niya. Basta simple daw. Sige, okay na 'yon. Ako na bahala sa gusto niya.

"Malalaman ko rin naman 'yan kapag hinire mo na ko sa future para mag design ng bahay mo," seryosong sabi ko.

"I want the one you sketched in my house."

Napatingin ako sa kanya habang nakakunot ang noo. "Akin 'yon, e! Mag-isip ka ng sa 'yo!"

"I don't care. I want that, too."

"Sige, tumira na lang tayo sa iisang bahay para hindi sayang ang pera."

He smiled and chuckled with what I said. Napatitig ako sa kanya dahil ngumiti siya. I was admiring him for too long. Having him beside me felt too surreal. Sinalba ko ba ang mundo sa past life ko para mabiyayaan ako ng ganito kagandang tanawin?

At nakahiga sa kama ko 'yung tanawin! "I like your playlist," he said after the long silence.

"I like you, too," I smiled.

"I know that."

Ang yabang! Ngayon ko nga lang sinabi ng harapan na gusto ko siya tapos I know that ang reply! Itong lalaking 'to! Kaya tuloy nakakagulat kapag siya ang bumabanat dahil hindi naman siya ganoon. He was so full of surprises. Surprise niya na sana ako bukas na kami na.

Gumilid ako ng higa para nakaharap na ako sa kanya. He consciously looked at me from the side before avoiding my gaze. Ang mahiyain naman.

"Sleep, Luna."

I gave him a small smile before scooting over a little so I can make his arms my pillow. Inangat niya 'yon para makahiga ako nang maayos at makasandal ako sa braso niya. Ang isang braso niya naman ay pinagpapatungan ng ulo niya.

Hindi ko alam kung paano ako nakatulog. Basta pagkagising ko, yakap ko na ang unan at nakakumot na 'ko. Tumayo ako para maghilamos at pagbalik ko sa kwarto, nakita kong may dinikit na note si Kalix sa headboard.

'I have class.'

Ngumiti ako at tumingin sa orasan. Mabuti na lang at hindi pa ako late pero kailangan ko pa ring magmadali. "Hoy! Hindi mo 'ko ginising!" Singhal ko kay Kierra pagkapasok ko ng room. Nauna na rito ang gaga!

"Paano kita gigisingin, eh ang sarap ng tulog n'yo ni Kalix! Baka mas magalit ka pa sa 'kin na ginising kita kesa sa pagka-late mo!" Sagot niya naman.

Napaawang ang labi ko. "He slept there?!" Ulit ko. Ang sabi niya uuwi siya pagkatulog ko, ah! Baka nakatulog din dahil galing pa siya sa outing nila.

It was a normal day at school. Nakinig lang ulit ako sa klase at noong uwian na, nag-view lang ako ng IG stories nila Adonis. Napakagat ako sa labi ko nang makita ko ang video ni Kalix na kakapasok lang ng pinto ng room nila.

'SINONG LATE?'

'Yon ang nakalagay. Hindi ko alam kung kikiligin ako o maaawa sa kanya dahil na-late siya sa klase niya dahil nakatulog siya sa condo ko. Sana lang ay hindi law class ang naabsentan niya dahil sayang sa attendance at recit. Minessage ko tuloy siya kaagad.

lunavaleria: huy na-late ka. law class ba?

Nag-online siya kaagad.

kalixjm: Yeah, but it's fine.

Na-guilty tuloy ako lalo kahit wala naman akong kasalanan! Siya naman ang natulog doon sa condo ko! Sabi niya uuwi siya tapos hindi naman umuwi!

lunavaleria: sure ka? wag mo nang uulitin 'yon ha baka bumagsak ka dyan

kalixjm: Luna, it's my first cut. No big deal. I won't fail.

lunavaleria: okayy san ka na?

kalixjm: Likod mo

Napalingon kaagad ako habang naglalakad sa Beato. Nakita ko siyang nakaupo roon sa may gazeebo, sa tapat ng building ko at mukhang kanina pa siya naroon, naghihintay. Pinapanood niya kung paano liparin ng hangin 'yung dahon sa sahig. Napangiti kaagad ako at mabilis na naglakad palapit sa kanya.

"Kanina ka pa?" Tanong ko kaagad pagkalapit.

"No but I saw you walking out the building like a zombie."

Tumayo siya at kinuha ang dala-dala kong backpack. Nagulat ako pero binigay ko rin naman at naglakad kami sa may mga gazeebo papunta sa carpark.

"How's school? You look tired," sabi niya habang naglalakad. "Let's take a rest." Binuksan niya ang pinto ng kotse niya pagkadating namin ng carpark.

Hindi ko alam kung saan kami papunta pero hindi na lang ako nagsalita sa byahe. Nag-stop siya sa convenience store para bumili ng mga pagkain. Hindi ko maintindihan kung bakit pero hindi ko na lang kinwestyon ang mga desisyon niya sa buhay.

Napatingin ako sa bintana dahil iba ang daan namin. Ayokong magtanong dahil gusto ko rin ma-surprise kung saan ba talaga kami papunta. Nanlaki ang mata ko nang ma-realize kung saan ang daan na 'to.

"We're going to Tagaytay?!" Gulat na tanong ko.

He just nodded like it wasn't a big deal! Napatingin ulit ako sa harapan at pinanood ang bilis ng mga sasakyan. Hindi pa rin ako makapaniwala dahil hindi naman ako prepared para dito!

Nakakatakot si Kalix baka pakasalan na ko next week. Char.

"If you don't want to, I can go back," sabi niya nang mapansin ang itsura ko.

"No! Go lang!" Gusto ko rin naman mag-relax at sayang 'yung mga binili niyang pagkain.

In a few hours, nakarating na nga kami. Hindi ko alam kung saan niya 'ko dinala pero isa siyang viewdeck where we can see Taal Volcano. May mga benches din kung saan pwede kaming tumambay dahil bakante ngayon. May kinausap siyang staff doon habang ako ay nakatingin sa view. Sumandal ako sa railings at tumingala sa langit.

The stars were shining so bright. Ang ganda pa ng buwan.

Habang pinagmamasdan ko ang langit, naramdaman kong sumandal rin si Kalix sa railings, sa tabi ko. Naramdaman kong tinitignan niya 'ko at tinatantya ang reaction ko. Baka mahulog siya sa 'kin niyan kakatingin niya, ah.

"We can sit down and eat," he said softly.

Lumingon ako sa tinuturo niya. May nilatag siyang mat doon sa wooden floor at naroon 'yung mga pagkaing binili niya. Umupo ako roon at niyakap ang binti ko. Siya naman nakatungkod ang dalawang kamay sa likod at nakataas ang isang tuhod habang nakatingin sa langit.

"Bakit mo ko dinala rito?" Curious na tanong ko.

"It just reminded me of your ceiling," he smiled a little.

I tilted my head to the side while staring at him. This man just never failed to amaze me. I was always used to him being cold so kapag may ginagawa siyang mga ganito, pakiramdam ko mahuhulog na talaga ako. Sana naman hindi niya galingan masyado.

A small smile was plastered on his face while he was looking at the view. Humiga ako sa mat para hindi ako mangawit kakatingala. Siya naman, umiinom ng root beer in can.

"You really know how to make women fall in love with you, e 'no?" Sambit ko.

Napatingin lang siya sa 'kin. "I don't know." I made a face, mocking him. "Why? Are you falling in love with me?"

Natahimik tuloy ako at pinagmasdan na lang 'yung langit. Kumabog 'yung dibdib ko sa tanong niya! Parang tinatraydor ako ng puso ko! Bakit hindi ko masagot? Ang simple lang, ah. Yes or no lang pero parang ayaw bumuka ng bibig ko.

"Are you?" I asked back after a few seconds.

He chuckled and casually drank on his root beer. "What do you think?" He arched a brow.

I bit the insides of my cheek to stop myself from smiling.

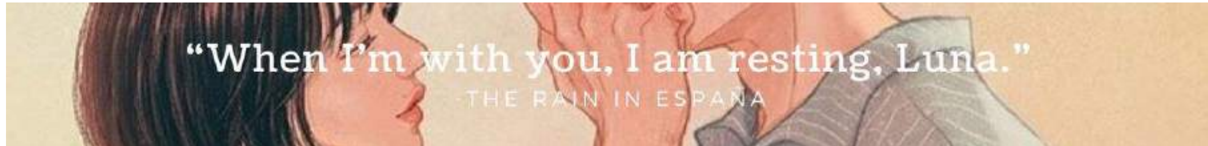
"I think you are," I teased.

"Well..." He faced me.

"Well what?"

"I invoke my right against self-incrimination." He smirked and got another drink.
____
:)

Invoking right against self incrimination, in basic terms, means you are using your right to not expose yourself or say anything/give information that may harm you or involve you in a criminal prosecution hahaha (often used during hearings. Ex: Napoles)

The Rain in España (University Series #1) - 12

"Go USTe! Go USTe! Go! Go! Go! Go! Go USTe!"

Ang lakas ng sigawan sa Arena nang maka-shoot si Sevi! Nagtayuan kami at halos mapunit na ang banner na hawak namin ni Kierra na may nakalagay na cheer sa UST. Nagsisi-talon na kami dahil nakalamang kami ng score sa UP.

"Grabe, ang sakit ng lalamunan ko!" Sabi ni Via nang makalabas kami ng Arena.

Natapos ang laro at nanalo kami. Sobrang dikit lang ng score kaya naman mas nakaka-thrill para sa crowd. Ngayon lang ako sumigaw nang sumigaw! Ganoon pala ang feeling!

Narito kami sa labas at hinihintay si Sevi. Sabi niya kasi ay magbibihis lang siya saglit at hintayin namin siya rito. Tinext ko naman si Kalix na narito ako sa Arena at sabi niya susunduin niya 'ko pagkatapos ng klase niya.

"Saan tayo kakain?" Tanong ni Kierra. Naka-headband pa siya ng tiger. Lahat kami ay nakasuot ng tiger shirt as support shirt.

"Susunduin ako ni Kalix," sabi ko.

Sabay silang napatingin sa 'kin at parang nag-practice pa dahil sabay rin nila akong pinagsingkitan ng mga mata. Para namang bago sa kanila 'yon! Alam naman nilang naglalandian na kami ni Kalix, ah!

"Kayo na?" Tanong ni Via.

"Hindi pa! Chill ka lang!" Tanggi ko kaagad.

"Bakit may pagsundo?"

"Huwag ka na magtanong, Via. Magkatabi nga silang matulog sa condo noong isang araw," pagkekwento naman nitong si Kierra.

"Ano 'yon?! Fuck buddies?!" Gulat na tanong ni Via sa 'kin.

"Hindi, ah! Natulog lang talaga kami! Tangang 'to!" Nag tunog-defensive pa 'ko roon.

"Uy!" Napalingon kami kay Sevi na tumatakbo na palapit sa 'min. Medyo natagalan pa siya, ha. Marami kasi sigurong nag-interview sa kanya. Nakapagpalit na siya ngayon ng white shirt at mukhang fresh na. "Kain muna tayo bago kayo umuwi!"

Hindi na 'ko nakasagot dahil nag-chat si Kalix na narito na raw siya. Sinabi ko kung saan ang exact location ko at maya-maya, habang nag-uusap sila Sevi kung saan kakain, nakita ko na si Kalix na naglalakad palapit. Naka-jeans siya at naka-navy blue shirt lang. Suot niya na naman 'yung Balenciaga niyang agaw-pansin.

"Here!" Tinaas ko ang kamay ko para makita niya 'ko.

Napalingon din tuloy sila Kierra sa amin nang marinig ang sigaw ko. Nang makalapit si Kalix, may sinabi lang siya tungkol sa parking niya at nilipat na niya ang tingin kila Kierra na nasa likuran ko.

"Sup, Kalix!" Bati ni Kierra at nakipag-apir. Akala mo close sila, e! "Parang noong isang araw lang, tulog ka sa condo namin, ah!"

Napaubo si Kalix sa narinig niya kay Kierra dahil sa sobrang hiya. Hinawakan ko siya sa braso at hinatak papalapit kila Sevi para ipakilala siya. Kilala naman na siya ni Via kaya hindi na bago sa kanila ang magpakilala ulit.

"Ah, Kalix! Si Sevi, friend ko. Sevi, si Kalix," pagpapakilala ko.

Inalok ni Kalix ang kamay niya. Ngumiti sa kanya si Sevi at mahigpit na nakipagkamay kay Kalix. Marahan pa niyang inalog 'yon at tinapik sa balikat si Kalix pagkatapos, nakangiti na ngayon.

"Musta, tol! Dami kong naririnig sa 'yo," sabi ni Sevi pagkabitaw. Ano ba 'tong si Sevi, nilaglag pa 'ko!

"Really?" Tinignan ako ni Kalix at tinaasan ako ng kilay. "Like what?"

"Puro magaganda naman, huwag kang mag-alala. Mahilig lang si Luna magkwento kapag kinikilig siya." Tumawa si Sevi at sinamaan ko siya ng tingin. Sumosobra na siya, ha! Akala ko hanggang doon lang ang paglaglag niya!

"Saan na nga tayo kakain?" Tanong ulit ni Via.

"Samgyup," bulong ni Kalix na ako lang ang nakarinig.

Nilingon ko siya at siningkitan ng mata. Hindi niya 'ko pinansin at tinuon na lang ang pansin kila Kierra na nagdedesisyon pa rin kung saan kakain. Bandang huli, kumain na lang kami sa Botejyu sa Mall of Asia. Ramen restaurant siya at isa 'yon sa mga favorite kong kainan.

Magkatabi kami ni Kalix at katapat namin sila Kierra, Sevi, at Via na nakaupo sa couch. Nagkekwentuhan sila tungkol sa game kanina habang ako, tahimik lang at nag-iisip ng pag-uusapan namin ni Kalix. Tahimik lang kasi siya!

"Mukhang tayo magkakalaban next game, pre," nakangiting sabi ni Sevi.

"Yeah, see you in finals." Kalix also smiled a little before turning his attention to his drink in front of him. Ang hirap kausapin nito! Ang ikli ng mga sagot.

Napatigil kami sa pinag-uusapan nang ilapag na ng waiter 'yung in-order naming ramen. Parehas lang kami ng in-order ni Kalix, 'yung bestseller nila. Siya ang nagbukas ng chopsticks ko at binigay sa 'kin. Nag-order rin siya ng mango shake, habang ako water lang.

Habang kumakain kami, tinignan ko 'yung watermelon shake ni Sevi at kukuhanin ko na sana pero mabilis niya ring nalayo sa 'kin at ngumisi pa. "Kala mo, ha," proud na sabi niya.

Ngumuso ako at umirap. Napatingin ako kay Kalix na tahimik lang na kumakain. Nang tignan niya rin ako, naramdaman niya ata 'yung gusto kong mangyari. Nilapag niya 'yung mango shake niya sa harapan ko at tahimik na ulit na kumain.

Masaya akong sumipsip doon sa shake niya at binelatan si Sevi. Akala niya, ha! Buti pa si Kalix, hindi madamot! Ngumiti lang siya sa 'kin at umiling bago pinagpatuloy ang pag-kain.

"Kailan pala alis mo, Luna?" Tanong bigla ni Sevi. Napalingon si Kalix sa 'kin, nagtataka.

"Hmm, tomorrow," sagot ko at binalik ang tingin ni Kalix. Nakalimutan kong sabihin sa kanya na aalis pala kami nila Mommy dahil may business gathering sila sa Ilocos at may dala raw na kanya-kanyang pamilya 'yung mga aattend kaya isasama na rin nila 'ko.

Hindi nagsalita si Kalix hanggang sa matapos kaming kumain. Hindi ko alam ang iniisip niya dahil palagi naman siyang tahimik. Nang itaas ni Kierra ang kamay niya para sa bill, saka lang siya nagsalita ulit.

"I'll pay," Kalix offered pagkarating ng bill.

"Huh?! Wag na, nakakahiya!" Tanggi kaagad ni Kierra.

"Ako na magbabayad, Kalix," Sevi smiled. "Since celebration naman ng game 'to."

Tumango si Kalix at binigay sa kanya 'yung bill. Nakita ko ang paglaki ng mata ni Sevi habang tinitignan ang presyo. Kinagat ko ang labi ko para pigilan ang tawa ko dahil baka batuhin niya 'ko ng baso.

"Gago, mahal pala nito?" Sabi ni Sevi.

Nangunang tumawa si Kierra. "Sabi ko sa 'yo, mag-ambagan na lang! Pabida kang hayop ka, e!"

Napakamot sa ulo niya si Sevi at pinasa na kay Kierra 'yung bill. Nilapag niya naman sa table habang kumukuha siya ng pera. Hindi pa kami tapos manguha ng pera sa wallet, kinuha na ni Kalix at siya na ang nagbayad. Mabilis niya 'yong inabot sa waiter.

"Let's go." Tumayo na siya kaya tumayo na rin kami, gulat pa dahil binayaran niya lahat.

"Bayaran na lang kita," pakikipagtalo ko nang palabas na kami.

"Oo nga, Kalix! Nakakahiya naman!" Sabi ni Kierra kahit alam kong mahilig 'yan sa libre.

Tahimik lang si Sevi na nakasunod sa 'min, mukhang malalim ang iniisip. Umiling lang si Kalix para sabihing huwag na siyang bayaran pero nakakahiya pa rin na nilibre niya ang mga kaibigan ko. Sa susunod, kung ayaw niyang magpabayad, sila Adonis ang ililibre ko, maliban kay quartz.

"Hatid ko na kayo," Kalix offered again.

Napakagat ako sa kuko ko sa hiya at tumingin kila Kierra na nagulat rin. Ano bang ginagawa niya? Nililigawan ang mga kaibigan ko? Pa-goodshot, ganoon?

"Sis, huwag mo nang pakawalan 'yan, ha," bulong ni Kierra sa 'kin sabay kurot sa bewang.

"Okay ka lang?" Tanong ko kay Sevi habang naglalakad kami papunta sa pinarkingan ni Kalix.

"Oo, nakakahiya lang kay Kalix." Tumawa siya saglit.

"Huwag kang mahiya! Babawi na lang ako doon!" Tinapik ko siya sa balikat bago tumakbo papunta kay Kalix para sabayan siya maglakad. Nauuna kasi siya, e. Siya naman nakakaalam kung saan ang parking spot niya.

'Yung SUV 'yung dala niya kaya nagkasya kami. Habang nagda-drive kami pauwi, maingay sila Kierra sa likod at nagkekwentuhan. Hindi ko masyadong maintindihan kung ano ang topic nila.

"Reto na lang kita, bro? Ano sa tingin mo?" Alok ni Kierra kay Sevi. "Para hindi ka mukhang malungkot!" Pagpilit pa ni Kierra.

"Oo nga, Sevi! Diba? Hindi lang ako 'yung nakapansin, oh! Si Kierra rin tingin niya ang lungkot mo these past few days. Spice it up!" Suggest ko rin habang nakaupo sa harapan.

Napatingin si Kalix sa akin pero mabilis lang rin at binalik na niya ang tingin sa daan. Narinig ko ang tawa ni Kierra at ni Via at siniko-siko pa si Sevi na parang pinipikon. Ang hilig talaga nila pagtripan si Sevi. Hindi naman kasi nagagalit.

"O, retohan ka raw sabi ni Luna! Paano ba 'yan?" Tumawa na naman si Kierra.

"Dadating din 'yan. Hindi ko kailangan pilitin," tanggi pa rin ni Sevi.

"Ano ka ba! Kung hindi mo aabutin, hindi mo makukuha!" Sabi naman ni Via. "Hindi na nilalapag sa plato mo ang lovelife ngayon! Paunahan na 'yan! Kaya ka miserable, e!"

"Paturo ka kay Yanna lumandi, Sevi!" Suggest ko. "Dami kong natutunan doon, e!"

"E, kaso busy 'yun ngayon. Hindi na nga masyadong nagpapakita, e. Paano, mukhang tinamaan doon sa pilotong taga-La Salle. Pucha," pagkekwento ni Ke.

"Huh?!" Napalingon ako. "Anong mayroon?"

"Ewan ko, basta noong isang araw, may sinasabi siya kay Via na may bago daw siyang challenge in life," sagot ni Kierra sa 'kin.

"Oo! E, 'di ba Tourism nga siya sa piyu? Gusto maging goals sila at trip 'yung magpipilotong taga La Salle," dugtong ni Via.

"Sa harot niyang 'yon, 'di niya pa rin makuha?" Tumawa ako. Kaya pala hindi na masyadong nagkekwento ng kalandian sa GC dahil may iba nang pinag gagagawa sa buhay. Ito na kaya 'yung katapat niya o libangan pa rin?

Naunang hinatid ni Kalix sila Sevi at Via doon sa España tapos umikot siya papunta roon sa condo namin. Nauna nang bumaba si Kierra at pumasok sa lobby para bigyan kami ng privacy ni Kalix.

"Thank you sa hatid. Babawi ako," sabi ko. Tumango lang siya at hindi nagsalita. "Hey, galit ka ba?" Hindi naman kasi siya ganito! At mukhang iba nga ang timpla niya ngayon.

"You didn't say you were leaving for Ilocos tomorrow?" He sighed, messing his hair a bit.

"Shucks, nakalimutan ko kasi sabihin sa 'yo." Hindi naman ako sanay na gusto niyang nalalaman ang mga kaganapan ko sa buhay.

"Yeah, but your friend knows?"

Napakagat ako sa labi ko habang nakatingin sa kanya, guilty na. Hindi ko alam kung matutuwa ako na nagseselos siya o matatakot dahil galit nga siya sa 'kin. Hindi ko napigilan ang ngiti ko kaya mas mukha siyang napikon.

"Something amusing?" Masungit na tanong niya habang nakahawak ang isang kamay sa manibela. Hindi pa rin siya nakatingin sa 'kin.

"Selos ka?" Tumawa ako. "He's just my friend!"

"I doubt he thinks the same way, Luna." Kalix shook his head.

"What do you mean?" Kumunot ang noo ko.

"Right, you're dense."

I tilted my head a bit to the side. I was really really confused! Ano raw? Hindi ko maintindihan kung anong sinasabi niya tapos tatawagin niya naman akong dense. Manhid, ganoon? Stupid?

"Hindi ko maintindihan anong pinaparating mo."

Humarap siya sa 'kin at tinaasan ako ng kilay. "Look, I don't want to meddle. Just forget what I just said."

"Ano nga 'yun?" Pangungulit ko pa. "Hindi ba friend tingin niya sa 'kin? Ayaw niya ba sa 'kin?" Pinaplastik ba ako ni Sevi?!

Napasapo si Kalix sa noo niya at umiling. Kulang na lang ay i-umpog niya ang ulo sa manibela dahil sa 'kin. "You really can't see it?" Tanong niya.

Mas lalong nagsalubong ang kilay ko. "'Yung ano?" Hindi siya sumagot at parang may umilaw sa utak ko. Napaawang ang labi ko at napatakip ako sa bibig ko. "What? Tingin mo may gusto sa 'kin si Sevi?! Tangek!"

"Asa ka naman! Stop being ridiculous, Kalix!" Natawa ako nang malakas sa kaniya. He just looked at me and raised a brow. Halata sa kaniyang gusto niyang maging sarkastiko. "Sige na, aakyat na 'ko. Ingat ka pauwi, ha."

Pagkarating ko sa elevator, napasandal na lang ako sa gilid at napatulala habang iniisip lahat ng possibilities of Sevi seeing me more than a friend. Napailing rin ako kaagad. That was just impossible. I mean, we were almost best friends! Close lang talaga kami kaya ganoon ang tingin ng mga tao! They didn't know anything about our friendly relationship!

Pagkapasok ko ng unit, nakatulala pa rin ako habang nakaupo sa sofa. "Ano? Tulala ka dyan? Hinalikan ka ba?" Tanong ni Kierra. Umiling ako para maalis sa utak ko lahat ng unnecessary thoughts.

"Wala namang gusto sa 'kin si Sevi, 'no?" I needed a second opinion.

Natahimik si Kierra at mukhang nagulat sa sinabi ko pero tinalikuran niya rin ako at nag-ayos ng gamit. "Wala naman.. ata, sis," sabi niya, hindi makatingin sa 'kin.

Nakahinga ako nang maluwag. Hay! Nago-overthink lang 'yun si Kalix! Nagpadala naman ako! Muntik ko pang ma-sacrifice ang friendship namin ni Sevi!

"Bakit hindi mo siya tanungin?" Sabi ulit ni Kierra.

Huwag na! Sigurado naman ako na wala, e! Kumuha ako ng towel at pumasok na sa banyo. Kinabukasan, maaga akong gumising dahil maaga rin akong susunduin nila Mommy papuntang Ilocos. Malayo pa ang byahe.

"Hi, honey," my mom greeted me as soon as I entered the car.

"Hi Mommy," humalik ako sa pisngi niya, pati sa pisngi ni Daddy bago ko nilapag ang dala kong unan doon sa backseat. Humiga na lang ako roon at sinubukang ipagpatuloy ang tulog ko.

"You seem tired, anak," Dad started.

Nagsuot na lang ako ng earphones at natulog. Pagkagising ko ay nasa Ilocos na kami, sa may parking ng beach resort. My dad got us a suite for two nights. Habang naglilipat sila ng gamit, pumunta muna ako sa beach. Wala masyadong tao sa part na pinuntahan ko, I think I was on the private and exclusive part of the beach.

I took some photos before I went back to the room. Umupo ako sa kama ko at kinuha ang phone ko para mag-update kay Kalix. I sent a picture of the beach.

lunavaleria: good morning! here na @ ilocos

kalixjm: Morning. Kailan balik n'yo?

lunavaleria: monday morning pa i'll cut my morning subjects hahaha

kalixjm: That's bad.

Binaba ko muna ang phone ko para magpalit ng bikini. Aalis sila Mommy kaya wala naman akong gagawin dito. Ayoko namang mabulok sa loob ng room kaya magpipicture na lang ako sa labas. Buti na lang pala nagdala ako ng tripod para makapagpicture ako.

I was just wearing a black two-piece bikini. Naglagay na ako ng sunblock at nagsuot ng shades bago lumabas. I took as many pictures as I could dahil wala namang kumukuha sa 'kin. Tinitignan nga lang ako noong ibang tao pero ano bang paki nila?! Wala naman akong taga-picture!

That gave me an idea. Umupo ako sa may white chair at nagtype sa phone ko.

lunavaleria: I think I might need an Instagram boyfriend.

kalixjm: ??

Tumawa ako bago nagtype ulit.

lunavaleria: walang nagpipicture sa 'kin sa beach pero i managed to take some pics send ko sa 'yo

A grin was plastered on my face when I sent him my best 3 photos in a bikini. Nakita kong na-seen na niya pero hindi pa rin siya nagrereply.Nabaliw tuloy ako kakaisip kung anong reaction niya! Umalis muna ako para bumili saglit ng buko juice bago bumalik sa inuupuan ko kanina.

Pinaglalaruan ko ang straw sa labi ko habang naghihintay ng reply niya. Hindi na nag-reply!

lunavaleria: hoy ano nahimatay ka na ba dyan?

kalixjm: typing...

Tapos nawala bigla! Naghintay pa ako ng 2 minutes bago siya nakapag-reply.

kalixjm: You know I'm inside the library, right?

I giggled. Hindi ko alam kung bakit kinikilig ako kahit wala naman siyang sinasabi. Baka iniisip ng ibang tao na nababaliw na ko dahil tumatawa ako mag-isa. Nakakahiya pero hindi naman nila ako kilala.

Nag-take pa ko ng ilang pictures bago ako bumalik sa room. May mga kumausap sa 'king lalaki doon pero hindi ko gaanong pinansin dahil hindi naman ako interesado. Pagkapasok ko ng suite, naligo na ako at humiga sa kama para mag-review sa quiz sa Monday.

Mag-gagabi na nang lumabas ulit ako para maghanap ng pagkain. Umupo ako doon sa open restaurant sa may buhanginan at nag-order lang ako ng seafood and four seasons shake. Sinend ko 'yung picture kay Kalix.

Dumating na 'yung pagkain ko kaya kumain na lang muna ako habang nagiiscroll sa Twitter. Wala naman masyadong ganap dahil tahimik ngayon si Yanna. Mukhang dry season na nga rin ng gaga, tulad ni Sam. Sino kaya 'yung lalaking tinatarget noon ngayon? Ang lakas niya, ha.

kalixjm: Hey, done eating?

Nagreply kaagad ako nang mag-send siya ng tatlong message na puro 'Hey'.

lunavaleria: someone's clingy hmm miss mo 'ko?

kalixjm: Yeah.

Kung may iniinom lang ako ngayon, nasamid na 'ko! Hindi ko naman ine-expect na sasagutin niya talaga 'yung tanong ko! Mukha tuloy akong tangang nakangiti dito sa table mag-isa.

lunavaleria: i miss you too huhu

kalixjm: Uwi ka na

Baka magdugo na ang labi ko kakakagat ko pero hindi ko talaga mapigilan ang ngiti at kilig ko. Nakakainis naman. Bakit ba siya ganito? Kung ganito lang rin naman siya aakto, jowain niya na 'ko!

lunavaleria: wait lang babe ikaw naman <3 dyan ka muna sa mga tropa n'yo spend time together pero wag mong kalimutan pakainin 'yung mga anak natin habang wala ako ha. si kelly ba nagawa na niya assignment niya? char

kalixjm: Tf

Natawa ako dahil sa paninira niya ng moment ko. Minsan, nagiging sweet siya tapos kapag kinikilig na 'ko, sabay gaganyan! Sisirain ang mood!

Naging mabilis ang gabi. 9 PM nang nakarating sila Mommy. Natulog na rin ako kaagad pagkadating nila. Kinabukasan, nagsuot ako ng dress dahil nga may gathering. It was boring as usual. Wala naman akong maintindihan sa mga pinagsasasabi nila.

Umupo na lang ako sa table at pinakyaw 'yung dessert habang nakikipag-halubilo sila Mommy. Muntik ko nang madura ang kinakain ko nang makita si Amethyst. Bakit siya narito? Napakaliit

naman pala ng mundo. Umiwas ako ng tingin pero nakita niya na 'ko kaagad. Malas. Mas malas pa nang makitang mabilis siyang naglalakad palapit sa 'kin.

"Wow! What a coincidence!" Umupo siya sa tabi ko.

She looked beautiful in her red dress. May hawak pa siyang wine at nakakulot ang buhok. Hindi ko naman maipagkakaila na maganda siya, parang pwede na nga siyang lumaban sa Miss Universe. Ang ganda ng katawan niya at matangkad din siya.

"You were invited, too?" She smiled at me sweetly.

"My parents," sagot ko habang kumakain ng buko salad.

"Well, my parents organized this gathering kaya I'm here rin. We actually own the venue. Didn't expect I would see you here! Oo nga pala, how's it going with you and Kalix?"

"Okay lang," sagot ko.

"Really? Kapag siya 'yung tinatanong namin, lagi niya lang sagot na you guys are friends daw. Is it true? I thought kasi na you guys were a thing, you know? That was why I was kind of harsh on you! Sorry for that!" She let out an elegant laugh.

Friends.

We're friends?

"Siguro." Ngumiti na lang ako sa kanya, hindi alam ang sasabihin.

Nakakapagtaka nga naman talaga. Hindi pa namin pinag-uusapan ang tungkol sa relasyon namin at okay naman ako sa pagani-ganito lang pero hindi ko alam kung bakit nakakaramdam ako ng kirot sa dibdib ko tuwing may ganitong sitwasyon. Kapag tinatanong kung ano kami, ganoon.

Friends? Friends lang ba talaga kami? Gusto niya ba 'ko bilang kaibigan niya? O baka naman nagustuhan niya lang ako dahil gusto ko siya?

"You know, I just get jealous sometimes! You probably know that I like him, right? And he knows din. We're trying to work it out. Did you know? We were a thing before kasi, but not really official. Our parents are both so close to each other."

Hindi na ako makapagsalita. Hindi ko rin naman alam ang sasabihin ko. Ang alam ko lang ay parang tumatagos lahat ng sinasabi niya sa 'kin. Mas nakakadagdag lang sa mga iniisip ko ang sinasabi niya. Kung pwede lang hindi marinig, gumawa na 'ko ng paraan.

Napatingin ako sa phone niya na nasa taas ng table nang tumunog 'yon. Napaawang ang labi ko nang makita ang pangalan ni Kalix.

"Oh, he's calling na. Excuse me." She smiled at me again before leaving.
____
:)

The Rain in España (University Series #1) - 13

"O, hindi ka pumasok?"

Bungad sa 'kin ni Kierra pagkauwi niya sa condo. Naabutan niya ako sa sofa na kumakain ng chocolates. Kanina pa ako nakarating umaga galing sa Ilocos pero hindi pa rin ako pumasok buong araw para magpahinga.

Pumasok si Kierra sa kwarto niya para ilapag ang gamit niya habang ako naman ay sinasadyang hindi pansinin ang mga notifications sa phone ko. Kanina pa 'ko minemessage ni Kalix pero hindi ko siya sinasagot. Bakit ko sasagutin?! Manigas siya riyan. Friends lang naman kasi kami, e!

Pinagkaabalahan ko na lang 'yung pagdedesign ng model ko buong araw at nag-aral ako para sa make-up quiz dahil nga hindi ako pumasok kanina.

"Kanina pa 'yang phone mo, ah. Hindi mo sasagutin?" Pansin ni Kierra habang kumakain kami. Nakapatong kasi ang phone ko sa lamesa at hindi ko pa rin binubuksan 'yon.

Napabuntong-hininga ako at tinignan 'yung laman ng screen. Parang bumilis pintig ng puso ko sa binabasa ko. Nalungkot ako bigla dahil ang dami pala niyang message sa 'kin.

kalixjm: Good morning.

kalixjm: Are you home?

kalixjm: Luna?

kalixjm: I'm here at your school.

kalixjm: Where are you?

kalixjm: I'll be waiting here.

kalixjm: Are you okay?

kalixjm: Hey, I'm getting worried.

Napasapo ako sa noo ko at nag-type ng irereply. Ang sabi ko lang ay nakauwi na 'ko at okay lang ako. Sabi ko rin na umuwi na siya at pinatay ko na ulit ang phone ko. Nakakainis naman! Gustong gusto ko siya kausapin pero naiinis pa rin ako sa mga pinagsasasabi ni Amethyst. Ito ang mahirap kapag walang label! Hindi mo alam paniniwalaan mo dahil wala ka namang pinanghahawakan.

Kinabukasan hanggang Friday ay hindi kami nagkita ni Kalix. Kapag sinasabi niyang pupunta siya, ang sasabihin ko may gagawin ako o may pupuntahan ako. Hindi ko na rin alam ang ginagawa ko at gusto ko na lang maiyak dahil miss ko na talaga siya.

Hindi pa nakatulong 'yung nakikita ko sa IG stories nila Leo na gumagala sila kasama si Amethyst tapos palagi pa silang magkatabi. Ang hirap naman ng ganito! Gusto ko siya pero ayoko naman magpakatanga. Alam ko na 'yung mga ganyang tipo ng lalaki, e! Mga tipong igho-ghost ako kapag nagkamabutihan na sila ulit ng totoong gusto niya, ganoon.

"May ipapasa pa 'ko next week, Sam!" Reklamo ko nang bumisita sa condo 'tong si Samantha at inaaya kaming lumabas.

"Come on! It's Friday night!" Hinampas pa niya ang unan. "I want to get drunk!"

"Mas marami ka pa atang alak kaysa tubig sa katawan," sabi ni Kierra habang naghahanap ng snacks.

"Come on, Luna! Hindi ka ba broken? I heard you ghosted Kalix!" Tumawa si Sam.

Kumunot ang noo ko at mabilis na tinignan si Kierra na mukhang guilty ngayon sa pagchichika kay Sam tungkol sa amin ni Kalix. I mean, hindi na kami masyadong nag-uusap dahil hindi ako nagrereply pero dahil lang naman 'yun sa nangyari kay Amethyst! Hindi ko siya ghinost!

"Come on, alam ko kung nasaan sila Kalix ngayon." gumisi si Sam sa 'kin. "Let's go, Luna! Bar lang naman ang pupuntahan natin, hindi nightclub! Chillnuman lang!"

"Saan ba 'yan?" Tanong ni Kierra.

"Sa Versus! You guys know that, right? 'Yung inuman na may arcade games? Para pwedeng uminom habang naglalaro ng games?"

Bandang huli, napilit rin nila ako. Si Via lang ang hindi nakasama dahil may gagawin pa siya. Si Yanna naman, oo kaagad kaya sinundo namin siya sa Morayta. Si Sam ang nagdala ng kotse at nag-drive papuntang BGC. Kinakabahan ako dahil sabi niya naroon daw sila Kalix ngayon.

Paano ko siya haharapin? Hindi ba awkward? Nagui-guilty ako dahil hindi ko siya pinapansin pero parang wala naman siyang pakialam dahil si Kalix siya. Marami pang babae diyan na may gusto sa kaniya. Mga better pa sa 'kin. Sooner or later, pagsasawaan niya rin mga kalandian ko. Napabuntong-hininga na lang ako sa iniisip.

Naka-suot lang ako ng high-waisted maong shorts, white sneakers, at fitted off-shoulders na pastel pink. Pagkarating namin doon, tama nga ako. Nandoon nga sila Kalix. Lumipad kaagad ang tingin ko sa kanila dahil naroon sila sa may couch. Itong punyemas na Sam, doon pa pumwesto sa tabi ng couch nila Kalix! Nakakainis!

Si Sam ang hinayaan namin mag-order pagkaupo. Nag-order siya ng Bacardi, Rose Tequila, Jager, tapos Hennessy. Tig-iisang cocktail na rin kami at magkakaiba pa para raw matikman ni Sam.

Hindi kami nagpapansinan ni Kalix. Alam kong alam niya na narito ako kasi tinignan niya 'ko kanina pero hindi niya rin ako pinansin. Ngayon, naglalaro na sila ni Leo ng street fighter doon. May kasama pa silang ibang tropa at puro sila lalaki. Walang quartz.

"Wala kang type dito?" Tanong ni Sam kay Yanna na umiinom ng Bacardi.

"Pass ako, sismars." Nilagok ni Yanna ang cocktail niya pagkatapos.

"Oh my god, so totoo na nga?!" Sinabunutan ni Sam si Yanna kaya muntik na niyang madura 'yung iniinom. Nagulat din ako sa usapan nila, ah. Si Yanna? Nag-pass?

"Tanga ka talaga, Samantha!" Inirapan siya ni Yanna. "Ako?! Magpapatali?! Asa ka!"

Napailing na lang ako sa kanila. Kami lang tatlo ang naiwan dito dahil si Kierra ay naglalaro doon ng Spiderman. Pagkaubos ng cocktail, naubos na rin 'yung Bacardi. Nag-beer muna ako para makapagpahinga.

Kung kami ni Kierra ang pinaka-close sa grupo, si Sam naman at si Yanna rin. Si Via ang neutral sa aming lima dahil kailangan talaga ng neutral para ma-balance kami, ganoon. May iba naman siyang kaibigan na pinaka-close niya. Mahirap nga lang hagilapin ngayon.

Pagkaubos ng Tequila, umariba na naman 'yung dalawa. May kausap na si Sam na tropa ni Kalix at si Yanna naman may nilalandi doon na lalaki sa kabilang table. Hawak na siya nito sa bewang at ang isang kamay ay nasa binti na niya.

Tumayo ako para makipaglaro kay Kierra sa arcade. Medyo tinatamaan ako ng alak kaya tawa kami nang tawa kapag may natatalo. Para lang kaming tanga.

"Excuse me, I left my phone."

Napalingon kami ni Kierra kay Kalix kaya napatigil kami sa paglalaro. Lumapit siya at kinuha ang cellphone niya na nakapatong sa machine at tuloy-tuloy lang na umalis.

Lumabas sila ni Adonis pero nandoon lang sila sa may gilid ng pinto at may pinag-uusapan. Si Adonis nagyoyosi tapos si Kalix, may kagat lang na yosi sa bibig pero hindi nakasindi. Talagang tinigilan na niya, ah.

"Kausapin mo na kaya?" Suggest ni Kierra. "Parang ako 'yung nahihirapan sa inyong dalawa, e!"

"Diba kinwento ko naman sa 'yo 'yung sinabi noong Amethyst? Friend lang naman tingin sa 'kin ni Kalix kaya hayaan mo na." Umiling ako.

"E, ano bang gusto mong sabihin niya? Girlfriend? Bakit, pumayag ka na ba?" Tinaasan ako ng kilay ni Kierra. "Ang gulo n'yo kasing dalawa! Ikaw, magulo ka rin! Hindi mo muna iniintindi 'yung tao o kaya kinakausap tungkol doon. Gusto mo sinasarili mo lang tapos maghahanap ka ngayon ng paliwanag, e hindi ka naman nagtatanong. Matuto kang alamin both sides of the story. Huwag kang selfish! May feelings din 'yung tao."

Lumingon ulit ako kila Kalix na nasa labas. Nag-uusap pa rin sila habang nakasandal doon sa pader. Tumawa si Adonis at tinapik si Kalix sa balikat. Umiling lang siya at napangiti na lang din.

"Dali na! Kaya tayo tinatawag na ghosters, e!" Tinulak ako ni Kierra.

Umiling ako at bumalik doon sa couch namin para kuhanin ang bote ko ng beer bago ako lumabas. Awkward kung pupunta lang ako roon bigla kaya ipapalusot kong magpapalamig ako kasama ang beer. Napatingin si Adonis at Kalix sa 'kin nang mapansin akong lumabas.

"I'll go back." Tinapik ulit ni Adonis ang balikat ni Kalix at ngumiti sa 'kin bago pumasok sa loob.

Umiwas ng tingin si Kalix pagkasandal ko sa pader, sa may tabi niya. Tinanggal niya 'yung yosi niya sa bibig at pinaglaruan na lang 'yon sa daliri habang nakatingin sa malayo, malalim ang iniisip ngayon.

"Musta?" Panimula ko.

"Fine," tipid na sagot niya.

"Marami pa rin ba kayong ginagawa sa school?"

Tumango lang siya at hindi nagsalita. Pakiramdam ko ay nag back to zero kami dahil sa kagagawan ko. Nagmukha ngang ghinost ko talaga siya. Nakaka-guilty naman. Huminga ako nang malalim bago ako nagsalita.

"Kalix, I'm sorry," mahinang sabi ko pero sapat lang para marinig niya.

"It's okay," he said in a monotone.

Natahimik ako at uminom na lang ng beer habang pinag-iisipan kung paano ko ba ipapaliwanag 'yung ginawa ko sa kanya. Hindi talaga makatarungan kahit limang araw lang 'yun na hindi ko siya kinakausap nang maayos.

"What did I do wrong, Luna?"

I bit my lower lip without looking at him. I really didn't know how to explain myself or where to start. I just knew one thing. I was just sure of one thing. It was my feelings for him.

"Nothing," I answered. "I just.. It's just me."

"Don't give me the 'It's not you, it's me' bullshit," he hissed.

Humarap ako sa kanya para makita ko ang itsura niya pero nakaiwas siya ng tingin at nakatingin lang sa harapan. His jaw moved like he was trying to calm this evident anger inside him. Mukhang galit nga siya ngayon.

"When I went to Ilocos, I saw Amethyst on the same event," I started. Lumingon siya sa 'kin nang marinig ang pangalan ni Amethyst at hinintay akong magpatuloy. Kapag kinekwento ko na, saka ko lang narerealize na ang babaw. "She.. told me things."

"Like what?" He arched a brow.

"Na kapag tinatanong ka kung kumusta tayo you would always say na we're friends. Ewan ko, parang nasaktan lang ako, ganoon. Kasi parang ang dating sa 'kin, hanggang doon lang tayo," pag-amin ko.

"What do you want me to say?" He asked, a little frustrated. "I don't even know what we are."

"Right." Tumango ako. "Friends, then."

Kahit friends lang, okay na rin sa 'kin. Pwede ko naman siyang tigilan. Tatanggapin ko naman kahit anong gusto niya o kahit anong mapag desisyunan niya para sa aming dalawa.

"Luna, come on." Tumingala siya at bumuntong-hininga, looking so frustrated.

"Friends tayo. Parang ikaw kay Amethyst. This is how you treat your friends, huh? Ang pagkakaiba lang, siya tinatawagan mo, ako hindi," I said as petty as I could.

Kumunot ang noo niya. "I don't even know your number."

"Exactly!"

"Okay, then. Next time I'll also call you for our group paper in Theology," he said sarcastically.

Natahimik tuloy ako! So it was... all because of their group paper? He was calling Amethyst for their group paper?! And the quartz really made it sound like they call on a daily basis?! At naniwala naman ako! God, I wasted 5 days.

"Was that all?" He asked after a few seconds. Napalunok ako at tumango. "That was it? The fucking reason why you didn't talk to me?" Galit na tanong niya ulit.

"Yes, it was! Bakit? Tingin mo mababaw?" Pakikipagtalo ko.

"Honestly, yes!"

"Sorry naman, Kalix, ha! Wala naman kasi akong pinanghahawakan kaya naniniwala ako kaagad at nagpapadala sa mga iniisip ko! Ang dami ko talagang iniisip sa simpleng ganoon lang dahil wala ka namang nililinaw sa 'kin!"

"I wasn't clear when I told you I like you?!" He looked angry and hurt at the same time.

"That does not stop there!"

"I know because I'm already falling in love with you!"

My body froze when I heard what he said. I tried to open my mouth but no words came out. He sighed heavily, messing his hair using his hand because of frustration.

We suddenly stopped arguing. Matagal ko lang siyang tinitigan, still trying to process what he just said. Parang nag e-error ang utak ko. Napakurap ako sa kanya nang iiwas niya ang tingin sa 'kin. Binalik niya 'yung yosi sa bibig niya habang bumubulong ng mura.

Napainom ako sa beer ko habang mabilis pa rin ang pagtibok ng puso ko dahil sa halo-halong emosyon. Hindi ko alam kung ano ang uunahin ko. Inis, kilig, gulat, hindi ko alam.

"If it wasn't that obvious, I was already courting you, Luna."

Hindi pa rin ako makapagsalita. Memories flashed back to me. 'Yung Tagaytay, 'yung halos pabalik-balik siya sa Katipunan to España, 'yung pagbuhat niya ng bag ko, and then our mini dates. I just didn't know those were courting things! Hindi ba dapat sinasabi niya 'yun?!

Manliligaw ko na pala 'to, hindi ko naman alam!

"Wait lang." Tinaas ko ang kamay ko para pakalmahin ang sarili ko. "Hindi ko alam ang sasabihin ko." Time's up muna.

"You don't have to say anything." Umiling siya at tinapon sa malapit na basurahan 'yung yosing hawak niya. Sayang naman 'yon! Hindi ko naman pwede kuhanin dahil hindi naman ako nag-yoyosi.

"Sigurado ka bang ako lang?" Tinaasan ko siya ng kilay. "Baka si Amethyst sinabihan mo na rin niyan. I heard you had a thing."

"What thing?" Kumunot ang noo niya.

"She said that."

"I was kind of forced to get along with her because of our parents. Uh, and I also played a bit," he said, looking guilty. "It wasn't that serious."

"Sus." Umirap ako. I wasn't having it. Kung kaya niyang mag-laro, anong pinagkaiba n'on ngayon? Hindi ko inexpect na playboy 'tong lalaking 'to!

"Ikaw lang, Luna."

Pakiramdam ko nag-init ang pisngi ko. Napainom tuloy ako sa beer na hawak ko para lang itago ang ngiti ko. Nawala na kaagad 'yung mga pangamba ko kanina, ah. 'Yung mga iniisip kong masama para sa kaniya.

"Paano kapag hindi kita sinagot?" Pang-aasar ko.

"You have a choice. I will not deprive you of your liberty," he referenced again.

Ugh, his law references. Minsan nakukuha ko pero kadalasan ay hindi. Kailangan ko pang i-search minsan para naman maka-keep up ako sa kanya.

Nagpahangin pa kami saglit at nag-usap sa ibang mga bagay bago kami bumalik sa loob. Naglaro kami ni Kalix ng arcade at parang ito na ata ang pinakamasayang araw ko so far. Lahat na ata ng masasayang araw ko, naka-connect sa kanya. Parang may natanggal na bigat sa dibdib ko nang magbati kami.

"You lost." Kalix smirked at me.

Umirap ako at humarap sa kanya. Malakas niyang pinitik ang noo ko dahil 'yun ang napag-usapan naming punishment. "Aray ko!" Hinampas ko siya sa braso. "Bakit ang lakas?! Sa akin mahina lang naman! Napaka unfair mo!"

"Life is unfair." He chuckled.

Nakailang laro pa kami bago siya tinawag ng mga tropa niya para sa shot kaya bumalik muna siya roon sa kanila. Ako naman, napasigaw dahil kinurot kaagad ni Kierra ang bewang ko pagkalapit.

"Nililigawan na niya ko!" Nilagay ko 'yung buhok ko sa likod ng tenga ko and I made faces. Dumila pa ako para mas nakakaasar ang itsura ko.

"Totoo?!" Gulat na sabi niya.

"Duh! Kierra, ano ka ba, ako lang 'to!" I giggled and flipped my hair.

Pinakyu niya lang ako kaya tumawa ako. Bumalik na rin ako doon sa couch para ubusin 'yung natitirang alak doon dahil si Yanna ay nowhere to be found na. Hindi naman 'yon bago. Si Sam, kababalik lang din sa table.

"Saan na si Yanna? Humaharot?" Tanong ni Kierra.

"Wala, umuwi na! May sumundo sa kanya naka Mercedes. Handsome guy! I almost kneeled! Kidding!" Medyo lasing na pagkekwento ni Sam.

"Huh? Sino?" Nagtatakang tanong ko.

"She was drunk-calling people and then suddenly, I saw her getting inside a Mercedes." Umiling si Sam at kumuha ng shot.

"Baka nakidnap na 'yun?! Kilala ba niya 'yun?!" Nag-aalalang tanong ni Kierra. "Tawagan mo nga!"

12 AM magsasara na 'yung barcade kaya 11:30 PM, napagdesisyunan naming umuwi. Si Kierra ang nag-drive para kay Sam at ako naman, siyempre kay Kalix ako sasabay! Pero kasama namin si Adonis at Leo na idadaan daw muna niya sa Katipunan.

"Lasing ba mga 'yan?" Tanong ko kay Kalix dahil mukhang tulala na dalawa niyang kaibigan sa likod.

"I think so," Kalix replied while driving.

Tumingin ako sa likod at nagtama ang tingin namin ni Adonis pagkadilat niya. Agad siyang umayos ng upo at gumawa ng tunog na parang nasusuka.

"Fuck you, Adonis, if you fucking vomit, I'll not hesitate to throw you out of this car," masungit na sabi ni Kalix.

"Bobo ka talaga, Adonis!" Nagising si Leo bigla.

"Hindi, pre! Hindi ako nasusuka, bro!" Lasing na sabi ni Adonis. "At mas bobo ka, Leo! Talo ka naman sa street fighter!"

Natawa ako sa kanilang dalawa dahil nagtalo pa sila doon sa likod.

"Ay, Luna! Luna! Kalix, bro, si Luna!" Tinapik ni Adonis balikat ni Kalix at tinuro ako.

"Shut the fuck up," masungit na sabi ni Kalix.

"Hala, sungit! Hala!" Napatakip sa bibig niya si Adonis. "Bro, si Luna, oh! Yieeee! Ayieeee!"

Ang lakas ng tawa ko sa mga pinagsasasabi ni Adonis. Hindi ko alam na ganito pala siya malasing. Madalas ko siyang nakakasama sa inuman tulad doon kila Sam pero ngayon ko lang siya nakitang ganito. Ang lala ata ng ininom nila.

"Luna, gagi, bati na kayo?!" Nagising na naman si Leo na kanina lang ay nakapikit na. Tumango ako. "That's good, bro! Kasi bro, alam mo, bro, sobrang sad kasi ni Kalix noong nag-away kayo! Inasar pa nga namin siya sabi namin, bro, ghosted ka, bro. Ahahaha!"

Dapat ata nilalagyan ko ng count kung ilang beses nang nagsabi si Leo ng 'bro'.

"Sabi kasi nila ghoster daw kasi 'yung mga tigre! Rawr!" Sabat naman ni Adonis.

"Hindi naman totoo 'yon," pagtatanggol ko. "Sabi rin naman nila, hindi nagseseryoso ang mga taga-Ateneo."

"That's not true, bro! I swear to St. Ignatius, bro!" Tinaas pa ni Leo ang kamay niya para mangako.

"Basta ako, masaya ako, dude, kasi bati na kayo! Alam naman naming lab na lab mo si Luna! Katipunan to España siya lagi, bro, isipin mo 'yon? 'Yung gas niya?! Hoy! Leo! Pucha, dude, blackout ka na?!" Hinampas ni Adonis si Leo para gisingin.

Pinigilan ko ang ngiti ko dahil hindi natutuwa si Kalix sa panlalaglag ng mga kaibigan niya sa kanya.

"Oo, bro! Mahal ang gas!" Nagising ulit si Leo nang hampasin siya sa ulo.

Natahimik rin ang sasakyan nang ibaba ni Kalix 'yung dalawa sa tapat ng condo nila. Hinayaan niya na lang 'yung dalawa na umakyat at bumalik na siya sa kotse.

"Nitong limang araw, anong pinagkakaabalahan mo? Pumupunta ka pa ring UST?" Tumango siya. "Huh?! Totoo?! Kahit sinasabi kong may gagawin ako o may pupuntahan ako?!"

"I would wait there for around 5 hours, hoping for you to change your mind... but you didn't." He pursed his lips and he looked sad. Na-guilty kaagad ako. Hanggang gabi siya roon? "Next time, communicate with me before you decide things on your own, okay?"

Tumango ako. "May game tomorrow. Ateneo and UST. Punta tayo! I have tickets!" Aya ko sa kanya.

At ayun! Kinabukasan, sabay-sabay kami nila Kierra at Via na nagpunta sa Arena para sa game. Bigay na bigay ang Thomasians ngayon dahil finals kaya ang dami talagang pupunta. Naka-tiger shirt kaming tatlo at may mga headbands at banners pa ng Go UST. Ang sabi ni Kalix, doon na lang kami magkikita kasi kasama rin niya sila Leo.

Pagkadating namin doon, natanaw ko si Kalix sa side ng Ateneo. Kumaway ako sa kanya bago kami umupo nila Kierra. Magkahiwalay muna kami ngayon! Ito ang ipinagbabawal na pag-ibig. Charot.

"One big fight! Fight fight blue and white, Go go Ateneo sisboombah!"

"Go USTe! Go USTe! Go go go go!"

Naglalaban na 'yung mga nagchecheer. Kabado kami nila Kierra dahil lamang ang Ateneo pero sabi namin Game 1 pa lang naman! May pag-asa pa!

Nagsigawan ang crowd nang mag-3 points si Sevi, pero hindi pa rin talaga abot sa score ng Ateneo. We continued cheering, nonetheless. The athletes needed the boost! Lalo na at ang laki pa ng crowd namin kaya ang lakas pa ng cheer.

"It's okay! It's okay!" Pampalubag loob ko kila Kierra nang makitang malungkot sila dahil natalo kami. Naglalakad na kami palabas at ako, hinihintay ko si Kalix.

"Hey." Napahinto ako sa paglalakad nang may biglang kumalabit sa 'kin.

Pagkalingon ko, nakita ko si Kalix. Naka-pants siya at blue Ateneo shirt. Sa bandang likuran, medyo malayo, naroon sila Adonis at Leo na hinihintay si Kalix. Hindi na sila lumapit. Kumaway lang sila sa 'kin at ngumiti.

"Picture tayo!" Aya ko kay Kalix because we looked cute with our shirts. Naka-bandana pa siyang blue sa ulo, tulad nila Adonis. Paano nila napilit 'tong mag-suot ng ganito? Nakakatuwa naman.

Pinicture-an kami ni Kierra. Marami siyang kinuhanang picture at mayroon doong nakangiti si Kalix at nakapout ako sabay turo sa mga mata ko na parang lumuluha dahil nga talo kami ngayon. 'Yun ang pinost ko sa Instagram pagkatapos ko i-airdrop kay Kalix.

Nag-boomerang rin kami para sa IG stories ko. Nag-peace sign lang siya sa boomerang at ako naman umirap. Ang caption ko, 'Babawi kami next game!'.

"We're going to Vikings. You guys want to come?" Alok ni Kalix sa amin.

"Libre ko!" Pangunguna ko. Ito na ang chance para makabawi ako! Hindi na umangal si Kalix doon kahit nagtalo kami slight.

Pagkatapos namin kumain, hinatid na ako ni Kalix dahil may sariling sasakyan sila Adonis at si Kierra rin. Pagkahinto sa tapat ng condo, tinanggal ko ang seatbelt ko. "Thanks for the ride," sabi ko ulit.

Naghintay pa ako na may gawin siya pero wala talaga! Nakatingin lang siya sa harapan at parang hinihintay na akong bumaba.

"Wala pa ring kiss kahit love mo 'ko?" Pang-aasar ko.

Humarap siya sa 'kin at tinaasan ako ng kilay. "Why are you so thirsty for kisses?"

"Ay, bakit? Gusto mo ba kasal muna bago kiss? Sige na nga! Will you marry me?"

Bahagyang nanlaki ang mata niya sa biglaan kong pag-propose pero naka-get over rin siya kaagad at umiling. "Stop playing games," napipikon na sabi niya sa 'kin.

"Dali na, Kalix! Let's kiss!" Ngumisi ako at nilapit pa ang mukha ko sa kanya.

Nagulat ako nang hawakan niya ang baba ko at umambang hahalikan ako sa labi pero umangat siya at hinalikan niya lang ang noo ko.

"Go up and pack your things," he said softly.

Napakurap ako dahil hindi ako nakaget-over! Ano 'yon?! Akala ko talaga hahalikan na niya 'ko! Nag-expect pa naman ako, pero sige, pwede na rin sa noo.

"Hoy, nagnakaw ka ng kiss! Ibabalik ko lang!" Ngumuso ako at lumapit sa kanya.

Natawa ako nang nilagay niya ang palad niya sa noo ko para itulak ako palayo. Umayos na ulit ako ng upo, nagbabalak na asarin siya lalo nang maalala bigla ang sinabi niya kanina pagkatapos ako halikan.

Go up and pack your things? Mukhang nabasa niya ang iniisip ko kaya nagsalita siya ulit. "Tagaytay. There's a meteor shower at midnight."

"Saan tayo matutulog?!" He was always so spontaneous!

"We have a rest house." He lightly scratched the tip of his nose.

Nagmamadali akong kumuha ng damit sa taas at mga kailangan ko. Hindi na ako nakapagpaalam kay Kierra at bumaba na ako kaagad. Wala na naman siya sa condo, e. Mabilis lang din kaming nakarating sa Tagaytay ni Kalix dahil madaling-araw na. Nagkwento lang ako sa kaniya habang nasa byahe kaya hindi siya na-bored.

Hindi ko alam kung saan kami papunta pero ang taas ng pinupuntahan nitong si Kalix. Huminto lang siya sa tapat ng malaking bahay. Kinuha niya ang susi sa may bag niya at inaya ako papasok sa loob.

"What the heck? Do you always bring that key with you?" Nagtatakang tanong ko pagkapasok sa loob.

Kaunti lang ang gamit dahil resthouse lang naman daw. Maganda pa rin naman ang ambiance ng bahay. Nakaka-relax dahil light ang colors.

"Let's go." Hinawakan niya ang kamay ko at umakyat.

Napatingin ako sa kamay niyang nakahawak sa 'kin. Parang doon natoon 'yung atensyon ko, hindi sa bahay. Binitawan niya rin ako nang lumabas kami sa malaking veranda ng second floor. Na-disappoint tuloy ako nang hindi na maramdaman ang kamay niyang nakahawak sa 'kin.

May bench sa veranda at may telescope sa gitna. "You didn't bring me here last time," sabi ko sa kanya.

"Yeah, I wasn't ready. I didn't bring the key," sabi niya habang inaayos 'yung telescope.

Nang mapansin niyang nilalamig ako, pumasok siya sa loob at inabutan ako ng blanket. 'Yung isa, nilatag niya sa sahig.

"Come here," tawag niya.

Lumapit ako at sumilip sa telescope. Napaawang ang labi ko sa ganda ng mga nakikita ko. Ginalaw ko pa 'yun sa ibang mga bituin. I could feel him watching me while I was looking at the stars. Ang ganda at ang liwanag nila tignan.

"I would go here every night," bulong ko.

"I can take you here every night," he replied.

Pagkatapos kong tumingin sa telescope, humiga kami roon sa may blanket at tumingin ulit sa langit. Ang linaw at liwanag ng buwan mula sa pwesto namin kaya ang gandang tignan. Gustong gusto ko talaga 'yung ganitong tanawin lalo na't nakaakibat sa pangalan ko.

"Ngayon, kapag nakikita mo 'yung buwan, maaalala mo na 'ko. It's a curse." Ngumisi ako.

"It's not a curse. It's more like a tattoo on the brain," sabi niya habang nakatingin kami sa buwan.

"Pag nakikita mo 'yung moon, you would think, oh, it's Luna."

"It won't be a bad memory though."

I just wish.

Nanlaki ang mata ko nang makitang may dumaang shooting star, or that was just how I called it. "Kalix! Ayun! Meron! Make a wish!" Siniko ko siya at tumuro sa langit.

"I can't see," sabi niya naman at naghanap.

"Madilim kasi, e, 'no?" Pagbibiro ko.

Nang makakita ulit ako ng isa, I closed my eyes and made a wish. Wala namang mawawala sa 'kin kung hihiling ako.

"What did you wish for?" He asked.
"Ikaw muna."

Mukhang nag-isip pa siya at inalala kung ano ang winish niya pero umiling lang rin siya. "I won't tell," madamot na sabi niya.

"E, 'di hindi ko rin sasabihin."

I wished for him to be successful one day as a lawyer, without losing his dignity and moral principle. That was all.

:)

The Rain in España (University Series #1) - 14

"Saan ako matutulog?"

Lumabas ako ng banyo na nakabihis na, siyempre! Hindi pa 'ko ready sa mature roles, direk! Chos.

"That's the problem." Nakita kong umiwas siya ng tingin habang nakaupo siya doon sa kama.

"Isa lang ang kama?" I finished his sentence. Ano 'to? Ganito palagi ang mga nababasa ko sa fanfic at napapanood ko sa teleserye, ah!

Pagkatango niya, agad akong naglakad papunta sa king-sized bed at binagsak ang sarili roon sa right side. Napalingon siya sa akin kaya tinapik ko 'yung kabilang side ng kama.

"Dito ka!" Mukhang tuwang tuwa pa 'ko.

"Are you sure? I can bring you home-"

Hindi na niya natapos ang sasabihin niya dahil hinatak ko na siya pahiga roon sa kama. Nagulat siya at akala ko tatayo pero umayos lang siya ng pagkakahiga. Amoy na amoy ko pa ang sabon sa kanya dahil kakatapos niya lang din maligo. Pinigilan ko na lang ang sariling singhutin siya.

Nakasuot na siya ng sweatpants at shirt at ako naman, dolphin shorts at oversized shirt. Hindi ko naman kasi napaghandaan 'to. Sana ay bumili ako ng lingerie. Chos.

Kinuha ko ang remote sa side table para i-dim 'yung ilaw, handa nang matulog. Kinuha ko na rin ang kumot at in-extend hanggang sa katawan niya para kaming dalawa ang mainitan. Binuksan pa kasi niya ang aircon kahit malamig naman na!

"Ang lamig naman," reklamo ko. "Ayaw mong magpa-init?"

Napalayo kaagad siya sa 'kin na parang may nakakahawa akong sakit! Umusog siya palayo kaya tumawa ako kaagad. Hindi ko alam ang iniisip niya pero kape ang iniisip ko. Hindi ko na lang pinilit dahil baka nga hindi kami makatulog.

Dumapa ako sa kama at humarap sa kanya. Tinignan niya ako at tinaasan ng kilay. "This is our second time sleeping together." I let out a flirty laugh. "Alam mo, kung hindi lang ako sa UST nag-aaral, baka sa condo mo na ako tumira para gabi-gabi tayo magkatabi." Napangisi ako.

"Buti na lang."

Sumimangot ako at humiga na ulit. Kinuha ko ang braso niya para maakbayan niya 'ko bago ko siniksik ang sarili ko sa katawan niya. Hindi naman siya umangal pero parang hirap ang mukha niya. Mabuti at pinapayagan niya 'kong ganito.

"Unleash yourself," demonyong bulong ko sa may bandang leeg niya.

"No," masungit na tanggi niya.

Tumawa ulit ako dahil ang cute cute niya talaga asarin! Mas lalo siyang sumusungit. Pakiramdam ko pinanganak talaga ako para inisin siya. Kung kumikita lang ako sa trabahong 'to, mayaman na 'ko.

Hindi ko alam kung paano ako nakatulog. Basta nag-uusap lang kami tungkol sa zodiac signs tapos wala na, mukhang bumagsak na 'ko. Pagkagising ko, wala na siya sa tabi ko physically dahil emotionally and mentally ay narito siya sa puxoh quoh.

Naghilamos ako at nagmumog bago bumaba. Sigurado akong nagluto siya ng breakfast dahil naaamoy ko na sa hagdan pa lang... at tama nga ako. Nakita ko siyang umiinom ng kape roon sa may dining area kaya roon ako dumiretso.

"Good morning!" I was even hopping towards the table.

"Morning." He sipped on his mug while looking at me.

Umupo ako sa tabi niya. Sa harap ko, mayroong kanin, hotdog, egg, and corned beef. Sabi niya 'yon lang daw ang nabili niya sa malapit na store kaya 'yan lang ang nandito. Hindi naman daw kasi sila nag-iiwan ng pagkain dito dahil wala namang tumitira.

"E, 'di dito na lang tayo tumira," banat ko habang kumakain.

"It looks empty," tumingin siya sa paligid.

"Duh! We can make it even more beautiful and modern! Hire me! I'm an architect!" Proud na sabi ko.

"I thought you have a dream house," sabi niya ulit.

"Hmm, oo nga 'no? Sige, bumili na lang tayo ng lupa dito sa Tagaytay tapos dito tayo magpatayo ng bahay. Gusto ko kasi rito, e. Mahirap nga lang na pabalik-balik ka sa Manila para magtrabaho. Or gusto mo dalawang bahay?" Pagpaplano mo na akala mo'y kasal na kami.

"Whatever you want." He shrugged. Bakit hindi siya tumanggi? Natuwa tuloy ako!

Tumawa ako. "Ang feeling natin! Mamaya, hindi naman tayo 'yung magkakatuluyan! Epal nito, sinasakyan pa mga banat ko! Baka umasa ako niyan tapos iyakan kita."

"We're not even official yet."

Oo nga pala, hindi ko pa siya sinasagot! Hindi ko pa sinasagot ang manliligaw ko! Hay, ano ba 'yan! Hindi naman kasi ako pumayag magpaligaw. Akala niya siguro ay sasagutin ko siya. Paghihintayin ko kaya siya ng mga 4 days. Char.

"Alam mo ba ang kwento ng kutsara't tinidor?" Pagti-trivia ko. Umiling siya. "Hindi mo alam?"

"No."

"Kasi wala naman talagang kwento! Hahaha, uto-uto!" Tinuro ko pa ang mukha niya habang tumatawa.

Napairap lang siya sa joke ko at hindi man lang tinawanan! Sumimangot ako at tinapos na lang ang pag-kain ko. Nagtalo pa kami kung sino ang maghuhugas pero nanalo naman ako at umakyat na siya para maligo. Kapag si Kierra, pahirapan kami sa pagtuturuan lalo na kapag order galing sa labas at walang nagluto.

"Aware ka ba na may gusto sa 'yo si Amethyst?" Tanong ko habang nagdadrive na siya pauwi ng Manila. Tumango lang siya. "Pero wala kang ginagawa?"

"I rejected her once. She cried in class." Umiling siya.

Luh, iyakin! Charot.

Pakiramdam ko ay masakit magsalita 'tong si Kalix kaya kahit ako ang i-reject niya ay mapapaiyak din ako. I wondered kung paano niya ni-reject si Amethyst? Straightforward kaya? 'Hindi kita gusto', ganoon? O may pag-sugar coat tulad ng, 'I'm not yet ready for a relationship' o kaya 'There's nothing wrong with you, I'm just not looking for a girlfriend right now' o kaya 'Hinahanap ko pa ang sarili ko, e'. Alin kaya?

"Sabi mo nagka something kayo? Ano 'yun?" Tanong ko.

"I was 18. It wasn't really official. Just mini dates and flirty encounters. I didn't take it seriously and I already told her that I won't but I guess she... couldn't accept it. I admit I was an asshole. No need to rub it on my face."

Hindi naman ako nagsalita. Kung sa akin niya naman kasi ginawa 'yon, mafa-fall din ako! Medyo nagegets ko na 'yung undying affection ni Amethyst kay Kalix. Maybe part of it was because he gave her hope at some point at umaasa pa rin siya ngayon na baka mabalik 'yung ganoon.

"That's what you're doing to me right now." Pinangsingkitan ko siya ng mata. So anong pinagkaiba namin? Paano ko malalaman na hindi niya inuulit sa 'kin?

"I didn't tell her I was falling in love with her," he rolled his eyes.

"But you showed motive."

Bakit napunta ako sa side ni Amethyst ngayon?! Well, sabi nga ni Kierra, look at both sides of the story! Iyon naman ang ginagawa ko ngayon, putting myself on her shoe.

"And I also made it clear that I didn't want a relationship," he countered again.

"Sige na nga, ganyan din naman ako sa past flings ko," I admitted.

Doon siya napasulyap sa 'kin na parang may ginawa akong masama! Binalik ko ang tingin niya at tinaasan siya ng kilay pero agad niya ring binalik ang tingin sa daan dahil baka mabangga pa kami. Anong ibig sabihin ng tingin niyang 'yon? Selos kaya?

"You said you had two exes, right?" Naramdaman ko ang selos sa boses niya. Tama nga ako!

"Yes, si Lance noong high school tapos si Drix noong 1st year, 1st sem," pagkekwento ko. Nakakatuwa palang makita siyang ganito.

"What about them?" He arched a brow and pursed his lips.

"Si Lance, first kiss ko-"

"I didn't ask," he cut me off.

Tumawa ako sa reaction niya. Sumeryoso ang mukha at parang galit ang mata dahil sa sinabi ko. Hindi nga niya tinanong 'yung about sa first kiss pero tinanong niya kaya 'what about them?'! Ibig sabihin pinapagkwento niya 'ko!

"Tumagal kami ng 2 years pero nakipagbreak ako. Ang toxic niya, super! Sakal na sakal ako sa kanya. Hindi niya 'ko pinapayagan lumabas kasama friends ko, magpagabi kahit may sundo, at mag-shorts!" Inis na sabi ko.

"Mag-shorts?" Kumunot ang noo niya.

"Sabi niya ay baka raw mabastos ako! Doon ako napikon! Ang sabi ko sa kanya, kahit mag-pants ako ay mababastos pa rin ako kung may bastos! Ang sabi niya sa 'kin, alam niya raw 'yon pero alam niya rin daw kasi kung paano mag-isip ang ibang lalaki! Kaya sabi ko talaga, 'wow, alam na alam mo kung paano mag-isip ang manyak, baka manyak ka rin?' tapos hindi niya ako kinausap hanggang kinabukasan," tumawa ako.

"Tell me you broke up with him after that."

"Well, we broke up eventually... Nakipag-break ako. Iyak nga siya nang iyak sa 'kin, e. Ganda ko lang!" Tumawa ulit ako.

"Men like that would act like victims after the break-up," he predicted. "How about the other guy?" Tanong niya ulit, parang naghahanap ng bagong ibabash.

"Well, si Drix, okay naman siya. Taga-AB siya sa UST. Nag-meet lang kami sa Bumble pero nagtagal kami for around 8 months," pagkekwento ko ulit.

"You have Bumble?" Nagsalubong ang kilay niya.

"I don't have one now, siyempre! Dati, oo! Naghahanap kasi ako ng Paskuhan Date that time. Masaya naman ang Paskuhan ko noon pero nakipagbreak din ako sa kanya kasi nga ang daldal niya, e! Pareho kaming jolly ang personality, parang walang thrill! Tsaka, hindi rin siya ganoon ka-seryoso sabi niya 'G lang' noong nakipagbreak ako?! Ano kaya 'yon?!" Pagrarant ko ulit. "Lagi na lang fail ang relationships ko. Sana successful tayo."

"Walang tayo," pambabara niya.

"Ouch!" Pabiro akong humawak sa dibdib ko kahit alam kong ako naman ang magdedesisyon kung kami na o hindi pa.

Pagkahatid niya sa 'kin sa condo, umakyat na 'ko sa unit. Pagkabukas ko ng pinto, mukhang nagulat si Kierra sa biglaang pagdating ko. Agad siyang tumalikod at pumasok sa kwarto niya. Kumunot ang noo ko at sumunod sa kanya.

Hinawakan ko ang braso niya at hinarap siya sa 'kin. Tinuro ko ang labi niya na may dugo dahil sa sugat. Mukhang pumutok.

"Ano 'yan?" Nagtatakang tanong ko.

Umiling siya. "Nabagsak ko phone ko sa mukha ko habang nakahiga."

I tilted my head a bit to the side and further examined her wound. Grabe naman ang sugat kung nabagsakan lang ng phone pero mukhang ayaw niyang pag-usapan kaya lumabas na lang ako pero papasok pa lang ako sa kwarto ko ay may pumasok sa utak ko.

Dali-dali akong bumalik sa kwarto niya pero narinig ko na may kausap siya sa phone.

"Nakauwi na 'ko.. Oo, Miguel..."

Hindi na lang ako nakinig sa pinag-uusapan nila. Ni hindi ko kilala ang kausap niya kaya umalis na lang ako doon. Isang Miguel lang ang kilala ko, 'yung anak ng Mayor na taga Pol Sci, pero baka ibang Miguel rin naman.

Nag-aral muna ako para sa quiz bago ko tinapos 'yung pinapagawa sa History of Archi. Noong kinagabihan, in-open ko Instagram ko dahil nag-message si Kalix.

kalixjm: I need your cellphone number.

Nagreply kaagad ako at binigay ang number ko.

lunavaleria: ayan, ampangit mo naman magtanong dapat 'yung medyo nakakakilig.

lunavaleria: kunwari

lunavaleria: HUY NASAMID AKO PAHINGING NUMBER mo

lunavaleria: o kaya hi, sorry nautusan lang haha, hinihingi ng friend ko number mo pwede ba? kung pwede, don't worry hindi ko ibibigay.

kalixjm: Yanna teaches you a lot of things.

lunavaleria: hey nO AH! IT'S ALL ME! kung si yanna 'yon straightforward 'yon ako medyo may hiya pa ganoon. ikaw naman ang straightforward mo rin pero ang plain! okay lang tho mahilig naman ako sa plain rice <3

kalixjm: When's your undas break?

lunavaleria: last week na namin today tapos next week walang pasok. kayo ba?

kalixjm: 5 days lang from Oct 30.

lunavaleria: kasama mo family mo?

Iyon ang tanong ko dahil ako, palagi naman akong nasa bahay lang kapag undas. Wala naman kaming binibisita nila Mommy dahil nga wala naman kaming close na relative na namatay at kung meron man, nasa malayong lugar. Kaso laging nagtatrabaho sila Mommy kahit undas o kaya may business meeting sa ibang bansa kaya naiiwan lang kami ni Kierra kila Tita or 'yung mommy niya na kapatid ng Daddy ko.

kalixjm: No, they need to work.

Okay, I forgot his parents were both doctors. Baka duty.

kalixjm: You wanna go somewhere?

Napangiti kaagad ako sa excitement. Mukhang may pinaplano na siya kaagad kaya niya in-open 'yung topic.

lunavaleria: saan?

kalixjm: Let's decide on Wed.

Hindi na 'ko makapaghintay sa Wednesday. Mabilis lang din lumipas ang mga araw. Monday at Tuesday, nagpakabait lang ako sa room at tumambay sa Dapitan. Nagkita pa nga kami ni Sevi roon.

"Nandito ka na naman?" Tanong niya sa 'kin habang kumakain ulit ako ng cheesestick. "Hindi ka ba magkaka UTI dyan?"

"Ang nega, ha! Ngayon na lang naman ako kumain nito!"

Kapag nakikita ko ang mukha niya, naaalala ko 'yung sinabi ni Kalix na may gusto sa 'kin si Sevi! Nakakaloka! Parang hindi matanggal sa utak ko kaya kinailangan ko talagang itanong sa kanya.

"Hoy Sevi," tawag ko habang bumibili siya ng fishball. Lumingon naman siya sa 'kin, nagtatanong kung bakit ko siya tinawag.

"Oh?" Tinaasan niya 'ko ng kilay.

"Wala ka namang gusto sa 'kin, 'no?" Diretsong tanong ko.

Nakita ko ang gulat sa mga mata niya at napaawang pa ang labi niya, tila hindi alam ang sasabihin. Naghintay ako ng sagot sa kanya at akala ko nga hindi darating pero nakahinga ako nang maluwag nang tinawanan niya 'ko.

"Pinagsasasabi mo?" Umiling siya at kinuha na ang fishball na nasa stick.

"'Di ba?! Hindi ko rin alam kung bakit nila sinasabi na may gusto ka raw sa 'kin! Parang imposible naman!" Napakamot ako sa ulo ko.

"Bakit naman imposible?" Tinaasan niya 'ko ng isang kilay.

"I mean, siyempre, super close natin as friends! Sana awkward tayo kung may gusto sa isa 'yung isa sa'tin, diba?!" Pagpapaliwanag ko naman.

Tumango-tango siya at hindi na nagsalita dahil kumakain siya ng fishball.

"Buti na lang talaga wala kang gusto sa 'kin!" Ngumiti ako.

"Bakit naman?" Ngumiti rin siya nang tipid sa 'kin. Mukhang nawala siya sa mood. Palagi naman siyang ganiyan!

"Siyempre, nakakailang 'yun, 'no! Parang kapatid na kita, e!" Inakbayan ko siya.

Ngumiti siya nang tipid sa 'kin bago lumayo para itapon 'yung stick doon sa basurahan. Bumalik siya sa harapan ko na nakahawak na sa dalawang strap ng backpack niya, mukhang handa nang bumalik sa campus.

"Una na 'ko," sabi niya. Kumaway ako sa kanya noong naglalakad na siya palayo. Nakangiti lang siya sa 'kin at tumalikod na siya para pumasok sa UST.

Umuwi na rin naman ako pagkaubos ko ng pagkain ko. Pagkauwi ko, wala na naman si Kierra. Hindi ko alam kung saan na naman nagpupupunta 'yon! Lagi na lang wala. Hindi ko na lang siya hinintay at natulog na 'ko pagkatapos mag-aral. Kinabukasan, nag-quiz kami at pagkatapos ng klase, excited akong lumabas ng building dahil alam kong hinihintay na 'ko ni Kalix.

Tama nga ako. Nakaupo siya roon sa gazeebo at naglalaro ng ML. Agad kong tinakpan ang screen habang naglalaro siya.

"Fuck!" Inis na sigaw niya at nilayo ang phone sa 'kin habang pumipindot-pindot pa rin siya.

Patuloy ko siyang ginulo at tumayo na siya para hindi ko maabot 'yung phone. Halatang pikon na pikon siya sa 'kin at naglakad pa palayo habang naglalaro. Natawa tuloy ako at na-encourage na asarin pa siya lalo.

"Luna!" Sigaw niya nang pindutin ko ulit ang screen. "Stop!"

Tumawa ako nang tumawa sa itsura niya. Halatang nagagalit na pero pinagpatuloy pa rin niya ang laro niya hanggang sa matapos. Nanalo naman sila kaya hindi na siya galit sa 'kin. MVP pa siya. Marksman user pala 'to, e.

Doon kami nag-stay sa condo ko. Umupo kami sa sahig ng kwarto ko habang ang laptop ko ay nasa kama, naghahanap ng ibobook. "Where do you want to go?" Tanong niya sa 'kin habang nagiiscroll sa offers.

"Boracay!" Suggest ko sa kanya.

Nag-lagay kaagad siya ng dates para tignan 'yung prices ng tickets. Mahal kasi next week na kaagad pero parang wala naman siyang pakialam, basta makapunta kami roon. Nang sinilip ko ang ginagawa niya, nakita kong nagbobook na nga siya ng flight!

Kinuha niya ang wallet niya para sa card tapos in a few minutes, mayroon na kaming booked flight kaya ngayon naghahanap kami ng hotel. Nagtatalo pa kami dahil ang gusto ko ay 'yung mga mura lang pero ang gusto niya e 'yung may private beach.

"Come on, it's our first vacation. Let's give it all in," pagpapaawa pa niya sa 'kin.

"Hay nako, sige! But let me pay for the hotel since you paid for the flight to Caticlan," inis na sabi ko. He shook his head and got up, holding the laptop. "Let me pay!" Inagaw ko ang laptop ko sa kanya at umupo ulit sa sahig. "Kung ayaw mo, mag-isa kang mag bakasyon."

Para siyang tutang umupo ulit sa tabi ko. I paid for the hotel we both decided to stay in. Ang sabi niya naman ay simpleng room lang but I wanted to treat him so I booked a suite. Siyempre, I called my dad first. Baka magulat siya sa malaking bill ng card ko.

[Anak?] He answered after the third ring.

"Dad, I'm going to Boracay next week for my undas break. Okay lang?" Maingat na tanong ko. Hindi naman ako palaging humihiling sa kanila ng kahit ano. Ngayon lang.

[What? Sinong kasama mo?]

"Uh, my friends." I tried not to stutter when I lied.

Hindi ko pwedeng sabihing si Kalix dahil hindi ako papayagan! Una sa lahat, hindi pa nila siya kilala. Hindi ko pa siya pinapakilala sa kanila. May balak ako pero saka na 'yon! Hindi pa naman kami kaya... Pwedeng friend ang tawag ko 'di, ba?

[Nag-book ka na? Your mom and I are going to Vietnam next week so we can't accompany you.]

"Yes, I'm booking a hotel right now..."

Marami pa siyang binilin sa 'kin pero sa huli pumayag na rin naman siya kaya nag-book na 'ko. Pinapanood lang ako ni Kalix na makipag-usap kay Daddy at parang siya rin ay kinakabahan dahil sa itsura niya.

"Did he get mad?" Mukha nga siyang kinabahan!

Umiling ako kaya nakampante na siya. Pagkatapos kong mag-book, humiga na 'ko sa kama. Siya naman, nakaupo lang sa gilid ko at may cinacalculator doon. Nagbasa na lang din ako ng libro hanggang sa mag-gabi. We decided to order food online dahil pareho kaming tinamad magluto.

"Dapat sinama natin sila Adonis," suggest ko habang kumakain kami.

"This is our first vacation. It should be ours only," pagpapaliwanag niya.

Nagets ko naman siya. Nagbibiro lang naman ako! Sa totoo lang, ayaw ko rin naman magsama ng iba. Gusto ko kami lang dalawa ngayon para mas marami kaming memories together kasi we were going to stick to each other for more than 24 hours.

"How are you going to tell your parents?" Nagtatakang tanong ko.

"I already told my dad."

Napaawang ang labi ko at napatigil sa pag-kain. "Huh? Anong sinabi mo?" Parang ako naman ang nag-panic ngayon.

"I told him I'm going to the beach with the girl I'm courting." He shrugged like it wasn't even a big deal. "He said okay and.. uh.. gave me a lecture about safe sex." He shook his head in embarrassment.

Parang nag-init ang pisngi ko. Bakit ganoon?! Ako ang nahihiya para sa kanya. Baka kapag ako ang nagkwento kay Mommy, ganyan din ang sasabihin niya sa 'kin. Lelecture-an din ako nun! Kaya nga hindi pa 'ko ready ipakilala siya.

"How's your dad like?" I asked.

"He's okay." He shrugged. "My mom's stricter. That's why I didn't tell her. She's always.. expecting so much." He swallowed hard. "She wanted me to become a doctor."

"Buti pumayag siya ngayon na mag-aabogado ka?" Maingat na tanong ko dahil alam kong sensitive sa kanya ang topic.

"She did not." He shook his head. "We made a deal. I just need to maintain my grades and be on the Dean's list every semester... Or else, she will send me to med school." He smiled bitterly.

"Hard, huh?" I smiled at him to cheer him up.

"Yeah, the pressure and expectations are both so high. It's like I can't make even one mistake or else I'll lose everything. My dream, above all."

"But I know you're doing well," I cheered him up. "You just need to continue that pero huwag mong i-sacrifice ang health mo, ha. Mentally and physically. Kapag pagod, just rest and then continue fighting. Isang taon na lang naman and then law school na. Siguro bawas-bawasan mo na lang ang pabalik balik mo from Katipunan papunta dito so you can rest."

"That's bullshit. When I'm with you, I am resting, Luna."

Napangiti ako. Gusto ko rin bumanat ng you are my comfort too pero hindi na lang ako nagsalita dahil moment niya 'yon. Iyon rin naman ang nararamdaman ko sa kanya. Pakiramdam ko nakakapagpahinga ako kapag kasama ko siya. Malala na nga ata kami.

But at least we found comfort in each other. It was something I never felt before with my past relationships. It made me think that this one will be different. It gave me hope.

Baka ito na. Baka siya na.

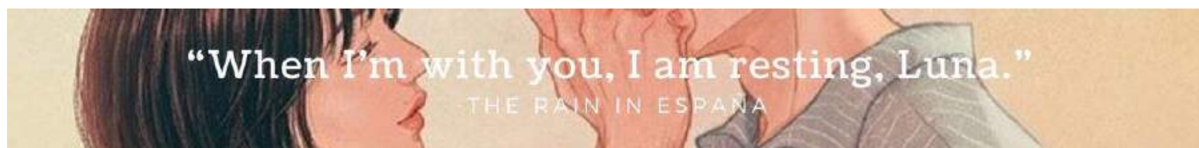
"Kalix," I called. Tumigil siya sa pag-inom ng tubig para tignan ako. "Let's make it official," I said with full determination.

Muntik na niyang madura 'yung iniinom niya. Nasamid pa siya at naubo na naman. Bakit ba palagi na lang siyang nagugulat kapag umiinom ng tubig?

"What?!" His eyes were wide from surprise.

"The boyfriend and girlfriend thing. Let's do it!" I smiled.

:)

The Rain in España (University Series #1) - 15

Saan kayo magbabakasyon niyan?"

Nandito kami ngayon sa condo nila Sam at kompleto kaming lima dahil nga kakatapos lang ng last class namin. Nagtipon-tipon kami rito para mag-bonding bago kami magkawatak-watak sa undas break. Iba-iba kasi panigurado ang mga pupuntahan ng mga 'to.

"Kung saan maraming pogi, doon ako," sabi ni Yanna na nakahiga roon sa kama.

"'Yung isa riyan, nananahimik. Mag-Boboracay." Ngumisi sa 'kin si Kierra.

Napairap ako nang tumingin silang lahat sa 'kin na parang inaakusahan ako at may nagawa akong mali. Sa kanila, ako lang ata ang may masayang lovelife ngayon, e.

"Ang taray, Boracay kaagad ang mag-jowa!" Kinurot ako ni Via sa bewang.

Ang sarap naman sa ears pakinggan na jowa ko na 'yung crush ko. Sana sila rin. Ganda ko lang talaga! Chos.

"Pupunta akong U.S.A. Makiki-halloween ako," sabi naman ni Sam.

"Sana all! Ako sa sementeryo lang, papanoorin maubos 'yung kandila at mag-takutan ang mga tangang batang mga pinsan ko," sumimangot naman si Kierra.

"Same, girl. Ikaw, Yanna?" Tanong ni Via.

"Ako? Hahanap akong espiritu na payag makipag-momol," seryosong sabi ni Yanna.

"Ashianna, ang dugyot, ha!" Umirap si Sam.

Hinayaan ko silang magtalo roon. Hindi sineseryoso ni Yanna ang mga tanong namin kung saan siya magbabakasyon kaya pakiramdam ko may pupuntahan nga siya. Noong kinagabihan, nag-inom lang kami ng beer at nag movie marathon ng horror movies at chick flicks habang naka facemask.

Noong tulog na sila, dahan-dahan akong lumabas ng unit ni Sam at nag-elevator papunta kay Kalix sa taas. Kinikilig pa 'ko dahil pakiramdam ko ay tumatakas ako at illegal ang pag-iibigan naming dalawa.

I already had a spare key kaya wala nang katok-katok at pumasok na ako kaagad. Nakita ko si Kalix sa sofa na nanonood ng Netflix. Hindi na siya nagulat sa presensya ko dahil kanina pa namin pinaplano na umakyat ako kapag tulog na sila Sam.

"Baby!" Naglakad ako palapit at yumakap sa kanya habang nakaupo siya sa sofa.

Inakbayan niya naman ako at inalok ng popcorn. He was watching Sherlock. Umiling ako dahil ang dami ko nang nakain kila Sam kaya nabusog ako. Tsaka 2 AM na, hinintay niya pa 'ko rito bago matulog.

Humikab ako kaya napatingin siya sa 'kin. "Let's sleep?" Marahan niyang inalis niya ang buhok na humaharang sa mukha ko.

Pagkatango ko, pinatay na niya ang TV at tumayo na. Inalok niya ang kamay niya sa 'kin para tumayo na rin ako galing sa sofa bago kami naglakad papunta sa kwarto niya. Nag-bathroom siya saglit para mag-toothbrush, ako tapos na kaya humiga na lang ako sa kama at hinintay siya.

Pagkalabas niya, tumabi na siya sa 'kin at pinatay na niya ang ilaw. I automatically scooted over to cuddle and sniff on his chest. Ang bango talaga!

"How's your day with your friends?" Tanong niya.

"It was fun. Nagtalo lang siguro buong araw si Yanna at Sam tapos nagpapatapangan kami roon sa horror movies. Kung anong sinigaw nila sa horror movie, 'yon naman iniyak nila sa mga pinanood naming romance. Nakakatawa." I giggled even though I also cried my eyes off.

Tumango lang siya at nag-usap pa kami tungkol sa ibang bagay bago ako nakatulog ulit. Kinabukasan, ginising ako ni Kalix para kumain.

"Hindi naman siguro kulang 'yung dinala kong damit 'no?"

Naghihintay kami ni Kalix dito sa private lounge sa Caticlan habang hinihintay 'yung speed boat na susundo sa amin. Naka-package 'yun sa hotel na tutuluyan namin kaya diretso roon ang punta ng boat. Nakaupo lang si Kalix sa tabi ko at umiinom ng kape. Hapon na nang makarating kami pero okay na rin 'yon para diretso pahinga na pagkatapos namin kumain.

Ang dala kong damit ay puro bikini tapos shorts, long beach dresses, at sleeveless. Namili pa kami kagabi ni Kalix sa mall at doon ako natulog sa condo niya para diretso kami ng airport. Palagi na ata akong nakikitulog sa kaniya, ah.

"That's enough. Kung may kulang, let's just buy there," Kalix replied while playing with my hand.

"You're starting to sound like a sugar daddy, you know?" Pang-aasar ko.

"I just want to give you everything you need."

"Yeah, but it's not your money. It's your parents' money so don't just waste it. Kapag may trabaho ka na at kumikita ka na ng sarili mong pera, doon mo na gastusin sa mga walang kabuluhang bagay." I smiled.

"Okay, mom." He rolled his eyes.

Dumating na rin 'yung speed boat at mabilis din kaming nakarating doon sa hotel. Grabe naman pala. Luxury na luxury ang dating. Ako ang nag-asikaso ng booking doon sa counter at noong okay na, umakyat na kami ni Kalix sa suite. Siya ang naghatak ng maleta ko.

"Oh my god, ang laki!" Tuwang tuwa ako dahil worth it naman pala ang binayad ko.

"That's what she said," he whispered.

Hinampas ko siya dahil doon at tumawa lang siya, inaasar ako. Nilapag niya 'yung mga gamit habang nililibot ko 'yung room. May private balcony at mayroon doong outdoor bathtub, jacuzzi, and daybed kung saan pwedeng magpahinga o matulog. Ang view noon ay 'yung private beach. Walang tao roon at kung mayroon man, kaunti lang din. Pagbaba mo galing sa balcony, mayroon nang daan papunta sa beach kaya easy access.

Malaki rin ang C.R. Dalawa ang sink, may shower at may bathtub din na magkahiwalay. May coffee maker sa kusina at ang pinaka nagustuhan ko ay mayroong mini-bar! Napangisi ako at inisip na kung kailan kami mag-iinom ni Kalix.

Shades of brown and then white 'yung theme ng room at parang mararamdaman mo talagang nasa beach ka. Katabi ng malaking bed 'yung sala set. Katapat ng kama, may flatscreen TV. Mayroon ding speakers kaya pwede magpatugtog.

Hindi 'yung may pool ang binook namin dahil sabi ko nga kay Kalix, nagpunta kami rito for the beach hindi pool. Ang pool, madali lang mapuntahan. Marami noon sa Manila. 'Yung beach ang mahirap para sa amin na hindi naman nakatira sa mga probinsya.

"There's a jacuzzi." Mukhang masaya si Kalix doon dahil nakita ko ang liwanag sa mga mata niya.

Pagkatapos namin mag-ayos ng gamit, lumabas kami para maglibot-libot. Nakarating kami roon sa mga tindahan at hilera ng restaurants. May restaurant din ang hotel pero mas gusto ko rito sa maraming tao para maramdaman ko ang pagka-turista namin, ganoon.

"So, tomorrow, maaga tayo gumising so we can take pictures tsaka para maganda 'yung tubig at hindi masyadong masakit sa balat 'yung araw. Pagkatapos, lunch tayo sa hotel and then tulog tayo slight o kaya magpa-spa tayo bago tayo lumabas ulit sa gabi," pagkekwento ko ng itinerary namin.

"Ahuh," he replied while we were eating some seafood.

"And then kinabukasan no'n, hmm, let's try parasailing, banana boat, kayaking, jetskiing, basta 'yung mga sea activities ng hotel sa private beach. And then the next day, we can do snorkeling or scuba-diving!"

"Okay, babe." He nodded while still chewing his food.

"Eh, hindi mo naman pinapansin, e!" Reklamo ko.

"I am paying attention," pagtatanggol niya kaagad sa sarili niya. "Tomorrow, we're going to wake up early to take pictures, then spa, then night-out. The next day, sea sport activities, and then next would be snorkeling or scuba-diving. What's next?"

I was kinda amazed because he memorized all the things I said. I was more like the planning type of person during vacations and he was more like the sponty type pero naappreciate ko na sinusunod niya lahat ng plans ko and he was so easy to get along with. Hindi siya mareklamo or anything and he really made me feel like I was in-charge.

"Next day is our last day so we can stay in the hotel to chill, buy souvenirs, and then get drunk at night or whatever. I heard may party, e," I suggested. Hindi na naman siya umangal. Lahat ng sinasabi ko, tinatanguan lang niya.

Pagkatapos namin kumain, nag-ikot pa kami. Ako na ang humawak sa kamay niya habang naglalakad and he intertwined our hands together. Kinikilig ako kaya hindi matanggal ang ngiti sa mukha ko.

He was just wearing a light blue polo na bukas ang tatlong butones, and beach shorts. Ako naman, naka-maong shorts lang ako at plain shirt na naka tuck-in, then sandals. Gaya ng sabi ko, marami ngang tao pero masaya pa rin naman. We discovered so many shops pero hindi muna kami bibili until the last day para hindi sayang. Baka kasi may makita pa kaming mas maganda, ganoon.

Kinabukasan, gumising kami nang maaga para hindi masyadong masakit sa balat 'yung araw. Nag-breakfast lang muna kami sa hotel at nagbihis na 'ko ng bikini ko. Kulay white siya na two-piece at may pa-cross sa dibdib hanggang sa waist. Nagsuot ako ng shades at necklace para sa picture.

"Okay naman fitting, diba?" Lumabas ako ng banyo at naabutan siyang nakaupo sa kama.

Lumingon siya sa 'kin at nagtagal ang tingin sa katawan ko bago niya binalik ang tingin sa mukha ko.

"Yes," he said like it was so hard to say it.

Kinuha ko ang sunblock ko at umupo rin sa kama. I started putting some on my legs, arms, neck, and face. Kanina pa siya naglagay noong sa kanya. Nauna pa sa 'kin!

"Palagay." Inabot ko sa kanya ang sunblock at tumalikod. "Sa likod ko. Or gusto mo dumapa ako sa kama?"

Para hindi siya mahirapan.

Nang hindi siya sumagot, dumapa na nga ako sa kama at tinanggal muna ang hook ng bikini top ko para malagyan niya buong likod ko. Ilang segundo na ang nakalipas, hindi pa rin siya naglalagay.

"Hoy, ano na? Nakatulog ka na ba?" Reklamo ko.

"I think it's better if you just sit down," suggest niya.

"Dali na!" I tapped my back again.

Narinig ko ang pagbuntong-hininga niya bago ko naramdaman ang kamay niya sa likod ko, spreading the sunblock lotion. Napipigil ko ang hininga ko kapag umaabot ang kamay niya doon lang sa taas ng pwetan ko. Para akong kinikiliti sa tensyon.

"What did you do to your ass?" Muntik na 'kong masamid sa sarili kong laway nang bigla siyang magtanong. "Are you doing some butt workout?"

Tumawa ako at kinabit na ulit ang hook ng bra ko bago ako umayos ng upo. Nakita ko siyang binabalik na ang sunblock doon sa may side table.

"Bakit mo tinitignan pwet ko?" Tanong ko.

Hindi siya nakasagot roon. Kunwari pa ay hindi niya 'ko narinig dahil dire-diretso lang siyang pumunta sa ref para uminom ng tubig.

"Nauhaw ka ata bigla?" Pang-aasar ko.

Kinuha ko na ang pang-cover-up ko bago kami bumaba galing sa balcony. Dahil nga maaga kami, walang tao. Siya, nakasuot lang siya ng white button-down polo at black board shorts. Nagsuot na rin siya ng shades dahil maliwanag.

Nagdala ako ng tripod dahil wala kaming kasamang third wheel na pwedeng mag-picture sa 'min kaya sariling sikap ako para lang magkaroon kami ng pictures.

"Dapat kunwari masaya tayo, tumatawa tayo!" Hinampas ko siya.

"That's so awkward," reklamo naman niya.

"Sige na, tignan mo na lang ako na kunwari inlove na inlove ka sa 'kin!"

"I don't need to pretend."

Hala, kinilig tuloy ako at nakuhanan pa 'yon ng camera! Bumalik ako para pindutin ulit 'yon at pinilit ko siyang mag-pose ng bago. Sinunod niya nga ang sinabi ko. We probably looked like we were taking some pre-nup photos dahil sa kaartehan ko sa mga pictures.

"Okay na ba 'yan? I want to swim," naiinip na siya. Kawawa naman 'tong batang 'to. Kanina pa naiinip. He wasn't really a picture person. Camera shy ata.

"Ako naman ang picture-an mo!" Inabot ko sa kanya ang camera.

Siyempre, I did every pose just to flex my new bikini and also to seduce him, not gonna lie. Nakakainis naman kasi siya at hindi pa kami nagki-kiss ever! Sa noo lang! Hindi man lang sa pisngi! Kapag ako naasar, ako na ang magfifirst move.

"You look cute," sabi niya habang nakasilip sa viewfinder ng camera.

Napangiti tuloy ako sa picture kahit ang aim ko ay fierce. Bakit kasi siya bumabanat bigla? Kinikilig tuloy ako. Hindi na ata mawawala ang kilig phase ko sa maliliit na bagay na ginagawa niya.

"Try to lie down," he directed my photos.

Tinuro niya 'yung sa tabing-dagat, 'yung tipong maaabot ako ng tubig. Sinunod ko naman siya dahil pinagkakatiwalaan ko naman ang skills niya. Sana lang ay maganda!

"There, there. Look at the side," he even pointed a direction.

"Hindi ko alam kung inuuto mo na 'ko o seryoso ka." Tumingin ako sa gilid dahil nangunguha siya ng litrato. "Patingin nga 'ko!" Sabi ko nang matapos kami kaka-picture doon. May mga buhangin na 'ko sa katawan dahil kung ano-ano pinapa-pose sa 'kin ng lalaking 'to. Hindi ko alam kung pinagtitripan lang ako o ano.

In fairness, ang galing kumuha. Pakiramdam ko ay pwede na 'kong mag-model. Baka kabahan na niyan si Tyra Banks. Baka umiyak na si Maureen at umuwi na si Catriona. Sus.

I asked him to take some pictures pero ayaw niya! Sa huli, napilit ko rin siya kaso mga 3 to 5 pictures lang din ang nakuha ko. Ang iba pa ay stolen dahil iniiwasan niya talaga ako! Ayaw sa solo picture, nakakainis! Ang gwapo gwapo niya pa naman! Ang sarap niyang ipagmalaki.

"Kahit ang kupal mo, ang pogi mo pa rin sa pictures, oh," turo ko sa camera.

"Ako lang 'to, Luna," pang gagaya niya pa sa 'kin.

Aba, natututo na siya, ha!

Dahil atat na atat na nga siyang mag-swimming, nauna na siya roon at hindi man lang ako hinintay! Sumunod na rin ako kaagad pagkabalik ko ng camera doon sa hotel room. Mabuti na lang at marunong akong lumangoy kaya nahabol ko siya roon sa malayo at malalim na part.

"Ang lamig pala!" I shivered and hugged myself because of the cold.

He went closer to me and held my waist. Yumakap naman ako sa leeg niya habang inaayos niya 'yung buhok ko. Then, he kissed my forehead.

"You look even more beautiful up close," he said while staring at my wet face.

Na-conscious tuloy ako at lumayo sa kanya! Minsan, hindi ko alam kung sarkastiko siya o hindi, e.

Nag-laro pa kami doon sa tubig nang ilang minuto bago kami bumalik sa hotel room. Lunch time na at gutom na rin kami pareho kaya naligo na kami at kumain sa restaurant ng hotel. Nag-suot lang ako ng simpleng tube na black at white shorts dahil mag-spa naman kami mamaya pagkatapos kumain.

"Type ka ata noong foreigner," bulong ko sa kanya habang kumakain kami ng lobster.

"I don't care," walang pakialam na sagot niya.

"Ayun, 'yung maganda," pagpapatuloy ko.

Nang lumingon siya, agad ko siyang inabot para batukan nang malakas. Narinig ko ang tawa niya na halatang pinagtitripan ako habang nakasimangot ako sa kanya.

"Lumingon ka pa talaga, ha?!" Inis na sabi ko.

"I was trying to see your reaction." He chuckled. Palusot pa ang kumag!

Noong nasa spa na kami, magkahiwalay kami kaya wala akong inintindi kung hindi mag-relax na parang walang pinabaon na schoolworks ang mga prof. Nagkasundo kami ni Kalix na gagawin namin 'yon pagkauwi na para naman ma-enjoy namin 'tong bakasyon na 'to. Tutal, 'yung akin, sinimulan ko naman na bago umalis kaya madali na 'yon. 'Yung sa kanya, wala naman siyang sinasabi.

"Grabe, ang gaan at ganda sa pakiramdam, 'no? Ah, nakakaantok!" Humiga ako sa kama pagkabalik namin sa hotel. Ang saya talagang mag-bakasyon. Nakakagaan ng loob. Parang wala kang iniintindi sa buhay.

"You should take a nap. I'll buy food outside so we can chill here."

Nakakatamad na kasi lumabas. Ang plano pa naman namin ay kakain kami sa labas pero mukhang ipagpapabukas na namin 'yon at dito na lang kakain sa hotel. Magwiwine na rin dahil may mini-bar naman.

Just like what he said, I took a nap. Nagising ako na madilim na sa labas at nakabalik na si Kalix. Nakita ko siyang may kausap sa phone sa may balcony kaya sumilip ako.

"Yeah, I already did my part. Why? Leo's not answering?" Si Adonis ata ang kausap.

Lumingon siya sa 'kin nang mapansin ang presensya ko. Lumapit ako at yumakap sa bewang niya, medyo inaantok pa kaya sinandal ko ang ulo sa dibdib niya. Niyakap niya 'ko gamit ang isang kamay habang may kausap pa rin sa phone.

"I can proofread everything. I already did some research on cases and statutes and did some digests so it would give us an idea. I'll just send it." Kalix kissed my forehead while holding his phone on the other hand.

Bumitaw ako sa kanya at pumasok sa loob para ilatag na ang pagkain sa table. Nakakatakam dahil puro seafood. Bihirang bihira lang kami mag seafood ni Kierra sa Manila dahil ang nabibili namin ay hindi na fresh.

"Si Adonis?" Tanong ko pagkabalik ni Kalix. Tumango siya at umupo sa tabi ko.

Pagkatapos namin kumain, nanood muna kami ng TV bago kami pumunta sa may tabing-dagat, dala-dala ang wine. Umupo kami sa may buhanginan, nakaharap sa dagat. Ang ganda na naman ng buwan.

"Cheers." Tumunog ang baso namin nang idikit namin sa isa't-isa at ininom.

"What do you think about being a corporate lawyer?" Tanong ko sa kanya para may mapag-usapan kami.

Nag-isip pa siya bago sumagot. "It's okay, I guess. It's not that thrilling for me. I can't see myself being a corporate lawyer but I can manage."

"Hmm, saan mo balak mag law school?" Pag-iinterview ko.

"I'm thinking Ateneo."

"Wow ang loyal! Blue na blue!" I laughed at him. "Baka si St. Ignatius sumalubong sa 'yo niyan sa langit."

"What makes you think I would go to heaven?" He arched a brow.

"Okay, sige. See you on the other side." I smiled and drank another glass.

Natahimik kami pagkatapos uminom. Tanging tunog lang ng alon sa dagat na humahampas sa buhanginan ang naririnig namin. Lumalamig na rin dahil malakas ang hangin kaya natatangay ang buhok ko. Ganito lang naman ang buhay na gusto ko. Peaceful.

"The sea gives off a different feel or ambiance of romance, 'no?" Siniko ko siya.

"Yeah, we can just run around and chase each other and it would still be romantic." Narinig ko ang pagka-sarkastiko niya roon.

Hindi ako nagsalita at uminom ulit ng wine. Tumingala ako at tinitigan 'yung maliwanag na buwan. Mabuti na lang at pwedeng tumambay dito kahit gabi. Bawal nga lang mag-swimming sa dagat for safety purposes.

"Do you think may after life?" Tanong ko sa kanya bigla. He just shook his head in disagreement. "Paano kapag mayroon?"

"Then I would spend it again with you."

"Sira, ibang tao na 'ko no'n! Tsaka ikaw rin. Malay mo ipis ka na sa next life mo." Malakas akong tumawa dahil na-imagine ko siya bilang ipis. "Speaking of, sa next life mo, anong gusto mong maging?" I asked hypothetically.

"I want to be a dog."

"Wow, dog! Bakit? Loyal ka ba?" Pagbibiro ko.

"Of course. And a good boy." He let out a laugh before glancing at me. "How about you?"

"Hmm.." Nag isip ako. "Kung aso ka, gusto ko maging garapata mo."

Natawa siya sa sinabi ko kaya tumawa rin ako sa sagot ko. Ayaw niya ba no'n?! Para lagi kaming magkasama! Hindi kami maghihiwalay maliban lang kung shashampoohan siya noong pampa-alis ng mga kuto, ganoon. Ano ba 'tong mga iniisip ko?

"You just ruined the atmosphere." He was smiling and he looked so adorable. What a rare sight.

"Sige, ito na lang. If hindi ako dumating, would you consider Amethyst as your girlfriend?" Seryosong tanong ko. Umiling siya kaagad. "Bakit naman? I mean, you're always together tapos nagka-something kayo dati. Close pa ang families n'yo kaya why not?"

"If I wanted her to be my girlfriend, I should have courted her years ago but I did not," seryosong sagot niya rin.

Nagsalin ulit ako ng wine sa baso bago ako nagsalita ulit. "Feelings change," I said.

"Mine for you won't."

I smiled and ruffled his hair. "Be realistic! You know your feelings might change or even fade."

He stared at me and shook his head. "It won't."

I was aware that feelings might change or fade over time. Lahat naman ng bagay dito sa mundo, nagbabago. Bata pa kaming dalawa at mahaba pa ang lalakbayin namin. Marami pang pwedeng mangyari na pwedeng maka-apekto sa estado namin ngayon at alam ko 'yon kaya hindi rin ako umaasa masyadong kami na talaga... kahit iyon ang gusto ko. I wanted to be realistic.

"Really?" Tumaas ang isang kilay ko habang nakaharap sa kanya, hindi naniniwala.

"It won't," ulit niya.

"Kung wala nga ako, tingin mo ba magugustuhan mo si Am-"

"Stop asking about her." He looked pissed now.

"I'm just looking at the-"

I stopped talking when he cupped my face with his hand and leaned to kiss my lips.

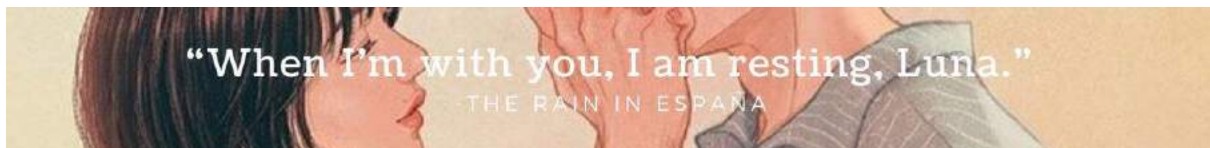
Napakurap ako nang ilang beses habang nakahalik pa rin siya sa 'kin. He angled his head to the side for a better access on my mouth. My eyes felt so sleepy with his kisses so I immediately closed them. Bumaba ang kamay niya sa bewang ko para mapalapit ako lalo sa kanya.

I could hear him kissing me! He sucked a bit on my lower lip before pushing his tongue to open my mouth. I tried to kiss him back but he won't let me.

Nang hindi na ako makahinga ay binitawan na niya ko, pero nanatili ang isa niyang kamay sa pisngi ko. 'Yung puso ko parang lalabas na sa dibdib ko sa sobrang bilis at lakas ng kabog.

He stared at my eyes for a couple of seconds before kissing my forehead.

"I love you," he whispered.
____
:)

The Rain in España (University Series #1) - 16

"Mukbang ba 'to? Ang dami! Kung naging YouTubers tayo, Kalix, kikita na tayo!"

Ang dami pa ring nilalapag ng waiter sa lamesa namin at puro seafood 'yon. Parang hindi na kami nagsasawa sa seafood. Minsan lang naman kasi. Kakatapos lang namin mag parasailing, banana boat, at 'yung iba pang sea sport activities kaninang umaga. Hindi namin nagawa lahat dahil nga gutom na talaga kami ngayon.

"Why? You don't like it?" Tanong niya habang inaayos 'yung utensils.

Umiling ako. Naglalaway na ata ako sa sobrang takam. Ako na ang nangunang manguha ng mga ulam. Parang ilang araw akong hindi kumain sa sobrang gutom ko. Nakakapagod naman kasi 'yung pinag gagagawa namin kanina. Doon sa parasailing, nalaman ko na walang katakot-takot si Kalix sa heights. Sa susunod, isasama ko siya sa mga amusement park dahil alam kong okay lang sa kanya sumakay sa mga rides.

Pagkatapos namin kumain, bumalik kami sa hotel para magpahinga. Dumiretso siya sa balcony para roon sa jacuzzi. Kahapon pa niya gustong mag-chill dyan sa jacuzzi na 'yan at mukhang hindi na siya makapaghintay. Tamang tama at naka-bikini pa rin ako sa loob ng cover-up ko kaya sumunod ako sa kanya roon.

Wala siyang suot pantaas at naka black board shorts lang. Ang dalawa niyang braso ay nakasandal doon sa jacuzzi. Hindi niya ata napansin na sumunod ako dahil nakatingala siya at nakapikit at halatang nagpapahinga.

"Pagod ka?" Tanong ko pagkaupo ko sa tapat niya.

Dumilat siya at tinaasan ako ng kilay. "No." Umiling siya. "It's good. My favorite part is when you fell from the banana boat."

Sumimangot ako at tinalsikan siya ng tubig gamit ang kamay ko. Nahulog kasi ako sa banana boat kanina dahil hinamon ko pa si kuyang nagpapaandar na bilisan niya ang pagpapatakbo para may thrill. Nahulog tuloy ako. Hindi man lang ako sinalba nitong si Kalix at tinawanan lang ako!

Sinasanggi 'yung tubig na hinahampas ko sa kanya pero parang kiliti lahat ng hampas ko at mas lalo lang lumakas ang tawa niya.

"May gusto ka pa bang gawin ngayon?" Tanong ko. Wala na kaming gagawin dahil bukas pa ang snorkeling namin.

He shrugged. "I just want to chill. Take a nap or something."

Tumango ako at lumapit sa kanya. Tumaas ang isang kilay niya nang mapansin na may binabalak ako. I just straddled his hips and fixed his hair on the style that I wanted. Hinayaan niya lang akong gawin 'yon, nakasandal pa rin ang braso.

"Marami ka pa atang gagawin pagbalik mo ng Manila? We can move our flight one day earlier. Wala naman na tayong masyadong gagawin dito," sambit ko.

Kagabi kasi noong nagising ako nang madaling araw, nakita ko siya na may ginagawa sa laptop niyang school paper. Kaya madaling araw niya ginagawa, e dahil ayaw niyang ipakita sa 'kin. Siya kasi ang nagsabing huwag gumawa ng acads stuff habang nasa bakasyon, e. Hindi naman ako magagalit kapag ginawa niya 'yon.

"Really? You won't get mad?" He asked.

Mabilis akong umiling. "Bakit naman ako magagalit? You should study. May gagawin rin naman ako, e."

I gave him a soft kiss before hugging him tightly. Hay, I wished we could just stay like this forever. Ganoon na nga, napasarap ata ang yakap ko sa kanya kaya nauwi na naman kami sa halikan. Hawak na niya 'ko sa bewang at sinusubukan kong sabayan kung paano siya humalik. Masyado nga lang siyang magaling at dominant.

His kisses went down from my lips to my neck. I bit my lower lip to stop myself from making an embarrassing sound when he started licking and sucking softly on my neck. Kinabahan kaagad ako at baka mag-iwan siya ng marka.

"Don't put..." Halos hindi na 'ko makapagsalita. He just laughed before kissing me again.

Simula kagabi, parang naadik na ata ako sa halik niya. Ganito pala ang feeling! Ngayon lang ako nahalikan ng ganito dahil 'yung mga ex ko naman ay hindi ganito. Mga chill lang. Sana pala ay in-inform ako ni Yanna na ganito pala 'yon.

I let out a shaking breath when I felt his hand brushing on the side of my boobs while kissing me. He immediately stopped after that and lightly pushed me away.

"Why?" Napanguso tuloy ako.

Tumawa siya. "Nothing."

"Anong nothing?" Nagtatakang tanong ko. "'Yun na 'yon?"

"Calm down, tigress," he chuckled.

E, 'di huwag! Sabagay, hindi pa rin naman ako ready. Naaappreciate ko na humihinto rin siya at inuunti-unti niya 'ko dahil parang ako 'yung nawawala sa sarili. Kung hindi siguro siya humihinto, oo lang ako nang oo na parang tanga. Baka madisgrasya ako! Chos.

We chilled for a little bit and then nag-shower na 'ko para umidlip. Noong kinagabihan, nag-order lang ulit kami at nanood ng Netflix sa laptop niya. Sa simpleng mga ganoon lang, masaya na 'ko dahil siya ang kasama ko.

"I don't get it, bakit hindi siya nakulong?" Tanong ko kay Kalix.

"They pointed another suspect," pagpapaliwanag niya sa 'kin. "And made it look like he did it."

"Pero nakaligtas 'yung totoong guilty? Tapos alam ng lawyer na guilty pero pinagmukha niyang hindi? Pwede ba 'yun? Hindi ba para sa hustisya dapat?" Ang dami kong tanong sa kanya.

He sighed. "It's their job. It's their duty to protect their clients," he tried to explain again but I just don't get it. Why?

"Pero protecting a criminal will just give him an opportunity to do more crimes, right?" I sounded so innocent. "Would you do that? Would you defend someone guilty of murder?" I asked.

"Alleged," he corrected. "Innocent until proven guilty, Luna."

"But you would know!"

"My opinion won't matter. That's why we have the court."

Sumimangot ako at ngumiti siya sa 'kin sabay ginulo ang buhok ko. He was so invested with criminal cases. Gustong gusto talaga niyang maging abogado. Hindi ko lang alam kung anong magiging ugali niya bilang lawyer. Magiging katulad kaya siya n'on? Tanggap ko naman pero ang hirap kasing isipin na pwede 'yon, na pinapabayaan 'yung ganon.

"They have the right to hire the services of a lawyer, even if you think they're demons. They have the right to be represented in court. Above all, criminal lawyers love a challenge. I understand your sentiment, but let's not talk about this. It's complicated."

Tumahimik na lang ako dahil nagri-right right na siya doon. Baka ma-recite na niya ang Miranda rights sa 'kin. "Would you want to become like that?" Tanong ko. Last na.

"I value my moral principles," iyon lang ang sinagot niya sa 'kin. Hindi siya um-oo, hindi rin siya humindi.

Humiga na lang ako sa sofa at kinuha ang phone ko. Tapos na kasi mapasa ang pictures galing sa camera kaya tinignan ko na ang mga 'yon. Kinilig ako nang makita ang pictures namin na nakatalikod at magkaholding-hands sa beach.

I posted my best bikini pictures on Instagram, then I posted our pictures together. I captioned, 'sabi ng mama ko, follow your dreams. #KaLu #supportLuKal #lixuna #itwontletudown'

Kinabukasan, gaya ng sabi ko, nag-snorkeling kami. First time ko kaya manghang mangha ako sa mga nakikita kong mga isda. Sabi ko ay mag scuba-diving din kami kaso kinakabahan siya para sa 'kin dahil hindi ako marunong.

Sa kasamaang palad ay closed ang scuba nila sa hindi malamang dahilan. Parang nagdiwang naman si Kalix at ako ang bigo. Wala na kaming ibang gagawin kaya naman namili na lang kami ng mga souvenirs at nag-take ulit ng iilang pictures.

"Ano kayang magandang pasalubong kay Sevi?" Tanong ko sa kanya.

"Peace of mind," he answered.

Hinampas ko siya sa walang kwenta niyang sagot. Habang nagtitingin ako ng mga shirt, napalingon ako sa kanya. Nakapatong ang braso niya roon sa rack ng mga damit habang hinihintay ako. Naka-beach polo at shorts siya, tapos shades. Mukhang turista talaga ang ganap niya ngayon, ah.

"Alam mo, hindi na kami nag-uusap ni Sevi. Last na kita ko nga sa kanya noong sa Dapitan na, e. Hindi na siya nagpapakita," nag-aalalang kwento ko sa kanya. "Tinanong ko lang naman kung may gusto siya sa 'kin. 'Yun 'yung huli naming usap."

Tumaas ang isa niyang kilay. "Ahuh, what did he say?"

"Tinawanan niya 'ko tas sabi niya ano raw ang pinagsasasabi ko! Mali ka naman pala, Kalix, e! Wala namang gusto sa 'kin 'yun! Nakakahiya tuloy! Kaya siguro hindi na 'ko kinakausap!"

"Whatever helps you sleep at night, Luna." He laughed at me again! Ano bang nakakatawa roon?! Nakakahiya naman talaga kay Sevi! Sila kasi, pinipilit na may gusto sa 'kin! Sketchy din ng mga sagot ni Kierra!

"Sabi ko naman sa kanya na parang kapatid lang ang turing ko sa kanya! Baka kasi isipin niya umaasa ako na may gusto siya sa 'kin kaya ako nagtanong, e!"

Doon siya mas lalong natawa na parang may ginawa akong mali! Umiling-iling pa siya kaya napairap ako. Ang saya saya niya naman. Mukha tuloy akong tanga. Pakiramdam ko may ginawa akong katangahan!

"Your words hurt, you know?" Sambit niya.

"Anong nakakasakit doon?! Totoo naman!" Pagtatanggol ko sa sarili ko. "Tsaka alam ni Sevi 'yon kaya nga hindi ako magugustuhan no'n kasi alam niyang nakakailang kung mangyayari 'yon. Imposible talaga 'yung mga iniisip n'yo."

"You should start being careful with your words, babe." He shook his head like he was disappointed in me.

Sa huli, binilhan ko na lang ng shirt si Sevi at keychain. Ganoon din kila Kierra pero iba ang design. Siya, walang masyadong binili. Hindi naman daw niya papasalubungan sila Adonis at hindi rin alam ng Mommy niya na nasa Boracay siya kasama ako kaya hindi niya rin mabilhan ng pasalubong.

Kinabukasan ay flight na namin. Maaga 'yon kaya antok na antok ako. Natulog na lang ako sa eroplano pero mabilis lang din ay nakalapag na kami. Hinatid niya 'ko sa condo pero umalis din siya dahil may gagawin pa nga siyang paper.

Pagkarating ko sa unit, wala pa si Kierra at nandoon pa siguro kila Mommy niya. Dumiretso ako pahiga sa sofa at binuksan ang Instagram para mag-chat sana kay Kalix nang makita kong may pinost siya.

10 pictures of me in one post. And it was his first post!

Nanlaki ang mata ko habang sina-swipe ang pictures. Lahat 'yon ay stolen. Ang pinaka-unang picture pa ay 'yung kumakain ako ng lobster at halatang gutom na gutom! Nawala ang poise ko! Hindi ko alam kung kikiligin ako o maiinis.

Puro mga picture ko 'yun na nakangiti, tumatawa, tulog, pero ang pinakamalala ay 'yung pang sampung picture. Iyon 'yung una kong tulog sa condo niya, noong lasing ako. Gulo gulo ang buhok ko at isang sapatos na lang nakasuot sa 'kin habang para akong patay doon.

kalixjm: L.

Iyon lang ang caption. Napaka-showbiz! Naappreciate ko naman na in-edit niya ang pictures, nilagyan ng adjustments or filters kaya nagmukhang maganda. Panira lang talaga 'yung dulo! Nakakainis! Minessage ko tuloy siya.

lunavaleria: alam mo minsan tangina ka ren e noh

Matagal bago siya nakapagreply. Nagdadrive pa kasi siguro pero pagkatapos ng ilang minuto, nag-online na rin siya kaagad.

kalixjm: Alam ko

Mas lalo akong nainis, grabe! Simula noong naging kami, mas madalas na niya 'kong iniinis! Parang nabaliktad na kami ngayon, ah! Pero nakakakilig pa rin naman na ako lang ang laman ng Instagram niya. Love niya 'ko. 'Yon ang mahalaga.

lunavaleria: okay na sana 'yung post kaso bakit naman ganoon 'yung last pic para naman akong susunduin na ni st. thomas

kalixjm: satan*

Natawa ako sa sobrang inis. Grabe! Talagang sinasabi niyang sa impyerno ako mapupunta kasama siya, e, 'no!

lunavaleria: pasmado bibig mo sir

Nakipag-away pa 'ko sa kanya bago siya nagpaalam dahil gagawin na niya ang papers niya. Ako rin ay may gagawin pang plates kaya sinimulan ko na rin 'yon. Pareho lang dapat kaming busy. Nakakatuwa lang dahil kapag may gagawin si Kalix, pakiramdam ko dapat sabayan ko siya kaya naman sinisipag din ako. Nakakahawa pala siya.

It was our routine for the next few weeks. Bibisitahin niya 'ko sa UST kapag may oras siya, at minsan ako sa kanya. Minsan din kapag weekend at walang gagawin, doon ako matutulog sa condo niya. It was all I ever wished for.

Finals week na ngayon kaya naman hindi na nga kami masyadong nakakapagkita ni Kalix. Busy siya at busy din ako pero nag-uusap pa rin naman kami through chat. Hindi namin nakakalimutan kumustahin ang isa't isa at minsan tinatawagan pa niya 'ko. Nakakagana marinig 'yung boses niya.

"Tapos mo na plates mo?" Tanong ni Via sa 'kin pagkapasok ko ng room.

"Hindi pa. Sobrang daming deadline, fuck. Nawawala na ata ako sa sarili ko." Naiistress akong umupo.

"Si Kierra?" Tanong niya sa 'kin.

"Ewan ko, wala na siya noong pagkagising ko, e. Oh, ayun na pala." Tumuro ako kay Kierra na kakapasok lang sa room.

Kumaway siya sa amin pero roon siya umupo sa may likod kahit hindi naman siya umuupo roon. Ni-reserve ko pa naman ang upuan sa tabi ko para sa kaniya. Nagtaka ako dahil nakita kong nakasuot siya ng jacket ngayon at medyo namumutla siya. Napakunot ang noo ko at lumapit sa kanya.

"Umuwi ka ba kagabi?" Nagtatakang tanong ko. Hindi ko naramdamang umuwi siya at pagkagising ko noong umaga ay wala rin siya.

"Oo naman," nakangiting sagot niya sa 'kin.

"Bakit hindi kita naabutan?" Sumingkit ang mga mata ko.

"Tulog ka na ata no'n?"

"Hindi ako natulog, Kierra," seryosong sabi ko.

Napaawang ang labi niya sa sinabi ko. Tinaasan ko siya ng kilay dahil nahuli ko siyang nagsisinungaling. Kailan pa siya nag-sinungaling sa 'kin? Parang ako na lang ang nakatira sa condo dahil halos hindi na siya umuwi. Hindi ko alam kung ano bang pinag gagagawa niya. Nag-join ba siya ng sorority o ano? May kulto ba siya?

"Mamaya ka sa 'kin," sabi ko at bumalik na sa inuupuan ko dahil dumating na ang prof.

Lumabas ako ng room pagkatapos ng last subject. Gusto kong sumigaw dahil tapos na pero baka pagalitan naman ako ng mga tao sa hallway. Hinintay ko na lang si Kierra sa labas para makapag-usap kami.

Nang palabas siya, dire-diretso lang siya kaya hinatak ko siya sa braso para pigilan. Nagulat ako nang agad siyang ngumiwi at lumayo sa 'kin.

"Anong problema mo?" Inis na tanong ko.

"May bibilhin pa 'ko, Luna, sorry!" She smiled at me and ran away.

Naiwan ako roong nakatayo, nagtataka na sa inaakto niya ngayon. Naiinis ako pero nag-aalala rin ako para sa kaniya. Hindi naman siya madalas ganito. Nagulat at nasaktan din ako nang iniwas niya ang braso sa hawak ko na parang ayaw niya na sa 'kin.

Napabuntong-hininga ako at hindi ko na lang din siya hinabol. Dahil nga last day na ng exam, pwede na kami magkita ni Kalix kaya iyon ang ginawa ko para naman kumalma ako. Naunang matapos ang exams nila kaysa sa 'min. Last week pa ata ay bakasyon na nila at ako na lang ang hinihintay niya.

"Nakakainis, hindi ko alam kung bakit siya ganoon!" Reklamo ko kay Kalix habang nakahiga kami sa kumot na nakalatag sa sahig.

Nandito ulit kami sa resthouse nila sa Tagaytay, nakatingin sa langit. Kakaunti lang ang bituin ngayon pero maganda at maliwanag pa rin naman ang buwan na natatakpan ng kaunting ulap. Full moon pa.

"Maybe she needs space," Kalix tried to calm me down. "If she doesn't want to say it, don't force it out of her."

"But I'm worried! Alam kong may problema, e!" Sabi ko naman.

"I know, love, but don't force her."

Hindi na lang ako nagsalita. Baka nga tama siya. Hindi lang kasi ako sanay na may hindi sinasabi sa 'kin si Kierra. We were best friends and cousins! Sa magkakaibigan, kaming dalawa ang pinakaclose by heart and by blood! Lahat naman ay sinasabi namin sa isa't isa but these days, it just felt like she was so far away from me. Parang may distansya kaming dalawa. I was sure it wasn't about me getting into a relationship.

Or baka nga dahil doon kaya nawawalan ako ng time sa kanya? Kaya napapalayo siya sa 'kin? But I was trying my best to spend time with her! Siya nga itong palaging wala kaya bakit naman siya magagalit sa 'kin?

"Saan ka for Christmas vacation?" Tanong ko sa kanya. I was sure he was going to celebrate with his family.

"U.S.," maikling sagot niya.

"Hanggang January?" Nalungkot tuloy ako.

"Yeah, although my sister can't go. She has duty," sagot niya. "How about you?"

"My parents are planning to go to U.S. too but I'm not sure yet. Business lang naman ang pinupunta nila roon at tsaka 'yung iba naming relatives," pagpapaliwanag ko.

"Sumama ka na." He smiled like he was imagining things. "Let's meet there."

I haven't met his parents yet. Ganoon din siya sa 'kin kaya ang hirap humanap ng paraan kung paano ba kami magkikita roon. Gusto ko siya ipakilala kila Mommy pero wala silang time. Ako nga hindi ko sila nakikita, si Kalix pa kaya?! Baka sa U.S., pwede ko siya ipakilala.

Kinabukasan, bago mag Paskuhan ay nakatambay kami kila Sam. Ngayon na lang kami nagkita-kita ulit dahil nga may mga finals. Hindi kami kompleto ngayon dahil wala pa si Kierra. Papunta pa lang daw. Iyan na naman. Wala na naman siya.

"Bakit ba laging wala 'yung babaeng 'yon? Tropa pa ba 'yon?" Umirap si Yanna habang nakadapa doon sa kama.

"I think she has a boyfriend already kaya ganyan!" Pagsunod naman ni Sam.

"Sino naman? Wala naman kaming nakikitang kasama niya tsaka wala siyang kinekwento. Sa 'yo ba, Luna? May sinabi ba siya?" Tanong ni Via.

Umiling ako at nainis na naman dahil naalala ko. "Wala. Medyo distant na siya sa 'kin, e. Sinisigurado ko naman na may time ako kay Kierra kaso siya ang palaging wala sa condo kaya anong magagawa ko?"

"Nabalitaan mo ba, Luna? Hindi siya nakapagpasa noong plates." Kumunot ang noo ko sa sinabi ni Via. "Pero pinagbigyan siya ni prof. May minus nga lang dahil late."

Umiling ako dahil hindi ko alam na nangyari 'yon. Kailan pa siya na-late magpasa? Natapunan ba? Hindi naman siya clumsy, ah. Baka may dahilan nga. Magsasalita na sana ako nang marinig namin ang katok ni Kierra. Tumayo si Sam para buksan ang pinto.

"Sino 'to?" Rinig ko ang boses ni Sam sa pinto.

Nanlaki ang mata ko nang pumasok si Kierra na may dalang lalaki. What the fuck? Nagkatinginan kaming tatlo nila Yanna, nagtataka. Si Yanna, tinignan mula ulo hanggang paa 'yung lalaki at saka siya umirap, hindi ito nagustuhan.

"Sino 'yan?" Bulong sa 'kin ni Via.

"Miguel," bulong ko pabalik. Siya 'yon, 'di ba? 'Yung anak ng Mayor. "Lagi niya kausap 'yan sa call."

"Sorry, late ako! Uh, girls, si Miguel nga pala," pagpapakilala ni Kierra. "Boyfriend ko." Parang nahiya pa siya sabihin.

Boyfriend? Ano 'to? Biglaan na lang? Walang pasabi na mayroon na siyang boyfriend? Bakit naman wala akong kaalam-alam sa nangyari? Hindi ba normal na i-kwento niya lalo na kapag may magagandang nangyari sa kanila para malabas ang kilig niya? Ang daming tanong na pumapasok sa utak ko.

"Kailan pa?" Masungit na tanong ko.

"Last two months pa." Napakamot si Kierra sa ulo niya, guilty na ngayon ang itsura.

Hindi na lang ako nagsalita dahil nandito pa 'yung lalaki. May respeto naman ako kahit hindi ko maintindihan ang nangyayari. Mabait na nag-alok si Sam ng kamay at inimbitahan si Miguel papasok. Pinaupo niya 'yon sa sofa sa kwarto kaya lumipat si Via sa kama, sa tabi ni Yanna. Ako, sa sahig ako nakaupo.

"Hello! Wow, sorry, nagulat lang kami! Diba, girls?" Pasimpleng kinurot ni Sam si Yanna para tumigil na kakasama ng tingin.

"Aray!" Sigaw ni Yanna. Nilipat ni Yanna ang tingin kay Miguel. "Oo, nakakagulat nga! Bigla-bigla na lang may magdadala ng lalaki rito!" At tinignan niya si Kierra.

Masama ang aura namin ni Yanna dahil ako, hindi ko maintindihan kung bakit hindi sinabi ni Kierra bago ipakilala sa iba at si Yanna naman, hindi lang talaga gusto 'yung lalaki. Si Via at Sam lang ata ang mabait na nakikipag-usap kay Miguel. Si Kierra, hindi alam kung paano aakto dahil nararamdaman niyang galit kami at naguguluhan sa kanya.

"Diba anak ka noong Mayor?" Tanong ni Via.

Tumango si Miguel na taga-Pol Sci. Nakakaawa na hindi mainit ang pagtanggap namin ni Yanna sa kanya pero nakangiti pa rin siya at mabait na nakikipag-usap kila Sam. Nang lumabas si Yanna ng kwarto para kumuha ng pagkain, sumunod ako sa kanya.

"Kausapin mo cousin-in-law mo roon," pang-aasar niya sa 'kin.

"Boba," umirap ako at uminom ng tubig.

"Saan galing 'yon? Tangina, bigla na lang lilitaw. Ano, tite sa boxers?" Walang prenong sabi niya.

Natahimik kami nang lumabas na sila Sam sa kwarto. Nakakahiya pala at binabackstab namin 'yung lalaki. Nagpapaalam na rin si Miguel kasi may pupuntahan pa raw na mga kaibigan. Dumaan lang daw siya dito para ihatid si Kierra.

"Bye!" Masayang sabi ni Yanna. Nang isara na ni Sam ang pinto, tumingin kaming lahat kay Kierra. Nandito pa kami sa kusina at parang na-hotseat siya bigla. "Ano 'yon?" Nanguna si Yanna magtanong.

"Boyfriend ko?" Medyo sarkastiko ang sagot ni Kierra kaya nagulat ako lalo. Bakit ganito siya?

"Two months na pero ngayon mo lang sinabi? Pati si Luna hindi alam?" Sabi naman ni Via. "Kaya ba lagi kang wala?"

"Hindi ko kasi alam kung paano ko sasabihin," sabi ni Kierra. "Tsaka hindi naman tayo masyadong nagkikita."

"Hindi ka man lang nagsabi na magdadala ka ng lalaki rito?" Tumaas ang kilay ni Yanna. "Na boyfriend mo? Hindi ko siya gusto. Masama ang pakiramdam ko sa-"

"Yanna, wala akong sinasabi sa mga lalaki mo," pikon na sabi ni Kierra.

Nakita kong nagalit si Yanna roon at kaunti na lang ay sasabunutan na niya si Kierra kung hindi lang humarang si Via. "Tama na 'yan," sabi niya.

"Sana man lang hindi n'yo pinaramdam sa kanya na ayaw n'yo sa kanya. Kung galit kayo, sa 'kin kayo magalit. Wala namang ginagawa 'yung tao," galit na sabi ni Kierra.

"Hindi namin sinabing ayaw namin sa kanya. Ang sa amin lang naman, sana sinasabi mo, hindi 'yung gugulatin mo na lang kami bigla," mahinahong pagpapaliwanag ni Sam. "Come on, girls. Let's all calm down, please."

"Bakit? Bawal ba 'kong magka-lovelife? Bakit kayo pwede? Bakit kapag ako, parang ayaw n'yo?! Si Kalix hindi n'yo naman trinato nang ganito!"

"Huwag mong dalhin si Kalix dito," seryosong sabi ko.

"Alam n'yo ang ibig kong sabihin!"

"Wala naman kaming sinabing ganon! Ikaw lang 'yung butthurt dyan. Para kang bata." Umirap si Yanna.

"Ano ba kayo!" Pigil ni Via.

Umalis si Yanna at lumabas sa may balcony para magpalamig ng ulo. Sumunod naman si Sam sa kanya para samahan siya at pakalmahin din. Umiling ako kay Kierra. I didn't know what to say to her. I couldn't say that I liked the guy too. Masama rin ang pakiramdam ko sa kaniya tulad ni Yanna. Nabasa ata ni Kierra ang iniisip ko nang tignan ako kaya nag walk out.

Huminga ako nang malalim at naiyak na lang sa inis dahil sa nangyari. Umupo ako sa sofa at napasapo na lang sa noo ko habang minemessage si Kalix tungkol sa nangyari rito. Pagkalipas ng ilang minuto, kumatok na siya at pinagbuksan siya ni Via.

Dumiretso siya sa 'kin at inalo ako. "You okay?" He whispered.

Umiling ako. "Naiinis ako! Bakit ganoon bigla ugali no'n? Na-impluwensyahan na ata ng Miguel na 'yon!"

"Talk when you're calm." Sinandal niya ang ulo ko sa balikat niya.

"Magpapaskuhan pa ba tayo?" Tanong ni Via na nakasandal doon sa pader, nag-iisip din. Alam ko at nababasa ko sa itsura niyang hindi niya rin gusto si Miguel dahil sa reputasyon no'n bilang anak ng Mayor.

Nagkibit-balikat ako. "Tanong mo sila Sam. Aattend kami ni Kalix."

"Are you sure?" Paninigurado ni Kalix sa 'kin pagkaalis ni Via.

Tumango ako at hindi na nagsalita. Pinunasan ko na lang ang luha ko at huminga nang malalim para pakalmahin ang sarili. Ngayon lang kami nag-away kaya hindi ko alam kung paano ko aayusin. Wala namang mangyayari kahit umiyak ako rito sa sobrang inis.

Bandang huli, um-attend pa rin kami nila Sam ng Paskuhan. Parang walang nangyari at sumasabay-sabay pa kami sa kanta at nagtatawanan. Nag-post ng IG story si Sam at kami lang din ang naka-tag dahil wala naman si Kierra sa video. Baka isipin niya pang bastos kami kapag tinag pa namin siya.

Noong countdown na ng fireworks, sigaw na kami nang sigaw para sabayan ang count. Siyempre, na-delay nang kaunti pero noong nagsimula na, namangha na 'ko. Nakayakap lang sa 'kin patalikod si Kalix habang nanonood kami ng fireworks.

"I love you," sabi ko pagkalingon ko sa kanya.

He kissed my forehead. "I love you."

"Sana all!" Sigaw ni Yanna sa 'min.

Pagkatapos ng paskuhan, wala kami sa mood uminom kaya umuwi na lang ako sa condo. Sinamahan ako ni Kalix at sinabing hihintayin niya hanggang sa makatulog ako. May flight na kasi siya bukas.

"Don't be sad," he tried to cheer me up.

Nakahiga ako sa kama at nakaharap sa kanya. "I'm not sad," tanggi ko.

"You're sad. I know you're sad." He pinched my cheeks. "But your feelings are valid."

"Thank you," I sighed. "I don't know what I would do without you... Am I going to lose you?" I cupped his cheek.

He gave me a small smile and shook his head a bit. "Am I going to lose you?" He asked me the same question.

"No..." Natawa ako. "Unless..?" Pagbibiro ko pa.

"I can never do anything that would result in me losing you."

Tumawa ako. "Corny. Huwag ka ngang mangako para hindi ako nagpapaniwala rito. Alam mo naman na may mga bagay na hindi naman natin mapipigilan mangyari, right? Baka mag-away din tayo. Tulad ngayon, hindi ko naman inexpect kahit kailan na dadating ang araw na mag-aaway away kami nila Kierra. Ngayon lang."

"You're still thinking of that," he pointed out.

"Ang hirap kasi! Huwag tayo mag-aaway, ha! Ayusin kaagad natin! Hindi 'yung ganito. Nakakabaliw mag-isip kung paano aayusin," naiistress na sabi ko.

Kumalma ako dahil sinusuklay niya ang buhok ko habang nakatalikod ako sa kanya. Inaantok tuloy ako. Patulog na sana ako kaso napabalikwas ako sa susunod niyang sinabi.
"My dad wants to meet you," sabi niya na parang kanina pa siya naghihintay na sabihin 'yon.

:)

The Rain in España (University Series #1) - 17

R-18. Read at your own risk.

"As soon as we get there, greet your Titas and Titos."

Kakakuha lang namin nila Mommy at Daddy ng mga bagahe namin sa airport, hinihintay 'yung Tito ko na susundo sa amin gamit ang van papuntang New Jersey. It was a very tiring flight. Hindi ko malaman kung ano ang gagawin ko sa eroplano sa haba ng oras na nakaupo ako roon. Kung ano-ano lang pinapanood ko. Kung hindi nanonood ng movie, natutulog naman.

"Hindi talaga tayo magho-hotel sa New York?" Tanong ko kay Mommy, nagbabaka-sakali.

"Napakalapit lang noon, anak," sagot niya habang inaayos ang mga dala-dala niya.

Sumimangot ako. Nauna na noong isang araw pa sila Kalix dito sa U.S. at naka-hotel sila sa New York. Sa ganitong season, sobrang hirap talaga makahanap ng hotel. Mayaman lang ata talaga sila Kalix at pinapatos ang mga five-star hotels dito.

Ang usapan namin ay magkikita kami kapag napadpad kami sa New York. Hindi ko nga lang alam kung paano ako magpapaalam kila Mommy! Anong sasabihin ko?! Hindi naman nila alam na may jowa ako! Hindi pa rin ako ready ipakilala siya.

Or baka pwede naman?

"Luna, tara na! Ano pang hinihintay mo diyan?" Narinig ko na ang tawag ni Mommy.

Dali-dali kong hinatak ang dalawang malaking maleta. Ito ang mahirap kapag umaalis ka tuwing winter, ang dami mong kailangan dalhing damit kasi malamig, e! Buti pa si Kalix ay kaunti lang dahil doon na raw siya mamimil! Tinulungan ko kasi siya mag-impake ng damit.

"Ang laki laki mo na, ah! Dalaga na!" Bati sa 'kin ng Tita ko pagkapasok ng van.

Ngumiti lang ako. Alam ko na ang kasunod niyan. Magtatanong na 'yan kung may boyfriend na ako at kapag sinabi kong wala, bakit daw maganda naman daw ako. 'Matic na 'yang mga ganyan!

"Wala pa siyang boyfriend, Tess," sagot ni Mommy na nakangiti.

"Bakit naman wala?! Dapat mayroon na! Maikli lang ang buhay kaya dapat enjoy-in mo! Of course, don't forget your studies. Tsaka kung pipili ka ng boyfriend, pumili ka noong kaya kang buhayin!" Sambit ni Tita.

"Luna can live by herself. Hindi siya aasa sa kabuhayan ng mapapang-asawa niya," striktong sagot ni Daddy.

"Sabagay, tama nga naman! Pero bakit asawa kaagad?! Boyfriend muna! Ano bang klaseng boyfriend ang gusto mo para sa anak mo, mare?"

Nag-isip si Mommy. "I don't have time to think about that. Wala ata akong magugustuhan para kay Luna. She's still a baby."

Napairap ako at sinuot na lang ang airpods ko. Chinat ko si Kalix na nakarating na kami at natulog na lang ako ulit. Pagdating namin sa bahay ng Tita ko, naka-decorate na 'yon at mukhang handang handa na sa Christmas Eve mamaya. Malaki ang bahay pero ang nakatira lang ay ang kapatid ni Daddy, si Tito Fred at ang asawa niya, si Tita Tess. Wala silang anak. Mayroon lang silang mga kaibigang Pinoy na inimbita rito para nga sa Christmas Eve.

Inayos ko ang gamit sa binigay na kwarto ni Tita Tess para sa 'kin. I can tell that she was very fond of me, baka dahil wala siyang anak kaya ako na lang ang ituturing niyang anak. Inayos niya pa talaga ang kwarto para sa 'kin. It was a pastel room. White, pink, and gold ang colors. May queen-sized bed at may sofa. May TV rin at may bathroom na maliit para sa 'kin.

10 PM na noong tinawag ako sa baba. Magsisimula na raw ang pa-Christmas party nila roon kaya bumaba na 'ko pagkatapos mag-shower. Nakasuot lang ako ng white pants at red sweater para madama ang pasko. Siguro mga bente ang inimbita. May mga matatanda at may mga anak silang teenagers. Ang iba FIl-Am, ang iba full Filipino.

Umupo ako sa sofa habang nagsasaya sila roon. I didn't really communicate with my family that much. Hindi ako sanay dahil hindi naman kami pala-usap. Palagi silang wala, e.

"What's up?" Tumingin ako sa Fil-Am na umupo sa tabi ko. He was wearing a grey sweater and a pair black pants. Mukhang katulad ko rin siya na hindi masyadong interesado sa nangyayari.

"I have a boyfriend," sagot ko kaagad if ever he made any advances.

Nagtagal ang tingin niya sa 'kin bago siya natawa sa sinabi ko. Umiling siya habang tumatawa kaya medyo napahiya ako roon.

"You're not my type." He laughed again.

Para akong binuhusan ng malamig na tubig! Nakakahiya! Masyado yatang makapal ang mukha ko sa pag-aakalang may balak siyang landiin ako.

"Share ko lang," sinubukan kong bawasan ang kahihiyan sa sarili ko.

"Hiro." He offered his hand.

"Luna." I took it pero bumitaw din ako kaagad dahil masyado na ata akong loyal kay Kalix na iniisip ko pa rin siya sa mga panahong ganito. Baka magalit! O kaya magselos kahit hindi naman niya makikita.

"You look familiar..." Napaisip siya pero umiling din siya kaagad dahil hindi na maalala kung saan ako nakita.

Napakunot ang noo ko dahil never ko pa naman siya nakita sa kahit anong event kaya paano ako magiging familiar sa kanya? Baka mamaya pick-up line pala 'yon, ha! Mabuti na lang at sinabi ko kaagad na may boyfriend ako.

"Do you speak Tagalog?" I asked.

Mukha kasi siyang slightly imported!

Tumaas ang isa niyang kilay. "I live in Philippines, what are you talking about?"

"Mukha kang Fil-Am." Umirap ako.

"No, my dad is French." Tinawanan niya ulit ako.

Mukhang nae-entertain siya sa katangahan ko, ha. Mabuti pa siya ay nakahanap ng entertainment sa nangyayari ngayon. Bored na bored na ako at gusto ko nang makita ang jowa ko.

"Taga-saan ka? College ka na ba?" Tanong ko ulit para naman may magawa ako rito. Kakausapin ko na lang 'to. Mukhang mabait naman, e.

He looked a bit older than me. Mukha siyang mature, e. Hindi naman sa mukha akong immature, ha, pero mukha siyang college senior.

"La Salle," he answered.

Tumango ako. "UST. Share ko lang."

Hindi na kami nakapag-usap nang tinawag na siya noong Mommy niya ata 'yon kaya umalis na siya kaagad. Nanahimik na lang ulit ako at kinuha ang phone ko para i-chat si Kalix.

lunavaleria: boring here :(advance merry christmas babe

Nag-online kaagad si Kalix.

kalixjm: Same. I miss you.

Noong christmas countdown na, Kalix called so we can greet each other. It was our first Christmas together and I hoped it wouldn't be the last.

Natulog ako kaagad pagkatapos ng bigayan ng pera as Christmas gift. Doon lang yata ako na-excite. Kinabukasan, kinakabahan ako dahil pupunta kaming New York kahit sobrang crowded. Gusto raw nilang mag-shopping. Hindi ako tumanggi dahil nandoon ang jowa ko at gusto ko rin siyang puntahan. Ime-meet ko ang parents niya mamayang gabi.

"Halika rito, Luna, anak, bagay sa 'yo 'to!" Tinaas ni Mommy 'yung designer coat. I groaned when she tried to put it on me.

"Ayoko niyan, Mommy," naiinip na sabi ko.

Kanina pa kami paikot-ikot dito at napakaraming tao! Gusto ko nang pumunta sa hotel room ni Kalix! For some reason, na-convince niya ang parents niyang humiwalay siya ng room. Ang dinahilan niya ay baka umiyak-iyak si Kio at hindi siya makatulog.

"Gusto ko mag-ikot mag-isa," paalam ko kay Mommy habang nagshoshopping kami.

"Baka mawala ka!" Typical mom.

"Tita Tess gave me another phone. I can text you, Mom. Promise, babalik ako before dinner time. Just text me your location." Tinaas ko ang isang phone.

Tumikhim siya at lumingon kay Daddy na nagtitingin-tingin ng sapatos. Mukhang nagdadalawang-isip siya dahil baka malagot siya kay Daddy pero nang lingunin niya 'ko at nakita ang nakakaawa kong itsura, bumuntong-hininga siya.

"Fine." Mukhang natalo siya.

Malaki ang ngiti ko nang bumeso ako sa kanya. Dali-dali akong lumabas at nagpunta sa isang landmark kung saan ako pwedeng masundo ni Kalix. Naghintay ako roon habang nakalagay ang dalawang kamay sa loob ng coat ko. I was wearing a white turtle-neck sweater, grey trench coat, a pair of black high-waisted pants, and a pair of black boots. Nilalamig pa rin ako.

Parang lumiwanag ang mundo ko nang makita ko si Kalix sa malayo. Nagtama ang tingin namin at napangiti siya kaagad bago maglakad palapit. Nakasuot siya ng black trench coat, grey turtle-neck, black pants, grey scarf, at black winter boots. God, he looked like a model. Naka-gloves pa siyang itim at nakaayos ang buhok.

Noong huminto siya sa harapan ko, niyakap ko kaagad siya at sinandal ang ulo ko sa dibdib niya. Binalik niya ang yakap sa 'kin at hinaplos ang buhok ko.

"Are you cold?" He whispered.

Tumango ako. Binitawan niya 'ko kaya napalayo rin ako. Tinanggal niya ang scarf niya at sinuot sa leeg ko. Pagkatapos, kinuha niya ang kamay ko at sinuot din ang gloves niya roon. I looked like a baby watching his every move. He looked so worried.

"Merry Christmas," bati ko habang abala siya sa pagsuot ng gloves sa 'kin.

"Merry Christmas, love." He kissed my forehead and held my hand.

Naglakad na kami habang magkahawak ang kamay. Mahigpit ang hawak niya dahil maraming tao at baka mawala ako. Medyo malayo rin ang nalakad namin para makarating sa hotel. Tama nga ako at five-star hotel ang binook ng pamilya niya. Ang yaman naman nito.

He was given an executive king suite. Hindi ko na siya tinanong kung bakit iyon ang kinuha niya, e mag-isa lang naman siya at masyado 'yong malaki para sa kanya. Hinayaan ko na lang siya sa mga desisyon niya sa buhay.

Pagkapasok namin sa suite niya, nilibot ko kaagad ang paningin ko. Mayroong one big bedroom at living room. Ang color palette ay light brown wood, grey, at cream. Sa bintana, tanaw ang dagat at may telescope doon para sa view ng Statue of Liberty.

Tinanggal ni Kalix ang coat niya at sinabit doon sa coat rack. Tinulungan niya rin akong tanggalin ang akin at sinabit niya rin doon. Tinanggal ko rin ang gloves, scarf, at boots ko at nilapag sa sofa bago nagpunta sa may bintana para i-appreciate ang tanawin.

Nanatiling nakasandal sa may pader si Kalix habang pinapanood ako. Naka-krus ang braso sa dibdib at mukhang malalim ang iniisip. "Nagpaalam ka ba?" Tanong niya sa 'kin.

"Yes, sabi ko magiikot-ikot ako mag-isa." Lumingon ako sa kanya at naglakad papunta sa may mini-ref para kumuha ng maiinom na tubig.

"My parents went outside for a bit," he stated.

Tumango ako. Kailan ko sila mamemeet kung ganoon? Mamaya pa? Kinakabahan na naman tuloy ako! Kinuha ko tuloy ang wine at naglagay sa baso pampawala lang ng kaba.

"You're nervous." He wasn't asking. It was more of a statement.

Tumango ako. "Of course I'm nervous. Duh! Feeling ko hindi ako magugustuhan ng parents mo."

"Even if they don't, that won't stop me." He didn't even deny the part when I said that his parents won't like me. Mas lalo lang tuloy akong kinabahan.

"You think they will like me?" Tanong ko habang lumalagok ng wine at nakaupo sa sofa.

Umiling siya. "It doesn't matter."

"Kalix! Kinakabahan ako lalo! Pwede bang i-sugarcoat mo man lang tapos sabihin mong magugustuhan nila 'ko, ganoon?" Napasapo ako sa noo ko.

"I'm preparing you, okay?" He chuckled and walked towards me.

"Tikman mo, masarap 'to." Naglagay ulit ako ng wine sa baso at inalok sa kanya nang makaupo na siya sa tabi ko.

Kinuha niya ang baso at akala ko iinumin niya pero nilapag niya lang sa table at hinawakan ang mukha ko para mahalikan ako. He licked my lips and tasted me before letting me go. Ano 'yon?! He tasted me!

"Masarap nga." He licked his lower lip and nodded.

Napaawang ang labi ko at natulala sa kanya dahil sa gulat. Hindi ko inaasahan 'yon! Parang may nagising na kung ano sa 'kin na nasasabik pa sa kung ano man ang kaya niyang ibigay ngayon.

"Tikman mo ulit," pangungulit ko. Tinawanan niya 'ko at kinuha ang baso saka siya uminom doon. Napasimangot ako. "Hindi 'yan!" Nagtatampong sabi ko. "Ako! Tikman mo!"

He chuckled at my boldness, then he shook his head. "Aggressive."

"Come on! Malamig kaya! Please?" Lumapit ako sa kanya pero lumayo siya sa 'kin.

"You're craving me so much, it's not good." He made me sound like a slave to my libido!

Hindi na lang ako nagsalita at uminom ulit ng wine para naman tumapang ako kahit papaano. Pagkatapos, nilapag ko ang baso sa table at tumayo sa harapan niya. Ready na ako! Napasandal siya sa sofa nang ilagay ko ang magkabilang binti ko sa magkabilang side niya. I angled my face and kissed him on his lips. Hindi siya umapila. Hinawakan niya ang bewang ko at binaba para magdikit kami lalo.

He pushed his tongue inside my mouth and his other hand went to hold my neck. I tried to grind at his boner when I felt it so he can let go of his thin string of patience. Bumaba ang halik ko sa labi niya, papunta sa leeg niya, sabik na ngayon. He groaned and caressed my legs using both of his hands, making me shiver.

He cupped my chin and kissed me again. Nagulat ako nang ihiga niya 'ko sa sofa, him on top of me, holding my other leg. He started showering kisses on my neck, biting and sucking a bit to distract me from his other hand that was unbuttoning my pants.

"Next time, wear a skirt," he whispered before kissing me again, not giving me time to respond.

Nang matanggal niya ang pantalon ko, sinunod niya kaagad ang sweater ko. I arched my back so he can take it off. Nilapag niya lang 'yon sa sahig at bumaba ang halik niya sa dibdib ko habang ang isang kamay niya ay palapit na nang palapit sa gitna ng binti ko.

I was biting my lip to stop a moan but when I felt his finger on my panties, I couldn't help but make a sound. I held on his back when I felt him unclapse my bra and threw it. I didn't even have enough time to react when he started sucking on my left mound while massaging the other with his hand. Meanwhile, his other hand was caressing my femininity. Hindi ko na alam kung anong gagawin ko. Para akong dinadala sa kung saan.

"Take it off." I pulled the hem of his sweater.

Tumigil siya at habang nakaluhod sa harapan ko, he smoothly took his sweater off and let it fall down the floor. I stopped biting my lower lip when he kissed me again and swirled his tongue inside my mouth, tasting every bit of me. I felt his other hand taking my panties off.

My kisses became sloppy when I felt a finger entering me, I can almost hear my wetness. Basang basa kaagad ang daliri niya kaya nahiya ako. Mukha akong sabik na sabik sa kanya! Ngayon ko lang rin naisip kung bakit mukha yata siyang expert sa ganito.

"Fuck," I whispered a curse in pain when he delved in two fingers.

He was just staring at me, lips parted and enjoying the view in front of him while I was here, lying and biting my lip to so I could distract myself from the pain I was feeling down there. He pulled his fingers and pushed it again inside, pain and pleasure running through my body.

I moaned his name when he started thrusting his fingers inside me, so fast and so deep, it sent me to heaven. Napapikit ako when I felt my stomach turning. Napahawak ako sa sandalan ng sofa habang dinadama ng kamay niyang naghihimasok sa 'kin.

Napadilat ako nang bumaba siya at hinatak ang binti ko para mapaupo ako sa sofa. He parted my legs and knelt in front of me. Halos magdasal na 'ko sa lahat ng santo nang mapagtanto kung ano ang gusto niyang gawin.

"Ah!" I moaned when he entered his middle finger inside me while licking my most sensitive bud.

His tongue mimicked his finger. I moaned his name over and over until I felt my legs vibrating before my release. I covered my face with shame when I felt him licking me clean. Nakakahiya naman 'yon! Bakit niya ginawa 'yon?! Gusto kong mag reklamo pero wala na 'kong lakas. Parang pagod na pagod ako at nakasandal na lang sa sofa, siya nakaluhod sa harapan ko. It was such a view.

Tumayo siya at binuhat ako. Tinago ko na lang ang mukha ko sa leeg niya habang naglalakad siya papunta sa kama. Nang ilapag niya 'ko roon, he unbuckled his belt and took his pants off. I licked my lips when I saw his bulge through his boxers.

Kaya ko ba 'to? Parang natakot ako bigla at gusto kong umatras.

Napasigaw ako nang hatakin niya ang magkabilang binti ko palapit sa dulo ng kama habang nakatayo siya sa harapan ko. He hooked his other arm under my left leg while his right hand was taking his boxers off.

Napaawang ang labi ko nang makita ko na ang kabuuan niya. Napalunok ako habang nakatitig doon. Ngayon lang ako nakakita noon at hindi ko inaasahan na ganito pala 'yon kalaki. Hindi ako nakapaghanda.

"Kalix, wait..." Humawak ako sa dibdib niya para pigilan siya saglit dahil sa takot ko.

Tinaasan niya 'ko ng kilay habang mabigat ang paghinga, hinihintay ang sasabihin ko. He looked so hungry for pleasure.

"Kaya ko ba?" Nag-aalanganing tanong ko.

Nagtagal muna ang tingin niya sa 'kin bago siya tumawa saglit. Nahihiya ko siyang tinignan pero lumapit lang siya at dinaganan ako para halikan ang leeg ko.

"You're funny." He chuckled on my neck.

"Seryoso!" Hinampas ko ang likod niya.

Umayos siya ng tayo at tinignan ako. He gave me an amused smile while positioning his member in between my legs. Nararamdaman ko pa lang ay parang nanunuyo ang pawis ko. Gusto kong umiyak dahil pakiramdam ko hindi ko talaga kakayanin.

"I haven't done this before..." Pag amin ko sa kaniya dahil sa takot.

He smirked. "I know. I'll be gentle."

"Paano mo naman nasab- Ah!"

Napapikit ako nang mariin at napahawak sa kumot ng kama nang maramdaman ko ang pagpasok niya sa loob ko. Halos maiyak ako lalo na noong dumilat ako at nakitang hindi pa iyon ang kabuuan niya. He was barely inside!

"I can stop." He panicked when he saw my face.

"No, please." Umiling ako kaagad. Nandito na lang din naman, bakit hindi pa itutuloy? Nag-sayang lang ako ng lakad kung ganoon.

He renewed his hold on my leg and hooked the right leg on his right arm, then he slowly entered me. Nakahawak ako sa braso niya at halos bumaon na ang kuko ko roon. I tried my best not to cry when he filled me to the brim. I can feel him pulsating inside me. Mabigat ang paghinga niya at halatang pinipigilan ang sarili but he looked relieved.

He started thrusting slowly inside me, worrying that it might hurt me a lot. It really hurt but pleasure came immediately. When he realized that my face changed, he started thrusting faster and deeper inside me. I covered my mouth to stop my moans but he held my wrist so he could hear me scream.

He slammed himself inside me, muttering a curse. He started rubbing me with his other hand while he was still thrusting inside me, causing me too much pleasure. Napapikit ako nang maramdaman ulit 'yung kanina pang namumuo sa loob ko. When he felt my release, he pulled out and touched himself. He came on my stomach instead.

Madali niyang kinuha ang tissue para linisan ako at linisan ang sarili niya. Sa sobrang pagod ko ay nakatulog na ako kaagad. Nagising lang ako nang maramdaman ang marahan na pag-alog ni Kalix sa balikat ko. Umayos ako ng upo at tumingin sa bintana. Gabi na!

"My parents are eating in the lobby. Let's go," he said softly.

Tumango ako at nagmadaling bumaba sa kama, halos manlambot ang tuhod ko nang maramdaman ang sakit, muntik na akong bumagsak sa sahig.

"Are you okay?" Nag-aalalang tanong ni Kalix.

Tinaas ko ang isa kong kamay at tumango. Nakasuot na 'ko ng panty ngayon at sweater niya. Kinuha ko ang mga damit ko na nakatupi sa sofa bago ako pumasok ng banyo. I took a hot shower to ease the pain before I went out wearing my clothes.

Inayos ko na lang sa ponytail ang buhok ko para hindi halatang nagulo kanina. Sa sofa naghintay si Kalix na mukhang may iniisip. Napalingon siya sa 'kin nang lumabas na 'ko ng kwarto.

"Hey, are you sure you're okay?" Nag-aalala pa rin siya.

Lumapit ako sa kanya at yumuko para mahalikan siya.

"I'm okay." I kissed his cheek and held his hand. "It was wonderful, okay?" I didn't want him to feel so guilty about it. Hindi dapat niya pagsisihan o magagalit ako!

Tumango siya at tumayo na. Sinuot na niya ang coat sa 'kin at nakahawak siya sa bewang ko papalabas ng elevator, papunta sa restaurant ng lobby.

Natanaw ko ang magulang ni Kalix na kumakain sa may table. Sa tabi ng Mommy niya ay si Kio. Nag-uusap ang magulang niya pero napahinto rin nang makalapit kami. Umangat ang tingin ng magulang niya sa amin.

"Oh, Kalix," bati ng Daddy niya at nilipat ang tingin sa 'kin. Kinabahan kaagad ako at hindi alam ang gagawin.

"Mom, Dad, this is Luna, my girlfriend," he said so casually to hide his nervousness.

Hindi nakapagsalita ang Mommy niya at nakatitig lang sa 'kin, examining me. Her eyes were piercing into my soul, making me tremble. His dad immediately stood up and offered his hand, smiling a little.

"Hi Luna. I'm Dr. Martinez."

I smiled sweetly and took his hand. "Glad to meet you, Doc."

"Kumain na ba kayo? Upo muna kayo." His Dad welcomed me warmly so I eased down a bit.

Umiling si Kalix. "I need to get her home before dinner."

Tumango ang Daddy niya at tinignan ang asawa na tahimik lang kaming pinagmamasdan. Then, she sipped on her wine and stared on the plate, thinking. Kumakalabog ang dibdib ko.

"No, take a seat," his mom said while holding the glass of wine, not even looking at us.

Umupo si Kalix sa tabi ng Daddy niya at ako, umupo ako sa tabi ni Kalix. Pang anim-an kasi ang table. Hinawakan ni Kalix ang kamay ko sa ilalim ng lamesa nang maramdaman niyang nanginginig ang kamay ko.

"Order for the lady, Kalix." His mom was so formal I almost peed my pants.

Tumango si Kalix at tumawag ng waiter para sa menu. Napansin ko kaagad na lahat ng sinasabi ng Mommy niya ay sinusunod niya. She was that powerful. She had this effect on him. His father was chill and warm. They complimented each other.

I just ordered a salad dahil 'yon ang pinakamura. Nakakahiya dahil kakain pa ako mamaya sa dinner kasama sila Mommy. Hindi ako pwedeng mabusog.

"Luna, right? Taga saan ka?" His dad tried to start a conversation.

"Manila po, I study in UST. Architecture," I answered politely.

"Architecture?" Kalix's mother asked. Natahimik ako at napatingin sa kanya. "Do you have a family business? What the source of your parents' income?"

"Mom," sambit ni Kalix, mukhang nagtitimpi.

"Real estate po," I answered still. I didn't want to brag kaya iyon lang ang sinabi ko, although our company was one of the best and biggest real estate companies in the country. Hindi ko naman alam kung ano ba ang gusto niyang marinig.

"How's your grades, Kalix?" His mom changed the topic.

Natahimik ako at napainom ng tubig. Ang daddy niya ay nakatingin lang. He smiled at me apologetically. "They're fine, Mom," Kalix answered with so much respect.

"I heard about your 5 cuts." Tinignan ako ng Mommy niya.

Hindi sumagot si Kalix. Ni hindi ko alam ang tungkol doon! Napabalik ang tingin ko kay Kalix na nakahawak lang sa baso ng tubig at doon tinutuon ang pansin.

"Still in the DL, Mom. It's no big deal," Kalix answered after a few seconds.

"Yes, with 3.5 QPI?" Tumaas ang isang kilay ng Mommy niya.

3.5 was already high considering na 4 ang pinakamataas sa grading system nila. I felt so bad for Kalix. I held his hand tightly to calm him down and let him know that I was here. Nakita ko kasing nasaktan siya roon.

"Where did you learn about the cuts anyway?" Umiling si Kalix.

"Amethyst told me."

Doon lumuwag ang hawak ko sa kanya. Kilala ng Mommy niya si Amethyst and she referred to her like they were close. Tama nga. Close nga ang pamilya nilang dalawa. Hindi nagsalita si Kalix at tumingin lang sa 'kin, alam ang iniisip ko.

"She knows nothing," Kalix answered his mother while looking at me.

"She knows everything. She's your ex." Her mom sipped on her wine again.

Parang tinutusok ang puso ko. Hindi nagsalita si Kalix at tahimik lang din ang Daddy niya. Si Kio ay nililibang ang sarili niya sa paglalaro roon sa tablet at mukhang walang kaalam-alam sa nangyayari ngayon.

"I thought things are going great between the two of you," dugtong ng Mommy niya. "Last Christmas, she was the one seating in front of us. What happened?"

"We need to go." Tumayo si Kalix at hinawakan ang kamay ko.

Wala akong choice kundi tumayo na rin dahil hinatak na niya 'ko patayo.

"Excuse us," I said politely bago magpadala kay Kalix paalis doon.

Nang makalabas kami ng hotel, agad kong hinatak ang kamay ko mula sa pagkakahawak niya. Tinanggal ko ang scarf niya at binato sa kanya. Pati ang gloves. Nakatayo lang siya sa harapan ko at hindi alam kung ano ang gagawin.

"You liar!" Sigaw ko. "Akala ko ba walang kayo?! Akala ko hindi ka seryoso sa kanya?! Sabi mo naglaro lang kayo pero kasama mo pala siya sa pasko at kasama pa sa mga family dinners n'yo!"

"Luna-"

"Ano ba talaga, Kalix?! Niloloko mo ba 'ko?! Ano pa bang kasinungalingan ang sasabihin mo sa 'kin?!"

Tumulo ang luha ko at tinakpan ko ang mukha ko para hindi niya makita. Lumapit siya sa 'kin at hinawakan ang palapulsuhan ko para hatakin ako palapit pero umiwas ako sa kanya. Hindi man lang siya nagpapaliwanag.

"You probably had sex! 'Yung sinasabi niyang gabi n'yong magkasama, hindi lang 'yun kiss, 'no?!" Sigaw ko ulit.

"Calm down-"

"Fuck you!"

Natahimik ulit siya at kitang kita ko sa mga mata niyang nasasaktan siya na ganito ako ngayon sa harapan niya. Hindi ko alam ang gagawin ko. Nagagalit ako at naiinis ako dahil alam ko at halata kong ayaw sa 'kin ng Mommy niya. I was scared of the thought that his mom can control him like that.

"Luna, please, don't be like this..." He tried to hold me again.

Tinanggal ko ulit ang hawak niya sa 'kin at pinunasan ko ang luha ko. "Ano ba talaga?" Naguguluhang tanong ko.

"My mom thinks Amethyst and I had a thing. I told you I was forced to get along with her! It wasn't serious for me, I swear to God, Luna, please," he begged, the light from the streets reflecting his shining eyes from the tears he was trying to hold in.

"Last Christmas, you were together," kalmadong sabi ko.

"My mom invited her. It wasn't me," he denied. "I promise."

"Your mom likes her," I laughed sarcastically. "Kulang na lang paalisin ako ng Mommy mo roon. Ramdam na ramdam kong ayaw niya sa 'kin. And about your cuts?! Ano 'yon?! Dahil ba sa 'kin?!"

Umiling siya. "It's not important-"

"IT IS IMPORTANT!" Hindi ko na napigilan ang sigaw ko.

"Don't shout, please, baby..." He held my hand.

"You could lose your dream because of me! Sinong sisisihin mo? Sinong sisisihin ng Mommy mo? Ako? Bakit, Kalix? Ginusto ko ba 'yun? Bakit mo pinapabayaan pag-aaral mo para sa 'kin?! Hindi ako ganoon kahalaga!"

"Don't say that." He looked mad.

"Ano? Galit ka? Tama naman ako!"

"You're wrong. You're that important." He still tried to argue with me.

Napasabunot ako sa sarili ko dahil sa sobrang inis. Hindi ko na alam ang gagawin ko. Parang binubuhos ko na sa kanya lahat ng frustrations ko. Bumuntong-hininga ako at nakita ko ang usok galing sa lamig. Nakapamulsa si Kalix at nakatingin lang sa 'kin.

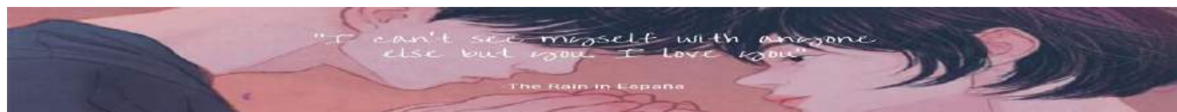
"Don't lose your dream for me," I said.

Tumango siya. "I won't. I promise."

Lumapit ako para yakapin siya. Hinigpitan niya ang hawak niya sa 'kin. "Are you sure?" I asked again.

"I never lied to you, Luna," he whispered.

:)

The Rain in España (University Series #1) - 18

"Huwag mo na 'kong i-hatid!"

Kanina ko pa pinipilit si Kalix na huwag na akong ihatid doon sa restaurant kung nasaan sila Mommy. Hindi pa 'ko ready ipakilala siya pagkatapos ng naranasan ko sa harap ng pamilya niya. Parang sobra na sa emosyon.

"I want to meet your parents, Luna," pagpupumilit niya.

Bumuntong-hininga ako at huminto sa harapan ng Italian restaurant. Tumango ako at sinenyasan siyang sundan ako. Pagkapasok namin, nakita ko kaagad sila Mommy at Daddy na nakaupo doon sa may couch at may order nang pizza at pasta.

Kinakabahan akong lumapit. Ngumiti si Mommy sa 'kin nang makita ako pero nawala ang ngiti nang makita si Kalix sa likod ko.

"Hi Mom." Bumeso ako sa kanya. "Dad..." At saka ako bumeso kay Daddy.

Nakatingin lang si Daddy kay Kalix. Nang lingunin ko si Kalix, tahimik lang siya at halatang kinakabahan. I had never seen him this nervous. He was always so composed and calm. Siya naman ang namilit kaya panindigan niya 'to!

"This is Kalix, my boyfriend." Kinakabahan din ako nang ipakilala ko siya.

Halos mabuga ni Mommy ang iniinom dahil sa gulat. Mas kinabahan ako sa reaksyon niya. Kinuha niya ang tissue at pinunasan ang bibig niya. My dad did not give me a reaction so hindi ko alam kung anong iniisip niya. He was just staring at Kalix, like a doctor examining him.

"Ang sabi mo magiikot-ikot ka lang. Saan ka naman nakahanap ng boyfriend sa New York, anak?" Kalmadong sabi ni Mommy.

I gave her a nervous smile. "Medyo matagal na po kami... Ngayon ko lang po siya ipapakilala."

"Take a seat." Seryosong tumikhim si Daddy.

Umusog si Mommy at tumabi kay Daddy para kaming dalawa ni Kalix ang magkatabi sa tapat nila. Hindi makapagsalita si Mommy pero sinipa niya 'ko sa ilalim ng lamesa. Napatingin ako sa kanya. Tinaasan niya 'ko ng kilay.

"Where are you from?" Panimula ni Daddy.

"I'm from Manila, sir," Kalix answered with respect.

"What are your plans?" Tumaas ang kilay ni Daddy.

Ako ang kinakabahan para kay Kalix. Parang gusto kong ako na lang ang sumagot sa mga tanong ni Daddy. My dad was not that strict but it was the first time I introduced a boyfriend to them kaya hindi ko alam kung paano sila magrereact.

"I'm currently studying Legal Management in Ateneo. After graduating, I'll proceed to law school," pormal na sagot ni Kalix.

"Ateneo." Dad nodded. "A lawyer, huh?"

"Yes, Sir." Kalix nodded.

"We might need you in the future." Dad chuckled which made Kalix relax a bit.

Mom urged us to eat kaya naman naglagay ako ng pagkain sa plato ni Kalix at sa akin para maka-kain kami. Nakikinig lang ako sa usapan ni Daddy at ni Kalix habang kumakain. May pinag-uusapan silang tungkol sa corporate law. Wala akong masyadong maintindihan pero masaya akong nagkasundo sila.

"Does your future plan include my daughter?" Doon ulit ako napatingin sa kanilang dalawa.

"Of course, Sir." Mabilis na tumango si Kalix. "I plan to marry your daughter, Sir, if that's okay with her, of course."

Napaawang ang labi ko at muntik nang mabulunan sa pinagsasasabi ni Kalix. Hindi ko alam kung totoo 'yung sinasabi niya o sinasabi niya lang 'yun para kay Daddy. Hindi naman kami nag-uusap masyado tungkol sa kasal-kasal dahil alam kong bata pa kami.

"Are you sure you won't depend on her?" Tumaas ang isang kilay ni Daddy. "Because Luna is set to work in our company as the head of the Architecture department. She will earn a lot."

"I also plan to work in a law firm, Sir, resign after gaining knowledge, and build my own firm after gaining the trust of my clients and other friends in the same field. I assure you, Luna and I won't need to depend on each other financially. I have plans for us."

Hindi ako makapagsalita sa mga sinasabi niya. Matagal na ba niyang pinag-iisipan 'yun o ngayon lang? Impromptu lang sa tapat ni Daddy?

"My Luna is too young, Dad." Hinawakan ni Mommy ang braso ni Daddy. "Don't ask for future plans yet."

"It's good to feel secured," sagot ni Daddy sa kanya.

I agreed with my mother. Bata pa kami pareho! Hindi namin alam ang mangyayari sa susunod pero I felt so assured that I was included in Kalix's future plans. Wala siyang balak iwan ako sa ere. Parang pinaplano niya na talaga lahat kahit matagal pa bago siya maka-graduate ng law school.

Pagkatapos ng dinner, umalis na rin siya kaagad at umuwi na rin kami nila Mommy sa New Jersey. My dad did not say anything about it, as well as my mom so I took that as an approval. Kahit naman ayaw nila, I can't let go of Kalix. Not that way. Not because of that.

We stayed there until January. My parents had to go to other states for business kaya kapag naiiwan ako ay umaalis ako dahil sinusundo ako ni Kalix. Ang dami na naming nagagawa. We

watched Broadway shows, shopped, took pictures like tourists, ice skating, at kung ano-ano pa. Noong New Year, we joined the people at the Times Square for the countdown.

"Talon ka, ha," he reminded me.

Masama ko siyang tinignan. "You know I'm tall. You're just taller," pakikipagtalo ko.

Nagpaalam siya kila Mommy na magcocountdown kami sa Times Square. To my surprise, pinayagan nga nila 'ko. Nakakatuwang isipin na tanggap ng pamilya ko si Kalix dahil kung hindi, parang masyadong maraming hadlang sa aming dalawa. Alam ko naman na hindi ako gusto ng Mommy niya. Mas gusto no'n si Amethyst.

"10... 9..." I heard the people yelling and cheering.

Hinapit ako ni Kalix sa bewang para mapalapit ako sa kanya. Humarap ako at yumakap sa kanya para mabawasan ang lamig na nararamdaman ko. Binalik niya ang yakap niya sa 'kin at hinalikan ako sa ulo.

"5... 4... 3..."

Tumingala ako kay Kalix at nakita siyang nakatingin lang din sa 'kin. "I love you," I whispered.

"2..1..."

He cupped my face and kissed my lips. Narinig ko ang bati ng mga tao ng Happy New Year sa paligid.

"I love you. Happy new year. To more years with you." He kissed my forehead.

It was perfect. It was all I ever wanted. Gusto ko man na ganoon na lang palagi pero kailangan pang bumalik sa school. Ang bilis ng araw dahil natapos kaagad ang bakasyon namin. Mas mahaba nga lang ang bakasyon nila Kalix.

Pagkapasok ko ng condo, nakita kong naunang dumating si Kierra kesa sa 'kin. Hindi kami nag-usap buong bakasyon kaya hindi ko alam kung paano ko siya ia-approach ngayon. Dumiretso lang ako sa kwarto ko para ayusin ang gamit ko.

"Luna..."

Napatingin ako sa pinto nang pumasok si Kierra sa kwarto ko. Hindi ako nagsalita at umiwas lang ng tingin. Hindi ko naman alam ang sasabihin ko sa kaniya. Sobrang naiilang ako dahil ilang araw na kaming hindi nag-uusap. Pinagpatuloy ko na lang ang pag-aayos ng gamit ko.

Napatigil ako nang maramdaman ang yakap niya sa 'kin. "I'm sorry," she whispered, crying.

Lumingon ako sa kanya at inalo kaagad siya dahil umiiyak siya. Niyakap ko siya pabalik at sinubukang patahanin.

"Sorry rin," sambit ko. I knew how to admit my mistakes and say sorry. I had already forgiven her even before she had the courage to apologize.

Hindi ko alam kung may problema ba siya o hindi pero kung ayaw niyang sabihin ay hindi ko naman na siya pipilitin. Ayaw ko nang ganoon. Baka hindi pa siya handa sabihin sa 'kin.

"Kung may problema ka, andito lang ako, ha." Hinaplos ko ang buhok niya at tumango siya.

"Alam ko," bulong niya at niyakap ako nang mahigpit, tinatago ang mukha niya sa balikat ko.

Matagal pa bago siya naka-recover sa kakaiyak. Alam kong hindi 'yun dahil sa magkaaway kami. May iba pa siyang bagay na iniiyakan pero ayaw niya lang sabihin. Gusto ko mang tanungin pero baka isipin niya ay pinipilit ko siya kaya hinintay ko na lang na siya ang mag open up. Pagkatapos noon, tinulungan niya 'kong ayusin ang mga gamit ko.

It was a peaceful month. Noong Valentine's Day, the girls had a date during lunch. Nag-cut pa talaga si Sam para lang makapunta. Wala naman daw klase at hindi raw niya gusto ang lesson.

"Sinong may date?" Tanong ni Sam pagkarating straight from school. Dito lang kami sa may restaurant malapit sa UST.

"Ako." Proud kong tinaas ang kamay ko.

"Ako, wala. Kayo ni Miguel, Ke?" Tanong ni Via.

Tumango si Kierra habang nakangiti. She looked happy. Sapat na 'yon para sa 'kin. Kung masaya siya sa lalaking 'yon, kahit ayaw ko roon, ay okay na. Baka mapanghusga lang talaga ako dahil hindi ko pa nakakasama 'yung lalaki. Susubukan kong pakisamahan.

"Ah, I'm so jealous." Samantha pouted. "How about you, Ashianna?"

Napatingin si Yanna sa amin at mukhang distracted pa. "Huh?" Tanong niya.

"Ay, distracted, sis? Sinong iniisip mo?" Tumaas ang isang kilay ni Sam.

"Wala akong date, boba. Sex mayroon." Umirap si Yanna. "Ikaw parehas wala."

"Ouch, foul. Do you want me to say something foul too? Your pilot doesn't love you." Tumawa si Sam pagkatapos mang-asar.

"Ikaw, babasagin ko 'to sa ulo mo." Tinaas ni Yanna ang baso.

Noong kinahapunan, usapan namin ni Kalix ay susunduin niya 'ko sa UST pero na-late siya nang kaunti. Siguro ay natagalan sa klase.

"Sorry, I'm late, baby." lumapit siya sa 'kin at niyakap ako.

Kumunot ang noo ko nang maamoy ko ang alak sa kanya. "Uminom ka?" Nagtatakang tanong ko. "Sinong kasama mo?"

"Sila Adonis," he replied habang naglalakad kami papunta sa carpark.

We went to Tagaytay. Alam ko namang hindi siya lasing kaya hinayaan ko na siya mag-drive. Amoy alak lang talaga siya at medyo namumula ang mukha dahil ganoon siya kapag nakakainom.

Habang nagdadrive siya, tinignan ko ang IG stories nila Adonis. Marami nga silang nag-inuman. Mukhang mga blockmates niya. Ang nakalagay ay wala daw silang prof sa last two subjects kaya nagkayayaan sila.

Napairap ako nang makitang nandoon din si Amethyst at nakatabi na sa kanya.

"Kasama si Amethyst?" Tanong ko.

Tumango siya at hindi nagsalita. Hindi na rin ako nagsalita. Gusto kong magtanong kung anong nangyari o kung may ginawa ba sila ng mga blockmates niya pero ayoko naman magtunog na parang inaakusahan ko siya.

Pagkarating namin sa Tagaytay, mayroon siyang nakahandang bouquet doon at chocolates na pinapak namin sa terrace. Nakahiga ulit kami sa may blanket at nakatingin sa langit. It was the perfect way to spend Valentine's Day.

He was extra quiet today. Parang may iniisip siya.

"Are you okay?" Tanong ko sa kanya.

Bumuntong-hininga siya. "Yes."

Hindi ako nagsalita. Mukhang may pinoproblema siya ngayon na hindi niya masabi. I looked at the stars again. "Do you want to say something?" Tanong ko.

Napalingon siya sa 'kin. Matagal bago siya nakasagot. Anong iniisip niya? Kinabahan tuloy ako. Pakiramdam ko kasi may hindi siya sinasabi sa akin. Hindi siya nagsalita at tinitigan lang ako.

"Yes. I love you." Tumikhim siya at umiwas ng tingin.

"I love you but I can sense that something is wrong. What is it?"

Hinawakan niya ang kamay ko at pinisil iyon. "My mother invited Amy for dinner yesterday," pag amin niya.

"And?" Kinakabahang tanong ko.

"We ate with her family. It was nothing new. I immediately left after that. Don't be mad." He sounded nervous when he said that.

Ngumiti ako sa kanya para malaman niyang hindi ako galit. Siguro malaki na talaga ang tiwala ko sa kanya. Lagi niya 'kong binibigyan ng assurance na hindi siya magpapadala sa Mommy niya at kay Amethyst. Naniniwala naman ako roon. Wala namang ibang dahilan para hindi maniwala.

"Don't hurt me, Kalix..." It was almost a whisper.

Umiling siya. "I would give up everything for you, Luna."

"I trust you."

I really did. And I prayed so hard for him not to break that trust.

Nagmamadali akong tumakbo habang dala-dala ang plates ko para ipasa. Late na 'ko dahil tinapos ko pa sa gazeebo. Hinabol ko pa ang prof ko nang makita siyang papasok ng faculty.

"Late for 5 minutes, Ms. Valeria," masungit na sabi ng prof ko.

"I'm sorry, Ma'am," pagmamakaawa ko. Bumuntong-hininga siya at tinanggap pa rin 'yon. Mabuti na lang talaga.

"You're one of my top students. Tatanggapin ko lang 'to dahil ngayon ka lang na-late magpasa sa 'kin. Huwag mo nang uulitin 'to."

"Thank you, Ma'am!" Nakahinga ako nang maluwag.

Malapit na ang finals week. Naging finals month na nga ata sa sobrang daming deadlines na pinapasa ngayon at sa sobrang daming pahabol na quiz para makaabot sa requirements. Nagmamadali akong umuwi. Hindi kami magkikita ni Kalix dahil may mga quizzes rin siya bukas.

"Hindi ka pa uuwi?" Tanong ko kay Kierra nang makasalubong ko siya sa may Joli's.

"May date pa 'ko," nakangiting sabi niya sa 'kin habang naka-jacket siya.

"Ang init init, naka-jacket ka pa?" Nagtatakang tanong ko.

"Nakakatamad tanggalin." Binigyan niya ulit ako ng ngiti pero hindi 'yon umabot sa mata niya. Ano bang tinatago niya sa 'kin? Sana magsalita na siya. O baka naman ako lang ang nag-iisip ng kakaiba?

Umalis na rin ako kaagad pagkabili ng mga gagamitin ko. Naglakad ulit ako papunta sa may España at doon ko nakasalubong si Sevi sa may waiting shed. Sobrang tagal na naming hindi nag-uusap. Hindi na rin siya masyadong nagpapakita sa 'kin. Kapag nagkikita kami ay tinatanguan niya lang ako.

"Pauwi ka na?" Tanong niya sa 'kin nang tumabi ako sa kanya.

"Oo, ikaw ba?" Tanong ko habang buhat ang mga dala ko.

Tinignan niya 'yon. "Hatid na kita. Ako na riyan," sambit niya.

Tumango ako at hinayaan siyang tulungan ako. Nag-jeep lang kami papunta sa condo at hanggang sa unit ay tinulungan niya 'ko sa mga dala ko.

"Ang dami n'yo namang ginagawa," sabi ni Sevi nang makita ang kalat sa condo. Dalawa kasi kami ni Kierra na gumagawa ng plates naming dalawa kaya ang kalat sa common area.

"Malapit na finals. Alam mo na." Umirap ako. Sunod-sunod na ang bigay ng mga requirements dahil naghahabol. "Ikaw ba? Hindi na kita nakikita, ah? Hindi mo na rin ako kinakausap. Noong inaya kita sa Dapitan, sabi mo busy ka. Anong pinagkakaabalahan mo?"

"Wala naman. Mga exams lang rin tapos comp shop, ganoon," sagot niya. "Kumusta na kayo ni Kalix?"

"Kami pa rin." Tumawa ako. "Kala mo ha! Seryosohan na 'to, brad!"

"Buti naman..." Ngumiti siya sa 'kin pero nakita kong malungkot ang mga mata niya. O baka mali lang ang nakita ko. "Masaya ka naman, 'di ba?"

Tinaasan ko siya ng kilay. "Oo naman. Sobrang saya ko."

Tumango siya sa 'kin at binigyan ako ng ngiti. "Masaya ako para sa 'yo, Luna."

Ngumiti lang rin ako sa kanya habang inaayos ang mga pinamili ko. Tinulungan niya rin ako mag glue-glue doon para mapabilis ang ginagawa ko. Nagkalat na ang mga papel at karton sa sahig, pati mga gunting, tape, at glue.

Mag-10 PM na nang maka-receive ako ng tawag galing sa Mommy ni Kierra. Tinigil ko muna ang ginagawa ko para sagutin.

"Tita?" Bungad ko.

[Luna, 'nak...] Narinig ko ang iyak niya sa kabilang linya. Napatayo ako kaagad at nanginig ang kamay ko sa sobrang kaba.

"Tita, bakit po?" Halos hindi ako makapagsalita. Napatigil din si Sevi at tumingin sa 'kin, nag-aalala sa boses at itsura ko.

All I heard were her loud cries. Halos hindi na siya makahinga sa kakaiyak. For some reason, tumulo rin ang luha ko kahit hindi ko pa alam kung ano ang sasabihin niya. Parang naramdaman ko na kaagad na may masamang nangyari kay Kierra.

[Can you check your cousin's condition? Nasa hospital siya... We're still in Cebu, Luna. Bukas pa ang flight namin pabalik.] She cried more so I felt more nervous.

Hindi ko alam ang sasabihin ko. Napaiyak na lang ako kaagad at tumango tango sa mga sinasabi ni Tita. Nang ibaba ko ang phone, agad lumapit si Sevi sa 'kin para yakapin ako.

"Anong nangyari?" Nag-aalalang tanong niya.

"Nasa hospital si Kierra." Umiyak ako sa dibdib niya at yumakap kaagad siya sa 'kin para patahanin ako. I was breaking down even before seeing her condition.

Abala ako sa pag-tawag kila Sam habang papunta kami ni Sevi sa hospital. I cried once more when the nurse said she was in the ICU. Naghintay ako sa labas habang hinihintay sila Sam. Nakatakip lang ako sa mukha ko habang nasa tabi ko si Sevi at hawak ang balikat ko, pinapakalma ako.

"What happened?!" Nagpapanic si Sam nang makarating.

Nanlambot ang tuhod niya nang makita si Kierra sa may salamin, machines attached in her body full of bruises. Hinintay namin si Via at Yanna at gaya ko, umiyak rin si Via. Si Yanna lang ang hindi umiyak at tila galit na galit, hindi na niya kinayang umiyak.

"Sinong bumugbog? Si Miguel?" Nagtitimping tanong niya.

Umiling ako. "Hindi ko alam. Siguro. Siya ang kasama niya kanina."

"Putangina." Napasabunot si Yanna sa sarili niya at inis na hinampas 'yung pader at nanatiling nakasandal ang ulo doon na parang malalim ang iniisip.

It was a tiring day. I had to go home to shower. Sinamahan ako ni Via sa condo. Hindi ko alam kung paano ko tatapusin ang plates ko at ang plates ni Kierra. I stayed up all night crying while

finishing my plates, and hers. Kaunti na lang naman ang tatapusin sa kanya kaya ako na ang gumawa.

"Kalix, sorry, nagmamadali ako. I have to cancel our date," sabi ko sa call.

Nakaipit ang phone sa gitna ng tenga at balikat ko habang buhat-buhat ko sa kamay ko ang plates ni Kierra na ako ang magpapasa. Pumunta ako sa faculty para ilapag 'yon doon. Inuna ko ang sa kanya bago ang sa akin kahit late na ako. Alam kong may excuse letter naman pero para mabawasan ang gagawin ni Kierra pag gising niya, ginawa ko na rin. Para rin written exams na lang ang ite-take niya kung sakaling magising siya.

3 days na pero hindi pa rin siya nagigising. Nilipat naman na siya ng kwarto kaya nakikita na namin siya at nabibisita nang maayos. Sumasakit ang dibdib ko kapag nakikita ko ang mga pasa at sugat niya sa katawan kaya hindi ko siya masyadong binibisita.

Abala na rin ako sa mga deadlines. Hindi ko na alam kung ano ang uunahin ko.

[It's okay, love. Take your time. I have finals, too.]

Good thing Kalix remained so patient with me. Hindi ko na ata kaya kung dadagdag pa siya sa problema ko. Ni wala na kong oras para matulog at kumain. Kung hindi ako nag-aaral ay ginagawa ko ang mga kailangan ipasa ni Kierra.

Pinatay ko na ang tawag kahit hindi pa 'ko nagpapaalam. Kailangan ko lang talagang makahabol sa susunod na klase ko.

"Magkakasakit ka sa ginagawa mo," sabi ni Sevi nang makasalubong ako sa Dapitan. Street food lang ang dala ko para mabilis makain.

"Hayaan mo na. Wala akong oras, Sevi," stressed na sabi ko.

"Tignan mo nga itsura mo." Inayos niya ang buhok kong bagsak bagsak na mula sa ponytail. "Natutulog ka pa ba?!"

"Tingin mo kaya ko pang matulog?" I snapped and rolled my eyes.

"Mukha ka nang zombie," pag-puna niya. "Baka sumunod ka niyan kay Kierra sa hospital kung hindi mo aayusin 'yang ginagawa mo. Hindi ka ba pinagbabawalan ni Kalix?"

"Busy din siya, okay?" Sabi ko at nilagpasan ko na lang siya.

Pumasok ulit ako sa klase at pagkatapos, dumiretso ako sa hospital room ni Kierra. Umalis sila Tita para kumuha ng damit kaya naiwan ako sa room. Nag-aral lang ako habang hinihintay magising si Kierra. Nakatulog din ako for 2 hours pero nagising rin ako nang dumating si Sam.

"Umuwi ka kaya muna?" Sabi ni Sam at hinaplos ang noo ko.

"Uuwi na 'ko. Wala lang kasama si Ke kaya nandito ako." Tumayo ako at inayos ang mga gamit ko.

I stayed up all night, unaware of the time. Nalaman ko lang na umaga na nang mag-chat si Kalix ng 'Good morning'. May oral exam daw siya ngayon.

lunavaleria: goodluck bb!!

kalixjm: You're up early. Did you sleep? You need to rest. Let's see each other later.

lunavaleria: babe i can't. may mga gagawin pa 'ko sorry

kalixjm: Okay, I understand. Just rest first. Don't stress yourself too much. I love you.

lunavaleria: i love you

Napabuntong-hininga ako at napahawak sa ulo ko. Nahihilo na 'ko sa sobrang pagod. I decided to cut classes so I can sleep dahil sabi ni Kalix. It was a long sleep. I kind of regretted cutting classes pero nangyari na at mabuti na 'yon para mawala ang hilo ko. Baka mamatay na 'ko sa ginagawa ko, e.

I was keeping everything inside for days. Lahat ng emosyon hindi ko mailabas. Lahat ng pagod, stress sa finals, at kakulangan sa tulog, ininda ko nang ilang araw. Halos hindi na gumagana nang maayos ang utak ko. Hindi na 'ko makapag-isip nang maayos. Ang focus ko ay wala na. Hindi ko kayang makita si Kierra na ganoon. Parang araw-araw akong bothered, hinihintay na magising siya.

Hindi na rin ako nakatulog nang maayos. Nagising ako sa katok sa unit ko kaya nagmamadali akong bumangon para buksan ang pinto.

"Kalix!" Gulat na sabi ko nang makita ko siya sa tapat ko.

May dala siyang madaming pagkain. Hindi niya 'ko pinansin at tuloy-tuloy lang na pumasok sa unit ko. Sinulyapan niya ang mga kalat sa sahig. Pagkalapag niya ng pagkain sa lamesa, lumuhod siya para linisin 'yun.

"Rest. Ako na rito," sabi niya habang pinupulot ang mga ginupit-gupit ko doon.

"No, ako na." Lumuhod rin ako para tulungan siya pero hinawakan niya ang magkabilang pulsuhan ko.

"Luna, look at you!" Galit na sabi niya. Napatigil ako at tumingin sa kanya. "You look like you're barely living."

I bit my lower lip. "I'm sorry."

Bumuntong hininga siya at inakay ako para makahiga ako sa kama. I watched him clean my unit. Tahimik lang siya at mukhang galit.

"If you want to cry, cry on my shoulders," he said after a few minutes.

Umiling ako. "I don't want to cry."

"How's the case between Miguel and Kierra's family?" Tanong niya ulit.

Ngumiti ako nang malungkot sa kanya. "Mukhang hindi mananalo. He's the son of the Mayor. His family's powerful. Hindi hahayaang madungisan pangalan niya."

Lumapit siya at hinalikan ang noo ko. "Justice will be served, Luna."

Ngumiti ako nang malungkot sa kanya. "I surely hope so. I'm praying so hard for it."

"I will make sure of that." He gave me a small smile.

:)

The Rain in España (University Series #1) - 19

"Please, please, Ma'am, I was sick yesterday, please!"

Hinabol-habol ko ang prof ko habang dala-dala ko ang pinapagawa niyang final project. Late akong magpapasa. Hindi ko alam na kahapon na pala ang deadline kaya minadali ko pero ngayon, ayaw niya nang tanggapin. Malaki ang magiging epekto noon sa grades ko pero inuna ko pa rin ang kay Kierra kesa sa 'kin. Akala ko ay pang mga early-passers lang na gusto ng plus grade ang kahapon kaya sa kanya ang pinasa ko hindi sa 'kin.

"Si Miss Kierra ay nakapagpasa kahit nasa hospital. What's your excuse?"

Kinagat ko ang ibaba ng labi ko. Hindi ko naman pwedeng sabihin na ako ang tumatapos ng mga ginagawa ni Kierra. Sinimulan na ni Ke ang mga 'yon noon at tinuloy ko na lang. May possibility kasi na mag-repeat siya kapag hindi pa siya nagising bago ang pasahan ng grades kaya sinusubukan ko siyang tulungan. Nakalimutan ko na pala ang sa akin.

"Kahit minus 10, Ma'am," pagmamakaawa ko ulit.

"Luna..." Humarap siya sa 'kin. "I'm gonna be frank. I don't know what's happening to you but I'm starting to dislike your recent works. If you don't do well in your finals, you will lose a spot in the Dean's list. You're one of our honor students. Don't lose it."

Kinuha niya ang project ko at sinabing may minus ako. Hindi ko lang alam kung gaano kalaki. Napaiyak na lang ako sa gazeebo habang pinoproblema lahat ng bagay. Ang dami daming nangyayari. Parang hindi ko na kayang pagsabay-sabayin lahat.

Kanina pa tumatawag si Kalix para kumustahin ako pero sabi ko ay may gagawin pa 'ko kaya hindi ulit kami magkikita. Pinunasan ko ang luha ko bago ko binisita si Kierra. Hindi pa rin siya gising. Malala ata ang tinama ng ulo niya sa lamesa.

Isa pa si Miguel. Hindi namin alam kung ano ba talaga ang nangyari kay Kierra dahil hindi rin siya nagsasalita tungkol doon. Kalong kalong siya ng ama niya na parang bata! Paulit-ulit dinedeny ng kampo nila ang nangyari at wala raw kaming ebidensya. Hindi pa ba ebidensya na nasa hospital si Kierra sa dami ng pasa niya? At 'yung ulo niya?

Nakaupo ako sa tabi ni Kierra at hawak ko ang kamay niya habang nakayuko ako at lumuluha. Ang dami kong iniisip. Ang dami pang gagawin pero nandito ako at umiiyak. Parang kahit pag-iyak ay nanghihinayang pa 'ko. Parang sayang sa oras.

Napatingin ako sa pinto nang bumukas 'yon. Nakita ko si Kalix na sinasara na ulit ang pinto. Napaawang ang labi ko nang makita ko siya dito. Napatingin kaagad ako sa orasan dahil alam kong may klase pa siya.

"Bakit ka nandito?" Nagtatakang tanong ko.

"Why are you crying?" Tanong niya pabalik at lumapit sa 'kin.

Gusto kong magsalita pero naiyak na lang ulit ako nang yakapin niya 'ko. Umiyak ako sa damit niya habang hinahaplos niya ang buhok ko. Nakaupo ako at nakatayo siya sa gilid ko. Nakayakap ako sa bewang niya habang umiiyak.

"Ang bigat bigat..." Humikbi ako.

"I love you," bulong niya rin. "If there's anything I could do, please tell me."

Umiling ako. "You have your own studies, Kalix. Hindi ko naman pwedeng ipasa ang projects ko sa 'yo. Hindi ka naman mahilig mag-design design."

"I can do that. I can ask someone to do that," pamimilit niya. "So you could rest."

"I want to do my own work, baby. Don't worry about me." Ngumiti ako sa kanya at pinunasan niya ang luha ko.

Nang dumating na si Via, napatingin kami kaagad ni Kalix sa kanya. Humiwalay na rin ako sa kanya dahil mukhang galit si Via sa 'kin at naghihintay na sigawan ako.

"Late kang nagpasa? May plano ka bang ibagsak ang mga major natin, Luna?" Galit na sabi niya. Napakunot ang noo ni Kalix sa narinig.

"Hindi naman. Nakalimutan ko lang ang deadline," kalmadong pagpapaliwanag ko.

"Hindi ka nag-take noong finals last time. Nakalimutan mo rin? Ha?"

Natahimik ako sa sinasabi niya. Naguguluhan na si Kalix sa nangyayari dahil hindi ko naman sinasabi sa kanya ang mga 'to. Ayoko lang na mag-alala siya. Kadalasan nale-late ako magpasa dahil sa sobrang dami kong iniisip ay wala akong mapiga sa creative juices ko. Wala akong makitang inspirasyon. Masyado akong distracted.

"Babawi naman ako, Via-"

"Kaunti na lang ay tanggal ka na raw sa DL!" Parang mas nagagalit pa siya kaysa sa 'kin.

"DL lang 'yun," pagpapaliwanag ko ulit.

"Hindi, e! Luna, hindi matutuwa si Kierra sa ginagawa mo kung gising lang siya ngayon! Unahin mo naman ang sarili mo! Kaya naman ni Ke humabol kung sakali!"

"Paano kung hindi na siya nakahabol?! Maiiwan siya sa 2nd year?!" Pakikipagtalo ko na.

"May summer! Pwede niya i-take 'yun! May paraan naman, Luna! Huwag mo naman 'tong gawin sa sarili mo, oh."

Natahimik ako at sumulyap kay Kalix. Nakatingin lang rin siya sa 'kin at parang gusto niyang magalit pero mas nangingibabaw ang pag-aalala niya sa 'kin. Ngumiti ako sa kanya at tumayo para sa labas kami mag-usap.

Nang makalabas kami ni Kalix, sumandal siya sa pader at nakatingin lang sa 'kin, hindi nagsasalita.

"Alam ko na ang sasabihin mo. Huwag kang mag-alala, babawi naman ako. 2nd year pa lang naman at kayang kaya ko pa grumaduate nang laude. Hindi rin naman ganoon kahalaga sa 'kin ang grades. May iba pang bagay na mas mahalaga-"

"You don't sound like yourself anymore." Natigilan ako sa sinabi niya.

"How do I sound like?" Tumaas ang isang kilay ko.

"I don't know. You're an achiever. You value your works so much and you put so much passion in it but right now you look like you're just.. surviving."

"At least I'm surviving, Kalix."

"Kierra will be fine. I can talk to my parents about her. I can talk to my dad's friends about her. They will take care of her so take care of yourself, too," kalmadong sabi niya sa 'kin.

"Paano ko aalagaan ang sarili ko kung pinabayaan ko nang ganoon ganoon lang si Ke?" Halos maiyak ako sa harapan niya pero pinigilan ko ang luha ko.

"It wasn't your fault, Luna."

"It was! Hindi ko siya kinukumusta, hindi kami masyadong nag-uusap. Palagi akong wala at kahit masama ang kutob ko sa Miguel na 'yon, hinayaan ko lang siya. Hindi ko nagawa ang parte ko, Kalix. Kaya nga bumabawi ako!"

"By doing her plates? By sacrificing yours? You think she would like that?" Tumaas ang kilay niya sa 'kin, parang magulang na pinagsasabihan ako.

"She doesn't deserve this." Tumulo na ang luha ko.

"You, too."

I felt like I was losing my mind. Siguro ito na 'yung matagal ko nang kinikimkim sa loob ko nang ilang araw. The guilt of not checking up on her. Alam kong may mali sa kaniya pero ilang beses ko iyong hindi pinansin at sinabing hihintayin ko na lang na siya ang mag sabi sa 'kin. Maybe she really wanted to talk about it and was just waiting for me to ask if she was okay.

Kung tinanong ko siya at nakinig ako sa mga problema niya, mapapayuhan ko siyang makipaghiwalay at mapipigilan ko pa 'to. Ilang beses siguro niyang inisip na humingi ng tulong sa 'kin pero iba ang inuuna ko at palaging hindi pinapansin. Pakiramdam ko ang sama kong tao. Ang laki ng pagkukulang ko sa kaniya.

Umiyak lang ako nang umiyak. Hinatid ako ni Kalix pauwi at gaya ng dati, tinulungan niya 'ko maglinis habang hinihintay niya 'kong matulog.

"Don't you have exams tomorrow?" Tanong ko habang inaantok.

Umiling siya sa 'kin. "It doesn't matter."

"Hindi ka mag-aaral?" Halos nakapikit na 'ko. Hindi siya sumagot at hinalikan niya lang ako sa noo. Nakatulog na rin ako kaagad.

Nagising ako sa tunog ng alarm ko. 4 AM na. Dali-dali akong tumayo at naghilamos para mag-aral pero laking gulat ko nang makita si Kalix na nakahiga sa sofa at natutulog. Sa isang kamay niya ay hawak niya ang librong binabasa niya tungkol sa law. Ang highlighter ay nasa sahig na.

Malinis na ang condo at ayos na ayos. Mayroon na ring nakahandang take-out breakfast sa lamesa. Hindi ko alam kung kailan siya lumabas para bumili noon.

Kinuha ko ang cellphone niya at ang highlighter na nasa sahig. Nahulog niya ata. Tinignan ko ang phone niya kung may basag ba o wala pero nang mabuksan ang screen ay nakita ko roon ang pangalan ni Amethyst na naka-ilang text na ata sa kanya.

Kumunot ang noo ko. Guilty akong tumingin kay Kalix na tulog. Masyado akong na-curious at binuksan ko ang phone niya gamit ang passcode para tignan ang text ni Amethyst.

From: Amy
Why didn't you take the finals today

From: Amy
Where the fuck are you going Kalix Jace

From: Amy
Your mom won't be so happy about this.

Napaawang ang labi ko at tumingin ulit kay Kalix. He didn't take his finals? Parang ayokong isipin na dahil 'yun sa 'kin, na dahil pinuntahan niya 'ko sa hospital kanina nang maramdaman na hindi ako okay.

Nag-scroll pa 'ko para basahin ang iba kung may malalaman pa 'ko sa mga pinag gagagawa niya sa school.

From: Amy
Are you home na?

From: Amy
I'm sorry I was drunk, KJ.

From: Amy
I thought hindi ka magseseryoso kay Luna?

From: Amy
Did you tell her about us? Answer my call.

From: Amy
I miss you, please. Kiss me again.

From: Amy
I miss us, Kalix.

From: Amy
Baby, I miss this.

Napakunot ang noo ko nang makita ang sinend niyang pictures. Nanginginig ang kamay ko nang binuksan ko 'yon. Sa background pa lang at sa mga taong kasama nila ay napagtanto kong nag-iinuman sila ng blockmates nila.

Halos mabagsak ko ang cellphone nang makita sa picture na magkahalikan sila. Namumula si Kalix at hawak ni Amethyst sa magkabila niyang kamay ang mukha ni Kalix habang nakahalik sa labi.

Pinatay ko ang phone at nilapag ulit sa lamesa, hindi alam ang gagawin. Para akong mababaliw na sa sobrang dami ng iniisip ko. Sunod-sunod na tumulo ang mga luha ko. Tinakpan ko ang bibig ko para hindi magising si Kalix sa mga iyak ko habang ginagawa ko ang plates ko.

Araw-araw na lang ba akong iiyak habang ginagawa 'to? Napapagod na 'ko sa lahat ng nangyayari.

I was doing my plates while trying to wipe my tears with the back of my hand. Natutuluan pa ng luha ko ang illustration board. It was the worst feeling ever. Ang sakit at ang sikip ng dibdib ko.

Hindi pa nagigising si Kalix ay umalis na 'ko para pumasok sa school at magpasa. Alam kong ang pangit ng gawa ko pero wala akong pakialam dahil hanggang doon na lang ang kaya ko. Pagkatapos kong magpasa, umupo na lang ulit ako sa gazeebo at yumuko sa lamesa habang umiiyak.

My works didn't satisfy me anymore. Lahat ng requirements na pinasa ko ngayong finals, ni isa roon ay wala akong nagustuhan. I was an achiever and noticing that my works didn't make me happy anymore was the worst. I felt like the flame inside me was gone already. It was just all darkness and cold. Gusto ko nang makatakas sa kadiliman na 'to.

Noong kinahapunan, bumisita ako sa room ni Kierra. Napakunot ang noo ko nang makitang may mga bodyguard sa tapat ng pintuan niya at pinigilan pa ako noong isang pumasok.

"Bawal po, Ma'am," sambit niya sa 'kin.

"Tangina, pinsan ko 'yung nasa loob, bakit bawal?!" Nag-init kaagad ang ulo ko.

May kinausap sila sa earpiece nila at sumenyas na pwede na 'kong pumasok. Anong karapatan nilang pagbawalan ako? Hindi ko hinihingi ang permiso nila para bisitahin ang pinsan ko. Wala akong pakialam sa kanila!

Napahinto ako nang makitang naroon sa loob si Miguel. Nakaupo si Miguel sa tabi ni Kierra at nakahawak sa kamay nito habang umiiyak. Parang may pumitik na kung ano sa 'kin. Parang nagdilim ang paningin ko at gusto ko na lang siyang saktan.

"Anong ginagawa mo rito?!" Hinatak ko siya sa braso at agad na may dumalong bodyguard sa kanya.

"Luna-"

"Tangina, anong iniiyak-iyak mo?! Anong karapatan mong umiyak?!" Patuloy na pag-sigaw ko habang hawak ako sa dalawang braso ng bodyguards niya.

"Wala akong kasalanan dito-"

"Bullshit!" I spat. "Gago ka! Hayop ka! Paano mo nakakayanang saktan ang pinsan ko at hawakan ang kamay niya rito na parang wala kang ginawang masama?! Napaka-sahol n'yo! Walanghiya kayo!"

"Ma'am-" Hinatak ako ng bodyguard niya.

"Ano?! Kakasuhan n'yo 'ko?! E, 'di kasuhan n'yo 'ko! Tangina mo, Miguel! Hindi habang-buhay kaya kang protektahan ng tatay mo! Sinasabi ko sa 'yo, babagsak ka rin! Hayop ka!"

Wala na 'kong nagawa kundi umiyak nang tuluyan na nila 'kong hatakin palabas. Pinulot ko ang mga gamit ko at dire-diretsong umuwi. Pagod na pagod na 'ko sa araw na 'to, lalo na noong nakita ko si Kalix na naroon pa rin sa sofa at nakapagpalit na ng damit.

Tinapunan ko siya ng tingin bago ko binagsak ang bag ko sa sahig. Dire-diretso akong pumasok sa kwarto ko at isasara na sana ang pinto nang iharang niya ang kamay niya.

"Are you okay?" Nag-aalalang tanong niya.

Hindi ako sumagot at kumuha lang ng damit sa cabinet. Hinawakan niya ang braso ko para iharap ako sa kanya pero mabilis kong binawi sa kanya 'yun at sinampal siya.

Nagulat siya sa ginawa ko. Napagilid ang mukha niya at parang hindi siya nasaktan dahil mas nangingibabaw ang pagtataka at gulat niya sa pagsampal ko sa kanya. I was so mad. I was so mad at everything. Miguel, Kalix, myself. Hindi ko na alam kung kanino ko ibubunto lahat ng emosyong tinatago ko nang ilang araw.

"Fucking cheater!" Tumulo ang luha ko.

Mas lalong kumunot ang noo niya. "What are you saying?"

"Tangina n'yo talaga! Lahat kayo! Manloloko! Mga mandaraya!" Binato ko sa kanya ang damit na nakuha ko.

Hindi niya pinansin 'yun at sinubukang lumapit sa 'kin pero tinulak ko siya kaagad. Napaluhod na lang ako sa sahig habang umiiyak. I had a breakdown. Hindi niya alam ang gagawin sa 'kin at sinubukan akong akayin patayo pero paulit-ulit kong hinahampas ang kamay niya paalis.

"Fuck you! Fuck you!" Pinaghahampas ko siya. Sobrang bigat. Sobrang sikip sa dibdib. Pakiramdam ko hindi na 'ko makahinga.

"Luna, please, I don't understand," nagmamakaawa na rin siya sa 'kin.

Tumayo ako at pumunta sa living room para kuhanin ang cellphone niya roon. Nanginginig ang mga kamay ko nang ipakita sa kanya ang picture na sinend ni Amethyst. Nanlaki ang mga mata niya na parang hindi niya inaasahan na nalaman ko.

"I don't..." Hindi niya alam ang sasabihin niya.

Kinuha ko ang unan at binato sa kanya. "Napaka walanghiya n'yo!" Umiyak ako ulit nang umiyak. Sobrang sakit. Hindi lang dahil dito, pati sa ibang bagay, nasasaktan ako.

"Luna, baby, I-"

"Hayop ka! Cheater! You fucking cheater! Nandidiri ako s a'yo! Nandidiri ako sa inyo! Napaka-basura n'yo!" Patuloy na pag-sigaw ko. "Miguel, ikaw, pare-pareho lang kayong mga mandaraya!"

"Calm down, please..." His eyes started to water from tears.

Naguguluhan pa rin ang mga mata niya pero mas nakikita ko roon ang sakit na nararamdaman niya sa mga sinasabi ko. Wala akong pakialam. Nasasaktan din ako.

"Calm down?! Paano, Kalix?! Ha?!" Binato ko ulit siya ng unan. "Ang kapal ng mukha mong sabihan ako niyan! Tangina, nakikipaghalikan ka sa iba! Ano bang pagkukulang ko sa 'yo, ha?! Ano?!"

He tried to step towards me but he stopped himself when he saw me breaking down. Napahawak ako sa dibdib ko nang ibagsak ko ang sarili ko sa sofa. Nakayuko lang ako at umiiyak.

"Anong pagkukulang ko?" Nanginginig ang boses ko.

"Baby, I can never do that to you, please hear me out-"

"You already did!" Sigaw ko ulit.

Parang paulit-ulit na sinasaksak ang puso ko. Gusto kong magwala. Parang ngayon ko lang naiyak lahat ng emosyon na nararamdaman ko these past few weeks. Ang sakit sakit ng lahat. Nakakapagod.

"Luna..." Lumuhod siya sa harapan ko at hinawakan ang dalawang palapulsuhan ko habang nakayuko ako at hindi na makapagsalita sa kakaiyak.

"Don't touch me!" Sinubukan kong bawiin pero hindi niya 'ko binitawan. "Huwag mo 'kong hawakan, nakakadiri ka!"

Pinilit kong bawiin ulit ang palapulsuhan ko kaya nagasgas 'yon sa singsing na suot niya. Napaawang ang labi niya nang makita ang sugat sa kaliwang palapulsuhan ko. Parang wala akong naramdamang sakit. Pinanood ko na lang ang kaunting dugo doon.

"I'm sorry..." Hindi alam ni Kalix ang gagawin niya. Napaatras siya at dali-daling kinuha ang panyo niya para punasan ang kaunting dugo doon pero tinulak ko siya kaagad.

"Tangina mo, mahal na mahal kita, e..." Napatakip ako sa mukha ko habang umiiyak.

Tinanggal ko ang takip sa mukha ko at nakita ko siyang nakaluhod pa rin sa harapan ko at tinitignan ang sugat ko habang tumutulo ang luha niya. His hands were shaking from wanting so bad to heal my wound.

"Mahal na mahal kita, bakit mo kailangan gawin sa 'kin 'to..." Halos hindi na 'ko makahinga.

"You know I would never do that-"

"You said you never lied to me!" Sigaw ko ulit. Naririndi na 'ko sa lahat ng sinasabi niya. "I trusted you! I trusted you so bad, Kalix... I trusted you..."

"I know, baby, please.." Umiiyak na rin siya.

"It was on Valentine's Day, right?! Nakikipaghalikan ka sa iba habang inuman tapos kikitain mo 'ko sa gabi?! Paano mo nagagawa 'yun?! Wala ka bang konsensya?! Sabi mo mahal mo 'ko! Tangina mo, sabi mo mahal mo 'ko, e." Humina ang boses ko.

"Mahal kita." Pain was so evident in his eyes.

He pursed his lips while letting the tears fall from his eyes down to his cheeks. He looked so in pain, I was almost fooled that he really was hurt. Paano niya ipapaliwanag 'yon? May litrato at kahit kailan, hindi man lang niya naisip na sabihin sa akin.

"Ilang beses kitang tinanong noon... Kung may gusto kang sabihin sa 'kin pero... Ang sabi mo lang ay mahal mo 'ko..." I cried more. I remembered asking him repeatedly that day... That day when they kissed because I saw him being bothered by something else. Was it guilt? "Bakit mo naman ako pinagmukhang tanga, Kalix..."

"I... didn't know what to say..." Umiiyak na rin siya ngayon.

"Leave me alone, please. Lumayas ka na sa harapan ko, parang awa mo na, ayaw kitang makita. Nandidiri ako sa 'yo." Umiwas ako ng tingin sa kanya.

Dahan-dahan siyang tumayo. Lalapit sana siya para halikan ako sa noo pero agad akong lumayo sa kanya. He gave me a sad smile before getting his phone and his keys.

"We'll talk tomorrow. I love you." He even had the audacity to say that.

Hindi ako sumagot. Nang makalabas na siya, agad ulit akong umiyak nang umiyak. Nakatulugan ko na ang pag-iyak ko habang kinekwestyon ang sarili ko kung saan ba 'ko nagkulang sa kanya? Binigay ko naman lahat sa kanya. Hindi pa rin ba 'yun sapat?

Gumising pa rin ako sa alarm ko kahit sobrang sakit ng mata ko kakaiyak kagabi. Mas lalo akong nag-cram. Pumasok ako para mag-exam kahit hindi pa 'ko ganoon ka-handa. Parang mababaliw na 'ko sa dami ng nangyayari sa 'kin.

Pagkatapos ko mag-exam, I saw Kalix in front of our building. He looked so confused, so hurt, and so lost. Nang makita niya 'ko, agad siyang lumapit sa 'kin pero dire-diretso lang akong naglalakad paalis. Hinabol niya 'ko.

"Luna, please, can we talk now?" Tanong niya sa 'kin.

I did bad on my exams. Gusto ko nang umiyak pero ayokong umiyak sa harapan niya. Mas lalong gulong gulo ang isipan ko dahil siguradong bagsak ako sa exam na 'yun.

"Ayokong makipag-usap," malamig na sabi ko at pinagpatuloy ang paglalakad.

Hinabol niya ulit ako at hinarangan ang dinadaanan ko. Matalim ko siyang tinignan.

"Kung hindi ka aalis sa harapan ko, gagawa ako ng eksena rito, Kalix," pananakot ko.

He bit his lower lip, trying so hard to stop himself from shedding tears. He slowly nodded and stepped on the side to give me space to walk. Narinig ko ang buntong-hininga niya habang naglalakad ako paalis.

Nang makalayo, lumingon ako sa kanya. He was still there, standing, nakatulala. Umiling ako at pinagpatuloy ang paglalakad papuntang hospital.

Kinabukasan, ganoon ulit ang nangyari. Nasa labas ulit si Kalix ng building at hinihintay ulit ako. Hinabol niya na naman ako pero nagmamadali ako dahil gising na daw si Kierra.

"Wag ngayon, Kalix," pagtaboy ko.

Tumango ulit siya at hinayaan ulit ako. Umupo siya doon sa gazeebo at doon siya yumuko habang sinisipa ang maliliit na bato doon. Hindi ko siya pinansin at dumiretso na sa hospital.

"Ke!" Halos maiyak ako nang makitang nakaupo na siya ngayon at kakatapos lang siyang i-check ng doktor niya.

"Luna..." Mukhang gulat siya sa itsura ko.

Gusto ko siyang yakapin pero baka masaktan siya kaya umupo na lang ako sa tabi niya. Nakita ko ang pagtitig niya sa 'kin na parang inaalam ang iniisip ko ngayon.

"Okay ka lang ba?" Nag-aalalang tanong niya.

"Sinong nasa hospital sa'ting dalawa?" I tried to joke.

"Hindi nga?" Hindi niya pinansin ang sinabi ko. "Okay ka lang ba? May problema ba?"

I bit my lower lip to stop myself from talking. I didn't want to stress her out kaya kinimkim ko na lang sa sarili ko lahat. Walang may alam sa nangyayari sa 'ming dalawa ni Kalix kundi ako lang. Hindi ko rin sinasabi kila Yanna dahil ayoko ng gulo. Gusto ko matahimik.

"Wala naman akong problema," sabi ko sa kanya.

"Kierra! Gising na siya!" Dumating na rin si Sevi at si Via. Umupo ako sa sofa habang pinapanood ko silang mag-usap-usap doon.

Tumayo ako at dahan-dahang umalis para hindi nila mapansin. Gusto kong umuwi at matulog. Laking gulat ko nang mapansing sinundan pala ako ni Sevi.

"Ice cream?" Nakangiting tanong niya sa 'kin.

Sasagot na sana ako ng hindi pero hinatak na niya 'ko palabas. Pumunta kami sa may plaza mayor para bumili ng ice cream. Nang inabot niya sa 'kin, umupo kami sa benches. Nakatingin lang kaming dalawa sa main building. Ang ganda ng langit ngayon.

"Anong problema?" Tanong niya kaagad.

Natahimik ako. Ayokong sabihin sa kanya. Ayokong siraan si Kalix. Mahal ko siya masyado.

"Wala na kami," iyon na lang ang sinabi ko.

Hindi siya nagsalita. Tumikhim lang siya at hindi na siya nagtanong kung bakit. Tahimik lang kami habang kumakain, halatang hinihintay niyang ako ang magsalita kung gusto ko.

"Ang sakit, Sevi," I smiled sadly.

"Kaya mo 'yan, Luna. Ikaw pa ba?" He tried to comfort me.

"Parang hindi nga, e. I think I'm losing my spot in the DL..." Napalingon siya sa 'kin dahil sa sinabi ko. "Huwag mo na lang sasabihin kila Kierra. Pasado naman ako pero hindi na raw ako DL sabi ng prof ko."

"Luna..." Hindi alam ni Sevi ang sasabihin niya.

"Alam ko. Huwag mo na 'kong pagalitan," tumawa ako at kinain ulit ang ice cream dahil tumutulo na 'yun sa kamay ko. Ang tagal ko palang nakatulala kanina.

"At least pasado, diba?" He cheered me up. "Kami sa engineering, tres lang okay na. Kaya mo pa 'yan mabawi. May next school year pa naman. Buti na lang wala kang bagsak."

"Mabait lang talaga mga prof. Alam nilang may problema ako kasi hindi naman ako ganoon gumawa ng plates. Baka inintindi na lang din nila 'ko. Ewan ko." I shrugged.

"Ang mahalaga, pasado!" Tumawa siya.

Kinabukasan, inaasahan ko nang nandoon si Kalix sa tapat ng building namin pero wala siya doon. Umuwi na lang ulit ako at sinubukang magpahinga. 1 AM na pero hindi pa rin ako nakakatulog.

Tumayo ako para uminom ng tubig pero nagulantang ako nang may kumatok. Nilapag ko ang baso sa lamesa at binuksan ang pinto. Natigilan ako nang isandal kaagad ni Kalix ang noo niya sa balikat ko. Naamoy ko kaagad ang alak sa kanya.

"Kalix..." Tinulak ko siya pero masyado siyang mabigat.

Tumigil ako sa pagtulak sa kanya nang marinig ko ang iyak niya sa balikat ko. Parang nag-init ang mga mata ko at nagbadya na rin ang mga luha sa' kin. Ngayon ko lang siya narinig na umiyak nang ganito. He was usually silent. Ngayon, naririnig ko ang hikbi niya.

"I'm sorry, Luna," he whispered on my neck.

Napalunok ako at hindi nagsalita. Kapag nagsalita ako ay tutulo na ang luha ko. Sorry para saan? Sorry dahil... niloko niya ;ko?

"Sorry for bothering you, I just..." Umayos siya ng tayo at tumalikod sa 'kin para punasan ang luha niya. Narinig ko ang sarkastiko niyang tawa at umiling-iling siya.

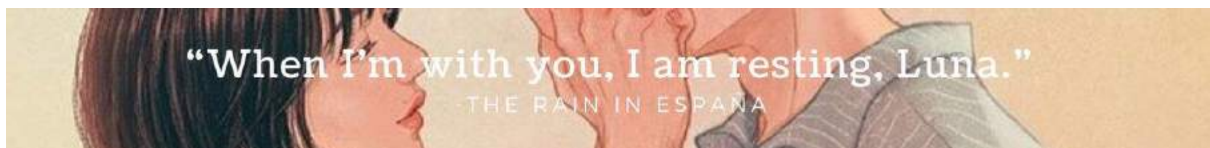
"I'm sorry, I think I'm breaking a promise..." Kinabahan ako sa sinabi niya.

"Anong nangyari?" Nagtatakang tanong ko.

"I'm losing it, Luna..." He gave me a sad smile.

Hindi ako nakapagsalita. Naguguluhan ako at gusto kong magtanong pero niyakap niya lang ako at binitawan na rin kaagad.

"Have a good night. I love you," he said before walking away.
\--
.

The Rain in España (University Series #1) - 20

"Tapos na, magpahinga ka na, Luna."

Ngumiti ako kay Via habang inaayos ang gamit ko. Tapos na ang finals. At sa buong linggo na 'to, nasanay na 'kong hinihintay ako ni Kalix sa labas ng building namin. Kadalasan ay hindi ko siya

pinapansin. Hindi pa 'ko handang kausapin siya. Masyado pang fresh sa 'kin lahat at masyado pa 'kong pagod sa nangyayari.

I was mourning over my grades, losing my achievements, and losing myself overall. Pakiramdam ko hindi ko na kaya ang isa pang problema.

Lumabas ako ng building at gaya ng inaasahan ko, lumapit sa 'kin si Kalix. Yesterday, he tried to give me a bouquet but I refused. This time, he was holding another one. Bumuntong-hininga ako at hindi ko siya pinansin. Sinundan niya 'ko hanggang sa makarating kami sa waiting shed sa may España. It was raining.

"Luna, let's just talk, please," pagmamakaawa niya.

Huminto ako sa paglalakad at pinagmasdan siya. Namumugto ang mata niya at mukhang kakagaling lang sa iyak. Mukha ring pagod na pagod na siya at hindi natutulog.

"Bakit ba nandito ka na naman? Wala ka bang klase?!" I snapped at him.

He pursed his lips and avoided my gaze. It looked like he wanted to say something but he was keeping it all in. Natatakot ako na baka nga tama ako sa hinala ko doon sa sinabi niya noong isang gabi na may nawawala na sa kanya.

"Finals week mo, 'di ba?" Pinagsingkitan ko siya ng mga mata.

"It's done," seryosong sabi niya sa 'kin.

"Kung tapos na, magpahinga ka na. Tapos na rin naman tayo, Kalix." Nilagpasan ko ulit siya.

Akala ko ay hahayaan na niya 'ko tulad ng dati pero hinawakan niya 'ko sa braso at hinarap sa kanya. Pagkaharap ko ay nakita ko nang tumutulo ang luha niya. I could tell how tired he was from all of this but he was still trying to persuade me.

"What do you mean we're done?" He bit his lower lip, not wanting to hear me repeat it.

"You're a cheater. You cheated on me with the girl you told me not to fucking worry about! Ano pang gusto mong eksplanasyon doon?! Hindi pa ba sapat 'yon, ha? Hindi ba 'yun totoo?"

"Yes," walang hiyang sagot niya at pinunasan ang luha niya.

"Malamang! Walang manlolokong aamin sa katarantaduhan niya kung hindi pa nahuli! Nakakapagod ka intindihin, Kalix!"

"You're not even trying to understand me..."

"Ano pang gusto mo?! Magpakatanga ako sa 'yo? Oo, mahal kita. Mahal pa rin kita pero ayokong magmukha akong tanga kakamahal sa lalaking niloko ako. Ako, mahal kita. Kahit kailan hindi ko naisipang lokohin ka kaya paano mo nagawa 'yun sa 'kin?" Napalunok ako para pigilan ang luha ko.

"I never cheated on you, Luna, please," he begged.

Umiling ako at sinubukang punasan ang luhang tumulo mula sa mga mata ko pero paulit-ulit lang silang bumabagsak. Kalix looked so in pain. He looked like he was barely living.

"Please, Luna, don't leave me, please," he cried again.

Napaawang ang labi ko nang lumuhod siya sa harapan ko. Napatingin ako sa paligid dahil gumagawa siya ng eksena. Hindi ko alam ang gagawin ko. Nakayuko lang si Kalix at nakahawak ang isang kamay sa kamay ko.

"Tumayo ka riyan, Kalix," pamimilit ko. I felt really bad that he can resort to this. Bakit ganito na siya? Anong nangyayari sa kaniya?

Nang hindi siya tumayo, lumuhod na rin ako para magkatapat na kami. Hinawakan ko ang pisngi niya habang umiiyak ako sa harapan niya.

"Bukas tayo mag-uusap. Magpahinga ka muna," sambit ko.

Tumayo siya roon at tumango. I convinced him to go home first and take a rest. It was raining. Naglakad ako palayo sa kanya habang umuulan. Nang lingunin ko siya, nakatingin lang din siya sa 'kin at mukhang gusto akong habulin. Mukhang hindi na siya nakakatulog. Hindi ko alam ang gagawin ko.

Nakahiga na ako sa kama at gabi na sa labas nang magtingin ako ng IG stories ng mga kaibigan ni Kalix. Nakita kong nasa bar sila ngayon at nag-iinuman. Kalix was there, too. Nakadukmo na lang siya sa lamesa at maraming bote ang nasa harapan niya. Ang isang kamay niya ay nakahawak pa sa isang bote ng beer.

Narinig ko sa video ang sinasabi nila Adonis.

"Tigilan mo na 'yan, pre..." Kinuha ni Adonis ang bote. Si Leo ang nagvivideo. "Tangina, tumayo ka nga dyan. Gabi-gabing ganito amputa, kami 'yung nalalasing din, e!"

"That's right, bro. Hindi na healthy," sabi ni Leo sa likod ng camera.

Hanggang doon lang 'yung video at wala nang iba. Napaupo ako sa kama nang mag-ring ang phone ko at naroon ang pangalan ni Kalix. Kadalasan ay hindi ko sinasagot pero ngayon, parang naramdaman kong kailangan ko na ngang sagutin.

"Hello?" Sagot ko.

[Luna, Adonis 'to. Kanina ka pa tinatawag ni Kalix dito, hindi raw siya uuwi hangga't wala ka. I mean, kaya naman namin siyang i-uwi. Kung gusto mo lang naman pumunta, Dapitan lang kami. Kung ayaw mo, okay lang din. May gusto lang akong sabihin sa 'yo.]

Napatingin ako sa suot ko. Nakapambahay na 'ko at handang handa na 'kong matulog. "I-uwi n'yo na lang siya," sabi ko.

[Sige, Luna. Salamat.]

Binaba ko na ang tawag at sinubukang matulog pero hindi ako hinahayaan ng isip ko. Parang hindi ako mapakali. Inis kong tinanggal ang kumot at dali-daling nagbihis habang tinatawagan si Adonis. Sakto ay hindi pa raw sila nakakaalis kaya humabol ako doon.

Pagkarating ko, nakita ko kaagad 'yung tatlo dahil sila na lang ang tao doon. Maraming bote ng alak sa lamesa nila at si Kalix, nakadukmo pa rin sa lamesa at parang wala nang malay.

"Anong nangyari?" Nag-aalalang tanong ko pagkalapit.

"He passed out..." Umiling si Leo. "Maraming nainom, e."

"Upo ka muna, Luna." Tinuro ni Adonis ang space sa tabi ni Kalix para magkatapat kami.

Umupo ako sa tabi ni Kalix. Seryoso silang dalawa at nagtitinginan na parang may pinag-uusapan silang hindi ko alam. Umirap si Adonis at lumagok sa beer niya. Pagkalapag niya ng bote sa lamesa ay bumuntong-hininga siya.

"Sinabi niya ba sa 'yo?" Tanong ni Adonis sa 'kin.

Umiling ako. "Anong sinabi?"

"She doesn't know?" Nagtatakang tanong ni Leo kay Adonis.

Pinabalik-balik ko ang tingin ko sa kanilang dalawa. Hindi ko maintindihan kung ano ang pinag-uusapan nila at mukhang ayaw nilang sabihin sa 'kin pero napilitan rin si Adonis.

"Ano 'yun?" Tanong ko ulit.

Bumuntong-hininga ulit si Adonis at tumingin sa 'kin.

"Kalix failed the sem."

Para akong sinampal sa narinig ko. Umawang ang labi ko at parang gusto kong magsalita pero wala akong masabi. Natulala ako sa lamesa habang sinusubukang i-saksak sa isipan ko ang sinabi ni Adonis. Hindi ko tanggap.

"Failed?" Nanginginig ang boses ko. "He won't... proceed to 4th year?"

Leo shrugged. "It's not your fault. It's his fault so don't assume we're guilt-tripping you."

But it was my fault. Kahit anong sabihin nila, pakiramdam ko ay kasalanan ko. Mas lalo akong namroblema. Pagkatapos ni Kierra, si Kalix naman? Sino pa ba ang malulubog sa kadiliman dahil sa 'kin?

"Gusto lang namin sabihin sa 'yo para alam mo. Ayaw atang ipasabi ni Kalix. Kaya siya ganiyan araw-araw..." Tinuro ni Adonis si Kalix na wala nang malay.

"May paraan pa naman, 'di ba?" I tried to find hope.

"Yeah, if only he would stop doing dumb shit like not taking our final exams to go and beg for you to come back to him." Leo shook his head.

Napatulala ako. Alam kaya nila ang dahilan kung bakit kami naghiwalay ni Kalix? Mukhang wala silang alam at hindi rin sila nagtatanong. Pakiramdam ko ay hindi rin nag-oopen up sa kanila si Kalix tungkol sa amin katulad ko kila Sam.

"Salamat. Paki-uwi na lang siya sa kanila."

Hindi na naman ako nakatulog. Wala akong makausap tungkol dito dahil nasa hospital pa si Kierra at hindi naman alam nila Sam ang nangyayari sa 'kin. Bandang huli, tinawagan ko si Sevi at siya ang dumalo sa 'kin.

"Anong gagawin ko?" Iyak ako nang iyak sa kanya. Halos hindi na 'ko naka-kain ng dala niyang ice cream.

"Ano ba sa tingin mo ang tama?" Tanong pabalik ni Sevi sa 'kin.

"Gulong-gulo na 'ko..." Napasabunot ako sa buhok ko habang umiiyak. "Naguguluhan na 'ko. Napapagod na 'ko." Tinakpan ko ang mukha ko at umiyak ulit.

Hindi makatingin sa 'kin si Sevi habang umiiyak ako. Napapalunok na lang siya habang nakatingin sa malayo, mukhang pinipigilan ang sarili. Mukhang nasasaktan siya kapag naririnig akong umiiyak.

"Magpahinga ka muna kung napapagod ka," sambit ni Sevi. "Magpahinga muna kayo. Mukhang hindi na healthy 'to para sa inyong dalawa."

"Hindi niya 'ko titigilan." Pinunasan ko ang luha ko.

Tumikhim si Sevi at inabot sa 'kin ang ice cream, pinipilit na kumain ako pero masyadong masakit ang dibdib ko para kumain pa. Sobrang sakit ng nararamdaman ko para kay Kalix.

It wasn't about him cheating anymore... It was even more than that. It was him, doing the same as I did. Naisip ko ang nararamdaman ko noong panahong ako naman ang nawawala sa sarili. Hindi ko makita ang sarili kong pinagpapatuloy ang relasyon kung ganito si Kalix. He was also being not himself anymore. I wasn't healthy for him anymore. It had to stop or else we would end up ruining each other.

Natulog ako hanggang tanghali. Gumising lang ako para mag-kape habang hinihintay si Kalix dahil ang usapan namin ay magkikita kami ngayon dito.

Nang dumating siya, agad akong napatingin sa mukha niya. Namumula ang isa niyang pisngi at may sugat sa gilid ng labi, but he still gave me a small smile. Ngumiwi rin siya pagkatapos.

"Anong nangyari sa 'yo?" Tanong ko at tinuro ang pisngi niya.

"It's nothing..." Umiling siya at pumasok na sa unit ko.

Hindi ko maalis ang tingin ko sa mukha niya. It was probably his family. Siguro ay nalaman na ang nangyayari sa kanya sa school kaya ganoon. Mas lalong sumakit ang dibdib ko. Parang hindi ko na kaya.

"I want to break up," diretsong sabi ko.

Napalingon kaagad siya sa 'kin at hindi na tinuloy ang balak na umupo sa sofa.

"I don't," pagmamatigas niya.

"I'm not asking for your permission," malamig na sabi ko. Bakit ba hindi na lang siya pumayag? Hindi ba niya nakikita ang sarili niya ngayon?

"Our relationship works with us two. You can't just decide on your own!" He looked so mad, frustrated, and in pain.

"Our relationship ended when you started kissing other women, asshole!"

Hindi ko na napigilang sigawan siya. Tuwing naaalala ko ang kababuyang ginawa niya, parang gusto ko siyang saktan paulit-ulit gamit ang mga salita ko. Idagdag mo pa ang paraan niya kung paano ako kuhanin pabalik. Hindi niya kailangan magmakaawa. He already forgot about self-respect.

"Ang kapal kapal ng mukha mo," I spat. "Hindi ko kailangan ng permiso mo para matigil ang relasyon natin. Kung gusto kitang hiwalayan, hihiwalayan kita!" I said everything that could hurt him so he can finally let me go but he was being stubborn about it.

He looked at me and shook his head. He avoided my gaze and he smiled sarcastically, like I said something ridiculous.

"You're always so harsh, Luna..." His eyes glinted with tears.

"At manloloko ka pa rin talaga, Kalix," I hissed. My chest was hurting so bad already. How I wished that he would just leave... Hindi ko na kayang saktan siya kahit siya ang unang nanakit sa akin.

Hindi siya nagsalita. His jaw moved aggressively like he was containing something inside him that he couldn't let out. Galit ang mga mata niya pero nahaluan iyon ng sakit. Hindi siya nagsalita at hinayaan lang ang mga luha na tumulo. Pinunasan niya 'yon pero hindi sila tumitigil.

"I thought you trust me," he whispered.

"Hindi ko alam kung saan ka humuhugot ng kapal ng mukha, Kalix, para pag-usapan ang tiwala natin sa isa't isa." Nagagalit ako sa mga sinasabi niya. Hindi dapat sa kanya nanggagaling lahat ng 'yon. "We need to break up. It's not healthy anymore..." Sinubukan kong pigilan ang luha ko pero parang trinaydor ako ng sarili ko.

"No..." Umiling ulit siya.

"Kalix, please!" I broke down. Hindi ko na kaya. I felt so frustrated because he just couldn't let it go. What happened to his pride? Kaya niya ba talagang ibaba ang sarili niya para rito? He wasn't the Kalix that I knew anymore.

Napatakip ako sa mga mata ko para punasan ang mga luhang tuloy-tuloy lang sa pagtulo. Nakatingin pa rin siya sa malayo at hindi ako tinitignan habang lumuluha rin siya.

"I said no, Luna," pagmamatigas niya pa rin.

"Ako, gusto ko! Hindi mo 'ko pwedeng pilitin sa relasyong 'to. Ayoko na, Kalix, please..." Pagmamakaawa ko sa kanya. Umiling siya at yumuko habang nakaupo sa sofa. Nakita ko ang pagbagsak ng mga luha niya sa sahig.

"Bakit ang dali naman sa 'yo, Luna?"

Mas lalo akong naiyak sa sinabi niya. Kahit kailan, hindi naging madali sa 'king pakawalan siya. Sobrang nasasaktan ako at nagpapatong-patong na lahat ng problema ko. Kailangan ko siyang pakawalan para bumalik siya sa sarili niya.

"Don't leave me, please..."

Umiling ako. "It's not healthy anymore."

"Bakit?" He was so confused.

"You failed your sem!" Pag-amin ko sa kanya tungkol sa nalaman ko.

Nakita ko ang gulat sa mga mata niya dahil hindi niya inaasahang alam ko 'yung tungkol doon. Umawang ang labi niya at napalunok siya sabay iwas ng tingin.

"It's just a sem." I cried harder from what I heard from him.

"It's not just a sem! 'Yung pangarap mo, Kalix! 'Yung pangarap mo para sa sarili mo. Hindi ba sabi kong huwag mong hahayaan 'yun para sa 'kin?! Ano ba 'tong ginagawa mo?! Bakit ganoon? Ikaw na nga ang nanloko sa 'kin, bakit pakiramdam ko kasalanan ko pa ring napapariwara ka ngayon when you did this to yourself!"

"Hindi kita niloko-"

"E, ano?! Ano 'yun?! Huwag mong sasabihing hindi totoo 'yun dahil hindi na 'ko naniniwala sa 'yo. Ayoko na, Kalix."

"Don't leave me yet. I need someone right now."

Natahimik ako sa sinabi niya. Natahimik din siya habang umiiyak siya roon nang tahimik. Gusto ko siyang tanungin tungkol sa problema niya pero ayokong mapahaba pa ang usapan naming dalawa.

"I told you don't lose your dream for me," I whispered.

"You are the dream, Luna.."

Napapagod na 'kong umiyak. Hindi dapat ako. Hindi dapat ganito. Nasasaktan ako lalo kapag nakikita ko siyang ganito. Kayang kaya niyang iwan lahat para sa 'kin pero paano niya 'ko nagawang lokohin? Paano niya nagagawa 'yun? Paano niya 'ko napapaniwalang mahal na mahal niya 'ko at kaya niyang gawin lahat para sa 'kin?

"Please, pakawalan mo na 'ko," I begged more.

"I can't-"

"May bago na 'ko. Hindi na kita mahal." I used my last card.

Doon napaangat ang tingin niya sa 'kin. Puno na ng sakit ang mga mata niya habang nakakunot ang noo niya, hindi naniniwala sa sinabi ko.

Parang saktong lumabas si Sevi mula sa kwarto ni Kierra na kakagising lang. Napabalik-balik ang tingin ni Kalix sa 'kin at kay Sevi. Hindi alam ni Sevi kung ano ang gagawin niya nang makita ang ayos namin.

"Luna, don't do this to me, please..." Kalix cried again.

Tumayo ako at lumapit kay Sevi. Hinawakan ko ang kamay niya at pinakita kay Kalix.

"Masaya na 'ko. Ayaw mo ba 'kong makitang masaya?" Para akong tinutusok sa dibdib sa bawat salitang binibitawan ko.

Niloko ka niya, Luna, kaya okay lang ang ganito. Puro kasinungalingan ang lumalabas sa bibig niya at pinaparamdam niya sa 'yong kasalanan mo kung bakit siya bumagsak. Lahat na iniisip ko para lang hindi ko bawiin lahat ng sinabi ko ngayon.

"Fuck." Kalix shook his head again, mukhang hindi kayang maniwala sa 'kin pero wala siyang choice. Nandito si Sevi sa condo ko.

Napalunok ako nang tumayo si Kalix. Akala ko ay susugurin niya si Sevi nang lumapit siya pero niyakap niya lang ako. Nagulat ako at hindi ko na siya niyakap pabalik.

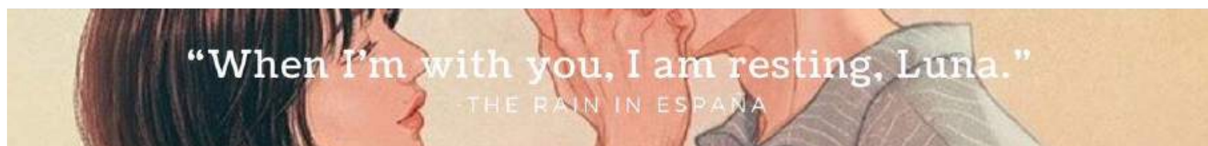
"I love you so damn much. I can never cheat on you," he whispered before letting me go.

Nalipat ang tingin niya kay Sevi. Tinapik niya ito sa balikat at binigyan ito ng malungkot na ngiti bago siya naglakad paalis.

Nang makaalis si Kalix, napaluhod ako kaagad sa sahig at pinakawalan ko ang malakas na iyak na kanina ko pa pinipigilan. Halos hindi na 'ko makahinga at nakahawak na lang sa dibdib ko habang humihikbi.

It was a painful night, followed by his last message for me. Nang mabasa ko 'yon, mas lalo akong naiyak. Gabi-gabi na lang siguro akong masasaktan. After his last message, I convinced myself that I can move on from him, or that we can move on from each other because we were like a ticking bomb. It was only a matter of time before we could destroy each other.

kalixjm: Be happy. Take yourself to the moon. I will love you until then.
\-
.

The Rain in España (University Series #1) - 21

"Sorry, you're standing in my way."

Matalim ko siyang tinignan bago ako tuloy-tuloy na naglakad paalis. Narinig ko na lang ang pagsarado ng pinto ng office nila Mommy habang nakatalikod ako, ibig sabihin ay pumasok nga siya roon.

Napasinghap ako pagkasakay ko ng elevator. Napahilamos din ako sa mukha ko. Ilang taon na ba ang nakalipas? 9? 10? I lost my count. Hindi ko naman mapagkakaila na sa loob ng mga taong 'yon, maraming balita ang naririnig ko tungkol sa kanya. Marami naman kaming koneksyon sa isa't isa.

"Kalix topped the bar. Have you heard about it?"

Napatingin ako kay Kierra habang chinecheck namin ang bagong project nila Mommy dito sa coffee shop. Nakatingin siya sa may T.V. doon kung saan binabalita ang results ng BAR exams. Gusto kong lumingon pero pinigilan ko ang sarili ko.
"I don't care. Focus on the work, Kierra," masungit na sabi ko habang nag-lalaptop.
"Ang galing niya, 'no? Nahabol niya 'yung nabagsak niyang sem sa summer. Buti pwede 'yun? Sabagay, he has money for his failed classes. At least, he graduated on time tapos pinayagan pa rin siya ng Mommy niya maka-proceed to law school. Look at him, he's doing so great!" Parang tanga si Kierra na nagkekwento sa harapan ko, tinitignan ang reaksyon ko.
"I said, I don't care, Kierra. Shut up."

I already moved on from him ever since he and Amethyst became together after our break-up.

Funny how he repeatedly said that there was nothing going on between them, only for me to find out from his friends that they were already going out after a week of our break-up. It hurt, but somehow, it was my fault, too, so I tried my best to move on. Hindi na 'ko nanggulo at wala akong balak. Doon naman siya masaya.

Sa mga taong hindi kami magkasama at hindi masyadong nagkakasalubong, nakalimutan ko na lang ang nararamdaman ko sa kanya at mukhang ganoon din siya sa 'kin. Pakiramdam ko naman ay may mabuting naidulot ang pakikipaghiwalay ko sa kanya... Kung hindi, we would just end up destroying each other. Our relationship became unhealthy, not to mention that there were too many barriers getting in our way including his mom and... Amethyst. The woman he cheated on me with.
I knew he would do great. It was only a matter of time before I heard so many great news about him being a criminal lawyer. Only one that I did not like. It made me furious.

"Kalix will represent Miguel in court..." Kierra was looking at me like she wanted to cry.

Kinuyom ko ang kamao ko at inalo si Kierra. It was such a sensitive topic for us. Pagkatapos ng ginawa niya kay Kierra, ni isang beses ay hindi siya nakatapak sa korte. Agad binasura ang kasong sinasampa namin sa kanya. Hindi na 'ko nagtataka dahil makapangyarihan ang pamilya niya pero ngayong may nagsampa ulit ng kaso sa kanya, kahit hindi kami, at malalaman kong si Kalix ang magre-represent, parang pakiramdam ko ay sobra naman 'yon.

Ginagantihan ba niya 'ko? I wished for him not to lose his moral principles but I guess shooting stars weren't true.

"Huwag ka nang maki-balita ng kahit ano kay Miguel at Kalix. Hindi mo lang magugustuhan. They're both cheaters," malamig na sabi ko kay Kierra.

Kaya noong nakita ko siyang tumapak sa kumpanya namin, parang gusto ko siyang saktan sa sobrang galit ko sa kanya. Ngayon lang lumabas ulit lahat ng emosyong nararamdaman ko para sa

kanya pagkatapos ng ilang taon. Hindi lang ito tungkol sa ginawa niya noon pero pati na rin sa ginawa niya kay Kierra, isang taong importante sa 'kin.
Kinabukasan, parang ayokong pumasok sa trabaho. Gusto ko na lang mag-stay in sa condo ko. I bought my own condo after years of saving money. Ngayon, ang pinag-iipunan ko na ay 'yung ipapagawa kong bahay.
Pagkatapos kong tumitig sa kisame nang ilang oras, napagdesisyunan ko na ngang tumayo at maligo. I wore a dark blue pantsuit and black heels. Dala ko rin ang pamalit ko kung sakaling bibisita ako sa site mamaya, kung sakali lang ipapatawag ako doon para i-check ang ginagawa nilang bahay para sa village under our company.

"Good morning, Architect!" Bati sa 'kin ng guard pagkapasok ko ng lobby.

Ganito lang tuwing umaga. Hindi naman dapat ako ninenerbyos tuwing pumapasok ako sa kumpanya pero dahil may nadagdag na halimaw sa mga empleyado ay parang gusto ko na lang na nasa site ako buong araw.

"Wait!" Sigaw ko nang makitang pasara na ang elevator.

Parang nawala ang poise ko nang hinabol ko 'yon. Nagkatinginan kami ni Kalix na nakatayo sa gitna roon sa loob, at sa likod niya, may mga babaeng empleyado na kanina pa tingin nang tingin sa kanya. Nagbubulungan pa.

I fake coughed before I went in. Tinanggal niya na ang pindot niya roon sa 'open' at pinindot ng pagsara ng elevator. Nakatayo lang siya at nakapamulsa habang pinapanood ang pag-taas ng number ng elevator. I can smell his scent. Ganoon kami kalapit sa isa't-isa. Hindi ako nagsalita at sa harap lang nakatingin, suot ang suplada kong mukha.

Nang huminto ang elevator sa 15th floor, nag-excuse ang mga babae sa likod kaya tumabi ako at tumabi rin si Kalix.

"Bye, Attorney!" Maharot na sabi ng isang babae bago sumara ang elevator. Napairap ako.

Naiwan lang kaming dalawa ni Kalix. Hindi ko alam kung saan ang floor ng Legal Department at wala akong balak tignan kung anong floor ba ang pinindot niya.

Tahimik kaming dalawa habang naghihintay ng paghinto ng elevator. I also stepped sideways to get far away from him. I heard his sarcastic laugh when I did that. Kumunot ang noo ko at sinulyapan siya pero nakatingin lang din siya sa harapan.

Kahit naka-heels na 'ko ay mas matangkad pa rin siya sa 'kin nang kaunting kaunti. Tumangkad ba siya lalo? Posible ba 'yon? O baka naman nakasuot 'to ng pampatangkad sa sapatos? Higit sa lahat, bakit ang tagal ng elevator?

Parang dininig ang dasal ko nang huminto na 'yun sa floor namin. I had the urge to mock the 'Bye Attorney' after I went out but good thing I stopped myself. We weren't in that kind of relationship to joke around anymore. Tuloy-tuloy lang akong naglakad papasok sa office.

"Good morning, Architect Valeria!" Bati noong mga baguhang Architect sa department namin. I just gave them a small smile before entering my office. Sa kabila ng office ko ay kay Kierra bilang Assistant Manager.

Tinawag ko ang secretary ko pagkaupo. Ang sabi ko kila Mommy ay hindi ko na kailangan ng secretary pero pinilit nila dahil makakalimutin daw ako at disorganized palagi kaya kailangan ko raw no'n!

"May meeting ba mamaya?" Tanong ko dahil baka may nakakalimutan ako.

"Yes po, around 4 PM in the board room with the executives and head of each department for a new project in Rizal."

Na naman? Madadagdagan na naman ang trabaho ko. Parang sinusumpa ko na kapag may bagong proyekto. Wala naman akong magagawa dahil pinili ko naman ang field na 'to.

Tumayo na lang ako at nagpalit ng sneakers para bumisita roon sa site bago ang meeting. Hinubad ko na lang din ang suit ko at iniwan dito para hindi madumihan. Naiwan ako sa white blouse na may tinataling ribbon sa dibdib at dark blue slacks. Ginawa kong ponytail ang buhok ko bago ko kinuha ang susi ng BMW ko.

It wasn't a long drive. Sa Makati lang naman ang site. Traffic lang pero malapit lang din kaya nakarating ako kaagad. Pinapasok din naman ako ng guard nang makita ang sasakyan ko. Nag-park ako roon sa gilid, kung saan nagpapark ang mga engineer bago ako bumaba, dala-dala ang copy ko ng blueprint.

"Engineer Camero!"

Nakangiti akong naglalakad palapit habang kumakaway-kaway kay Sevi na nasa second floor. May kausap siyang construction worker doon habang suot ang hard hat niyang puti. Nang marinig niya 'ko, napalingon siya kaagad at ngumiti sa 'kin.

Agad siyang bumaba at lumapit sa 'kin, may dala-dalang hard hat. Sinuot niya kaagad sa 'kin 'yun nang huminto siya sa harapan ko.

"Dapat tinext mo muna 'ko bago ka pumunta dito." Ngumiti siya sa 'kin.

"Bakit? Baka may magselos?" Ngumisi ako para maasar siya lalo.

"Hindi," masungit na sabi niya. "Para nakapaghanda kami para plastikin ka."

Sinapak ko siya sa braso at tumawa lang siya saka ako iginaya papasok sa site. May pinag-usapan lang kami tungkol sa placement noong bintana. Nag-away pa kami nang kaunti dahil hindi niya sinunod ang bilin ko.

"Hindi nga pwede 'yon. Sinukat namin pero magkukulang sa materials. Kung gusto mo, kausapin natin 'yung finance. Sumusunod lang naman kami sa budget," seryosong sabi niya.

"Hindi dapat tinitipid 'yung ganitong project. Paano kung gumiba 'yan? Kanino babalik 'yon?"

"Open mo na 'yan sa meeting natin mamaya."

Nagtagal pa 'ko roon bago ako bumalik sa kumpanya. Nakasunod sa 'kin si Sevi dahil nga may meeting kami. Siya kasi ang head ng Engineering department kaya kailangan siya roon.

Pagkapasok ko ng board room, nagse-set-up na ng projector. Parang pinagsisihan kong dumalo ako kaagad nang makita si Kalix doon na may kausap na babae. 'Yung head noong finance. Napatingin siya sa 'kin nang pumasok ako kaya napatigil ako sa paglalakad. Sa likod ko, naroon si Sevi na tinutulak ako, nagtataka kung bakit hindi pa ako pumapasok.

Hinampas ko ang kamay ni Sevi bago ako naglakad nang tuluyan papasok. Umupo ako malapit sa kabisera at sa tapat ko naman ay si Sevi. Napaawang pa ang labi niya nang makita si Kalix na naroon, mukhang hindi informed na bago na ang company lawyer. Tinignan niya 'ko na parang nagtatanong pero umiwas lang ako ng tingin at kunwaring tumingin doon sa pinamigay nilang folder sa bawat upuan.

Dumating na rin si Daddy kaagad at sinimulan na ang meeting. Gusto kong makinig pero nadidistract ako sa presensya ni Kalix. Nakaupo lang siya roon at hawak ang ballpen na nilalaro sa daliri. He was wearing a black button-down long sleeves at paminsan-minsan ay tumitingin sa relo, na para bang sobrang halaga ng oras niya.

Well, he owned a successful law firm. Mahalaga talaga ang oras niya. He was one of the greatest 'starting' lawyers out there.

"I'll take care of the papers," kalmadong sabi ni Kalix na nakapagpabalik sa 'kin sa wisyo.

Ni hindi ko na pala alam ang pinag-uusapan. Napatingin ulit ako sa projector at nakitang may bibilhin silang lupa. Mabuti na lang ay hindi ako tinatawag ni Daddy para sa 'thoughts' ko sa condominium na balak nilang ipatayo roon.

"When can you send the design proposal, Architect Valeria?" Ito na nga ba ang sinasabi ko.

"I'll talk to my team," iyon na lang ang sinabi ko. "I'll give you an update tomorrow, Sir."

Sumulyap ako kay Sevi nang tinanong ni Daddy kung may mga tanong pa kami. Tumingin din siya pabalik sa 'kin at pinanlakihan ako ng mata para sabihing ako na ang mag-tanong. Pinanlakihan ko rin siya ng mata at pasimpleng tinaas ang kamao ko. Tinaas niya kaagad ang kamay niya para i-open ang tungkol doon sa project sa Makati.

"Architect Valeria and I had a talk after her visit on the site earlier this day..."

Nakita ko kung paano tumaas ang kilay ni Kalix nang marinig 'yon.

He licked his lower lip a little before getting the folder to read whatever's inside it. Tinuon ko na rin ang tingin ko sa harapan habang pinapaliwanag ni Sevi 'yung budget. The request for more budget was successful. Kailangan lang pag-usapan ng executives mamaya.

"Meeting adjourned."

Tumayo na 'ko kaagad at naglakad papunta sa pinto. Napahinto ako nang magkasabay kami ni Kalix palabas. We looked at each other before he held the door for me and waited for me to step out first. Hindi ko siya pinansin at tuloy-tuloy lang na umalis.

"Distracted na distracted si Architect." Sevi was beside me immediately to piss me off.

"I don't want him in the company," diretsang sabi ko habang naglalakad papuntang office. Sinusundan lang ako ni Sevi na parang langaw.

"Bakit nga ba siya nandito? Hindi ako na-inform! Absent ba 'ko sa meeting last time?" Nagtatakang tanong niya sa 'kin.

"He's the new company lawyer. Halatang hindi ka nakikinig sa meeting kanina." Inirapan ko siya. Lumilipad na naman ang isip nitong lalaking 'to.

Pinakilala si Kalix doon kanina at halatang-halatang may gusto sa kanya kaagad 'yung ibang mga babaeng head. Matanda pa 'yung iba! Wow, kahit anong edad ata na-aattract ng lalaking 'to, ah... Kahit ganiyan ang itsura niya. Mukhang suplado at walang pakialam sa mundo.

"Parang ikaw nakikinig, ha?" Siniko niya 'ko.

Hindi ako nagsalita at sinaraduhan lang siya ng pinto para wala na siyang sabihin pa. Dumiretso ako sa swivel chair ko at napasabunot sa sarili ko sa sobrang frustration. Unang araw pa lang ni Kalix sa kumpanya namin ay gustong gusto na siya ng executives. He made a good impression with the way he talked and delivered himself. Nakadagdag pa ang pangalan niyang maingay sa news noong criminal lawyer pa siya.

I was still unaware of the reason why he resigned and I shouldn't care anymore. Simula noong nadikit ang pangalan niya kay Miguel, napagtanto kong isa siya sa mga taong ganoon... Na kayang kalimutan ang respeto sa sarili para magpabango sa mga politiko.

Gabi na nang matapos ang meeting ko with the assigned architects from my team for the project. Binigyan ko sila ng deadline para sa design proposal nila at gagawa na rin ako ng sketch ng sa akin para bigyan sila ng idea.

Kinuha ko ang bag ko at naglakad na papuntang parking. Hindi ko na pina-valet ang sasakyan ko pagkagaling ko sa site para madali kong kuhanin. Napasulyap ako sa Corvette na itim malapit sa sasakyan ko. It was probably Kalix's.

"Uuwi ka na? Inom tayo!" Narinig ko ang demonyong si Kierra na kakalabas lang rin ng parking.

"May trabaho pa bukas," sabi ko sa kanya habang nakasandal ang braso sa pintuan ng sasakyan ko.

"Sige na, minsan lang, e. Bigay mo na sa 'kin 'to, please?" Pagpipilit niya sa 'kin. Namomroblema ba 'to ngayon?

Bumuntong-hininga ako at wala na 'kong nagawa kundi sumunod sa kanya sa isang rooftop bar. Mabuti na lang pala at pumayag ako para ma-relax ako nang kaunti dahil naiistress ako for some unknown reason. Hindi ko alam kung dahil ba sa bagong project o ano. Nagpapatong na lahat.

"Kumusta si Kalix?" Tanong sa 'kin ni Kierra habang umiinom kami ng cocktail.

"Why would you ask me that?" Tumaas ang isang kilay ko. Alam niya namang ayaw kong pag-usapan ang lalaking 'yun. Buti kaya niya pang banggit-banggitin ang pangalan ng taong tumulong sa lalaking ginawan siya ng masama.

"Nakasalubong ko siya palabas sa elevator kanina tapos kausap niya si Amethyst sa phone. Sila pa rin ata?" Pagkwento niya sa 'kin.

"Kierra, ano bang pakialam ko?" Masungit na sabi ko.

"E, kasi naman! Bakit hindi ka pa mag-jowa ng bago? Ilang taon na, oh! Hindi ka ba napapagod maging single?" Ngumuso siya. "Buti pa 'yan si Kalix, ang daming naging girls. Bandang huli, si Amethyst pa rin ang jowa."

"Huwag ka mangialam sa lovelife ko. Single ka rin naman," ganti ko.

"At least lumalandi ako sa ibang lalaki! Ikaw? Wala ka bang balak mag-asawa? You're not getting any younger, sis! Gusto ko na ng pamangkin!" Ngumuso siya.

"Gusto mo ng bata? Magpabuntis ka." Umirap ako at uminom ng cocktail.

"Ay, it's a no no no! Kawawa ang baby, walang Daddy!" Tumawa siya.

Hindi ko alam kung paano ako nadaya ni Kierra sa alak pero umuwi akong lasing! Pinagdrive niya pa 'ko sa condo ko at pagkauwi, bagsak kaagad ako. Mabuti na lang nakaligo ako kahit papaano. Minura-mura ko na lang si Kierra sa panaginip ko. Mahina na ata ako uminom ngayong matanda na! Nakakainis!

Masakit tuloy ang ulo ko nang magising. Medyo late pa 'ko kaya nagmamadali na 'kong umalis, wearing my black hillside romper and a white cropped-top jacket. Late na pero nakadaan pa 'ko ng coffee shop sa tapat ng company para bumili ng breakfast. Sasakit ang ulo ko buong araw kung hindi! Wala naman sigurong importanteng meeting ngayon.

"That would be 621 pesos, Ma'am," nakangiting sabi sa 'kin ng nasa counter.

Binuksan ko ang handbag ko at napapikit nang mariin nang makitang 500 lang ang laman ng wallet ko at naiwan ko sa kotse ang cards ko. Punyeta, Kierra! Ako ata ang pinagbayad ng mga alak kagabi! Nabudol ako roon, ah!

"Sorry, can I just get my purse?" Tanong ko sa babae.

"It's on me." Napalingon kaagad ako nang may mag-abot ng card sa babae.

Napaawang ang labi ko nang mapansin kung gaano kalapit si Kalix sa 'kin. Nasa gilid ko siya at nakatingin sa menu, dala-dala pa rin ang pagiging seryoso ng mukha. Ni hindi man lang niya 'ko tinapunan ng tingin.

"And kindly add one latte." Tumingin siya sa relo niya, nag-aalala na sa oras.

Nakatingin pa rin ako sa kanya kahit alam kong mukha na 'kong tanga. Nang ibalik ng babae ang card, tinignan na ako ni Kalix.

"Excuse me," seryosong sabi niya dahil nakaharang na naman ako at hindi niya makuha ang card.

Tahimik akong tumabi at naglakad papunta sa kabilang side ng counter para roon hintayin ang in-order ko. Sumunod siya roon at sumandal sa counter habang may kausap na sa phone.

"Apologies, I might be running late for my meeting with Ms. Torres. Kindly check if she's available around 2 PM. Notify me immediately."

I tried my best to not to look at him. Ayaw ko nang marinig ang boses ni Kalix dahil marami akong naaalala doon. Kinagat ko ang ibaba ng labi ko habang hinihintay ang kape. Parang natatagalan ako kapag hinihintay ko. Gustong gusto ko nang umalis dito! Nakakahiya pa dahil siya ang nag-bayad.

"Thank you for waiting, Ma'am Luna!" Inabot na sa 'kin ang tray.

Kinuha ko ang baso at ang paper bag. Aalis na sana ako nang may makalimutan ako... 'Yung bayad! Ayoko man kausapin siya pero nakakahiya kung hahayaan ko lang 'to. Pumikit ako nang mariin at huminga nang malalim bago ako humarap kay Kalix.

"Thanks. I'll pay you back later," mabilis na sabi ko.

Hindi niya 'ko pinansin dahil dumating na rin ang latte niya. Kinuha niya 'yon at nilagpasan lang ako. Tinuring niya 'kong parang hangin! Ako na nga ang nagmabuting-loob!

Parang nag-init ang ulo ko nang matapakan ang pride ko. Pinalagpas ko na lang 'yun at pumasok na sa trabaho. Badtrip tuloy ako pagkapasok sa office. Parang lahat ng proposal ay ayaw kong tanggapin! Parang lahat ng design ay napapangitan ako. Kinalma ko na muna ang sarili ko bago ko tignan ulit ang mga papeles sa harapan ko. Nakakainis pa rin.

"I have a client," bungad ko kay Mommy pagkapasok ko sa office niya.

Ang usapan kasi namin ay pwede pa rin akong tumanggap ng ibang project other than the ones given by the real estate company. Nagtatrabaho rin naman ako sa construction firm, hindi lang dito.

"Hindi ba marami ka nang trabaho ngayon?" Nag-aalalang tanong niya. "Ano ba 'yan? Bahay? Resort?"

"Bahay lang, Mommy. Pwede ko naman i-singit. They asked for me personally." Umupo ako sa couch para magpahinga saglit sa mga papeles.

"Take the company lawyer with you before you make any negotiations," utos niya habang naglalaptop.

Kumunot ang noo ko. "What?"

"You need it, Luna. The lawyer needs to review every contract you will make with your clients. You're part of the company anyway. Dala mo ang pangalan namin." Parang hindi naririnig ni Mommy ang sarili niya! Ano 'to? Bakit niya naman ginagawa 'to sa 'kin?! I was fine back then! I just consulted virtually!

"You want me to include him in every transaction?!" I reluctantly pointed at the door.

"Why not? You're both professionals. Huwag kang isip-bata, Luna." My mom rolled his eyes. "The man doesn't even care about you now."

Parang may kumirot sa dibdib ko sa sinabi niya. May pinagmanahan ata ako sa pagiging masakit magsalita. Hindi ko alam bakit ba ako nasaktan doon kahit hindi naman dapat. Mas mabuti nga 'yon... Wala kaming pakialamanan sa isa't isa. Umiling ako at padabog na naglakad palabas. Wala na 'kong nagawa kung hindi pumunta sa legal department sa 26th floor. Naiinis ako pero tama naman siya. Kailangan ko naman talagang mag-consult.

Mayroong office si Kalix doon kung saan nakalagay ang pangalan niya. Napatingin kaagad sa 'kin ang legal team nang maglakad ako papunta sa kwartong 'yon.

"Where's he?" Tanong ko sa junior nila roon.

"U-umalis po. May inaasikasong deed tsaka may kinausap na b-business partner." Kinakabahan pa siya dahil mukha akong masungit. Was I intimidating? Baka dahil anak ako ng may-ari. I really didn't care about my title but I guess some employees in the company just can't treat me the same.

"Kailan babalik?"

"What do you need?" Napalingon kaagad ako nang may magsalita sa likod ko.

Tinaasan ako ng kilay ni Kalix at sinenyasan akong sumunod sa kanya papasok ng office niya. Iyon naman ang ginawa ko. Nanatili akong nakatayo malayo sa kanya at malapit sa pinto habang pinapanood ko siyang hubarin ang coat niya.

Umupo siya sa swivel chair niya at nilapag doon ang limang folder na hawak niya. Binuksan niya rin ang laptop niya at handa nang bumalik sa pagtatrabaho. I just stood there like a statue, not knowing what to say.

"What? Are you just gonna stand there and watch me work?" Malamig na tanong niya pagkatapos ng ilang minuto.

"I have a client. My mom advised me to include you in every transaction I will make," diretsang sabi ko.

"What kind of project?" He was still typing something in his laptop.

"A house. It's okay if you don't want to come. I'll just find another lawyer-"

"Good luck with that," he sarcastically said.

Tumikhim ako para pakalmahin ang sarili ko. Ang bastos niya na kausap ngayon, ah? What happened to being professional? Ganiyan ba talaga siya? Unti-unti na rin akong napipikon, ah.

"What? Sasama ka ba o ano?" Pikon na tanong ko.

"Send me your schedule with your client via e-mail."

Kumuha siya ng papel at may sinulat doon. Then, he slid the paper over the table so I can get it. "Okay, thanks." Lumapit ako para kuhanin ang papel.

"No need to thank me for doing my job," he said in a monotone.

Humigpit ang hawak ko sa papel at muntik ko nang mapunit 'yon. Ang sarap niyang durugin! Hindi ako nagsalita at tuloy-tuloy lang na lumabas ng office niya. Ang bastos talaga kausap! Napatayo 'yung legal team niya nang makita akong galit na naglalakad paalis.

"B-bye po, Architect Valeria," bati pa sa 'kin noong nakababata kanina.

Sa sobrang inis ko ay hindi na 'ko nakabati pabalik. Dumiretso kaagad ako sa office ni Kierra para roon ilabas ang inis ko. "Sobrang bastos niyang kausap! Sobrang rude, I swear! Saan niya natutunan 'yon?!" Pabalik-balik akong naglalakad.

"Uhm, duh? He was a criminal lawyer. Sa korte niya natutunan maging palaban?" Tumawa pa si Kierra kaya naasar ako lalo.

"Kung hindi ko lang talaga kailangan ng abogado! Naiinis ako! Fuck!" Gigil kong hinawakan ang unan. Iniisip na siya 'yon. Gusto ko siyang tirisin.

"Oh, come on. You have to deal with it like a professional."

"You think he's being professional?! He's not!" Inis na sabi ko. "The way he talked to me?! I wouldn't talk to my co-employees like that! Halatang may galit pa siya sa 'kin!"

Hindi ako pinapansin ni Kierra at tumatango-tango lang sa 'kin habang may tinitignang blueprint. Sumimangot ako at napahawak sa ulo ko. Nagbago na ang lahat simula noong pumasok siya sa kumpanya namin! Parang araw-araw, naiistress ako!

I still sent him an email about the meeting with the client around 7 PM sa isang lobby ng hotel na pinag iistay-an no'n. Saglit lang daw kasi rito at aalis na dahil may business pa sa ibang bansa. Iyon ang dinahilan.

Nauna na 'ko roon sa meeting place dahil sanay naman akong maaga pumupunta at para rin mahanda ko ang sarili. Sa restaurant siya sa lobby at wala pang masyadong tao. 7:10 PM na noong dumating si Kalix at wala pa rin ang kliyente ko. I sipped on my tea when he sat in front of me sa circular table.

"Sorry, I'm late," sambit niya pagkatapos isabit sa sandalan ng upuan ang coat.

He was left with his white button-down long sleeves polo. Niluwagan niya rin ang necktie niya at tinupi ang sleeves hanggang siko.

"So is your client." Pansin niya na dalawa lang kami sa table.

Hindi ako nagsalita at may kinuha sa wallet ko. Inabutan ko siya ng 621 pesos. Saktong sakto at may barya pa. He looked at me with amused eyes, like I did something ridiculous. Then, he suddenly scoffed and put his fist over his mouth to hide a sarcastic laugh.

"I don't need it." He shook his head a bit, denying my money.

"I'm giving it to you. You should accept it. Bayad ko 'yan," masungit na sabi ko at umiling muli siya. "Just accept it! Baka kasuhan mo pa 'ko ng estafa or whatever." I rolled my eyes.

"Estafa..." He looked at me now and let out an amused laugh.

Na-offend kaagad ako nang tawanan niya 'ko! Naririnig ko lang naman 'yon sa mga kakilala kong may utang utang! Pinagkrus ko ang braso sa dibdib ko habang matalim ang tingin sa kanya.

"I'm pretty sure you are not a fraud." The side of his lips rose, keeping his amused smile. "Unless?"

"Unless what?!" I hissed.

"Wow, na-late lang ako, nag-aaway na kayo. Parang mag-ex, ah. Parang lang naman."

Napaangat ang tingin naming dalawa sa lalaking lumapit sa table. Napaawang ang labi ko at mukhang gulat rin si Kalix nang makita ang kaibigan. Sa pagkakaalam ko ay hindi Adonis ang pangalan ng ime-meet ko, ah! Bakit siya ang narito?!

"Long time no see, Luna," bati ni Adonis pagkaupo.

Hindi nagsalita si Kalix at nakita kong napasapo siya sa noo niya habang umiiling.

"You are the client?" Nagtatakang tanong ko. "But it says here-"

"Dad ko 'yan. Ako na ngayon ang narito." Ngumisi siya sa 'kin at ngumiti nang mapang-asar kay Kalix. "Long time no see, Attorney!"

"Let's start." Hindi siya pinansin ni Kalix at seryoso lang na nakaiwas ng tingin.

It could already tell that it was going to be a hell project.
____

:)

The Rain in España (University Series #1) - 22

"May naka-ready na 'kong contract dito, Architect!"

Bibong nilabas ni Adonis ang isang folder at iaabot na sana sa 'kin nang niliko niya 'yon at kay Kalix inabot. Hindi ako makapagsalita sa gulat dahil hindi pa rin nag sisink-in sa 'kin na ako ang magdedesign ng bahay niya.

"'Yung tungkol sa payment, nandiyan na rin. Huwag kang mag-alala, hindi kita tatakbuhan kahit representative lang ako rito! Proxy, ganoon. Pero para panatag ka, may kontrata tayo. O, Attorney, review mo 'yan, ah..." Parang nanggagago lang si Adonis. Nakangisi pa.

"May... design ka na bang naiisip?" Tanong ko.

"Pag-usapan natin sa susunod na meeting natin. Tatanong ko pa si Dad." Nakangiti nang mapang-asar si Adonis buong usapan. Hindi ko alam kung kaya ko ba siyang seryosohin sa itsura niya.

"I'll review this one. I'll also give you a copy so you can check," sabi sa 'kin ni Kalix, hindi inaalis ang tingin kay Adonis. Para silang nag-uusap sa itsura nila.

"Two copies na 'yan, bro," singit ni Adonis. "Ay, Attorney pala!"

"I'll update you kung sino sa team ko ang ia-assign ko sa project na 'to..." Inayos ko ang gamit ko. "I can't always be present. May iba rin akong projects."

"Diba, Attorney, magpapatayo ka rin ng bahay? Kailan 'yon?" Tanong bigla ni Adonis.

Napatingin ako kay Kalix na tahimik lang at mukhang gustong batuhin ang kaibigan sa mukha. Tinaasan niya ng kilay si Adonis at napainom siya sa baso niya, umiiling. Hindi man lang sinagot.

"Mauuna na 'ko. Mukhang you guys need to catch up." Tumayo ako at kinuha ang handbag ko. Ang sabi niya ay long time no see so I assumed that they didn't get in touch with one another. I will just let them have a conversation.

"Huh? E, kakakita lang namin kagabi." Malakas na tumawa si Adonis.

What the hell... So para saan ang 'long time no see'? Napangiti na lang ako nang pilit at bago maglakad paalis, nakita kong hinampas ni Kalix ang folder sa ulo ng kaibigan at sumunod sa 'kin paalis.

Huminto ako nang kuhanin na ng valet ang sasakyan ko. Ganoon din kay Kalix. Nanatili siya sa tabi ko at nakapamulsa.

"Here." May inabot siyang document sa 'kin. 'Yung contract ata.

Kinuha ko 'yon at hindi na sumagot. Dire-diretso lang akong sumakay sa kotse ko at nag-drive paalis. Nagpahinga na rin ako kaagad pauwi. Habang nakahiga sa kama, may naisip akong hindi ko alam na gagawin ko.

I opened my Instagram and checked Kalix's profile. We never unfollowed each other. Nang tignan ko ang profile niya, wala nang posts doon ng kahit ano. Itim lang din ang profile picture niya. Para naman 'tong nagluluksa. Wala rin naman akong napala sa profile niya kaya natulog na lang din ako. Masyado siyang private na tao.

Kinabukasan, iyon na naman ang naramdaman ko. Bumalik na naman ang stress sa 'kin pagkapasok ng building. Nagpatawag kaagad ako ng meeting ng mga in-assign ko para sa bahay ni Adonis. Dalawa lang 'yon para may proxy ako if ever wala ako. Ang sabi ni Adonis, ako na rin daw ang bahalang kumuha ng engineer na gagawa kaya kinailangan kong kausapin si Sevi.

"Bakit ako? Marami akong projects ngayon. Ipapasa ko lang 'yan kay Engineer Lavin," reklamo kaagad ni Sevi sa 'kin pagkarating ko sa site.

"Nakakainis naman, bakit ko ba tinanggap 'to?!" I feel like I added more to my plate.

"Bakit naman hindi? Ronald, pakilagay 'yan doon sa baba. Nakakalat 'yan dito. Baka may maaksidente pa," utos ni Sevi roon sa napadaan na construction worker.

"Sige na nga. Ikaw na ang bahala kumausap kay Engineer Lavin. Isesend ko rin sa 'yo 'yung contact ni Adonis tsaka ni Kalix."

"Kasama si Kalix?" Nagtatakang tanong niya.

"He needs to be there in every negotiation involving the company. That was what my mom said. Sumusunod lang ako kahit ayoko. Marami naman kasing ibang lawyer dyan, bakit siya pa? Nakakairita!" Pagrarant ko.

"O, puso mo." Umakto pa si Sevi na parang may nalaglag.

Tinignan ko na ulit ang blueprint para punahin ulit si Sevi sa ginagawa niya. Madalas talaga kaming mag-away kapag bumibisita ako dahil minsan may binabago siya na hindi naman niya sinasabi sa 'kin at naiinis ako dahil doon. Ang sabi nila Architects and Engineers are best friends... Pero palagi kaming nag-aaway nitong si Sev!

"Gaano kahirap sundin 'to, ha?" Turo ko sa blueprint.

"Ikaw ang mag-engineer, Luna," pakikipagtalo ni Sevi. "Magkakaroon talaga ng changes kasi nag aadjust tayo."

"Then inform me!"

Nag-away pa kami saglit bago ko napagdesisyunang bumalik sa kumpanya dahil hinihingi 'yung design sa condominium sa Rizal. Ni hindi ko pa pala nachecheck 'yun kaya nagmamadali na 'ko nang bumalik.

"Fuck!"

Inis na sabi ko nang makabungguan ko pa si Kalix pagkalabas ko ng elevator. Pinulot ko ang blueprint na nabitawan ko sa sahig. Natapakan pa niya 'yon kaya hinampas ko ang sapatos niya para maalis.

"I'm sorry." Agad siyang umatras para mapulot ko ang blueprint na tinatapakan niya.

"Harang," inis na bulong ko at umayos na ulit ng tayo. Maglalakad na sana ako paalis nang tawagin niya 'ko.

"Architect Valeria?"

Inis akong lumingon sa kanya, ready to lash out sa kung ano man ang sasabihin niya sa 'kin. Parang inis ako sa kanya sa hindi ko malamang dahilan. Maybe because of his rudeness. He never treated me like a professional ever since he came to this company so even his mere presence can easily get into my nerves.

"What?!" Tumingin ako sa relo ko. Late na 'ko. Hindi na 'ko interesado sa mga bagay na sasabihin niya. Pwede naman niyang sabihin mamaya kung hindi ako nagmamadali 'di ba?

Tinuro niya ang ulo ko kaya napakunot ang noo ko.

"You're still wearing your hard hat," he pointed out.

Embarrassed, agad kong kinapa ang suot kong hard hat. Tinanggal ko rin kaagad 'yon at tinalikuran siya habang naglalakad papunta sa office ni Mommy, hiyang hiya. So all this time... naglakad akong may suot na hard hat? Gusto kong sumigaw sa kahihiyan pero huminga na lang ako nang malalim bago pumasok sa pintuan.

"The designs?" Agad na tanong ni Mommy habang may sinusulat siya.

Naglapag ako ng tatlong sketches sa kanya para makapili siya kung alin doon.

"Do you have a digital copy? I'll discuss this with the board," sambit ni Mommy nang hindi pa rin tumitingin sa 'kin.

"I'll ask my team about that." Binawi ko na ang mga papel na nilapag ko. "Mom, are you sure about our lawyer?"

"Why? Is there any problem with Atty. Martinez, anak?" Tumaas ang kilay niya sa 'kin. "I don't see any problem with him and the employees like him. Pati ang board."

"Mayroon! He's too rude! Hindi dapat siya ganoon! Can't you fire him because of his rudeness?!" Para akong tangang nagsusumbong.

"Honey, he actually just did us a favor by accepting the job. The man is too busy to even accept a big job like this. Mabuti na lang at ex mo siya at may respeto pa rin siya sa 'min bilang magulang mo," mom casually said.

"Masyado na pala siyang busy. Hahanap na lang ako ng ibang pwedeng mag-asikaso ng negotiation ko with my new client," I tried to get out of it.

My mother just laughed at me. "Funny because a suit just got filed against our company tungkol doon sa gumibang bahay sa Cavite. Kalix sure is too busy now so the least you can do is thank him for giving you a little bit of his time."

"Gumiba?!" Gulat na sabi ko.

"Don't worry, no one was hurt. We're still looking into it. Pangit daw ang materials na ginamit natin. Paano magigiba 'yun kung ang ibang bahay naman ay maayos ang kondisyon. Anyway, don't stress yourself too much. You're out of this," my mom said while signing some papers.

"I am in this! I was the architect of that house!"

"Inaasikaso na ni Attorney Martinez, Architect Valeria. Huwag kang mag-alala. Besides, it's not just you. Pasan din ng engineers so just calm down and it will all be taken care of."

Napapaisip pa rin tuloy ako nang bumalik ako sa office ko. Bandang huli, kinuha ko ang coat ko at sinuot saka ako bumaba sa legal department. Nagsitayuan na naman ang legal team nang makita ako, takot na takot ulit. Mukha silang mga mas bata sa akin.

"G-good afternoon, Architect!" Bati noong junior guy last time.

"Where's Atty. Martinez?" Diretsang tanong ko.

"U-umalis po si Attorney dahil pinatawag sa law firm nila. Baka po mamaya pa 'yun bumalik o bukas," pagpapaliwanag niya.

"What's the address of the law firm?" Agad niyang binigay sa 'kin ang business card ni Kalix. Napataas ang kilay ko nang basahin 'yon.

Lex & Jace Law Firm.

Matunog na matunog 'yon sa field nila kaya pamilyar sa 'kin. Medyo malayo mula sa company kaya dinala ko ang sasakyan ko papunta roon. Naghanap ako ng parking dahil mga employees lang nila ang pwede mag-park sa 3rd floor ng building. I found out na sa 2nd floor pala ang parking para sa mga visitors or clients.

The building wasn't as tall as our company pero hindi rin siya maliit. Nag-elevator ako papunta sa ground floor so I can ask the lobby kung saan ang office ni Kalix.

"Good day, Ma'am! How may I help you?" Salubong ng babae sa reception desk.

"Is Atty. Martinez here?" Tanong ko kaagad.

"One moment, Ma'am." Ngumiti siya sa' kin. Sige, bigay ko na sa kanila ang pagiging super friendly and warm ng empleyado nila sa reception. Dapat lang na ganoon.

Tumingin ako sa paligid. Maganda ang interior design ng lobby nila. Mararamdaman mo ang serious na aura rito pero for some reason, ang welcoming sa mata dahil hinaluan ng warm colors. Marami silang sofa doon at may mga empleyadong pabalik-balik sa labas na may dalang kape at mga papeles.

How did he become so successful in just a few years? I mean, to be able to build a law firm like this one? It would take other people around 4-5 years. Ganoon ba talaga siya kagaling kumuha ng tiwala ng ibang tao?

"Thank you for waiting, Ma'am. Atty. Martinez is currently in a meeting. Do you have an appointment? I can notify his office-"

"Can I just wait here?" Turo ko sa sofa.

Mukhang nagdalawang-isip pa siya pero tumango naman siya. She made a few calls after asking for my name. Naghintay na nga ako sa lobby, umaasang bababa siya or something. I didn't even know how to call him. Through e-mail lang ang alam ko kaya 'yun ang ginamit ko.

To: kalix@lexandjacelaw.com
I'm in the lobby of your firm. We need to talk.

I clicked send. I waited for a few minutes before I received a reply.

From: kalix@lexandjacelaw.com
Go home. I have clients. We'll talk tomorrow.

Nainis kaagad ako sa tono niya kahit hindi dapat. Pakiramdam ko kasi ay hanggang e-mail, napakalamig ng pakikitungo niya sa 'kin. He could word it better next time, right? Kinalma ko pa rin ang sarili ko at nag-type ng reply.

To: kalix@lexandjacelaw.com
It's important. I can wait here.

Hindi na siya nagreply pagkatapos noon. Bumili muna ako ng kape sa labas at bumalik para may magawa ako habang nakaupo sa sofa. Nag-phone na lang ako at nag-check ng emails habang naghihintay. Ilang oras na at nakailang nood na rin ako sa mga empleyadong pumapasok doon sa revolving door when I received another e-mail.

From: kalix@lexandjacelaw.com

Go to the 15th floor.

Tumayo ako at naglakad papuntang elevator. Gaya ng sabi niya, pinindot ko ang 15. Sa likod ko, may mga empleyadong nag uusap-usap tungkol sa isang criminal case. Hindi ko naman maintindihan 'yon kaya hindi ko pinansin. The terms brought back some memories of Kalix and I, noong mga panahong curious pa 'ko sa mga binabasa niya.

Nakarating ako sa 15th floor. Mayroon ulit reception desk doon, mga sofa, at tatlong pintuan. Lahat sila ay may nakalagay na pangalan sa pinto. Doon ako napatingin sa pintuan ng office ni Kalix. Sa kanya ang pinakamalaki.

Atty. Kalix Jace Martinez.

I can't help but to feel proud of him. Kahit anong nangyari sa aming dalawa, alam ko sa sarili kong masaya ako para sa kanya dahil hindi niya pinabayaan ang pangarap niya. Our break-up put us in the right places. Iyon nga lang... He took a detour in order to reach his destination.

Umupo ako sa sofa at naghintay doon. Napatingin ako sa pintuan ni Kalix nang bumukas 'yun at may lumabas na babae. Siguro nasa early twenties. A smile was plastered on her face habang inaayos niya ang dress niya. Napataas ang kilay ko sa pagtataka.

Sumunod sa paglabas niya ay si Kalix. Hinaplos siya ng babae sa braso habang may pinag-uusapan silang nakakatawa o ano. Nang magpaalam ang babae, nalipat ang tingin ni Kalix sa 'kin. The smile on his face suddenly faded. He was now back to his serious and dark aura. Bakit? Ano na naman ba ang ginawa ko sa kaniya?

Naglakad siya palapit sa 'kin kaya napatayo na rin ako. "What are you doing here?" Masungit na tanong niya.

"I told you, we need to talk."

Parang nainis siya sa sinabi ko. His jaw aggressively moved as he stared at me with dark eyes. What was bothering him, really? Why was he treating me like this? Hindi ba dapat siya ang ginaganito ko. Ayaw na ayaw niya sa presensya ko, ha? Maayos naman akong nakikipag-usap sa kanya.

"You don't have an appointment. If you want to talk to me, you should have scheduled one. Don't feel too high. I won't cancel meetings for you," he replied in a cold voice.

"Anong oras ba matatapos?" Kinalma ko ang sarili ko dahil ako ang may kailangan dito.

Tumingin siya sa relo niya. "I have another client coming up. I have work until midnight so just go home."

"I can wait here." Tumingin ulit ako sa sofa. Hindi ako makakapagtrabaho nang maayos dahil sa gumibang bahay sa Cavite. I was so bothered by it knowing that I was the one who designed the house.

Tumikhim siya at tumingala, obviously frustrated with me. Nagpakawala siya ng mabigat na buntong-hininga bago binalik ang tingin sa 'kin.

"Go in. Just be quick." Sinenyasan niya 'kong sumunod sa kanya papasok ng office niya.

Pagkapasok ko, tumingin kaagad ako sa paligid. Malaki nga ang office niya at mayroong malaking bookshelf na puno ng mga law books at folders. Mayroon din siyang small statue roon sa lamesa niya ng isang taong may hawak na justice scale. Marami siyang papeles sa table pero naka organize lahat. It was very much like him. Clean.

Mayroon din siyang grey na sala set doon sa right side ng office at apat na upuan sa tapat ng lamesa niya. Sinenyasan niya 'kong umupo roon kaya 'yon ang ginawa ko. Umupo rin siya sa swivel chair niya at niluwagan ang necktie niya bago tumingin sa 'kin, naghihintay ng sasabihin ko.

"Talk. Don't waste my time," supladong sabi niya.

"I heard about the Cavite incident," panimula ko.

His reaction did not change like he was already expecting the question. Tinapunan niya lang ako ng tingin bago niya binalik ang pagbabasa doon sa documents na hawak niya kanina. I didn't know if he was really paying attention or what. I felt so disrespected!

"How was it? Paano nagiba 'yun? Sa materials ba na ginamit?" Sunod-sunod na tanong ko nang hindi siya magsalita.

"My team and I are looking into it," maikling sagot niya.

"Can you give me a background about the case?"

"The client was claiming a defect in the design and materials used. Before they can sue, they will need to provide sufficient evidence that the people involved in the project were negligent. They haven't provided any evidence yet. Their lawyer's already looking into it but don't worry, my team can handle it. I just need to talk to the contractor and the engineer in charge."

"How about me? Hindi ba dapat kasama ako riyan?" Nagtatakang tanong ko.

"You want to involve yourself?" Tumaas ang isang kilay niya.

Nanahimik ako at hindi na nagsalita. Hindi ba 'ko kasali roon? Nag-alala naman ako kay Sevi dahil siya ang head engineer doon. Ibig sabihin, kailangan niyang harapin si Kalix.

"Sevi was the engineer in charge," sambit ko sa kanya.

"I know. I didn't ask," he said without looking at me.

Nakausap niya na kaya? Mukhang hindi pa. Kung oo, panigurado akong ikekwento sa 'kin ni Sevi 'yon. Paano kaya sila mag-uusap dalawa? Hindi ko na problema 'yon kaya noong may kumatok sa pinto, tumayo na 'ko.

"I want to be updated with the case." I was somehow involved in it kaya gusto kong malaman.

"Attorney, kanina ka pa, hindi ka sumasagot, sino ba kasing kameeting m-" Napatingin kaming dalawa kay Adonis na kakapasok lang at may dalang mga documents.

Napatigil din siya nang makitang ako ang kasama ni Kalix. Tinaasan siya ng kilay ni Kalix para magtanong kung bakit siya bigla-biglang pumapasok sa office niya. Ako naman, akala ko 'yon na ang kliyente niya. Bakit ba narito 'tong si Adonis?!

"Sorry! Akala ko wala kang kausap! Hindi naman ako pinigilan ng receptionist mo!" Pagpapaliwanag niya.

"What do you need?" Sumandal si Kalix na nakakrus ang braso sa dibdib.

"Papatulong lang ako sa kasong hawak ko. Sobrang mind-blowing, pre. Paano ka naka-survive sa crim law?!" Nagmamadaling lumapit si Adonis at naglapag ng documents.

What the heck? Adonis worked here?! I mean, magka-trabaho sila?! Para talagang binibiro-biro lang nila 'kong dalawa! Noong nagkita kami sa restaurant ay parang matagal silang hindi nagkita tapos ganito pala.

"Nakakatakot talaga kalaban ang politiko! Masaya nga lang kasi may thrill. Tulad noong sa anak ng Mayor dati, bro," pag-daldal ni Adonis.

Napakunot ang noo ko dahil pamilyar sa 'kin. Si Miguel ba ang pinag-uusapan nilang dalawa? Wala na 'kong balita roon at wala na ring balita si Kierra. Sabi ko kasi ay huwag na kaming makibalita dahil masasaktan lang kaming dalawa. I heard Kalix represented him in court. Nag-init na naman tuloy ang ulo ko.

"Shut up, Adonis," mukhang napipikong sabi ni Kalix.

"I'll be going now," paalam ko nang makaalis na.

"Bye Architect!" Bibong bati ni Adonis. Bakit mas naging energetic siya ngayon? "Meeting tayo bukas, ah! Bring your lawyer! Haha!"

Hindi ko na sila pinansin at dumiretso sa parking. Magkikita-kita raw kami nila Via. Via worked in Spain as an architect at ngayon lang siya makakauwi kaya naman may girls night out kami ngayon sa club. Sakto rin at walang lipad si Yanna ngayon.

Umuwi muna ako para magpalit ng damit bago mag-club. I wore a short body-fit black dress at nagmake-up na rin para magmukhang maayos. Inipit ko na rin sa ponytail ang buhok ko para makita ang suot kong hikaw.

"It's the great Samantha, coming through!" Ingay kaagad ni Sam ang narinig namin habang nakaupo kami sa V.I.P. couch.

"Ang lakas ng kita ng club mo, ah," comment kaagad ni Via na may hawak na cocktail.

Nilibot ko rin ang paningin ko. Nagbunga ata ang pagiging party girl ni Sam at may sarili na siyang club ngayon sa BGC. It was successful. Malaki ang club at mayroon pa siyang tatlong branches. Pinagsasabay niya 'yon sa pagiging model.

"Sorry, late!" Dumating si Yanna na nakasuot ng black leather short skirt at maroon blouse na malalim ang hati sa dibdib. Nilapag niya ang handbag niya at agad kumuha ng baso saka nilagok 'yon.

"Saan ka ba galing?! Tagal mo!" Reklamo ni Kierra.

"Galing ako sa langit, bakit?!" Barumbadong sagot ni Yanna.

Literal nga na galing siya sa langit dahil may lipad siya kanina. Hindi pa 'ko nakakasakay sa plane na siya ang flight attendant kaya pinaplano na namin 'yon nila Sam. Susurpresahin namin siya sa susunod.

"Grabe, diyan lang kayo sa table? You guys are very Tita! Ikaw, Luna, humanap ka ng guy mo! Ikaw rin, Ke! Tatanda kayong dalaga niyan!" Comment naman nitong si Sam.

"Ayoko. Hindi ako marunong lumandi," sagot ko at lumagok ng alak.

"Yanna, pasok!" Tulak ni Via.

"Hoy, ano ka ba! Pass na 'ko!" Umiling si Yanna at tumanggi. Napangisi si Sam habang nakatingin sa kaibigan niya.

Nanatili akong nakaupo sa couch, inuubos ang Black Label. Mahina na talaga ako uminom ngayon at dapat pa cocktail-cocktail na lang pero kasi si Sam ay lapag nang lapag ng mga hard drinks. Wala akong choice kung hindi 'yun ang inumin. Hay, nagiging Tita na 'ko, ah.

"Hey, oo nga pala, Luna! Did you see your ex? I saw him earlier. May celebration sila! May napanalo atang case or something." Hinampas ako ni Sam para makuha ang atensyon ko.

Automatic na napalingon ako sa paligid. Hindi ko alam kung ginogoyo lang ako ni Sam pero hindi ko sila makita. Ayaw ko naman magmukhang kuryoso sa kung nasaan sila ngayon dahil baka asarin ako ng mga 'to kaya uminom na lang ulit ako at hindi siya pinansin.

Tumayo ako para mag C.R. Nang mapadaan ako sa smoking area, nakita ko si Kalix na kasama si Adonis at isa pang lalaki habang nagyoyosi. Nagtagal ang tingin ko kay Kalix na may hawak na yosi sa daliri. Hindi pa rin 'yun nakasindi. Nilalaro-laro niya lang sa daliri niya.

Sa tagal kong nakatingin, napalingon si Kalix sa 'kin at nagtama ang tingin namin. He immediately looked away like he didn't care. Why would he care anyway?

The girls were already dancing when I went back so naiwan ako sa table. Umupo na lang ako sa couch at nag-order ng cocktail. Iyon na lang ang iinumin ko kaysa malasing pa 'ko at kung ano ang gawin ko. Hindi pa 'ko nalalasing nang sobra kaya natatakot ako ngayong mahina na 'ko. My alcohol tolerance wasn't the same anymore.

"Architect! What's up! Long time no see!"

Napatingin ako kay Adonis na umepal na naman at nakipag-apir pa sa 'kin. 'Yan na naman siya sa long time no see niya kahit kanina lang kami nagkita.

"Papakilala ko nga pala sa 'yo 'yung friend ko, if okay lang." Ngumiti si Adonis sa 'kin. "Attorney! 'Lika rito!" Tinawag niya si Kalix na napadaan lang at mukhang walang kamalay-malay.

Kalix raised his middle finger at his friend before walking inside the restroom. Tumawa si Adonis at naiwan ang mapang-asar na ngiti sa mukha.

Kinuha ko ang bag ko at nagpaalam na lalabas na 'ko. Masyadong maingay sa loob at hindi ko na makita sila Kierra. Naglakad ako papuntang parking at sumandal sa kotse ko habang tinetext sila Sam na uuwi na pala ako. Baka malasing pa 'ko at hindi na makapagdrive pauwi. Tutal, sila lang naman ang nag-eenjoy.

Habang nakasandal ako, napaangat ang tingin ko kay Kalix na naglalakad na rin papunta sa kotse niya. It was his Corvette. Katabi no'n ang kotse ko!

"Can you drive?" Malamig na tanong niya nang buksan ang pinto ng kotse niya.

"Pakialam mo?" Parang naapektuhan na ng alak ang sistema ko.

"Wala," he honestly answered before getting inside his car.

Napairap ako at sumakay na rin sa kotse ko. Dali-dali kong pinaandar 'yun paalis ng parking dahil ayoko na mag-stay dito. I yelled inside my car when I heard a loud bump. Nanlaki kaagad ang mata ko at napakurap nang makita ang kotse ni Kalix sa harapan ko.

"What the fuck?!" Sigaw ko nang makababa ako sa kotse ko.

Galit na galit ako! Paano na 'to ngayon?! Mabuti na lang at hindi gaanong malakas ang pagkakabangga! Naglakad ako papunta sa kotse ni Kalix at malakas na kinatok ang bintana. Binuksan niya ang pinto at bumaba roon.

"Kita mong papaalis ako, aatras ka?!" Sigaw ko sa kanya.

"I moved my car first," pakikipagtalo niya sa 'kin.

Tumikhim siya at tinignan ang bangga sa likod ng kotse niya at sa harapan ng kotse ko. Napasabunot ako sa sarili ko! Nakakainis naman! May galit ba siya sa 'kin, ha?! Sinasadya niya ba lahat ng 'to? What a way to end my day! Mas lalo lang ako na-stress!

"Paano na 'yan ngayon, ha?!" I hissed at him.

Tinapunan niya lang ako ng tingin at nilabas ang cellphone niya. May mga tinawagan siyang mga tao para ayusin ang kotse naming dalawa.

"I'll have our cars fixed. Leave it there," he said in a monotone while he was still calling someone.

"E, paano ako makakauwi?!" Ayoko naman bumalik sa loob para magpasabay kila Kierra! Hindi ko na nga mahanap mga 'yun! Ang hirap pa naman mag-book ng Grab sa gabi at dito pa sa club! Pahirapan 'yon!

Hindi niya 'ko sinagot pero umalis siya saglit. Nakita kong kausap niya si Adonis sa hindi kalayuan at inabot ang susi sa kanya. Pagkatapos, naglakad na siya pabalik sa pwesto ng kotse namin.

"Let's go," masungit na sabi niya sa 'kin at nilagpasan ako.

"No," inis na sabi ko.

Lumingon siya sa 'kin at tinaasan ako ng kilay. Taas-noo kong binalik ang masamang tingin sa kanya, naghahamon na ngayon. Akala niya siya lang ang suplado?!

"Then walk."

Walang pakialam siyang pumasok sa sasakyan ni Adonis at inistart ang makina non. Pumikit ako nang mariin para pakalmahin ang sarili ko. Ang dami na niyang perwisyong binibigay sa 'kin simula noong dumating siya sa kumpanya.

Pinaandar ni Kalix ang sasakyan at tuloy-tuloy na umalis, iniwan ako ritong nakatayo.

I was about to book a grab home when I heard a car approaching. Napaangat ang tingin ko nang makitang bumalik si Kalix at hininto ang sasakyan sa harapan ko. Tinaasan ko siya ng kilay nang buksan niya ang bintana.

"Don't be stubborn and get in," supladong sabi niya.

"I am not stubborn. It's just against my moral principles," sarkastikong sabi ko.

Kumunot ang noo niya sa 'kin. "Going home safely is against your moral principle?"

"How can I be sure it's safe?" Ganti ko.

"There goes the phrase..." He rolled his eyes and I raised a brow. Anong phrase? "Trust me. I'm a lawyer."

Gusto kong matawa sa sinabi niya pero pinigilan ko ang sarili ko dahil baka akalain niyang magaan na ang pakikitungo ko sa kanya. Hindi pa rin! Hindi ko makakalimutan 'yung tungkol sa kaso ni Miguel!

"I don't go against my moral principles, unlike someone," matalim ko siyang tinignan.

He licked his lower lip and tried to stifle a smile when he heard me. Hindi ko alam kung anong nakakatuwa sa sinabi ko! "Well, that someone deserves hell, then." He shrugged.

"Not just hell. If there's somewhere worse than hell, he should belong there," malamig na sabi ko sa kanya.

"Good thing I am not that someone you're talking about. Get in, Miss," ulit niya.

"It's Architect Valeria, asshole," padabog akong naglakad papunta sa shotgun seat at sumakay doon.

A ridiculous smile was plastered on his face because of what I just said. "You call someone an asshole for doing you a favor?"

"I didn't ask you for a favor. Ikaw ang nag offer."

Nag-drive na siya paalis habang nakasimangot ako at nakakrus ang braso sa dibdib ko. Nakakaasar! How did I end up here on the same car as him?!

"How about 'I want to be updated with the case'? That wasn't a favor?" Pakikipagtalo niya. Ano ba? Hindi ba talaga siya nauubusan ng sasabihin?

"Asshole," I whispered again, napipikon na dahil walang masabi.

"It's Atty. Martinez, not 'asshole', Architect Valeria."

I fucking hate him.

:)

The Rain in España (University Series #1) - 23

"Kailan mababalik ang sasakyan ko?"

Suplada pa rin ako at hindi man lang tumingin sa kanya nang magtanong ako. Tahimik lang din siyang nagdadrive gamit ang isang kamay at ang isa ay nakahawak sa gear habang nakatingin sa harapan. Traffic kasi kaya mukhang naiinip siya.

"Tomorrow," maikling sagot niya at sinandal ang siko sa may bintana habang nakahawak sa ulo.

Tumango ako at nanatiling tahimik. Ang awkward naman! Ngayon ko lang ulit siya nakasama sa iisang sasakyan. Kahit kailan, hindi ko naman inisip na mangyayari 'to. Akala ko nga pagkatapos ng break-up namin ay never na kami mag-uusap o magkikita man lang dahil ang layo ng field namin sa isa't-isa.

Pero tignan mo kung nasaan ako ngayon. On the same car with him, sharing the same space at the same time! Napasulyap ako sa phone niya nang tumunog 'yon. Kitang kita ko ang caller I.D. kaya napaiwas kaagad ako ng tingin.

'Atty. Alvarez'

"Amy," bungad ni Kalix nang sagutin 'yon.

I shifted uncomfortably on my seat. Ang tagal na pero naapektuhan pa rin ako tuwing naaalala ko ang cheating incident. Ang laki ng impact noon sa 'kin at nasa loob ko pa rin ang naiwang trauma na baka mangyari ulit kapag nagmahal ako ulit. Ang hirap isipin na parang hindi ako magiging enough for someone. Ever.

"Pauwi na," maikling sagot ni Kalix.

Nakatingin lang ako sa harapan at pinagdasal na sana umusad ang traffic. Hindi naman dapat traffic dahil madaling araw na. Sinabi ko na rin kanina kung saan ako ibababa ni Kalix at hindi naman ganoon kalayo 'yon. Should I still pay for his gas money?

"You can't ask me about your client. You know we're enemies in court." Kalix shook his head a little.

Magkalaban sila sa korte? Akala ko ay sa firm din nila nagtatrabaho si Amethyst. Well, akala ko nga rin si Adonis hindi roon nagtatrabaho pero tignan mo nga naman. Napagtanto kong wala pala talaga akong alam sa nangyayari sa paligid niya. Naririnig ko lang through news articles at sa mga taong nagkokonekta sa aming dalawa.

"Good night," he said before ending the call.

I waited for the 'I love you' but it didn't come. Nahiya siguro siya dahil may ibang kasama. Napairap ako. It was like he was cheating on her! Ano na lang magiging reaction ni Amethyst kapag nalamang kasama ng boyfriend niya ang ex niya sa iisang sasakyan? I would go nuts!

"You should have told her that you're with me inside the car," I genuinely said. I just didn't want him to commit the same mistake.

Kumunot ang noo niya at tumingin sa 'kin, nagtataka. Napabalik din kaagad ang mga mata niya sa harapan dahil umusad na nga ang traffic kaya mabilis na siyang nagpatakbo paalis.

"Why is that?" He asked after a few seconds.

"That's the problem. You don't understand why you should tell your girlfriend about the things she wants to know like being with your ex inside a car or being kissed by other women." I spoke to my experience. I could still remember what happened that day.

Natahimik siya sa sinabi ko at napakagat din ako sa labi ko para pigilan na ang sarili magsalita. Hindi ko naman inaasahan na lalabas 'yun sa bibig ko but I managed to say it casually, without a hint of bitterness. I was proud because of that. My intention was really pure. I didn't want him to repeat what he did to me.

Hindi na siya nagsalita. It was like I picked such a sensitive topic for him. For us.

"Adonis wants to talk tomorrow," pagpapaalala niya sa 'kin pagkahinto niya sa lobby ng condo ko.

"He sent me a text." Tinanggal ang seatbelt ko. "Thanks," maikling sabi ko bago bumaba.

Pinag-isipan ko lahat bago matulog. Hindi ko alam kung kaya ko pang i-take ang project na pinapagawa ni Adonis. I hadn't signed the contract yet so pwede pa 'kong mag desisyon. I just had too much on my plate. I can refer him to other people. Huwag lang ako dahil alam kong lagi niyang irerequest ang presensya ng abogado ko and I didn't want Kalix and I to be that close again.

Kinabukasan, naghanda na 'ko kung paano ko ipapaliwanag lahat sa kanya. Maaga pa lang ay nasa office na 'ko dahil sabi ko dito na lang kami mag-usap para madali.

Surprisingly, maaga din si Adonis na naroon. Kausap niya si Kalix sa labas at parang seryoso ang topic nilang dalawa. Medyo nagtatalo pa dahil napansin kong nakakaasar ang ngiti ni Adonis. Kahit siguro ako ay maiinis.

"Let's talk inside." Dumaan ako sa gilid nila at dire-diretsong pumasok sa office ko. Sumunod naman sila sa' kin.

Sinenyasan ko sila na maupo sa harap ng desk ko. Kalix was looking around my office. It was his first time seeing it kaya naninibago siya sa designs and everything. May mga naka-display sa walls na mga miniature designs na gawa ko. Tinignan niya ang mga 'yon bago siya naupo.

"I'll be straightforward. I can't take this project but I'll refer someone from my team to handle," tuloy-tuloy na sabi ko.

Napaawang ang labi ni Adonis. "Sayang naman! Bakit naman, Architect?"

I can't say my reason about Kalix kaya nag-isip na lang ako ng iba. "Marami pa 'kong projects as of now. Wala akong time." It was true but not the sole reason.

"Songs, bro." Siniko ni Adonis si Kalix. "Busy daw siya. Paano 'yun?"

Kumunot ang noo ko sa kanilang dalawa. Iyon din ang reaksyon ni Kalix nang lingunin ang kaibigan na parang hindi alam ang sinasabi.

Pinatawag ko ang irerefer ko kay Adonis. Si Kalix pa rin naman ang magiging abogado no'n dahil under pa rin ng kumpanya. Hinayaan ko na silang mag-usap sa labas para matahimik na 'ko rito. Napasapo ako sa noo ko nang mapagtanto ang ginawa ko. Sayang ang project! Saka ko lang din naalala na nag-iipon nga pala 'ko para sa bahay ko.

Noong kinahapunan, bumaba ako ng office para pumunta sa Rizal. Titignan ko ang lupang plano nilang tayuan ng condominium. Nakatayo lang ako roon at nakasandal sa kotse na hiniram ko muna kay Kierra habang nakatingin sa lupain at nakatulala.

Gusto kong sa Tagaytay magpagawa ng bahay pero malayo naman sa trabaho ko. Mayroon akong pinaplanong bilhin na lupa sa may Quezon City. Doon na lang siguro. Naisip ko ngang bilhin 'yung resthouse nila Kalix kaso masyadong maraming memories doon na balak ko nang kalimutan at mukhang wala naman siyang plano ibenta 'yon. Mas magkakaroon pa kami ng contact kapag ginawa ko 'yon.

Hindi na rin ako nagtagal doon at bumalik na sa office para may baguhin sa mga designs na prinopose para akma doon sa lugar. Habang nagda-drawing ako ay may kumatok sa office ko kaya napaangat kaagad ang tingin ko.

Binitawan ko ang lapis nang pumasok si Kalix doon. He was wearing an ash grey button-down long sleeves without his necktie. Nakabukas din ang tatlong butones at hawak niya ang coat niya sa isang kamay na parang aalis siya.

"I'm going to Cavite," he informed me as soon as he walked inside.

Tumaas ang kilay ko. "And so?"

He smiled sarcastically. Nanatili pa rin akong nagtataka kung bakit kailangan niya 'kong i-inform.

"Jowa mo ba 'ko at nagpapaalam ka?" I can't help but to blurt it out.

Napapikit ako nang mariin nang matawa siya saglit sa sinabi ko pero hindi 'yun tawa dahil natatawa talaga siya. More like he was amused by what I just said. Nakakahiya. Bakit ko ba sinabi 'yon? I had this tendency to say everything that comes to my mind when I'm stressed.

"No," he replied. "But you said you want to be updated with the case. I'm going to the site."

Nahiya ako lalo nang maalala 'yon. Tinignan ko ang ginagawa ko at binalik ang tingin sa kanya. Ano bang uunahin ko? "Wait there. Tatapusin ko lang 'to," sambit ko.

Tumango naman siya at umupo doon sa sofa. Mali atang pinaghintay ko siya sa loob ng office ko dahil nadidistract ako sa patingin-tingin niya sa paligid. Hindi ko alam kung jinajudge niya 'ko o ano. Ano kayang iniisip niya sa mga display ko roon?

Napepressure ako na may naghihintay sa 'kin kaya napabuntong-hininga na lang ako at binitawan ang lapis na hawak ko. Tumayo ako at kinuha ang bag ko para maghanda nang umalis. I was wearing a dark red fitted dress ending above my knees. Ang sleeves ay hanggang sa siko ko at may ruffles sa may balikat pababa sa dibdib.

"Let's go," sabi ko sa kanya.

"Are you done?" Tumingin siya sa desk ko.

"I said let's go. Huwag ka nang magtanong-tanong," pagsusungit ko rin sa kanya.

Tumayo siya at kinuha ang coat niya. Dumiretso kami sa parking at balak ko pa sanang dalhin ang sasakyan ko kaso naalala kong nagpasundo lang ako kay Kierra kanina dahil wala pa ang sasakyan ko!

Wala akong choice kung hindi sumakay sa dala niyang SUV. Iba na naman ang sasakyan niya. Marami naman siyang pera pero rinig ko kay Adonis na hindi pa siya nakakapagpatayo ng bahay. Sabagay, baka wala pa sa plano nila ni Amethyst.

"Laki siguro ng kinikita mo." I can't help but to point it out pagkasakay ko sa shotgun seat.

Hindi niya 'ko sinagot at nag-drive lang paalis. Snob. Tumahimik na lang din tuloy ako at hindi na nagsalita dahil baka mag-assume siya na gusto ko siyang kausapin kahit hindi naman. Ang awkward lang na tahimik kami pareho sa sasakyan. Hindi ako sanay nang ganito.

"Did you eat your lunch?" He suddenly asked after the long silence.

Tumaas ang isang kilay ko at bumaling sa kanya. Anong pakialam niya kung kumakain ako o hindi?

"Don't feel so full of yourself. Dadaan akong drive-thru. I'm asking if you want anything." He rolled his eyes when he realized the meaning behind my reaction.

"Kumain na 'ko, thanks. I'll just have a drink." Umirap din ako. Siya ang assuming dito, e! Pasungitan kami, ha!

Dumaan nga siya ng drive-thru dahil mukhang siya ang hindi pa nakakakain. He ordered a burger and drinks for the both of us. Float ang akin at sa kanya naman ay tubig lang.

"Can you hold this for a minute?" Inabot niya sa 'kin ang paper bag at 'yung drinks habang may inaayos siya sa cup holder sa gitna ng upuan naming dalawa.

Nang maayos niya na, nilagay ko na roon ang bottled water niya at nilabas sa paper bag ang burger. Inabot ko na sa kanya 'yon at kinuha niya naman sa isang kamay. Ang isang kamay ay nagdadrive kaya hindi pa niya mabuksan 'yung burger niya.

Ako ang nahihirapan sa kanya kaya binaba ko muna ang float ko roon sa cup holder at kinuha sa kanya ang burger para ako na ang magbukas. He just let me do that.

"Oh." Inabot ko na sa kanya ulit.

"Thanks," maikling sabi niya.

Tumahimik na kami ulit. Uminom lang ako sa float ko habang nagdadrive siya. Akala ko ay pagbubuksan ko pa siya ng tubig! Mabuti na lang at traffic sa dinaanan namin kaya nakakain siya nang maayos at nabuksan niya ang tubig niya dahil nakahinto.

Nakarating din kami kaagad sa Cavite. Bumaba ako para tignan 'yung gumibang bahay. Hindi naman siya malaki. Maliit lang at dalawa ang palapag pero kita kong may mga crack. Kita ko mula sa bintana na sira ang kisame ng first floor at may mga bumagsak galing sa second. Napakunot ang noo ko.

"What do you think?" Kalix was beside me, looking at the house.

"This is weird." I tilted my head to the right side. "Anong statement nila?"

"The owner fought with his wife and when they started throwing out things, the house ended up like this. During the last earthquake, they already noticed cracks on the walls and they're claiming a defect in the roof. May tumutulo raw during rainy season." He shrugged.

"Pero sa ibang bahay wala?!" Inis na reklamo ko sa kanya. "Ikaw? What do you think?"

"I think they just want money," he crossed his arms over his chest. "Nothing to worry about. We'll take care of it."

"Nakausap mo na si Engineer Camero?" I asked curiously.

Tumango siya at nagulat ako. Kailan sila nag-usap? Napansin niya ata ang itsura ko kaya nagsalita siya. "Not me. I asked someone from the team."

"Bakit hindi ikaw?" Curious na tanong ko ulit.

"Bakit ako?" He asked me back.

Napanguso ako at hindi na nagsalita. Bakit hindi siya ang kumausap kay Sevi? May galit ba siya? Naniwala ba talaga siya na kami ni Sevi noon? I wondered.

"Bumalik na tayo. May pupuntahan ka pa ba?" Tanong ko sa kanya habang naglalakad pabalik sa sasakyan.

"I need to get something from the firm," sabi niya habang nagtetext sa phone.

Hinayaan ko na lang siyang dumaan muna sa firm nila dahil sabi niya saglit lang naman daw 'yon. Sumakay kami sa elevator mula sa parking. Nakasandal lang ako sa pinakalikod at sa tabi ko ay si Kalix, nakatayo malayo sa 'kin at naroon sa kabilang dulo.

Nagulat ako nang bumukas ang elevator at bumungad doon si Leo.

"Oh." His mouth formed an 'o' when he saw me inside the elevator.

Nagpatay-malisya siya nang sumakay at gumilid para makita kaming dalawa. Nang tignan siya pabalik ni Kalix ay tumalikod siya sa amin at nagkunwaring abala sa binabasa kahit kita kong nakabaliktad naman 'yon.

Mas lalo lang gumulo nang bumukas ang elevator at si Adonis naman ang bumungad sa 'min.

"Hoy, bakit nandito ka?! Kalaban ka, ha!" Tinuro niya kaagad si Leo.

Hindi niya kami napansin kaagad pero nang makasakay na siya, napalingon kaagad siya sa amin sa likuran habang nakakunot ang noo. Hinatak ni Leo ang sleeves ng coat ni Adonis para mabalik ang tingin sa harapan.

"Ba't mo 'ko hinahatak, bro?" Mahinang tanong ni Adonis kay Leo.

Napatingin ako kay Kalix na tahimik lang at nakatingin sa harapan, mukhang walang balak pagtuonan ng pansin ang mga kaibigan. Tumikhim siya nang lumingon ulit sa amin si Adonis kahit pinipigilan siya ni Leo.

"Hi Architect!" Kumaway sa 'kin si Adonis.

Napasapo ako sa noo ko dahil napunta sa 'kin ang atensyon.

"Attorney Perez, huwag kang bastos at mag-hi ka kay Architect. Baka hindi mo na 'yan makita mamaya." Tumawa si Adonis.

"Hi Architect!" Sumunod naman 'tong si Leo. Ngumiti lang ako sa kanya.

"Why are you here?" Tumaas ang kilay ni Kalix sa kaibigan. Hindi na niya napigilan ang sariling magsalita.

"Oo nga, kalaban ka!" Ulit ni Adonis. "Doon kayo ni Amy sa dating firm. Noong umalis kami roon, hindi kayo sumunod tapos ngayon tatapak-tapak ka rito!"

"Stop spitting dumb shit, bro." Umirap si Leo. "I'm here to congratulate you for losing your case."

"Gago 'to, ah." Inambahan siya ng pabirong suntok ni Adonis.

"Immature," bulong ni Kalix sa gilid kaya napalingon ang dalawa.

"Palakpakan sa pagiging mature si Atty. Martinez na pinadala ako para i-check kung-"

Hindi na natuloy ni Adonis ang sasabihin dahil bumukas na ang elevator at doon na siya bababa. Pati si Leo ay sumunod sa kanya. Tinuro ni Adonis ang mata niya at sunod na tinuro si Kalix bago sila nawala sa paningin ko.

Pagkarating sa office ni Kalix, pinaupo niya muna ako sa sofa habang may hinahanap siya sa desk niya. Nang hindi niya makita, lumabas muna siya ng office. Pumasok naman ang secretary niya ata para bigyan ako ng kape.

Ngumiti sa 'kin ang babae pero kitang kita kong pilit lang 'yon. Mabilis din naman siyang nawala sa paningin ko. Anong problema niya? Siguro may gusto rin 'to kay Kalix.

Kinuha ko ang kape at tumayo para maiging tignan ang office niya. Lumapit ako sa mga naka-frame na certificates sa dingding. Wala man lang siyang ka-picture picture dito. May mga paintings lang pero walang bahid ng sarili niya.

Tumingin ako sa bookshelf at hinayaang padausdusin ang daliri ko sa makakapal na libro. Namamatay na agad ako, iniisip ko pa lang na basahin ang mga 'to. Parang hindi ko kaya kaya bilib din ako kay Kalix na nakakaya niyang magbasa ng mga ganito. Ang lalalim pa ng words.

Dahan-dahan akong lumapit sa desk ni Kalix para silipin 'yung ibang papel na nakalapag sa table niya. Black ang desk niya at may glass na cover sa taas. Tinignan ko kung may nakalagay sa ilalim ng glass pero wala ring kahit ano. I was expecting a picture of him, or his family, or Amethyst.

Nilapit ko ang kape sa labi ko para sumimsim doon nang biglang bumukas ang pinto. Mabilis akong gumalaw kaya may natapon na kape sa kamay ko. Agad kong nabitawan 'yon nang mapaso ako at bumagsak ang mug sa mga papel na nasa table niya.

"Shit!" I panicked!

Kalix immediately walked towards me to check my hand. Hindi ko alam ang uunahin ko! Kung 'yung kamay ko ba, 'yung mga nabasang papeles niya, o 'yung kamay niyang nakahawak sa kamay ko!

"Shit, I'm sorry, I'm sorry," paulit-ulit na sabi ko nang sulyapan ang makakapal na documents na nalagyan na ng kape.

"Are you okay?" He looked concerned.

Kumuha siya ng tissue para punasan ang kamay ko. Inagaw ko sa kanya 'yon para ako na ang magpunas. Hindi naman ganoon kalala ang burn. Mas nag-aalala pa 'ko sa mga papeles niya!

"Your papers," parang gusto kong maiyak. Doon lang napabaling ang atensyon niya sa desk niya.

"Fuck," he whispered.

Suminghap siya at kumuha ng tissue para punasan ang lamesa. Hindi ko alam kung anong nararamdaman niya dahil seryoso lang siyang nakatingin doon at naglilinis. Napakagat ako sa daliri ko nang itaas niya ang folder at tumulo pa roon ang kape galing sa papel.

He called his secretary to clean the desk. Nagmamadali naman pumasok ang babae.

"Oh my god!" Nag-panic din ang secretary niya nang makita ang mga nabasang documents. "Anong nangyari, Attorney? These are months of work!"

"I'll check if there are any other copies. For now, check and see if we could keep anything. Cancel my meetings for tomorrow. I'll visit some offices to request copies of the important documents, if we need it." Kalix looked so frustrated.

Nagmamadaling niligpit ng babae lahat ng naapektuhan sa desk at lumabas. Hindi ko alam ang gagawin ko. I looked like a puppy waiting to be scolded. Hindi ako umalis sa kinatatayuan ko at hinintay lang siya sa sasabihin niya.

But he didn't talk. Umupo lang siya sa swivel chair niya at napahawak sa ulo niya. I felt even worse because he was quiet. Mas gusto kong sigawan na lang niya 'ko para mabawasan ang galit na nararamdaman niya.

"I... I'm sorry," I said in a small voice. I felt so guilty.

Hindi siya sumagot at inangat ang telephone sa desk niya para may tawagan. I heard him asking for their paralegal. May iba pa siyang mga tinawagan at nagsosorry siya sa mga madedelay na meeting bukas dahil may aasikasuhin daw siya.

Gusto ko na lang umiyak sa harapan niya dahil alam ko kung gaano nakaka-frustrate ang matapunan ang mahahalagang papeles mo. Ganyan din ang nararamdaman ko tuwing may nangyayari sa blueprint ko o kaya sa mga iniisketch ko sa office.

"I asked someone to get you home," seryosong sabi niya habang binubuksan ang laptop.

"It's okay. Magbobook na lang ako." Napakagat ako sa labi ko at kinuha ang bag ko sa sofa. Hindi niya 'ko pinansin at abala siya sa ginagawa niya sa laptop niya. "I'm really sorry," sabi ko bago ako umalis.

Halos hindi ako makatulog! Uminom pa 'ko ng gatas at nagbilang na ng ilang tupa bago pa 'ko nakatulog noong gabing 'yon. Kinabukasan, I just wore a white blouse and a pair of high-waisted skinny jeans. Bumisita muna ako sa site bago pumasok sa trabaho. Pinadala na ni Kalix kagabi ang kotse ko kaya may sasakyan na 'ko.

"Anong itsura 'yan, Luna?" Turo ni Sevi sa mukha ko nang makarating ako sa site.

"Namomroblema ako. Natapunan ko ng kape mga documents ni Kalix." Napasabunot ako sa buhok ko.

"Hala!" Napatakip si Sevi sa bibig niya. "Napakasama mo, Luna! Sinadya mo 'yun?!"

Agad ko siyang hinampas ng blueprint. "Hindi ko sinasadya! Kahit anong galit ko, hindi ko gagawin 'yun, 'no! That's childish!"

"Kawawa naman pala si Kalix. Siya pa ang nahihirapan. Lagot ka, pagbayaran mo 'yun. Mag-offer ka ng matutulong mo o ano," suggest niya.

Iyon nga ang ginawa ko. Pagdating ko sa building namin, dumiretso kaagad ako sa legal department pero papasok pa lang ako sa office niya ay nagmamadali na siyang umalis.

"Attorney Martinez-"

"Not now," maikling sabi niya at nilagpasan ako.

Agad ko siyang hinabol hanggang sa elevator. Habang naghihintay, may mga tinatawagan siya. Hindi ko alam kung paano ako makakasingit.

"I'm sorry. Tell me how can I help-"

"You can't," pagputol niya kaagad sa sinabi ko at pumasok sa elevator.

Sumunod naman ako sa kanya kahit alam kong galit siya sa 'kin. Hindi ko naman talaga sinasadya 'yun pero baka tingin niya ay sinadya ko 'yun dahil sa galit ko. Nakita niya naman siguro na nagulat ako noong pumasok siya. Hindi ko alam.

"I'm really sorry. Hindi ko sinasadya, promise," I tried to apologize again. He didn't talk. He was just texting. "I want to help. Can I help?" I asked again.

"Just do your work, Architect Valeria," sambit niya at lumabas na ng elevator.

Para akong tangang hinabol-habol pa siya palabas ng lobby. Naiinis ako sa sarili ko dahil bakit ba ang kulit ko?! Halata namang ayaw niya 'kong patulungin at galit siya. Naiinis din ako kasi hindi ko naman sinasadya pero naiintindihan ko na sa 'kin niya binabaling ang frustration niya.

"Stop following me. Don't you have a job?" He raised a brow.

"I have! Pero nakokonsensya ako kaya sabihan mo 'ko kung ano bang pwede kong itulong sa 'yo!" I fired back.

"You have conscience," he said meaningfully.

"So anong pinaparating mo?" Tumaas ang kilay ko. "Tingin mo ba sinasadya ko 'yun? Tingin mo gusto kong mangyari 'yun? Hey!"

Naglalakad na siya paalis habang kinakausap ko siya kaya humarang ulit ako sa harapan niya. "Talk to me," I said.

He stared at me with disbelief. The side of his lips rose and formed a sarcastic smile, like he remembered something.

"Nagmamadali ako," he simply said and walked away.

That left me with no choice. Bumalik na lang ako sa office ko at sinubukang tapusin ang designs para doon sa Rizal. I tried to distract myself with other work as well. Tanggap lang ako nang tanggap hanggang sa gumabi na at pumasok si Kierra sa office ko.

"Rise and shine," she joked.

Napasapo ako sa noo ko dahil gusto ko siyang batuhin ng lapis dahil sa pagkanta niya. Tumingin ako sa bintana at madilim na sa labas.

"Hindi ka pa uuwi? Tara, let's eat!" Aya niya sa 'kin.

Kapag nag-aaya si Kierra, alam kong hindi ako makakatanggi kaya hindi ko na rin pinahirapan ang sarili ko sa pakikipagtalo sa kanya. Tumayo na 'ko at kinuha ang gamit ko. Inaya na rin namin si Sevi na nakasalubong namin sa parking.

Kumain kami sa isang Japanese restaurant sa BGC. Nakaupo sa tabi ko si Sevi at nasa tapat namin si Kierra na nagkekwento tungkol sa nakakausap niya.

"E, 'yung lover boy mo? Ano na nangyari?" Tanong ni Sevi bigla kay Kierra.

Natahimik si Kierra at masama siyang tinignan. "E, bakit ikaw, kumusta kayo ni Miss Cheerleader?" Tumaas ang kilay ni Kierra bilang balik.

Muntik ko nang madura ang iniinom kong juice nang matawa ako. Pareho kaming tumawa ni Kierra habang nakatingin kay Sevi na pikon na kaagad.

"Goals kayo, e, 'no? UAAP pa more." Malakas na tumawa si Kierra para mang-asar pa lalo.

"Saya ka?" Pikon na ganti ni Sevi.

Tumatawa lang ako dahil baka ako ang ma-hot seat bigla. Mabuti na lang at dumating na ang pagkain kaya natahimik silang dalawa. Kumakain kami ng ramen nang siniko ko si Sevi dahil may pumasok na matandang lalaking maraming bodyguards.

Napalingon din si Kierra at agad tumingin sa 'kin sa gulat.

"It's Miguel's dad," nagpapanic na sabi niya sa 'kin dahil baka nandito rin si Miguel.

"Wala naman siya rito," sabi ko habang sumisilip.

"It's okay, Ke. Nakakulong naman na si Miguel," singit ni Sevi.

Sabay kaming napatingin sa kanya. Gulat ang mga mata namin dahil kahit kailan, wala kaming balitang nasagap tungkol doon. Ang sabi ko kasi ay iwasan ang mga balita tungkol kay Miguel.

"Nakulong?" Nagtatakang tanong ko.

"Ha? Matagal na, ah. Hindi n'yo alam?" Kumunot ang noo ni Sevi sa 'min.

"Paano siya makukulong?" Nauutal na tanong ni Kierra. "Kalix was his lawyer, right?"

"Hindi naman 'yun ang nabasa ko sa news," tanggi ni Sevi.

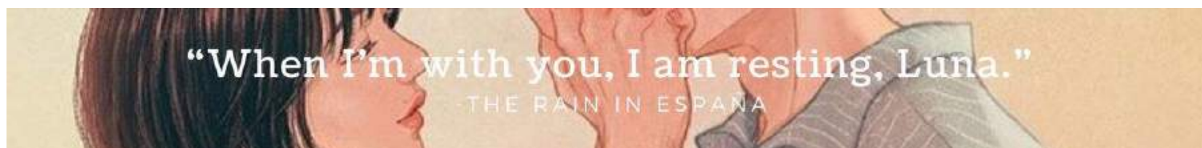
Nagkatinginan kami ni Kierra. Parang sabay pa kaming kinuha ang phone namin para i-search ang balita doon dati. I searched about Miguel being convicted. Tama nga si Sevi! Nakakulong na siya sa kasong rape and was sentenced reclusion perpetua.

I opened news articles pero walang nakalagay doon kung sino ang lawyers involved in the case. I searched a bit more and dug deeply. I went to other websites as well.

Napatakip ako sa bibig ko at tumingin kay Kierra nang mabasa ko kung sino nag nag-represent kay Miguel.

"It was Amethyst," gulat na sabi ko sa kanya.

:)

The Rain in España (University Series #1) - 24

"Is Atty. Martinez here?"

Bumisita ulit ako sa legal department kinabukasan, umagang-umaga. Hindi ako makapaghintay na tanungin si Kalix tungkol doon sa kaso ni Miguel, kahit alam kong galit pa rin siya dahil doon sa kapeng natapon.

"Papasok pa lang po si Atty. Martinez, Architect," sagot noong junior.

Sumulyap ako sa I.D. niya para tignan ang pangalan niya. Philip. Siya lagi ang kabadong kabado kapag narito ako. Hindi ko alam kung ilang taon na siya pero nasisigurado kong mas bata siya sa amin.

"Excuse me." Dumaan sa gitna namin ni Philip si Kalix at tuloy-tuloy na pumasok sa office niya. Napakabastos naman!

Tumingin ako kay Philip at ngumiti sa kanya bago ako pumasok sa office ni Kalix. Nakita ko siyang nakatayo at nakatalikod sa 'kin, sinasabit ang hinubad na coat doon sa coat rack niyang kahoy.

Sumulyap lang siya sa 'kin para i-acknowledge ang presensya ko at umupo na siya sa swivel chair niya, hinihintay akong magsalita. Hindi ko alam kung nakikinig siya kaya hindi ako makapagsimula. Binuksan niya kasi ang laptop niya at nagtytype na doon.

"Are you here to stare at me?" He asked after the silence.

Dahan-dahan akong naglakad palapit. Hindi ako umupo sa tapat niya at nanatili lang akong nakatayo malapit sa desk niya habang pinagmamasdan ko ang masungit niyang mukha na parang hindi maganda ang gising niya.

"Can you forgive me now?" I asked.

"About?" Binuksan niya ang drawer niya at namili ng ballpen.

"About the documents. I'm willing to do anything. That's how much I feel sorry," I offered.

Natigilan siya roon saglit at tumingin sa 'kin, nag-iisip. He shifted on his seat slowly while watching me. Hindi ko mabasa ang iniisip niya pero paniguradong mayroon dahil pinapaglaruan niya ang ballpen sa daliri at nagtagal ang tingin sa 'kin.

"Anything?" He asked again.

Natakot na tuloy ako sa offer ko dahil baka kung ano pala ang ipagawa niya sa 'kin! Gusto kong bawiin 'yon.

"Anything legal," dugtong ko.

Natawa siya saglit sa sinabi ko at sinandal ang siko sa desk. Nagpahalumbaba siya at hindi inaalis ang tingin sa 'kin. I felt so conscious! Nailang ako at umiwas ng tingin. Bakit ba siya nakatitig? Pwede bang sa ibang bagay siya tumingin habang nag-iisip?!

"I'll think about it." Inalis na niya ang tingin sa 'kin at umayos ng upo.

Nakahinga ako nang maluwag. Nacurious tuloy ako kung ano ang magiging sagot niya. Sana naman ay 'yung kaya kong gawin at hindi labag sa loob ko!

"I want to ask something," sabi ko kaagad.

Napaangat ang tingin niya sa 'kin dahil seryoso ang pagkakasabi ko. He was sensitive enough to close his laptop for a minute when he noticed that it wasn't a light topic. He leaned over the desk, ready to listen.

"First, did you eat breakfast?" Singit niya.

Napataas ang isang kilay ko. Bakit ba tanong siya nang tanong kung kumain na 'ko? Dadaan ba ulit siyang drive-thru?

"I asked someone from the team to get breakfast. Do you want something?" He added.

"I already had coffee," sagot ko, atat nang pag-usapan ang kaso ni Miguel.

"That's not a proper meal," he argued.

"Proper meal or not, why would you care?" Pinangsingkitan ko siya ng mata.

"I don't," mabilis na sagot niya.

Umupo ako sa upuan katapat ng lamesa niya dahil pakiramdam ko ay mangangawit ako rito kakatayo. Sinundan niya 'ko ng tingin, talagang pinagmamasdan bawat galaw ko. Nakaka-conscious naman siya.

"I heard you took Miguel's case," panimula ko pagkaupo.

Nang marinig niya ang sinabi ko, napasandal siya sa inuupuan niya at sinimulan ulit laruin ang ballpen sa daliri. He raised his brows, urging me to continue.

"Pero iba ang nabasa ko noong sinearch ko. Ano ang totoo? Bakit naging si Amethyst?" Tanong ko sa kanya. He started swinging his chair sidewards, still staring at me. Na-conscious ako lalo sa sarili ko. Parang hinuhusgahan niya 'ko.

"Who said I took it?" He tilted his head a bit to the side.

"Some rumors," I admitted.

"I didn't, so Amy took it. That's it," maikling pagpapaliwanag niya.

I was kind of relieved knowing Miguel was already behind bars. Hindi man natuloy at naging successful ang sinampang kaso ni Kierra sa kanya dati for physical abuse, mabuti na lang at sa bago niyang biktima, may nangyaring hustisya.

"But you were asked to take it?" Maingat na tanong ko.

"Yes, by my boss," maikling sagot niya.

He was careful not to give too much information. Nararamdaman ko 'yon. Parang may ayaw siyang ipaalam sa 'kin. Maybe it was really that confidential. I wondered if they were allowed to reject cases in his old firm.

"Pwede kang tumanggi sa inassign sa 'yong case?" Patuloy na pag-usisa ko.

He swallowed hard and avoided my gaze. "No."

Mas lalong nagsalubong ang kilay ko. I could tell that he was tense. Kanina pa siya sumusulyap sa pinto at parang hinihintay na lang na may pumutol sa usapan naming dalawa.

"Bakit hindi mo kinu-"

May kumatok bigla kaya natigilan ako sa sinasabi ko. Parang lumiwanag ang mga mata niya nang pumasok na ang isa sa legal team. Lalaki 'yon. Sinenyasan siya ni Kalix na iwanan na lang ang pagkain sa coffee table kaya roon nga nilagay.

Magsasalita na sana ako nang tumayo si Kalix at may sinagot na tawag. Mukhang busy na siya ngayon kaya tumayo na 'ko at kinuha ang gamit ko. Sumulyap siya sa 'kin nang makitang paalis na 'ko.

Binaba niya saglit ang phone para kausapin ako. "We'll talk next time," sambit niya sa 'kin.

I gave him a small smile before walking straight towards the door. Pagkarating ko sa office, napabuntong-hininga ako. I judged him so bad because I thought he went against his moral principles and helped the guy who ruined my cousin's life but he didn't. Alam ko nga lang na may hindi siya sinasabi sa 'kin batay sa inaakto niya.

Noong kinahapunan, nagpatawag na naman ng meeting tungkol sa project sa Rizal kaya umakyat ako sa board room. Pagkarating ko, naroon na halos lahat. Umupo ako sa tabi ni Sevi, dala-dala ang iPad ko.

"May games ka?" Pagbibiro ni Sevi sa 'kin.

"Ang mature," bulong ko sa kanya pabalik.

Bumukas ang pinto at pumasok doon si Kalix. Nakita kong napaayos ng upo ang finance head at dalawa pang babae sa loob. Pasulyap-sulyap sila kay Kalix na hindi na nakasuot ng coat. Pagkaupo niya, niluwagan niya ang necktie niya at tumingin sa harapan.

"Baka maglaway ka, ah," bulong ni Sevi at siniko pa 'ko para mang-pikon. Bwisit na 'to! Kaya ayokong katabi sa meeting 'to, e! Hindi ako nakakapag-focus!

Nalipat tuloy ang tingin ko sa kanya dahil sa pambibwisit niya sa 'kin. Pero mabuti na nga lang din at nagsalita siya kung hindi mahuhuli na 'ko ni Kalix na pinapanood ko ang galaw niya.

"Sinong maglalaway dyan? Baka wrong send ka. Doon mo dapat sinasabi 'yan sa finance head," bulong ko sa kanya pabalik.

Tumawa si Sevi sa sinabi ko kaya napasulyap si Kalix sa 'ming dalawa. Natahimik ako at umayos ng upo nang mapansing pinapanood niya na naman kami. Si Sevi rin ay napalitan ng ubo ang tawa dahil kinabahan sa tingin ni Kalix sa kanya kahit seryoso lang naman 'yon at walang halong pananakot.

"Nagseselos ka naman." Hindi ako tinigilan ni Sevi.

Hindi ako nagsalita at tinignan ko ang finance head na nakikipag-usap na kay Kalix ngayon. Pakunwari pa siyang may tinatanong-tanong tungkol sa documents na hawak ni Kalix. Sumasagot naman sa kanya at nagngingitian pa sila roon.

"Huwag ka nang magselos, mahal." Ngumisi sa 'kin si Sevi at inakbay ang braso sa likod ng inuupuan ko.

Nanlaki ang mga mata ko at kinurot ang binti niya sa ilalim ng lamesa para tigilan niya ang ginagawa niya ngayon! Napatingin ako kay Kalix na seryoso lang na binalik ang tingin sa harapan. Hindi na siya ngayon nakikipag-usap kay finance head.

"Alisin mo nga akbay mo," inis na sabi ko kay Sevi dahil nahahatak 'yung upuan ko.

"Sige."

Ngumiti siya at hinawakan ang kamay ko na nasa taas ng table. Mas lalong nanlaki ang mga mata ko at agad kong binawi 'yon. I was pretty sure Kalix saw that because I caught him staring at my hand. Iniwas niya rin naman kaagad ang tingin niya at binalik ang tingin sa binabasa.

Binaba ko sa ilalim ng table ang kamay ko at mas malakas na kinurot si Sevi sa tabi ko na nakangiti, pinipigilan ang tawa. Gagong 'to! Sinasadya talaga! Ang tapang niya ata ngayon, ha?! Kung wala lang ibang tao, makakatikim 'to ng suntok sa 'kin!

"Crush mo siguro ako," bulong ko sa kanya.

Tinawanan niya 'ko. "May iba na 'kong crush."

Hindi ko na siya nasagot dahil pumasok na si Mommy at Daddy sa room. Tumayo kaming lahat at umupo lang nang makaupo sila. Nagtanong-tanong lang tungkol sa updates at prinesent na rin ang mga pinasa kong design proposals. Pinagbotohan na rin nila 'yon at criniticize for changes and improvement.

"What do you think, Atty. Martinez?" Tanong ni Mommy.

Nagulat ako nang sabihin 'yun ni Mommy. Nagulat din si Kalix dahil hindi naman niya inaasahang pati siya ay tatanungin tungkol sa designs.

"I like it as it is," maikling sagot niya habang nakasandal sa inuupuan niya.

Mabuti na lang at hindi nagtagal sa kanya. Hindi rin napansin ng iba ang hidden meaning ng pagtatanong ni Mommy. Papagalitan ko nga siya mamaya!

Nang matapos ang meeting, nagsitayuan na ang lahat. Pinagbuksan ako ni Sevi ng pinto at sumunod sa 'kin palabas at hanggang sa loob ng office ko para bwisitin ako. Tawa pa siya nang tawa kapag nakikitang naiinis ako.

"May itatanong ako sa 'yo." Umupo siya sa sofa ng office ko. Tumaas ang kilay ko sa kaniya, hinihintay ang sasabihin. "Ano bang magandang i-regalo sa babae?" Curious na tanong niya.

Napakunot ang noo ko sa sinabi niya. Si Sevi, nagtatanong tungkol sa babae! Napaisip ako sa sinabi niya. May bago na siya?

"Anong klaseng regalo? Birthday ba?" Tanong ko at tumango siya. "Kung special siya sa 'yo, jewelry siguro. Kung hindi, pwedeng bag or shoes." I shrugged.

"Sige, salamat." Tumayo na siya at umalis ng office ko.

Masaya akong umuwi dahil day-off ko bukas. I planned so many things inside my head kaya maaga akong gumising para pumunta sa gym with Kierra. Nakasuot lang ako ng leggings at Nike sports bra na black. Inipit ko rin ang buhok ko sa ponytail.

Nagte-treadmill ako nang biglang lumapit sa 'kin si Kierra. "Nandiyan siya!" Nakatingin siya roon sa pinto.

Napatingin din tuloy ako at nakita si Kalix, Adonis, at Leo na kakarating lang. Naka black sleeveless shirt si Kalix at black shorts. Nag-uusap usap sila habang inaayos ang gamit. Hindi ko alam ang mararamdaman ko! Ang daming gym sa lugar kaya bakit dito pa?!

Tinuon ko na ang tingin ko sa harapan dahil baka maaksidente ako rito sa treadmill. Umakto akong walang pakialam kahit naramdaman kong papunta na sa gawi ko si Kalix. Nakakainis si Kierra at iniwan kaagad ako nang makitang pumwesto si Kalix sa treadmill na katabi noong akin.

Ngayon, pinagsisisihan ko nang nagbago ako ng gym na pinupuntahan. Dapat pala roon na lang sa condo. Ang arte kasi nitong si Kierra at malayo raw sa kanya.

"Morning," he greeted.

"Morning," balik ko habang tumatakbo pa rin.

Hindi ko man lang siya nilingon pero narinig kong nagsisimula na rin siya. Tumabi sa kanya si Adonis at sa tabi ni Adonis ay si Leo. May pinag-uusapan ang dalawa at mukhang hindi pa kami napapansin.

Tinigil ko ang pagtetreadmill ko at uminom saglit ng tubig bago ako nagsimulang mag-workout. I did my usual ab workout. Katabi ko na sa mat ay si Kierra doing the same thing. Napatigil ako saglit nang matapos na si Kalix. He started doing some strength training to tone his biceps. Umupo siya roon at nagsuot ng gloves bago mag-buhat ng weights.

"Nakakahiya ka, huwag mong tignan." Siniko ako ni Kierra. Napabalik ang tingin ko sa kanya. Ni hindi ko nga napansin na nakatingin ako kay Kalix! "Mukha kang naglulust over him. Wala ka kasing dilig for how many years na." Tumawa pa siya.

"Bunganga mo." Umirap ako.

"It's okay, Luna! I won't judge. Kung ganyan din naman ang ex ko, same feeling din. Huwag mo lang ipahalata masyado na gusto mo siyang makasama sa kama dahil baka-"

Tinakpan ko na ang bibig ni Kierra dahil baka may makarinig pa sa kanya at isiping ganoon akong tao! Minsan, ang sarap niya talagang sipain kahit pinsan ko siya.

"When in New York." Hindi pa talaga tapos si Kierra.

I focused on my workout. Nang mapagod, pumunta na 'ko sa locker at kinuha ang gamit ko para magpalit. Napalingon ako sa gilid ko nang buksan din ni Kalix ang locker niya at kinuha ang cellphone niya roon.

"Architect, what's up!" Pumasok din 'tong si Adonis.

"Hi," maikling bati ko at sinara ang locker ko.

"Sayang pa rin talaga 'yung ipapagawang bahay ng Daddy ko!" Ngumisi sa 'kin si Adonis. "Sayang talaga, diba 'no, bro?" Siniko niya si Leo.

"Gago," bulong ni Leo.

"Breakfast tayo pagkatapos nito, Architect! Libre ko!" Aya niya sa 'kin. "Sama kayo sa 'min noong friend mo!"

"Shut up, Adi. May girlfriend ka na, ah," singit ni Leo na nakaupo sa gilid.

"What the heck, hindi naman ganoon ang ibig kong sabihin! Bawal ba mag-aya ng breakfast? Palibhasa ikaw, siguro lahat ng kliyente mo, kapag inaaya mo ng breakfast iba ang ibig sabihin," ganti ni Adonis.

"Hindi ako pumapatol sa clients, bro," sambit ni Leo.

"May pupuntahan pa 'ko, eh," tanggi ko at dumiretso na ng shower room.

Nag-shower ako at nagpalit ng damit. Nagsuot lang ako ng high-waisted pants at manipis na grey shirt. Naka-tuck in 'yon at nagsuot na rin ako ng belt bago inaya si Kierra paalis. Baka maabutan ko pa si Kalix, e.

Pagkatapos mag-gym, nagpahinga lang ulit ako sa condo at nanood ng movies. Hindi ko muna inisip ang trabaho ko. Kinabukasan, wala ulit akong pasok kaya naman napagdesisyunan kong mag-shopping na lang ng panibagong damit. It was therapeutic for me to shop alone.

Nagtitingin ako ng damit sa isang designer brand nang makita kong pumasok si Amethyst doon na may dalang paper bags.

Nagulat ako at napaatras ako lalo na noong nagtama ang tingin naming dalawa. Napaawang ang labi niya at agad umiwas ng tingin sa 'kin, ignoring my presence. Dumiretso siya sa kabilang side at nakikita kong palihim siyang sumusulyap sa 'kin. She looked tense with my presence.

Aalis na sana ako nang makita kong may pumasok ding pamilyar na lalaki at dumiretso sa kanya. Napatitig ako sa kanila when I realized who it was.

"What's taking you so long?" Rinig kong tanong ni Kalix.

"Nothing. I don't like it here. Doon tayo sa Gucci." Mabilis siyang hinatak ni Amethyst paalis.

Hindi ako nakaligtas sa tingin ni Kalix. Napahinto siya nang makitang naroon din ako. Agad niyang binawi ang palapulsuhan galing sa pagkahawak ni Amethyst sa kanya kaya napaawang ang labi ni Amethyst.

"You can go first," sabi ni Kalix na hindi inaalis ang tingin sa 'kin.

Umiwas ako ng tingin at nagkunwaring may hinahanap kaya tinalikuran ko siya. I felt him beside me immediately.

"You don't have work today, Architect?" He casually asked.

"I wouldn't be here if I have," masungit na sagot ko.

Lumabas na 'ko sa store but he still stalked behind me. Pumasok ako sa panibagong clothing store at hindi na makapag-focus sa hinahanap. Parang kung ano-ano na lang ang tinitignan ko para lang makaiwas sa kanya.

"Why the hell are you following me?" Inis na tanong ko habang hindi nakatingin sa kanya. Kanina pa siya sunod nang sunod.

"I know now what you can do for me," he replied.

Tinignan ko siya at tinaasan ng kilay. Ang tagal niya ring pinag-isipan 'yon, ah? Ilang araw na. Pinagdasal ko na rin na sana ay madali lang para sa 'kin ang ipapagawa niya. Kasalanan ko 'to dahil nangako ako nang ganoon.

"Ganoon ba ka-importante at iniwan mo 'yung kasama mo?" Tumaas ang isang kilay ko.

"We're with the guys." He shrugged. "Leo and Adonis."

"I didn't ask you to explain."

"I'm not explaining. I'm stating facts."

Well, I don't give a fact!

Gusto ko sanang sabihin pero magmumukha akong immature. Iniwan ko siya roon at sinundan niya na naman ako na parang langaw. Nang lumiko na 'ko, hindi na siya sumunod sa 'kin. Napagod na ata. Nawala na lang siya bigla kaya umuwi na lang ako.

Kinabukasan, late na 'kong nakapasok sa trabaho dahil dumaan ako ng site. Pagkapasok na pagkapasok ko sa office ko, napahawak ako sa dibdib ko sa gulat nang makita si Kalix na nakaupo roon sa sofa at umiinom ng kape.

Napatingin ako sa secretary ko na hinayaan lang makapasok ang lalaking 'to dito! Nagamitan siguro ng charms or something.

"Anong ginagawa mo rito?" Tanong ko sa kanya. I surveyed his look. White button-down like the basic. Nakaayos ang buhok niya at maluwag ang necktie. Casually pa siyang umiinom ng kape doon na parang office niya 'to.

"The suit was dropped," pagbabalita niya.

Hindi ko kaagad nakuha ang sinasabi niya pero na-realize ko rin na tungkol 'yon sa Cavite incident. Napangiti kaagad ako sa tuwa dahil maayos na 'yon! Sabi na nga ba't may mali sa reklamo. Hindi naman ganoon-ganoon lang ay magigiba ang bahay na 'yon.

"Is that all?" Tanong ko at umupo sa swiveling chair ko. Tumango siya at tumayo na, dala-dala ang cup of coffee na wala nang laman. "Just leave it there," sabi ko. Ipapaligpit ko na lang 'yon.

Paalis na sana siya nang maalala ko ang sinabi niya kahapon. Hawak niya pa lang ang doorknob ay nagsalita na 'ko.

"Ano 'yung ipapagawa mo sa 'kin?" Tanong ko sa kanya.

"Do you have work?" Tanong niya pabalik at sumulyap sa desk ko para tignan kung marami akong gagawin.

"I always have work. Ask if I have a deadline."

"Do you?" His brow shot up. Today? Wala naman masyado kaya umiling ako. Tumango siya at tinaas ang susi ng kotse niya. "Let's go."

Kumunot ang noo ko habang tinitignan 'yon. Iyon ba ang ipapagawa niya sa 'kin? Ano bang ibig sabihin noon? Nevertheless, I still stood up and brought my handbag with me. Sinundan ko siya palabas hanggang sa elevator. Malas lang na naroon din si Kierra at naabutan pa kami.

"Saan punta, Architect?" Chismosang tanong niya sa 'kin habang nasa likod ko si Kalix.

"Somewhere none of your business." Pinanlakihan ko siya ng mata para tigilan niya ang pang-aasar.

"Tumatakas sa work, ha? Gusto ko 'yan." Kierra winked at me. "Sana all."

Palihim ko siyang kinurot sa bewang para matahimik siya. Nararamdaman kong nakatingin sa amin si Kalix kaya umayos na 'ko ng tayo. Mabuti na lang at bumaba na rin si Kierra. Kami naman ni Kalix ay dumiretso sa SUV niya.

"Saan tayo pupunta?" Tanong ko pagkasuot ng seatbelt.

Hindi siya nagsalita at nag-drive na lang paalis. Napatingin ako sa bintana at binalik ulit ang tingin sa kanya. Bakit ayaw niyang sabihin?

"Is this a kidnap?!" Singhal ko sa kanya. "Anong gagawin mo sa 'kin, ha? Ipapakulong kita, subukan mo lang.

Natawa siya sa sinabi ko at umiling. "You don't have proof beyond a reasonable doubt to prove that I am guilty," he replied.

Natahimik ako sa sinabi niya. Gusto ko siyang suntukin pero pinigilan ko na lang ang sarili ko at tumingin sa bintana. Hindi na nga ako magtatanong at baka kung ano ano na naman ang sabihin niya sa 'kin!

Napabalik ang tingin ko sa kanya nang ma-realize na kung saan kami papunta. "Why are we going to Tagaytay?" Nakakunot ang noo ko.

Hindi niya 'ko sinagot. Basta nag-drive lang siya nang nag-drive. Kinuha ko na lang ang cellphone ko at nag-chat sa group chat ng girls.

Luna: Kapag nawala ako for 24 hours, si Kalix ang may kasalanan.

Nagreply naman sila kaagad.

Sam: Are you saying you're going to have good sex?

Naitago ko kaagad ang cellphone ko dahil baka mabasa ni Kalix! Namula ang pisngi ko at binabaan ang brightness ng phone. Hindi ko naman sinasabing 'yon ang dahilan ng pagkawala ko! Bakit ba ganoon sila mag-isip?!

Sinilip ko ulit. This time, patago na.

Yanna: Ang lala naman ng 24 hours totnakan. Sana all. 'Di n'yo kaya 'yon.

Via: HUH SILA NA ULIT? GAANO AKO KATAGAL NAWALA

Kierra: Puro ka sana all, Yanna, kapag ikaw tinotnak sa eroplano ewan ko na lang

Yanna: Sure ka hindi pa?

Sam: MA'AM THIS IS FLY ASIA AIRLINES-

Napasapo ako sa noo ko at hindi na nireplyan ang mga 'yon. Puro kabastusan ang iniisip! Ako na lang ata ang naiiba sa kanila! Si Via ay nahahawa na rin.

Hininto ni Kalix ang sasakyan sa tapat ng resthouse nila at bumaba. Tinanggal ko rin ang seatbelt ko at sumunod sa kanya. Tinitignan ko pa lang ang bahay ay marami na 'kong naaalala. Bakit ba dinala niya pa 'ko rito? Tumingala ako sa bahay para pagmasdan. Ganoon pa rin at walang pagbabago.

"This is my favor."

Nagsalubong ang kilay ko dahil hindi ko maintindihan ang sinasabi niya. Sumandal siya sa sasakyan niya at pinagkrus ang braso sa dibdib habang nakatingin sa bahay.

"I'm hiring you to remodel the house."

Napaawang ang labi ko at hindi kaagad pumasok sa utak ko ang sinabi niya. Pinabalik-balik ko ang tingin ko sa kanya at sa bahay.

"You... Want me to what?" Napakurap ako, gulat sa sinabi niya.

"It was you who offered that, remember?" Tinignan niya 'ko.

"But that was years ago!"

Naalala kong sinabi ko ngang papagandahin namin ang bahay na 'to at i-hire niya 'ko kung sakali, pero hindi ko naman naisip na tototohanin niya. I actually wanted to buy this house, pero mukhang wala siyang balak ipagbili. Okay na siguro sa 'kin na mahawakan ko lang 'to saglit.

"You said you'd do anything." He used that card now!

Napasinghap ako at pinagmasdan ulit ang tahimik na bahay. Malakas ang hangin at inayos ko ang buhok ko para hindi matangay. Binalik ko ang tingin sa kanya at nahuli siyang nakatingin rin sa 'kin.

"I know you're busy, the reason why you rejected Adi's offer but I can pay you double. Just take it," he added.

The reason wasn't because I was busy, but because I didn't want to get any closer to him.

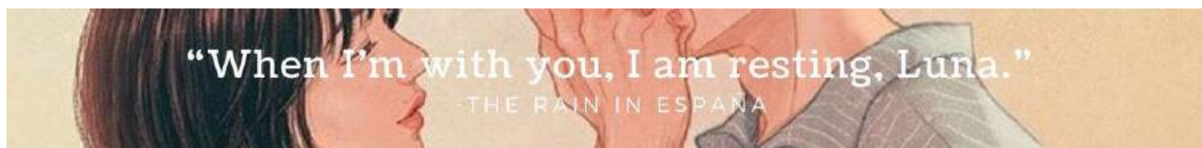
I bit my lower lip while staring at the house, thinking if I should really do this. It meant that I would get closer to him. It will defeat the purpose of rejecting Adi's project. Can I really do it?

"No need to pay double," I said.

"What?"

I gave him a small smile. "I'll do it."

:)

The Rain in España (University Series #1) - 25

"Pakisabi nga kung bakit ko tinanggap 'yun?!"

Kanina pa 'ko nagrereklamo kay Kierra tungkol doon sa project na pinapagawa sa 'kin ni Kalix. Mukha namang walang pakialam ang gaga at busy sa dinadrawing niya sa iPad. Ang daming pinagkakaabalahan.

"Nadistract ka sa kagwapuhan ng ex mo," sagot ni Ke.

Napahilamos ako sa mukha ko. Nakaupo ako dito sa sofa ng office niya. Gusto ko na lang talagang i-untog ang sarili ko sa pader. Bandang huli, wala rin akong nagawa kundi mag-isip ng gagawin sa bahay na 'yun.

Kailangan ko pa tuloy magpabalik-balik doon para magsukat-sukat dahil hindi ko alam kung anong design ang pepwedeng gawin. I made a condition. Ang sabi ko kay Kalix, basta hahayaan niyang ako ang pumili ng engineer sa bahay ay papayag ako! Balak ko na kaagad kuhanin si Sevi. Bawal siyang tumanggi! Hindi niya 'ko pwedeng iwan sa labang 'to mag-isa!

"Hindi naman siya kagwapuhan," sambit ko kay Kierra.

Doon siya napatigil sa ginagawa at tumingin sa 'kin. Napairap ako nang malakas siyang tumawa. Nag-alala pa 'ko kung abot 'yon hanggang labas. Napahawak pa siya sa tiyan niya habang tumatawa. Sayang saya lang?!

"Hindi kagwapuhan!" Ulit ni Kierra at tumawa ulit.

"Bakit ba? Ano bang nakakatawa?" Inis na sabi ko.

"Kaya pala crush na crush mo dati? Nabulag ka na ata simula noong maghiwalay kayo, ha! Hay nako, Luna! Napakabitter!" Tumatawa pa rin siya.

Sa pikon ko ay umalis na lang ako doon at ginawa ang trabaho ko. Kinabukasan, hindi ako dumiretso sa kumpanya. Nag-drive ako papuntang Tagaytay para tignan ang loob ng bahay. Naroon na 'ko nang marealize kong wala akong susi at hindi pala ako makakapasok.

Agad kong kinuha ang phone ko habang nasa loob ng sasakyan at nagsend ng e-mail kay Kalix.

To: kalix@lexandjace.com
Are you busy? I'm here in Tagaytay to check the interior. I forgot I don't have a key.

Matagal pa bago siya nakapag-reply kaya nag-scroll scroll muna ako sa emails ko. Nang mainip ay binuksan ko ang Instagram at nag-check ako ng stories. Napadaan lang ako sa IG stories ni Leo pero nagtagal ang tingin ko roon nang may makita.

Naglulunch pala sila. Adonis, Leo, Kalix, at Amethyst. Ngayon lang niya pinost at magkatabi si Kalix at Amethyst. Kaya siguro hindi nakakapagreply kaagad.

To: kalix@lexandjace.com
Nevermind.

Bumaba ako ng sasakyan, dala ang panukat ko at ang labas na lang ang sinukat ko. Nag-pants at shirt lang talaga ako para dito. Hindi ko alam kung hanggang saan ba ang sakop ng lupa nila pero marami pang space sa paligid. May mga matatayog na damo nga lang.

Busy akong nagda-drawing at naglalagay ng sukat sa notebook ko nang marinig ang isang sasakyan na paparating. Napatayo ako sa pagkakaupo ko sa damuhan sa gilid ng bahay at naglakad papuntang gate para tignan kung sino 'yon.

Nakita kong bumaba si Kalix sa sasakyan at sinulyapan ako. Hindi siya nagsalita at dire-diretsong pumunta sa pinto para buksan 'yon.

"Thanks. Sorry sa istorbo," sambit ko pagkapasok sa bahay.

Nagulat ako nang kuhanin niya ang isa kong kamay at naglapag siya ng susi doon. Agad ko ring binawi ang kamay ko sa pagkakahawak niya at binulsa ang susi. Hindi na 'ko makatingin sa kanya ngayon.

"Did you have lunch already?" Tanong niya habang nag-iikot doon sa loob.

Akala ko ay babalik na siya kaagad pero mukhang marami siyang time ngayon. Naramdaman kong balak pa niyang tumambay dito sa bahay na 'to habang nagsusukat ako. Alam kong hindi ko 'to kaya lahat kaya napag-isipan kong tawagin si Sevi. Bakit ba kasi wala na ang floor plan? Hindi na raw niya alam kung nasaan!

"Oo," sagot ko kahit hindi pa.

"Are you sure? I can get us food," he offered.

Pinigilan ko ang pag-irap. "Alam kong nag lunch ka na. Hindi na kailangan."

"How did you know?"

Naroon siya sa kusina at nakaupo sa breakfast table nang maglakad ako papuntang living room, hindi siya sinagot. Nilabas ko ang cellphone ko at dinial ang number ni Sevi. Sumagot din naman siya kaagad.

[Wala akong pera, Luna.] Pabirong bungad niya sa 'kin.

"Sira!" Sabi ko. "Free ka ba ngayon? Kailangan ko ng tulong sa bago kong project. Ie-explain ko sa 'yo mamaya."

[Ngayon?]

Nakarinig ako ng ingay at yabag ng paa. Unti-unti ring nawala ang ingay. Ibig sabihin ay naglakad siya paalis. Naramdaman kong nasa site siya kaya maingay. Naririnig ko pa kasi ang pagwewelding doon.

[I'm always available for you, baby loves!] Tumawa siya. [Joke, ulol.]

"Hindi nga? Sa Tagaytay 'to." Kinagat ko ang labi ko, umaasang papayag siya.

[Ang layo naman! Anak ng pating! Sagot mo ba gas ko?!]

Pinilit ko pa siya saglit bago ko ibaba ang phone. Tinext ko rin siya na dalhan ako ng pagkain dahil nagugutom na talaga ako sa pagod. Nang lingunin ko si Kalix, nakatingin lang din siya sa 'kin at walang reaksyon.

"I asked a friend to come here and help me, kung okay lang," sabi ko sa kanya.

He just shrugged and avoided my eyes.

"Saan ililipat ang mga gamit kapag sinimulan na namin?" Tanong ko sa kanya habang sinusukat ang bintana.

"I'll take care of that," maikling sagot niya.

Nagpatuloy ako sa ginagawa ko. Umakyat muna si Kalix sa kwarto para siguro magpahinga. Dumating na rin naman si Sevi na may dala-dalang take-out. Yes, sa wakas! Gutom na 'ko, e! Mabuti naman at naisipan niya 'to.

"Maganda naman ang bahay, ah! Makaluma lang," comment niya kaagad pagkapasok.

Nilapag niya ang pagkain sa may dining. Naka-suot siya ng white button-down long sleeves na naka-tuck in sa maong niyang pants. Tinupi niya hanggang siko ang sleeves at tumingin sa paligid.

"Kanino ba 'to?" Nagtatakang tanong niya.

"Kay Kalix," sabi ko habang kumakain.

"Kanino?!"

Napaiwas ako ng tingin sa kanya dahil alam kong ijujudge na niya 'ko. Naramdaman ko siyang naglalakad na palapit sa 'kin, handang asarin ako. Kinuha niya ang isang upuan at hinatak papunta sa harapan ko para roon siya maupo.

"So, hinahire mo 'ko para gawin ang bahay ng ex mo?" He twisted the words a bit.

"Hindi naman sa ganoon pero... ganoon na nga." I gave him a nervous smile.

"Sigurado ka ba diyan? Final answer?" Pangungulit niya.

Hindi ako nakasagot nang marinig ko si Kalix na pababa. Napalingon din si Sevi roon at agad tumayo nang makita si Kalix na naglalakad na papuntang kusina. Nilipat kaagad ni Kalix ang tingin sa pagkaing kinakain ko. Napakagat ako sa labi ko dahil nagsinungaling ako kanina noong sinabi kong kumain na 'ko.

"Good afternoon, Attorney Martinez," pormal na bati ni Sevi.

Dumaan lang si Kalix sa table namin at dumiretso roon sa ref para kumuha ng tubig. Akala ko ay hindi niya papansinin si Sevi pero bumati siya habang nagsasalin ng tubig sa baso.

"Good afternoon, Engineer," seryosong sagot niya.

Mabilis akong kumain at niligpit ang pinagkainan ko. Nanatiling nakaupo sa breakfast table si Kalix. May mga nakalapag siyang mga babasahin doon na papeles at nakabukas ang laptop niya. Doon na siya nagtrabaho habang tanaw kami ni Sevi sa may living room.

"Gusto ko lang naman malaman kung paano ako nasali sa sitwasyong 'to," bulong sa 'kin ni Sevi.

"Huwag ka nang mag-reklamo," masungit na sabi ko.

"Ikaw ang may kasalanan. Kakagising ko lang noon, pinakilala mo na 'ko bilang boyfriend mo." May hinanakit pa rin siya.

"Ayaw mo noon? Crush mo naman ako," pagbibiro ko rin.

"User," inirapan niya 'ko.

Para kaming tangang nagbubulungan dito.

Ang tagal namin sa living room. Pagkatapos doon, pumunta na kami sa kusina, kung nasaan si Kalix. Ako ang naiilang na nandito siya pero wala naman akong magagawa.

Tumungtong ako sa upuan, dala-dala ang meter tape. Hawak-hawak naman ni Sevi ang upuan para hindi gumalaw pero impit akong napasigaw nang muntik na 'kong mahulog. Napalingon din si Kalix sa 'kin dahil sa sigaw ko. Mabuti na lang ay napahawak ako sa balikat ni Sevi!

"Ako na." Kinuha ni Sevi sa 'kin ang meter tape.

Hinawakan ni Sevi ang bewang ko para alalayan ako pababa ng upuan. I bit my lower lip and glanced at Kalix who was already reading something from his laptop. Matalim ang tingin niya sa screen na para bang may ginawang masama 'yon sa kanya.

"3.5," sambit ni Sevi pagkababa ng upuan.

Kinuha ko ang notebook ko para ilagay 'yon. Pawis na 'ko nang matapos kami sa kusina. Habang umiinom ako ng tubig, kinuha ni Sevi ang panyo niya para punasan ang pawis ko sa noo. Nakita kong napasulyap si Kalix sa amin.

Nang tumingin ako sa gawi niya, iniwas niya ang tingin at binalik sa ginagawa. His jaw moved aggressively while he was writing something.

"Pawis ka na. May dala ka bang damit?" Tanong ni Sevi sa 'kin. Umiling ako. "Mayroon ako. Pahiramin kita, gusto mo?"

"Mamaya na 'ko magpapalit. Tapusin na natin." Hinatak ko na si Sevi paalis ng kusina.

Umakyat kami para sukatin ang mga kwarto. Una pa talaga 'yung kwartong tinutulugan namin ni Kalix. Walang pinagbago 'yon. Ganoon pa rin ang itsura niya kaya naman nahirapan akong alisin lahat ng alaalang bumabalik sa utak ko tuwing napapatingin ako sa bawat sulok.

"Alaala mo sa akin ay gumugulo..." Pagkanta ni Sevi.

Agad ko siyang hinampas dahil sa pang-aasar niya. Tumawa siya habang hawak ang dulo ng tape.

"Apektado ka pa rin ata, Architect?" Pagpapatuloy niya.

Napalunok ako at binaba ang notebook sa sahig. Pinindot ko ang meter tape at agad niyang nabitawan 'yon para hayaang bumalik.

"Trabaho lang," sambit ko at pumunta sa kabilang sulok.

"Trabaho nga lang ba? Baka iba ang trabahuhin mo rito." Tumawa si Sevi.

Pagkatapos namin doon, lumabas na kami ni Sevi ng kwarto. Nagulat pa 'ko nang makasalubong si Kalix na papunta sana sa kabilang balcony. Napatigil siya sa paglalakad at sumulyap sa 'kin, at sunod kay Sevi.

"Are you done?" Malamig na tanong niya.

"Hindi pa kami tapos. Sa kabilang kwarto pa," sagot ni Sevi.

It somehow sounded sensual to me! Palihim kong siniko sa dibdib si Sevi nang lagpasan kami ni Kalix, seryoso lang ang mukha. Dumiretso siya sa balcony at sumandal doon, nakatalikod sa paningin ko.

Nang matapos kami sa dalawa pang kwarto, nagpaalam na si Sevi na mauuna na siya dahil pinapatawag siya sa site. Hindi na rin siya nakapagpaalam kay Kalix dahil hindi namin mahanap.

Gabi na at madilim na noong bumaba ako at lumabas sa backdoor. Doon ko nakita si Kalix sa may bench sa garden. Nakasandal siya roon at nakatingala sa langit, malalim ang iniisip. His Adam's apple moved when he swallowed hard.

Lumapit ako at huminto sa harapan niya. Napaayos siya ng upo nang makita ako. "Done?" He asked in a hoarse voice.

"Oo. Umalis na nga pala si Sevi kanina pa. May pupuntahan kasi siya," sabi ko.

Tumango siya at hindi nagsalita. Nagpamulsa ako at nag-iisip ng sasabihin sa kanya. Hindi ko alam kung bakit pakiramdam ko may nagawa akong mali? Kahit wala naman?

"Hanggang saan pa 'tong lupa n'yo?" Tanong ko.

Tumayo siya para ipakita ang maliit na harang. Natatabunan 'yon ng mga damo kaya hindi kita. "Bukas, pag-usapan natin kung ano ang gusto mong ipadagdag."

"Kung anong gusto mo," he replied casually.

Tumaas ang isang kilay ko. "Bahay mo 'to kaya ikaw ang mag desisyon."

"And my decision is to let you do what you want with it."

Marami nga akong gustong gawin sa bahay na 'to pero nililimitahan ko ang sarili ko dahil baka may ayaw siya o ano. Gusto kong lagyan ng pool dahil wala, pero hindi ko rin alam kung gusto niya 'yon. Ang hirap noong ako magdedesisyon sa lahat pero hindi naman sa 'kin ang bahay!

"Kailangan pa rin natin pag-usapan 'yung mga bawal galawin o bawal idagdag," pakikipagtalo ko sa kanya.

"Do you want to talk about it over dinner?" Tumingin siya sa relo niya.

Napaiwas ako ng tingin at inalala kung may gagawin pa ba ako ngayong gabi. Wala naman masyado. Kailangan ko na rin mapag-isipan kung ano ang gagawin ko sa bahay na 'to para hindi na tumagal pa.

"Okay," pag-payag ko.

Magkahiwalay kami ng sasakyan. Sinundan ko lang siya papunta sa isang Italian Restaurant sa Manila. Alam ko kaagad na mahal doon pagkakita ko pa lang sa labas. Noong pumasok, namangha na 'ko sa interior. Parang formal masyado ang aura.

Umupo ako sa tapat niya. Siya na ang hinayaan kong mag-order. Tumingin-tingin ako sa paligid dahil baka mamaya ay may kakilala ako rito at mali ang isipin tungkol sa 'ming dalawa ni Kalix. Ayaw ko namang mangyari 'yun. May girlfriend siya kaya hindi dapat.

Oo nga! May girlfriend siya! Ano na lang iisipin noon kapag nakita kami rito?!

"Dapat hindi na pala tayo sa public nagdidinner. Baka kung anong isipin ng makakakita," sabi ko sa kanya.

Hindi siya nagsalita agad dahil nagsasalin ng wine ang waiter. Nang makaalis, kinuha niya ang wine glass at sumimsim doon habang nakatingin sa 'kin.

"Why? Your boyfriend might get mad?" Tumaas ang isang kilay niya.

Kumunot ang noo ko sa kanya dahil sa sinabi niya. Boyfriend? Sino namang boyfriend ko ngayon? Buti pa siya ay alam dahil ako, hindi! Sana nga may boyfriend ako!

"Seloso ba siya?" Malamig na tanong niya sa 'kin.

"Sino bang sinasabi mo?" Pikon na 'ko. Hindi ko maintindihan ang sinasabi niya.

"Engineer Camero." Binaba niya ang wine glass sa lamesa at matalim akong tinignan.

Muntik ko nang madura ang iniinom kong wine. Kinuha ko ang table cloth para ipunas sa bibig ko dahil sa gulat. I bit my lower lip to stop myself from laughing. Naiimagine ko pa lang kami ni Sevi ay natatawa na 'ko.

"We're just friends," pagpapaliwanag ko.

Bakit nga ba ako nagpapaliwanag?!

"Kung kami man, wala ka nang pakialam doon," bawi ko kaagad.

He didn't talk. His hand remained on the wine glass, playing with it with his thumb habang nakatingin siya sa kawalan. He was thinking deeply about it. Hindi ko mabasa. Ang hirap alamin kung anong tumatakbo sa utak niya. Naisip niya ba 'yon dahil pinakilala ko bilang boyfriend si Sevi noon?

"I didn't say I care," he replied.

Napahiya ako roon! Dapat pala ay hindi ko na dinugtungan dahil mukhang lagi siyang may pambasag sa mga sinasabi ko.

"Attorney Martinez!" Napalingon kami sa magandang babaeng lumapit.

"Clara," agad tumayo si Kalix para batiin ang babae.

The lady was wearing a champagne-colored dress na medyo kumikinang kapag natatapat sa ilaw. Naka-ponytail ang mahabang buhok at naka-ayos. Sinenyasan niya ang kasamang kaibigan na umupo na sa hindi kalayuang table.

Napaawang ang labi ko nang halikan ng babae si Kalix sa pisngi.

"I missed you! Hinahanap kita sa dati mong firm noon pero sabi nila you left already!" Nakangiting sabi ni Clara.

Maganda siya. Alam kong pasado siya sa standards ni Kalix. Umiwas na lang ako ng tingin at napainom sa wine ko.

"Oh, who is this? Girlfriend?" Napabalik ang tingin ko sa kanila nang magtanong ang babae.

Napatingin sa 'kin si Kalix na medyo nagulat rin sa tanong pero agad rin niyang binalik ang tingin sa babae. Mukhang hindi niya alam ang sasabihin niya.

"No, she's not," tanggi niya kaagad.

"Oh, so sino siya? Client?" Curious na tanong ulit noong Clara.

"No, she's..." Kalix looked tense, not knowing what to say.

Ex-girlfriend, you dumbass.

Napairap tuloy ako sa iniisip ko. Bakit niya nga naman sasabihin 'yon? Kahit ako ay hindi ko aaminin sa iba na mag-ex kami ni Kalix, 'no! Baka isipin nila ay proud ako roon.

"She's just someone I know. How about you? Who are you with?" Iyon ang sagot ni Kalix.

Just someone he knew, huh. Nag-usap pa sila roon saglit. Hindi nakatakas sa mga mata ko ang pasimpleng paghaplos-haplos ng babae sa dibdib ni Kalix. Kulang na lang siguro ay luhuran niya si Kalix at ibaba ang pantalon.

"Just visit my condo if you need anything. You know where it is." The woman winked at him before walking away.

Nanlaki ang mga mata ko sa pagkabulgar ng sinabi niya. I was already judging Kalix when he sat down in front of me, fixing his polo a little. Umiinom pa 'ko sa wine glass habang hinuhusgahan ko siya sa tingin.

"What?" He asked when he saw me looking at him.

Binaba ko ang wine glass ko at nanatili ang tingin sa kanya. "Sino 'yun? Fubu?" Ganoon ang aurang naramdaman ko sa kanilang dalawa, e. The woman was very touchy.

Mukhang hindi niya inaasahan ang pagiging straightforward ko. Tumingin pa siya sa paligid para siguraduhing walang nakarinig ng sinabi ko. He looked at me with intense darkness and amusement mixed together.

"She was my client," kalmadong sabi niya.

Hindi ako nakinig sa kanya at tinignan ang babae. Ano naman ang kaso ng babaeng 'yan? Mukha naman siyang mabait at hindi makabasag-pinggan.

Hindi pa rin talaga nagbabago si Kalix! Ano na lang ang mararamdaman ng girlfriend niya kapag nalamang nakikipag haplos-haplusan siya rito sa restaurant habang may ka-table naman na ibang babae. Grabe.

"Whatever it is that you're thinking, stop it," seryosong sabi niya sa 'kin. "You're always so quick to judge."

Parang iba na 'yon, ah!

Parang may kasamang hinanakit na ang sinabi niya. Hindi ko na pinatulan 'yon dahil baka humaba pa ang pagtatalo naming dalawa. Mabuti na lang ay dumating na ang pagkain kaya 'yun na ang pinagtuonan ko ng pansin.

Habang kumakain, nilabas ko ang sketchpad ko para tanungin siya tungkol sa bahay.

"Can we eat first?" Pagpigil niya sa 'kin.

Ngumuso ako at tinago na 'yun ulit. Ano ba 'yan! Para nga makaalis na 'ko kaagad pagkatapos kumain. Hindi naman sa mage-eat and run ako, pero nadidistract ako dahil pasulyap-sulyap sa aming dalawa 'yung babae. Clara, right?

Sa 'yong sa 'yo na siya, girl. Hindi ko naman inaagaw.

"Kanina pa tumitingin ang babae mo rito," bulong ko habang casual na kumakain.

Napakunot ang noo ni Kalix at lumingon doon sa babae. Pagkatapos, binalik niya ang tingin sa 'kin na may halo nang kaunting inis sa sinasabi ko.

"I told you, she was a client." Mabagal na ang pananalita niya para maintindihan ko.

I shrugged and tried to continue eating but I saw the lady trying to take a picture of Kalix. Napairap ako dahil halatang halata sa kanya ang pagnanasa.

Padabog ko nang binitawan ang kubyertos at sumandal sa inuupuan ko. "Oh god, just go see her in the restroom."

Kalix also stopped eating and looked at me with so much irritation now. Pakiramdam ko ay mauubos na ang pasensya niya sa 'kin. Lumingon ulit siya sa babae at nginitian siya nito. Nang ibalik ni Kalix ang tingin niya sa 'kin, bumuntong-hininga siya.

"Can you please just eat your food?" Kalix tried to calm himself.

"How can I? Nakakadistract ang patingin-tingin niya rito," reklamo ko.

Napamasahe si Kalix sa sentido niya bago tumayo. Sakto ay tumayo rin ang babae at kumaliwa sa may restroom. My mouth formed an 'o' when Kalix followed her on the same corner.

Napainom ulit ako sa wine glass ko at hinintay silang matapos. Hindi ko na ata kayang kumain dahil sa pandidiri ko. Dito pa, huh?

Wala pang dalawang minuto ay nakita ko na si Kalix na naglalakad pabalik sa table. Napataas ang kilay ko sa kanya sa kuryosidad nang maupo siya ulit sa tapat ko. Ang bilis niya, ah. Anong ginawa niya?

"You can eat peacefully now," walang pakialam na sabi niya.

Binalik ko ang tingin sa babaeng kakabalik lang din sa table. Nagmamadali itong kinuha ang bag niya at mabilis na naglakad paalis. Napakunot ang noo ko at binalik ang tingin kay Kalix.

"Anong ginawa mo roon?" Nagtatakang tanong ko.

Hindi niya 'ko sinagot at pinagpatuloy lang ang pag-kain. Dahan-dahan kong iniwas ang tingin ko sa babae para mag-focus sa pagkain sa harapan ko. Nang matapos, kinalimutan ko na lang din 'yon. Nilabas ko na lang ang sketchpad para masimulan na ang dapat naming pag-usapan.

"Okay ka na ba sa dalawang palapag?" Tanong ko sa kanya. "O gusto mo pang dagdagan ng pangatlo?"

"What do you think?" Tanong ni Kalix habang nakakrus ang braso sa dibdib at prenteng nakasandal sa inuupuan.

"Ilan ba ang titira dito? Iba kasi ang tirahan na pang-sa 'yo lang sa tirahan na pang-pamilya. Kung balak mong dito patirahin ang magiging pamilya mo, o 'yung pamilya mo ngayon, sabihin mo na ngayon," sambit ko.

"It would be just me, and my future family," he seriously answered.

Tumango ako. "Okay na ba ang isang master bedroom at dalawang normal bedroom? Or gusto mong gawing tatlo? Malalaki kasi masyado ang mga kwarto roon sa 'yo. Pwede pang hatiin sa dalawa."

"Make it four, then," parang hindi naman siya interesado at sinusunod na lang ang sinasabi ko!

"Ano ba 'to, bahay mo o bahay ko?" Pikon na tanong ko sa kanya.

Muntik na siyang masamid sa sinabi ko.

"Participate ka naman, oh. Sabihin mo kung anong gusto mo, hindi 'yung sunod ka lang nang sunod. Bahay mo 'to, oh," inis na dugtong ko.

"One master bedroom with a bathroom inside and four normal bedrooms," tuloy-tuloy na sabi niya. "The rest, do what you want with it."

"Don't say that or I will fucking put a zoo inside your house." Masama ko siyang tinignan.

"A zoo it is." He sipped on his wine casually.

I groaned out of frustration. Sumandal ako at minasahe ang sentido ko. Mas nakaka-stress 'yung hinahayaan ako sa gagawin kesa dinidikta sa 'kin kung ano ang gusto. Higit sa lahat, mas nakaka-stress na siya ang kliyente ko!

"Let's talk again tomorrow," sambit ko.

Tumango siya at sinenyasan ang waiter para sa bill. Agad kong kinuha ang wallet ko para ako ang magbayad pero hindi pa nalalapag ng waiter, inabot na niya ang card niya.

"Let me pay for it," pakikipagtalo ko.

"No, I was the one who asked you out for dinner," he reasoned out.

May point siya kaya hinayaan ko na lang din. Pagkatapos namin kumain, umuwi na 'ko. Sa condo ko pinag-isipan ang mga idadagdag ko sa bahay niya. Nag-sketch na rin ako para may mapakita akong draft sa kanya bukas. Iyon ang pinagkaabalahan ko hanggang kinabukasan sa office.

Noong bumaba ako sa legal department, wala raw siya doon at nasa firm kaya roon naman ako dumiretso. Hindi na 'ko dumaan sa reception at diretso nang umakyat sa 15th floor. Hindi naman ako pinigilan ng secretary niya na abala sa tinatype nang pumasok ako sa office.

Naabutan ko si Kalix na may hawak na ice pack na nakalagay sa pisngi. Seryoso siyang nagbabasa sa isang dokumento at nahinto lang 'yon nang mapansin ang presensya ko.

"Okay ka lang?" Nagtatakang tanong ko.

Tumango siya at bumuntong-hininga. Nakabukas ang tatlong butones ng suot niyang polo at may gusot pa sa sleeves.

"Anong nangyari sa 'yo?" Dahan-dahan akong umupo sa tapat niya at sinubukang silipin ang pisngi niya.

"A couple fought inside my office. Happens every fucking time." Umiling siya at tinanggal ang ice pack.

Hindi naman ganoon kalaki at kalala. Namumula lang sa may bandang panga niya. Hindi ko alam kung nasapak siya o nasampal. Matatawa ba 'ko o ano? 'Yung itsura niya kasi, e. Halatang naiinis.

"Bakit? Kabit ka?" Pagbibiro ko.

Masama niya 'kong tinignan. "No. The woman wanted to file for an annulment."

My mouth formed an 'o' and slowly nodded. "But this is better than getting death threats noong criminal lawyer ka pa. Why won't you go back?" Kuryosong tanong ko.

Umiling siya. "It's dirty and complicated."

"What do you mean?" He sighed and shook his head, refusing to answer. "Umalis ka, 'di ba? Doon sa firm mo? You were doing so well. Sayang naman... Dapat tinuloy mo."

The side of his lips rose with a hint of amusement when he heard what I said. Natahimik ako at pinanood ko siyang mag-isip. He clicked his tongue against his teeth and stopped reading to look at me.

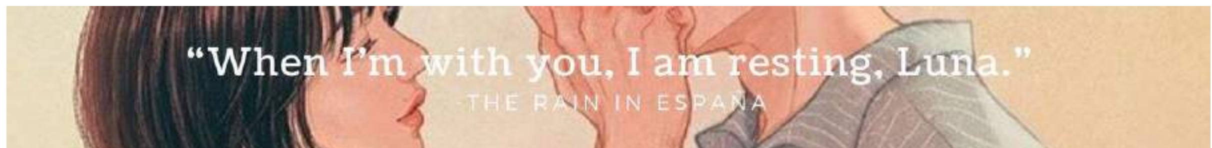
"If I continued, you would hate me forever, Luna," he stated meaningfully.

Luna.

Napakurap ako at binalik sa kanya ang mga matang nagtatanong. He looked like he was hiding pain behind his words. He swallowed hard without looking at me.

"You won't just call me a cheater in love, but also a cheater in court."

:)

The Rain in España (University Series #1) - 26

"Hindi ba dahil umalis ka, nabawasan sila ng isang taong may prinsipyo?"

Umiling siya. "I knew I wasn't strong enough to resist."

"Wala kang tiwala sa sarili mo?"

Hindi niya 'ko sinagot at nagpirma-pirma lang siya roon. Hindi ko alam kung ano ba ang pinipirmahan niya. Ako naman, nilabas ko ang sketchpad ko at nilapag sa mesa niya ang draft. Tinigil niya muna ang ginagawa para tignan 'yon.

"Wala ba talagang floor plan ang bahay na 'yon?" Tanong ko sa kanya.

"Already asked my parents about it. They don't know where it is," sambit niya habang tinitignan ang drinaft ko.

Sabagay, alam kong luma na nga ang bahay na 'yon. Baka namatay na nga ang architect noon. Chos. Kailangan na talagang palitan ang ibang mga materyal na ginamit doon. Mahihirapan nga lang kami pero ito naman ang trabaho namin, e. Magbabayad naman siya kahit magkano, ayon sa kanya. Hindi ko na kailangan ng double kahit alam kong marami naman siyang pera.

"I like it." Iyon lang ang sinabi niya pagkabalik sa 'kin ng sketchpad.

Wala man lang important input! Hinahayaan niya lang talaga ako, e, 'no?

"Kailangan pa naming bumalik doon. Balak namin i-maximize 'yung space na natitira sa paligid noon para walang sayang. Malaki-laki pa 'yon. Pwede pa nga ang pool sa likod," sabi ko.

Tumango lang siya sa 'kin at wala na rin naman kaming mapag-usapan kaya nagpaalam na rin ako sa kanya. Pagbalik sa company, umakyat na 'ko roon sa office ko at naghanda para sa meeting with my team. Updates lang naman ang hinihingi ko tungkol sa projects na in-assign ko.

Pagkatapos ng meeting, pumunta akong UST dahil inimbitahan nila akong magbigay ng talk para sa mga Archi students. I graduated as the summa cum laude. I remembered it was too good to be true back then. All those cries, wasted efforts, heartbreaks, and pain. Those were all worth it. Kahit nawala ako sa landas, nahanap ko naman ang daan ko pabalik nang maghiwalay kami. Siguro maganda nga talaga ang dulot no'n para sa aming dalawa.

Hindi ko maiwasan isipin na kung hindi ba kami naghiwalay ni Kalix, mararating pa rin kaya namin ang lugar kung nasaan kami ngayon? Pakiramdam ko ay hindi. Pakiramdam ko at some point, we will realize that in order to grow individually, we'll need to grow apart. I somehow hoped, though, that we can grow together. That we will take care of each other.

Pero tapos na lahat ng 'yon kaya wala na ring saysay ang pag-iisip ng 'what if's. Wala naman na 'kong magagawa para mabago ang nakaraan kaya sinisigurado ko na lang na gagawin ko lahat ng makakaya ko para hindi na maulit 'yung mga kamalian ko noon.

It was a great talk. Nag-enjoy naman ako. Parang dati lang, ako ang tumatakas sa mga talk na ganito pero ngayon ako na ang nagsasalita sa harapan. Nakakatawang isipin na siguro ganoon din ang nararamdaman ng mga studyante sa harapan ko... Mga gusto nang umalis, kaya ginawa ko talagang entertaining ang talk ko para naman walang matulog.

Pagkatapos noon, dumiretso ako sa carpark para bumili ng pagkain. May inalok naman silang pagkain pero pagkatapos pa ng event. Nagugutom na 'ko kaya umalis na rin ako. Nang makita ko ang hospital, parang bumalik lahat ng alaala sa 'kin. Umiling na lang ako, umaasang maaalis lahat ng memorya roon.

Natigil ako sa pagre-reminisce nang may madapa sa harapan ko. Nanlaki ang mga mata ko at agad kong binaba sa gilid ko ang pagkain para tulungan ang lalaki tumayo. He was wearing a JHS uniform.

"I will catch you! Dumbass!" Sigaw niya sabay turo sa kaibigan na tumatawa.

"Are you okay?" Nag-aalalang tanong ko nang hawakan ko ang braso niya at tinulungan siyang tumayo.

"Yeah, I'm fine." Pinagpagan niya ang pantalon niya. "Thank you, Miss-"

Natigilan siya nang makita ako. Napakurap rin ako nang mapagmasdan ang pamilyar niyang mukha. Sumingkit ang mga mata niya at lumapit sa 'kin para titigan ako nang maayos, nakalimutan na atang hinahabol niya ang kaibigan niya.

"I think I know you." Tinuro niya ang mukha ko, nagtataka.

Natawa ako sa pagturo niya sa 'kin. Hinawakan ko ang daliri niya para ibaba 'yon, unti-unti na siyang nakikilala. Ang laki na niya! Mas lalo lang niya naging kamukha ang kapatid niya kahit sa batang edad.

"Kio," I greeted.

He dramatically covered his mouth when he realized who I was. I doubted that he remembered me from his childhood. Siguro may iba pang bagay kaya naaalala niya 'ko. Masyado pa siyang bata noon para makilala ako kaagad sa isang tingin lag.

"Ate Luna! Right? Am I right?" He seemed excited.

The way he talked to me earlier reminded me of his brother pero ngayon, sa pagiging energetic niya, naisip kong may pagkakaiba nga talaga sila ni Kalix. Matangkad si Kio kahit siguro 14 or 15 pa lang siya. Naka-gel ang buhok niya at may kaunting bangs na nalalaglag sa noo. He resembled his brother, but more baby-faced. Medyo namumula pa ang pisngi dahil pawis sa pakikipaghabulan.

I just knew he will become a walking heartbreak soon.

"Ang laki mo na." I chuckled when I realized how 'Tita' it sounded.

"Aha, I knew it. What? Are you also gonna ask me if I have a girlfriend?" He laughed, fixing his hair a bit and wiping the sweat on his forehead with the back of his hand. "Well, I don't."

"How can you remember me? You were 4!" Nagtataka pa rin talaga ako. Halos wala na nga akong maalala noong 4 years old ako.

"And you were my brother's ex so I knew you from pictures." The side of his lips rose up, forming a playful smirk.

Pasmado ata ang bibig nitong kapatid ni Kalix. Hindi ko pinahalata na naapektuhan ako sa sinabi niya. Nanatili lang ang ngiti sa labi ko dahil natutuwa akong nakita ko siya ulit dito. Sa UST JHS pala siya nag-aaral.

"Kio," a familiar voice called him.

Napatingin kami kay Kalix na mukhang kakagaling lang din sa trabaho. Naka puting long sleeves siya at hindi na suot ang necktie. Nakatupi na rin ang sleeves hanggang siko at mukhang pagod na siya sa buong araw na pagtatrabaho.

"Kuya." Parang nag-iba ang boses ni Kio. He seemed more manly and serious. I could tell the presence of his brother affected him.

"I need to get you home now." Sumulyap sa 'kin si Kalix at nagulat pa nang mapagtantong ako ang kausap ng kapatid niya.

"Wait, I'm still talking to your ex."

Gusto kong takpan ang bibig ni Kio sa mga pinagsasasabi niya. Sabagay ay bata pa kaya hindi pa maintindihan ang awkwardness naming dalawa ng Kuya niya. Napailing si Kalix sa kanya at hindi alam ang sasabihin.

"And I'm hungry," reklamo ni Kio sa kanya.

Bumuntong-hininga si Kalix at nilabas ang wallet para bigyan ng pera ang kapatid pambili ng pagkain. Tuwang-tuwang umalis si Kio para maghanap ng kakainan kaya naiwan kaming dalawa ni Kalix. He walked towards me and sat beside while waiting.

"What did he say?" Iyon agad ang tanong niya.

"Wala naman. Nakilala niya raw ako sa pictures," ulit ko sa sinabi ng kapatid niya. "Anong mga pictures 'yon?"

"He visited my Instagram not too long ago." Napailing siya.

"E, diba wala nang post doon?" Bigla ko na lang nasabi.

Kumunot ang noo niya at lumingon sa 'kin. Agad akong umiwas! Dapat hindi ko na sinabi 'yon! Nakakahiya! Alam niya tuloy na chineck ko ang profile niya! Itong bibig ko minsan, hindi ko talaga napipigilan, e!

"Are you stalking me?" Pambibintang niya.

"Huh?" I acted innocent.

Para akong nahuli sa isang kasalanang... ginawa ko naman talaga. Hindi ko naman ine-expect na ako ang manlalaglag sa sarili ko!

"Huh?" He mocked me.

Mabuti na lang ay naligtas ako ng pagdating ni Kio. Masaya siyang naglakad palapit sa amin at may dala-dala pa siyang bff fries. Inabot niya sa 'kin 'yon at ngumiti. Nakakatuwa ang mukha ng batang 'to. Mukhang masiyahin at mabait.

"It's for you," sambit niya at sumipsip doon sa coke float niya.

"Aw, thank you..." It somehow warmed my heart. I didn't even ask him to buy anything for me but he still did.

"Ang dumi na ng uniform mo." Turo ni Kalix sa polo ng kapatid.

May mga bahid na nga ng dumi roon kakatakbo-takbo siguro at kakalaro kasama 'yung mga kaibigan niya kanina. Hinatak ni Kalix ang kapatid para pagpagan ang pants na may dumi pa rin habang umiinom si Kio sa straw, medyo hinihingal pa.

"Kuya, don't treat me like a kid," nahihiyang sabi ni Kio at tumingin pa sa 'kin.

"You are a kid," ganti naman ni Kalix.

"No, I'm not! I'm a teen now. I told you, just get your own child. You're old."

Natawa ako sa sinabi ni Kio habang kumakain ako ng fries na binigay niya. Muntik pa tuloy akong mabulunan. Tumikhim si Kalix at hindi pinansin ang pang-iinsulto ng kapatid.

"But I don't like that woman you're seeing right now..." Napitigil tuloy ako sa pag-nguya dahil sa sinabi ni Kio. So... he was really dating Amethyst, huh?

Alam ko naman 'yon pero ngayong cinonfirm na ng kapatid niya, nawala na sa isip ko ang tanungin pa si Kalix tungkol doon. Kalix just pursed his lips and glanced back at me, a little nervous. Bakit ganoon ang tingin niya? Ayos lang naman sa akin. Matagal na kaming wala. I also dated other people so hindi naman big deal.

Kio rolled his eyes. "She's too high-pitched, it's annoying as fu-"

"Word," Kalix scolded him.

"I meant 'frick'," Kio tried to correct himself.

Wala siyang sinasabing pangalan kung sino ang tinutukoy niya pero halata namang si Amethyst 'yon. Iyon lang naman ang kilala kong malapit kay Kalix na babae ngayon. Isa pa, close ang pamilya nila sa isa't isa kaya siguro siya kilala ni Kio.

"Ate Kelsey feels the same," pamimilit ni Kio.

I think he was pertaining to their eldest. 'Yung Ate ni Kalix na never ko pa ring nakita o na-meet man lang. Hindi ko nga alam kung ano ang itsura. Sa palagay ko ay doktor na 'yun ngayon. Ilang taon na ang lumipas, e. Kahit sa pictures pala ay hindi ko pa nakikita ang Ate niya. Pamilya ata sila ng mga private people na walang information man lang sa Facebook.

"I don't understand why mom likes her." Nakasimangot si Kio at tumingin sa 'kin. "Ate Luna, are you single?"

Nanlaki ang mga mata ko at napatingin kay Kalix. Nakatingin lang din siya sa 'kin at hinihintay ang isasagot ko.

"Uh, siguro," I panicked.

"See? Everyone's single! You should be single, too." Turo niya sa Kuya niya. "Break up with the hyena."

"Kio, your words." Pinagalitan na naman siya ni Kalix. "Don't say that to other people."

Sinubukan kong itago ang tawa ko roon sa sinabi ni Kio kaya ginilid ko ang mukha ko. Ang sama ng ugali ng batang 'to! That was harsh... Pero mas masama ako dahil natawa pa 'ko roon. Kumain na lang ako ng fries para matapalan ang tawa ko when he called her 'hyena' because of her voice.

"Mauna na 'ko." Kinuha ko ang bag ko at tumayo nang maubos ko na ang fries na binigay sa akin. Wala naman na 'kong gagawin dito kaya kailangan ko nang umuwi para makapagpahinga.

"Bye, Ate Luna!" Kio winked at me.

Kinabukasan, maaga akong bumalik doon sa Tagaytay. Nagpadala na kaagad si Sevi ng mga tauhan niya roon para alisin ang mga matatayog na damo. Naka-suot lang ako ng mom jeans at racerback na puti. Inipit ko rin ang buhok ko at nagsuot ng shades dahil nga ang taas ng sinag ng araw.

I already asked someone from my team to handle some paperworks like getting a permit for this, if needed, para masimulan na kaagad. I also e-mailed Kalix last night about the furniture. Kung pwede ay ilipat na kaagad 'yung mahahalagang gamit.

"Nasukat n'yo na?" Tanong ko sa mga tauhan ni Sevi roon.

"Opo, Architect."

Kinuha ko ang notebook ko para i-jot down 'yon. Matagal kong tinignan ang lupa habang nag-iisip kung ano ang gagawin ko. Masyado pa ngang maraming space sa likod kaya balak kong lagyan ng pool tapos i-extend ang laki noong bahay. Bale, kailangan namin gibain 'yung pader. A lot of work. Pakiramdam ko ay mas mahirap pang mag-remodel kaysa magpagawa ng bagong bahay.

Habang naroon ako at nagsusukat din sa lupa para ilagay kung hanggang saan ang kayang i-extend, may dumating nang truck at mga taong maghahakot ng gamit sa loob. Kasunod noon ang sasakyan ni Kalix. Napahinto ako sa ginagawa nang maglakad siya palapit.

Naka-shades pa siya at hindi pormal ang suot ngayon. Naka-shirt lang siya na puti at maong pants. Mukhang walang trabaho, ah.

"Anong gagawin mo sa mga gamit?" Tanong ko sa kanya pagkalapit niya.

"Sell it or donate it." He shrugged. "Let's see what we can keep after you finish the design..." He stared at the house.

I also hired someone from my team for the interior design. Dala ko ang folder ng mga palette at balak ko talagang papiliin si Kalix ng kulay para maisipan ko na rin ng theme 'tong bahay na 'to.

"What do you suggest?" Ako na naman ang tinanong niya.

"If we're going modern, I suggest this one. White-brown-black, pero we need to be specific sa shades para mag-match." Tinuro ko ang sample.

"You decide." Wala siyang pakialam na uminom ng tubig.

"Oo nga pala, idedevelop ko 'yung garden ng bahay mo tapos 'yung pool, ilalagay natin dito..." Tumuro ako sa likod ng bahay.

Tumango lang siya at tila wala naman talagang interes kung ano ang gawin ko sa bahay niya. E, kung gibain ko kaya buong bahay niya, saka lang ba siya magkakaroon ng pakialam?

"Para kang groupmate na pabuhat sa project," bulong ko habang inaayos ang floor plan. "'Yung groupmate mong mayaman na mago-offer na bayaran na lang niya lahat ng kailangan pero hindi magpaparticipate sa gawa."

"I don't know anything about designing. I wasn't the one who studied Architecture here," pakikipagtalo niya sa 'kin.

I made a face. "Kahit na."

"Next time I bring you to court, I expect you to participate, too."

I mocked his words before walking towards the backyard, leaving him there in front. Habang nakatingin ako sa bahay, hindi ko maiwasang isipin ang mga sinabi ng kapatid niya kahapon. So he was really dating, huh. I can't believe I was designing their future house all along. Hindi ko alam ang mararamdaman ko roon. Ang awkward lang.

However, it's my job and I should not let my personal feelings affect my work so I still tried my greatest to give my client the best. He was just another client for me. I shouldn't treat him differently from other people.

Noong sumapit ang tanghali, may dumating na delivery ng pagkain para sa mga tauhan ni Sevi. Kalix helped in distributing the paper bags. Pumasok ako sa kusina para kumuha ng tubig at naabutan ako ni Kalix doon.

Nilapag niya ang isang paper bag sa breakfast table at tumingin sa 'kin. "Eat first," sambit niya.

"You really like eating, huh," pansin ko.

Palagi niya kasi akong tinatanong kung kumain na 'ko! Makokompleto na niya nga, e. Breakfast, lunch, dinner. Kulang na lang ay tanungin niya 'ko kung nag midnight snack na ko.

"Skipping meals is not good," sabi niya lang.

"Please stop acting like you care." I rolled my eyes.

I placed the glass on the top of the breakfast table before sitting in front of him. Kinuha ko ang paper bag at nilabas ang pagkain doon. Dalawa 'yon kaya inabot ko sa kanya ang isa, assuming that it was for him.

"I care," he seriously answered.

Nahugot ko ang hininga ko at natigilan. Muntik na 'kong maniwalang may pakialam nga siya. I smiled bitterly. Kalix and his lies.

"You care because I am the architect of your house," sambit ko.

Hindi siya sumagot at mukhang wala nang balak dugtungan ang sinabi. Hindi na rin naman dapat niya sinabi 'yun dahil may girlfriend siya. Ano na lang ang iisipin ni quartz kapag nalaman 'to?

Binilisan ko ang kain ko para makaalis na 'ko kaagad. Sa office ko na tatapusin 'to, kasama si Sevi para may ma-consult ako. Nagpaalam ako kay Kalix na aalis na 'ko at hindi ko na rin naman hinintay ang sagot niya. Kahit naman anong sabihin niya, hindi na niya 'ko mapipigilan umalis. May tatrabahuhin pa 'ko.

I spent half of my day finishing the design. Next week siguro ay mayroon na 'kong mapepresent na final design, kung ia-approve. Sana nga ay masimulan na kaagad para mabilis na ring matapos 'tong deal na 'to at kapag natapos, wala na ulit akong koneksyon kay Kalix. Mas gusto ko 'yon.

"Knock knock!" Sigaw ni Kierra sa labas ng office ko. Hindi pa 'ko sumasagot ay pumasok na siya, tila wala namang pakialam kung busy ako o hindi.

"What?" Masungit na bungad ko.

"Let's go! Nag-aaya si Sam sa club niya! May special guest siya roon, e. International artist." Hinatak ako ni Kierra.

Gaya ng sabi ko, alam kong hindi ako pwedeng tumanggi kay Ke. I just found myself dressing up for the night-out. Nakasuot lang ako ng red fitted dress na may pa-cross sa dibdib at nakabalot sa leeg. Wala naman akong balak uminom nang malala dahil madali na 'kong malasing. Pupunta lang ako para naman may buhay ako. Hindi 'yung puro trabaho lang inaatupag ko. I needed fresh air.

"Girls!" Kumaway si Sam nang makita kami sa entrance.

May hawak pa siyang cocktail glass sa kabilang kamay at nagmamadaling lumapit sa 'min. Mukhang lasing na ang gaga kahit maaga pa lang. Ang dami kasing kakilala, e. Kapag pumupunta ang mga kaibigan niya sa club niya, pati siya ay inaaya uminom. Knowing Samantha, hindi naman nakakatanggi 'yon.

Umupo kami roon sa V.I.P. couch na nilaan niya para sa amin. Ang laki na talaga ng club ni Sam. Panalo sa buhay 'to, e. Nakatulong sa business niya ang pagiging 'Samantha Vera'. Kilalang kilala kasi siya.

"Sorry, late!" Dumating din si Yanna na inaayos ang buhok. Napailing ako nang makitang pinupunasan niya ng tissue ang lumagpas na lipstick.

"Naka totnak na naman!" Pang-aasar ni Kierra. "Award!"

"Ako pa ba?" Yanna flipped her hair, laughing. Umupo siya sa couch at agad nag-salin ng shot para sa sarili niya. Inaayos pa niya ang palda niya, ha. Napailing ako. Ang saya rin nitong si Yanna, e. Ang saya ng mag-bestfriend na 'to.

"Ikaw, Luna? Wala pa rin? Ang tagal ng dry season natin, ah..." Tumawa si Sam at inabutan ako ng baso. O, e 'di kayo nang lahat ang masaya!

"Jusko naman! Tag-tuyot ka pa rin? Wala pa ring progress sa inyo ng ex mo?" Gulat na tanong ni Yanna.

"Truly, I thought they will immediately make out sa office or something. Ang tagal pala." Samantha shrugged.

"E, may girlfriend, mga sis," singit ni Kierra.

Sabay na napatingin si Sam at Yanna sa 'kin dahil sa gulat. Wala pa si Via at sinabing susunod pa lang. Na-stuck kasi sa traffic kaya kami na namang apat ang nagkakagulo rito. Walang nag-aawat.

"Sinong girlfriend? Si Amy pa rin? Ang tagal na nila, ha? Baka magpapakasal na 'yun!"

Hindi ko alam kung bakit ako nawawala sa mood sa mga pinagsasasabi ni Sam. Napaisip din ako kung ganoon na sila katagal, bakit hindi pa sila magpakasal? Naalala ko, ang sabi ni Kalix, may balak siyang magpakasal kapag nasa late twenties na siya.

"Sure ba? E, mukha namang hindi bet 'yung Amy," pang-iinsulto ni Yanna.

"Huwag kang maingay, Yanna, nasa malapit na table lang sila, okay?" Saway ni Sam. "Don't say that!"

Kumunot ang noo ko at lumingon sa paligid. Sa couch, hind kalayuan sa amin, nakita kong naroon si Adonis, Amethyst, Leo, at iba pang mga abogado siguro. Wala si Kalix doon pero pakiramdam ko ay susunod siya. Bakit ba tuwing narito kami ay nariyan din sila? Hindi ko alam kung coincidence o madalas lang talaga silang mag-inuman dito.

Nagtama ang tingin namin ni Adonis kaya lumiwanag ang mukha niya at agad-agad tumayo. May sinabi siya kay Leo at doon sa babaeng inaakbayan niya, girlfriend niya siguro. Pamilyar sa akin ang babae, ha... Parang nakikita ko somewhere. Napaiwas ako ng tingin at napasapo sa noo nang makitang naglalakad na si Adonis palapit sa table namin.

"Architect!" Umalingawngaw na nga sa utak ko ang boses niya.

"Hi Attorney," bati ko pabalik, nakangiti na ngayon. Wala na 'kong magagawa at narito na siya sa harapan ko! Bumeso siya kay Sam at kumaway kila Kierra bago binalik ang tingin sa' kin, nakangisi. Tumingin ulit ako sa table nila, kinakabahan na baka nga may sumunod na.

Adonis blocked my view immediately. "May hinahanap ka ba, Architect?" Nakangising tanong niya.

Umiling ako kaagad at umiwas ng tingin. Bakit ko ba hinahanap 'yon? Pakiramdam ko kasi kung nasaan si Amethyst ay naroon din siya.

"Nariyan si Attorney Martinez. Nag-CR lang saglit, Architect Valeria!" Tumawa si Adonis kahit wala namang nakakatawa sa sinabi niya.

Sabay kaming lumingon kay Kalix na natanaw kong lumabas na nga ng C.R. Nahugot ko ang hininga ko habang pinapanood siyang maglakad pabalik sa couch nila. Umupo siya sa tabi ni Amethyst at may binulong dito.

Amethyst smiled and put her hand on Kalix's leg. Nakangiti na si Kalix ngayon habang nakikipag-usap. He was leaning on Amethyst to whisper on her ear and the lady would always giggle.

"Architect!" Adonis blocked my view again. "Kumusta ka naman?!"

Napainom na lang ako sa cocktail na kanina pa naghihintay sa lamesa. Pakiramdam ko ay pinagtatakpan nitong si Adonis ang kaibigan niya. Ano naman kung makita kong naglalampungan ang dalawa niyang tropa roon?

"Love..." May lumapit na babae at hinawakan siya sa braso.

Napalingon si Adonis sa babae at nakipag-usap dito saglit. Kumaway pa ang babae kay Sam at nakipag-beso bago niya hatakin si Adonis paalis, mukhang nagseselos sa amin. Jusko naman. Hindi naman nila kailangan magselos sa 'kin. Wala naman akong balak jowain mga boyfriend nila.

Binalik ko ang tingin sa gawi nila Kalix. Nagkakatuwaan na sila roon. Kalix looked genuinely happy. He was laughing and smiling. It was rare for me to see him like that. He was always so serious but now he seemed carefree.

Memories of him drinking with his friends, kissing other women and completely forgetting about me, flashed on my mind. Siguro ganito siya noon, kaya kinaya niyang makipaghalikan sa iba. Sa sobrang saya niya ay nakalimutan niyang may girlfriend siya at ako 'yon noon.

Bumalik ang kirot sa dibdib ko. Hindi ko na sila kinayang tignan kaya uminom na lang ako roon nang uminom. Sabi ko pa naman ay hindi ako iinom masyado! Napatigil lang ako nang hinatak ako ni Yanna paalis para sumayaw sa gitna. Kung sino-sino pa ang nirereto sa 'kin ng gaga.

"This is my friend!" Tinulak ako ni Yanna sa lalaki. Nabunggo tuloy ako sa dibdib no'n! Nakakagulat naman 'tong babaeng 'to!

"Hey!" The man cutely smiled at me. Gwapo siya, oo. Kakaiba 'tong si Yanna, ah. Ang daming nahahanap agad.

"Don't worry, Luna, I know him! He's a pilot!" Parang lasing na sabi ni Yanna at tinuro-turo pa ang lalaki sa harapan ko.

Nakipag-usap ako saglit sa lalaki. Hindi kami masyadong nagkakarinigan kaya sumisigaw ako sa tenga niya. Nang mapagod ang lalamunan kakasigaw, inaya ko siyang maupo sa couch namin sa loob ng V.I.P. area dahil doon mas muffled ang tunog.

I didn't know what got into me but I just found myself making out with the guy. Ang kamay niya ay nasa bewang ko na, pulling me closer to him. Ang kamay ko naman ay nasa leeg niya habang nakikipaghalikan. I can almost taste the alcohol in me.

"Oh my god!" Napasabunot sa sarili niya si Via na kakarating lang.

Napatigil tuloy ako at lumingon sa kanya, gulat dahil narito na siya. Napatingin din ang lalaking kasama ko, wiping the side of his lips a little using his thumb. He was a good kisser and he tasted like cherries!

"Via!" Masayang bati ko at tumayo para yakapin siya. I missed her!

"You're so drunk!" Pinagalitan niya 'ko kaagad.

Binagsak ko ang sarili ko sa couch at napahawak sa ulo ko dahil sa biglaang hilo. Narinig kong nakikipag-usap si Via sa lalaki kaya ito umalis. Gusto kong awayin si Via dahil pinaalis niya ang lalaki ko pero masyado akong hilo para roon.

"Nakakainis ka, 'yun na sana, e. May sex life na sana ako!" Sumimangot ako sa kanya. Kaya dry season ko, e! Itong mga 'to, pinipigilan ako lagi! Buti pa si Yanna, maraming nirereto!

"God, nasaan na ba sila Kierra?" Napasapo sa noo niya si Via habang inaayos ang upo ko.

Everything was spinning. Hinawakan ko pa ang ulo ko, umaasang titigil 'yon kapag steady lang. Hindi rin. Mas nakakahilo pa ang tunog sa labas. Mga taong nag-eenjoy! Pati ang ilaw, nakakahilo!

"Is she okay?" Dumilat ako at nakita si Leo na napadaan lang sa table namin.

"Yeah, lasing lang," sagot ni Via.

Nag-aalalang tumingin sa 'kin si Leo nang makita ang itsura ko. Umayos tuloy ako ng upo at tumingin sa kanya. Dahil lasing ako, parang gusto ko siyang biro-biruin.

"Attorney Perez!" Bati ko. "Upo ka, dali!"

Nanlaki ang mga mata niya at tumingin sa paligid bago siya umupo sa tabi ko. Nakita kong nag-aalala nga siya sa kalagayan ko ngayon pero tinawanan ko lang ang itsura niya.

"Single ka ba, Attorney?" I asked.

"Huh?!" Nagulat siya sa tanong ko. I giggled and got another drink. "Dude, she's so wasted," sabi niya kay Via.

"Single ka ba?" Ulit ko. "Why are you not answering? You can answer in court but you can't answer me?!"

"Single, why?" Nagtatakang tanong niya.

"Let's kiss!" Masayang sabi ko.

"Luna!" Agad na suway ni Via.

"Luna, I don't want to die yet," takot na sabi ni Leo.

I pouted and drank the remaining alcohol in my glass. Nilapag ko 'yon sa table at umayos ulit ng upo. Nawawala ang hilo ko kapag maayos ang upo ko kaya 'yon ang ginawa ko.

"Nakakamatay bang halikan ako?" Reklamo ko.

Nakita kong napadaan din si Adonis sa table namin, may dala-dalang bote ng Black Label. Napahinto siya at nagsalubong ang kilay nang makita si Leo sa tabi ko.

"Bro..." Leo was already defensive.

"Ano 'yan, ha?! Isusumbong kita!" He dramatically pointed at Leo.

"Adi, ayaw niya 'kong halikan." I rolled my eyes.

"Ha?!"

Gulat si Adonis nang ipabalik-balik ang tinging may halong pag-aakusa sa 'kin at kay Leo. Muntik pa niyang mabitawan ang hawak na Black Label. His face screamed betrayal.

"Lasing lang siya, bro..." Umiling si Leo para itanggi, mukhang takot na takot na.

"ATTORNEY!" Sigaw ni Adonis at umalis.

Tumayo naman si Leo at agad hinabol ang kaibigan. Hinayaan ko na lang sila roon na mag-laro ng habul-habulan. Parang mga bata. Ang tatanda na naglalaro pa sa club! Hinanap ko si Via pero nawala na rin siya sa table. Siguro ay hinanap sila Kierra.

"Iniwan ba naman ako!" Reklamo ko sa sarili ko.

Kinuha ko ang Hennessy para mag-lagay ulit sa baso ko nang may pumigil na kamay doon.

"That's enough." Kalix sounded mad.

Inis kong inagaw ang bote sa kamay niya pero hindi niya binigay sa 'kin 'yun. Ano ba 'yan! Ano bang problema nito? Binitawan ko na lang at umusog ako ng upo para malayo sa kanya. Bakit ba siya nandito?

"You're drunk." Umiling si Kalix at nilapag ang bote doon sa table. Well, duh! Para namang hindi ko alam 'yon!

Umusog ako ulit nang umupo siya sa tabi ko. Humalukipkip ako habang nakatingin lang sa harapan, pinapanood mula sa glass door ang nagsasayawan sa labas.

"Paki mo," bulong ko.

"I told you, I care," kalmadong sabi niya.

"When you shouldn't!" I hissed.

He let out a heavy sigh before talking. "Nasaan ang mga kaibigan mo?"

"Hindi ko alam. Nagsasaya siguro. Uuwi na 'ko!"

Tumayo ako at kinuha ang bag ko. Dahil sa biglaan kong pagtayo, muntik pa 'kong matumba kung hindi lang hinawakan ni Kalix ang braso ko. Agad kong binawi sa kanya 'yon at naglakad paalis.

Abala ako sa paghahanap ng susi ng kotse ko sa bag ko nang maramdaman kong sinusundan ako ni Kalix hanggang sa parking lot.

"You shouldn't drive," sambit niya sa likod ko.

Huminto tuloy ako sa paglalakad para humarap sa kanya. Nagsilaglagan na ang laman ng bag ko dahil sa biglaang paglingon ko sa gawi niya. Napabuntong-hininga ulit siya at niluhod ang isang tuhod para pulutin ang mga nahulog na gamit.

"And you shouldn't have followed me here, you stalker!" Paratang ko kaagad.

Tumayo siya at kinuha ang bag ko para ibalik ang mga nalaglag doon. May make-up, susi, cellphone, at wallet. Inayos niya pa ang pagbabalik para hindi gulo-gulo. Napasinghal ako nang kuhanin niya ang susi ng kotse ko at binulsa.

"Hey! Magnanakaw!" Sigaw ko kaagad. Lumapit ako para bawiin sa kanya 'yon pero kinuha niya ulit at tinaas para hindi ko maabot. "Ang mature mo, ha!" Inis na sabi ko.

"You can't drive." Iyon lang ang sinabi niya.

"Excuse me, I can drive! I took driving lessons so I can drive!" Kung ano-ano na lang ata ang sinasabi ko.

He chuckled because of what I said na para bang nagbibiro ako! Totoo namang marunong akong mag-drive kaya bakit niya sasabihing I can't?! Umatras pa siya nang humakbang ako palapit para kuhanin ulit ang susi. Inis ko siyang hinampas ng bag ko nang hindi ko maabot.

"Nahihilo na nga ako, pinapaglaruan mo pa 'ko!" Naiiyak na 'ko sa inis. "Tangina, lagi na lang akong pinaglalaruan!"

His face changed when a single tear fell from my eyes because of irritation. Unti-unti niyang binaba ang kamay niya at lumapit sa 'kin para hatakin ako.

"Let's go. I'll get you home." Hinawakan niya ang braso ko.

Agad ko ring binawi sa kanya 'yun. He pursed his lips and looked at me with anger and confusion.

"Ano bang problema mo, ha?! Nilalandi mo ba 'ko?!" Diretsang tanong ko.

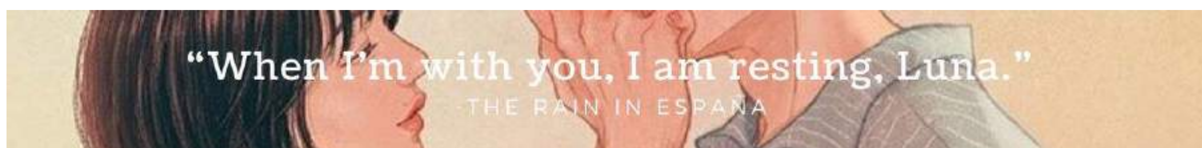
Hindi nakatakas sa 'kin ang dumaang gulat sa mga mata niya dahil sa tanong ko. Inirapan ko siya nang makita ang reaksyon niya. Masyado namang halata ang itsura niya.

"What?" Nag-salubong ang kilay niya.

"Ang sabi ko, nilalandi mo ba 'ko?" Ulit ko.

Gustong gusto kong pigilan ang sarili ko sa pagsasalita pero dahil sa alak ay nawala na 'ko sa sarili. Akala ko ay hindi niya 'ko sasagutin dahil ilang segundo na ang nakalipas ay tahimik pa rin siya. Lalagpasan ko na sana siya para umuwi nang magsalita siya.

"If yes, so what?" He asked back.
____
:)

The Rain in España (University Series #1) - 27

"Napakalandi mo!
Inis kong hinampas ulit ng bag si Kalix. Mabuti na lang ay walang nahulog muli mula sa bag ko. Inis na inis akong tinitignan ang mukha niya ngayon! Ang kapal ng mukha niyang sabihin 'yon habang may girlfriend siya.

"Hindi ka na nagbago! Manloloko ka pa rin," matalim na sabi ko at nilagpasan siya

Hindi pa 'ko nakakalayo ay hinawakan niya na ulit ang braso ko at pilit hinarap sa kanya. Seryoso siya at may halong galit ang mga mata. "Where are you going?" Pero kahit ganoon ay kalmado pa rin siyang nagtanong.

"Uuwi! Bitawan mo nga 'ko! Ang landi mo!" Inagaw ko ulit ang braso ko.

Hindi pa rin talaga niya 'ko tinigilan at talagang humarang pa siya sa dinadaanan ko. Hilong hilo na 'ko kaya huminto na 'ko sa paglalakad at humawak sa ulo ko. Gusto kong hampas-hampasin si Kalix pero parang nawawalan na 'ko ng gana makipagtalo.

"Please lang, Kalix, wala akong balak maging kabit!"

Napaawang ang labi niya sa sinabi ko at saglit na natigilan. Nang makaget-over, tumikhim siya at nilabas ang susi ng kotse ko mula sa bulsa niya.

"I'll take you home and we'll talk when you're sober," seryosong sabi niya.

Hindi na 'ko nakipagtalo dahil gustong gusto ko nang umuwi. Hindi niya binitawan ang susi ng kotse ko hanggang sa makasakay na 'ko sa sasakyan niya. Hindi ko alam kung kailan niya balak ibalik sa 'kin 'yun pero nawawalan na 'ko ng pakialam. Mas may pakialam pa 'ko sa ulo kong tumitibok na sa sakit.

"Water." Kinuha niya ang tumbler sa backseat at inabot sa 'kin.

Uminom naman ako roon, umaasang mawala ang pagkahilo ko. Hindi talaga nakakatuwang uminom nang sobra. Bukod sa masakit na nga sa ulo, kung ano-ano pa ang lumalabas sa bibig ko. Parang hindi ko mapigilan. Ayoko na lang mag salita!

"Tapos ihahatid mo pa 'ko. Ang landi mo talaga..." Bumubulong-bulong na 'ko pero alam kong naririnig niya. Dapat ay sa utak ko lang 'yon! Bakit ko sinabi?!

Hindi niya pinapansin lahat ng binubulong ko. Hindi man lang dinedeny ang mga sinasabi ko. Mukhang aminado siya sa sarili niyang malandi siya, ha.

"Baka nakakalimutan mo si quartz. Hello? Iniwan mo siya roon pagkatapos mong makipagbulong-bulong-bulungan!" Ang haba ng sinabi ko.
"Quartz?" Kumunot ang noo niya habang nagda-drive.

"E, 'di 'yung girlfriend mo. Remember? 'Yung pinalit mo sa 'kin?!" Matalim ko ulit siyang tinignan.

Suminghap siya at mukhang sinusubukan panatiliin ang maikling pasensya para sa 'kin. Hindi niya 'ko tinignan pero humigpit ang hawak niya sa manibela.

"I never replaced you," seryosong sabi niya.

"Ano lang?! Napakasinungaling mo! Kitang-kita ng dalawang mata ko 'yung paglalandian n'yo roon sa couch! May bulong-bulungan pa, patawa-tawa, at may paghawak sa binti!"

I sounded like a fucking child! Ayoko na! Please, huwag na sanang bumuka bibig ko kahit kailan. Sinisi ko lahat ng 'to sa alak. Why was I saying everything on my mind out loud?!

"The music was loud so I needed to whisper. We were talking about Adonis, the reason why I was laughing." Pagpapaliwanag niya.

"At 'yung kamay sa binti?!" I asked.

"She does that to everyone," he said like it should console me.

Nakasimangot pa rin ako at pinag-krus pa ang braso ko sa dibdib. Hindi ko gusto 'to. Ngayon lang ulit ako nalasing at parang pinapahiya ko ang sarili ko. Bakit nga ba parang ina-antagonize ko siya sa tono ko? Why was I affected?

"Drink a lot of water. We'll talk about this tomorrow, okay?" He said softly.

Umirap ako at uminom na lang ulit ng tubig. Marami pa kong gustong sabihin pero kinakagat ko ang dila ko para pigilan ang sarili ko. Kung hindi, baka lahat ng hinanakit ko sa nakaraan ay masabi ko. Ayokong umiyak dito sa harapan niya.

Akala ko ay tapos na. Akala ko moved on na 'ko kaya bakit apektado pa rin ako? Sa loob ng ilang taon, alam ko sa sarili ko na wala na 'kong pakialam pero simula noong dumating siya at magkita kami ulit, parang bumalik sa 'kin lahat kahit hindi naman dapat.

Lahat ng sakit, galit, at pagsisisi. Lahat 'yun, parang unti-unting nag-iipon ulit sa puso ko. Bumibigat na naman tuloy ang pakiramdam ko. I went out with other people too and tried to ignite the flame of love inside me but it was all half-hearted. Mas gusto kong tinutuon ang atensyon ko sa trabaho. Bakit ba kasi kailangan pa niyang bumalik?

Hindi pa nakakatulong na nakikita ko silang magkasama noong babaeng dahilan kung bakit kami nag-away. Paano niya nagagawa 'yun? Siguro, para sa kanya, tapos na. Ako na lang ata ang naiwan dito sa nakaraan.

"Gusto na kitang kalimutan," mahinang sabi ko.

"I was also constantly praying for that back then, Luna," he said with so much pain.

Umiling ako at tumingin sa labas para pakalmahin ang sarili ko. Ayokong umiyak. Pigil na pigil ang luha ko habang bumabalik sa 'kin lahat ng pangyayari. Siya lang ang minahal ko nang ganoon at sobrang sakit para sa 'kin na kailangan naming mag-hiwalay.

"Tangina, bakit ka pa kasi bumalik..." My voice broke

Hindi siya nagsalita. Natahimik kami sa loob ng kotse habang binabagabag ako ng napakaraming emosyong pilit kong tinatago. Pinunasan ko ang tumulong luha gamit ang kamay ko.

"I'm sorry," he whispered.

Umiling ako at hindi na nagsalita. Parang iniiyak ko na lang lahat ng alak na ininom ko. Naghanap ako ng panyo sa bag ko at mas lalo lang nainis dahil wala akong dala. Natigilan ako nang tahimik na inabot sa 'kin ni Kalix ang panyo niya.

He swallowed hard without looking at me. Parang ayaw niya talaga akong tignan at makitang umiiyak dito. Mabuti na nga lang dahil ayaw ko ring makita niyang mahina ako.

Kinuha ko ang panyo at pinunas sa luha ko. Ngayon ko na lang ulit iniyak lahat ng nararamdaman ko. Hindi talaga healthy para sa 'kin ang makasama si Kalix. Masyadong masakit at mabigat sa pakiramdam ang makita siya... Makita siyang may iba.

Hindi niya alam kung ilang gabi akong umiiyak, kinekwestyon ang sarili ko kung saan ba 'ko nagkulang. Kung bakit o paano niya nagawa sa 'kin 'yun. Hindi ba 'ko sapat? Saan ako nagkamali?

Dumating ako sa puntong gustong gusto ko na siyang puntahan at magmakaawa sa kanyang kami na lang ulit. Kahit lokohin niya 'ko nang paulit-ulit, ayos lang, kasi sa kanya ako masaya. Ganoon ako ka-handang magpakatanga sa kanya.

Pero kahit anong gawin ko, kinailangan naman talaga naming mag-hiwalay. Hindi na kami maganda para sa isa't isa noon. Ang dami naming problema. We needed to part ways to grow individually... Pero hindi pa rin mawawala sa akin ang sakit at pagsisisi. Kung hindi ba kami naghiwalay noon, kung pinatawad ko ba siya, kung hindi ko ba siya sinigawan at sinaktan, masaya pa rin kaya kami hanggang ngayon?

For me, relationships can't last long. Lahat ng kaibigan ko, nasaktan na sa mga lalaking mahal nila at nag-hiwalay na rin kahit kita ko kung gaano nila kamahal ang isa't isa... Siguro sooner or later, kung hindi kami nag-hiwalay ni Kalix noong araw na 'yon, eventually mare-realize din namin na hindi kami healthy para sa isa't isa. Either makakahanap siya ng iba o magsasawa rin siya sa 'kin.

"Hindi mo dapat ginagawa 'to. Don't make the same mistake again, Kalix. Ayokong maranasan ni Amethyst kung ano ang naranasan ko noon. Mahirap." I faked a smile.

Hindi siya nagsalita. Hinayaan niya lang ako sa mga sinasabi ko. Tingin niya siguro ay lasing na lasing ako at hindi ko maiintindihan kung ano man ang sinasabi niya ngayon. Gusto ko siyang magsalita pero kung ayaw niya, hindi ko naman 'yun mapipilit.

"We're not together," he said after a long silence.

Napalingon ako sa kanya, hindi alam kung maniniwala ba sa mga sinasabi niya ngayon.

"I don't know where you got that from but Amethyst and I are not together," seryosong paliwanag niya.

"Maniniwala ba 'ko?" Nahihirapang sabi 'ko. Sa dami ng taong nagsasabi na sila, pati kapatid niya, hindi ko na alam kung maniniwala pa 'ko. Nagawa niyang magsinungaling noon kaya anong pinagkaiba ngayon?

"Kailan ka ba naniwala sa 'kin?"

Napatingin ako sa kanya. Ramdam na ramdam ko ang hinanakit at sakit sa boses niya. He bit his lower lip and tried his best to focus on the road, kahit kitang-kita kong nahihirapan siya.

"Naniwala ako sa 'yo noon," sambit ko pabalik.

"How can you when you didn't even give me time to explain?" His voice trembled a bit.

Ngayon, napagtanto ko nang hindi lang ako ang naapektuhan pa rin sa nangyari noon. Gusto ko mang pag-usapan, pakiramdam ko ay hindi tamang ngayon na ganito ako. Na may alak sa sistema ko. Gusto ko kapag nag-usap kami ay maayos ang kalagayan ko.

"Right, lawyers are the greatest liars," Kalix smiled bitterly.

Hindi ako nagsalita at kinagat ang labi ko para pigilan ang sarili kong umiyak muli. Mabuti na lang ay nakarating na kami kaagad sa tapat ng lobby ng condo ko. Tinanggal ko ang seatbelt ko at huminga nang malalim.

"Thank you," sambit ko.

"I'll bring your car tonight," maikling sabi niya.

Tumango ako at bumaba na ng sasakyan niya. Umakyat na kaagad ako at naglinis ng katawan bago matulog. Uminom na rin ako ng maraming tubig para hindi sumakit ang ulo ko pagkagising ko bukas.

Maaga ako sa site kinabukasan para makausap si Sevi tungkol sa bahay ni Kalix. Buong linggo, iyon lang ang ginawa ko. Tinapos ko lahat ng 'yun at tinulungan ako ni Sevi sa floor plan. Hindi kami gaanong nagkita ni Kalix dahil ine-email ko lang sa kanya ang design for approval.

Saka lang ulit kami nagkita noong sinimulan na ang paggawa ng bahay niya pagkatapos ng dalawang linggo. Pagkarating ko roon, may kausap si Sevi na construction worker at may tinuturo siya sa blueprint.

"Engineer!" Bati ko pagkalapit.

Ngumiti siya at tinapik sa balikat ang kausap niya. Pagkaalis no'n, niyakap ako ni Sevi saglit bago niya hinawakan ang baba ko para matignan ang itsura ko.

"Okay ka na?" Tanong niya sa 'kin, nag-aalala.

Ngumiti ako sa kanya at hinampas ang kamay niya. Malungkot kasi ako habang tinatapos namin ang blueprint kaya ganito kung ituring niya 'ko. Inagaw ko 'yon sa kanya at pumasok sa loob ng bahay. Naglalagay na sila ng foundation ngayon para roon sa extension ng bahay. Noong isang linggo kasi ay inayos na nila ang lupa para mabilis ang construction.

Noong hapon lang bumisita si Kalix. Hindi ako nakapaghanda sa presensya niya kaya nagulat pa 'ko nang lumabas ako at nakita kong kausap niya si Sevi. May tinatanong siya tungkol sa blueprint.

Bakit hindi ako ang tanungin niya? Iniiwasan ba niya 'ko dahil sa mga sinabi ko noong lasing ako?

Bumalik na naman 'yun sa 'kin! Gusto kong i-untog ang sarili ko sa kahihiyan. Bakit ko ba sinabi ang mga 'yon?! Paulit-ulit ko pang sinasabi sa kanyang malandi siya. Nakakahiya.

Umiwas ako ng tingin nang bumaling si Kalix sa direksyon ko. Nagmamadali akong pumasok ulit sa bahay at nagkunwaring may tinitignan sa pader. Mas kinabahan ako nang maramdaman kong pumasok si Kalix sa bahay.

"Hi," he greeted me.

Tinignan niya rin ang tinitignan ko pero na-realize niya rin kaagad na wala naman talaga akong pinagmamasdan! Akala mo'y nakatingin sa painting pero plain wall lang naman ang tinitignan ko!

"What's up?" I tried to be casual. Nakangiti pa 'ko, umaasang hindi niya maaalala ang mga pinagsasasabi ko noong nalasing ako.

"I've been so busy," sagot niya naman.

"Haha, ako rin," sagot ko at agad siyang iniwan doon.

Minumura ko ang sarili ko nang maglakad ako palabas sa backyard. May iba roong nagmemeryenda na. Mukhang dinalhan nga sila ng pagkain ni Kalix at naglagay rin siya ng mga upuan para pahingahan.

"I brought food," sambit ni Kalix na sumunod sa 'kin.

"Hindi ako gutom. Salamat na lang," sabi ko habang naglalakad pa rin. Sunod naman nang sunod 'tong lalaking 'to. Hindi ba siya makaramdam na iniiwasan ko siya, ha?

"Architect! Nakakuha ka na ba ng pagkain?!" Sigaw ni Sevi sa hindi kalayuan. Napatigil ako. "Kanina ka pa nagrereklamo sa 'king gutom ka na, ah!"

Parang gusto ko siyang sakalin! Lumingon ako kay Kalix na nakataas na ang isang kilay sa 'kin, alam na ngayong nagsinungaling ako. Nilaglag na 'ko ng kaibigan ko kaya wala akong choice kung hindi bumalik na sa loob. Nagugutom na talaga ako.

Wala pang gumagalaw sa kusina kaya roon na lang ako naupo. Doon nilapag ni Kalix ang pagkaing binili niya para sa 'kin.

"Next time, text me if you want to request a specific type of food." Sumandal si Kalix sa breakfast table.

"I don't have your number." Umirap ako.

Kalix licked on his lower lip and tried to stifle a smile. "I still have my old number for personal use."

"Yeah, I deleted it," malamig na sabi ko.

"Oh..." He slowly nodded and got his phone out of his pocket.

He dialed a number and I immediately heard my phone ringing. Hindi na 'ko nagtaka kung paano niya nalaman ang number ko dahil hindi naman ako nagpalit ng number. Mayroon lang akong isa pang number for business. Hindi ko lang maintindihan kung bakit naka-save pa 'yun sa kanya. Pahirapan pa kaming nag e-email-an.

Kinuha ko ang phone ko at sinave ang contact niya as 'Atty. Martinez'. Pagkatapos, tinago ko na rin. Tahimik akong kumain. Siya naman, may sinagot na tawag. Lumayo siya nang kaunti sa 'kin habang nakikipag-usap doon.

"No, I won't do that," rinig kong sabi niya sa kausap niya. "Adonis, shut the fuck up. I won't do that." Mukhang napipikon na siya.

Nakipag-away pa siya roon habang kumakain ako kaya sobrang halata ng kuryosidad sa mukha ko nang maglakad na siya pabalik. Sumandal ulit siya sa breakfast table at bumuntong-hininga.

"Adonis wants to invite you over dinner." Parang napilitan siyang sabihin 'yun.

Kumunot ang noo ko. "Para saan?"

"It's his birthday," sabi ni Kalix na parang natalo siya.

Pinagmasdan ko pa ang itsura niya. Nandoon kaya si quartz? Parang nakakatakot pumunta kapag naroon siya. Baka sabunutan na lang niya 'ko bigla. May gusto pa rin kaya siya kay Kalix hanggang ngayon? Nakakahiya rin dahil ang dami kong pinagsasasabi sa likod niya.

"Amy won't be there," agap ni Kalix nang makita ang reaksyon ko.

Nag-isip ulit ako. Kawawa naman si Adonis. Pagbibigyan ko na nga dahil birthday niya. "Sige," pagpayag ko.

Hindi ko alam kung masaya si Kalix dahil pumayag ako. Hindi ko rin alam kung bakit parang may tinatago siya. Basta, excited akong malaman 'yon. Noong sumapit ang 6 PM, bumaba na kami ni Kalix gamit ang sariling kotse. Bale, sumunod na lang ako sa kanya papunta sa venue.

Bandang huli, doon lang pala sa condo ni Adonis. Pagkapasok namin, I was expecting many visitors but it was just Leo sitting in the couch. Tumingin ako sa paligid, umaasang mayroon pa pero 'yun lang talaga.

"Architect! Buti nakadalo ka!" Salubong sa 'kin ni Adonis na naglalabas ng wine.

"Birthday mo ba talaga?" Nagtatakang tanong ko. Bakit walang tao? Bakit kami lang ang narito? Akala ko naman birthday party!

"Oo, bukas!" Natatawang sabi niya sa 'kin.

May pinag-usapan pa sila ni Kalix sa pinto habang ako, binaba ang bag ko roon sa may couch at umupo malapit kay Leo. Nahihiya akong bumati sa kanya nang maalala ang mga pinagsasasabi ko noong nalasing ako.

Nagulat ako nang umupo si Kalix sa gitna namin ni Leo. Sa dami ng space, sa gitna pa talaga namin? Pinagsiksikan ang sarili. Agad namang tumayo si Leo at lumipat sa kabilang couch habang nerbyos na nakangiti sa 'kin. Narinig ko ang malakas na tawa ni Adonis.

"Ang saya n'yo talaga panoorin!" Sabi niya.

"Anong gagawin dito?" Nagtatakang tanong ko.

"Nagluto ako para sa inyo! Ngayon ko ice-celebrate ang birthday ko kasama ang aking best buddies!" Nag-finger heart si Adonis.

"Ulol," bulong ni Leo.

"Dumbass," bulong din ni Kalix.

Tinawanan lang sila ni Adonis at bumalik na doon sa kusina. Naka-apron pa siya habang nagluluto roon. Sana lang ay masarap ang pagkain para hindi ko pagsisihang dumalo ako rito. Akala ko talaga ay birthday celebration! Dinner lang pala!

Tumayo ako saglit para silipin ang ginagawa ni Adonis doon sa kusina. Mukhang maayos naman. "O, Architect! Bakit ka nandito?!" Gulat siya nang lumitaw ako sa gilid niya.

"Bawal ba?" Tanong ko. Lumingon siya roon sa living room kung nasaan si Kalix at Leo.

"Bawal! Baka may magsuntukan doon sa couch! Kaya nga kita inimbita dito, e! Bumalik ka doon, bilis!" Mahina niya kong tinulak pabalik.

Kumunot ang noo ko at nakitang hindi kinakausap ni Kalix si Leo. Ano bang mayroon? Magkaaway ba ang dalawa? Mukha namang si Leo lang ang natatakot kausapin si Kalix na walang pakialam. Nagphophone lang siya.

"Sungit ni Attorney Martinez." Umiling-iling si Adonis. "Mas malupit 'yan kapag nasa korte. Sana napanood mo noon. Mas nakakatakot siya, e. Sayang nga hindi na siya nag-take ng criminal cases ulit, e," bulong ni Adonis na parang ayaw niyang may makarinig.

"Nag-resign siya, 'di ba?" Tanong ko. "Sa dati n'yong firm?"

"Oo, wala naman siyang choice, e." Ngumiti sa 'kin si Adonis. Napataas ang kilay ko, nagtataka. Bakit naman walang choice? Napansin ata ni Adonis kaya dinugtungan ang sinabi. "Ang sabi sa kanya ng boss namin, either he will resign or he will take that case. Wala pang isang araw, naglapag na siya ng resignation letter."

"Anong case?" Tanong ko para masigurado.

"'Yung sa anak ng Mayor."

Natigilan ako at hindi nakapagsalita. Kaya ba siya nawalan ng trabaho, dahil tinanggihan niya ang case na 'yon? He was a starting lawyer. Kung napanalo niya 'yon, ang galing niya na sana. Matunog ang pangalan niya pero that case could've been his biggest break.

"He took cases worse than that pero doon lang siya tumanggi. Hindi ko rin gets," Adonis shrugged. "Kayang kaya niya naman ipanalo 'yun. Ang laki rin ng offer."

"Kinuha 'yun ni Amethyst, diba?" Nahihirapan akong magsalita.

"Kalix asked her to take it," sambit ni Adonis.

Tumalikod siya sa 'kin para mag-hain ng plato. Nang sulyapan ko si Kalix sa couch, nakikipag-usap na siya ngayon kay Leo. Hindi naman pala sila magkaaway.

"Bakit daw?" Nagtatakang tanong ko.

"Ewan ko. 'Yun din ang unang talo ni Amy." Tumawa si Adonis.

Mas naguguluhan na 'ko sa nangyari. Hindi 'yun basta-basta kinuha ni Amethyst. Si Kalix mismo ang nagsabi sa kanyang kuhanin 'yun at natalo siya kahit hindi naman siya natatalo. May pinag-usapan ba sila?

"Basta ako, back-up ako lagi ni Attorney! Kita mo, noong nagtayo ng firm, join agad ako! Naiwan 'tong si Leo at Amy kasi malaki na sahod nila roon. Traydor," pagbibiro ni Adonis.

Tulala lang ako sa hapag nang tawagin na sila ni Adonis para kumain. May pinag-uusapan silang kaso habang ako ay paunti-unti lang ang kain habang nag-iisip. I knew Kalix had deeper reasons. Somehow, nacucurious ako kung bakit nagka-ganoon.

"Cheers!" Tinaas ni Adonis ang wine glass niya.

Sumali ako doon at uminom ng wine. Pagkalapag ko, naramdaman ko ang tingin ni Kalix sa 'kin kaya bumaling rin ako sa kanya. Nag-aalala siya sa itsura ko kaya ngumiti ako sa kanya para sabihing okay lang ako. Masyado yata akong nag-iisip.

"Do you want to get some fresh air?" Tanong ni Kalix sa 'kin.

Tumango ako. Nagpaalam kami saglit kila Adonis at hindi naman kami pinigilan. Tuwang-tuwa pa nga siya nang umalis kami ni Kalix. Lumabas kami roon sa sliding door sa may living room at lumabas sa balcony.

Napabuntong-hininga ako habang hawak ang wine glass at nakatingin sa mga ilaw galing sa iba't ibang building. Sumandal din si Kalix sa tabi ko at pinagmasdan din ang mga ilaw. Gabing-gabi na at ramdam ko na rin ang lamig sa hangin sa balat ko.

"I heard you resigned because of Miguel's case," panimula ko. Natahimik siya at nilipat ang tingin sa basong hawak niya. "Bakit? Ang sabi ni Adonis, kaya mo naman ipanalo 'yon but you chose not to. Why?"

Ngumiti siya nang tipid habang nag-iisip ng sasabihin. Parang may mga alaalang bumabalik sa kanya na hindi niya masabi.

"I don't want to defend an abuser," sambit niya.

I chuckled. "Alleged. Remember? You said innocent until proven guilty."

"You're learning something." He drank on his wine, hiding a smile underneath the glass. He looked proud of me.

"You said your opinion won't matter in court. Guilty or not, hindi ikaw ang magdedesisyon kundi ang korte. So why did you reject the case?"

He sighed heavily and looked up, his Adam's apple showing. Sinundan ko ang tingin niya sa buwan. It was beautiful. Full moon pa ngayon.
"It was important to you," sambit niya.

Napabalik ang tingin ko sa kanya. My heart jumped. I already expected him to answer that but it felt different hearing it from him in person.

"I knew how important it was to you and to your cousin. I didn't want to disappoint you." He smiled shyly.

"But I was already gone when it happened."

"You were never gone."

I bit my lower lip and stared at him with hopeful eyes. Bakit kailangan niyang sabihin 'yun? Pakiramdam ko ay umaasa na naman ako na baka pwede pa kami kahit ang sakit ng pinagdaanan naming dalawa.

"You didn't have to sacrifice your job for it," nahihirapang sabi ko.

He chuckled sarcastically.

"I told you, I would give up anything for you."

It sounded too good... Too good that I feared for myself. Gusto ko ulit maiyak sa harapan niya dahil kahit ganito ang sinasabi niya, parang nasasaktan pa rin ako. It was part of the reason why we broke up. Because he was so willing to give up anything for me. It wasn't healthy.

"You shouldn't," I sighed.

He looked at me. "If I took that case, would I still have a chance to talk to you again?"

Hindi ako nagsalita. Pakiramdam ko, kung napanalo niya 'yon at nanatiling nasa labas ng kulungan si Miguel, hindi ko makakayang kausapin siya. Alam kong matagal na kaming wala at wala na dapat kaming pakialam sa isa't isa pero masyadong importante ang kaso na 'yun sa 'kin dahil doon ako nahulog sa kadiliman. Noong panahon na 'yon na naghihirap si Kierra, it was total darkness for me.

My works were affected. I didn't feel happy about doing my plates anymore. Nothing could ever satisfy me that time. Parang lahat ng ginagawa ko, mali. Pagod na pagod ako, dala-dala ang problema ni Kierra sa likod ko dahil sa guilt. It was the guilt of not checking up on her. Iyon ang dahilan kung bakit gusto kong gumawa ng paraan para makabawi sa kanya pero kasabay noon ay ang pagkawala ko sa sarili... At hindi ko napansin na habang nawawala ako, pinipilit akong hanapin ni Kalix.

"Are you happy?" He asked me when I refused to talk.

Tumingin ako sa buwan at ngumiti nang tipid. "Of course," sagot ko.

Kung susubukan siguro niyang makipagbalikan sa 'kin ngayon, hindi ako papayag. Marami pang tanong na hindi nasasagot at marami rin akong kailangang ipaliwanag sa kaniya. I did him wrong too. Hindi magandang makipagbalikan sa kanya. Pakiramdam ko naman ay alam niya 'yon kaya niya 'ko inuunti-unti.

O baka ako lang talaga ang naga-assume na may balak siyang subukan ako ulit.

"Bumalik na tayo sa loob," aya ko sa kanya.

Tumango siya at sumunod sa 'kin pabalik. Naabutan pa namin si Adonis na inaasar si Leo sa kung ano. Sa lakas niyang mang-asar, kitang kita kay Leo na pikon na siya.

"Isusumbong kita! Mag-file ako ng disbarment complaint. Gross immorality!" Tumatawang sabi ni Adonis.

"What's that?" Curious na tanong ko kay Kalix.

"A lawyer is expected at all times to uphold the integrity and dignity of the legal profession. In Layman's term, lawyers need to behave or they will lose their license. That's disbarment," pagpapaliwanag niya sa 'kin.

"So if you want a good husband, Luna, marry a lawyer. Kapag nambabae, pwede mong i-reklamo. Boom, tanggal lisensya." Tumawa si Adonis.

"That's not always the case," pakikipagtalo naman ni Leo.

Napailing si Kalix at kinuha ang bote ng wine para magsalin doon sa baso niya. Nanatili naman akong nakatayo sa pasukan ng dining habang pinapanood ko ang dalawang abogadong magtalo roon.

"May kilala akong lawyer, Luna! Reto ko sa 'yo." Tumingin si Adonis kay Kalix habang nakangisi.

"Wala pa 'kong plano mag-pakasal, Adi." Tumawa ako at umupo doon sa dining.

"Bakit naman? Swear, mabait siya. Kaya ka niyang ipaglaban, hindi lang sa pag-ibig, kundi pati sa korte, ahaha!" Pangungulit ni Adonis. Nahahawa ako sa tawa niya. Bakit ganoon siya tumawa?

Hindi ko alam kung lasing na 'to o ano. Mukhang wala namang pinagkaiba kapag lasing siya o hindi, e. Ganoon pa rin naman siya kakulit.

"Saka na 'ko magpapakasal kapag nakapagpatayo na 'ko ng bahay," sagot ko naman.

"Nako, madali na 'yan!" Hindi nakatakas sa 'kin ang pagsiko ni Adonis kay Kalix. "May bahay naman na ang irereto ko sa 'yo, ginagawa pa nga lang noong babaeng balak niyang-"

"That's enough wine for you." Kinuha ni Kalix ang basong hawak ni Adonis.

"How about you, bro? When are you going to marry?" Tanong ni Leo kay Kalix. Hinintay ko rin ang sagot niya pero nagkibit-balikat lang siya.

"Kapag nakahanap na raw ng papakasalan, pre," singit ni Adonis.

"Ikaw ba si Kalix?" Pambabara ni Leo.

"Hindi! Spokesperson niya 'ko, bakit?"

Napailing na lang ako sa dalawang mukhang magtatalo na naman. Sumimsim si Kalix sa wine glass niya habang nakasandal doon sa counter. Nilabas niya ang cellphone niya at may tinype doon.

Naramdaman kong nag-vibrate ang phone ko sa bulsa kaya tinignan ko kaagad 'yon.

From: Atty. Martinez
Gusto mo na bang umuwi?

Sinulyapan ko si Kalix na nakatingin lang din sa 'kin bago ako nag-type.

To: Atty. Martinez
Ikaw ba?

From: Atty. Martinez
Tara na.

Tumango ako at tinago ang cellphone ko. Halos sabay pa kami ni Kalix na umayos ng tayo kaya halatang nag-usap kami! Napangisi tuloy ang dalawa nang makita ang gulat at hiya sa mukha ko.

"We need to go," pagpaalam ni Kalix.

"Thank you, Adi! Advance happy birthday!" I gave him a friendly hug.

Halatang ayaw niya pa kaming pakawalan pero nang makitang sabay kami ni Kalix na aalis, kulang na lang ay itulak niya kami palabas. Habang nasa elevator, tahimik lang kami at hindi nagsasalita. Nang makarating sa parking, dumiretso na kaagad ako sa sasakyan ko.

I was about to open the door when he talked.

"Architect Valeria," he called.

Napalingon ako sa kanya, hinihintay ang sasabihin niya. Naroon siya sa tapat ng sasakyan niya at hindi pa pumapasok.

"Take care," sambit niya.

Ngumiti ako at tumango. "You, too."

Sumakay na 'ko sa sasakyan ko at nag-drive paalis. Matagal bago ako nakarating sa condo ko dahil traffic. Nang makapag-shower na, humiga ako sa kama at kinuha ang phone ko. I checked my social media accounts.

I was scrolling through my Instagram feed when something caught my eye. Napatigil ako nang makitang nagpost si Kalix doon. It was his only post now that he deleted my pictures back then.

It was a picture of the full moon we saw tonight. Maliwanag 'yon at natatakpan ng kaunting maninipis na ulap.

kalixjm: Luna.

:)

The Rain in España (University Series #1) - 28

"Ilagay n'yo 'yan sa likod. Doon na kayo mag-halo."

Nandito ulit kami ni Sevi sa Tagaytay. Kahapon, naroon kami sa Rizal para sumali sa pagcheck ng site. Nagsisimula na ang ground breaking doon kaya baka mapadalas ang pagkawala ni Sevi rito. 'Yung isang project, dinaluhan na namin kanina kaya ngayong hapon, dito naman ang atensyon namin.

"Nakita ko 'yung Instagram post, ah." Nakangisi si Sevi sa 'kin.

"Hindi ako 'yon. Tawag niya lang 'yun sa buwan." Umirap ako habang tinitignan ang blueprint.

"Deny lang nang deny!" Pagpaparinig ni Sevi. "Kaka-deny mo, mahulog ka dyan ulit. Tatawanan talaga kita. Hindi na kita tutulungan maka-ahon ngayon, 'no!"

"Engineer Camero!"

Sabay kaming napalingon sa tumawag na babae. Kumunot ang noo ko at nagulat naman si Sevi sa hindi niya inaasahang pagdating ng medyo galit na magandang babae sa may gate, kakababa lang sa dalang SUV. Padabog itong naglakad palapit at naramdaman kong kailangan kong umalis kaya nagkunwari akong abala sa backyard.

Nilabas ko ang cellphone ko nang maramdamang mag-vibrate 'yon. Nag-text pala si Kalix.

From: Atty. Martinez
I'm on my way. Do you want anything?

Agad naman akong nag-tipa.

To: Atty. Martinez
The workers need food.

From: Atty. Martinez
How about you? Nag-lunch ka ba kanina?

To: Atty. Martinez
No.

Hindi na siya nag-reply pagkatapos no'n. Lumabas na lang ako ulit para i-check 'yung extension sa harapan. Lumayo ako nang kaunti para makita ko nang maigi. Napapasulyap tuloy ako kay Sevi at sa babae na mukhang nag-aaway doon.

Ano na naman bang ginawa ng kaibigan ko? Pamilyar sa 'kin 'yung babae... Bakit ba hindi ko maalala? Iba ang kulay ng buhok at medyo malayo sila sa akin kaya hindi ko makita nang maayos. Nahihiya naman akong lumapit.

Nang lingunin ako ng babae ay napaiwas ako ng tingin. Nakita kong medyo may halong kaunting galit pa ang tingin niya sa 'kin! Hindi naman niya kailangan mag-selos! Wala namang nangyayari sa amin ni Sevi!

Nang bumalik ako sa gate, narinig ko pa ang iritang sabi ni Sevi.

"Huwag ka ngang spoiled."

My mouth formed an 'o' before I entered the house. Ayoko naman maging chismosa kaya roon na lang ako sa loob ng bahay. Maya maya, dumating na rin si Kalix na may dalang pagkain. Dumaan siya sa loob papuntang backyard para ibigay sa workers bago siya bumalik at nilapag 'yung isang paper bag sa breakfast table kung nasaan ako.

"Eat," sambit niya.

Gutom na 'ko kaya hindi na rin ako tumanggi. Nagtaka 'ko dahil tatlong take-out ang nasa loob ng paper bag na 'yon! "Ang dami naman! Ano 'to? Hanggang bukas?!" Reklamo ko sa kaniya.

"You didn't eat lunch," he reasoned out.

Umirap ako at binuksan 'yon isa-isa para makapili kung ano ang gusto ko. 'Yung isa, puro kanin lang at 'yung isa, wings. 'Yung isa naman pasta. Mukhang pinapataba ako nitong si Kalix. Hindi ko naman mauubos lahat 'to!

"Si Sevi? Nabigyan mo ba ng pagkain?" Tanong ko.

Tumingin siya sa labas bago binalik ang tingin sa 'kin. Nakita ko pa ang dumaang inis sa mata niya bago tumikhim.

"No, he's... busy." He shrugged and looked outside again.

"Chismoso," pag-aakusa ko kaagad. Curious siguro 'to kung sino ang babaeng kasama ni Sevi dahil kanina pa tumitingin sa labas.

"I didn't even go near."

Tinapos ko na lang ang pag-kain ko. Nang hindi ko na kinayang ubusin, binigay ko sa kanya at sinabing siya ang umubos noon dahil siya naman ang pala-desisyong binilhan ako ng pagkarami-rami! Sumimangot pa siya pero kinain niya lang din.

Lumabas na ulit ako para i-check kung nagtatrabaho na sila ulit. "O, nasaan na si Engineer?" Tanong ko sa isang worker nang mapansing wala na sa paligid si Sev.

"Ah, umalis po, Architect," sagot niya.

Tumango ako at naisipan kaagad na asarin si Sevi bukas kung magkikita kami. Kaya pala mukhang inspired na palagi, ha... May girlfriend na pala si kumag.

Nagtagal pa ako roon habang si Kalix ay nakatambay sa labas at may ginagawa sa laptop niya. Nang mapagdesisyunan ko nang umuwi, lumapit ako sa kanya at sinilip 'yung ginagawa niya sa screen.

"Ano 'yan?" Tanong ko.

Nanlaki ang mata ko nang lumingon siya bigla sa 'kin at naramdaman ko ang sobrang pagkalapit ng mukha niya sa gilid ko. Agad akong umayos ng tayo at umatras palayo.

"It's a criminal case," sinara ni Kalix ang laptop niya at tumayo na.

"You're taking a criminal case?" Gulat na tanong ko.

Umiling naman siya kaaagad. "No, I'm helping Adonis with his."

"What is it about?" Curious na tanong ko habang naglalakad kami papunta sa sasakyan.

"Homicide. Still interested?" Tumaas ang kilay niya at binuksan ang pintuan ng SUV niya.

"You guys are defending a murderer?" Hindi makapaniwalang sumbat ko. "Isn't that wrong?"

Nagulat ako nang isara niya ulit ang pintuan ng sasakyan niya at humakbang palapit sa 'kin. Napaatras ako sa bilis ng kilos niya hanggang sa mabunggo ako sa bakod ng gate. Nilagay niya ang kamay sa may railings at tinignan ako.

"We are not wrong for defending a wrongly accused," mariing sabi niya.

"How would you know?" I arched a brow.

"The guy has two children, earns minimum wage, no wife, and does part-time jobs for his children's future. He was accused of using drugs, the reason why he committed murder. You know how it is. Powerful families would often resort to targeting and pinning a crime against the poor who has no power to defend themselves. This is a pro-bono case. I am not getting anything out of this."

Tinalikuran niya 'ko at sumakay sa sasakyan niya. Noong mawala siya sa paningin ko, doon lang ako nakahinga nang maluwag. Napahawak ako sa dibdib ko dahil sa mabigat na paghinga. He was mad! Nagalit siya sa 'kin!

Napamura ako sa sarili ko pagkapasok ko ng sasakyan. Hindi ko naman alam! Hindi ko ine-expect na magagalit talaga siya sa 'kin! Still, it was my fault. Halos hindi na nga 'ko noon pinatulog sa gabi.

Kinabukasan tuloy ay hindi ako dumiretso sa site. Dumaan ako sa kumpanya at doon bumaba sa legal department, umaasang makikita ko siya roon.

"Architect Valeria," kabadong tumayo kaagad 'yung Philip nang makita ako. "W-wala po si Atty. Martinez."

"Alam mo ba kung nasaan siya?" Tanong ko.

"Baka po nasa firm, Architect."

Tumango ako at nagpasalamat bago bumalik doon sa parking. Hindi ko pa nga alam kung paano ba 'ko magso-sorry sa kanya. Hindi ko naman alam na mao-offend siya kaagad pero kasalanan ko naman talaga 'yon kaya nga ako ang naghahabol sa kanya.

Habang nagda-drive ako, may nararamdaman akong kakaiba sa sasakyan ko pero inignora ko lang 'yon. Nang makarating ako sa firm nila, dumiretso na 'ko kaagad sa 15th floor. Kabadong kabado pa 'ko at nanginginig ang mga kamay ko kaya binulsa ko na lang. I was wearing a black sleeveless jumpsuit and silver heels. Pagkabukas ng elevator, dumiretso ako sa receptionist.

"Si Atty. Martinez?" Kinakabahang tanong ko.

"He's currently in a meeting with his client, Ma'am. Do you have an appointment?"

Appointment. 'Yan na nga ang kinakatakot kong irereply nila sa 'kin dahil iyon ang wala ako! Naalala ko tuloy ang sinabi ni Kalix dati na kung gusto ko siyang makausap, dapat ay nag-set ako ng appointment sa kanya. Ngumiti na lang ako at umiling.

"No, I'll just wait here."

Iyon nga ang ginawa ko. Gusto ko siyang i-text na nandito ako sa labas kaso baka mapikon na naman siya at sabihing hindi siya magca-cancel ng meetings para sa 'kin. Hindi naman 'yon ang gusto ko kaya hinintay ko na lang na bumukas ang pintuan. Nakakatakot minsan 'tong si Kalix, e.

Bumukas nga 'yon at bumungad sa 'kin 'yung Clara sa restaurant! Nakahawak siya sa pintuan at nakatalikod sa 'kin, nakikipag-usap pa rin at tumatawa-tawa. Hindi ko makita si Kalix dahil baka nga nasa likod siya ng pintuan.

Napatikhim ako nang i-hatid na nga siya ni Kalix sa labas. Seryoso lang ang itsura niya habang may sinasabi 'yung Clara. Nagtatawanan pa sila. Humawak siya sa braso ni Kalix at pinisil ito habang nakangiti.

"Come on, Attorney! Hindi ka na nga pumunta noong birthday ko!" Clara giggled more. They were so loud.

Umiwas ako ng tingin at nagkunwaring may ginagawa sa phone ko. Hindi ko marinig ang usapan nila pero sakto noong lumingon ako ulit, humalik sa pisngi ni Kalix 'yung Clara at agad naglakad paalis, kumakaway pa.

Nakaawang ang labi ko sa gulat nang magtama ang tingin namin ni Kalix. Medyo nagulat din siya sa presensya ko, hindi inaasahang naghihintay ako sa labas ng office niya. Nagmamadali akong tumayo para maglakad papuntang elevator. Nagbago na ang isip ko. Saka na lang pala kami mag-uusap.

Akala ko ay makakasalubong ko pa 'yung Clara sa elevator pero mukhang nakasakay na siya kaagad. Humalukipkip ako habang hinihintay ang pagtaas ng elevator para masundo ako rito.

"Hey," narinig ko si Kalix sa gilid ko.

Hindi ko siya pinansin at nilabas ang phone ko para i-text si Sevi.

To: Sevi
Tumawag ka sa 'kin bilisan mo.

Binaba ko ang phone ko saglit at tumingin ulit sa numero sa may elevator, inip na inip na. Nahagip ng mga mata ko ang pinipigilang ngiti ni Kalix dahil sa itsura ko. Ano bang nakakatawa? May nakakatawa ba?

"Sinong pinunta mo rito?" He asked the obvious.

Natigilan siya nang mag-ring ang phone ko. Sinagot ko kaagad ang tawag ni Sevi.

"Hello? Nasaan ka?" Bungad ko para magkunwaring busy ako.

[Huh? E 'di nasa site?] Sagot naman nitong si Sevi.

"Really? Kailangan daw ako riyan? Sinong nagpapatawag? Sige, papunta na 'ko," sunod-sunod na sabi ko.

[Pinagsasasabi mo?]

Kalix pursed his lips and pushed the down button on the elevator twice. Nainis kaagad ako nang mawala ang ilaw doon! Nilagpasan tuloy ako noong elevator!

"Seryoso ba? Galit na? Heto na, nagmamadali na 'ko papunta," pagpapatuloy ko.

[Ha? Hatdog.]

Barumbado talagang sumagot 'tong si Sevi! Ang slow! Hindi man lang na-gets ang sitwasyon ko! Mabuti na lang at hindi naman siya naririnig ni Kalix kaya okay lang na isipin ni Sevi na nababaliw na 'ko.

Sasagutin ko na sana ulit si Sevi nang mawala sa hawak ko ang phone ko. Napalingon kaagad ako kay Kalix na inagaw ang cellphone ko. Pinindot niya ang end call bago binalik sa 'kin.

"I'm talking to you," seryosong sabi niya.

I gritted my teeth and pretended that I was typing a message on my phone. I was keyboard smashing on my texts with Sevi. Wala akong pakialam kung iisipin niyang baliw ako o ano.

"I'm sure as hell you didn't go here just to ignore me." Hinawakan ni Kalix ang braso ko.

"Hindi nga pero nagmamadali na 'ko, okay? Pinapatawag ako sa site," pagdadahilan ko.

Nawala ang tinatype ko nang kuhanin niya na naman ang cellphone ko. Napasinghal ako at sinubukang agawin sa kanya 'yon pero pinakita niya sa 'kin ang screen ng keyboard smashes ko.

"Are you talking to someone outside Earth?" Tumaas ang kilay ni Kalix.

Agad kong inagaw ang cellphone ko at inirapan siya. Tinanggal ko na rin ang hawak niya sa braso ko. Naaalala ko lang ang paghawak sa kanya noong babae niya. Nakakainis naman 'to, e! Bakit hindi na lang ako hinayaan umalis?!

"Let's talk inside my office," aya niya sa 'kin.

Nakakainis pero mas nainis ako sa sarili ko dahil nagpahatak ako sa kanya papasok doon sa office niya. Sinara niya ang pinto at pinaupo niya 'ko sa couch. Padabog kong nilapag ang bag ko sa coffee table at doon ako umupo sa may tapat ng desk niya.

He smiled and sat on his swiveling chair. Kumuha pa siya ng ballpen at pinaglaruan 'yon sa daliri niya habang nakatingin sa 'kin, mukhang natutuwa.

"So, are you here to file a complaint?" His brow shot up. "Tell me about it..." Sumandal siya sa upuan niya.

"You're unprofessional," I whispered, pouting a bit.

Napaayos siya ng upo dahil sa sinabi ko at sinandal ang braso niya sa desk para mapalapit sa 'kin. Tinaasan ko lang siya ng kilay at nilabanan ang tingin niya sa 'kin.

"How can you say so? Do you have proof?" He asked back. Umiling ako, masama pa rin ang tingin sa kanya. "In what way am I unprofessional, huh?"

Hindi ako sumagot. Bumuntong-hininga siya at sumandal ulit sa inuupuan niya, acting disappointed in me.Nilapag niya ang ballpen at tumayo. Sinundan ko siya ng tingin. Umupo siya roon sa sofa at tinapik ang espasyo sa tabi niya, sinesenyasan akong umupo doon.

Magmumukha naman akong tangang walang kausap dito kaya tumayo ako at umupo doon sa kabilang dulo ng sofa para malayo sa kanya. "What is your problem?" Tanong niya sa 'kin.

"I just came here to apologize about what I said last time," pag-amin ko sa dahilan kung bakit ako nandito. "I'm sorry."

"Apology not accepted," sagot niya kaagad.

Inis ko siyang tinignan. Hindi man lang niya pinag-isipan at talagang sinabi niya kaagad 'yon! "How can you say that? Sincere naman ako, ah!"

"Act like it." He shrugged, obviously just trying to piss me off.

Hindi ako nagsalita at padabog na tumayo. Kung hindi siya maayos kausap ay aalis na lang ako. Kinuha ko ang bag ko sa table at umambang maglalakad na papunta sa pinto pero nahawakan niya ang kamay ko.

"Luna, sit down," seryosong sabi niya.

"Ano ako, aso mo?!" Singhal ko.

Hindi siya sumagot at nagpakawala lang ng malalim na buntong-hininga. Bumalik ako sa pagkakaupo ko at humarap sa kanya. Fine. Ako nga pala ang may kasalanan dito. I said my apology in the sincerest way as possible.

"I'm really sorry. I was wrong. I shouldn't have said that," paghingi ko ulit ng tawad.

"I understand." Tumango siya.

"Then I'm going." Hinawakan niya ulit ang kamay ko para pigilan akong tumayo. Agad akong napatingin sa kamay naming dalawa. Nang makaramdam ng kakaiba, binawi ko ang kamay ko at umiwas ng tingin sa kanya.

"Can you tell me what your problem is so I would know what to do?" He asked softly.

I fake coughed and roamed my eyes around the office, ignoring him. Hindi ko lang maatim aminin sa kanya na nagtataka ako kung bakit narito na naman ang babae niyang 'yon. Minsan, naiisip kong may mga kliyente siguro si Kalix na sinasadyang gumawa ng kasalanan para lang maka-bisita sa office niya.

"Sure ka hindi mo fubu 'yun?" Hindi ko napigilang magtanong.

The look on his faced changed from being serious to being amused. He bit his lower lip and avoided my gaze to stop himself from smiling. I gritted my teeth and shifted on my seat uncomfortably. The silence after my question made it awkward.

"So you're jealous now?" He teased.

"No," agad na tanggi ko. "Bakit ako magseselos? Maganda nga 'yon at may sex life ka. Good for you. Congratulations."

Hiyang-hiya ako sa rami ng sinabi ko. I was blurting out nonsense because I was nervous and pressured to deny my feelings.

"Since when did you become so concerned with my sex life? Hmm?" He tried to catch my eyes.

Nakatingin pa rin ako sa harapan at tinatanggihang tignan siya kahit hinuhuli niya ang tingin ko. I swallowed the lump in my throat, wanting to say something but still couldn't.

"Answer me," he demanded.

Inis ko siyang tinignan ngunit nang makitang nakatingin rin siya sa 'kin, agad ko ring iniwas. Naghihintay siya ng sagot ko habang nakatitig. His stare was enough to melt my words down. Pakiramdam ko pinagpapawisan na 'ko.

"I am not concerned with your sex life. You can fuck whoever you want. Ang sabi ko, congrats, hindi ba? Ano pa bang gusto mong marinig?" Kinakabahang sabi ko.

"Then why are you grumpy?" He was cautious.

Huminga ako nang malalim. Why did I feel like he was questioning me in court like a suspect in a crime?! Pakiramdam ko tuloy ay may ginawa akong masama kahit wala naman talaga. Nakakainis lang na ganito ang nararamdaman ko kahit hindi dapat. Hindi naman ako ganito!

"Are you mad?" He asked again when I didn't answer.

"I'm not mad," kalmadong sagot ko.

"You're mad," he concluded.

"Tangina, hindi nga!"

Nagulat siya nang sigawan ko ulit siya pero hindi pa rin nagbabago ang itsura niya. Mukhang natutuwa pa rin siya kahit ganoon ang reaksyon ko. Para ngang may na-achieve siyang kung ano dahil doon.

"Don't shout, please," he tried to calm me down.

"Sinong hindi magagalit, e ang kulit kulit mo. Pinagpipilitan mo ang gusto mo. Ano ka, bata, ha? Hindi mo maintindihan? Hindi nga 'ko galit. Naiinis ako kasi pinipilit mong galit ako, e hindi nga," sunod-sunod na sabi ko.

"Okay, I'm sorry." Tumango siya at hindi na lumaban pa pero kita ko sa kaniya ang pagpipigil ng ngiti niya.

"Ano? May nakakatawa ba?" Singhal ko ulit.

"Wala," sagot niya ulit. "Hindi naman ako tumatawa."

Sabagay, hindi nga naman siya tumatawa pero nakikita ko kasing gusto niyang ngumiti at doon ako napipikon lalo. God, I felt like I was back to being a teenager! Hindi nga kami ganito noong teenager kami, e! Ngayon lang dahil kasabay ng pagtanda ko ang pagnipis ng pasensya ko dahil sa stress.

"Okay, I'm sorry. Damn, when did the tables turn?" Bulong niya pa sa sarili niya.

Napaisip din ako sa sinabi niya. Ako nga pala ang pumunta dito para mag-sorry pero siya na ngayon ang humihingi ng tawad sa 'kin. Paano nga ba naging ganoon? Makulit kasi siya, kaya ganoon!

Napatingin kami sa pintuan nang biglang bumukas 'yon. Napasapo ako sa noo ko nang makita si Adonis.

"Alam n'yo, ang ingay n'yo," sambit niya sa amin.

"Get out," agad na sabi ni Kalix.

"Kung mag-aaway kayo, halika't tutulungan ko kayong ayusin sa opisina ko!" Sumenyas pa si Adonis na tumayo kaming dalawa at sumunod sa kanya.

Hindi sumagot si Kalix at tumayo para pumunta sa pinto, pilit sinasara 'yon kahit nakaharang si Adonis.

"Ganyang-ganyan 'yung mga nakikita kong mag-asawang nag-aaway sa office na gustong magpa-annulment, e!" Comment ulit niya.

"Just get out." Tinulak-tulak na siya ni Kalix.

"Maghalikan na lang kayo! Away-away pa!" His voice was already muffled when Kalix closed the door.

Napaayos tuloy ako ng upo gawa ng awkwardness dahil sa sinabi ni Adonis. Parang pinagpawisan tuloy ako. Gusto ko nang umalis dito! Naiilang na ako! Bakit kasi kailangan niya pang sabihin 'yon?!

"Aalis na rin ako. Pupunta na 'ko sa bahay mo." Tumayo na 'ko at kinuha ang bag ko.

"Let's go together."

Pumunta siya sa desk niya at kinuha ang coat niyang nakasabit sa upuan. Hindi ko siya hinintay ay tuloy-tuloy lang na lumabas ng office niya para mag-abang ng elevator. Mabuti na lang ay mabilis na nakarating. Pumasok ako roon at agad pinindot ang close button kaso naharang ni Kalix ang kamay niya. Sayang!

Napairap ako at umatras papunta sa pinakalikod. Tumabi naman siya sa 'kin habang niluluwagan ang necktie niya. Tahimik lang kami sa loob at umiingay lang kapag bumubukas ang elevator at may pumapasok na mga empleyado.

"Hi Attorney!" Bati noong mga babaeng empleyado sa kanya bago pumasok sa elevator.

Napakunot ang noo ko nang magbulungan ang mga 'yon at magkurutan pa. Hindi ko maintindihan kung ano ang pinag-uusapan nila pero halata namang tungkol kay Kalix 'yon. Mukhang kinikilig pa.

Hindi ako nagsalita hanggang sa makarating kami sa parking lot. Magkaiba ang parking ng kliyente sa mga employees kaya sa ibang floor siya bumaba. Mukhang hindi niya rito ngayon pinark ang sasakyan niya.

Bubuksan ko na sana ang kotse ko nang mapansing may mali. Parang hindi pantay. Yumuko ako para tignan ang gulong. Napasapo ako sa noo ko nang makitang may nakatusok roon na matalim na bagay. Kaya pala may nararamdaman akong kakaiba kanina habang nagda-drive!

Kinuha ko ang cellphone ko para magtawag ng pwedeng mag-ayos noon nang biglang may humintong sasakyan sa harapan ko. Bumaba si Kalix doon at tinignan rin ang tinitignan ko.

"What's wrong?" Tanong niya.

"Flat tires," turo ko sa gulong. "Buti hindi pumutok 'yung gulong kanina."

Niluhod niya ang isang tuhod niya para tignan 'yon. Pagkatapos, nilabas niya ang cellphone niya at may tinawagan. Napabuntong-hininga na lang ako dahil alam kong sasabay ako sa kanya ngayon papuntang Tagaytay. Akala ko naman ay makakatakas na 'ko sa kanya!

May dumating na lalaking empleyado niya ata at kinausap niya 'yon. Iniwan niya ang susi ng sasakyan ko roon sa lalaki bago ako nilingon. "Let's go," aya niya pagkababa ng phone.

Iyon na nga ang nangyari. Sumakay ako sa shotgun seat at nagsuot ng seatbelt. Pagkatapos, nag-drive na siya paalis. Siguro ay mamaya o bukas, ayos na ang sasakyan ko. Papalitan lang naman ang gulong.

"Magkano kinikita mo per month?" Tanong ko habang nagda-drive siya.

Nagtataka lang ako kasi ang dami niyang trabaho? Kung tama ako, dalawa ang sasakyan niya. 'Yung Corvette tapos itong Ford na SUV. Ito lang naman ang palagi niyang gamit, e.

"It's rude to ask that," sagot niya.

Sabagay, hindi ko rin naman sasagutin kapag may nagtanong sa 'kin tungkol sa sinasahod ko. Malaki 'yon pero kapag sinabi ko, magmumukhang nagyayabang ako kaya huwag na lang. Ganoon din siguro ang nararamdaman niya.

"Kumain ka na ba?" Biglaang tanong niya nang may makitang mga kainan sa gilid ng daan.

'Yan na naman siya! Ang laki ng pakialam niya sa pag-kain ko, e, 'no? Siguro kahit naghihingalo na 'ko sa hospital bed, ang una niyang itatanong sa 'kin ay kung kumain na ba 'ko.

"Drive-thru na lang. Bilhan natin 'yung workers doon," sabi ko.

Iyon nga ang ginawa namin. Dumaan kami sa drive-thru at nag-order nang marami. Kung ano-ano ang iniisip ko. Inisip ko pa na malas siguro kung may YouTuber sa likod namin na gumagawa noong challenge na kung ano in-order ng tao sa harapan, 'yun din ang oorderin nila. Ang dami naming in-order, e. Lugi.

Matagal din tuloy kaming naka stand-by doon habang hinihintay silang i-prepare ang in-order namin. "I saw your post," sambit ko sa gitna ng katahimikan.

Napatingin siya sa 'kin, hindi man lang nagulat. Nakasandal ang siko niya sa may bintana at nakahawak sa ulo niya. Ang isang kamay naman ay nakapatong doon sa gear. He looked so casual.

"Your caption..." Hindi ko alam ang sasabihin ko. Paano ko ba sisimulan? Baka sabihin niya ay assuming ako.

"It means moon," putol niya sa sasabihin ko.

"Yeah, but people might get the wrong idea. Dapat cinaption mo na lang 'Buwan' o ano. Bakit Luna pa, e pangalan ko 'yon." Umiwas ako ng tingin. Nakakahiya naman 'to.

"I didn't put Louisse Natasha, what are you saying?" He titled his head a little, hiding a smile.

I cringed when he mentioned my full name! Ang tagal ko na ring hindi narinig 'yon! Literally no one calls me Louisse or Natasha. Nakakapanibago.

"Yeah, but still, baka iba ang isipin ng mga taong makakakita noon," ulit ko.

"Anong iisipin?" He asked more.

"Na mahal mo pa 'ko," diretsong sagot ko.

Natahimik siya bigla sa sinabi ko. He wasn't expecting me to say it out loud but I was sure he knew I was pertaining to that. He licked his lower lip and looked in front, acting like he didn't hear anything. He was eventually saved by the fast food crew!

Binuksan niya ang bintana para kuhanin ang mga paper bags. Tinulungan ko siyang ilagay 'yon sa backseat.

"Thank you. Have a nice day," sambit niya roon sa crew bago nag-drive paalis.

Walang nagsasalita sa 'min habang nagdadrive siya. Pinagsisisihan ko na tuloy sa loob-loob ko na sinabi ko pa 'yon. Ang tapang ko pa talaga pero ako rin ang nailang.

"Whoo, ang init." Pinaypayan ko ang sarili ko para lang may masabi ako.

Sumulyap si Kalix sa may pindutan ng aircon at nilakasan 'yon. Tinapat niya pa talaga sa 'kin 'yung aircon sa gitna. Nilamig tuloy ako! Naka-sleeveless lang kaya ako!

"Ang lamig," bulong ko ulit.

"You're confusing me, Luna."

Kinagat ko ang labi ko at tinapat sa kanya 'yung aircon. His line reminded me of the same line he used back then. Hindi maganda na naalala ko na naman 'yung mga masasayang nangyari sa 'min noon. Hindi maganda dahil nararamdaman kong gusto ko silang balikan. Hindi naman dapat.

Nakakalayo na kami at pakiramdam ko'y malapit na nang magsalita ako ulit.

"Kalix," tawag ko.

Sumulyap siya sa 'kin at agad ding binalik ang tingin sa daan. He was waiting for me to say something.

"Do you have any regrets?" I asked. Hindi siya nakasagot agad. He swallowed hard when he thought of something.

"I regret failing that sem," he said in a hoarse voice. "Because of that one sem, everything in my life fell apart," he said with so much pain.

"Your dreams," sambit ko.

"Everything, Luna."

Saka ko lang naalala 'yung Mommy niya. Hindi ba mayroon silang kasunduan? Isa sa mga pinagtataka ko ay bakit abogado si Kalix ngayon sa harapan ko at hindi doktor? Nagkaroon ba ng change of heart ang Mommy niya?

"Good thing your mom allowed you to continue studying law," sambit ko.

He smiled a little. "Yeah, under certain circumstances."

Hindi na 'ko nagtanong pa dahil mukha namang wala siyang balak sabihin 'yon. Nakita ko kasing hirap siyang magsalita at mag-open pa tungkol doon kaya pinigilan ko na lang ang sarili ko. Maybe next time.

"How about you? Any regrets?" He asked back.

Marami. Marami akong pinagsisisihan. Hindi ko kayang isa-isahin 'yun kaya inisip ko ang pinakauna sa listahan ko.

"Yes, that one night..."

It was that night when he decided that he was so done with me. It was that night when I used Sevi to conceal my feelings. It was that night. My biggest mistake.

"When I said I didn't love you anymore."

He stopped the car in front of the house but he didn't open the door. Nakatingin lang kami sa harapan at iniisip ang nangyari noon.

"I didn't believe you," pag-amin niya.

"But it stopped you."

"I just knew you wanted to get rid of me so bad that you even resorted to lying about your feelings. That stopped me." Huminga siya nang malalim. "I just thought that maybe... I was really too much."

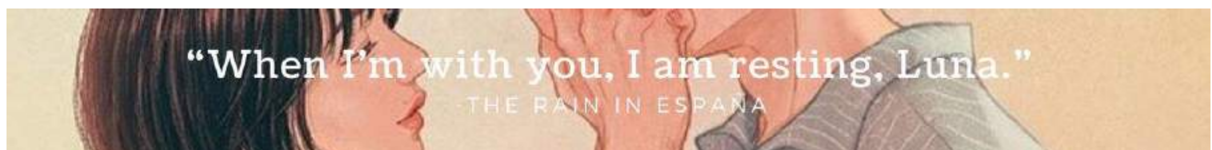
Siguro nga. One of the reasons why we broke up was because it wasn't healthy anymore. If he didn't cheat, I wouldn't have realized that.

"So if you still don't want me in your life now, I will understand, Luna," seryosong sabi niya.

Tumango ako at hindi nagsalita.

"But I want you to know that I am trying. At least give me another chance to prove myself to you. If you still don't want me after that, I promise you won't see me ever again," sambit niya bago bumaba ng sasakyan.

:)

The Rain in España (University Series #1) - 29

"A chance? I vote for yes! My motto in life! Saganang pechay, saganang buhay!"

Parang gusto kong batuhin si Yanna sa mga pinagsasasabi niya ngayon. Nasa airport kami ngayon nila Sam dahil papunta kaming Boracay. Biglaan lang din silang nag-aya dahil nga malapit nang umalis si Via. Palipat-lipat din kasi siya ng bansa, e. Biglaang leave din tuloy kami ni Kierra.

Naghihintay pa lang kami ng boarding ngayon. Mabuti na nga lang at walang lipad si Yanna. Kadalasan kasi ang mga lipad niya ay sa ibang bansa hindi local kaya hindi namin siya nasurpresa ngayon.

"Jusko, ilang years na rin kaya, Luna. Pagkatapos ng break-up n'yo ni Kalix, nilunod mo sarili mo sa pag-aaral at trabaho. Wala talaga siyang jinowa pagkatapos!" Sambit ni Via.

"Mayroon naman!" Pagtatanggol ko sa sarili ko. "Hindi lang nag-work."

"Hindi nag-work kasi ayaw mong mag-work," pag-epal ni Kierra.

"Alam n'yo naman si Luna, lahat na jina-judge. She's still so scared to fall in love. Well, if ever he really cheated, abstain ako," sabi ni Sam. "But I doubt..." Bawi niya rin dahil magkaibigan sila.
"Bakit ba kami ang tinatanong mo? Hindi ka mag-desisyon para sa sarili mo?" Tinaasan ako ng kilay ni Kierra.

Kasi nga hindi ko alam! Hindi ko alam kung tama ba 'to o kung worth it bang subukan ulit. Well, hindi ko naman malalaman kung hindi ko ita-try. Bahala na! Hindi naman nanghihingi si Kalix ng sagot, e. Basta, he will try again. 'Yun na 'yon. 'Yun naman ang ginagawa niya kahit walang permiso ko, e.
Napatingin ako sa phone ko nang mag-text siya.

From: Atty. Martinez
Have a safe flight. Just arrived in Malaysia.

May meeting siya roon. Kailangan niya kasing samahan ang isang kliyente sa negotiation with a business partner kaya sumunod siya doon. Hindi ko alam kung gaano ka-tagal. Wala naman siyang sinabi.

To: Atty. Martinez
Boarding na. Take care.

Tumayo kami nang mag-tawag na ang nasa harapan. Tinawag pa namin si Yanna na may kausap sa phone. Para siyang kumakandidato nang pumasok sa eroplano dahil kilala niya 'yung ibang flight attendant doon.

"Hindi mo kasama si bebe girl?" Tanong noong isa niyang kaibigan.

Umiling lang si Yanna at nakipag-tawanan doon. Kami naman ay umupo na sa kanya-kanyang seat. Katabi ko si Kierra at sa tabi niya naman ay si Via. Nasa likod namin si Sam tsaka si Yanna. Mabilis lang ang flight dahil malapit lang din naman. Nang makarating sa airport ay sinundo kami ng service ng hotel.

Samantha booked the hotel. Sama-sama kami sa iisang suite. Naiinis ako kasi parehong hotel noong tinuluyan namin ni Kalix noon kaya kapag nakikita ko, siya ang naaalala ko at 'yung mga masasayang alaala naming dalawa. Marami ring pagbabago sa lugar. Gusto sana naming mag-Palawan kaso sa susunod na lang daw.

Nang makarating sa hotel, nag-dibs na kaagad kami kung saang kama kami hihiga. Magkatabi kami ni Kierra at magkatabi si Sam tsaka Yanna. Masaya si Via kasi solo niya ang kama niya bilang siya ang neutral sa 'ming lima.

"E, 'di ba may girlfriend si Kalix? Bakit nanghihingi ng chance?" Nagtatakang tanong ni Yanna habang nag-aayos kami ng gamit.

"Hindi raw sila," sagot ko naman.

"Ah, so nag-assume ka na naman, girl! Winner!" Tumawa si Yanna at binato ako ng unan. "Ang lungkot mo pa noon! Hindi naman pala totoo!"

"Paanong hindi ako maga-assume, e halos lahat ng tao 'yun ang sinasabi? Anong paniniwalaan ko? Kahit kapatid niya nga alam na sila, e," pagtatanggol ko sa sarili ko.

"Learn how to ask din kasi minsan," payo ni Sam. "You don't ask, e. You just assume things."

"Because she's always scared of the answer. That's why," singit ni Via.

Hindi ko sila sinagot at sinara ang maleta ko nang malipat ko na sa cabinet ang ibang damit. Wala akong panahon para makipagtalo pa dahil inaantok ako. Ang aga-aga namin gumising dahil ang aga ng flight na 'to.

Natulog muna kami at walang ginawa buong araw kung hindi maglibot at kumain. Marami pa namang araw para sa beach at masyado pa kaming pagod para mag-swimming. Habang hinihintay ang order, nag-text na naman si Kalix.

From: Atty. Martinez
Eating dinner with the client. How about you?

To: Atty. Martinez
Eating dinner with the girls. Kailan meeting n'yo?

From: Atty. Martinez
I'll ask Lorraine about it.

Kumunot ang noo ko sa nabasa ko. Sino naman 'yung Lorraine? Bigla-bigla na lang nagkakaroon ng bagong pangalang binabanggit si Kalix. Hindi ko alam kung slow ako pero sabi nga ni Sam, magtanong daw ako kaya 'yun na ang ginawa ko.

To: Atty. Martinez
Sino si Lorraine

"Huwag mag-text sa hapag," pagbabawal sa 'kin ni Kierra.

Binaba ko muna ang phone ko para kumain dahil magagalit si Mama Kierra kapag nag-text ako. Nababagabag ang utak ko at gustong-gusto nang tignan ang sagot ni Kalix pero pinigilan ko ang sarili ko. May pinag-uusapan ang apat at hindi ako masyadong nakakasunod.

"Kung noon 'to, hindi siguro ako sa hotel room natin uuwi." Tumawa si Yanna.

"Luna, if ever na mabuntis ka ni Kalix ngayon, if ever lang, ah, anong gagawin mo?" Curious na tanong sa 'kin ni Sam.

Muntik ko nang madura ang kinakain ko sa tanong niya. Hindi ko inaasahan ang tanong na 'yon! Hindi naman ako aware na 'yon ang pinag-uusapan nila at nasali pa 'ko. Napaisip tuloy ako kung sakali nga!

"Paanong mabubuntis, hindi kami nagse-sex." Umirap ako.

"If ever nga lang, e! Boba!" Gusto akong hampasin ni Yanna.

"E 'di... Hindi ko alam! Basta, buhay ang bata at sa 'kin siya kung ayaw ni Kalix sa kanya," determinado kong sabi.

Kinantyawan ako ni Sam sa sagot ko at natatawang siniko si Yanna. Ngumisi lang si Yanna at uminom ng tubig. Kung sakali mang mangyari 'yun, pakiramdam ko matutuwa ako. I had always wanted a child. Kaya ko naman nang bumuhay ng bata ngayon. Malulungkot lang ako para sa kanya kung aayawan siya ni Kalix. Parang gusto ko na lang siyang i-layo para hindi niya maranasang ma-reject o ano.

"Inom tayo bukas," aya ni Kierra.

"Ayoko na!" Agad na tanggi ko.

Napatingin silang lahat sa 'kin dahil ako lang ang tumanggi. Naalala ko 'yung last time na lasing ako at parang nakakatakot maulit lalo na't puro strangers ang nandito! Baka kung sino-sino na lang ang halikan ko!

Kahit naman tumanggi ako, wala akong magagawa. Ayokong maging KJ. Basta, hindi na 'ko iinom kung hindi ko naman na kaya para hindi ako malasing. Hindi naman sila 'yung tipong namimilit, e.

Tinignan ko ulit ang phone ko nang matapos kumain.

From: Atty. Martinez
The client.

Huminga ako nang malalim bago nag-tipa ulit.

To: Atty. Martinez
Kayo lang dalawa?

Mabilis siyang nag-reply.

From: Atty. Martinez
Yes. Are you done eating?

Binaba ko ang phone ko at uminom ng tubig para pakalmahin ang sarili ko at ang puso kong mabilis ang pag-tibok. Pinigilan ko ang sarili ko sa mga iniisip ko dahil hindi siya maganda at baka mabadtrip lang sa 'kin si Kalix kapag sinubukan ko siya ulit.

Nakatulog ako kaagad nang hindi nakakapagreply sa kanya, hindi dahil ayaw ko, kung hindi dahil nakatulog lang talaga ako. Hindi ko naman sinasadya kaya nang magising ako sa hampas ni Kierra sa 'kin ng unan, bumangon kaagad ako para mag-text sa kanya.

"Aba, mga senyorita, alam kong mahal ang bayad sa hotel room na 'to, pero parang sulit na sulit n'yo naman ata! Sana sa condo na lang ni Sam kung matutulog lang din kayo dito!" Ang lakas ng boses ni Ke.

Antok na antok pa ko pero nagising ako nang makita ang maraming missed calls at texts ni Kalix sa 'kin kagabi.

From: Atty. Martinez
We're not staying in a single room, if that's what you're thinking.

From: Atty. Martinez

She doesn't like me. She's not my type either.

From: Atty. Martinez

Hey, are you mad?

From: Atty. Martinez

Wyd?

From: Atty. Martinez

Are you sleeping?

Pagkatapos noon ay naka-limang tawag ata siya. Napasapo ako sa noo ko at nag-type muna bago pumuntang banyo. Sabi ko lang ay 'Good morning. Nakatulog ako'.

Ang aga-aga, ang ingay-ingay na ni Kierra. Nauna na 'ko sa banyo para maligo at para hindi na marinig ang boses niya.

"Pari ka ba?! Ha?! Dami mong sermon!" Rinig kong sigaw ni Yanna sa kanya.

Nag-suot lang ako ng navy blue na two-piece bikini. Pinatungan ko 'yon ng maong shorts at isang see-through top na naka tuck-in. Habang nagpapatuyo ako ng buhok sa labas, may kausap na naman si Yanna sa balcony. Si Via naman ay naliligo na. Si Kierra kanina pa naka-ayos. Si Sam sinusubukan pa ring matulog.

Ginawa kong bun ang buhok ko pagkatapos matuyo gamit ang blow-dryer. Nang matuyo, umupo na ulit ako sa kama at nag-check ng Facebook. Scroll lang ako nang scroll nang maisipan kong i-stalk si Kalix. Ngayon ko lang ulit titignan ang profile niya. Nacucurious tuloy ako sa makikita ko.

Naka-suit siya sa profile picture niya at seryoso lang ang mukha. Naka-side view siya nang kaunti at inaayos ang sleeves ng polong suot. He looked so professional and ruthless here. Bagay nga siya sa korte. Nakakatakot siya kapag seryoso.
Napataas ang kilay ko nang makitang 'In a Relationship' pa rin ang nakalagay sa profile niya. Nag-scroll pa 'ko at puro tagged photos lang ang nakita ko.

Napakagat ako sa labi ko habang tinitignan ang family pictures nila. Mga family gatherings na naroon si Amethyst at ang pamilya niya. May isang picture last year na nakaakbay siya kay Amy at nakahawak si quartz sa bewang niya. Pasko 'yon. Nag-scroll pa 'ko at nakita ang tag sa kanya ni quartz dati pa.

Matagal na ang litrato dahil graduation 'yon ng Ateneo Law School. Nakangiti silang dalawa sa picture at naka-toga. Sa isang picture, sila namang apat nila Adonis at Leo. Buhat ni Adonis si Amethyst na nakahawak sa cap niya at tumatawa. Si Leo ay naka-peace sign. Si Kalix naman ay nakangiti lang sa camera.

Amethyst Alvarez:
Congratulations to us, my babies!
These guys just made law school bearable for me. We laughed together and cried together. Good thing we didn't fail together. Ehem, Adonis. Jk.
Lahat ng iniyak natin ay worth it. I remember Leo crying because he wasn't prepared for his first recit, and Adonis crying because of his Crim Law grade. Kalix? Kalix never cried. He slayed law school. Damn you. But I commend him for always being there for us during our breakdowns. Nice, love! Thumbs up sa pag-bili ng favorite naming ice cream at pag-share ng digests.
Not to be dramatic but I'd defend these guys until death. Again, thank you and congratulations.

Inaamin kong ang saya nilang tignan at pakiramdam ko proud din ako kung naroon lang ako para suportahan sila. Amethyst was there for them. She was always there for them to support them and probably help them survive law school, the way she called them her 'babies'.

I wasn't jealous. I was just happy for them. Achievement nila 'yon. Naisip ko lang, what if kami pa noon? How will I comfort Kalix during his down times? After a bad recit? After a prof's sermon?

But I wasn't there. I chose to leave.

I scrolled more and saw another tag from Amethyst. Screenshot na 'yun ng BAR exam passers. Halata sa post niya na tuwang tuwa siya. Apat na pangalan 'yon. Nakapasa sila nang sabay-sabay.

Amethyst Alvarez:
AAAAA, WE MADE IT! We're now lawyers!

"Stalk pa more," bulong ni Kierra bigla sa gilid ko.

Napatalon tuloy ako sa kinauupuan ko at nagmadaling tumayo. Tinago ko pa ang cellphone ko sa kanya dahil baka kuhanin niya.

"Wala nang saysay ang pag-stalk sa mga milestone ni ex na hindi ka naman present. Let's go swimming!" Para akong binuhusan ng malamig na tubig sa sinabi ni Sam.

Sumunod ako sa kanila palabas nang maglagay na 'ko ng sun screen. Sa private beach kami kaya kaunti lang din ang tao. Ang sabi ko ay ayoko pang mag-swimming pero pinagtulungan nila ko't binuhat papunta doon sa dagat.

"Baka kaya ayaw niyang mag-swimming, may naaalala siya rito," tumatawang sabi ni Via.

"Oooh, that's hot." Yanna winked at me.

"Gago!" Agad ko siyang sinampal ng tubig nang mabasa ang iniisip niya.

Nag-swimming pa kami saglit at nag-harutan sila roon bago napagod at bumalik sa silong. Umupo kami sa longue chair habang umiinom ng juice. Pinagkekwentuhan na nila ngayon 'yung mga kalandian ni Yanna noon. Ako naman, kinuha ko ang phone ko para tignan ang text ni Kalix.

From: Atty. Martinez
Good morning. Eat your breakfast.

Hindi ako nag-reply kaagad dahil nag-air drop si Sam ng pictures namin galing doon sa dala niyang DSLR. Parang nag photoshoot kami rito kanina. Ang dami kong pictures! Pinilit-pilit pa nila 'ko sa mga ibang pose. Naiwan ako sa two-piece bikini. Hindi ko alam kung pinagtitripan na lang nila ako o ano. Pinahiga nila 'ko sa buhanginan, pinadapa, pinaluhod. Naglagay pa ng bulaklak sa tenga ko. Parang mas pinagtuonan nila 'ko ng pansin kasi ako raw ang tuyot na tuyot ang lovelife!

"Tapos, gumawa ka ng Tinder or Bumble. Profile picture mo 'to, ha." Tinuturuan ako ni Yanna. "Marami roon! Kung gusto mo ng sugar daddy, halika't may kilala akong matandang piloto. Single! Ipapakilala kita!"

Tinakpan ko ang tenga ko para asarin siya. Hindi na talaga ako makikinig kay Yanna! Last time na nakinig ako sa mga nirereto niya sa 'kin, nakipag-halikan ako sa club! To be fair, pogi naman 'yung pilotong 'yon.

Nag-post ako ng ibang pictures ko sa Instagram at flower emoji lang ang cinaption ko. Pagkatapos, bumalik na kami sa hotel para mag-banlaw. Kakain na naman kami, e. Dahil daw may pictures na, pwede nang kumain nang marami.

Nang matapos kumain, chineck ko na ulit ang Instagram ko. Tumatawa ako habang nagii-scroll sa comments dahil kila Kierra.

kierra_: damn girl kapag sinipa mo 'ko sa mukha matutuwa pa 'ko #pinsankoto #blood #is #sticker #than #water xD

itsamantha: ily so pretty so gorg marry me!!

aviannadiaz: tapakan mo 'ko sa leeg tapos magsosorry ako

ashiannakim: Hi, my friend is single. If interested, my DMs are open. xx

sevirous: ★BASTA POST NI IDOL ⓛⓘⓚⓔ KO YAN.!!★ SANA LAGi KANG ACTiVE AH... para my #LiKE kana my #COMMENT kapa..❤️❤️❤️ BASTA WAG MONG KAKALIMUTAN MAG #LiKE_BACK AH.. Sinu dito Gusto #ACTIVE_LiKER & #ACTiVE_COMMENTOR.?? #PM_muko para #ADD kita. #CF_TO_CF TAU.! ⓛⓘⓚⓔ (BOY & GiRL) #ACCEPTED...√√√ Ung #HONEST Lang na #TULAD_KO ah..✌️ >ACTiVE AKO sa ACTiVE SAKiN< HONEST PA.! PROMiSE! ✋✋✋

Parang gusto kong i-block si Sevi. Napaka-panira! Icha-chat ko na sana siya nang may lumabas na notification sa phone ko. Halos masamid ako nang i-like ni Kalix ang picture ko at nag-reply sa comment ni Yanna.

kalixjm: DM.

"Oh my god!" Hinampas kaagad ako ni Yanna nang makita rin. "Nahanapan na kita, Luna! Nahanapan na kita! Abogado pala!"

Napasapo ako sa noo ko sa kahihiyan. Nagulantang ako nang mag-text na naman si Kalix. Nagugulat ako palagi kapag nagte-text siya kasi hindi naman ako sanay. Tsaka ngayon lang siya text nang text kasi hindi naman niya 'ko nakikita. Walang ibang way para mag-communicate kami.

From: Atty. Martinez
Saw your pictures.

I smirked and typed something.

To: Atty. Martinez
And so? What do you think?

From: Atty. Martinez
You look beautiful.

I was expecting him to say that I looked hot or sexy but he was very wholesome so I just sent 'Thanks'. Nag-aya na rin naman sila Yanna na bumalik sa beach para mag-scuba diving. Naalala ko tuloy kami ni Kalix. Hindi kami nakapag ganito dahil hindi available noon. Hindi rin natuloy 'yung sinabi niyang next time dahil naghiwalay kami.

Nang mapagod, bumalik na kami sa hotel at nag-banlaw muna sa shower bago nagsama-sama sa jacuzzi. Umiinom ako ng wine nang kuhanin ni Yanna ang phone ko.

"Picture!" Sambit niya sa 'kin.

I looked at the camera and smiled a little while holding my wine. Kita ang bikini top ko at magulo na ang naka-bun kong buhok kanina. Pagkatapos, nanlaki ang mga mata ko nang may kinalikot siya sa phone ko.

"Yanna!" Agad kong inagaw sa kanya ang phone. "Oh my god! Fuck you! Gago!"

I tried to cancel the message but it was already sent! Yanna sent my picture to Kalix! With no context! Nagpapanic akong nag-type doon, saying my phone was hacked by an evil witch.

"Don't reply yet! Tignan mo muna kung anong ire-reply niya!" Tumatawa si Sam, suportado ang bestfriend niya.
Kahit kinakabahan, sinunod ko naman si Sam. Ang tagal mag-reply ni Kalix dahil baka nasa meeting o ano. Hindi ako mapakali at nakalapag lang sa sofa 'yung phone ko, malapit sa jacuzzi. Kanina ko pa tinitignan 'yon.

"I'm sorry, Luna, tinutulungan lang kita mag-progress," sincere na pagsosorry ni Yanna.

"Okay lang," sambit ko.

I was kinda curious about Kalix's reaction pero nahihiya ako sa sarili ko. Hindi naman nudes ang sinend ko pero bakit hiyang hiya ako?! Medyo okay lang din kasi pwedeng-pwede kong sabihing si Yanna ang nag-send noon dahil 'yun ang totoo.

Nang mag-vibrate ang phone ko, agad kong inabot 'yon sa sofa at tumalikod sa kanila para tignan ang text.

From: Atty. Martinez
?

Nag-init ang pisngi ko at kabadong-kabado akong nag-type. Nakaka-ilang bura na 'ko pero wala pa rin akong maisip na irereply. Napahinga ako nang malalim nang magtext ulit si Kalix.

From: Atty. Martinez
I'm in a meeting. I'll call later.

Kabadong-kabado ako! Dahil sa kaba ko, umahon na ko doon at naligo na. Nagpalit ako ng pajamas at inabala ang sarili ko sa panonood ng TV habang hinihintay kong tumawag si Kalix. Nagkekwentuhan pa rin sila Yanna sa labas nang biglang mag-ring ang phone ko.

Agad akong tumayo at naglakad pabalik-balik, pinag-iisipan kung paano ko ba sasagutin 'yon! Ngayon lang kami mag-uusap sa tawag. Pakiramdam ko ay teenager ako ulit! Ano ba 'to!

Huminga ako nang malalim bago ko sinagot. "Hello?" I tried to act normal.

[Hey...] He answered in a bedroom voice.

Umupo ako sa kama at siniksik ang sarili ko doon sa pinakagilid, katabi ng pader. 'Yung puso ko parang lalabas na sa dibdib ko.

"Bakit ka napatawag?" Tanong ko.

[Nothing. I just miss your voice.]

I bit my lower lip and ignored the urge to hit the wall to calm myself. I tried to breathe slowly before I answered again.

"Hindi ako 'yung nag send ng picture. Yanna used my phone," pagpapaliwanag ko kaagad.

[That doesn't make any difference.] He sighed.

"How's the... the meeting?" Nauutal pa 'ko!

[Done deal. Can you stay up late for me?]

Kumunot ang noo ko. "Para saan?"

[We'll just...] Napahinto siya sa pagsasalita niya. Nakarinig ako ng ibang boses sa background. [Kalix, let's go to my room na...]

Nakarinig pa 'ko ng kaluskos at yabag ng paa bago namatay 'yung tawag. I was immediately mortified! Anong mayroon?!

Don't conclude. Don't conclude. Paulit-ulit kong sinasabi sa sarili ko. I was reminded by Sam's words. I should ask. Right. I should ask first like a normal adult.

I tried to call again but he didn't answer. It bothered me the whole night. Unwanted thoughts slowly creeped inside me. It was already 2 AM when I decided to get up and get some beer to help me sleep.

"Can't sleep?" Tanong ni Kierra sa 'kin na naroon sa sahig sa living room, nakaupo at may hawak ding beer.

Ngumiti ako sa kanya at kumuha ng beer in can sa ref. Pagkatapos, umupo ulit ako sa tapat niya. Nakipag-cheers muna ako sa kanya bago ako uminom doon.

"Problem?" Tanong ko sa kanya.

She sighed. "Had a dream," she smiled at me.

"Bumalik ulit?" Tanong ko.

"Yes. Pag-balik, bibisita ako sa therapist ko, don't worry. How about you? Problem?" She asked.

"Kung ano-ano lang naiisip ko ngayon... Kalix is in Malaysia with a woman. Client daw niya pero narinig kong inaaya siyang pumunta na sa kwarto. You know how my mind works after... getting cheated on. I started to get paranoid.. Aminado naman ako, e. I can't help it sometimes. I'm trying. It just doesn't make sense. I shouldn't be like this. Hell, I don't even want to be like this." I sighed.

"Your feelings are valid, Luna." She tapped my shoulder. "After all these years, you still haven't learned to love yourself above anything else. Part of the reason why you're still like that is because there are unanswered questions inside your head. Were you enough? If yes, then why? Paano niya nagawa 'yon? Tama ba ang desisyon mong isara ang utak mo sa kanya dahil takot kang baka maging tanga ka ulit at tanggapin lahat ng eksplanasyon niya? Those questions are still roaming inside your head like a parasite. It eats you. Slowly. And I understand that."

"It was never easy." I bit my lip to stop myself from crying.

"Never easy." She nodded. "But it wasn't your fault. It was your choice to leave. It was your choice to not listen. Live with it. Accept the consequences. Do not let anyone make you feel like you're wrong for guarding your own heart."

"It was my fault," I admitted. "Alam kong nasasaktan din si Kalix. He needed me that time."

"And you were lost that time, Luna. You were so lost. Paano mo siya matutulungan kung nawawala ka rin?"

Lumapit siya sa 'kin at sinandal ang ulo ko sa balikat niya nang magsimula akong umiyak ulit. Kierra really meant the world to me. Siya lang ang nakakaintindi sa 'kin sa mga panahong hindi ko na rin naiintindihan ang sarili ko. Kaya noong panahong nasa bangin siya ng kamatayan, pati ako nawala na rin. It really stressed me out. I was in total darkness.

"But it really did hurt Kalix. Hindi lang ikaw ang nasa relasyon. Your choice was valid but it was selfish. I hope you know that. Try helping yourself out. Ask questions. Communicate properly. Don't be afraid of getting the wrong answers. Be afraid of not getting one." Hinaplos niya ang buhok ko.
"I never felt so insecure." I cried more.

"You are enough," she whispered.

I cried more on her shoulder until I couldn't breathe anymore. It only stopped when I heard the doorbell. Napapunas kaagad ako sa luha ko at tumayo para tignan kung sino ang nasa labas. Hindi ako makapagsalita nang makita si Kalix sa harapan ko. I thought I was dreaming. Napakurap ako nang ilang beses, sinisiguradong totoong nandito nga siya. He looked tired.

"Were you crying?" Nag-aalalang tanong niya kaagad.

Agad ko ulit pinunasan ang luha ko. He stepped forward to wipe my tears for me. Halata sa mga mata niya ang pag-aalala at panic dahil umiiyak ako.

Humakbang ako para i-sara ang pinto. Tuloy-tuloy akong bumaba at naglakad papunta sa buhanginan para hindi magising sila Yanna. Agad siyang sumunod sa 'kin.

"Luna, hey..." Hinabol niya 'ko.

Nang hawakan niya ang braso ko, humarap ako sa kanya at niyakap siya nang mahigpit. Nagulat siya sa biglaang pag-yakap ko pero unti-unti rin niyang binalot sa 'kin ang braso niya. I started crying on his chest, which made him panic.

"What's wrong?" Humigpit ang hawak niya sa 'kin.

Umiling lang ako. I just wanted to hug him for a while and feel his warmth a bit. It calmed me down.

"Baby, what's wrong? Please stop crying," he whispered.

Tinago ko ang mukha ko sa dibdib niya at pinunasan ulit ang luha ko. Hinawakan ni Kalix ang baba ko para makita ako nang maayos. Pagkatapos, pinunasan niya ang luha ko gamit ang panyo niya.

"Did you cheat on me?" I was still crying.

Nagulat siya pero mukhang agad niyang na-realize kung ano ang tinatanong ko.

"Was it because of the call? We were just about to hold a mini-celebration in Lorraine's hotel room, along with her business partners. It wasn't just us," sunod-sunod na pagpapaliwanag niya.

"No..." Yumuko ako, still letting the tears fall. "Years ago... Did you cheat on me?"

Napaawang ang labi niya at hindi kaagad nakasagot. He was already breathing heavily. The sight of me crying made him tear up a little.

"I didn't," he answered in a small voice.

"E, bakit ganoon?" Nanginginig ang boses ko, sinusubukang pigilan ang iyak ngunit hindi ko kinaya. "Bakit mo siya hinalikan?!" Mahina kong hinampas ang dibdib niya.

He caught my hands. I cried once more. Napalunok siya habang pinapanood akong umiyak at hampas-hampasin ang dibdib niya. The pain in his eyes reflected mine.

"Bakit mo siya hinalikan..." Umiyak ako muli.

"I didn't, Luna. She kissed me. I was shocked, okay? I... I was..." He couldn't form a sentence.

"Kailan 'yun?" Pinigilan ko ang pag-nginig ng boses ko.

He sighed heavily. "Valentine's."

Mas lalo akong naiyak.

"Why didn't you tell me about it?! You had the chance to tell me but you didn't! Hinintay mo pang makita ko! Hinintay mo pang malaman ko sa kanya! Sa iba!" I was shouting my pain.

"I didn't tell you because I settled it already. But I was wrong. I should have told you. I'm sorry, Luna." His eyes glinted with tears.

"Hinahalikan ka ng iba pero hindi mo man lang naisip sabihin sa 'kin? Kasi inayos mo naman na? Alam mo bang mas malala lang sa pakiramdam ko 'yung sa iba ko pa malalaman? Ha?" Hinampas ko ulit ang dibdib niya.

"I'm sorry." Kalix tried to hold my hand.

Binagsak ko ang sarili ko sa buhanginan at tinakpan ang mukha ko habang umiiyak. Naramdaman kong lumuhod rin si Kalix sa harapan ko, hawak-hawak ang kamay kong nakayakap sa mga tuhod ko.

"Tangina naman kasi, Kalix, eh..." Nanginginig ang boses ko.

Parang may nakabara sa lalamunan ko at hindi ako makapagsalita nang maayos. Hinawakan niya ang kamay ko para pigilan ito sa pag-nginig.

"Tangina, alam mo naman kung gaano kita ka-mahal..." Umiiyak na sabi ko. "Iintindihin naman kita kung sinabi mo lang sa 'kin kaagad pagkatapos mismo ng insidenteng 'yon. Maiintindihan ko naman. Hindi naman ako magagalit. Pero 'yung malaman ko sa iba? Ibang klaseng sakit 'yung dinulot sa 'kin noon, e. Kung ano-ano nang pumasok sa isip ko! Tangina, litrato ng taong mahal ko may kahalikang iba! Samahan mo pa ng mga text niya tungkol sa relasyon nating dalawa na parang alam niya lahat."
Hindi siya nagsalita at tumungo lang, hinahayaan ang luhang tumulo. Ang tanging naririnig ko lang ay ang hangin, ang paghampas ng alon, at ang iyak naming dalawa. Kung may boses lang ang sakit na nararamdaman ko ngayon, binging bingi na siguro ako.

"Putangina, binigay ko sa 'yo lahat... Lahat." Napasabunot ako sa buhok ko. Nakaiwas ang tingin niya sa 'kin, ayaw makita ang mga luha ko. "Nagmukha siguro akong tanga sa paningin ng mga blockmates mo, 'no?" Sarkastikong sabi ko. "Ah, 'yung boyfriend ni Luna, hinahalik-halikan lang ng iba."

"It wasn't like that, Luna, please..."Binalik na niya ang tingin sa 'kin.

"You don't know how insecure it made me feel." I sobbed. "I felt pathetic... Tinatanong ko sa sarili ko kung saan ba 'ko nagkulang? Paano mo nagawa 'yun? I was going through so much because of Kierra tapos iyon ang makikita ko sa cellphone mo. That was the last thing I wanted to see at that time when I couldn't even think properly."

"I know, I'm sorry, please." Tumutulo na ang luha niya sa harapan ko.

"It made me question myself every night. It was so hard to see you." Humawak ako sa dibdib ko, umaasang mababawasan ang sakit na nararamdaman ko roon.

"I tried to understand that. I gave you time, right?" Nanghihinang tanong niya. "I chased you so many times but you ignored me. I waited and waited for you to listen... But you didn't...."

"I couldn't talk to you or even listen to your explanations. I was blinded with doubt and I was... lost. Not just because of that, but because of what was happening around me that time. Hindi na 'ko nakakapag-isip nang maayos. Finals, requirements, Kierra, ikaw... Ang daming nangyayari."

Natahimik siya at napalunok, pinag-iisipan nang mabuti ang mga sasabihin sa harapan ko. It was painful for me to see him like this. Parang nanghina siya. He looked so lost and in pain.

"I wasn't asking you to forgive me... I chased you because I needed you that time." His hand trembled.
Hindi ako nagsalita at pinanood kung paano niya pilit pinipigilan ang luha niya. His eyes were bloodshot and his jaw moved aggressively from trying so hard to contain his overflowing emotions.

"I just wanted you to be there for me," Kalix whispered.

"I'm sorry," mahinang sabi ko. "I was consumed by my own feelings."

"I was always there for you when you needed me the most because I love you. I wasn't expecting anything in return but... I just... really wanted you to be there for me during that time..."

Kitang-kita ko ang pagpipigil niya ng luha kahit tuloy-tuloy lang itong bumubuhos mula sa mga mata niya.

"But you left." He let out a heavy breath.

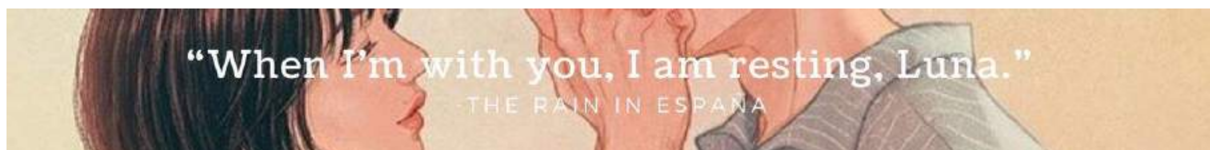
"I'm sorry." Wala na 'kong masabi kung hindi ito.

"Ikaw lang ang pinanghahawakan ko noon..." His voice trembled. "But you chose to let go."

Lalo akong naiyak sa sinabi niya. It was really a selfish decision. He was right. There were two of us in a relationship. One can't just decide for the both of us.

"I..." Napaupo na lang siya sa harapan ko at iniwas ang tingin. "...really suffered a lot, Luna."

.

The Rain in España (University Series #1) - 30

"Bro, kanina pa sa 'tin tumitingin 'yung mga girls sa kabilang table."

Umiling ako nang marinig ang kwentuhan ni Leo at Adonis. It was just another day in my 3rd year life when my blockmates suddenly decided to 'hang out'. I got my bottle of beer and drank a little, oblivious of my surroundings.

"There's Samantha from Comm," Adonis whispered beside me. "I always see her in Gonz. I think she likes Kalix, pare. Tingin siya nang tingin palagi sa table natin."

"KJ, go there and ask the name of the one wearing the Archi uniform." Siniko ako ni Leo.

I glared at him and shook my head. Why would I ask for a woman's name?

"Not interested," I replied.

"Hindi para sa 'yo! For me, pare!" Leo smirked at me.

Tumingin ako sa table na tinutukoy nila, pinagsisisihan nang sumama pa 'ko dito sa Pop Up. This wasn't really my thing. My brows furrowed when I realized that there were two ladies wearing the Archi uniform underneath their jackets so I glanced back at Leo with a judging look.

"Which?" Nakakunot ang noo ko.

"'Yung naka-messy bun!" He was smiling shyly. He really liked the woman, huh.

I glanced back at the woman with the messy bun. Nagbubukas siya ng red horse habang nakangiti at nakikipag-kwentuhan sa mga kaibigan niya. She had few strands of her hair sticking out from her bun. Her skin looked delicate, groomed brows, almond-shaped eyes, perfect nose, pink cheeks and pink lips. I didn't even realize how long I was staring.

I stood up and heard Leo's whisper of success, followed by his disappointed glare when I walked out of the table to find a restroom. Seconds after, Amethyst stalked behind me.

"Where are you going?" She asked, walking faster so she can catch up.

"Restroom," I answered while looking around.

"You were staring at that girl from UST. Nakita ko, ah." She tried to start a conversation.

"It's not that serious." Tumalikod ako sa kanya para bumalik sa table. The main reason why I was staring was because of Leo. It was his fault that I had to look at the woman to see his type.

Nadaanan ko 'yung isang blockmate namin na tumatakbo at nakahawak sa bibig, nasusuka. Agad akong bumalik sa table, only to find girls flocking around and looking at Adonis.

"Adi, nasusuka si Riz," balita ko. Adonis had a crush on her.

Nang tumayo si Adi para puntahan si Rizza, wala akong pakialam na umupo roon, nagtataka kung bakit napunta na sa table namin 'yung mga babaeng nasa kabilang table kanina, including the one with the messy bun who was standing a little far from where I was seated. She was looking at me and observing me, and I pretended that I didn't notice.

"What do you need?" Tanong ko sa kaibigan nilang mukhang luluha na.

They were eventually gone after that. The next morning, I had to get my allowance from my Dad so I drove to UST Hospital, only to see a familiar face from yesterday. Nakita ko na naman ang babae at mukhang nagulat rin siya nang makita ako sa elevator.

I walked backwards when the elevator opened again. My arm almost touched hers and I felt her panicking. I remained quiet, staring in front, thinking of so many things like why was she staring at my face and why was she sniffing on my perfume?

I was weirded out so I looked back at her. My sudden glance made her panic a little. I bit my lip to stifle a smile. She was so transparent and easy to read.

"KJ, 'yung phone mo. May nag-chat ata sa 'yo." Tumingin ako kay Adonis.

Kinuha ko kaagad ang phone ko para i-tago. I was pretty sure it was Luna from UST Architecture trying to hit on me using her corny pick-up lines related to law. Hindi ako sigurado kung may gusto siya sa 'kin o gusto niya lang akong ginagago.

I tried to focus on my readings. Nandito kami sa Gonzaga at shake lang ang iniinom ko. When my phone beeped again, I couldn't help but to look at it.

lunavaleria: taxation kayo diba?

I typed a reply. I still couldn't stop replying to her messages, no matter how corny her lines were. Hindi ko rin alam sa sarili ko kung bakit hindi ko mapigilan. Parang automatic na gumagalaw ang kamay ko kapag nakikita ang pangalan niya sa screen.

kalixjm: Yes.

lunavaleria: so pinag-aaralan n'yo 'yung VAT

lunavaleria: VAT ang tagal mo mag-reply

I bit my finger a little to stop the urge to laugh. Napatingin si Adonis at Leo sa 'kin nang makitang nakangiti ako habang nakatingin sa cellphone ko. The smile faded on my face when I saw their judging eyes.

"Kinikilig siya, bro," bulong ni Leo.

"Baka si Miss Thomasian 'yung ka-chat. Rawr." Adonis growled playfully.

"Kapag ikaw ghinost niyan, pare, tatawanan kita," Leo smirked.

It scared me a little. Napaisip tuloy ako kung ganoon ba 'ko ka-seryoso sa kanya para matakot kung biglaan na lang niya 'kong hindi kausapin. I shook my head and shrugged. I didn't care. She wouldn't do that... And it wasn't really serious between us. She was just playing around, for sure.

From: Adonis
Bro andito sa club bb mo baka gusto mong pumunta hahahahaha

Nagbabasa ako nang ma-receive ko ang text. I did not even think twice and just went straight to my closet to change my clothes. I got my keys and drove there. I wasn't fond of clubs and I really hated drinking but maybe I could change it a little.

"Saan?" Salubong ko kay Adonis nang makapasok ako.

"Bro, may kausap nang iba! Bagal mo kasi, e!" Tinulak niya 'ko papunta sa railings.

My eyes roamed around, trying to find her on the first floor, where the dance floor was located. I was leaning on the railings of the second floor, holding a glass of whiskey. I saw people making out, dancing, fighting, arguing, and there I saw her talking to the guy wearing a basic Gucci shirt.

I rolled my eyes and sipped on my glass of whiskey. Mukhang masarap ang pag-uusap nila, ah. They were even whispering on each other's ear. God knew what the hell they were talking about. Wala akong pakialam. Wala dapat akong pakialam pero nararamdaman ko ang init ng galit na dumadaloy sa loob ko. Fuck, why was I getting worked up?

My eyes suddenly met hers but I quickly looked away. Matagal pa siyang nakipag-usap doon nang biglang may lumapit sa 'king babae.

"Hi! Where are you from?!" I glanced at the woman and sipped on my glass of whiskey.

"I have a girlfriend," I turned her down and walked away.

I was fucking infuriated. I didn't go here just to see her talking with another fucking guy. I looked stupid, sitting alone in our couch, drinking their leftover Black Label and Jager.

I completely ignored the woman who sat beside me in this big couch. She was trying to pry on some personal information about me like my name, my age, my school, and some other bullshit. I was too enraged to even entertain other women. I didn't come here for them. I came here for... that specific woman who was talking to another man.

I knew Luna was approaching so when our eyes met, I didn't even look surprised. Instead, I stood up and excused myself to go to the restroom. I couldn't face her because I was mad. Heck, I didn't even know why I was mad.

"Hello? Can you hear me?" I got my glass of Black Label. I saw how her nose scrunched a bit upon smelling the strong liquor. "So bakit nandito ka? Wala kang readings?" She insisted.

Mayroon... Pero nandito ako ngayon. Tangina.

"Akala ko busy ka with Taxation? Kaya nga hindi kita ginugulo, e. But now that you're here, I guess hindi ka na busy?"

I did a bottom-up on my glass of Black Label before pouring another one.

"Hindi ka ba malalasing niyan? Pang-ilan mo na ata 'yan, oh?"

Ang ingay, fuck.

Napatingin ako sa lalaking naghahanap sa kanya. When he stopped in front of Luna, I had fucking enough of it. I stood up and walked fast towards the smoking area. I got my pack out of my pocket and stared at it.

I wanted to smoke so bad.

"Bro!" Tumingin ako kay Adonis na kakalabas lang din sa smoking area.

I didn't talk. I just leaned on the wall with a cigarette between my fingers. Adi reached for my pocket to get a cigarette and used his high-tech lighter to light it up. He offered to light up mine but I shook my head.

"Smoking area pero hindi mag-smoke. Scam ka, dude." He laughed and inhaled the smoke.

Nainggit ako.

"'Yung little Miss Thomasian mo, naglalasing na roon!" Tumawa ulit si Adonis. "Nasa couch nila 'ko kanina, ang sabi hindi mo raw siya pinapansin. May gusto ata talaga sa 'yo 'yun, bro!"

"Really..." I sounded uninterested. "I think not."

Yeah, I think not, but I still found myself holding her in my arms, wasted as hell. Binagsak ko siya sa kama at tinulungan siyang tanggalin 'yung heels niya. I winced when I saw her feet red from wearing the heels for too long.

I turned the lights off and left the room to get a wet towel. When I came back and turned the lights on, she was already sitting on the edge of the bed, half-asleep.

"Nasusuka ako..."

My eyes widened and walked fast towards her to guide her to the bathroom but I was too late. Jesus. She stood up and puked all over my shirt. I muttered a curse and helped her sit down on the bathroom floor.

"Fuck, fuck!" I repeated, looking down on my shirt. What the fuck did I do in my past life to receive this misery?! This woman was making me crazy!

I took my shirt off and soaked it on the sink. When I turned around, Luna was already throwing up on the toilet bowl. I held a handful of her hair and caressed her back to help her. Ah, how... frustrating, but I also wished that no other guy would do this to her other than me.

"God, how did I end up taking care of this woman," I whispered.

Her eyes were already closed while leaning on the toilet bowl. I flushed it and left her there to get a glass of water and a water bowl. When I came back, she was already sleeping. Napasapo ako sa noo ko at lumuhod sa harapan niya para punasan ang mukha niya.

I cleaned her up before carrying her to the bed again. I sighed and sat beside her, staring at her face. She still looked cute kahit ganito ang itsura niya. Lasing.

"Luna, hey..." I tried to wake her up so she could drink a glass of water. It wasn't good to go straight to sleep. Her head will hurt tomorrow.

She hummed and turned around, ignoring me. Hinatak ko ang kamay niya para mapaupo siya pero ang bigat niya. She opened her eyes, still half-asleep. Kinuha ko ang baso ng tubig para painumin siya. Pinunasan ko rin ng towel 'yung baba niya nang tumulo ang kaunting tubig doon. What a kid.

"Kalix, crush na crush kita..."

I chuckled and helped her lie down. I was glad she slept peacefully after that. I wouldn't know how to handle another confession.

Luna was not my cup of tea. I wanted someone serious with the same interests as mine. She was everything I never asked for so I was really confused as to why I felt a sting on my chest when I saw her kissing another man.

"Anong problema mo?! Ikaw 'yung magulo dito, e! Ikaw nga may something kayo ni Amethyst tapos ayaw mo pang aminin!"

Amethyst was like a threat to her, and I was aware of that. She was always so jealous of her and that was the reason why I tried my best to avoid Amy, even though she was one of my closest friends. I tried to flirt with her, got along with her, because I was forced by my mother. My mom and Amy's mom were bestfriends since high school. Kulang na lang ipakasal kaming dalawa. It was stupid.

"How's your grades?" My mom asked during a family dinner.

"Wala pa po," I answered honestly. The last time I checked, I was doing well. I wasn't bothered by it anymore.

"Siguraduhin mong wala kang mababang grades ngayon, Kalix. The only reason why I allowed you to study law is because you promised me you will do well. I still don't understand why you chose law instead of medicine. Pinapahamak mo lang ang sarili mo." My mom shook her head.

"I won't thrive in a course that I don't have any interest in."

"How's Amy?" Tanong niya ulit.

"She's fine..." I chewed on my food slowly. Why would she ask me about her? Mas may pakialam pa ata siya kay Amethyst kaysa sa 'kin.

"How's your relationship with her?"

I gritted my teeth and stopped holding the spoon and fork, which made a loud noise. My dad stopped eating to glance at my mother, wanting to stop her now. Kio was looking at me with his innocent eyes and my sister also stopped reading.

"I don't like her," I said slowly.

"Why not? She's a good lady-"

"Stop it." My dad sighed. She knew it would just result into another argument. Why can't she just let me eat peacefully? This was the reason why I wanted to stay in my condo more than visiting the house.

"You know Amethyst likes you, right? Kinakausap ako ng Mommy niya tuwing pinapaiyak mo si Amy. Nakakahiya, Kalix."

"If he doesn't like her, he doesn't like her. Stop bugging him," Ate Kelsey intervened.

I stood up and left the dining room. Isa 'to sa mga rason kung bakit hindi ako umuuwi rito. Nakakasakal. Dumiretso ako sa kwarto ko at ni-lock 'yon bago ako humiga sa kama at nagbasa ng kung ano mang makita ko.

I ignored the knock on my door. I was searching flights, planning to have a vacation with Luna this undas break. I wanted to breathe for a while. Everything and everyone was tiring me. The only person that could make me feel at ease was her.

"Kuya," I heard Kio's voice.

Tumayo kaagad ako at binuksan ang pinto. My dad was in front of me, holding Kio in one hand. Bumuntong-hininga ako at umupo sa couch. He just brought Kio with him because he knew I would open the door for my sibling. I left the door open so both of them could step inside.

"Hey." My dad closed the door and Kio immediately sat beside me, tugging on my shirt a little bit. "Sorry about your mom..." He gave me an apologetic smile.

"It's fine." I sighed. It was fine since it used to happen everytime I visit. Nasanay na lang ako na ganoon siya. May pakialam lang siya sa grades ko at kay Amethyst. "By the way, I'm going on a vacation with the girl I like."

His eyes widened and I saw his sudden urge to say something but he couldn't. It was my first time talking about a girl that I really liked. I couldn't care less about their reaction. I wasn't a kid anymore and I could like whoever I wanted. Hindi kay Amy umiikot ang mundo ko. Hindi lang siya ang babaeng kilala ko. Kahit ayaw ni Dad, hindi naman niya 'ko mapipigilan.

"Do you have money?" He carefully asked after a few seconds.

"I have savings," maikling sabi ko.

"Just use your card. Don't tell your mom about it," he whispered, afraid that someone might hear him outside.

"Thanks, Dad." I glanced at Kio who has his one hand on his chest. The other was holding his Iron Man figurine.

"Kalix, I don't know if you're aware of this, but safe sex starts with-"

"Dad!" This talk, again! Every fucking time! "I know, okay?!"

"It's better to be safe than sorry. Always have condoms with you for emergency purposes. I won't recommend the pull-out method because-"

He stopped talking when the Iron Man figurine fell on the floor. Pareho kaming napatingin kay Kio na nakahawak sa dibdib niya at hinahabol ang paghinga. My dad immediately attended to him, trying to calm him down. Later on, he carried him out of the room.

Kio always had some lung complications, the reason why I stopped smoking, and also the reason why we were monitoring his intake. It was all for his health. He was prone to many diseases. Ngayon lang ulit nangyari sa kanya 'to, pabigla-bigla. The doctor said he was fine after getting some treatment so I didn't understand why it came back.

It was February, Valentine's Day, when my block decided to drink. I didn't want to but then, Luna was still busy with her friends and I had nothing to do so I had a few drinks with them. At first, I had Leo by my side but later on, Amethyst replaced him.

Napailing ako nang mag-laro sila ng truth or dare. I didn't participate. Wala naman akong pakialam kung mag-gaguhan sila rito.

"Smoke lang kami, pre." Tinapik ako ni Adonis sa balikat.

Tumango ako at iniwan nila 'kong dalawa sa loob. Nakaka-ilang text si Amy sa 'kin, madalas tuwing lasing siya, pero hindi ko binubuksan lahat. Wala naman akong pakialam. Palagi rin naman siyang magso-sorry kinabukasan. Nakakasama ko lang din naman siya kapag kasama si Leo at Adi. Kapag wala, hindi kami nag-uusap. I just didn't want Luna to get the wrong idea.

I placed the glass of rum on the table after drinking all of it. I was about to stand up when I felt two hands on my face, forcing me to face on the other side. My eyes widened when I felt Amethyst's lips on mine.

I blinked and she was already on the floor from being pushed too hard.

"What the fuck is wrong with you?!" My voice thundered.

Some of my blockmates attended to her, still shocked of what she did. Agad ko ring narinig sila Adonis at Leo na tumatakbo na pabalik sa loob nang marinig na nagkakagulo rito. Nag-init ang dugo ko. I felt furious. I stood up and my hands trembled from fighting the urge to punch the table. What the fuck was that?!

Amy tried to step towards me with apologetic eyes. "Kalix-"

"Don't fucking touch me!" I stepped backwards.

I felt so disgusted. Fuck. Why would she do that?

"Bro, tama na." Leo held my arm.

"No! I had fucking enough of you, Amethyst! What the fuck is your problem?!"

"I'm sorry, I was dared to kiss the man I like-"

"I fucking have a girlfriend, which part of that do you not understand?! Putang ina, mag-aabogado ka niyan?" I hissed.

She knew I was in a relationship! And she could always say no to the dare! No one even stopped her from kissing someone who already had a girlfriend? What was their problem? She could always avoid doing the dare. I would gladly drink her shot instead.

Hindi ko maintindihan. Walang sapat na dahilan para gawin 'yon. I would never suddenly kiss someone who was in a relationship! I knew Amethyst liked me but she was already going overboard. Up until now, she was still trying to believe that I could turn away from Luna and go to her instead. Hindi ba siya naaawa sa sarili niya? When will she move on?

What happened with us was my fault. I hurt her back then, although I clearly told her that I wasn't in for a serious relationship. My relationship with Amy back then was just us playing around as teenagers. We were not kids anymore!

"Kalix, tama na, tara na-" Inalis ko ang hawak ni Adonis sa 'kin at mabilis na humakbang palapit kay Amethyst.

"Bobo ka ba?" My jaw throbbed so hard from gritting my teeth.

"I'm sorry..." She cried in front of me. "I didn't know you would be this mad-"

"Don't you fucking cry, I am asking you a simple question! Do you know how to fucking think?! Gumagana ba utak mo?!"

I blurted out things that I knew would hurt her. What made me even more furious was the sound of her crying out of fear and regret. Tahimik ang mga kasama namin sa loob at takot na takot mag-salita. Napatigil din ang ibang nag-iinuman sa table para lingunin kami.

I knew we were already getting attention and causing commotion around the place so I tried to calm down. Despite what she did, I still treated her as a friend so I didn't want to embarrass her more. But after this... I wasn't sure if I could still be friends with her.

"I'm sorry, Kalix, please-" Umiling siya at sinubukang hawakan ang braso ko. "Don't tell Luna, please, Kalix, I'm so sorry-"

"Remember this, I don't like you and I will never like you, so from now on, don't go fucking near me. I will shift if I have to!" I yelled at her and stormed out of the room.

Amethyst would always go to me kapag lasing. I really didn't like her drunk state. Tuwing umiinom siya, pakiramdam niya ay kami pa rin. It was annoying. I had a girlfriend for fuck's sake.

I wanted to tell Luna. I wanted to tell her but she had too much on her plate. I tried to find a perfect moment to tell her but I couldn't. Hindi na kami nag-usap ulit ni Amy kaya akala ko okay lang na hindi ko na sabihin, because I already settled it myself. I was wrong.

"Saan ka pupunta?" Hinawakan ni Adonis ang braso ko.

"Luna needs me." I sighed.

"We fucking have finals today and tomorrow! Anong sinasabi mo? Nahihibang ka na ba?!" Adonis was fuming mad.

"I can make up for it. She really needs me right now. Nasa hospital pinsan niya," I tried to explain for him to let my arm go.

"Tangina, naka-ilang cut ka na! Ma-FA ka na kung hindi ka aayos!" He wouldn't let go of my arm.

Hindi ko siya sinagot at binawi lang ang braso ko. Alam ko kung anong ginagawa ko. Dalawang finals lang naman ang hindi ko ite-take. I can send an excuse letter or a fake medical certificate from my father. Hindi ko alam. I just wanted to be beside Luna that day.

I did everything I could to comfort her and make her feel that we were together in every battle she took. I also had to make sacrifices for her. Hindi ko na lang sinabi dahil ayokong sisihin niya sarili niya. It was my choice after all.

I cleaned her condo while she was sleeping. My heart hurt when I stared at her tired face. Ito na lang siguro ang tulog niya ngayong linggo. I wanted to do her plates for her but I didn't have any idea how to start. I just did everything I could. After that, I studied for my finals tomorrow until I dozed off to sleep.

"Fucking cheater!"

Every word she threw was like a knife stabbing me straight on my chest. I wanted to talk. I wanted to explain my side but I couldn't. She was too overwhelmed with her emotions. I knew she wouldn't listen so I just cried and apologized in front of her.

"We'll talk tomorrow. I love you."

I went home that night to get some clothes. As soon as I stepped out from my car, I saw my dad carrying Kio in his arms. My eyes widened and ran as fast as I could to check his condition. He was unconscious.

"Open the back door!" My dad yelled.

I opened the back door and drove as fast as I can to the hospital. I was panicking. My hands were shaking. Halos hindi ko na mahawakan nang maayos ang manibela but I had to save my brother's life.

I was so lost and confused. I saw a bunch of nurses and doctors taking my brother to the emergency room. He was almost dead. Unresponsive. Pale.

I stayed outside and covered my face. Gusto ko mang umiyak pero wala nang lumalabas na luha sa mga mata ko. Nakatulala na lang ako sa puting pader at iniisip kung ano na bang nangyayari sa loob.

Kio was in ICU for a while. I did not attend my classes anymore. Everyday, I was on standby in the hospital. Tuwing hapon, pupunta ako sa building nila Luna para hintayin siya, hoping I could talk to her and find my strength in her. I was completely lost.

"Kio's... critical." My dad held my hand. "They will try to operate on him but his body's still not cooperating."

I wouldn't usually pray, but I did that night. I prayed so hard. I cried so hard. I begged so hard. That was my routine for the whole week. I only went to school when I was notified by the office of the Dean.

I think I knew what she would talk about. I became too distracted with my studies, refusing to focus on them. I just focused on my problems with Kio and Luna. I couldn't keep up anymore. Hindi ko masabi-sabi kay Luna dahil baka isipin niyang nagpapa-awa ako pero hindi lang siya ang nasa hospital buong mag-hapon, nagbabantay.

"You can't proceed to 4th year, Mr. Martinez."

Iyon lang ang laman ng utak ko. Nag-lasing lang ako noong gabing 'yon. I didn't know how to say that to my mother. If she knew, she would transfer me to med school immediately. I really thought that everything was going to be okay but I ended up sacrificing my studies to be sane. Adonis and Leo tried to comfort me but I couldn't find my strength anymore. The next morning, I knew I had to tell my mother.

A loud slap echoed in the hallway. I tasted blood on my lip when my mom slapped me again. She was already breaking down in front of me after hearing the news. I pursed my lips and looked the other way. I couldn't watch her cry.

"Disappointment! A fucking disappointment!"

"I'm sorry," I whispered.

She cried louder and covered her mouth. We were standing outside Kio's hospital room so she was trying her best to conceal her cries with her shaking hands.

"Ang dami-dami ko nang problema, Kalix..." She sobbed. "Bakit naman pati ikaw... Bakit kailangan mo pang dumagdag... Bakit kailangan mong gawin sa' kin 'to?"

"I'll make up for it. Please. I want to proceed to law school," I begged.

"You want to proceed to law school?" She sighed in disbelief. "E 'di pag-aralin mo ang sarili mo!"

I didn't know what to do. Would dad help me? Was my mom serious about what she said? How could I pay for my tuition? Maybe I should apply for a scholarship... Maybe I could apply in UP and see if I would qualify. Fuck, there was too much going on inside my mind.

I didn't want to give up on my original dream... And I happened to forget about it because I was too focused on keeping my relationship stable with Luna.

That night, I went to her. She promised me a talk, but I wasn't expecting her to break up with me right on the spot. It was so easy for her to say that she didn't love me anymore. Bakit ganoon ka-dali?

Hindi ko kayang gawin sa kanya 'yon. I wanted to hate her for it. I wanted to get mad at her but deep down, I knew that it was may fault too. If I saw those pictures and messages on her phone, I would also think that she was cheating on me.

But... I needed her. I wanted to beg for her attention. Kahit isang sabi niya lang na magiging okay ang lahat, sapat na sa 'kin, but she decided to leave. I couldn't accept it. I was slowly losing myself in the process of grieving.

Hindi ko na alam kung ano ang masakit sa 'kin. Would it be for the better? She was also losing herself at this time. Should I find another way to comfort myself? I didn't want to add up to her problems anymore. For sure, she was mourning over... her studies too. I heard she wasn't included in the Dean's list for the semester.

Did we ruin each other? Were we like ticking bombs that could damage each other after some time? Was it just me who believed that we could overcome this and try to fix a relationship while fixing ourselves too?

Maybe... Maybe it was for the best. Maybe it would be better for her to cut me off. Maybe I was already too much for her. It hurt. It hurt so much. I wanted to beg for another chance but I just felt... So tired.

I felt numb after sending her my last message. I held the steering wheel tightly, trying to stop the tears from falling. I zoned out a bit, trying my best not to entertain the unwanted thoughts creeping inside me. Not now. Not today.

"I'm tired..." I sighed. A tear fell from my eyes. Akala ko ubos na, mayroon pa pala. It was the first time I admitted that I was tired.

I held Kio's hand and cried on his bed. I wanted to end it. I wanted to run away from it until I heard his voice.

"Kuya." His hand caressed mine.

I looked at him. He had an oxygen mask attached to his face. He opened his eyes and looked around him, confused. I had to stop crying so he wouldn't panic.

"It's okay. It's fine. You're fine." I clicked a button to call the nurse.

We waited for him to be back on his normal state. He was fighting so that was enough for me to fight too and continue living for myself. I also enrolled for my failed classes so I could make up for it. The Dean let me take it after explaining what happened to my brother.

"Come on, mag-bati na kayo." Hinatak ni Leo ang braso ko. "Come on!"

Amethyst couldn't look at me. Hindi ko rin siya pinansin at tinuon ang atensyon ko sa binabasa ko. I couldn't care less about her presence. Ever since that day, I refused to talk to her. I avoided her whenever I can. I couldn't be friends with her anymore.

"Kalix, I'm sorry..." She bit her lower lip. "I was out of my mind... I... I have moved on from you now."

Hindi ako sumagot at kinuha ang libro para umalis doon, hindi pinansin ang sinabi niya. Adonis let out a heavy sigh. They knew it would be hard for me to accept Amethyst as a friend again. If they really wanted us to be complete again, then they could just kick me out of the group.

Rumors of Amy and I being together again spread out when our families spent the Christmas together. I ignored all of them. There was just... no more reason to defend myself. I just had to get along with her again so my mom would change her mind about me paying my own tuition in law school. I can't do that.

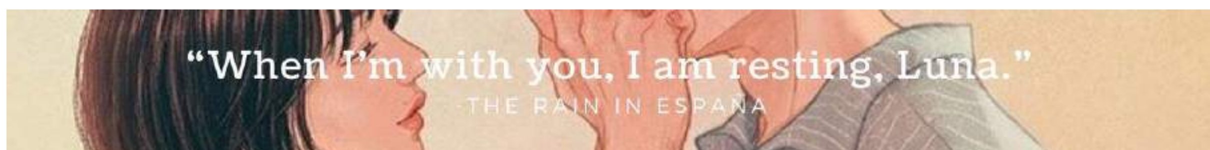
"Please... Can you forgive me now?" Amy gave me a box of cookies as a peace offering. I shook my head and walked out. She stalked behind me right away. "Kalix, please, I will do anything, please," she begged once more.

Anything?

I kept that in mind...

And I used that to fulfill the promise I made with the person I lost years ago. I wasn't even hoping for her to come back. I just wanted to be heard.

:)

The Rain in España (University Series #1) - 31

"That's it..."

We stayed silent for a while. Kalix did all the talk. Parang hindi pa nagpo-process sa utak ko lahat ng sinabi niya sa 'kin ngayon. He told me everything that happened right from the start including his struggles and what he did to overcome them. I stared at the waves continuously hitting the sand. Bawat hampas noon, parang humahampas din sa dibdib ko.

"How's Kio?" I asked after the long silence.

Natuyo na ang mga luha sa mata ko at ganoon rin sa kanya. I heard him sigh. "He's fine now. We're keeping him healthy with exercise and proper meal," maikling sagot niya.

"And... Amethyst?" Tanong ko ulit.

Natahimik siya sa sinabi ko. I somehow felt bad for Amethyst. Ang dami niyang natanggap na masasakit na salita kay Kalix. He even targeted her future profession. Para sa 'kin, masakit 'yun lalo na't maririnig ng ibang tao... But what she did was wrong too.

"We're okay now." He nodded. "I learned how to forgive her upon entering law school. I just... realized that my grudge can do nothing. You were already gone from me and I also had to focus on my studies."

"The photo..." Hindi ko na natuloy ang sasabihin ko.

"She was ninety percent drunk when she sent those messages. She actually wanted to explain to you but... I just... knew it wouldn't make any difference. I just accepted the fact that you're gone." He shrugged.

"Kalix," I called. Lumingon siya sa 'kin. Hinahangin ang polong suot niya, mukhang dumiretso siya dito mula sa airport. Hindi man lang nakapagpalit ng shirt. Malalim ang tingin niya sa 'kin at hinihintay ang sasabihin ko. "I'm sorry," I was breathing heavily.

He gave me a small smile and nodded. "It's fine now. You don't have to say sorry." He lied down on the sand, hands below his head.

He seemed like a new person. He seemed so carefree now that he already explained everything I didn't know back then. Mukhang may nawalang malaking tinik sa puso niya at nakakayanan niya nang ngumiti sa 'kin ngayon.

"No, I have to say sorry," pagpupumilit ko.

Umiling pa rin siya sa 'kin. I stared at him before looking at the bright moon he was also staring at. Its light was reflected on the sea.

"You were right, Luna," he said.

Napabalik ang tingin ko sa kanya, nagtataka.

"It was a curse." He chuckled. "Whenever I look at the moon, I think of you. It haunted me."

Napangiti ako at humiga rin sa tabi niya. Tinaas ko ang kamay ko at sinubukang hawakan ang buwan mula sa malayo kahit alam kong hindi 'yon mangyayari. Bumuntong-hininga ako at binaba ang kamay ko.

"Did your mom... change her mind about law school?" I asked again.

He shrugged. "I guess she didn't mean it. She was just so stressed and disappointed, and I understood that. My dad paid for my tuition for the first two years. My mom, for the remaining two."

"She must be so proud that you topped the bar." I smiled.

"I guess so. She's not a vocal person."

I sighed. "I'm so proud of you."

Napatingin siya sa 'kin dahil sa sinabi ko. Iniwas ko ang tingin ko dahil nahiya ako bigla. I wasn't there for him. Wala naman akong karapatan maging proud sa kanya kung iniwan ko siya, 'di ba? I wasn't there during his battles. I chose to leave.

Dapat nga hindi ako nagagalit kay Amethyst, e. She was there for him when he needed someone. She was there for the boys, in general. She supported them like a mother. Hindi ko masisisi si Kalix na mag-kaibigan pa rin sila. Besides, nauna naman silang maging mag-kaibigan bago ako dumating. Parang ako lang ang nanggulo sa pagkakaibigan nilang apat nila Leo.

"I waited years for you to say that. It's satisfying." He tried to sit down again before standing up, offering a hand.

Tinulungan niya 'kong makatayo. Kailangan na naming bumalik sa loob dahil nga madaling-araw na at nilalamig na 'ko. Siguro nga dumiretso talaga siya rito. Plinano niya ata talagang mag-book ng flight diretso dito pagkatapos ng meeting nila, kaya pala sabi niya mag-puyat daw ako ngayon.

"Paano mo nalaman room namin?" Nagtatakang tanong ko.

"Your IG story," he simply said.

Right, we did a little 'room tour'. Huminto siya sa may hagdanan paakyat sa room na tinutuluyan namin kaya napahinto rin ako. Nakahakbang na 'ko sa unang hakbang ng hagdan kaya magkasing-tangkad na kami ngayon.

"I'll see you tomorrow," he said.

Tumango ako. "See you."

Aakyat na sana ako nang hawakan niya ang kamay ko. Napaawang ang labi ko at lumingon sa kanya, hinihintay kung may sasabihin pa siya o ano. My eyes widened when he leaned and kissed my forehead.

"Good night," he said before letting me go.

I swallowed the lump in my throat and nodded. Hindi na 'ko nakapagsalita at umakyat na lang sa hotel room. Pag-pasok ko, tulog na si Kierra at ako na lang ang gising. Nagpalit ako ng damit at natulog na.

Nagising na lang ako sa hampas ni Kierra ng unan sa 'kin. Sobrang kaunti lang ng tulog ko! Pakiramdam ko ay pumikit lang ako tapos ginigising na 'ko kaagad! Irita akong kumuha ng unan at hinampas din si Kierra.

"Ano ba! Aga aga, e!" Sigaw ko sa kanya.

"Anong ang aga-aga?! Aba, senyorita, alas-dos na! Nakapag-swimming na kami't lahat-lahat, tulog ka pa rin!"

Napabangon ako bigla para tignan ang orasan. Tama nga! 2 PM na pala! Nilibot ko ang paningin ko at nakitang may mga towel na sila sa katawan at halatang kaka-banlaw lang. Napasapo ako sa noo ko at agad tumayo para maligo. Iniwan nila ako rito!
Nagsuot ako ng white bikini top na tube. White na high-waisted ang ka-terno noon sa baba. Pagkatapos, nagpatong lang ako ng off shoulder na pink at maong shorts. Ginawa ko na ring bun ang buhok ko dahil mainit sa labas. Nakakainis pa naman kapag mahaba ang buhok tapos pawis. Nakakairita sa balat.

"Kain muna tayo tapos sakay na tayo ng yacht," sambit ni Sam.

Nagtataka akong tumingin sa kanya. "Anong yacht?" Wala naman akong narinig na ganoon sa itinerary namin, ah!

"Nag-inquire kasi ako kanina kung may pwedeng i-rent na yacht or party boat. I want to throw a party since last night na natin dito. Don't you want to have a drink?" Sam asked.

"Ano 'yon? Tayo-tayo lang?" Hindi ako sinagot ni Sam. Malamang, hindi! Si Sam pa ba?! Kahit saan ata siya magpunta, may mga kaibigan siya o kakilala. Sana lang ay kaunti lang ang inimbita niya dahil ayoko ng masyadong maraming tao.

Pagkalabas namin, naghanap na kami ng restaurant na kakainan. Hindi nag-sawa sa seafood ang mga kaibigan ko at 'yon pa rin ang kinain. I was texting on my phone habang nag o-order sila.

To: Atty. Martinez
Wru

He replied right away.

From: Atty. Martinez
Here.

Napakunot ang noo ko at tumingin sa paligid. There, I saw Kalix walking towards our table wearing a simple white polo shirt and black shorts. Naka-shades pa siya at mas lalo lang pumuti ang balat niya nang matapatan siya ng araw. Napalingon din sila Yanna sa kanya nang maramdaman ang presensya niya.

"Ay, may pogi!" Tumawa si Yanna.

Natahimik ako, lalo na nang makalapit na si Kalix sa 'min. Binati niya sila Sam at nakipag-beso sa kanila. Hindi ako makapagsalita dahil sa hiya. Teka, hindi ko rin alam bakit nahihiya ako. It was just Kalix?! Alam kong sobrang gwapo niya tignan ngayon sa casual get-up niya pero si Kalix lang naman 'yan! Bakit ba ganito nararamdaman ko?

"Dito ka na, oh." Tumayo si Via at lumipat sa tabi ni Yanna para ma-bakante ang upuan sa tabi ko.

Umupo si Kalix sa tabi ko. Naamoy ko kaagad ang pabango niya. I tried to act casual but I couldn't look at him now.

"Hi." He tried to catch my eyes.

Tumingin ako sa kanya para i-acknowledge ang presensya niya. Binaba na niya ang shades niya sa table at inaayos niya na ang buhok niya gamit ang kamay. I swallowed and avoided his gaze again.

Nakita kong natatawa si Kierra sa ayos namin ngayon pero hindi na lang siya nagsasalita. Si Sam naman chinika-chika na kaagad si Kalix. Of course, she was Sam. Expert sa pakikipag-usap. They were also friends so it wasn't awkward for them to see each other.

"So are you guys together again?" Muntik na 'kong masamid sa tanong ni Sam.

Nagulat din si Kalix at agad umiling. "No," he waved his hand, quickly denying it.

"What?! Ang hina mo naman! How slow!" Akala ko kay Kalix niya sinasabi pero sa 'kin siya nakatingin. She was saying that to me! I glared at her and rolled my eyes.

"Ang tagal mo rin nawala, right? I mean, we always see each other but for them, ang tagal mong nawala. 9 years? 10? I lost count. Hindi ako maniniwala kapag sinabi mong wala kang ibang nagustuhan after Luna." Ang daming sinabi ni Sam.

"Wala..." Kalix chuckled.

"Shut up! You had flings, 'no! Come on, stop lying. Kunwari wala rito si Luna," Sam said, giving him a meaningful smile. She knew something.

"I had some." Kalix glanced at me nervously. "It wasn't that serious," agap niya rin.

"It's okay, si Luna rin naman," panlalaglag ni Kierra.

"Ke!" Agad kong singhal sa kanya.

Kalix pursed his lips and smiled a little with his brows up. Umirap ako sa kanya at uminom na lang din ng tubig. Quits lang kami, 'no! Tsaka, duh! Hindi ko naman din ine-expect na mananatiling sa kanya lang atensyon ko for the past years. Ano ako, tanga? Ganoon rin sa kanya.

"Pero ang gaganda noong flings mo noon, 'no?" Pag-papatuloy ni Sam. "Oh, I didn't tell Luna about the... model because she didn't ask." She even tried to hide the identity.

Kalix looked uncomfortable. Tumitingin siya sa 'kin para tantyahin ang reaksyon ko. Nag-kunwari na lang ako na hindi ako nakikinig sa usapan nila pero sa totoo lang, nacu-curious ako kung sino bang mga nilandi ni Kalix noong wala ako.

"You're talking about Giselle." Tumango si Kalix.

"Nag-tagal din kayo, right? I mean, hindi naman naging kayo pero nakausap ko siya one time during an event sa club tapos she mentioned nga na you guys are 'hanging out'. Sabi ko tuloy, wow, ang bigatin ng mga trip ni Kalix Jace." Sam laughed.

"Sis, shut up," rinig kong bulong ni Via.

Ang dami palang alam ni Samantha tungkol kay Kalix pero kahit isang beses, wala siyang minention sa 'kin! Kasalanan ko rin naman dahil sabi ko ayokong makarinig ng kahit ano tungkol kay Kalix. Ngayon, parang gusto ko na tuloy malaman lahat!

"Tapos 'yung isa, 'yung model din from-"

Hindi na natuloy ni Sam ang sasabihin nang dumating na ang pagkain. Pinapanood ako ni Kalix habang kumukuha ako ng pagkain. Hindi ko pinapansin ang mga tingin niya at nag-kunwari na lang akong walang paki. Basta kakain ako.

"Hey..." He tried to hold my hand below the table when I reached for the water.

Tinanggal ko ang hawak niya sa kamay ko para magsalin ng tubig sa baso ko. Hindi naman ako galit, e. Bakit ako magagalit, e ako rin naman may mga ganoon? Hindi nga lang model kaya mas bigatin 'yung sa kanya.

"Mahilig ka sa model, huh," mahinang sabi ko sa kanya.

He bit his lower lip and went back to eating, hindi ako sinagot dahil guilty. Natawa ako nang sarkastiko sa loob-loob ko. Nang matapos kumain, umalis si Sam at Yanna para mag-asikaso noong mga ininvite nila. Si Via at Kierra naman ay sadyang iniwan kami ni Kalix. Maghahanap daw sila ng souvenirs.

"Want to take a walk?" Tanong ni Kalix sa 'kin.

Tumayo ako at sumunod sa kanya sa paglalakad. Nagpunta kami roon sa may tabing-dagat at sumilong lang sa nakitang puno, malapit sa room namin. Umupo ako sa buhanginan. Hindi kami makapag-lakad kasi mainit kaya magpapahinga na lang kami rito.

"Are you mad at me?" He asked.

Umiling lang ako. Hindi naman ako galit, e. Naiinggit lang talaga ako. Buti pa sila naka-'hang out' si Kalix noon.

"Puro model ka pala, e," sambit ko.

He looked guilty again. He licked his lower lip and shifted on his seat uncomfortably. Then, he reached out to hold my hand. Nang mahawakan, hinatak niya 'ko palapit.

"Mas mahilig ako sa Archi," he teased.

"Hindi ka naman pala dry season noon. Sana all." Umirap ako at bumuntong-hininga. He looked confused about what dry season meant so I explained. "Walang sex," diretsong sabi ko.

Nabitawan niya ang hawak niya sa kamay ko dahil sa gulat. He wasn't expecting me to be that vulgar. Well, communication was the key, huh? Then let's be straightforward!

"Your mouth..." He shook his head.

He did not even deny it! Napanguso ako at umirap na lang. Tinuon ko na lang ang atensyon ko sa pagsusulat ng kung ano sa buhanginan gamit ang stick na nakita ko sa tabi ko. Pinanood niya lang ang mga sinusulat ko.

"Gago?" Basa niya sa sinulat ko at tumingin sa 'kin.

Binura ko 'yon kaagad gamit ang stick at tinabunan ng buhangin.

"So you're mad," he concluded.

Nag-sulat ako ng 'hindi' sa buhangin ngunit binura ko kaagad 'yon. Binitawan ko na ang stick nang ma-realize kung gaano ako ka-mature ngayon. Natawa tuloy ako mag-isa at sumandal na lang sa puno.

"Come on, don't act like you didn't go out with few people," he used the reverse card. "Adrian, Dein, sino pa ba? Ah, and one engineer."

Agad akong napalingon sa kanya nang mag-banggit siya ng pangalan. Tinaasan niya lang ako ng kilay nang makita ang gulat na reaksyon ko.

"Kanino mo nalaman 'yan?!" Natakot ako bigla. This stalker!

He shrugged. Hindi man lang nag-abalang sagutin ako. Ang dami ko tuloy naisip! Pinapasundan kaya ako nito? Hindi naman siguro. O baka may nagsusumbong sa kanya? Si Adonis kaagad ang pumasok sa utak ko, hindi ko alam kung bakit. Paminsan-minsan ko ngang nakakasalubong si Adonis noon pero hindi kami nagpapansinan. Wait, baka naman sinabi ni Sam! No way... She wouldn't betray me like that. Mas maniniwala pa 'kong pinasundan niya 'ko, e.

"Mahilig sa engineer," pag-balik niya sa 'kin ng sinabi ko.

My jaw dropped. Sasagot na sana ako nang marinig ko ang tawag ni Sam sa 'min doon sa tabing-dagat. Tumayo ako kaagad at lumapit sa kanilang apat. Naroon na sila at magkakasama na. Sumunod naman sa likod ko si Kalix.

Pumunta kami sa may port kung saan kami sasakay sa yacht. It was more like a party boat. May inflated slides doon sa gilid at may makulay na banderitas sa taas. Tinitignan ko 'yung mga taong inimbita ni Sam. Ni isa ay wala akong kakilala! 'Yung iba, nakikita ko paminsan-minsan sa IG stories ni Sam pero hindi ko naman close. Kaunti lang naman sila mga 10 to 15 lang.

Ang hindi ko lang nagugustuhan ay 'yung patingin-tingin ng mga kababaihan kay Kalix na nasa likod ko at may kausap sa phone. Napalingon din ako sa kanya. Ang gwapo niya nga naman tignan ngayon lalo na't hinahangin ang buhok at nakabukas ang tatlong butones ng polo dahil sa init.

He was talking to Adonis about a case. Tumingin siya sa paligid bago binalik ang tingin sa 'kin. Binaba niya saglit ang phone para may sabihin.

"Why are they staring at you?" Nagtatakang tanong niya.

Napasapo ako sa noo ko. They were staring at you, dumbass! My god!

Napailing na lang ako at iniwan ko siya roon. Manhid talaga siya, ha. Sumunod na 'ko kila Sam papasok sa yacht. May dalawang kwarto sa loob at nakahanda na ang mga iinumin doon sa may bar area. Chineck na rin ni Sam 'yung speaker para makapagpatugtog siya. In a second, naramdaman ko na si Kalix sa likod ko na may kausap pa rin sa phone.

"She's still receiving death threats?" Rinig kong sabi ni Kalix.

Umupo ako roon sa sofa at lumabas si Kalix saglit sa may deck para makipag-usap. Nang maka-sakay na lahat ng inimbita nitong si Sam, umalis siya saglit at pagbalik niya, umaandar na ang yacht at malakas na rin ang patugtog niya. She started giving out drinks and water guns. Mukhang magbabasaan pa sila roon sa deck.

Umiinom na 'ko ng cocktail nang bumalik si Kalix. Umupo siya sa tabi ko at umakbay roon sa sandalan ng sofa. "Anong mayroon?" Tanong ko sa kanya.

"It's nothing..." He shrugged and got himself a drink but he still looked bothered.

Tumayo ako saglit para kumuha ng bagong cocktail pero pagbalik ko, may mga nakaupo na roon sa pwesto ko. Inis akong tumayo na lang sa harapan ni Kalix na nakasandal doon at umiinom ng whiskey.

"Sit here." Tinapik niya ang binti niya.

Napatingin ako sa paligid at nag-dalawang isip pa kung uupo nga 'ko roon pero hindi niya 'ko hinayaang makapag-isip. Hinawakan niya ang kamay ko at hinatak ako paupo. Bumagsak ako sa binti niya at agad niyang pinalupot ang braso sa bewang ko. Tumaas ang suot kong off-shoulder kaya naramdaman ko ang kamay niya sa may balat ko. 'Yung isa niyang kamay, may hawak na baso.

Inayos ko ang upo ko at doon na lang sa gitna ng dalawang binti niya naupo para hindi siya mahirapan at mabigatan sa 'kin. Nakita kong may mga babaeng lalapit sana sa kanya pero agad ding umaalis nang makita ang posisyon namin sa couch.

"Kalix! Bro! You're here pala!"

Bumati siya roon sa kakilala niyang dalawang lalaki. Siguro kakilala niya sa school dahil iisang school lang din naman sila ni Sam. Nakipag-usap pa siya roon bago nila napag-desisyunang maglaro ng baraha. Tumayo ako saglit at umalis doon para kumuha ulit ng baso at hanapin sila Kierra.

Pagkalabas na pagkalabas ko sa deck, nabasa kaagad ako nang paulanan ako ng tubig nila Kierra gamit ang water gun. Napapikit ako nang mariin bago ko pinunasan ang mukha ko.

"Hubarin mo na kasi 'yan!" Sigaw ni Yanna sa 'kin. Naka-bikini na lang kasi sila at ako na lang ang bihis na bihis.

Wala akong choice kung hindi tanggalin ang off shoulder ko. Hiniyawan pa 'ko nila Kierra na tumatawa. Nilapag ko ang off shoulder ko roon sa nakita kong side table bago ako lumapit sa kanila na nakasabit ang paa roon sa deck.

"Where's your guy?" Tanong ni Sam. "Kalix?"

"Nag-babaraha roon," sagot ko at umupo sa tabi ni Kierra.

"Nag-kiss na ba kayo?" Nagtatakang tanong ni Via.

Nag-init ang pisngi ko at agad umiling. "Ang bagal naman! Anak ng!" Disappointed na sabi ni Yanna.

Hindi ako sumagot. 'Yung huling halik namin ay years ago pa. 'Yung kahapon, sa noo lang. Hindi naman ako nag-eexpect ng kahit ano dahil hindi naman kami ngayon. Nag-usap lang kami at nagka-linawan tungkol sa nangyari noon pero hindi tungkol sa nangyayari ngayon. Napaisip tuloy ako... Mangyayari ba ulit 'yon?

"There's a small room in the yacht. If you want, you can go with Kalix and-"

"Sam! Ano ba 'yan!" Hindi ko na pinatapos ang sasabihin niya.

"Ay, wow! Inosente?! Hindi nadiligan kahit kailan?!" Malakas na tumawa si Yanna.

We took some pictures and drank a lot. Sunod-sunod nagbibigay si Sam ng inumin at nag-papaunahan kami kasi kung sino ang huli, siya ang mauunang mag-slide doon diretso sa dagat. Mabuti na lang at si Yanna ang nahuli.

People cheered on her. Siya ang unang gagamit ng inflatable slide. Ngumisi si Yanna at nag-slide doon diretso sa dagat. Nawala siya saglit, which made us a little nervous, until she showed up and gave us a thumbs up. Naghiyawan ang mga tao, lalo na noong itaas niya sa kamay niya ang bikini top niyang nahubad sa kanya. Tubig na lang ang nakatakip sa dibdib niya ngayon.

"What the hell!" Natatawang sabi ni Sam. "Ang kalat! Yanna!"

"Come on! Boobs lang, e!" Umirap si Yanna at lumangoy, sinusuot ulit ang bikini top niya.

Sabay-sabay na silang nag-slide doon. Napahiyaw pa 'ko nang itulak ako ni Kierra dahil sa kabagalan kong mag-slide. Hinatak ko tuloy ang buhok niya nang maka-akyat na ulit ako sa boat. Basang-basa na 'ko kaya hinubad ko na rin ang shorts ko at nilapag sa lamesa kasama ng off-shoulder top ko.

Straight ko munang ininom 'yung isang baso ng Jager at ginawang chaser ang Red Bull bago ako nag-slide ulit. Umangat pa ang tube ko kaya inayos ko bago ako lumangoy sa gilid ng boat para umakyat ulit.

Nagulat ako nang i-lahad ni Kalix ang kamay niya sa 'kin. Nakasandal siya roon at mukhang hinihintay nga akong umangat kanina pa. Tapos na pala sila maglaro ng baraha. Humawak ako sa kamay niya at hinatak niya naman ako paangat. Dumiretso ako sa mga nakahilerang baso para lumagok ulit ng alak.

"Hindi ka magsi-swimming?" Lumingon ako sa kanya.

His brow shot up after surveying my body. Napaiwas ako ng tingin nang ma-realize na naka-bikini na lang ako ngayon. Was he checking me out, huh?

"I lost the game back there so I was dared to get on that fucking slide." Mukhang may galit pa siya sa slide nang tignan 'yon.

"Tara!" Aya ko sa kanya. It was fun! Nakakatakot lang sa una pero masaya naman siya! Mag-eenjoy siya roon.

Naglakad kami palapit sa may slide. Sinilip niya muna kung ano ang babagsakan niya bago siya pumunta sa gilid. I thought he would run away from it but then he started unbuttoning his polo shirt, which made me stare. Napalunok ako at uminom sa alak na hawak ko.

He was already wearing beach shorts so hindi na niya tinanggal 'yon. Hindi ako nakapagsalita nang bumalik na siya roon sa slide at sinilip ulit 'yung dagat. My eyes went from his face to his chest, down to his abdomen. ,Napaiwas ako ng tingin nang lingunin niya rin ako. I just saw his body. How could his body look so perfect?! Nagwoworkout nga pala siya.

"Dalian mo na, susunod ako," sabi ko.

Umupo siya roon at sa isang kurap, bumagsak na siya sa dagat. Sumunod nga 'ko sa kanya at hinintay niya 'ko sa baba. Nang maka-angat, nagulat ako sa lapit niya sa 'kin kaya lumangoy ako palayo.

"Oh, come on! Just kiss already!" Sigaw ni Sam.

Napatingin si Kalix kay Sam na nakasilip doon sa railings kasama sila Yanna. That was my chance to swim away from him. Umakyat ulit ako sa boat, basang-basa ang katawan. Humawak ako sa railings pero dahil madulas ang kamay ko, bumagsak na naman ako sa dagat.

"Are you okay?" Nag-aalalang tanong ni Kalix sa likod ko.

Humarap ako sa kanya. He brushed his wet hair up para hindi nakaharang sa mata niya. May tumutulong tubig mula sa ulo mukha niya pababa sa dibdib niya. He looked heavenly. How could someone look like this?! So unfair!

"Yeah, can you help me up?" Sambit ko.

Tumango siya. Hinawakan niya ang bewang ko para i-angat ako. I slipped so out of panic, he accidentally pushed my ass instead. Nanlaki ang mga mata ko nang makasakay na ulit ako sa boat.

"Sorry," he said. Umangat na rin siya nang walang kahirap-hirap. Napahawak ako sa pwet kong tinulak niya kanina. I mean, he just helped me but still! I felt goosebumps! Why did I feel so thirsty?!

Kinuha niya ang towel niya na naka-sabit sa lounge chair at sinabit sa balikat niya bago siya kumuha ng isang baso ng alak. Nilagok niya 'yon at nilapag ulit sa table para mag-salin ng panibago.

"Hey, you touched my ass!" I accused him.

He was sipping on his glass. Tumaas ang kilay niya at binaba 'yung baso saglit. "I'm sorry. I was about to push you on your back but you slipped," he explained. I just rolled my eyes and walked away.

Kinuha ko rin ang towel ko para patuyuin ang katawan ko. Nahirapan pa 'ko dahil nagsasayawan 'yung mga tao. Some were already making out. Sam gathered the girls to take some pictures. Pagkatapos no'n, nag-bottoms up na naman kami kaya nalasing si Via at Kierra. I was tipsy. Kanina pa pero nag-swimming ako kaya nawala. Ngayon, bumalik na naman.

Luminga ako sa paligid para hanapin si Kalix. Nakita ko siya roon sa may kabilang side ng deck, may kausap na dalawang babae. Nakangiti 'yung dalawa habang nakikipag-usap. Nakikinig naman si Kalix sa sinasabi nila at tumatango-tango pa.

"'Yung isa diyan, model," bulong ni Sam sa 'kin. Kung hindi lang siya mabait, iisipin kong demonyo ang bumubulong sa 'kin.

Sinamaan ko ng tingin si Sam nang tumawa siya. Pinanood ko pa si Kalix na makipag-usap doon. He chuckled when the other woman talked. Palagay ko 'yun 'yung model dahil pamilyar siya sa 'kin.

Tinanggal ko ang towel sa balikat ko at nilapag ulit doon sa upuan. Pumunta ako sa may side nila para kumuha ng cocktail dahil pakiramdam ko nauuhaw ako. Hindi ko naman kasalanang nakatayo sila malapit sa kuhanan ng alak.

Lumipat ang tingin ni Kalix mula sa babae papunta sa 'kin nang makitang malapit ako. Napabalik lang ulit ang tingin niya sa kausap niya nang hawakan siya nito sa braso. I was curious kung isa ba 'yan sa mga ex-flings niya. Model, e!

Kalix said something that made the two girls leave. Uminom ako sa cocktail drink ko at dadalhin ko sana pabalik doon kila Yanna nang hawakan ni Kalix ang isang kamay ko. Napalingon tuloy ako sa kanya.

"They were my ex-blockmates," pagpapaliwanag niya.

Tumango ako at aalis na sana ulit pero hindi niya binitawan ang kamay ko. Ano ba 'to? Bakit ayaw ako pakawalan? Bumuntong-hininga ako at sumandal doon sa railings. Nasa harapan ko na siya ngayon.

"Ex-blockmates? Or ex-fling?" Sumingkit ang mata ko. "Since mahilig ka sa model."

"No." He looked disgusted.

I nodded, not really convinced. Lumapit siya lalo sa 'kin at nilagay 'yung isang kamay sa gilid ko, naka-kapit sa railings. Uminom ako sa cocktail drink ko habang nakatingin sa kanya.

"Tapos ka na makipag-laro ng baraha roon?" Tanong ko dahil hindi ako mapakali sa posisyon namin ngayon. Sobrang lapit niya sa 'kin at parang nakakulong ako rito kaya kinausap ko na lang siya sa ibang bagay.

Damn, my heart was beating so fast because of our distance. Hindi ko ata kayang ganito siya kalapit. Nanghihina ako. He nodded at my question, still staring at me.

"G-gusto mo tikman?" Tinaas ko ang cocktail drink ko at nilagay sa gitna namin.

Hindi siya nagsalita at tinapunan lang ng tingin ang inumin ko.

"This one's a blowjob," I nervously blurted out.

Napakunot ang noo niya at kinuha ang drink sa kamay ko.

"M-masarap!" Dugtong ko pa. "Yung... 'Yung blowjob," turo ko sa inumin kong hawak niya na ngayon.

He laughed a bit when he heard what I just said. Nag-init ang pisngi ko nang mapagtanto ko kung ano ang sinabi ko. Totoo namang iyon ang pangalan ng cocktail drink! Hindi ko lang napansin na may iba palang meaning 'yon! Napabalik ang tingin ko sa kanya nang hawakan niya ang baba ko para ma-angat ang mukha ko sa kanya.

"Really?" He was staring at my lips.

My lips parted when he leaned closer, his lips almost touching mine. Hindi ako makagalaw. Pakiramdam ko nanginginig ang mga kamay ko kaya tinago ko na lang sa likod ko.

"R-really," ulit ko.

My heart doubled in beat when he went closer. We stared at each other eyes for a moment before he leaned and kissed my lips, making me pant. He licked my lower lip sensually before pushing his tongue inside my mouth, tasting me. I held on his waist for support when I felt my knees getting week. He kissed me for so long I almost forgot how to breathe.

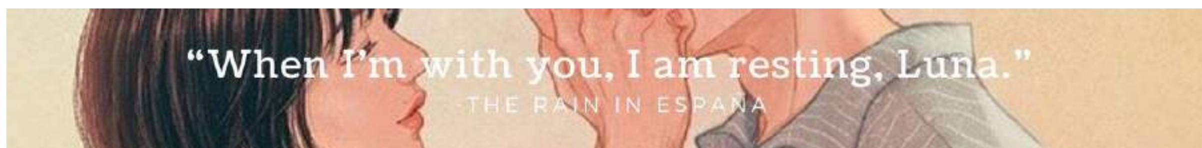
He stopped kissing me to lick his lower lip a bit. Then, he nodded. "You're right. It tastes good." Uminom siya sa baso ko, hiding his smirk.

Naiwan ako ritong hinahabol ang hininga ko habang naglalakad siya palayo sa 'kin. Napahawak ako sa dibdib ko para pakalmahin ang puso ko. Oh my god... Ano 'yon?! What just happened?!

"Shit," bulong ko sa sarili ko. "Ang rupok ko..."

____

:)

The Rain in España (University Series #1) - 32

R18. Read at your own risk.

"What the hell was that?!"

Kinuyog kaagad ako nila Yanna nang makita ang nangyari. Umiinom pa naman ako at halos magkanda-tapon-tapon na 'yon sa bibig ko dahil sa pag-aalog nila. Nilapag ko muna ang baso para harapin ang mga kaibigan kong mukhang mas excited pa kaysa sa 'kin.

"Hindi ko rin alam! Nagulat din ako, okay?!" Pagpapaliwanag ko.

"Oh my god, puntahan mo! Sabihin mo isa pa!" Tinulak ako ni Yanna.

"Ano ba! Nakakahiya ka!" Bumalik ako sa pwesto ko, natakot.

Naroon na ulit si Kalix sa loob at nakikipaglaro ulit ng baraha. May mga kausap siyang lalaki, 'yung iba kakilala niya ata. Nagkakatuwaan sila roon habang umiinom. Naiwan naman ako sa labas na nagpapatuyo ng bikini.

"Masarap?" Pag-usisa ni Sam.
"H-huh?" Hindi ako nakasagot kaagad. "Ano ba namang tanong 'yan!"

Nag-iinit na ang pisngi ko, kanina pa simula noong halik na 'yon. 'Yung puso ko nagwawala na sa dibdib ko at hindi maka-kalma. Akala mo naman ay unang beses akong nahalikan kung maka-akto ako!

But there was something in him that made my heart go wild and crazy. Of course, it was Kalix! Pakiramdam ko ay nauuhaw ako kaya inom ako nang inom dito. Lumalakas tuloy ang loob ko, e! Huminto ako kaagad dahil baka hindi ko na magustuhan ang mga i-aakto ko mamaya.

Nagbago na ang ilaw sa loob pagkapasok ko. Tinakpan na nila ang bintana at para ka nang nasa bar. Nagkakantyawan na sila roon ng body shot nang pumasok kami. Nanguna 'tong si Samantha!

Nang magtama ang tingin namin ni Kalix, tinapik niya ulit ang binti niya para maupo ako roon habang may hawak siyang baraha. Naglakad ako palapit at hinatak niya 'ko sa gitna ng binti niya kaya nagulat ako. Dahil nga manipis ang beach shorts at malamig, naramdaman ko ata ang kanya sa may bandang likod ko.

Naglapag siya ng baraha at agad nag-kantyawan ang mga kasamahan niya nang manalo siya. Ngumisi siya at nilahad ang kamay niya para i-bigay ng mga lalaki ang pusta nila. Nagtatawanan pa sila dahil 'yung isa, relo ang pinusta. Hindi naman kinuha ni Kalix 'yon.

"Body shot, Luna!"

Nanlaki ang mga mata ko nang hatakin ako ni Kierra patayo. Napalingon ako kay Kalix na kausap 'yung isa niyang kakilala roon at nakangiti. Umiwas ang tingin ko nang abutan ako ni Via ng shot glass at kumuha si Sam ng platito ng asin.

"Kalix, come on! Lika rito!" I was mortified when Sam shouted that.

Nabaling kaagad ang atensyon ni Kalix sa 'min, naguguluhan kung ano bang nangyayari pero tumayo pa rin siya at naglakad palapit. Hindi pa nakakatulong na wala pa rin siyang suot na shirt!

Kalix still looked so confused when Samantha put some salt on his neck down to his shoulder. When he saw me holding the shot glass, he was hit by sudden realization. He stayed still, waiting for me to take the shot.

"Dali na!" Yanna urged me more.

Nanginginig ang mga kamay ko nang inumin ko ang tequila. Gumuhit 'yon sa lalamunan ko bago ako lumapit kay Kalix. I licked the salt from his cheek down to his shoulder and sucked on it a little so I won't leave a trace. His skin got a little red from the sucking. I swear I could hear my heart beating so fast.

They cheered on us like wild animals out of the cage. Nagtutulakan pa ang iba. I couldn't even look at Kalix now. Tumalikod na lang ako at kumuha ng beer para mapalitan ang lasa ng tequila sa lalamunan ko. Nakakasuka kasi 'yon!

I was opening the bottle with the opener when Kalix suddenly held my arm. "Hey," he greeted, tinatantya ang emosyon ko.

"H-hey." Nautal pa 'ko.

Tinapalan ko na lang ang kaba ko gamit ang pag-inom ng beer. Kumalma naman ako kahit papaano. Hindi lang talaga nakakatulong na malapit siya sa 'kin ngayon. Naalala ko na naman tuloy na hinalikan niya 'ko roon sa deck!

"Do you want to have dinner later?" He looked nervous but hopeful.

"Uh..." Hindi ko alam ang isasagot ko. "Sure. Kakatok na lang ako mamaya sa... Ano nga ulit room number mo?"

"The one beside yours on the left," simpleng sagot niya.

Tumango ako kaya binitawan na niya ang braso ko. Tinangay na rin naman siya noong lalaking umakbay sa kanya kaya ako, pumunta na kila Sam. I was already tipsy when we took more pictures on the deck. Muntik pa 'kong mahulog sa railings kung hindi lang ako nahawakan ni Kalix.

"What the hell are you doing?" He sounded mad.

"O, Attorney, picture naman kayo riyan!" Kantyaw ni Kierra.

Sabay kaming lumingon kay Kierra na nasa tabi ni Sam. May hawak na DSLR si Sam at mukhang kanina pa kami hinihintay na makuhanan ng magandang litrato.

Umakbay si Kalix sa 'kin at nilagay ko naman ang kamay ko sa bewang niya habang nakangiti sa camera. Ang lakas ng loob ko dahil nakainom!

"Ibang pose naman! Ganyan lang?" Sigaw ni Ke.

Pumunta ako sa harap ni Kalix at sapilitang niyakap ang kamay niya sa 'kin. Pagkatapos, ngumiti ulit ako sa camera. Tinatawanan na 'ko ni Via dahil alam niyang tinatamaan na 'ko ng alak ngayon. Kung hindi, hindi sana ako ganito katapang.

"Kiss mo, Luna!" Kierra teased more.

"Seryoso ba?" Tanong ko.

"Oo! Matapang ka, 'di ba? Gawin mo nga!" Ke took advantage of me!

Humarap ako kay Kalix at pinalupot ang kamay ko sa leeg niya, ready to kiss. I angled my face before kissing him softly on his lips. Humigpit pa ang hawak ko sa kanya para madiinan ang halik niya sa 'kin. He was unresponsive but after some time, he held my waist closer. I felt like he just didn't want to take advantage of my drunk state.

"Hoy, live porn na ata 'yang ginagawa n'yo!" Sigaw ni Kierra.

"Shut up, Ke. I'm taking nice pictures right here," singit ni Sam.

I was laughing when I stopped kissing him. He looked like he wanted more of me but I already walked away from him to see the pictures. Tinignan ko ang pictures at agad pinasa sa 'kin ni Samantha. I looked back at Kalix who was staring at me darkly. Napailing siya at napainom na lang ng beer.

"Pwede n'yo na 'ko i-hire sa prenup n'yo." Ngumisi si Sam.

"Prenup?! Shut up, Sam! He won't marry me!" I laughed and got myself another shot of tequila.

Kalix shook his head and walked towards me. "That's enough, drunk woman." Kinuha niya ang shot glass ko.

Sinamaan ko siya ng tingin pero nang makita ang seryoso niyang mukha, napatawa na lang ako at hinawakan 'yon.

"Ugh, you're so gwapo!" I pinched his cheeks.

Sam looked at me hideously before walking out of the scene, feeling out of place. Tinanggal ni Kalix ang kamay ko sa pisngi niya at seryoso pa ring nakatingin sa 'kin.

"If only I could marry you, 'no?" I kissed his chin softly.

"Luna..." He caught my hands to stop me.

"I will buy a land in Quezon City then I will build my dream house! If you marry me, we can also live in your Tagaytay mansion." I shrugged.

"Yeah, that's the plan," he replied.

I ignored what he said because my drunk ass couldn't process it. Inabutan niya 'ko ng tubig para mahimasmasan ako.

"Damn, almost 10 years, babe, ikaw pa rin." I giggled.

He sighed and urged me to drink more water kahit tumutulo na 'yon sa baba ko dahil dinidiin niya ang water bottle sa 'kin para hindi na 'ko makapagsalita pa. Ayaw niya bang marinig mga sinasabi ko? Nilalandi ko lang naman siya, ah! Haha!

"Tell me that when you're sober," he whispered.

I drank more water to sober up. I wasn't that drunk! I was just tipsy, pero nawala 'yon nang mag-slide ulit kami nila Sam at naligo sa dagat. Hinintay ako ni Kalix sa boat para alalayan ulit ako paakyat.

"Don't forget the dinner," he reminded me. "And don't go in your drunk state."

"I'm not drunk!" I defended myself.

He snorted and shook his head. Few minutes later, I just found myself taking a nap on that tiny room Sam was pertaining to earlier.

Pagkagising ko, nagliligpit na sila Sam. Napasabunot ako sa sarili ko nang ma-realize ang mga pinagsasasabi ko na naman kay Kalix kanina. Dapat talaga hindi na 'ko umiinom nang marami kapag nariyan siya. I was a flirty drunk!

"Shit, I kissed him." Mas lalo lang lumala ang kahihiyan sa 'kin nang maalala ko 'yon.

Agad kong kinuha ang cellphone ko para tignan ang pictures. Gusto kong ibato 'yon at i-untog ang sarili ko sa wooden wall para lang makalimutan.

"Ano 'yon?! Ba't mo ginawa 'yon?!" Tinuro ko ang sarili ko sa maliit na salamin.

I was so nervous when we arrived back in our hotel. Nauna akong mag-banlaw. Pagkatapos kong maligo, tuluyan na ngang nawala ang epekto ng alak sa 'kin. Nag-palit ako ng bikini pang-loob dahil baka mag-pool kami mamaya nila Yanna pagkagaling ko roon sa dinner namin ni Kalix.

I wore a red two-piece bikini with a cross-design on my hip and on my chest. Pinatungan ko na lang 'yon ng white flowy dress ending above my knees. Nagpatuyo ako ng buhok at inipit sa bun bago ako nag-lagay ng kaunting makeup.

"May date ka?" Tanong kaagad ni Via.

"Dinner lang," maikling sagot ko, kinakabahan.

"Baka iba ang kainin, ah. Ingat." Tumawa si Yanna.

Hindi 'yon nakatulong sa 'kin! Mas lalo lang bumilis ang tibok ng puso ko dahil sa kaba! Hindi naman siguro! Dinner lang naman 'yon sa labas. Wala namang mangyayaring ganoon. Bakit ba kasi sinabi niya pa 'yon? Ayan tuloy, iba rin ang naiisip ko.

"Try this. MOMOL proof." Inabot ni Yanna ang lipstick sa 'kin.

"Yanna!" I was so embarrassed.

"Dalian mo na! Ayaw mo ba testingin?" Tumawa ulit siya.

Sapilitan niya 'kong hinarap sa kanya para lagyan ako ng lipstick na 'yon. Seductive red ang shade. Nakangisi siya nang matapos akong lagyan. Inayos ko nang kaunti at kinuha na ang maliit kong handbag.

"Goodluck!" Sigaw ni Sam na kakalabas lang ng shower.

"Huwag ka nang babalik dito! Bukas ka na bumalik!" Pagbibiro rin ni Kierra bago ako pinagsarhan ng pinto.

"Hoy!" Sinubukan kong buksan ang pinto pero naka-lock na 'yon. Kumatok ako nang kumatok pero hindi nila 'ko pinapasok!

Napairap ako at naglakad na papunta sa kabilang room. Sana lang ay tama 'tong room na kakatukan ko kasi kung hindi ay nakakahiya. Huminga ako nang malalim at tinignan muli ang itsura ko sa screen ng phone ko bago ako kumatok.

Kabadong-kabado akong tumingin sa paligid, dinidistract ang sarili ko dahil ang tagal bumukas ng pinto. Tama ba 'to? Dito ba room niya? Baka naman ibang tao 'to.

"Palaka!" Napahawak ako sa dibdib ko nang biglang bumukas ang pintuan.

Kalix chuckled when he heard what I said.

"Saan?" He teased.

Sumimangot ako at nanatili sa labas. He was putting on his grey polo shirt. Hindi pa naka-butones 'yon at halatang hindi pa siya handa. Napaiwas tuloy ako ng tingin mula sa katawan niya.

"Hindi ka pa tapos?" Tanong ko.

"Uh, yeah, sorry..." He scratched on his head lightly. "You can wait inside."

Tatanggi na sana ako kaso baka lamukin ako sa labas. Naisipan ko pang bumalik sa hotel room namin kaso pinagsarhan na nga pala ako ng pinto ng mga bruhildang 'yon! I had no choice but to step inside. He stepped aside so he could give me space.

Pagkapasok ko, nanatili akong nakatayo malapit sa pinto, nililibot ang paningin ko sa malinis at maayos niyang hotel room. Parang 'yung binook rin namin dati. May jacuzzi sa labas at may daan papuntang beach.

"Saan tayo kakain?" Tanong ko, nakatayo pa rin malapit sa pinto.

"You choose," sambit niya habang binubutones ang polo shirt.

I fake coughed and watched him button his shirt. Nagtama ang tingin namin at napatigil siya nang makitang nanonood ako. Umiwas tuloy kaagad ako ng tingin. Nakakahiya naman 'yon. Nahuli pa ako! Hindi ko kasi maalis ang tingin ko.

"Are you already hungry?" He asked, tapos nang i-butones ang polo niya.

"Uh, sakto lang," sagot ko, nakatingin sa painting.

Kung ano-ano na lang tinitignan ko. May tumawag sa kanya kaya lumabas muna siya para sagutin 'yon. Ako naman, hinanap ko 'yung shower para hugasan 'yung paa ko. Naiinis kasi ako at may buhangin pa. Dumaan pa kasi ako sa buhanginan bago makapunta sa room niya.

Nakita niya kong may hinahanap pero busy siya masyado sa kausap niya kaya pumasok na 'ko roon sa shower. Pinihit ko 'yung nakita kong pihitan katabi ng gripo. Napamura ako nang bumukas bigla ang shower.

"Shit, shit!" Nagpapanic na 'ko nang pinihit ko ulit 'yon para masara.

Tumingin ako sa puti kong damit na nabasa na, bumakat na rin 'yung suot kong bikini. Pati ang buhok ko ay nabasa. Lumabas ako roon at naghanap ng towel sa sink para punasan ang sarili ko.

"Luna?" Napatalon ako nang may kumatok sa pinto. "Are you okay?"

"Yeah! Wait lang!" Sigaw ko habang pinupunasan ang basa kong damit.

Pinunasan ko rin ang buhok ko. I looked like a hot mess when I opened the door, dala-dala pa rin ang maliit na towel sa kamay ko. Nagulat siya sa itsura ko.

"Did you swim?" He laughed.

Nilagpasan ko siya at dumiretso roon sa couch para kuhanin ang bag ko.

"Magpapalit muna 'ko," nahihiyang sabi ko dahil bakat na sa puti kong damit 'yung dibdib ko.

"I can lend you my shirt," he offered.

Hindi nga pala ako makakabalik sa hotel room. Una, wala akong susi. Pangalawa, pinagsarhan na nila 'ko. Pangatlo, baka wala na sila roon para mag-dinner. Napabuntong-hininga na lang ako at sumunod sa kanya sa kwarto niya. Wala na 'kong choice.

Habang naghahanap siya ng shirt sa closet doon, nilibot ko ang paningin ko sa kwarto. May balcony 'yon, nahaharangan lang ng glass na sliding door. Malaki rin ang kama at kasya ang tatlong tao. Naamoy ko rin kaagad 'yung pabango niya sa loob.

"I only have this," inabot niya sa 'kin 'yung white shirt.

Alam kong malaki 'yon sa 'kin at matatakpan naman siguro hanggang taas ng tuhod. Naka-bikini lang ako sa pambaba pero wala namang pakialam ang mga tao rito dahil beach 'to kaya kinuha ko na lang 'yon sa kamay niya.

Lalabas na sana siya ng kwarto para hayaan akong makapagpalit nang tinawag ko siya ulit.

"Pwede pababa noong zipper?" I bit my lower lip. Nakakahiya.

Napatigil siya sa paglalakad palabas at tinignan ako saglit bago siya naglakad palapit sa 'kin. Tumalikod ako sa kanya at inipon sa kamay ko ang buhok ko para hindi nakaharang sa likuran. Sa sobrang tahimik, pakiramdam ko ay naririnig niya 'yung tibok ng puso ko.

He zipped me down so fast, hindi ko napansin na tapos na.

"Thanks," mahinang sabi ko.

I thought he already left. Haharap na sana ako sa kanya nang yakapin niya 'ko nang mahigpit mula sa likuran. I could feel his breath on my neck, which made my heart go wild. Kaunti na lang ay mahahalikan na niya ang leeg ko.

"Bakit?" Tanong ko, hindi makalingon.

"Nothing." He sighed. Binitawan niya rin ako kaagad.

Humarap ako sa kanya para makita ang itsura niya. He wasn't looking at me. Mukhang malalim ang iniisip niya at nakatingin doon sa pader. His gaze turned darker every second.

Kinuha ko ang shirt sa kama at hinubad na ang dress, walang pakialam kung nariyan siya o wala. Mayroon naman akong bikini sa loob.

Susuotin ko na sana ang shirt nang kuhanin niya 'yon bigla at hinarap ako sa kanya. My eyes widened when my back hit the bedroom wall. I was about to say something when I suddenly felt his lips on mine. At first, it was soft and slow, until it turned aggressive. I closed my eyes and held on his waist for support when my knees turned weak.

He sucked on my lower lip before pushing his tongue inside my mouth, tasting every bit of me. I yelped when he held both of my legs and pushed me again against the wall for support. Pinalupot ko ang binti ko sa bewang niya habang hinahalikan niya 'ko.

His kisses went from my lips, down to my jaw, then to my neck. He was biting and sucking my delicate skin. I bit my lower lip to stifle a moan as I arched my neck to give him more access. Lumipat ang kamay niya mula sa binti ko papunta sa bewang ko. I could feel him skin-to-skin.

He was touching me everywhere. Ang isang kamay ay nakasuporta sa pwetan ko at ang isa ay hinubad ang bikini top ko mula sa 'kin. I was already breathing heavily when he leaned to suck on my left mound. The other hand caressed the right one. He did that alternately, which made me lose my mind.

He put my nipples in between his index and middle finger while kissing and sucking on my neck. It sent electricity throughout my whole body. I was getting hungry every passing second. Pakiramdam ko ay basang basa na 'ko sa ibaba. Hindi ako sigurado kung nararamdaman niya rin 'yon.

He kissed me on my lips again hungrily. He muttered a curse before carrying me to the bed. Nakaupo lang ako roon sa gilid habang nakaluhod siya sa harapan ko. Tinungkod ko ang magkabilang siko ko sa kama nang mahubad niya na ang tanging suot ko sa baba, bracing myself for more pleasure.

"Ah!"

I screamed his name when I felt his tongue on my wetness. He suckled on it before thrusting his tongue inside. I closed my eyes in pain and pleasure when he entered two fingers inside me. His tongue licked on my sensitive bud while he was thrusting his fingers inside, making me crazy. I felt something building up inside me.

I wanted to close my legs but he opened it wider with his other hand. I felt so embarrassed. He sucked again... I could hear my wetness! His tongue played more with my bud before covering me with his body. Ang daliri niya ay nasa loob ko pa rin habang hinahalikan ang dibdib ko. I was panting so heavily.

His fingers started thrusting faster as he covered my moans with his lips. I moaned his name over and over again before I felt something explode. Umalis siya sa itaas ko at tumayo. Pagod na 'ko nang hatakin niya bigla ang dalawang binti ko papunta sa dulo ng kama.

He undressed himself in front of me. I licked my lower lip when I saw the fullness of him. He seemed bigger than the last time, giving me the urge to retreat.

He hung my right leg on his arm before entering me. Napapikit ako nang mariin nang maramdaman ang matinding sakit. Hindi ko na natungkod ang siko ko at binagsak na lang ang katawan sa kama. He let out a heavy breath when he successfully filled me to the brim. Pakiramdam ko ay magdudugo na ang labi ko dahil sa kakakagat ko.

When I finally adjusted to his length, he started thrusting slowly, giving me hints of pleasure. I tried to reach for him but he just held both of my hands using his right hand and pinned it in on top of my head. Then, he gave one hard thrust.

"Fuck, ah, Kalix!" I moaned.

Nilagay niya ang isang tuhod sa kama, opening my legs wider before thrusting so hard and so fast inside me, I heard the bed creaking. I opened my eyes to look at him, seeing him in his pleasured expression. He was biting his lower lip while watching us connect down there. His chest was moving, breathing heavily.

"Kalix," I moaned when I felt another one building inside me.

As if he knew I was going to explode, he stopped thrusting and stepped backwards, removing himself inside me. I was scared of the thought that maybe he wanted to punish me or something. Inangat ko ang katawan ko para tignan siya.

"Stand up," he commanded.

I blinked twice before actually standing up, confused. Para saan 'yon? My eyes widened when he suddenly pushed me towards the glass door of the balcony. My hands automatically touched the glass when he bended me over.

"Ah!" I moaned loudly when he entered me from behind.

It gave me a different kind of feeling. He pulled out and pushed himself harder inside me.

"Oh my god!" I screamed when he angled himself.

He put his hand on my back and pushed himself harder and faster inside me when he found my spot. He spread my legs wider using his feet and angled himself again to hit my spot.

His hand held my waist, until it went down to rub my clit while he was thrusting from behind. I held on his wrist when I felt like I was already on the edge. My knees trembled when I exploded.

He gave a few more sloppy thrusts before he released his juice inside me. I felt it down dripping down to my legs. Oh my god... I was panting so heavily, trying to hold onto the glass door. I could barely hold myself up anymore.

Umayos ako ng tayo at sinandal na lang ang sarili ko sa glass door, pagod at nanlalambot pa ang tuhod. He leaned on me to kiss me on my lips again.

"Fuck, I love you," he whispered.

I bit my lower lip when he left to get a clean cloth. I gathered the energy to take a shower before putting my clothes on. Bandang huli, nag-order na lang kami ng take-out para rito kainin dahil nanlalambot ang binti ko at hindi na makapaglakad nang maayos. I relaxed myself in his jacuzzi after eating, wearing my two-piece bikini.

He joined me minutes later, wearing nothing on top, pero naka board shorts. Sumandal siya roon at tinanaw lang ang dagat mula sa balcony, malalim ang iniisip.

My face heated when I remembered what happened earlier. Nakakahiya! Ginawa ko 'yon?! Gusto kong maiyak dahil napagtanto ko na naman kung gaano ako kadaling bumigay pagdating sa kanya.

Wala 'yon sa itinerary ko rito!

"I could read your face." He laughed a bit.

Sumimangot ako at hinampas ang tubig para mabasa ang mukha niya. Tumawa lang siya at hindi ako ginantihan.

"Did you take your pills?" He asked after the silence.

I asked him to get an emergency contraceptive when he went out to buy us dinner. Wala akong planong magpa-buntis ngayon, 'no. Lalo na't hindi ko naman sigurado kung papanindigan niya ba 'ko o ano. Ni hindi ko nga alam kung ano kami ngayon.

"Hindi pa," sagot ko. "Mamaya."

Natahimik ulit kami. Pinag-iisipan ko na ngayon kung babalik ba 'ko sa room namin o rito na lang matutulog dahil baka hindi nga ako pagbuksan ng pinto roon. Hindi ko na rin alam sa mga kaibigan ko kung bakit ang tindi ng pakialam nila sa lovelife ko. Isa raw ako sa nahuhuli.

"Luna," he called after a few minutes.

Napabalik ang tingin ko sa kanya, hinihintay ang sasabihin niya. He bit his lower lip before asking me the question that made my heart go stupidly wild.

"What are your thoughts about marrying me?"
____
:)

The Rain in España (University Series #1) - 33

"Are you seriously proposing to me right now?"

Napakurap ako nang ilang beses habang pinoproseso pa rin sa utak ko ang mga pinagsasasabi niya. The side of his lips rose up when he looked at my reaction, mukhang natatawa.

"I'm just asking." He shrugged, like marriage wasn't a big deal!

"Well..." I struggled to find the right words to say. "I... I mean, we're not yet back together."

His brow shot up and looked back at me with dark eyes. Nilabanan ko ang tingin niya habang hinihintay ang sasabihin niya.

"After we made love, you still don't think we're back together?" He sounded disappointed.

"Made... M-made... What?" Nautal-utal ako.

Made love?! Saan galing 'yon?! Pakiramdam ko nag-init ang pisngi ko nang mag-play na naman sa utak ko ang mga nangyari kanina. I had a hard time grasping that part of the reality I just put myself into.

"Made love," he repeated to be clear.

"I didn't know you're the soft type, Attorney Martinez." Napailing ako at ngumisi. Made love, huh? "People call that fucking."

"Well, I can fuck you, too." He shrugged.

My eyes widened as my body froze. Nagulat ako sa bulgar na pananalita niya at halos masamid kahit wala naman akong iniinom. Gusto ko na lang i-lubog ang sarili ko sa jacuzzi na 'to dahil sa tindi ng pagka-ilang ko sa sinabi niya.

"Put that aside. We're talking about our relationship here." I fake coughed.

"No pressure." He smirked.

"We spent years apart. Pakiramdam ko ang daming nagbago sa loob ng halos sampung taon. I just can't say that I'm ready to get back with you that fast? I mean, ikaw ba? Ano sa tingin mo?"

I tried to communicate properly. Gusto ko rin naman malaman kung ano ang iniisip niya, 'yung opinyon niya sa relasyong 'to. I couldn't do that last time.

"Sa tingin ko, ayos lang," he answered without even thinking.

"Anong ayos lang?" Kumunot ang noo ko.

"Mahal pa rin kita, sinabi ko na, 'di ba?"

Napa-singhap ako nang malala sa sinabi niya. Napaka-straightforward naman na ata niya ngayon! Hindi ko alam kung mas gusto ko pang nag-susugarcoat siya ng mga salita niya o ano. Iba pa ang epekto ng mga pinipili niyang salita.

"Oo nga, narinig ko, p-pero..."

Hindi ko matuloy ang sasabihin ko! Huminto ako saglit para hanapin ang gusto ko talagang sabihin.

"Luna, relax..." He tried to reach for my hand. "I told you, no pressure."

I relaxed a bit when he held my hand. Nagpahatak ako sa kanya palapit at naupo sa harapan niya. Sumandal ako sa dibdib niya habang nilalaro ng kamay niya ang tubig sa harapan namin.

Napaayos ako ng upo nang maramdaman ko ang kamay niya sa bewang ko, inaangat ako nang kaunti, hanggang sa tumaas ang kamay niya sa dibdib ko. Napakagat ako sa labi ko at agad bumigat ang pag-hinga ko, kinakabahan.

"Does it hurt?" He asked.

"Huh?"

Hindi ko kaagad nakuha ang sinabi niya. I flinched when he touched the sensitive part between my legs. Napasandal ako lalo sa dibdib niya at nagpakawala ng mabigat na paghinga.

"Medyo," sagot ko, nakahawak na sa palapulsuhan niya ngayon na parang hinahawakan ko ang natitirang katinuan sa katawan ko.

He started rubbing it slowly, afraid that it might hurt me. Hindi ako nagsalita at pinagpatuloy niya lang ang ginagawa niya. He gave soft kisses on my neck and I arched it to give him more access. Alam kong nababaliw na 'ko sa mga halik niya at alam ko rin kung saan tutungo 'to pero hindi ko mapigilan ang sarili ko.

I just saw myself on top of him, panties aside, while he entered me. He held my waist to guide me while I was moving and adjusting myself on his length.

I slept peacefully that night. Pagkatapos namin sa shower ay pagod na pagod na 'ko kaya nakatulog na rin ako kaagad. Bilib ako sa stamina niya dahil naalala kong nag-trabaho pa siya sa laptop niya bago ako nakatulog.

Nagising ako sa liwanag na nanggagaling mula sa glass door. Namula kaagad ang pisngi ko nang maalala ang ginawa ko roon! Kawawang pintuan! Mabuti na lang at hindi nasira. At mabuti na lang din ay madilim at natatakpan ng puno 'yung balcony kaya walang nakakita sa 'min doon!

I moved a little, only to realize that Kalix had his arm draped over my waist. Tumigil ako sa kakagalaw nang higpitan niya ang yakap niya sa bewang ko at hinatak pa 'ko pasandal sa dibdib niya. Nang lingunin ko siya, tulog pa naman siya.

Dahan-dahan kong inalis ang braso niya sa bewang ko para umalis. Pagka-tayo ko pa lang ng kama, napangiwi kaagad ako sa sakit. Napamura ako habang paika-ikang naglalakad papunta sa shower. Naghilamos ako bago nagpatawag ng room service para sa breakfast.

Dumating na 'yon pero tulog pa rin si Kalix. Ang dami siguro niyang trabaho kagabi kaya late nang natulog. Nauna na 'kong kumain ng breakfast habang hinihintay siyang magising. Naisipan ko ring bumalik na ng room namin kaso baka magalit siya at sabihing pagkatapos ko magpa-sarap sa kanya ay iiwan ko siya.

Kanina pa nagri-ring ang cellphone niya kaya sinilip ko kung sino ang tumatawag. Nang makitang si Adonis lang naman 'yon, ako na ang sumagot.

[Attorney! Kanina pa 'ko tumatawag! Ayaw ni Amy ng security-]

"Tulog pa siya, Adi," sumingit na 'ko dahil baka kung ano pang confidential ang masabi niya.

Natahimik siya saglit at mukhang nagulat na babae ang boses ng sumagot.

[Hoy, sino ka?! Anong ginawa mo sa kaibigan ko?!] I heard him panic. [Kung sino ka man, ibalik mo ang cellphone niya! Panigurado hindi ka babae ni Attorney! Masyadong loyal 'yan para magkaroon ng iba, tanga! Kaya ibalik mo na o tatawag ako ng-]

"Si Luna 'to, sira." Tumawa ako.

[Shit, oo nga pala! Nasa Boracay nga pala kayo! Magkasama na pala kayo?! Teka, ang aga pa, ha! Magkasama na agad kayo?! O baka kagabi pa kayo magkasama?! Shit, ano 'yan, bold?!]

Hindi ko alam kung paano ko ipapaliwanag nang hindi magtutunog guilty! Magsasalita na sana ako nang makita kong kanina pa pala bumangon si Kalix at kakalabas niya lang ng C.R. Inaantok pa siya nang dumiretso sa kinauupuan ko at kinuha ang phone niya mula sa kamay ko para siya na ang sumagot.

"What do you need?" Seryosong sagot niya, na parang alam niyang si Adonis 'yung tumawag.

Kumuha siya ng french toast at kinagatan 'yon habang pinapakinggan 'yung mga pinagsasasabi ni Adi. Umupo rin siya sa tabi ko habang kumakain, ayaw malayo sa 'kin.

"Tell her we need to gather evidence against Villaflor. More witnesses would be better. If she wants to risk her life, then she should do it right." Napamasahe siya sa sentido niya.

Nanahimik ako at uminom lang sa orange juice ko, hinihintay siyang matapos. Saka ko lang din napansin na t-shirt niya lang ang suot ko ngayon at wala nang iba! Pakiramdam ko tuloy ay hubad ako!

"Fuck, this is my fault," bulong ni Kalix bago tumango at pinatay ang tawag.

Pinanood ko lang kung paano siya ma-stress doon. Ni hindi na nga siya naka-kain nang maayos. Tahimik at seryoso siyang uminom ng juice bago binalik ang tingin sa 'kin, nagtataka kung tungkol saan ang pinag-uusapan nila.

"Morning," he greeted me.

"Good morning. Okay ka lang?" Nananantya kong tanong. Tumango lang siya at tumayo, hindi nagsasalita.

He leaned over me to give me a soft kiss before dialing a number on his phone. Lumabas siya ng balcony para may tawagang ibang tao ulit. Nakailang dial siya. Ako naman, pumasok na 'ko sa C.R. para suotin ulit 'yung bikini kong pinatuyo niya kagabi para naman may suot ako panloob.

Tinext ko na lang siya na babalik na 'ko sa hotel room namin dahil masyado siyang abala sa kausap niya sa balcony, mukhang nagagalit pa sa kausap. Stressed na stressed lang sa trabaho niya.

Kumatok ako sa hotel room namin nila Yanna, pinagdadasal na sana gising na sila ngayon para naman mapagbuksan nila 'ko ng pinto. Hindi na 'ko nagulat nang si Kierra ang magbukas, nakangisi sa akin.

"Ang sabi, dinner lang, bakit na-extend sa breakfast?" Bungad ni Kierra.

Tumawa lang ako nang alanganin at pumasok na sa hotel room. Nag-aayos na sila ng gamit nila ngayon dahil flight na mamaya. Akala ko makakatakas na 'ko kay Yanna pero pagkalabas na pagkalabas niya ng shower, sa akin siya dumiretso!

"Oh my god! Please tell me you had sex! Please!" Inalog niya ang balikat ko.

"Ano ba..." Nahihiya kong iniwas ang tingin sa kanya, hindi makatanggi.

"Oh my god, malandi ka!" Tuwang-tuwa siya. "Wala ba kayong mga kamay?!"

Nakangising pumalakpak si Samantha at sinundan naman ng mga bruhilda! Pinalakpakan ba naman nila 'ko at naghiyawan pa na parang nanalo ako sa pageant! Binatukan ko si Yanna bago ako kumuha ng damit at pumasok sa shower. Narinig ko pa ang malakas nilang tawanan sa labas.

"Dinner lang pero siya ang naging midnight snack," natatawang sabi ni Via sa labas.

Napasapo ako sa noo ko at nag-shower na lang. I felt so sore! Pero okay lang. Mabuti nga at nakakalakad na 'ko nang maayos pagkalabas ko ng shower kahit masakit. Nag-palit lang ako ng yellow dress na may mga maliliit na bulaklak na design.

Nag-check out na kami at sinalubong ako ni Kalix doon sa service ng hotel papuntang airport. Tinulungan na rin niya 'ko sa mga bagahe ko. Magkahiwalay kami ng seat number kaya hindi kami magkatabi sa eroplano. Nauna nga naman kasi kaming nag-book.

The next day, we went back to work. Umaga nang maalala ko ang pagte-take ng emergency contraceptive pills ko! Okay lang naman 'yon dahil hanggang limang araw pwede i-take kaya hindi naman ako kinabahan. Na-late nga lang ako sa trabaho dahil naging abala akong hanapin 'yung pills sa kit ko.

"Architect, pinapatawag po kayo sa site sa Rizal," salubong sa 'kin ng secretary ko sa office.

Kakarating ko lang ay aalis na naman ako. I was wearing a brown pantsuit and a pair of white heels. Akala ko kasi ay mananatili ako sa office ngayon para i-check 'yung interior ng miniature design na ginawa ng team ko para roon sa condo sa Rizal.

"Heels pa more!" Sigaw ni Sevi sa 'kin.

Hirap na hirap akong maglakad roon sa lupa papunta sa site. Agad kong hinampas si Sevi nang makarating ako sa harapan niya. Naglagay na sila ng foundation ng building habang wala ako.

"Pinapatawag daw ako?" Tanong ko sa kanya.

"Oo, may babaguhin lang kami nang kaunti sa sukat. Iniinform lang kita," kinuha niya ang blueprint at nilatag roon sa may maliit na lamesa.

Habang pinapaliwanag niya with actions pa kung ano 'yung iibahin, nilabas ko ang cellphone ko dahil nag-text si Kalix.

From: Atty. Martinez
Good morning. You're not in your office today.

"Hoy! Naiwan ba sa Boracay 'yung utak mo?!" Pinitik ni Sevi ang noo ko.

"Ano ba!" Hinampas ko ang braso niya at para kaming batang nag-gantihan.

"Architect, isusumbong talaga kita sa Mama mo! Unprofessional!" Pambabanta niya pa sa 'kin.

Umirap ako at binaling na ulit ang atensyon ko sa kanya para makapagpaliwanag siya nang maayos. Tinigil ko na muna ang kaka-cellphone ko. Nakinig naman ako at hindi naman umangal dahil may sense naman kung bakit nila babaguhin.

"'Yung bahay sa Tagaytay? Nabisita mo ba?" Tanong ko sa kanya.

"Oo, naroon ako kahapon. Sinesementuhan na 'yung sa may extension. Sabihin mo kay Kalix, mamili na ng tiles o bricks na ilalagay roon sa labas tsaka sa loob. Pinabago mo 'yung wooden floor, 'di ba?"

Tumango ako at kinuha ko ang phone ko para i-text ulit si Kalix.

To: Atty. Martinez
Busy ka ba today? Need mo mamili ng design ng tiles.

From: Atty. Martinez
Okay. See me in my office.

I inspected the site for a bit before driving back to the company. Kinuha ko muna ang clear book sa interior designer ng team ko para sa pagpipilian ng tiles bago ako bumaba sa legal department.

"A-architect! Nasa loob po si Attorney Martinez!" Tumayo kaagad si Philip. Bakit ba palaging kabado 'to tuwing pupunta ako rito?

Ngumiti ako sa kanya at dire-diretsong pumasok sa office ni Kalix. Naabutan ko siyang nakatayo at nakasandal sa table niya habang may kausap sa phone. Nalipat ang tingin niya sa' kin nang makita ako sa pinto, lumiwanag ang mukha.

I waved my hand a little as a greeting and he gave me back a small smile. Sinenyasan niya 'kong maupo muna sa couch habang may kausap siya.

"Can I talk to you later? I have an emergency," sambit niya.

Napairap ako sa pagsisinungaling niya. Gumana naman 'yon kaya umupo na rin siya sa tabi ko. Binuksan ko kaagad ang clear book para ipakita sa kanya 'yung preferred kong designs ng tiles.

"Busy ka kaya bilisan mo nang pumili," turo ko sa clear book.

Umusog siya sa tabi ko. "I'm not busy," he denied.

I swallowed hard when I felt his face on my neck. Bumuntong-hininga siya bago ako binigyan ng mga halik doon. Napahawak tuloy ako sa binti niya at hinampas 'yon nang mahina para matuon ang atensyon niya sa tiles. Hindi ito ang pinunta ko rito!

"'Yung tiles, Kalix," pagpapaalala ko habang dinadama ang halik niya sa leeg ko.

"Yeah, right..." Umayos na siya ng upo, mukhang disappointed pa.

I closed my legs together to stop myself from feeling this way. Nag-init tuloy ako saglit. Bakit kasi niya ginawa 'yon? Kaunting hawak niya lang sa 'kin ay nanghihina na 'ko. Mabuti na lang ay tinigilan niya rin ako kaagad. Tinitignan na niya ngayon 'yung designs.

"What do you want?" Lumingon siya sa 'kin.

"Ikaw," sagot ko.

Kumunot ang noo niya nang marinig ang sinabi ko. Nag-panic ako kaagad nang mapagtanto ang tunog no'n sa kanya. "I mean, ikaw! Ikaw ba? Anong gusto mo dyan?" I stuttered.

"I'm the one asking," pag-balik niya sa 'kin.

"Para sa 'kin, ito, kung sa common area, para hindi mukhang marumi." Tumuro ako sa clearbook.

"Okay, 'yan na lang." Walang pakialam niyang sinara ang clear book, ni hindi man lang tinignan kung ano ang tinuro ko!

Kinuha ko ang clear book sa kanya at hinampas 'yon sa braso niya dahil wala siyang pakialam sa sinasabi ko. Hindi pa kami tapos 'no! 'Yung exterior pa! Pipili pa siya kung ano ang design ng bricks na gusto niya sa labas. Ang hirap niyang kausap dahil tuwing nagtatanong ako, tinatanong niya sa 'kin pabalik. Kapag sumagot ako, sasabihin niyang 'yon na lang daw. Hindi man lang pinag-iisipan!

"Kapag pangit ang kinalabasan ng bahay mo, huwag mo 'kong sisisihin," sambit ko habang nili417ligpit ang gamit ko.

"I'm sure it will turn out well," prente siyang sumandal sa couch.

"How sure are you?" Tinaasan ko siya ng kilay.

"I trust you, Luna," seryosong sabi niya.

Napaiwas ako ng tingin at kinuha na ang bag ko, tinatago ang kilig sa sinabi niya. Sa isang kamay ay buhat-buhat ko naman ang makapal na clear book.

"Where are you going?" Nagtatakang tanong niya.

"I have work, duh?!" Masungit na sabi ko. "Tsaka maghahanap ako ng lupa sa QC. I want to start planning my dream house."

"I have a land in QC," mabilis na sagot niya.

"Really?" My eyes twinkled, finding hope. He just saved me from finding a lot!

Napailing siya sa reaksyon ko. Tumayo siya para kuhanin ang cellphone at susi ng kotse niya bago sinenyasan akong sumunod sa kanya. Iyon nga ang ginawa ko dahil mukhang dadalhin niya 'ko roon.

"Malaki ba? Pinagbibili mo ba?" Curious na tanong ko habang nagsusuot ng seatbelt.

"It's around more or less 900 to 1000 square meters," simpleng sagot niya.

"What?! That's already big! How much?" Inquire ko kaagad.

"We can negotiate." He smirked. Parang natakot ako sa ngising 'yon, ah!

Hindi tuloy ako mapakali hanggang sa makarating kami sa isang malaking subdivision. Napakunot ang noo ko. Bakit hindi na lang ako maging kliyente sa sarili naming kumpanya, ano? Kaso wala na silang available dito sa QC. Ang hirap naman kasi rito. Ang mahal tapos ang daming buyer.

Huminto siya sa tapat ng malaking field sa gitna ng dalawang malaking bahay. Bumaba kaagad ako ng sasakyan para matanaw ko nang maayos. Ang lawak ng lugar!

"Ang laki na nito, ah?" Sabi ko. "Wala kang balak patayuan 'to ng bahay?"

"I wanted to." He shrugged. "But you turned down Adonis."

Napakunot ang noo ko at lumingon sa kanya. Hindi ko nakuha ang sinabi niyang 'yon, ah. Anong connect naman ni Adonis sa pinag-uusapan naming dalawa?

"Nothing..." He looked away and went closer to the field when he noticed my confused look. Anong sabi niya? Joke ba 'yon na hindi ko nagets?

Lumapit din ako at tinakip ang kamay ko sa itaas ng mga mata ko para hindi ako masyadong masilaw. Mabuti na rin siguro ang location dito kung sakali dahil malapit sa company at tsaka kung magkaka-anak ako, malapit sa schools.

"What do you think? Is it enough?" Tanong niya sa 'kin, hinahangin pa ang buhok at polo. Instead of looking like a mess, that just made him more attractive.

"Okay naman. Ma-puno naman siya." Luminga ako sa paligid. "Tsaka maganda location. Magkano ba? Inaalok mo ba 'ko o iniinggit mo lang ako?"

He smirked and licked his lower lip a little while thinking. "Let's see." He computed something on his phone... Or just pretended to. "60 million."

"Ang mahal naman!" Singhal ko kaagad sa kanya.

"Well, I know an easier and less expensive way to have this lot." The side of his lips rose up to firm a smirk.

Sumingkit ang mga mata ko habang iniisip kung ano ang ibig niyang sabihin. Bakit hindi na lang niya 'ko diretsuhin, ano? Naguguluhan at kinakabahan lang ako sa kanya. Nakakatakot ang mga alok niya, ha!

"Paano? Sige, let's negotiate." Naglakad ako pabalik sa sasakyan niya. Gusto ko talagang bilhin ang lupa, kung maaari.

Binuksan niya ang pinto ng kotse niya at pumasok ako sa shotgun seat. Masyadong mainit sa labas para roon kami mag-usap kaya rito na lang sa loob. Pinanood ko siyang umikot at sumakay sa driver's seat.

"Well..." He licked his lower lip a little. "You can marry me?"

Agad ko siyang tinignan nang masama dahil sa tanong niya. Kinuha ko ang bag ko at hinampas siya sa braso dahil binalik niya na naman 'yung tanong na 'yon! Nagugulat tuloy ako! Parang nag-aalok lang ng candy!

"Bakit? Tayo na ba ulit para mag-pakasal ako sa 'yo?" Inirapan ko siya.

"You asked what's the easier way and I just answered." He shrugged. "I mean, look at it, free lot from me, then I could pay half or more of your expenses in building your dream house. Hindi ka lugi, Luna..." He chuckled.

"Wala nang ibababa 'yung 60 million? Presyong ex, ganoon?" I sounded hopeful.

"Presyong ex, 60 million. Presyong asawa, libre. You choose." He smirked before putting on his seatbelt.

Halatang halatang pinagtitripan niya 'ko! Umirap na lang ako habang nagda-drive siya pabalik sa kumpanya. Hindi ko tuloy mapigilang isipin ang offer niya. My god! Bakit ko pinag-iisipan?! Ganoon na ba 'ko karupok?!

He just dropped me off the lobby then left to visit his firm. Umakyat ako at nakipag-meeting sa team ko para sa updates. Kinabukasan, bumisita ako sa bahay ni Kalix sa Tagaytay para tignan kung mabilis ba ang pag-gawa nila roon. Mabilis naman dahil nagdagdag ng tao 'tong si Sevi kasi nga busy siya roon sa Rizal at sa Makati.

Tantya ko ay 4-6 months from now, tapos na 'to. Nag-pamigay pa muna ako ng meryenda at nag-drive papunta sa firm ni Kalix para ayain siyang mag-dinner. Nakasalubong ko naman si Adonis sa may reception area ng 15th floor. Mukhang paalis siya at may bitbit na makapal na mga dokumento.

"O, Architect!" Narinig ko na naman ang masayang boses niya. "What brings you here?!"

"Si Kalix?" Tanong ko sa kanya.

"Ah, wala, Architect! May ano... inaasikaso," napakamot siya sa ulo niya.

Pinang-singkitan ko siya ng mata dahil mukhang may hindi siya sinasabi sa 'kin. Buong araw ding hindi nagtetext sa 'kin si Kalix kaya mas lalo lang akong nagtaka. Anong pinagkakaabalahan niya ngayon? Nag-aalala tuloy ako.

"Anong inaasikaso?" Tanong ko.

"Ahh, sa ano..." Umiwas siya ng tingin, nag-iisip ng ipapalusot. "Huwag kang mag-alala, Architect! Hindi siya nambababae!" Sumuko na siya.

"Ano ngang inaasikaso?" Kuryosong tanong ko. Baka kung ano na 'yon tungkol sa trabaho.

"Ah, may balak kasi kaming magsampa ng kaso kay Governor! 'Yung tatay ni Miguel," pagpapaliwanag niya.

"Bakit?" Nagtatakang tanong ko. "May kaso rin siya?"

"Hindi, kasi, ano, Architect, si Amethyst kasi..." Hindi na niya alam ang sasabihin niya.

Mas lalong nag-salubong ang kilay ko. Bakit ba hindi niya masabi sa 'kin? Hindi naman na ako galit kay Amethyst, e. May kaunting sama ng loob lang dahil sa ginawa niya noon pero parang nawawala naman na 'yon ngayon.

"Nasa hospital kasi si Amy..." Bumuntong-hininga si Adonis pagkatapos aminin.

Napaawang ang labi ko, hindi alam ang sasabihin. Bakit na-hospital? Kaya ba hindi ko ma-contact si Kalix?

"Ang tagal na rin kasing nakakakuha ng death threat si Amy simula noong makulong si Miguel, e." Ngumiti nang alanganin sa 'kin si Adonis. "Hindi kasi niya napanalo 'yung kaso."

"Matagal na 'yon, ah?" Naguguluhang tanong ko.

"Na-deny 'yung appeal nila sa korte kaya nag-iinit na naman, e. Parang iniisip kasi nila na sinadya ni Amy." Napailing si Adonis, naiistress na rin.

"Sinadya?" Ulit ko. Bakit naman nila iisipin 'yon at bakit naman gagawin ni Amy 'yon?

Nagulat si Adonis sa tanong ko at agad iniwas ang tingin. "May aasikasuhin pa 'ko, Architect! Una na 'ko!" Nagmamadali siyang umalis.

Sinundan ko siya hanggang sa elevator pero napatigil din nang bumungad si Kalix doon. Puting long sleeves na lang at black slacks ang suot. Mukha pang pagod na pagod. Nagulat din siya na narito ako pero agad din siyang lumapit sa 'kin at niyakap ang bewang ko.

"Hey," he greeted. "Let's go inside my office."

Sumunod ako sa kanya papasok. Binagsak niya kaagad ang sarili niya sa sofa at sinandal ang ulo roon habang nakapikit. Tinakip niya ang braso sa mga mata at nagpakawala ng mabigat na buntong-hininga.

"Kumusta si Amy?" Tanong ko nang maupo sa tabi niya. Tinanggal niya ang nakatakip na braso sa mukha niya para tignan ako, gulat na alam ko 'yung tungkol doon.

"She's still unconscious," sambit niya.

"Anong nangyari ba?"

"She was shot last night," sagot niya.

Napatakip ako sa bibig ko at mabilis na humarap sa kanya, hindi inaasahang ganoon kalala ang nangyari! Hindi ko alam na may baril palang kasama.

"Bakit? Ano bang ginawa niya? Sino bang gumawa noon?" Sunod-sunod na tanong ko.

"It was my fault." Umayos siya ng upo.

"Paano mo naging kasalanan 'yon?"

He sighed heavily, massaging his head. "I asked Amy to take Miguel's case."

Anong mali roon? He looked at me to watch my reaction. Halatang nag-aalanganin pa siya kung sasabihin niya o hindi.

"Amethyst played his dirty game, made him believe that she was preparing to win the case, but she was actually digging his grave," he explained. "Because of... reasons."

"Why would she do that?" Kumunot ang noo ko.

He bit his lower lip while staring at me. Then, he looked away and shook his head again, trying to stop himself from talking.

"Kalix, why would she do that?!" Hinawakan ko ang braso niya.

"Because I asked her to, Luna!" Natigilan ako sa pagtaas ng boses niya.

Sumandal ulit siya sa sofa, mabigat ang pag-hinga. Pumikit siya at minasahe ulit ang sentido niya. He looked so guilty, lost, and confused.

"She wanted my forgiveness so bad that she was willing to do anything, right? Now she's at the hospital, unconscious, because of me." He sighed.
\--

:)

The Rain in España (University Series #1) - 34

"It wasn't your fault."

Naguguluhan pa rin ako pero alam kong kailangan ko munang ipamukha kay Kalix na hindi naman niya kasalanan 'yon. He looked so down, blaming himself. I just remembered myself years ago after what happened with Kierra. Sinisi ko rin ang sarili ko noon dahil pakiramdam ko nag-kulang ako. Because of that, I lost myself and walked myself into darkness. I didn't want Kalix to go through the same thing.

"But how could she do that? Hindi ba against 'yon sa oath n'yo? Sa duties n'yo? You could get her... Ano ulit ang sinabi ni Adonis? Disbarred?" Sunod-sunod na tanong ko.

"Luna..." Umayos siya ng upo at napangiti sa tanong ko. "Amy fought for it, okay? She did not twist anything. She just... didn't do well on purpose. It would take a great lawyer to win and twist that case."

"Was she great?" Curious na tanong ko.

"Well..." Tumango siya, mukhang kalmado na ang pag-iisip ngayon. "My ex-boss already offered her the case after I rejected it, then I urged her to take it, used the 'I'll do anything' card. At least Miguel was represented by someone I trusted."

"And how did you make her do it?" Napakurap ako.

"Miguel's family was already planning to pin the crime on someone else just to win the case, and they wanted Amy in it. Amethyst was offended. She never played dirty and never planned to. She's also... competitive."

Of course, she was Amethyst. She was a strong woman in my eyes. Matapang niya nga 'kong kinausap noon at matapang din niyang pinamukha sa harapan ko na ayaw niya sa' kin. She had a strong personality. Bagay sa kanya ang mag abogado.

"I just said, if she wants to put dirt in her hands, slap it against the right person." He sighed.

What she did might be against her own morals as a lawyer, but she had no choice. Kung pinanalo niya 'yon, marumi pa rin ang proseso. Pwede pa siyang makasuhan kung lumaro siya kasama ni Miguel. Mas mabuti na siguro 'to. At the very least, they couldn't prove if she did her best or not. She still did her job.

"Kaya siya pinapadalhan ng death threats? Kasi hindi siya sumunod sa plano?" Tanong ko ulit at tumango siya. "How was that your fault?"

"Because if I didn't urge her to take it, she wouldn't." Napailing si Kalix. "She was planning to resign too so she could join me in my firm but she stayed there to take the case."

"Kung ni-reject niya ba 'yon, sigurado ka bang mapapanalo ng susunod na kukuha ng kaso?" I asked again.

"We have a lot of great lawyers in the firm. You don't know how many of them are willing to win that case and turn against their morals. It could've been their biggest break. Their names and faces will be everywhere. The dream..." He laughed sarcastically.

That might be one of the reasons why he left. Hindi niya gusto ang mga kasamahan niya roon dahil pakiramdam niya madumi na. Well, hindi na siguro maiiwasan.

"I didn't trust the first prosecutor assigned either." He shook his head. "I already had enough encounters with him to conclude that he doesn't really care about justice. He just cares about money and power."

"That's scary..." Bumaba ang tingin ko sa kamay niyang nakahawak sa 'kin.

"Well, he was fired." He chuckled. First prosecutor... So may iba pang sumalo nang matanggal sa trabaho ang isa. I had a hunch who it was.

Sabay kaming napatingin sa cellphone niya nang mag-ring 'yon. Sinagot niya kaagad ang tawag ni Adonis. Ako naman ay inabot ang water bottle para mainom doon, pinoproseso pa ang mga nangyari at mangyayari sa susunod.

"Alright," sambit ni Kalix sa kausap at binaba ang tawag.

Pinanood ko siyang kuhanin ang coat niyang nakasabit doon sa swiveling chair niya. Kinuha niya rin 'yung susi ng sasakyan at ilang dokumento sa desk bago naglakad papuntang pinto.

"Do you want to come with me?" Nag-aalanganin pa siyang nagtanong.

"Saan?" Tumayo ako at kinuha ang bag ko kahit hindi ko pa alam kung saan kami papunta.

"Amy's conscious now." He gave me a small but nervous smile. "Do you want to see her?"

I actually wanted to talk to her kaya tumango ako at sumunod sa kanya papunta sa parking. Tahimik lang ako sa sasakyan at ganoon din siya, maliban na lamang kapag may kausap sa phone. Naririnig kong konektado 'yon sa kasong isasampa nila roon sa pamilya ni Miguel. Napangisi ako nang ma-realize na kung sakaling mapanalo nila ang kaso na 'yon, family goals silang nasa kulungan.

Mabilis ang lakad ni Kalix papunta sa hospital room ni Amethyst, nagmamadali. Kinakabahan ako sa hindi ko malamang dahilan. Hindi ko alam kung paano sasalubungin ni Amethyst ang presensya ko, knowing that Kalix's decision was actually affected by his promise to me. Pakiramdam ko ay may kasalanan din ako.

Nasa hallway pa lang kami ay naririnig ko na ang boses ni Adonis. Nagmadaling maglakad si Kalix para tignan kung ano ang sinisigaw ni Adonis doon.

"Hindi, give me a fucking evidence!"

Napakunot ang noo ko nang makitang kausap niya ngayon sa labas ng room ang Daddy ni Miguel na may kasamang tatlong bodyguards. Mukhang galit na galit si Adonis. Ngayon ko lang siya nakitang ganito. Natakot tuloy ako.

"You and your stupid goons shot her because of mere assumptions, tapos magpapakita ka rito?" Nanginginig sa galit si Adonis.

"Adi." Mabilis na humarang si Kalix sa gitna nilang dalawa nang umamba ang bodyguard.

Hinarang ni Kalix ang kamay sa dibdib ni Adonis para pigilan ito at pakalmahin. Adonis was really fuming mad so it made me fear him too. Adi stepped aside, still glaring at the governor. Mahigpit ang hawak niya sa dokumento ngayon at pakiramdam ko malulukot niya na 'yon.

"Akala ko abogado ka. You shouldn't conclude that I was the one behind that shooting incident," nakangising sambit ng Governor.

Nakita kong nag-init ang ulo ni Kalix doon pero nanatili pa ring kalmado. Kalix was better at controlling his emotions in the first place. Actually, it was rare for him to display one.

"E, bakit ka nandito? Tanga ka ba?!" Galit na sigaw ulit ni Adonis.

"Hindi dapat ganyan umasta ang isang abogado. Pagsabihan mo 'tong kasamahan mo, Attorney Martinez. Mauuna pa ata siyang matanggalan ng lisensya bago ako makatapak sa korte." Tumawa ang governor at naglakad paalis.

Napatigil lang siya nang magsalita si Kalix.

"I wish you luck in court, then."

That sounded like a threat instead of wishing luck. I saw the fear in the governor's eyes before he shook his head and walked away, looking bothered. Umiling si Kalix at pumasok na lang sa loob. Sumunod naman kami ni Adonis sa loob ng hospital room ni Amethyst. Nakita ko siyang nakaupo doon at naka-swero, naguguluhan din sa nangyari sa labas.

"What the hell was that? Kakagising ko lang tapos makikipag-sigawan ka sa labas, Adi?" Nakasimangot si Amethyst.

Pinagmasdan ko siya nang maayos. She looked... more mature. Maikli na ang buhok niya ngayon. Hanggang balikat na lang kaya mas nagmukha siyang mataray. I couldn't tell if her attitude was still the same as the last time I saw her.

"How are you? Are you okay?" Lumapit si Kalix para tignan ang itsura ni Amethyst.

"I'm fine." Tumingin si Amethyst sa kanya bago binaling ang tingin sa 'kin.

Napaawang ang labi niya nang makita ako sa loob ng hospital room niya, pero agad din siyang umiwas. Huling kita ko sa kanya ay halatang iniiwasan niya rin ako, hindi ko alam kung bakit.

"I told you to tighten your security but you ignored my advice!" Kalix yelled at her.

"Kalix, what the hell! I am a criminal lawyer for so many fucking years na! I was already used to getting death threats! I wasn't expecting them to REALLY shoot me this time?" Pakikipagtalo ni Amethyst.

"He's a damn crazy politician! You should have known better!"

Napangiwi ako. I felt bad for Amethyst. Kakagising niya lang ay pinapagalitan na siya ni Kalix!

"Oh, so it's my fault now?!" Amethyst held her chest in disbelief.

"Why the hell are you guys shouting?" Reklamo ni Leo na kakabukas lang ng pinto.

Masamang tinignan ni Amethyst si Kalix bago binaling ang tingin kay Leo, at sunod sa 'kin. Nawala ang galit sa mga mata niya nang tignan ako, ngunit gaya kanina, mabilis din siyang umiwas. What was her problem? May ginawa ba 'ko sa kanya? She looked scared of me.

"Pag-usapan muna natin. Amy, tuloy ang kaso sa hayop na 'yon, diba?" Sumingit na si Adonis.

"Duh? I almost died!" Umirap si Amethyst.

"Dude, you were shot in the back. You won't die that easily. Besides, masamang damo ka." Napailing si Leo.

"What did you say, dumbass?!" Sigaw ni Amy.

"Umayos nga kayo!" Pag-saway ni Adonis.

Wow, I didn't know they talk like this. Ganito pala nila paki-samahan ang isa't isa. Nagulat pa akong si Adonis ang nag-babawal at hindi si Kalix. That made him look like a father figure. I tried to hide a laugh.

"The shooter was arrested earlier, by the way, kaya late ako," sambit ni Leo. "Now that we have him, the case can move forward."

Leo and Adonis started arguing if what happened was frustrated or attempted murder. Amethyst covered her ears, getting irritated with the two. Lumapit si Kalix sa 'kin para kumustahin ako kung okay pa ba 'ko ritong nakatayo at nanonood kung paano sila mag-talo.

"Can you guys step out for a minute and buy food?" Amy talked which made Leo and Adonis stop from arguing.

"Let's go." Tumango si Kalix at inakbayan ako para ayain ako palabas.

"Kalix, leave Architect Valeria inside," pormal na sabi ni Amy.

Napatigil si Kalix at napalingon din si Adonis at Leo na palabas na sana ng pinto. Nagkatinginan si Amy at si Kalix bago tumango si Kalix at tinanggal ang akbay sa 'kin.

"I'll be back." He kissed my forehead before leaving.

Napabalik ang tingin ko kay Amethyst. Ngumiti siya sa 'kin at sinenyasan akong umupo roon sa maliit na upuan sa tabi ng hospital bed niya. Nakita kong kinakabahan siyang umayos ng upo.

"How are you?" Tanong ko pagkaupo sa gilid niya.

She looked pale but she still looked pretty. Nakatakip ng kumot ang katawan niya hanggang bewang at nakasuot ng hospital gown. Ngumiwi pa siya nang sumandal dahil siguro sa sugat niya sa likod.

"Still alive, I guess." She laughed. "How are you?"

"Okay lang din," maikling sagot ko.

It was our first casual conversation ever, kahit simula pa dati. Hindi niya 'ko ganitong kinakausap. A lot really changed. Sa kanya rin. Pansin kong ang laki ng pinagbago niya.

"I'll be straightforward now." She gave me a nervous smile. "I want to say sorry for what I did to your boyfriend years ago. I ruined your relationship with him and I know how much it affected you. I'm sorry my apology was almost 10 years late but well, I guess I was scared to talk to you, you know? Kalix was pretty rude."

"Yeah, he told me..." Tumango ako, alam kung ano ang tinutukoy niya. "Alam mo, aaminin ko sa 'yo, may sama ako ng loob. I questioned my whole existence because of what you did. I thought he cheated on me when I saw the picture you sent him."

"I was drunk." She sighed. "Of course that alone won't justify my actions. I harassed him. I kissed him without his consent while I was drunk. I already apologized to him, begged him for his forgiveness so now I want to beg for yours."

"You don't have to beg for mine." I gave her a small smile. I guess I already forgave her. Ang mahalaga, nag-bago na siya. Kalix gave her a chance to change and she did for the better.

"Phew, akala ko naman may ipapa-take ka rin na kaso sa 'kin. I mean, no worries, I think after getting shot for the first time, I could take another bullet." She laughed elegantly.

Bulletproof siya, girl.

"Kalix was blaming himself, 'no?" Alanganin siyang ngumiti sa 'kin. "I mean, yeah, I took that because I said I would do anything for him to forgive me. We spent law school years together. We were okay, but I just really wanted to do something for him after niya mag-go through so much because of what I did, right?"

"Do you still..." I couldn't say it.

"Love him?" She finished my sentence. "Hell, no. I took that case because I was guilty, not because I love him for heaven's sake. I'm not a dumb bitch."

Nakahinga ako nang maluwag. Pakiramdam ko ay nabunutan ako ng malaking tinik. I was jealous of Amethyst not because she was pretty but because she had the vote of Kalix's mother. Isa pa, nagkaroon sila ng 'thing' noon.

"Hindi ba naging kayo?" I asked to confirm.

Tumingin siya sa taas, nag-iisip ng isasagot sa 'kin. Kinabahan na naman ako nang makitang parang nag-aalanganin pa siya. Then, she chuckled.

"No, geez, that man's heart was like a rock." She rolled her eyes. "Nag-kunwari na lang kaming nagkakamabutihan para maiwasan 'yung beef between our families, you know? We didn't want our mothers to fight."

Sabay kaming napatingin sa pintuan nang may pumasok na dalawang doktor. My eyes widened and immediately stood up when I saw Kalix's mother, together with his sister. My heart started racing faster.

"Tita..." Nagulat din si Amethyst at umayos ng upo.

Hindi ako sinulyapan ng Mommy ni Kalix at dire-diretso lang na chineck 'yung swero ni Amethyst. Pagkatapos, tinanong-tanong niya si quartz tungkol sa kondisyon niya. Natahimik ako sa gilid.

Nagtama ang tingin namin ng Ate ni Kalix at mukhang nagulat siya nang makitang pamilyar ako. Iniwas niya rin ang tingin niya at nagsulat sa maliit niyang note pad. I blinked twice after realizing that it was my first time seeing Kalix's sister. She looked so gorgeous. Naka-ipit ang mahabang buhok at mukhang hindi nadadapuan ng kahit ano ang balat. Mas maliit nga lang siya kaysa sa 'kin, o mukha siyang maliit sa puting coat niya.

"Nanggaling na ba rito si Kalix?" Napabalik ang tingin ko nang itanong 'yon ng Mommy ni Kalix.

"Yes, Tita. Umalis lang po to buy food." Ngumiti si Amethyst sa kanya at sumulyap sa 'kin, kinakabahan. "His girlfriend's here, Tita." Tumuro siya sa 'kin.

Nanlaki ang mga mata ko at napaatras sa gulat nang lumingon silang lahat sa 'kin. Umayos ako ng tayo at humigpit ang hawak ko sa handbag ko habang nakatingin pabalik sa Mommy ni Kalix. She was actually surprised by my presence. Mukhang hindi niya napansin na narito ako kanina.

"Tita, this is Architect Valeria," pagpapakilala ni Amethyst.

Hindi ako makapagsalita. Hindi ko alam kung paano ko siya babatiin! Our last encounter wasn't that good. Hindi ko alam kung may pinagbago ba sa ngayon.

"Architect," ulit ng Mom ni Kalix at naglakad palapit sa 'kin, mukhang inaalam ang pagkatao ko.

"Good afternoon, Doktora Martinez," kinakabahang sabi ko.

She gave me an amused smile before offering her hand. Tinanggap ko 'yon at pinigilan ang panginginig ng kamay ko. Sana ay hindi niya naramdaman 'yon dahil nakakahiya.

"Long time no see, Architect." She was still smiling.

Hindi ko alam ang ibig sabihin ng ngiti niya. Hindi ko siya mabasa. Nang binawi niya na ang kamay niya, napatingin naman ako sa Ate ni Kalix na pinagmamasdan ako at walang reaksyon sa mukha. Nang makita niyang nakatingin ako, she gave me a small smile. God, she was like her brother.

"I see, you and my son are back together," she slowly repeated.

Actually hindi pa, pero hindi ko na tinanggi 'yon dahil ang hirap mag-paliwanag. Hinayaan ko na lang na ganoon ang isipin niya. Siguro nga, doon din naman papunta 'yon.

"After... everything that happened," she said meaningfully, like she knew everything.

Hindi ulit ako nagsalita, tinatantya kung iniinsulto niya ba 'ko o sincere siya sa sinasabi niya. Matanda na si Kalix at alam kong hindi naman na maapektuhan ng pamilya niya ang mga desisyon niya sa buhay pero iba pa rin kapag tanggap ako ng magulang niya kahit papaano.

"You're a brave woman, huh. I'll see you around, then, Architect Valeria." She gave me one last amused smile before turning her back on me.

Kalix's sister gave me a smile and waved her hand a little before leaving the room. Napahinto pa siya saglit nang makasalubong si Kalix palabas. They talked for a bit before Kalix looked back at me.

"Are you okay?" Nag-aalalang tanong ni Kalix nang makalapit sa 'kin.

Tumango ako, naiilang pa rin sa nangyari kanina. Naguguluhan ako sa pakikitungo ng Mommy niya sa 'kin. Hindi ko talaga siya mabasa.

"What did you do to her?" He accused Amethyst immediately.

"Bro, what?" Agad na depensa naman ni Amy.

Pumasok si Leo at Adi na may dalang pagkain. Pinilit ako ni Kalix na kumain kaya iyon nga ang ginawa ko bago niya 'ko hinatid pabalik sa kumpanya.

"Alam ng Mommy mo na... girlfriend mo 'ko," sabi ko sa kanya habang tinatanggal ang seatbelt ko.

"You are?" Gulat na tanong niya.

I gave him a nervous smile. "I did not deny it. I mean, Kalix, I want to take this slow but then, we both know that... I'm still in love with you, right?" Seryosong tanong ko.

"You are?" Mas gulat na sabi niya ulit.

Kinuha ko ang bag ko at hinampas sa kanya. Mas nahihiya tuloy ako! Pinigilan niya ang susunod na pag-hampas ko at agad akong hinalikan sa labi para matigilan ako.

"Say it," he whispered after kissing me.

"I love you." My lips trembled, wanting more of him.

His lips slowly formed a smile and kissed me again, pushing his tongue inside my mouth. He cupped my face to kiss me deeper. We almost made out inside the car. Mabuti na lang at may sasakyan pa sa likod namin kaya bumitaw din kami kaagad sa isa't isa.

"How about marriage?" He tried again.

Tumawa ako at umiling. "Huwag kang abusado. I'll see you tomorrow."

"No. I'll see you tonight." He kissed my forehead before letting me go.

Naging abala kaming dalawa sa trabaho. Ako, abala ako sa pag-momonitor ng on-going construction sa Rizal, Makati, at sa Tagaytay. Si Kalix, abala sa paniniguradong umaandar ang kaso laban sa Daddy ni Miguel. Paminsan-minsan ay bumibisita siya sa condo ko o kaya nagkikita kami sa kumpanya. Kapag hindi kami magkasama, nag-uusap naman kami sa text.

"Ang init," reklamo ko pagkalabas ko sa ginagawang building sa Makati. May korte na siya at mukhang malapit nang matapos.

"O, senyorita, naiinitan ka, e." Nag-bukas ng payong si Sevi at pinayungan ako. "Nakakahiya naman at buong araw akong bilad dito!"

"Ang O.A. ng buong araw! Akala mo wala kang opisina rito!" Inis na sabi ko habang pinapaypayan ang sarili ko. Nakakahilo ang init ngayon.

"Ayoko sa opisina ko! May nanggugulo roon." Ngumisi siya sa 'kin at tumawa.

Noong kinahapunan, sabay kaming nagpunta sa Tagaytay para tignan 'yung bahay. Tapos na silang maglagay ng bricks at tiles last last month pa. Pinabago ko rin 'yung sa taas at pinapinturahan ng ibang kulay. Malapit nang matapos 'to. Inaayos na rin nila ang backyard. Parang ako ang nae-excite sa pool kahit hindi naman ako ang gagamit noon.

"Gumaganda na!" Sabi ni Sevi habang nakapamewang at nakatingala sa bahay. "Bilis namin gumawa, 'no? Malaki-laki ang bayad dapat, ah!"

"Huwag mo sa 'kin sabihin. Hindi naman ako ang magbabayad." Umirap ako.

"Ah, hindi ba? Akala ko bahay n'yo 'to, e!" Ngumisi siya.

"Bahay niya 'to, okay? Ipapatayo ko ang bahay ko sa Quezon City. Ikaw ulit ang kukunin kong engineer, ayos ba?" Tinaas-baba ko ang kilay ko sa kanya.

Mukha siyang pinagbagsakan ng langit at lupa nang marinig ang sinabi ko. Nilista na niya sa isipan niya lahat ng projects na ginagawa niya ngayon bago sinabi sa 'kin nang malakas para ipakita kung paano siya ka-busy.

"Ako na naman?! Ako, naiistress na 'ko sa inyong mag-asawa, ha!" Singhal niya sa 'kin.

"Mag-asawa?!" Hinampas ko ang braso niya. "Hindi kami mag-asawa! Masyado pang maaga para roon!"

"Anak ng, bakit ba kasi dala-dalawang bahay ang gusto n'yo?! Hindi na lang makuntento sa isa, e! Ako ang pinapahirapan n'yo. Lord, bakit ba lagi akong nadadamay?" Tumingala pa siya para magreklamo sa langit.

Napaka O.A. ni Sevi! Magbabayad naman ako, ah! Hmp. As if naman hindi ako 'yung nag-design ng bahay niya. Ang sarap sapakin ng ulo! Alam ko naman na hindi niya rin ako matatanggihan kaya confident naman ako.

"Kumain ka muna." Inabutan ako ni Sevi ng tupperware pagkatapos mamigay doon sa mga workers niya. "Luto ko 'to! Masarap 'yan!"

"Ano 'to?" Kumunot ang noo ko at tinanggal ang takip.

"Carbonara. Hindi ba obvious?" Inirapan niya 'ko.

Tinitignan ko pa lang ay parang bumabaliktad ang sikmura ko. Lalo na nang maamoy ko at malamang bagong-luto pa. Agad kong binalik sa kanya 'yon at napatakip sa ilong ko. Ang baho! Ano 'yon? Bakit ganoon? Panis ba 'to?!

"Ayoko niyan!" Agad na sabi ko.

"Huh? Bakit? Masarap naman 'to! Luto ko 'to! Nakaka-offend ka minsan, ah," nakasimangot na sabi ni Sevi.

"Ang baho, Sevi!" Hinampas ko ang braso niya.

Nilapit ni Sevi ang tupperware sa mukha niya para amuyin 'yon. "Hindi naman panis, ah! Bagong luto nga, e! Anong problema mo?"

Napailing-iling ako. Nang tignan ko ulit ay bumaliktad na nga ang sikmura ko. Nagmamadali akong tumakbo papunta sa loob ng bahay at dumiretso sa may C.R. Lumuhod ako para dumuwal sa bowl.

"Luna? Okay ka lang?!" Nag-aalalang tanong ni Sevi. "Pucha, natae ka kaagad, tinitignan mo lang luto ko?! Ang ewan ng trip mo, ah!"

May luhang namuo sa mga mata ko dahil sa pag-suka ko kaya tumayo ako at naghilamos pagkatapos i-flush 'yon. Kumuha ako ng tissue para punasan ang bibig ko at ang mukha ko pagkatapos mag-hilamos.

Napahawak ako sa dibdib ko at tinignan ang sarili sa salamin, naguguluhan sa inaakto ko. May pumasok sa isip ko pero agad ko ring tinaboy ang ideyang 'yon. Hindi kaya...

"Hindi naman siguro?" Sambit ko sa sarili ko. "Imposible."

Masama lang siguro ang nakain ko kaninang lunch. Nag-retouch ako saglit bago lumabas. Nakita kong naghihintay si Sevi sa may tabi ng C.R.

"Anong nangyari sa 'yo?" Nagtatakang tanong niya.

Umiling ako. "Wala, masama pakiramdam ko. Uuwi muna 'ko."

Hinabol niya 'ko pero nagmamadali akong sumakay sa sasakyan ko. Gulong-gulo ang isipan ko nang mag-drive pabalik sa condo ko. Tinawagan ko rin si Kierra pagkatapos kong dumaan sa pharmacy para may dadamay sa 'kin. May pakiramdam na ako kung ano 'to... Pero hindi ko alam kung anong magiging reaskyon ko.

"Anong emergency sinasabi mo? Nagmamadali ako nagpunta rito! Iniwan ko trabaho ko kaya siguraduhin mong worth it 'yan, Louisse Natasha, sinasabi ko sa 'yo!" Ingay kaagad ni Ke ang narinig ko nang makapasok siya sa condo ko.

Uminom ako ng tubig at hindi nagsalita. Sumalampak naman siya roon sa sofa ko. Kinuha ko ang maliit na paper bag galing sa pharmacy at binato sa kanya, hindi alam ang sasabihin.

"O, ano 'to?" Nagtatakang sabi niya at nilabas ang naroon. "Oh my god, fuck shit!"

Muntik na niyang mabato 'yon. Nanlalaki ang mga mata niya nang tumingin pabalik sa 'kin na parang na-estatwa dahil hindi na makagalaw ngayon.

"Ano 'to?! Gaga ka?!" Mabilis siyang naglakad palapit s a'kin at pabagsak na nilapag sa counter top ang pregnancy test na binili ko. Hindi ko pa tinetake. Kinakabahan ako at ang bilis ng tibok ng puso ko.

Huminga ako nang malalim. "Natatakot ako i-take."

"Hala, dalian mo na! Umihi ka na roon! Jusko, pakiramdam ko ako 'yung jontis dito!" Napasabunot siya sa ulo niya. "Nagkaroon ka ba last month?"

Napa-kagat ako sa daliri ko nang maalala.

"H-hindi pero kasi nag-pills ako kaya... hindi naman ako kinabahan... Baka delayed lang o ano." Hindi ako makapagsalita nang maayos. "Ngayong month, hindi ko pa period kaya..."

"Kailan last n'yo?" Pagi-interview niya sa 'kin.

"Noong Boracay pa. Busy kami para... ano..."

Huminga siya nang malalim at siya na ang nagtanggal ng pregnancy test mula sa pack. Pagkatapos, binigay niya sa 'kin.

"Balikan mo kung anong date ka nag-take ng pills. Gaga ka, hindi mo ba alam kung kailan ovulation mo? Kung nag-ovulate ka na bago ka mag-take ng pills, malamang hindi gagana 'yon! Boba!" Parang siya ang mas naiistress sa 'ming dalawa.

Hindi ko alam ang mararamdaman ko. Huminga ako nang malalim at kinuha ang pregnancy test mula sa kamay niya. Walang pasabi ay dumiretso na 'ko ng C.R. Kabadong-kabado akong tinake 'yon. Paano ba 'to? Tinignan ko ang instructions kahit nanginginig ang kamay ko.

Tumayo ako pagkatapos, hindi pa rin tinitignan ang resulta. Kinakabahan ako kaya si Kierra ang patitignan ko. Dahan-dahan kong binuksan ang pinto at nakita siyang nag-aabang doon, ninenerbyos din para sa 'kin.

"Ano?" Hindi ko alam kung kinakabahan siya o excited siya.

"Ikaw ang mag-tingin."

Binigay ko ang test sa kanya at dire-diretso akong sumalampak sa couch, nakatakip sa mukha. Hindi ko alam kung anong resulta ang gusto kong marinig. Mas nangingibabaw ang kaba sa 'kin at parang gusto kong maluha.

Tinanggal ko ang takip sa mukha ko para tignan si Kierra. Mabigat ang paghinga niya at pinapabalik-balik ang tingin sa test at doon sa instructions para siguraduhin ang ibig sabihin ng linya-linya.

"Anong nakalagay?" Nanginginig ako.

Matagal siyang nakatitig sa 'kin kaya mas lalo akong kinabahan. Kinuha ko ang unan at binato sa kanya para mag-salita na siya. Mas nakakatakot ang katahimikan niya! Bakit hindi na lang niya sabihin?!

"It's positive," sambit niya.

Napakurap ako nang ilang beses. Parang nabingi ako saglit. Humigpit ang hawak ko sa unan at nanatiling nakatitig lang sa pinsan ko, hindi alam ang sasabihin. Natuyo bigla ang lalamunan ko at hindi makapagsallita.

"Luna, oh my god, you're pregnant! Ah! I'm gonna be a Tita!" Tuwang tuwa siyang nagtatata-talon doon.

Hindi pa rin nagpo-proseso sa 'kin. Kinuha ko ang pregnancy test mula sa kanya at tinignan ulit ang instructions para siguraduhing positive nga ang nakalagay. Napasapo ako sa noo ko at naluha na lang nang masigurado.

"Hey! Why are you crying?!" Agad akong dinaluhan ni Kierra.

Umiling ako at pinunasan ang luha mula sa mga mata ko. Hindi ko rin alam bakit ba 'ko umiiyak. Nag-hahalo na lahat ng emosyon ko. Masaya, gulat, naguguluhan, ninenerbyos.

"I'm just... so happy, Ke." Uumiyak ako ulit. "Pero hindi ko alam kung magugustuhan ba 'to ni Kalix."
____
:)

The Rain in España (University Series #1) - 35

"You are almost 7 weeks pregnant, Miss Valeria."

Iyon pa rin ang laman ng utak ko pagkatapos akong i-ultrasound. Hindi ko mapigilang maluha nang ituro sa screen ng doktor kung nasaan ang baby ko. Hindi pa siya masyadong kita dahil kakasimula ko pa lang pero naluha pa rin ako, iniisip na mayroon na 'kong aalagaan sa tyan ko.

I asked a few more questions before I left the clinic, holding a copy of the ultrasound. I went here alone because I wanted to make sure of it first before I tell Kalix. Kabadong-kabado ako at hindi makahinga kaya umupo muna ako saglit sa labas ng clinic.

Pinagmasdan ko ang ibang mga babae na kasama ang mga asawa nila. Malalaki na ang tyan ng iba at masaya silang hinahaplos ang tyan ng babae. My lips formed a sad smile. Hindi ko alam kung magugustuhan ba 'to ni Kalix. Hindi ko alam kung handa na ba siyang magkaroon ng anak.

Wala pa 'kong pinagsasabihan kung hindi si Kierra. Alam kong kailangan ko ring sabihin sa magulang ko. Siguradong hindi ako pagtatrabahuhin noon kapag nalaman! Sasabihin noon ay magpahinga na lang ako sa bahay buong araw para hindi ako mapagod. Kaya ko naman. Hindi pa naman malaki ang tyan ko.

"O, Architect! Late ka ata!" Salubong sa 'kin ni Sevi habang naglalakad ako sa hallway papasok sa board room para sa meeting.

"May dinaanan pa 'ko, e." Alanganin akong ngumiti sa kanya.

Mabuti na lang at hindi na niya tinanong kung saan ako dumaan. May plano rin naman akong sabihin sa kanya mamaya, e, para lang makita ko kung paano siya magre-react. Baka sakaling ganoon din ang magiging reaksyon ni Kalix.

Wala sa meeting si Kalix, mabuti na lang. Busy siya ngayon doon sa firm niya at hindi rin naman siya kailangan sa meeting na 'to dahil tungkol lang 'to sa construction sa Rizal. Nanghihingi lang sila ng updates or reports.

"Male-late po si Mr. Valeria," sambit ng secretary ni Daddy habang namimigay ng snacks.

I bit my lower lip and looked at the baked cookies, tinatantya ang sikmura ko. Hindi naman siya naka-apekto sa 'kin kaya kinuha ko 'yon nang maka-kain. Alam kong hindi sapat ang dalawa lang dahil dalawa kaming kumakain kaya tumingin ako kay Sevi.

"O, ano?" Napatigil si Sevi na kakagat na sana sa cookies niya.

I stared at him and looked at his cookie.

"Bakit ka nakatingin?" Napaatras siya at binaba ang cookies. Sinundan ko ng tingin 'yon, nagpapahiwatig sa kanya. "Pucha, gusto mo?"

Tumango ako. Bumuntong-hininga siya at binigay sa 'kin 'yung isa kahit labag sa loob niya. Hinati niya naman 'yung isa at binigay din sa 'kin ang kalahati. Para siyang batang naagawan ng candy ngayon, nakasimangot pa.

"Ang takaw mo naman," puna niya at umirap.

"Hindi," tanggi ko. Kailangan ko lang talaga.

"Pero 'yung carbonara ko hindi mo man lang tinikman." May sama pa rin siya ng loob.

Tumawa ako pero agad ding natigil nang maramdaman ko na namang bumabaliktad ang sikmura ko, iniisip ko pa lang ang carbonara. Napatakip ako sa bibig ko at pumikit nang mariin, dinadama kung naduduwal ba 'ko o ano. Mabuti na lang at umayos din ang pakiramdam ko.

Medyo nahihilo ako nang dumating si Daddy. Nagsasalita na ang head ng finance sa harapan nang mapahawak ako sa ulo ko. Siniko ako ni Sevi bigla para mapatingin ako sa kanya.

"Okay ka lang ba? May sakit ka?" Pabulong na sabi niya para hindi ma-interrupt ang meeting.

Umiling ako pero hindi siya nakumbinsi. Kumuha siya ng tubig sa gitna ng table at inabot sa 'kin. Napasunod tuloy ang tingin ni Daddy sa aming dalawa.

Kinuha ko ang tubig at uminom doon para naman kahit papaano ay gumaan ang pakiramdam ko. Nararamdaman ko 'to paminsan-minsan noong mga nakaraang linggo pero hindi ko naman pinapansin. Pakiramdam ko ay pagod lang ako palagi kaya ako nagkakaganoon. Iba na pala!

Nag-present na rin ako sa harapan. Maayos naman 'yon, buti na lang. Nang matapos ang meeting, nagmamadaling magsi-labasan ang mga nasa board room. Naiwan kami ni Sevi dahil hinihintay niya 'kong ayusin ang gamit ko.

"Hoy, ang weird mo, ah." Kinalabit niya 'ko habang nakasandal siya sa lamesa niya.

"Bakit?" Tanong ko pagkatapos uminom ng tubig.

"Galit ka ba sa 'kin? May ginawa ba 'ko?" He asked nervously.

Natawa ako sa tanong niya at agad umiling. Dahil ba tinanggihan ko ang carbonara niya ay galit na 'ko sa kanya? Sabagay, nakaka-offend nga naman na nasuka ako pagkatapos kong maamoy ang niluto niya.

"No, I'm pregnant, Sevi," tuloy-tuloy at kaswal na sabi ko para makaligtaan niya.

"Ah..." Tumango siya at uminom sa tubig niya.

Ngumiti ako at binuhat na ang gamit ko para makaalis na. Lalagpasan ko na sana siya nang mabuga niya bigla ang iniinom niya. Napatili kaagad ako at umatras, sabay hampas sa braso niya dahil muntik na niyang mabuga sa 'kin!

"Anong sabi mo?!" Gulat na gulat siya ngayong nakatingin sa 'kin.
"Mag-punas ka muna." Inabutan ko siya ng tissue.

Nanlalaki pa rin ang mga mata niya sa gulat habang pinupunasan ang bibig, hindi inaalis ang tingin sa' kin at halos naestatwa na roon sa pagkakasandal niya sa lamesa.

"Tama ba pagkakarinig ko? O nabingi ba 'ko? Naglinis naman ako ng tenga ko, bakit ganoon?" Hinawakan pa niya ang tenga niya, nagtataka.

"Ewan ko," pang-aasar ko pa. "Ano bang narinig mo?"

"B-buntis ka." Nauutal pa siya. Tumango ako muli sa kanya para kumpirmahin.

Hindi siya nagsalita at napaawang lang ang labi habang nakatitig sa 'kin, naguguluhan pa rin. Napakurap siya at bumaba ang tingin mula sa mukha ko papunta sa tyan ko. Pagkatapos, walang pasabi niya 'yong hinawakan.

"Gago, wala naman, ah?!" Ayaw niya pa ring maniwala. "Ginogoodtime mo ata ako, e!"

"Tanga, malamang wala pa! Hindi pa halata." Umirap ako at kinuha ang bag ko para mapakita sa kanya ang picture ng ultrasound. Ang shunga ni Sevi! Palibhasa, wala pa ring nabubuntis!

Mabilis niyang kinuha ang litrato mula sa kamay ko at napatakip sa bibig niya dahil sa gulat. Pagkatapos, hinawakan niya na naman ang tyan ko na akala mo ay doktor siya at dinadama niya lang para masabing may bata sa tyan ko. Seryoso pa ang mukha.

"Shit." Napatakip ulit siya sa bibig niya. "Ninong ba 'ko?!" Iyon agad ang tanong niya.

Tumawa ako. "May pamasko ka ba sa anak ko?"

"Gawan ko 'yan ng bahay, Luna!" Mayabang na sabi niya.

Umiling ako at nilagpasan siya para makabalik na kami sa opisina ko. Agad naman siyang sumunod sa 'kin at kung ano-ano ang tinanong tungkol sa pagbubuntis ko. Kailan daw ako nakipag-sex?! Hindi ko siya sinagot dahil alam kong chismoso lang siya kaya siya nagtatanong!

Noong pinatawag siya sa site, saka lang siya lumayas sa opisina ko. Bumalik na rin ako sa trabaho ko at tumigil lang nang mag-text si Kalix. Agad akong kinabahan.

From: Atty. Martinez
Did you eat your lunch?

Nag-tipa kaagad ako.

To: Atty. Martinez
Yes. Are you going to visit me later?

From: Atty. Martinez
I'll pick you up.

Hindi ako nag-reply at binaba kaagad ang phone ko sa mesa, kinakabahan. Ngayon lang ulit kami magkikita kaya ngayon ko lang masasabi sa kanya ang tungkol sa baby. Huminga ako nang malalim at nag-search kung paano sasabihin sa lalaki na buntis 'yung babae. Napakunot ang noo ko dahil may mga pa-regalo regalo pa sila.

Napaisip tuloy ako at kumuha ng maliit na box. Kumuha ako ng mga pang-design sa department namin. Nagtataka tuloy ang team ko kung anong balak kong gawin. Basta ay nilagay ko ang picture ng ultrasound kahit wala pa namang masyadong makikita roon, para lang magkaroon siya ng idea. Katabi noon ay 'yung pregnancy test na nilagay ko sa clear plastic. Kinakabahan ako habang binabalot 'yon ng ribbon.

Napa-sandal ako sa swiveling chair ko, nagpa-practice kung paano ko ba sasabihin sa kanya.

"Congratulations, Kalix, you're a dad!" Sambit ko sa sarili ko.

Ang pangit ata noon. Masyadong straightforward at nanggugulat. Hindi ko pa nga alam kung magugustuhan niya kaya dapat hindi ako masyadong masaya dahil baka mapahiya ako.

"Kalix, nabuntis ako..."

Umiling din ako kaagad. Para namang may ibang nakabuntis sa 'kin kung ganoon ang pagkakasabi ko!

"Atty. Martinez, may kaso ka. Malalaman mo ang ruling after nine months." I giggled.

"Dear, sinong kausap mo riyan?"

Napaayos kaagad ako ng upo at muntik pang bumaliktad sa inuupuan ko nang pumasok si Mommy. Dali-dali kong inayos ang mga naka-kalat sa desk ko at tinago ang maliit na box.

"W-wala, Mommy. Bakit?" Kabado ako dahil baka narinig niya.

"Kukumustahin lang kita. Ang sabi ng Daddy mo ay parang masama ang pakiramdam mo kanina, tapos maririnig ko pang kinakausap mo sarili mo. Are you okay?" Lumapit si Mommy sa desk ko.

Mabilis akong tumango, hindi pa handang sabihin sa kanya. Balak kong sabihin pagkatapos ko kay Kalix. Isa-isa lang! Hindi ko kaya 'to!

"Ano 'yung tinago mo?" Kumunot ang noo niya at sumilip sa desk ko. "Is that your gift for me?" Nakangising tanong niya at nilagpasan ako para makuha ang box.

Tumayo ako para pigilan siya. "No, Mommy! Kay Kalix-"

I stopped when she successfully untied the ribbon. Napakagat ako sa labi ko habang binubuksan niya ang box. Ano ba 'to! Hindi ito ang plinano ko! Pumikit ako nang mariin at tumalikod sa kanya, hindi handang makita ang reaksyon niya.

Nang wala akong marinig galing sa kanya, humarap ako sa kanya at nakitang nakatitig siya ngayon sa laman ng box na nilapag niya sa desk. Nanginginig ang mga kamay niyang nakatakip sa bibig niya at nakita ko na lang siyang lumuluha.

"M-mommy!" Nag-alala kaagad ako. "Are you okay?!"

Umiyak na nga siya nang tuluyan nang hawakan ko ang balikat niya. I panicked! Hindi naman umiiyak si Mommy! Hindi ko tuloy alam kung galit ba siya sa 'kin!

"Oh my god..." Pinunasan niya ang luha niya at tinignan ulit ang box. "I'm a grandma!" Para siyang baliw na tumawa.

Napasapo ako sa noo ko at nakahinga nang maluwag. Pinanood ko siyang tuwang-tuwang hawak 'yung picture ng ultrasound at ingat na ingat. Akala mo naman ay anak ko na mismo ang hawak niya. Umiiyak na siya ngayon sa tuwa.

"Kailangan malaman ng Daddy mo 'to! Omg, Luna!" Hinampas ako ni Mommy out of excitement. "Simula ngayon, huwag ka nang pumasok sa trabaho. Papalit muna si Kierra sa 'yo for the meantime-"

"Mommy! Kaya ko pa mag trabaho!" Reklamo ko.

"Tapos maghihire ako ng personal doctor mo. Saglit lang. Kailangan ay palagi siyang naka-standby sa 'yo dahil baka kung ano ang mangyari sa bata! Lagot ka talaga sa akin, Louisse Natasha!" Nagpapanic na siya at nilabas ang phone.

"Mommy, chill! Kakagaling ko lang sa doctor! The baby's healthy, okay?!"

Walang nagawa ang reklamo ko nang itaas niya ang daliri niya para matahimik ako habang may kausap siya sa phone. "Doc! Doc! I have news for you!" Tuloy-tuloy siyang naglakad palabas ng opisina ko.

Napabuntong-hininga ako at umupo na lang sa couch. Napasapo ako sa noo ko. Hindi na naman nasunod ang plano kong bukas na lang sabihin sa kanila! Panigurado, ichichika na niya 'yon kay Daddy. Mukhang si Kalix pa ang huling makakaalam!

Napabalik ang tingin ko sa phone ko nang makitang nag-text si Kalix.

From: Atty. Martinez
Baba ka na. I'm already here. I love you.

Kumabog na naman ang dibdib ko! Dali-dali akong naglakad pabalik sa desk para ayusin ulit ang box dahil binuksan nga ng epal kong ina kaya inayos ko na naman 'yon! Pagkatapos, kinuha ko ang bag ko at nagmamadaling bumaba. Para akong masusuka sa kaba!

Muntik pa 'kong madapa sa hagdan kaya mas lalong kumabog ang dibdib ko. Dahan-dahan akong naglakad papasok sa sasakyan ni Kalix. Pagkapasok ko pa lang ay hinatak na niya 'ko para mahalikan.

"I missed you," he whispered.

Natahimik ako at nagsuot ng seatbelt, hindi nagsasalita. Mahigpit ang hawak ko sa box at nakatingin lang sa harapan habang nagda-drive siya. Paano ko sasabihin sa kanya? I was overthinking it again.

"What's that?" He eyed on my gift before looking back at the road. Parang sasabog na ang puso ko!

"A gift," I said in a small voice.

"For me?" Lumiwanag ang mukha niya at may nakasilay na ngiti sa labi.

Tumango ako at hindi na ulit nagsalita. Mawawala rin 'yang ngiti mo sa labi kapag nabigay ko na ang regalo ko, siraulo ka! Mas lalo lang akong ninerbyos sa mga iniisip ko. Paano kapag ayaw niya? Anong gagawin ko? Bubuhayin ko ang bata mag-isa? Kung ayaw niya, hindi ko siya papakasalan! Hindi ko rin tatapusin 'yung bahay niya! Mabulok siya roon!

Nawala ang iniisip ko nang hawakan niya ang kamay ko habang nagda-drive. Huminga ako nang malalim at pinagdasal na sana makarating na kami sa Tagaytay. Doon kasi ang punta namin para i-check ang bahay niya.

"We're here," sabi niya nang hindi ako gumalaw sa inuupuan ko.

Napatingin ako sa labas. Ang tagal ko palang natulala! Agad kong tinanggal ang seatbelt ko at bumaba, dala-dala pa rin ang box. Amoy ko ang pintura sa labas kaya tinakpan ko ang ilong ko at dumiretso sa loob.

"Luna?" Narinig kong hinahanap ako ni Kalix sa baba nang umakyat ako sa may second floor.

Pumasok ako sa kwarto at lumabas sa may balcony para makaiwas sa amoy ng pintura. Nag-liligpit at naglilinis na ang mga worker ni Sevi sa may baba nang dumungaw ako. Madilim na kasi. Umupo ako sa may bench sa balcony at hinintay si Kalix na mahanap ako rito.

"Hey," bati kaagad ni Kalix nang buksan ang sliding door.

Humigpit ang hawak ko sa box nang maupo siya sa tabi ko. Lumipat ang tingin niya mula sa 'kin papunta sa hawak ko.

"Where are you going to give me that?" He seemed excited.

"Hindi ka ba nagtataka? Hindi mo naman birthday kaya bakit ako may regalo?" I was trembling but I tried to stay casual.

"No, you're always so full of surprises." Umiling siya.

Huminga ako nang malalim at inabot sa kanya ang box. He watched me closely before he slowly untied the silver ribbon. Hindi ko alam kung i-iiwas ko ba ang tingin sa kanya o papanoorin ko ang reaksyon niya. Natatakot ako.

"Oh, what's this?" Tinanggal niya ang takip ng box pati ang mga nakapatong na papel doon.

I saw how his face changed from being excited to being surprised when he saw what was inside the box. He didn't move. He just stared at it for so long without any reaction. Nagbadya ang luha sa mga mata ko dahil sa sobrang takot.

"L-luna, I..." He couldn't even form a sentence.

His hand was trembling when he tried to get the ultrasound picture so he can look at it closely. Pinabalik-balik niya ang tingin doon at sa 'kin, gulat pa rin. Hindi ko alam kung ano ang mararamdaman ko sa tingin niya. He should say something! Anything!

"You're..." He looked at me, waiting for me to confirm.

Kasabay ng pag-tango ko ay ang pag-bagsak ng luha mula sa mga mata ko. "I'm pregnant, Kalix..."

Pinunasan ko ang luha ko para makita siya nang maayos. Unti-unting dumaloy ang emosyon sa mga mata niya nang tignan niya ulit ang pregnancy test na naroon.

"Fuck," he whispered, his eyes forming tears.

Mas lalo lang tumulo ang luha ko. Inis kong kinuha ang panyo ko para punasan 'yon. Naguguluhan ako at natatakot lalo na't wala pa siyang sinasabi tungkol doon.

"Fuck, yes!"

Tumayo siya bigla at tinaas ang kamay na may hawak doon sa maliit na litrato. Humawak siya sa railings at tumungo roon habang mabigat ang paghinga. Nakita kong tumulo ang luha niya na agad niya ring pinunasan.

"Ano?" Naguguluhan pa rin ako at nag-aabang ng sasabihin niya.

He looked back at me, overwhelmed with his emotions. Lumuhod siya sa harapan ko at hinawakan ang kamay ko para pakalmahin ako.

"I also have a gift for you," seryosong sabi niya.

Tumigil ako sa pag-iyak nang maglabas siya ng maliit na box. Mas maliit sa binigay ko. Saglit lang tumigil ang luha ko dahil nang buksan niya at makita ko ang kumikinang na singsing doon, umiyak na naman ako.

"Shush, babe, stop crying." Tumayo siya para yakapin ako.

"Nakakainis." Hinampas ko ang dibdib niya habang umiiyak. "Akala ko hindi mo magugustuhan."

"I would even throw a fucking party, Luna." He laughed and hugged me tighter.

I cried harder on his chest. Humigpit lalo ang yakap niya sa 'kin habang hinahaplos ang braso ko, pinapakalma ako. I had to stop crying. Baka masama sa bata kaya sinubukan ko talagang tumigil sa pag-iyak ko.

Nang maramdaman niyang humihina na ang iyak ko, niluhod niya ulit ang isang tuhod sa harapan ko, hawak na ang singsing sa kamay niya.

"Still, no pressure, Luna." He made it clear. "I'm just doing this so you wouldn't think that I'm only marrying you because of our baby."

Tumawa ako. Alam ko namang hindi niya 'ko inaalok ng kasal para sa bata. Noong mga nakaraang linggo pa nga niya sinusubukang mag-propose sa 'kin na palagi kong tinatanggihan. Pakiramdam ko kasi noon ay masyadong mabilis. Ngayon, alam kong doon din naman kami papunta.

Nilahad ko ang kamay ko sa kanya para isuot niya ang singsing doon. He let out a heavy sigh as he slid the ring on my finger. Parang may natanggal na tinik sa dibdib niya.

"Fuck, I love you so much." He kissed me.

"I love you," I whispered back in between the kiss.

Umupo siya sa tabi ko at hinawakan ang kamay ko, dinadama ang singsing na naroon. Doon lang siya nakatitig ngayon at parang hindi pa makapaniwala.

"I could marry you right now," seryosong sabi niya. "I want to marry you so bad."

Napangiti ako at hinawak ang isang kamay ko sa tiyan ko. Hindi pa rin talaga nagsisink-in sa 'kin na mayroong baby sa loob noon. Kailangan ko nang mag-ingat sa lahat ng gagawin ko ngayon. I was going to become a mom!

"Let's tell your parents first before we get married," I suggested.

That night, he asked me a lot of questions regarding my pregnancy. Nagalit pa siya at nagtampo dahil nauna raw sila Kierra na malaman kaysa sa kanya. Dapat daw ay sinabi ko para nasamahan niya 'ko sa clinic. I was so happy I cried again. I just felt so relieved.

Kalix already became extra protective that night! Doon pa siya natulog sa condo ko at sinabing kung ayaw kong lumipat kasama siya sa condo niya, siya ang lilipat sa unit ko. Mas malaki ang unit niya kaya pakiramdam ko mas magandang doon na nga lang para rin maganda ang environment. Naglipat kami ng mga gamit at damit ko noong umaga. Mom even hired a personal nurse for me! May pinadala pang dalawang kasambahay para may kasama raw ako sa condo ni Kalix kapag mag-isa lang! Nakakainis!

Hindi ko naman sila masisisi. They just wanted the best for my baby. Ako rin naman pero hindi pa rin ako pumayag na hindi magtrabaho. Saka na 'ko magleleave kapag 4 or 5 months na ang bata. Kaya ko pa naman ngayon. Nahihilo lang at nagsusuka paminsan-minsan.

"Oh shit, are you okay? Luna?!" Kinakalabog na ni Kalix ang pintuan ng C.R.

"I'm fine!" Sigaw ko pagkatapos kong maduwal sa bowl.

Flinush ko 'yon at naghilamos bago lumabas. I saw him walking back and forth while waiting for me. He stopped when he saw me leave the bathroom. Dali-dali siyang naglakad palapit sa 'kin, mukhang kinakabahan.

"Are you sure you're okay? How are you feeling? You should eat more. Your stomach can't be empty, baby." He caressed my face.

I chuckled and went back to fix my things in his bedroom. Kailangan na namin matapos sa pag-aayos dahil may dinner kami mamaya kasama ang family niya at family ko. Kinakabahan ako roon pero panatag ako dahil may singsing na 'ko at wala silang magagawa.

"If you want, we can already start the construction of our house in Quezon City," he suggested.

"I'm going to finish the design and then yes, we can start. Sasabihin ko na rin kay Sevi na simulan nang i-clear ang field doon para mabilis," sabi ko habang nagtutupi ng damit ko.

"It should already be finished before our baby's 1st birthday," he said, planning things ahead.

"Chill, babe. Patapos naman na 'yung sa Tagaytay. We can move there during my 5th month. For now, let's just meet your parents and mine and then plan for the wedding habang hindi pa malaki ang tyan ko. Ayokong iba ang itsura ko sa wedding pictures," sambit ko.

"If you want, we can already get married tomorrow." I didn't know if he was joking or not.

"My mom wants something grand." I sighed. "But I'll talk to her. I just want a simple beach wedding. We can get married next next week, I guess? Okay na ba 'yon?"

"Whatever you want, Luna," tumango siya.

I smiled and finished folding my clothes. Nilipat ko na 'yon sa maliit niyang walk-in closet. Nilipat naman niya ang mga damit niya sa kabilang cabinet para mabigyan ako ng space. Ayan tuloy, mas malaki na ang space ko kaysa sa kanya. Tatlong cabinet ata ang sinakop ko.

Nag-ayos pa 'ko ng iba kong gamit at nang mag-gabi, naligo ako ulit at nagsuot lang ng royal blue fitted tube dress. Hinayaan kong nakalugay ang buhok ko at nagmake-up lang nang kaunti. Naka-sky blue polo naman si Kalix para ternuhan ako. Ang arte niya lang.

Nauna kami roon para hindi awkward sa parents ko at sa parents niya. We reserved a large table for us and ordered food, para mamaya ay iseserve na lang 'yon. We waited for a couple of minutes before I saw his family arriving. Tumayo ako kaagad para i-greet sila. Wala ang ate niya at may duty daw sa hospital. Si Kio lang ang kasama ng parents niya.

"Good evening po," I greeted.

His dad smiled at me and leaned to kiss me on my cheek before sitting down. Katabi niya si Kio na nginitian lang din ako. Sa kabila naman ang Mommy ni Kalix. She just gave me a small smile then gestured for us to sit down.

"Hi," Kio greeted me shyly.

Umupo ako at ngumiti sa kanya bago kami nagkatinginan ni Kalix. Alam na ng magulang ko na buntis ako kaya 'yung parents niya na lang ang balak naming kausapin tungkol doon. Kinuha ko ang wine glass para sumimsim doon ng tubig. Nakita ko pang napatingin ang Mommy ni Kalix sa singsing sa daliri ko pero hindi nagsalita.

"We have a very important news," seryosong sabi ni Kalix.

Tumaas ang kilay ng Mommy niya at nag-hintay naman ang Daddy niya sa sasabihin niya. Kio looked at him innocently, too, na parang gustong makisali sa usapan kahit bata pa.

Kinuha ni Kalix ang box na binigay ko sa kanya at 'yon ang prinisinta sa harapan ng Mommy niya. He pushed it across the table so they could open it. I bit my lip, nervous about their reaction. My heart started beating so fast when his mom slowly untied the ribbon.

Hindi ko inaalis ang tingin sa lid ng box. Nang i-angat 'yon ng Mommy niya, saka ko lang din tinignan ang mukha ng parents niya. Kabadong kabado ako at parang masusuka na.

"What-" Inagaw ng Daddy niya ang box para matignan nang maayos.

Natulala ang Mommy ni Kalix habang ang kamay ay nakataas pa rin na akala mo'y may hawak pa ring box kahit kinuha na 'yon mula sa kanya. Napakurap siya at gulat na tumingin kay Kalix while the latter remained calm and composed. Nakasandal lang ang siko at tinatapik ang daliri sa mesa.

"She's pregnant!" Kalix's dad exclaimed with a big smile on his face.

Tinitigan pa nito ang litrato ng ultrasound, tuwang-tuwang hindi nag-practice ng safe sex ang anak niya. Kio took a look at the photo too, looking even more curious.

"Hon, she's pregnant!" Ulit niya sa asawa.

Kalix's mom let out a heavy breath after hearing that. Napahawak ito sa dibdib niya at parang hindi pa rin nagsisink-in sa kanya ang nabalitaan. Napainom tuloy ako ng tubig.

"Oh my god," his mom muttered.

Habang tuwang tuwa ang Daddy ni Kalix at pinapakita kay Kalix 'yung picture, ang Mommy niya naman ay hindi ko mabasa ang reaksyon. She was too overwhelmed. Mukhang hindi niya inaasahan 'yon. Kahit ako rin naman ay hindi ko inaasahan.

"How many weeks?" Tanong ng Mom niya.

"Almost 7 weeks po," I answered.

"Oh my god." Napatakip siya sa bibig niya. "How are you feeling? Are you okay? Is the child healthy? What did the OB say?"

I gave her a nervous smile. Hindi ko alam pero mukhang tuwang-tuwa siya at nag-aalala kaagad para sa bata. "The child is healthy, doc," I answered politely.

"Kilala ko ang pinakamagaling na OB dito sa Manila, I will set an appointment-"

"Mom, her mother already took care of that. She's fine," sabi ni Kalix na akala mo'y hindi siya ganoon ka-paranoid kagabi.

"You should be extra careful now, hija. Sinabi na ba sa' yo ang mga bawal? Sa pagkain? Sa inumin? Sa environment?" Sunod-sunod na tanong nito.

Sasagot na sana ako pero biglang tumayo si Kalix kaya napalingon din ako. Dumating na pala sila Mommy. Tumayo rin ako para bumeso kay Mommy tsaka Daddy. Umupo sila sa may tabi ko, minamataan ang magulang ni Kalix dahil ngayon lang nila nakita 'yon.

"Mom, Dad, this is Dr. Martinez and Dra. Martinez, and Kalix's little brother, Kio," pormal na pagpapakilala ko.

"Mom, Dad, these are Luna's parents," sambit din ni Kalix.

Ngumiti ang Mommy ko sa dalawa at tumayo para makipag-beso. Natagalan ang tingin ni Mommy sa Mom ni Kalix dahil may pinag-usapan silang hindi ko alam. Nag-tanungan ata sila ng pangalan batay sa narinig ko at pinakilala ang asawa. Naupo kami ni Kalix nang bumalik na rin sa kinauupuan niya si Mommy.

"So when's the wedding?" Tanong ng Dad ni Kalix.

Inaasahan kong magugulat si Daddy pero wala siyang reaksyon. Chinika na siguro ni Mommy sa kanya o kaya baka nagpaalam na si Kalix sa kanila bago pa 'ko inalok ng kasal. Nakangiti lang si Mommy sa 'kin at mukhang excited na.

"I want a grand wedding!" Nanguna si Mommy.

"Mom, I just want a simple beach wedding. Close friends and relatives lang," pagtanggi ko naman.

"But how about our colleagues? Our employees?" Tanong ni Daddy.

"We can just throw a party sa company, Dad. I don't want something grand. I want to spend my special moment with the people who are close to my heart. Kalix can also invite whoever he wants," pagpapaliwanag ko.

"I agree with Architect Valeria," sambit ng Mommy ni Kalix.

"Luna na lang po," I smiled at her.

"Sure, Luna." She smiled back at me. "You can also call me Tita or Mom if you want. Whatever you please."

Nagulat ako roon at hindi nakapagsalita kaya tumango na lang ako. We started planning for the wedding. Nag-isip na rin kami ng date. Nagawa naman namin gawing two weeks from now. Ayoko lang magpakasal nang malaki na ang tyan ko, not because it was ugly, but because I wanted to look single, not look like a mother, before I marry.

Naisip ko tuloy sila Yanna. Panigurado maghihimutok 'yon na hindi pwede ang inuman sa bachelorette party. Okay na 'yon at hindi naman ito ang unang bachelorette party namin.

Pagod na 'ko nang makauwi. Kalix unzipped my dress which automatically led us to the shower. Wala na 'kong suot nang ilubog ang sarili ko sa bathtub. Sumunod naman siya sa 'kin minutes later to wash me up. Sumandal ako sa dibdib niya habang nilalaro ang tubig gamit ang kamay ko.

"I'm so happy." Ngumiti ako pagkasabi ko noon.

I was genuinely so happy. Ngayon ko lang ulit naramdaman ang ganitong klaseng saya.

"I'm so glad you came back," I added. "Thank you for being patient with me."

He laughed a little and held my hand to stop me from playing with the water. Pinalupot niya ang braso sa bewang ko para hatakin ako lalo papalapit sa kanya. Lumingon ako saglit sa kanya para halikan ang panga niya at ang leeg niya.

"Will you still be patient with me during my pregnancy?" I laughed.

He shook his head and his lips formed a small smile.

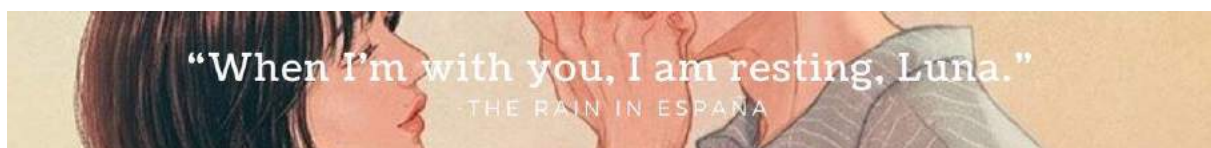
"Even when you're not pregnant, baby, I love you. That's enough." He kissed my forehead.

I giggled and gave him a kiss on his lips. Inangat niya 'ko para mapaharap sa kanya. I straddled his hips with my legs and put my hands around his neck. Halos magulo na ang bun ko nang halikan niya 'ko ulit, ang isang kamay ay nakahawak sa likod ng ulo ko.

"10 years. Still you," I whispered.

Almost. Almost 10 years... And we still went back to each other's arms. Ang sabi niya ay sabihin ko 'yon sa kanya kapag hindi na 'ko lasing. Iba nga ang epekto. Napangiti siya at hinawakan ang pisngi ko. Hinawakan ko naman ang kamay niyang nakahawak sa mukha ko para damahin 'yon.

"I can't see myself with anyone else but you." I kissed his forehead. "I love you."
____
:)
last smiley.

The Rain in España (University Series #1) - EPILOGUE

"Congratulations on winning another case, Attorney Martinez!"

I gave my boss a small smile before walking back to my table to do more work and read more documents. I went straight here from the court, feeling so exhausted after the trial with the dumb prosecutor. I shook my head and looked for some documents on my desk. I didn't like being disorganized.

"Baguhan ka pa lang pero matunog na ang pangalan mo sa field natin. Good job." The lady boss tapped my shoulder to commend me.

"Thank you," I answered politely before sitting down on my swiveling chair.

"Because of that, I think you can take Villaflor's case." She even lowered her voice down like it was a secret.

My eyes immediately tore away from the documents to stare at her, confused. The surname sounded familiar to me. Patago kong hiniling na sana hindi 'yun ang ibig niyang sabihin. I didn't want to take a case like that.

"Read it." She placed the folder on my desk before walking away.

Matagal kong tinitigan ang folder sa harapan ko bago ko binuksan 'yon. When I saw the profile of the accused, I immediately closed it and massaged my head. Fuck it. Tama nga. It was that fucking asshole. This time, it was rape.

"Problemadong problemado? Kakapanalo mo lang ng kaso, ah," bumulong si Adonis sa likod ko. "Sana all."

"Go away," mahina kong hinampas ng folder ang mukha niya.

He made a face and whispered how grumpy I was before walking away. I saw him throw a crumpled paper on Leo's desk before running to his desk like a kid. I rolled my eyes and covered my face a little. I was getting secondhand embarrassment from Adonis.

'Yun lang ang laman ng utak ko buong gabi. I read the file repeatedly. Paulit-ulit ko ring nababasa ang pangalan niya. Miguel Villaflor, the one who abused Kierra, Luna's cousin.

Luna.

I sighed heavily and looked up. It was a bright full moon. Napaisip ako kung kumusta na ba siya ngayon? Matagal na noong huli ko siyang nakita. Years have passed and I still couldn't stop thinking of her. I also went out with other people while we were separated but it just wasn't the same as what I felt with her.

Fuck, yeah. She was right. It was a curse. Whenever I looked at the moon, I thought of her. Kahit ayoko. Kahit labag sa loob ko.

She hurt me a lot. I wanted to get mad at her. I wanted to get even but I loved her too much that I couldn't. My love for her drowned my rage slowly as years passed by. Kung dati, galit ako, ngayon, gusto ko na lang siyang makita. Kahit makita lang, okay na. Kahit hindi na niya 'ko kausapin. I just wanted to know if she was doing fine.

I stared at the folder and remembered what I said to her years ago. Justice will be served. I'll make sure of that.

I shook my head and sighed again. I made a clear decision that night and I was determined to give up everything just to keep the promise that I made. Gumising ako nang maaga para maabutan ang boss ko sa opisina. Madalas siyang umaalis kapag 8 AM para bumili ng breakfast o kaya dumiretso sa korte.

"Attorney Martinez! You're early." My boss smiled at me when I entered her office.

I did not talk. I just walked towards her desk and placed the folder on top of it. Tinignan niya 'yon saglit at binuksan bago binalik ang tingin sa 'kin, nagtataka.

"I can't take this case," I said bravely.

"Why? What's wrong with it?" Her brows furrowed and tried to read the file. "You can win this! Kaya nga sa 'yo ko binibigay. I trust you, Attorney. You are one the greatest starting lawyers we have in the firm. Kailan ka pa tumanggi sa kaso?"

"Now," I said seriously.

"Attorney Martinez, alam kong magaling ka at matunog na ang pangalan mo, pero baguhan ka pa rin sa firm. If you're not competent enough, then resign. If you are, prove it to me by taking this ca-"

She stopped talking when I placed my resignation letter on the desk. I already expected this to happen. Umawang ang labi niya sa gulat at tinignan ako.

I bowed a little to show my respect before walking out her office, assuming that her silence was already a yes to my resignation. Dire-diretso lang ako papunta sa desk ko para ligpitin ang gamit ko, atat nang makaalis dito. Nakasalubong ko pa si Adonis na may dalang kape at sandwich. Nagmamadaling maglakad papunta sa 'kin si Amethyst na kanina pa narito nang makita ang ginagawa ko.

"What the hell are you doing?!" She tried to keep her voice down.

"I am leaving this shithole," seryosong sabi ko.

Napapatingin sa amin 'yung ibang kasamahan sa firm. I couldn't read their faces. I guess some were happy that I was already leaving and some were confused. I didn't care. They can stay in this hell. No one can save them. Not even their hunger for power. Majority of them already forgot their morals. I didn't want to be one of them.

"You're leaving?! Then, I'm leaving, too!" Amy walked back towards her table.

"Anong aalis? Anong mayroon?" Naguguluhang sabi ni Adonis.

"I resigned," maikling sabi ko at pinagpatuloy ang pagliligpit sa gamit ko.

"Huh?! Re-assigned?! Saan?! Sama ako!" His sandwich almost fell from his hand.

"Resign," mariing ulit ko. "I don't want to take that case," I said and carried my things.

"Anong case? Hoy! Sama pa rin ako! Wait lang!" I ignored his loud voice and just walked straight towards the elevator.

That was certainly not part of the plan. Hindi ko inasahang sasamahan nila ako kahit saan ako magpunta. I mean, I already hinted about building my own firm but I was still not that sure if it would work. After resigning, I could say that I was... unemployed.

"Hey, hey! Bro, ano 'yan? Saan ka pupunta?" The elevator opened and I saw a confused Leo inside.

Hindi ko siya sinagot at sumakay lang sa elevator. Pinindot ko na ang close nang makalabas siya para hindi na 'ko maabutan ni Adonis. I didn't want to talk and explain what happened. Wala ako sa mood magpaliwanag and I didn't have the energy to. Medyo magulo ang isip ko sa mga gusto kong gawin.

I did not regret it. I felt like I just made the right decision. They offered Amy the case like what I expected them to do. Our boss had two favorites, ako at si Amy. She wanted to resign too but I made her take it. Kung hindi niya tatanggapin, alam kong maipapanalo ng iba. They could easily play dirty when faced with a large sum of money to back them up.

"He's a client! I will do my best to defend him," Amy argued.

"Really? Whatever it takes?" I arched a brow.

"Dude, I'm not a damn avenger but yes." She rolled her eyes, obviously not taking this seriously.

"You know they're plotting some dirty tricks behind you, right? I made you take this case because I trust you." I sighed. "I trust that you will not lose your morals along the way. You know what I mean for sure."

She bit her lower lip and stared at me while thinking. Halatang nagdadalawang-isip pa.

"If you want to put some dirt in your hands, then do it fucking right. Slap it against the right person. You can't bring an innocent man into this. You're better than that," I hissed.

Next thing I knew, Miguel was convicted of rape and sentenced reclusion perpetua. I smirked when I saw Amethyst leaving the courtroom, looking fierce. Her heels clicked against the floor as she moved past the reporters, holding documents in her arm.

She went straight to her car and drove away. Sumandal ako sa kotse ko at nakita ang text niya roon. My lips slowly formed an amused smile as I read it.

From: Atty. Alvarez
We're quits now.

"Attorney! Na-salestalk na kita sa Valeria Group. Hintayin mo e-mail nila!"

I looked at Adonis who just entered the room with a big smile on his face. When I heard that their lawyer died, I asked him to go check if they were still hiring. I didn't say he should promote me for fuck's sake. I just sent him there to ask!

"You dumb fuck." I threw a folder at his face.

"Ayaw mo noon, Attorney?! Mapapalapit ka sa iyong sinta!" Malakas pa siyang tumawa kaya mas lalong nag-init ang ulo ko.

"Get the hell out." Napamasahe ako sa sentido ko.

"Parang mali pag-pronounce mo ng 'thank you' pero sige na nga." He laughed again before closing the door.

Did I hire Adonis to give me headaches? I slowly regretted my decision. He should have just stayed in that hell with Leo and Amethyst.

Their company really did send me an email. I wanted so bad to decline their offer but it was Luna's mother who emailed me and I would feel bad if I said no. Ayokong ma-bad shot kaya pumayag kaagad ako. Hell, the things I could do for her and her family.

"Excuse me, Miss." My voice went cold, remembering how she treated me back then.

I didn't know what to call her. Luna? Architect? It was safe to call her Miss. I didn't remember her getting married so it was the safest option.

"Sorry, you're standing in my way."

I saw how irritated she was when she walked past me, almost bumping my shoulder. I sighed and entered her mom's office after being ignored. Was she mad? All I could think of was her developed features. She really changed a lot. Was she taller? She looked more mature and proper.

Pero bakit ang sungit niya?

"Let's say, the land in Quezon City?" Si Adonis pa talaga ang tinanong ko.

"Bakit sa QC? Malapit kasi 'no? Tsaka batay sa 'king research. Gusto raw ni Architect sa QC magpatayo ng mansyon. Gusto mo ba simulan na natin?" He arched his brow and smirked at me.

"No, shut up. I'm just asking." I shook my head.

"Hindi mo ba tatanungin kung saan ko nalaman?" He laughed like crazy.

"Hindi," maikling sagot ko habang nagty-type sa laptop ko.

"Sige na, tanungin mo na!" He seemed excited to say it.

Bakit hindi na lang niya sabihin? Gusto pa niyang tanungin siya. Parang bobo. "Saan?" I sighed, giving him what he wanted.

"Doon sa pinagseselosan mo! Si Engineer Camero! Nakasalubong ko siya sa Valeria Group noong sinalestalk kita!" Tumawa na naman siya.

"Hindi ko siya pinagseselosan," I denied and rolled my eyes.

"Huwag kang mag-alala! I did the job for you! Tinanong ko siya kung may girlfriend siya ngayon. Ang sabi niya it's complicated daw, bro. Hindi ko natanong kung si Luna ba 'yon o hindi." He was smirking.

"Wala kang kwenta. Bakit hindi mo tinanong?" I almost threw another crumpled paper on his face.

Magtatanong na lang, hindi pa sinagad.

"Hayaan mo na! Gagawa ako ng paraan para sa 'yo!"

I wasn't really expecting Adonis to show up in the meeting as a damn client! Gustong gusto kong basagin sa ulo niya ang baso sa tapat ko habang pinapanood ko kung paano niya gaguhin si Luna. Luna really believed him about his bullshit with his 'dad'. I glared at Adonis the whole time but he wasn't even moved by it.

"What the fuck was that?" I complained when Adonis entered my office the next day.

"Ang sabi mo, Attorney, gusto mo ng mansyon! E 'di, magpapagawa tayo! Tutal, may lupa ka na sa QC! Binayad sa 'yo noong big time mong kliyente. Pwede na!" Tuwang tuwa siyang umupo sa tapat ko.

"She would fucking freak out." Napasapo ako sa noo ko, getting stressed out just by imaging Luna's face. Kapag nalaman niya 'tong kagaguhan ni Adonis, mas magagalit pa sa 'kin 'yon. Ang init na nga ng ulo sa 'kin, e.

"Hindi naman niya mahahalata, Attorney! Chill ka lang!"

"Fine. She would probably turn it down anyway. She has too much in her plate right now." I sighed. Halos hindi na 'yun kumakain. She was getting me worried all the time.

It really happened so I gathered the courage to switch to Plan B. It was less creepier. At least it was really my house and it was just a little remodeling. I was confident that she would take it and also used the 'anything' card. People should stop being careless with throwing that phrase everywhere. That could easily get them in trouble.

"Luna's here," Amy whispered on my ear.

My eyes immediately roamed around to find her. There, I saw her talking to Adonis, obviously irritated. Napailing ako at umiwas ng tingin. Sometimes, I wished I was Adonis so she could smile at me like that, or talk to me casually.

"Adonis is really a dumbass. Look at him. Hindi niya ata alam na selos na selos na girlfriend niya rito," Amethyst whispered on my ear again so we could hear each other. I glanced at Adi's girlfriend who was seated next to Leo, glaring at her boyfriend.

I laughed and got myself a glass of whiskey. That dumb ass. When I looked back at Luna, she was already gone from my sight. Agad akong tumayo at hinanap siya sa dance floor. I saw her friend pushing her to the other guy, nirereto ata. I clenched my fist and drank the alcohol in my glass, obviously getting infuriated by it.

I couldn't watch them flirt anymore so I went back to the table, annoyed. Amethyst stood up and went to the dance floor and I stayed to play some cards with the guys, but all I could think of was Luna dancing with that... vegetable.

I did a bottoms-up on two glasses of rum then I looked at my cards again to see if I was winning the game. My brows furrowed when Luna entered the V.I.P area holding another man's arm. I watched them closely, not taking my eyes off that dude.

And of course! Of course they were making out! Fuck!

"Kalix, kawawa 'yung baraha ko," Leo pointed out.

Nang tignan ko ang barahang hawak ko, lukot na 'yon sa kamay ko. Binagsak ko ang nag-iisang barahang hawak ko sa lamesa at agad umalis doon. What? Should I stay and hurt myself more? Fuck, no.

"Attorney! Smoke ka?" Adonis stalked me behind.

I went out to the smoking area. It was a balcony for V.I.P tables. I sighed heavily and reached out for a stick. Tinago ni Adonis ang pack pagkatapos akong alukin. He got one for himself, too. Pareho naming hindi sinindihan.

"Tinitignan kayo ni Architect kanina. Kayo ni Amethyst," sabi niya at sumandal sa railings.

I shook my head a little. "Yeah, at least we were not making out." I smiled bitterly.

"Wait lang, kukuha kita ng Black Label." Tinago niya ang stick niya at nagmamadaling pumasok sa loob.

I waited outside with a cigarette on my mouth, tasting a little bit of menthol from it even if it wasn't lit. I was breathing heavily from the sight of her kissing someone else. Images of her with that dude continued to play in my head. Mukhang kailangan ko nga ng alak para makalimutan. I was so fucking mad and hurt. How could she hurt me like this?

"ATTORNEY! SI LEO INAAHASAN KA!"

I turned around and saw Adonis panicking. Tumaas ang isang kilay ko, hindi naintindihan ang sinabi niya.

"SI LEO! ATTORNEY! INAAGAWAN KA NG-"

"Gago, bro, hindi naman ganoon 'yon!" Leo suddenly appeared behind Adi, covering his mouth to stop him from talking.

I arched a brow, still confused. They were acting like kids again. Tinanggal ni Adi ang kamay ni Leo sa bibig niya at agad tumabi sa 'kin para magsumbong.

"Nakita ko! Kitang kita ko! Tinabihan niya si Architect! Attorney, isa siyang traydor!" Adonis said dramatically.

Tumingin naman ako kay Leo para kumpiramhin ang sinabi ni Adonis. "Bro, I swear to God, she asked me to sit down! Hindi ko naman alam na aayain niya 'kong makipag-kiss! I mean-"

"You what?!" My brows furrowed.

"Bro..." Leo was already defensive.

"See?! Traydor!" Singit ni Adonis.

"I didn't kiss her, I swear! I did not even touch-"

Hindi ko na pinatapos ang sasabihin niya at bumalik na 'ko sa loob. What the fuck was her problem asking every man to kiss her?! Bakit hindi na lang ako kung ganoon?!

Inside, I saw Luna wasted as hell in their table but still trying to pour some alcohol on her glass. Hindi pa ba sapat ang alak na ininom niya? Umaapaw na 'yung nilalagay niya sa baso pero hindi niya tinitigilan. She was out of her mind.

"That's enough." Kinuha ko ang bote mula sa kamay niya.

Her face turned fierce right away upon seeing me in front of her. Ang laki talaga ng galit sa 'kin nito. Nag-away pa kami sa parking lot bago siya pumayag na ihatid ko siya. I felt a sting on my chest when she started crying inside my car, saying how much she wanted to forget me. To forget us.

I remembered myself. I was also like that. I cried so hard, wanting to forget. I asked myself, how could I be alone with everything we used to do together? That wasn't fair. It hurt a lot.

I love her so damn much that I was still willing to do anything for her. Anything. I said I wasn't expecting her to come back to me, but if only I could beg the universe, I would kneel and ask for it over and over again. I wanted her back. God, I wanted her back so much.

But I also wanted to be heard. I was looking for the perfect timing. I wasn't ready when she started crying on my chest, asking me if I really cheated on her. I did not book a flight from Malaysia to Boracay just to hear her cry in front of me. My chest felt so heavy. Pagod ako dahil dumiretso ako rito pero mas bumigat ang pakiramdam ko nang marinig ko 'yung mga hikbi niya.

Fuck, what I'd give just to see her happy again.

I changed my mind. I wouldn't beg for her to come back to me. I just wished for her happiness. Her genuine happiness is above everything.

"I'm pregnant, Kalix."

My heart bursted with so much happiness. I had been waiting for this for so many years. Ngayong nasa harapan ko na, hindi ko alam kung anong gagawin ko. I was overwhelmed and immediately got blinded with tears.

"Kalix, I'm so proud of your sperm! Omg!" I glanced at Luna's friend.

Yanna was already touching Luna's tummy. I just got home from work and here I saw them inside my condo unit almost throwing a party after Luna's dramatic announcement. Niluwagan ko ang necktie ko at naglakad papasok ng kwarto.

I placed my briefcase on the side table before taking off my necktie. I unbuttoned my polo and changed into a plain white shirt. After that, I went outside again so I could prepare a meal for them. Luna's mother sent some helpers but Luna was getting so picky with food, and she had trust issues. Palaging ako ang gusto niyang paglutuin.

"Do you guys want anything?" I asked while walking towards the kitchen.

"Kahit ano, Daddy Kalix." Kierra laughed.

"Ninang ako, ha! I want to be a ninang! Please?!" Sam clasped her hands together, begging in front of Luna.

"Anong ituturo mo sa bata? Uminom?" Via's here too.

"You are so judgmental! Bakit si Yanna, ninang?! Anong ituturo niya sa bata?! Sex?!" Sam had no chill.

"And what about it, huh?" Yanna glared at her best friend.

"Ang cute n'yo, wala namang malinis dito." Kierra rolled her eyes.

I laughed at their conversation while cooking. They stayed in my unit until midnight, the reason why I couldn't work. They were too loud for heaven's sake. I could hear their high-pitched voices and screams inside my room. They were watching some erotic movie in the couch since they couldn't throw a bachelorette party. I wouldn't mind as long as Luna was happy.

"Buntis?! As in?! May bata sa tyan?!" Adi repeated with wide eyes.

"Score!" Leo gestured a free-throw.

"Can I be a ninang? Please?" Inalog ni Amy ang braso ko.

I was trying to work inside my office but all of them made a grand entrance inside when they saw Luna's Instagram post. The ultrasound copy. I didn't know if I would regret hiring them in my firm. They were all working for me now. I just snatched Amy and Leo from our old firm.

"I want to be a ninang!" Amethyst demanded. "Please! Hindi ko siya tataguan during Christmas!"

"Gustong-gusto mo ng bata, e 'di mag-anak ka," Leo said.

"O, anakan mo nga, Leo." Adonis smirked.

"Dude, what the fuck." Leo immediately scowled at him.

"Ew!" Amethyst rolled her eyes, disgusted.

My lips rose to form a small smirk. Adonis, the little match-maker. Palaging nagkakatotoo kapag ginagawan niya ng paraan.

"Can I have sampaloc? Please? Please, Kalix?" And there she was, my wife. "Or you can cook sinigang. Or tinola. I heard malunggay leaves are good for the breasts."

I just got home and she already made so many requests. I sighed and put my briefcase above the coffee table before leaning over her to give her a soft kiss.

"Are you tired, my hubby?" She pinched my cheek.

"No, I'm not tired, love," I stood up and walked towards the kitchen.

Hell, yes, I was tired.

Pagod ako sa trabaho dahil nag-overtime ako kakabasa ng napakaraming documents. Nag-iipon na sila sa lamesa ko. Tinanggal ko ang necktie ko at nilapag na muna sa countertop. Then, I folded the sleeves of my polo until it reached my elbows. Hindi na 'ko nakapagbihis dahil mukhang gutom na ang asawa ko.

"What do you want again?" I asked, smiling.

"Uhm, sinigang!" She shouted back, pre-occupied with Netflix.

Her tummy was so obvious now. Wow, it was actually so big. The doctor said she was due next month. I smirked on that one.

Isang buwan na lang.

I was already planning my revenge in my head when I heard her shout again.

"Tinola na lang!"

I let out a heavy sigh before checking the fridge.

Isang buwan na lang. Get ready, Louisse Natasha. Your period won't visit you again for nine months.

I remained patient with her. I learned how to cook various dishes for her. YouTube wasn't really helping a lot for me! She would watch food reviews all day and ask me to buy it for her as soon as I get home. Her cravings were absurd!

But still, her happiness mattered the most to me so I still drove to Bataan to get her some fresh seafood.

Happy wife, happy life it is.

"I'm so happy. So so so happy with you." She giggled.

I blinked and there I saw my gorgeous wife picking some flowers in the yard. She had this big smile plastered in her face as she tried to smell the roses. It was enough to make me smile, too.

"Are you happy, my love?"

I smiled and watched her put the flower on Estella's little ear.

"So cute!" She pinched our child's cheeks.

Estella, our 9-month-old daughter giggled. It was like a music to my ears. I stared at the two most important girls in my life. They looked so adorable. When Luna looked back at me and smiled, my heart doubled in beat. She was so bright in my eyes. Like the moon.

I would give up anything for their happiness.

"I love you," I whispered in her ear, which made her giggle.

"I love you." She kissed me on my cheek.

I can't imagine myself enjoying this life with anyone else but Luna. With her, I have the moon.. and the stars. I could never ask for more.

– END –